

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Ίδρυθείς τῷ 1899 ὑπὸ Δ. Βικέλα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

7

7

Κ. ΑΜΑΝΤΟΥ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΠΕΡΙ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΟΛΕΙΟΝ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
1930

Τό παρόν βιβλίον ἐκδίδεται κατόπιν ἀδείας τοῦ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ – ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ – ΡΗΓΑ”
ΑΘΗΝΑ 1997

«Η έλληνική μετά προσθηκῶν μετάφρασις τοῦ βιβλίου ὁ
Νέος Ἀνάχαρσις, ἐφαίνετο ὅτι ἡ τοῦ διόλου κατάλληλος
νά δεῖξῃ εἰς τὸ ἔλληνικόν ἔθνος, ποιὸν μέγεθος κατείχεν
ἄλλοτε ἡ πατρὶς του»¹ Ο ὑπουργός² Αστυνομίας Pergen πρός
τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκο
Βιέννης, 29 Δεκεμβρίου 1797 (σελ. 33)

«Ἄν καὶ τὸ βιβλίον Ταξείδια τοῦ Ἀναχάρσιδος εἰς τὴν γαλ-
λικὴν γλώσσαν καὶ εἰς τὴν γερμανικὴν μετάφρασιν δέν εἶναι
ἀπηγορευμένον, ἐν τούτοις ἀλλως ἔχει ὡς πρός τὴν ἔλληνι-
κήν μετάφρασιν, ἡ δποία φαίνεται ὅτι εἶναι προωρισμένη
μόνον πρός τοῦτο, νά ἔξεγείῃ δηλαδή τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευ-
θερίας εἰς τοὺς³ Ἑλληνας. Διὰ τοῦτο ἔδωκα ἐντολὴν εἰς τὴν
Αστυνομίαν νά κατάσχουν ὅλα τὰ ἥδη τιτπωμένα...»⁴ Ο
ὑπουργός⁵ Αστυνομίας Pergen πρός τὸν
αὐτοκράτορα Φραγκίσκο Βιέννη, 28 Δεκεμβρίου 1797
(σελ. 35)

«Τὴν παρελθοῦσαν νίκτα συνελήφθησαν εἰς τὴν οἰκίαν των
δύο⁶ Ἑλληνες, ὁ Γέωργιος Θεοχάρης καὶ Κωνσταντίνος
Δούκας καὶ ὁ δηγήθησαν εἰς τὴν Αστυνομίαν. Ἡ φυλάκιος
των δικαιολογεῖται καθ' ὅσον... ἔξεδή λωσαν δημοκρατικά
φρονήματα... καὶ ὅτι ἐτραγούδησαν ἔνα ἐπαναστατικὸν τρα-
γούδι, ὅπου οἱ μονάρχαι γενικῶς ἐλέγχονται ὡς τύραννοι»
Ο ὑπουργός Pergen πρός τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκο
Βιένη 30, Δεκεμβρίου 1797 (σελ. 35)

«...ἔλήφθησαν... τά ἀναγκαῖα μέτρα πρός μεταφοράν τοῦ
κρατηθέντος ἐνταῦθα ἕνεκα τῶν ἐπικινδύνων εἰς τὸ κράτος
προθέσεως τοῦ Ρήγα Βελεστινλή, τοῦ ἔδαλαν πόδια καὶ χέ-
ρα εἰς τὰ σίδεα καὶ ἐκομισθή πάλιν εἰς τὸ παλαιόν δωμά-
τιον του μέ τὴν διαιμένουσαν πλησίον του διτλήν
φρουράν...», ἀρ. ἐγγρ. 14, Τεργέστη, 31 Δεκεμβρίου 1797.
(σελ. 41)

«Ως προπαρασκευαστικόν μέσον πρός τὸν σκοπόν (τοῦ ἐπα-
ναστατικοῦ τοῦ σχεδίου) συνέταξε καὶ διέδωκεν ὁ Ρήγας
σφόδρα ἐπαναστατικὸν τραγούδι, τὸν Θούγρον ὕμνον, ἡτοί-
μασε χάρτις τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν γειτονικῶν χωρῶν... μετέ-
φρασεν Ἑλλήνιστι τὸ τέταρτον μέρος τοῦ βιβλίου Ἀνάχαρσις
μέ πολιτικάς σημειώσεις, ἔξεδωκεν εἰκόνας τοῦ Μεγάλου
Ἀλεξάνδρου μέ παρατροπήσεις περὶ τῆς ἀνδρείας του...»
ἀρ. ἐγγρ. 62.

Βραχεῖα ἔκθεσις πρός τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκο.
(σελ. 179)

«...οἱ⁷ Ἑλληνες εἰς ὅλα τάς χώρας διά τῆς θρησκείας καὶ τῶν
ἡθῶν εἶναι στενώτατα συνδεδεμένοι καὶ τὸ πνεῦμα τῆς
ἐλευθερίας ἀπαὲς ἡθελεν ἀναπτυχθῆ εἰς χώραν τινά καὶ ἡθε-
λε δυνηθῆ νά ἀσκῇ ἀποτελεσματικήν ἐπίδρασιν, δέν ὑπάρ-
χει ἀμφιβόλια ὅτι τὸ πνεῦμα αὐτό θά μετεδίδετο εἰς τάς
ἄλλας χώρας ὡς ἡλεκτροκός σπινθήρ, καθόσον δ μιντικός
πόθος τῶν Ἑλλήνων ἀνέκαθεν κατηυθύνετο πρός τὸν ση-
ματισμόν αὐτοτελοῦς ἔθνους», Βιέννη 27 Απριλίου 1798, ὁ
ὑπουργός⁸ Αστυνομίας τῆς Αντριάς, (σελ. 191)

«...Ἡ ὑπάρχοντα προκήρυξις ἔμελλε νά ὑποδείξῃ πᾶς θά
ἀποτινάξουν τὸν τουρκικὸν ζυγόν διά χρησιμοποιήσεως
τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων καὶ δυνάμεων καὶ πᾶς θά ἐπανέλ-

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ

Ἐπιμέλεια: Δημήτριος Ἀπ. Καραμπερόπουλος

⑥ 30/05 1796/97
o 11. 1897.

Р. П. Берегиня

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

*Ιδρυθεὶς τῷ 1899 ὑπὸ Δ. Βικέλα

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

7

7

Κ. Α. Μ. Α. Ν. Τ. Ο. Y
ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ι. Ν. ΣΙΔΕΡΗ
1930

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ – ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ – ΡΗΓΑ”
ΑΘΗΝΑ 1997

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ «ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»
Μιλτιάδου 3, Κηφισιά 145 62 - Αθήνα, τηλ. 80.11.066

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΘΑΝ. ΣΤΑΜΟΥΛΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ - ΧΟΝΔΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΗ:

ΑΘΗΝΑ: ΑΒΕΡΩΦ 2 Τ.Κ. 104 33 ΤΗΛ.: 52.38.305 (4 γραμμές) FAX: 52.38.959
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ:

ΑΘΗΝΑ: ΑΒΕΡΩΦ 2 Τ.Κ. 104 33 ΤΗΛ.: 52.38.305 (4 γραμμές) FAX: 52.38.959

ISBN: 960-85396-5-X

Λίγα λόγια γιά τήν ἔκδοση

Μετά τήν ἔπανέκδοση, πέρυσι, τῶν πρώτων ἐγγράφων περὶ Ρήγα¹, πού εἶχαν δημοιευθεῖ ἀπό τοὺς Αἰμ. Λεγράνδ καὶ Σπ. Λάμπρου, κατά τὸ 1891, ἡ Ἐπιστημονικὴ Ἔταιρεία Μελέτης «Φερδῶν-Βελεστίνου-Ρήγα» μέ χαρά ἔπανεκδίδει καὶ τά ἐγγραφα, τά ὅποια ὁ Κων. Ἀμαντος παρουσίασε στά 1930.

Στήν ἔκδοση περιέχονται 63 ἐγγραφα, τά ὅποια παρέχουν πληροφορίες γιά τό διαφωτιστικό καὶ ἔπαναστατικό ἔργο τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ καθώς καὶ γιά τά γεγονότα τῆς συλλήψεως του. Συγκινητική εἶναι ἡ περίπτωση τῶν ἐγγράφων, πού καταγράφουν τά ἀντικείμενα τοῦ Ρήγα ὅταν τόν συνέλαβαν στήν Τεργέστη. Ζωντανή μαρτυρία, πέρα ἀπό τοὺς θρύλους, πού εἶχαν μέχρι τότε δημιουργηθεῖ καὶ εἶχαν ἐπισκάσει τήν ἴστορική μορφή τοῦ ἐθνεγέρτη Ρήγα Βελεστινλῆ.

Ἡ φωτομηχανική ἔπανέκδοση, πού περιέχει καὶ εὐρετήριο, θά εἶναι σημαντικό ἀπόκτημα γιά τοὺς ἀναγνῶστες καὶ τοὺς ἐρευνητές, οἱ ὅποιοι ἰδιαίτερα τώρα κατά τή σημαντική ἐπέτειο τῶν διακοσίων χρόνων (1798-1998) ἀπό τό μαρτυρικό θάνατο τοῦ Ρήγα, θά μποροῦν νά μελετοῦν, πέρα ἀπό τίς βιβλιοθῆκες, τό βιβλίο αὐτό μέ τά ἐγγραφα ἀπό τά ἀρχεῖα τῆς Βιέννης.

Στούς στόχους τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἔταιρείας Μελέτης «Φερδῶν-Βελεστίνου-Ρήγα» εἶναι νά ἔχει ὀλοκληρώσει, κατά τό 1998, τήν ἔπανέκδοση τῶν ἐργών τοῦ ἐθνεγέρτη καὶ νά παρουσίασει σημαντικές μελέτες γιά τόν Ρήγα Βελεστινλῆ-Φερδάο. Παράλληλα, ἐκδίδει σέ ψηφιακό δίσκο καὶ κασσέτα τόν Θουύριο «Ως πότε παλληκάρια», σέ παραδοσιακές μουσικές παραλλαγές, ὥστε νά ὑπάρχει καὶ τό μουσικό ἄκουσμα τοῦ ἔπαναστατικοῦ Θουύρου καὶ νά γίνεται χρήση σέ ἀνάλογες ἐκδηλώσεις.

Δρ Δημ. Ἀπ. Καραμπερόπουλος, παιδίατρος

Πρόεδρος

Ἐπιστημονικῆς Ἔταιρείας Μελέτης
«Φερδῶν-Βελεστίνου-Ρήγα»

Αθήνα, Σεπτέμβριος 1997

1. Αἰμ. Λεγράνδ - Σπ. Λάμπρου, Ἀνέκδοτα ἐγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλῆ, Αθήνα 1891, φωτομηχανική ἔπανέκδοση μέ ἐπιμέλεια καὶ εὐρετήριο Δημητρίου Καραμπερόπουλου, Αθήνα 1996.

ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣ ΔΙΑΔΟΣΙΝ ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΣ ΕΙΣ ΟΜΟΙΟΜΟΡΦΑ ΑΥΤΟΤΈΛΗ ΤΕΥΧΗ
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ἐκ τῶν κ. κ. Ι. Π. ΔΟΑΝΙΔΟΥ προέδρου, Κ. ΑΜΑΝΤΟΥ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ΣΩΚΡΑΤ. ΚΟΥΓΕΑ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν,
ΣΤΙΑΠ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης μελῶν, καὶ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΡΟΣΙΝΗ γραμματέως.

K. AMANTOT

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΕΗΝΩΝ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ΠΕΡΙ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 46

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μεγάλη ύπηρξεν ἡ χαρὰ καὶ ἡ ἔκπληξις μου ὅταν τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1927 μετέβην εἰς τὴν Βιέννην καὶ ἐξήλεγξα τὴν ἀναγραφεῖσαν εἰς τὰς ἑφημερίδας εἰδῆσιν ὅτι εὐρέθησαν ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ. Ἀντέγραψα 63 ἀνέκδοτα, ἀγνωστα ἔγγραφα (τὰ ὑπὸ Λάμπρου ἔκδοθέντα εἶναι 35), τὰ δύοια δημοσιεύονται κατωτέρω καὶ περιέχουν πλῆθος εἰδήσεων περὶ τῆς συλλήψεως τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συνεργατῶν του, περὶ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Ρήγα, λεπτομερείας περὶ τῶν μὴ παραδοθέντων εἰς τοὺς Τούρκους ἀλλ’ ἐξορισθέντων συνεργατῶν, τὰς δύοις δὲν ἐγνωρίζομεν προηγουμένως. Ὁλίγα ἔγγραφα ὑπολείπονται διὰ νὰ γίνη γνωστὸν ὅλον τὸ ἔργον τοῦ Ρήγα ἐν Βιέννη καὶ τὸ μαρτύριόν του.

‘Οφείλω καὶ ἐνταῦθα νὰ ἐκφράσω τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ Haus-Hof-und Staatsarchiv τῆς Βιέννης, καθὼς καὶ πρὸς τὸν τότε ὑποδιευθυντὴν καθηγητὴν κ. Lothar Gross καὶ τὸν οἰκεῖον τμηματάρχην κ. Fritz Reinöhl διὰ τὴν προθυμίαν μὲ τὴν δύοιαν μὲ ηὐκόλυναν εἰς τὴν ἔργασίαν μου καὶ τὰς συμπληρωτικὰς πληροφορίας, τὰς δύοις μοῦ ἔστειλαν κατὰ παράκλησίν μου.

Είναι εὐτύχημα ὅτι γίνεται τούλαχιστον ἡ δημοσίευσις τῶν ἔγγραφων τούτων κατὰ τὸν ἕορτασμὸν τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, ἦν καὶ θὺ ἐπρεπε νὰ ἡδυνάμεθα νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸ ἑλληνικὸν κοινὸν πλήρη εἰκόνα τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, ἀδύνατον δμως σήμερον ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως ἀκόμη πολλῶν στοιχείων. Πάντως ὅμως καὶ ἡ δημοσίευσις τῶν ἔγγραφων τούτων, ἡ δύοις φωτίζει πολλὰ σκοτισθέντα ὑπὸ τῆς φαντασίας ἡ ἀμαθείας σημεῖα τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συνεργατῶν του, ἀποτελεῖ καθῆκον πρὸς τὴν μνήμην τῶν ἡρώων καὶ μαρτύρων τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀνατολῆς. Ή ψυχὴ τοῦ ὁραματιστοῦ Ρήγα θὰ εὐφραίνεται ἐπὶ τῇ

έκατοντα ετηρίδι τῆς Ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος, δπως εἰπεν δ Ἰωάννης Ζάμπελιος εἰς τὴν τραγῳδίαν του «Ρήγας Θεσσαλός» (1833 σ.49) ·

Φωτεινοὶ χρόνοι τοῦ Γένους μας, ποῦ εἰσθε;

σᾶς ἀγναγτεύω χαράζοντας μακρόθεν·

ἡ λαμπροφόρος αὐγή σας ἀνατέλλει

καὶ τῆς Ἑλλάδος τὸν οὐρανὸν ροδίζει.

K. AMANTOS

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Περὶ τῶν δημοσιευμένων κατωτέρῳ ἐγγράφων (¹) ἔκαμα προσωρινὴν ἀνακόνωσιν εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 26 Μαΐου 1927 ²) καὶ ὅμιλησα περὶ τῶν σπουδαιοτέρων πορισμάτων τῶν νέων ἐγγράφων, ἥλπιζα δὲ τότε ὅτι ταχύτερον θὰ ἐδημοσίευνα καὶ τιῦτα. Δυστυχῶς ἡ προσδοκία μου ὅτι θὰ ἐδημοσιεύνοντο ἐν τῷ μεταξὺ τὰ παρὸ τῇ οἰκογενείᾳ Κα ποδίστρια εἰς τὴν Κέρκυραν εὐρισκόμενα «ἀποχαιρετιστήρια» τοῦ Ρήγη δὲν ἴκανοποιήθη, ἥλπισα δὲ νὰ δημοσιεύσω τὰ ἐγγραφα τοῦλάχιστον ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς Ἀνεξιχτησίας καὶ ἵσως ἡ δημοσιεύσις αὕτη καὶ ἡ ἑκατονταετηρίς προκαλέσουν καὶ τὴν ἐμφάνισιν νέων ἐγγράφων καὶ εἰδήσεων περὶ Ρήγα. Πιθανῶς ὑπάρχουν καὶ εἰς τὰ ἀνέκδοτα ἀκόμη ἀρχεῖα Υψηλάντη καὶ Μανδροκορδάτου εἰδήσεις περὶ Ρήγα. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν στραγγαλισμὸν τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συντρόφων τοῦ ἐγγραφα τῶν τουρκικῶν ἀρχέων βεβιώτως θὰ βριδάνονται ἀκόμη πολὺ νὰ παραδοθῶν εἰς τὴν ἐπιστήμην. Ἄλλα καὶ εἰς τὰ αὐτοτριακὰ ὄφεις θὰ εὑρεθῶν καὶ ἄλλα ἐγγραφα, δις φαίνεται ἀπὸ τὴν δημοσιευμένην κατωτέρῳ σειράν, εἰς τὴν δοποίαν ὑπάρχουν τὰ πλεῖστα τῶν ἐγγράφων περὶ τῆς συλλήψεως, περὶ τοῦ αὐτοτριαγματισμοῦ τοῦ Ρήγα, ἀλλ' ἐλλείπουν καὶ ἄλλα, μάλιστα περὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συνεργατῶν τοῦ, περὶ τῶν ἔξοψισθέντων κλπ.. Η εὑρεθεῖσα μετάφρασις τοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα είναι ἀλλιπῆ εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ εἰς τὸ τέλος. Λείπει τὸ ἐγγραφὸν τοῦ διοικητοῦ Τεργέστης ἀπὸ 14 Ἰανουαρίου 1798, τὸ δοποῖον μνημονεύεται εἰς τὸ ἀπὸ 20 Ἰανουαρίου 1798 γράμμα τοῦ ὑπουργοῦ Pergen (σελ. 109) καὶ τὸ δοποῖον νοεῖται καὶ εἰς τὸ ὑπὸ ἀρ. 33 ἐγγραφὸν. Ὁμοίως λείπει τὸ ἀπὸ 11 Ἰανουαρίου ἐγγραφὸν τοῦ διοικητοῦ Τεργέστης καὶ ἡ αἰτησις περὶ προστασίας τοῦ προδότου Δημητρίου Οἰκονόμου, ὅπως μνημονεύονται ὑπὸ ἀρ. 32 (σελ. 107). Ταῦτα εὑρέθηνται ἀλλαχοῦ τῶν ἀρχέων ἀδημοσιεύμησαν εἰς τὸν Νέον Ἑλληνομνημονα τ. 21 1927 (σελ. 171—172). Ὁμοίως λείπουν τὰ μνημονεύόμενα ἀπὸ 26 Ἰανουαρίου σελ. 113 ἀρ. 36), 31 Ἰανουαρίου (σ. 119 ἀρ. 40), 9 Φεβρουαρίου (σ. 131 ἀρ. 47) 1798 ἐγγραφα τοῦ διοικητοῦ Τεργέστης πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν. Λείπουν ἐπίσις ἐγγραφα σχετικὰ μὲ τὸν Κωνσταντίνον Τουλλιον (σ. 117), περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἀποστολῆς του ἐκ Βουδαπέστης εἰς Βιέννην κλπ. Τέλος λείπουν τὰ ἐγγραφα περὶ τῆς χρονολογίας καὶ τοῦ τόπου τῆς ἔξυφίας τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα.

¹) Πλήν τῶν δημοσιευμένων κατωτέρῳ 63 ἐγγράφων ἀντέγραψα καὶ τρία ἄλλα προσέτι, τὰ δοποῖα ὅμως εὐρέθησαν δημοσιευμένα εἰς τὰ ἐγγραφα Legrand - Λάμπρου σελ. 704—5 ἀρ. 16, σελ. 718—9 ἀρ. 18 καὶ σελ. 724—5 ἀρ. 21.

²) Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τ. 2 (1927) σελ. 305.

τῶν μὴ παραδοθέντων εἰς τοὺς Τούρκους (σ. 193). Αἱ ἐλλείψεις αὗται διαφαίνονται εἰς τὰ ἐκδιδόμενα ἔγγραφα, πιθανῶς δμως θά εὑρεθοῦν καὶ ἔγγραφα, τὰ δοποῖα δὲν δυνάμεθα λεπτομερέστερον νὰ καθορίσωμεν.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους δὲν θὰ γράψω ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνταῦθα τὴν βιογραφίαν καὶ ἀνάπτυξιν ὅλου τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, ἢ ὅποια θὰ γραφῇ ὑπ' ἔμοι ἢ ἂλλου μετά τὴν δημοσίευσιν τῶν προσδοκωμένων νέων εἰδήσεων περὶ αὐτοῦ. Θὰ περιορισθῶ λοιπὸν ἐνταῦθα νὰ συγκεντρώσω τὰ κυριώτατα πορίσματα τῶν νέων ἔγγραφων καὶ νὰ συμπληρώσω μερικὰ σημεῖα τῆς λαμπρᾶς ἐφεύρησης τοῦ Σπ. Λάμπρου¹⁾ περὶ τοῦ Ρήγα. Ταῦτα ἀναφέρονται εἰς τὰς λεπτομερείας τῆς συλλήψεως καὶ τραυματισμοῦ τοῦ Ρήγα, εἰς τὰς σχέσεις του πρὸς τοὺς Γάλλους καὶ εἰς τοὺς συνεργάτας τοῦ Ρήγα τοὺς μὴ παραδοθέντας εἰς τοὺς Τούρκους.

¹⁾ Διὰ τῆς παραπομῆς ἔγγραφα Legrand—Λάμπρου ἀναφέρονται τὰ ἔγγραφα περὶ Ρήγα τὰ εὑρεθέντα ὑπὸ Legrand καὶ δημοσιευθέντα εἰς τὸν τρίτον τόμον τοῦ Λελείου τῆς Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ελλάδος (1889) σελ. 587 κἄξ. Τὰ ἔγγραφα ταῦτα ὑπῆρχαν ἀφετηρία σειρᾶς μελετῶν τοῦ Λάμπρου περὶ Ρήγα, ἐκ τούτων δὲ ἢ ὑπὸ τὸν τίτλον Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα (1892) είναι ἐκ τῶν καλυτέρων ὑπὸ μεθοδικὴ ἔπομνη ἐργασίων τοῦ Λάμπρου καὶ ἡ ἀρίστη τῶν περὶ Ρήγα πραγματειῶν. Πλὴν ταύτες ὑπάρχουν μικρότεραι μελέται περὶ Ρήγα εἰς τὰ ἔξης δημοσιεύματα τοῦ Λάμπρου: I. Λόγοι καὶ ἄρθρα 1902 σ. 347.—II. Μικτοὶ σελίδες 1905 σ. 623. III.—Λόγοι καὶ ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ βιορρᾶ 1909 σ. 65.—IV. Ρήγας, Βηλαρπᾶς, Χριστόπουλος, Νέος Ἐλληνονομήμων τ. 13 (1916) σελ. 68.—V. Ἡ Πατρίς τοῦ Ρήγα, Νέος Ἐλληνονομήμων τ. 15 (1921) σελ. 53. Εἰς τὸν 21 τόμον τοῦ N. Ἐλληνονομήμονος (1927 σελ. 170, 172) ἐδημοσιεύθησαν ἀκόμη ἐκ τῶν καταλοιπῶν τοῦ Λάμπρου ὀλίγα ἔγγραφα σχετικά, περὶ Οἰκονόμου καὶ Πουλίου. Πλὴν τῶν ἔγγαστων τοῦ Λάμπρου πρέπει νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰς ἔξης μελέτας: A. Στωϊκοῦ, Βιογραφία Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ. Προμηθεύς τ. 7 (ἐν Βόλῳ 1894—1895) σ. 601, 609, 617, 625, 633, 641, 649, 657, 665, 673, 681, 689, 697, 705.—A. Νικαρούνη. Πότε δ Μουρογένες προσέλαβε γραμματέαν τὸν Ρήγαν; Δελτίον τῆς Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ελλάδος τ. 9 (1926) σ. 567.—A. Νικαρούνη. Ο Ρήγας, ἡ σχολὴ καὶ ἡ βιβλιοθήκη τῆς Ζαγορᾶς. Δελτίον τῆς Ἰστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ελλάδος. Νέα Σειρά. τ 1 (1929) τεῦχος 3 σελ. 53—88 καὶ 148—152.—Λημπρέσιον ΙΙ Φραγάσιον. Τινὰ περὶ τῆς οἰκογενείας τοῦ Ρήγα τοῦ Φεραίου. Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον τ. 3 (1910) σ. 266 (Κατὰ τὸν σύγγραφέα, συγγενῆ τοῦ Ρήγα, οὗτος κατήγετο ἐκ τῆς λευτικῆς οἰκογενείας τῶν «Οἰκονομάδων» καὶ διμίει οίκοι τὴν ἐλληνικήν, ὅχι τὴν κουτσοβλαχικήν). Σειράν ἀρθρῶν περὶ τοῦ Ρήγη ἔγγαφε καὶ δ. 1. Καραχάλιος ὑπὸ τὸν τίτλον, Ο Ρήγας Φεραίος καὶ ἡ μεγάλη Ιδέα εἰς τὴν Ἐφημερίδα Βραδυνήν ἀρ. 2939 (9 Δεκεμβρίου 1929) κἄξ.—Φ. Μιχαλοπούλου. Οι μεγάλοι μας ἀναγεννηταί. Ρήγας δ Βελεστινλῆς 1930.—K. Καραβίδα. Ρήγας δ Φεραίος καὶ ἡ πολιτικὴ δργάνωσις τῆς Ἀνατολῆς. Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις τ. 3 (1921) σ. 657. Κεφάλαια περὶ Ρήγα ἀφερεργῶθησαν καὶ εἰς τὰ ἔξης βιβλία: T. Κανδηλώγον, Ὁ ἀριστωλισμὸς τῆς Ηελοποννήσου 1924 σ. 237.—I. Κορδάτου. Νεοελληνικὴ Πολιτικὴ Ἰστορία τ. 1 (1925) σ. 106.—A. Ιακωλάκη. Τὰ αἴτια καὶ οἱ παράγοντες τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 (1927) σ. 40.—T. Πικινέλη. Πολιτικὴ Ἰστορία τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως 1928 σ. 91.

Ἡ ἀνωτέρῳ σημειωθεῖσα μελέτη τοῦ Ιατροῦ Στωϊκοῦ είναι κριτικωτάτη, δυστυχῶς δέ, φαίνεται, δὲν ήτο γνωστή εἰς τοὺς ἐπειτα γράψαντας. Ο Στωϊκὸς π. χ. διὰ τῆς κριτικῆς

Σύλληψις καὶ τρανματισμὸς τοῦ Ρήγα. Άπὸ τὰ νέα ἔγγραφα μανιθάνομεν ἀκριβῶς ὅτι τὴν 19 Δεκεμβρίου 1797 συνελήφθη (σ. 3) ὁ Ρήγας κατόπιν καταγγελίας ὁμοεθνοῦς τριν (τοῦ Δημητρίου Οἰκονόμου, τοῦ ὅποιον ὅμως τὸ ὄνομα δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ πρῶτα ἔγγραφα) καὶ μετὰ τὴν ἔξτασιν τῶν κιβωτίων τοῦ Ρήγα, τὰ ὅποια περιεῖχον τὰ ἐπαναστατικά του δημοσιεύματα. Εἶναι ἀξιον προσοχῆς ὅτι οὐδαμῶς ἀναφέρεται τὸ ὄνομα τοῦ Χατζηβασιλείου (Περοριβοῦ) εἰς τὰ πρῶτα ἔγγραφα, ἐνῷ οὗτος κατὰ τὰ γραφόμενά του ἦτο δῆθεν παρὼν κατὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ρήγα. Χαρακτηριστικὴ δὲ εἰναι ἡ ταχύτης μὲ τὴν ὅποιαν ἐπροχώρησεν ἡ αὐτοικακὴ διοίκησις κατὰ τοῦ Ρήγα, ὅστις συνελήφθη μόλις ἔφθιασεν εἰς Τεργέστην, τὴν δὲ ἐπομένην ἥδυνήθη ὁ διοικητὴς Brigidio να στείλῃ ἔκθεσιν πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, τὴν ὅποιαν συμπληρώνει λεπτομερῶς διὰ νέις ἔκθεσεως τῆς 22 Δεκεμβρίου. Η πρώτη ἔκθεσις ἔφθιασε μὲ τὰ τότε ταχινδρομικὰ μέσα (μὲ ἔφιππον ταχυδρόμουν) ἐντὸς τεσσάρων ἡμερῶν, τὴν 24 Δεκεμβρίου καὶ τὴν 25 εἶχε γνῶσιν ὁ αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος, ὅστις αὐθημερὸν ἴδιοχείρως σημειώνει τὰς παρατηρήσεις του. Τὴν 26ην ὑποβάλλει δεντέρων ἔκθεσιν πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὴν ὅποιαν ἀναγγέλλει ἥδη τὴν κατόπιν λεπτομερῶν ἀνακρίσεων γενομένην ἐν Βιέννῃ σύλληψιν τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα Πουλίου, Ἀργέντη, Νικολίδου, Π. Ἐμιλιανούηλ. Τόσον ὁμαδία καὶ ἐπιτυχὴς ὑπῆρξεν ἡ ἐνέργεια τῆς Διοικήσεως καὶ Ἀστινομίας. Φαίνεται ὅτι μόνον ὁ Ιατρὸς Πολύζος κατώρθωσε νὰ φύγῃ (σ. 19) εἰς Ρουμανίαν, δύποι ἐφιλακίσθη (σ. 131). Η λεπτομερὴς ἔκθεσις τῆς 26ης Δεκεμβρίου (σ. 15 κακῆ), ἡ φέρουσα τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὑπουργοῦ Pergen (ἀντὶ τοῦ διευθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας τῆς Βιέννης;) περιέχει ἥδη τὰ κυριώτατα πορίσματα ὃς πρὸς τὸν

τὸν μεθάδον ἔφθιασεν εἰς τὸ σημπέρασμα (σ. 631 ἐνθ. ἀνωτ.) ὅτι ὁ Ρήγας ἔγραψιμάτευσε πρὸ τῷ Μαυρογένῃ ὅχι τὸ 1776, ὃς ἐπιστένετο πρὸ αὐτοῦ, ἀλλὰ τὸ 1786 καὶ ἐπομένος ἡγωνίσθη ὁ ἄλλος κριτικὸς ἐπίσης παρατηρητὴς Νικαρούσης νὰ καταλήξῃ ἀνενάγειε εἰς τὸ αὐτὸν σημπέρασμα.

Μερικὰς ἴδιωτικὰς εἰδήσεις περὶ Ρήγα (ἀπατήσεις τῆς ὑπηρετούσεως τῆς μητρὸς τοῦ Ρήγα ἐν Βουκουρεστίῳ τὸ 1791) ἔδημοισίευσεν ὁ Καθηγητὴς N. Jorga εἰς τὸ περιοδικὸν Litteratura și arta Româna ἐτ. 5 (1900) σ. 26-30, ὡς ἀνακοινώνει φίλοφρόνως ὁ Καθηγητὴς τοῦ Βουκουρεστίου A. Poenaru. Ο αὐτὸς στέλλει ἀντίγραφον ἀχρονολογίτου ἐπιστολῆς τοῦ Ρήγα, δημοσιευθεῖσης ὑπὸ τοῦ N. Jorga (Rénvista istorică τ. 1 [1915] σ. 35), ἐξ ἣς ἔξαγεται ὅτι ἐνεγράφη συνδρομητὴς εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῶν ἀδελφῶν Πουλίου. 'Ιδού τὸ ἀντίγραφον:

"Monsieur. Je suis venu 2 fois chez vous, mais il n'y avait pas moyen de vous voir. J'ai pris le parti de vous écrir en vous priant de faire venir les gazettes grecques sous l'adresse de Anastasius Grand Armaie et me notifier combien des piastres tures font le florin d'Autriche, et je suis, Monsieur."

Votre serviteur
Rigas

P. S. Pour une année doivent -- elles venir,

Ρήγαν καὶ τοὺς συνεργάτας του. Καὶ τὴν 27 καὶ 28 ὡς καὶ 29 ὑποβάλλει τρεῖς ἐκδέσεις πρὸς τὸν αὐτοκράτορα ὁ Pergen, τοῦτο δὲ δεικνύει πόσον ἦτο τὸ ἔνδιαφέρον τοῦ ἀνωτάτου ὅρχοντος, διτις σημειῶνει συνήθως παράτηρήσεις εἰς τὰ ἔγγραφα (σ. 15, 25, 27, 35) καὶ πόσον φόβον ἐνέπνευσεν ἢ κατ' οὐσίαν ἀσήμαντος διὰ τὴν Αὐστρίαν ἐπιαναπτατική κίνησις τοῦ Ρήγα, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ναπολέοντος τοὺς ἐπακολουθήσαντας τὴν Γαλλικὴν Ἐπανάστασιν. Ἡ διοίκησις ὑποπτεύει (σ. 27) ὅτι καὶ «οἱ Γάλλοι εἰναι ἀναμεμιγμένοι. εἰς τὸ ζῆτημα καὶ θέλουν νὰ τοὺς χρησιμοποιήσουν (τοὺς Ἑλληνας) εἰς τὰ μεγαλεπήβολα σχέδιά των». Ἡ ὑπόνοια αὕτη καὶ ὁ φόβος μήπως αἱ ίδεαι αἱ δημοκρατικαὶ ἔξαιρωθιν καὶ εἰς τὴν Αὐστρίαν (σ..... 105) ἐπιβάλλει εἰς τὴν αὐστριακὴν διοίκησιν ταχεῖαν ἐνέργειαν καὶ μεγάλην προσοχὴν. Ἡ σύλληψις τοῦ Γεωργίου Θεοχάρη καὶ Κωνσταντίνου Δούκα ἔγινε τὴν 29ην Δεκεμβρίου 1797 ἐπὶ τῇ ἀπλῇ προφάσει ὅτι ἔχεδήλωσαν δημοκρατικὰ φρονήματα (σ. 35 ἀρ. 11) καὶ ἐτραγούδησαν τὸ ἀντιμοναρχικὸν τραγούδι, ὃς πότε παλληκάρια! Τόσον γελοῖσαι εἰναι αἱ ἀντιλήψεις τῆς ιοναρχικῆς διοικήσεως τῆς Αὐστρίας.

Ἐξ τῶν ἔγγραφων μανιθάνομεν ἀκριβῶς πότε καὶ πῶς ἐτραυματίσθη ὁ Ρήγας. Τὴν 30 πρὸς τὴν 31 Δεκεμβρίου τὰ μεσίνυκτα, ἀφοῦ είχαν βάλλει χέρια καὶ πόδια τοῦ Ρήγα εἰς τὰ σίδερα διὰ νὰ τὸν μεταφέρουν εἰς Βιέννην χάριν τῆς ἀνακρίσεως, κατώρθωσεν οὗτος μὲ ἔνα μαχαίρι (τὸ δποῖον ἐπίτηδες φαίνεται ὁ Ρήγας εἰχε κρύψει εἰς τὸν κανάπεν τοῦ δωματίου τοῦ ἔνοδοχείου) νὰ πληγωθῇ ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν πλειρὰν παρὰ τὸ ὑπογάστριον (σ. 41, 83, 91, 95). Ὁ Ρήγας προφανῶς μὲ τὴν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας ἐπεβράδυνε τὴν μεταφοράν του εἰς Βιέννην, τίς οἴδε τι ἐλπίζων ἐκ τούτου. Ὄλιγάτερον πιθανὸν φαίνεται ὅτι ἐπεδίωξε νὰ πληγωθῇ μέχρι θανάτου καὶ ὅτι ἡμιποδίσθη ὑπὸ τῆς φρουρᾶς. Ἔνδεχεται δμως καὶ νὰ ἐπεδίωκε ἀπλῶς ἡπιωτέραν, ἀνθρωπινωτέραν μεταχειρίσιν καὶ ὅτι μόνον ἐκ λύπης (σ. 91) διότι τοῦ ἔβαλαν τὰ σίδερα ἐπληγώθῃ. Ὁ τραυματίσμὸς προκαλεῖ τὸν φόβον, ὅτι ἡ ἀνάχρισις δὲν θὰ διευχρινισθῇ καλῶς, καὶ ὁ αὐτοκράτωρ αὐτὸς ζητεῖ (σ. 97) νὰ κληθῇ εἰς ἀπολογίαν ἢ ἀστινομία Τεργέστης. Πολλὰ ἔγγραφα ἀναφέρονται εἰς τὸν τραυματισμὸν καὶ τὴν θεραπείαν τοῦ Ρήγα (σ. 83, 87, 91, 95, 97, 99, 111, 119, 129).

Τὴν 18 Ἰανουαρίου 1798 ἔκομισθη ἐκ Δαλματίας καὶ ἐφυλακίσθη εἰς τὴν Τεργέστην ὁ Ἀντώνιος Κορωνίος (σ. 107), τὴν δὲ 21ην Φεβρουαρίου 1798 ἀγγέλλει ὁ ὑπουργὸς Pergen εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν φυλάκισιν τοῦ Φιλίππου Πέτροβιτς⁽¹⁾ καὶ τοῦ Γαλλοδιδασκάλου Peters τοῦ μεταφράσαντος τὰς πρὸς τὸν Γάλλον Sieyès ἐπιστολὰς τοῦ Πέτροβιτς (σ. 133), τὴν δὲ 24 Ἰανουαρίου ἔκομι-

(1) Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνήγγειλεν εἰς τὸν αὐτοκράτορα (σελ. 151 καὶ 153) τὴν 26 Δεκεμβρίου 1797 τὴν φυλάκισιν τοῦ Πέτροβιτς, καὶ ἐκ νέου πάλιν τὴν 21 Φεβρουαρίου 1798 (σελ. 133). Ἐν τῷ μετοξύ, φαίνεται, ἀφείθη ἐλεύθερος ὁ Πέτροβιτς χάριν τοῦ καταστήματος Ἀργέντη, ἀλλ ἐλλείπουν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

σιθησαν εἰς Βιέννην ἐκ Πέστης δ Καραντζᾶς καὶ Τοφούντζιας (σ. 115), περὶ τῶν δποίων διεξήχθη ἀπ' εὐθείας συνεννόησις μεταξὺ τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Οὐγγαρίας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος (σ. 101, 105).

Τέλος ἐκ τῆς γενικῆς ἔκιθέσεως τῆς ἀστυνομίας Βιέννης ἀπὸ 18 Ἀπριλίου 1798 μανθάνομεν διεὶς διεῖσδε τὴν 13 Φεβρουαρίου 1798 (σ. 153) ἐκομίσθη εἰς Βιέννην (κατὰ τὸ ἔγγραφον ὅμως ἐν σ. 131 ἀρ. 47 ἔφθασε τὴν 14 Φεβρουαρίου!), «κατόπιν δὲ μετά τινας ἡμέρας» καὶ δ' Ἀντώνιος Κορωνίδης, χωριστά. Τὰ ἔγγραφα τὰ ἀγγέλλοντα τιχὸν εἰς Τεργέστην τὴν ἀφιξιν τοῦ Κορωνίου δὲν εὑρέθησαν.

Τὸ τελευταῖον ἔγγραφον τῆς δημοσιευμένης σειρᾶς, ἀπὸ 28 Ἀπριλίου 1798, (σ. 193) είναι ἐντολὴ τοῦ Ὑπουργείου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ τὴν ἔξοριαν τῶν Πέτροβιτς, Θεοχάρη, Πουλίου, Ρετίρης, Δουκά καὶ Τουλλίου. Πότε ἀκριβῶς καὶ πῶς ἔξετελέσθη ἡ ἐντολὴ δὲν γνωρίζουμεν, διότι δὲν εὑρέθησαν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα.

Τὰ νέα' λοιπὸν ἔγγραφα παρέσχον ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ χρόνου συλλήψεως τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συντρόφων του, περὶ τῆς ἀποπείρας αὐτοκτονίας τοῦ Ρήγα, καὶ περὶ ἄλλων σχετικῶν ζητημάτων, περὶ τῶν δποίων προηγουμένως πολλὰ φανταστικὰ εἰκοτολογήματα ἔχηνέχθησαν, ἡτινα δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ ἀναφέρωμεν πάλιν ἀνωτέρω.

Κατωτέρῳ διμιούρων περὶ διλίγων σημείων τῆς ἐν Βιέννη ἐργασίας τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συνεργατῶν του, περὶ τῶν δποίων τὰ νέα ἔγγραφα παρέχουν ἀξιολόγους εἰδήσεις, ὅπως περὶ τῶν σχέσεων τοῦ Ρήγα πρὸς τοὺς Γάλλους κλπ. Τὸ ἐνδιαφέρον πρόβλημα, πῶς δ Ρήγας ἔφθασε νὰ συλλάβῃ τὸ γιγάντειον σχέδιον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀνατολῆς δὲν τὸ ἔξετάζω σήμερον, ὅπως ἀνέβαλυ καὶ τὴν ὅλην βιογραφίαν τοῦ Ρήγα. Τὰ τόσα φανταστικὰ τὰ γραφέντα περὶ Ρήγα δικαιολογοῦν, νομίζω, τοὺς διστογμούς μου ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀφοῦ μάλιστα περιμένομεν ταχέως νέας εἰδήσεις. Ἀναφέρω μόνον πολύτιμον σχετικὴν μαρτυρίαν, τὴν δποίαν δὲν ἔπρεσξαν οἱ γράψαντες περὶ Ρήγα. Ο Περικλῆς Ἀργυρόπουλος εἰς τὸν πρυτανικὸν του λόγον τὸν ἐκφωνηθέντα τὸ 1852 περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου τοῦ ἔξ απορρήτων¹⁾ γράφει: «Ο γερουσιαστὴς Μανσόλας μοὶ εἶπεν δι τὸ μακαρίτης διδάσκαλος Κωνσταντῖς, φίλος τοῦ Ρήγα Φεραίου πολλάκις τῷ ἐβεβαίωσεν δι τὸ ἥρωϊκὸς οὗτος ἀνὴρ συνέλαβε πρῶτος τὴν ἰδέαν τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑλληνικοῦ γένους ἀναγινώσκων ἔγγραφα τοῦ Μαυροκορδάτου». Βεβαίως δ ἐνταῦθα ἀναφέρομενος Μαυροκορδάτος δὲν είναι δ ἔξ απορρήτων, ὅπως νομίζει δ Ἀργυρόπουλος, ἀλλὰ πιθανῶς δ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος δ ἐπονομαζόμενος Φιραρῆς

¹⁾ Λόγοι ἐκφωνηθέντες τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1852 ὑπὸ τοῦ πρώην πρυτάνεως Σπυρίδωνος Πιήληκα παφαδίδοντος τὴν πρυτανείαν τοῦ Ὀθωνείου Πανεπιστημίου καὶ ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ Περικλέους Ἀργυροπούλου διαδεχομένου αὐτού. Λθῆται 1853 σ. 38.

(φυγάς), δύστις κατὰ τὸν Κ. Μαργαρίτην¹⁾ ἐσχεδίασε τὴν Ἑλληνικὴν ἐπανάστασιν, κινδυνεύστις δ' ὃς ἐκ τούτου ἡναγκάσθη νὰ φύγῃ εἰς Ρωσίαν (καὶ ἐπωνομάσθη τότε Φιραρῆς).

Μυστικὴ ἑταιρεία Ρήγα, σχέσεις πρὸς τὸν Γάλλον, συνεργάται τοῦ Ρήγα.

Κατὰ τὴν προσωρινὴν ἀνακοίνωσίν μου εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν²⁾ ἔξει-φραστα τὴν γνώμην ὅτι καὶ ἀπὸ τὰ νέα ἔγγραφα δὲν προκύπτει ἡ ὑπαρξίας «ἀρχα-νιμένης», μυστικῆς ἐπομένως ἑταιρείας τοῦ Ρήγα³⁾, δπως ἡιο ἔπειτα ἡ Φιλική. Ἡ ἀνάκρισις ὑποπτεύει τὴν ὑπαρξην ἑταιρείας, ἀλλὰ δὲν τὴν ἀνακαλύπτει, ἀν καὶ κατέσχε τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ρήγα (σ. 39, 89), τοῦ Πέτροβίτς (σ. 133) καὶ ἀλλων ἵστος συνεργατῶν, ἀν καὶ θεωρεῖ τὴν Βιέννην κέντρον ἐνεργείας (zentralopera-
tioni σ. 13). Εἰς ἐκθεσιν τῆς ἀστυνομίας ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1797 (σ. 29) λέγεται ὅτι οἱ "Ἐλληνες" «κιτώρθυτοιν νὰ ἰδρύσουν ἐνταῦθα ἥτα εἰδος ἑταιρείας ἀπὸ τὴν διποίαν ἡ συνιομοσία δὰ ἔλαβε τὴν κατεύθυνσίν της». Όμοιώς συνεπέρανεν ἡ ἀστυ-
νομία ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πέτροβίτς πρὸς τὸν Γάλλον Sieyès
«ένιασκον ὑποδεικνύει ὑφισταμένην ἥδη ἑταιρείαν» (σ. 159) καὶ ἐπίεσε τὸν Πέτρο-
βίτς νὰ ἀποκαλύψῃ αὐτήν, ἀλλ' οὗτος «ἰσχυρίζετο ἐπιμόνως ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ ἑταιρείας» (αὐτόθι). Ἡ ἀνάγνωσις τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Πέτροβίτς (σ. 125, 137), αἱ διποίαι πιθανότατι ἐνεπνεύσθησαν ἀπὸ τὸ περιβάλλον τοῦ Ἀρ-
γέντη καὶ ἀπὸ τὸν Γαλλοδιδάσκαλον Peters (σ. 167), δεικνύει πόσον ἀστήρικτος ἦτο ἡ διπόνια τῆς ἀστυνομίας. Τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη (σ. 85) ὅτι ὁ Ρήγας «ἴλπιζε καὶ εἶχε τὴν πεποίθησιν ὅτι θὰ κινήσῃ τοὺς "Ἐλληνας" εἰς ἐπανά-
στασιν τοσούτῳ εὐκολώτερον, καθόσον ἥδη οὕτως ἡ ἄλλως ἥσαν παρεσκευασμένοι δι' αὐτήν δὲν ὑποδεικνύει βεβιαίως ἑταιρείαν, ἀλλ' ἀναφέρεται εἰς τὴν γενικὴν τάσιν πρὸς ἐπανάστασιν, εἰς τὴν παρασκευὴν διὰ τοῦ ἀρματωλισμοῦ.

Καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand-Λύμπρου δὲν ὑπάρχει θετικὴ παρτυρία. Τὰ λεγόμενα ἐκεῖ (σ. 65b) ὅτι δ «Ρήγας ἐπιμελῶς ἀπέφυγε νὰ προδώσῃ ἐπαναστα-
τικήν τινα ἑταιρείαν, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἴδιαν τὸν ὅμιλογίαν εἶχεν ἀνταπόκρισιν μετὰ τῶν κυριωτέρων τοῦ φίλων» δὲν δικαιολογοῦν τὸ συμπέρασμα τῆς ἀστυνομίας

1) K. Μαργαρίτης, Σύντομά τινα ἀπομνημονεύματα τῆς Ιστορίας τῆς ἀναγεννηθείσης Ελλάδος 1853 σ. 9.

2) Ηρακτικὴ Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 2 (1927) σ. 311 σημ.

3) "Ο Φ. Μιχαήλιον εἰς τὴν μελέτην τοῦ «Οἱ μεγάλοι μας ἀναγεννηταὶ 1930» σ. 53 γράφει μὲ πολλὴν αὐταρχόσκειν: «Ο καθηγητής Ἀμαντος ἀγνεῖται κι αὐτὴ τὴν ὑπαρξὴ τῆς «Ἐταιρείας! Γιὰ νὰ γράφτει πραγματικὴ Ιστορία χρειάζεται ἱδιοφύια, πολυσχιδής πείρα τῆς ζωῆς, βαθειὰ φιλοσοφικὴ καὶ οἰκονομικὴ κατάρτιση, διαισθητικὴ φαντασία καὶ πρὸ παντὸς καλλιτεχνικὴ καὶ συνθετικὴ σύλληψη τῶν γεγονότων, προσόντα ποὺ συνήθως ἀπο-
ξηραίνει ὁ ἀκαδημαϊσμός». Μόνον ἀποδείξεις, θετικάι μαρτυρίαι, φαίνεται, δὲν χρειάζονται διὰ τοὺς Ισχυρισμοὺς τῶν νέων Ιστορικῶν! Καὶ δημος τὰ τόσα φανταστικὰ περὶ Ρήγα γρα-
φέντα ἔφεπε νὰ διδάξουν ὅτι χρειάζεται καὶ δλίγην κριτικὴ!

(αντ. σ. 667) διτ «τὰ εἰρημένα πρόσωπα είναι ἀναμεμυγμένα εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν ἑταῖρείαν», τὴν δποίαν δὲν κατώρθωσε νὰ εύρῃ Ἐάν νπήρχεν ὁργανωμένη ἑταιρεία, θὰ ἀνεκαλύπτετο πάντως τότε ἡ ἔπειτα ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, θὰ ἔγινετο λόγος βραδύτερον περὶ αὐτῆς ὑπὸ τίνος τῶν ἑταίρων. Πῶς κατεποντίσθησαν τὰ πραγματικὰ ἔχνη τῆς ἑταιρείας, περὶ τῆς δποίας ὅμιλεi δ ἀνακριβῆς Περραιβός (¹); Τούτου καὶ αἱ εἰδήσεις περὶ καταστροφῆς ἔγγραφων, περὶ εἰδοποιήσεως τοῦ Γάλλου προξένου Τεργέστης κλπ. δὲν ἐπιβεβαιοῦνται ὑπὸ τῶν νέων ἔγγραφων, ἀφοῦ καὶ ἡ ἀλληλογραφία καὶ ὅλα τὰ πρόσωπα τὸν Ρήγαν σταλέντα κιβώτια κατεσχέθησαν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας, δὲ Γάλλος πρόξενος εἰδοποιήθη μόλις τὴν 3 Φεβρουαρίου 1790 ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Ρήγα. Σημειωτέον ἀκόμη ὅτι ἀν δ Βασίλης (σελ. 109) δ ἀπαιτῶν 300 φιορίνια παρὰ τοῦ Ρήγα είναι δ Περραιβός (πβ. σελ. 194) πρέπει νὰ ὑποτεθῇ διτ ἔκαμε καταγγελίαν κατὰ τοῦ Ρήγα ἢ τοῦλάχιστον ὅτι προσηνέχθη κακῶς πρὸς αὐτούν !

Ἄλλὰ τὸ σχέδιον τοῦ Ρήγα, ὃς φαίνεται ἐκ τῶν ἔγγραφων, δὲν προαπαιτεῖ τὴν ἕπαρξην μυστικῆς ὁργανωμένης ἑταιρείας. Ὁ Ρήγας ἐπεδίωξε κατὰ πρῶτον τὴν παρασκευὴν ἐνθουσιωδῶν ἀποστόλων τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῶν βιβλίων τους καὶ τῶν θουρίων ἔσμάτων, βλέπομεν δὲ πράγματι πόσον ταῦτα συγκινοῦν τοὺς ἐν Βιέννη "Ελλήνας καὶ τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα γνωρίσαντας ἔπειτα αὐτά. Μετὰ τὰς νίκας τοῦ Ναπολέοντος εἰς τὴν Ἰταλίαν πρὸ πάντων καὶ μετὰ τὴν συνθήκην τοῦ Campoformio (17 Οκτωβρίου 1797), διὰ τῆς δποίας δ Γαλλία κατέλαβε τὴν Ἐπάνησον καὶ μέρος τῆς Ἡπείρου μὲ τὴν Πρέβεζαν, δ Ρήγας, προσωπικότης αἰσιόδοξος καὶ ὄρμητική, νομίζει ὅτι είναι καιρὸς νὰ κινηθῇ, ὅτι θὰ παρασύρῃ τοὺς Γάλλους, μὲ τοὺς δποίους προσπαθεῖ νὰ συνεννοηθῇ. Διὰ τοῦ Γάλλου προξένου Τεργέστης ζητεῖ τὴν βοήθειαν τῶν ἐν Ἰταλίᾳ Γαλλικῶν στρατευμάτων (ἔγγραφα Legrand-Λάμπρου σ. 657, κατωτέρῳ σ. 155, 181), δ δὲ Ἰωάννης Μαυρογένης μετέβη εἰς Παρισίους νὰ βολιδοσκοπήσῃ τὸ Διειθυντήριον, ἐν περιπτώσει δ ἵκανοποιήσεως τῶν ἐλπίδων τοῦ Ρήγα καὶ τῶν φίλων του θὰ μεταβῇ ἔκειθεν ἀπ' εὐθείας διὰ Μασσολίας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἵνα λάβῃ μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν (ἔγγρ. Legrand-Λάμπρου σ. 671, κατωτέρῳ σ. 85). Ἡ ἀστυνομία παρατηρεῖ ὅτι τὰ κατασχεθέντα κιβώτια τοῦ Ρήγα μὲ βιβλία προωρίζοντο διὰ Πρέβεζαν (σ. 7) καὶ συμπεραίνει ὅτι δ Ρήγας ἔκειθεν τῇ βοήθειᾳ τῶν Γάλλων θὰ ἀρχίσῃ τὴν ἐπανάστασιν. Πιθανὸν φαίνεται ὅτι δ Ρήγας θὰ ἀπεβιβάζετο εἰς Πρέβεζαν, θὰ ἥρχετο εἰς συνεννοήσεις μὲ τοὺς Σουλιώτας, θὰ ἐβολιδοσκόπει τοὺς Γάλλους, ἀλλὰ δὲν είναι βέβαιον ὅτι ἔκειθεν θὰ ἥρχεται τὴν ἐπανάστασιν.

Αὗτὸ θὰ ἔξηστάτο ἀπὸ τὰς συνεννοήσεις τοῦ Μαυρογένη. Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως γίνεται σαφὲς ὅτι δ Ρήγας ἀπέβλεπε πολὺ εἰς τοὺς Μανιάτας καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι, ἀν εἰς τὴν Πρέβεζαν δὲν εὑρίσκει εὔνοϊκὰ τὰ πράγματα, θὰ κα-

(¹) Πολεμικὰ ἀπομνημονεύματα σ. η' Σύντομος βιογραφία Ρήγα τοῦ Φεραίου σ. 27.

τήν χρεία της τὴν Μάνην. Ἐκ τοῦ ἐκτεθέντος εἰς τὴν ἀνάχρισιν ἐπάνειλημμένως σχεδίου τοῦ Ρήγα, βλέπομεν ὅτι οὗτος κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον Ὅψηλάντην, διτις ἥσχισε τὴν ἐπανάστασιν εἰς περιβάλλον ἔχθρικόν, ἀπέβλεπεν εἰς δοκιμασμένους ἐπαναστάτας, τοὺς Μανιάτας καὶ Σουλιώτας καὶ εἶχε τὴν ἀπόλυτον πεποίθησιν ὅτι θὰ προχωρήσῃ νικητής. Τὸ σχέδιον τοῦ Ρήγα τὸ γνωρίζουν οἱ φίλοι του, είναι διοφάνερον, δὲν ἔχει τίποτε τὸ μυστηριῶδες καὶ μυστικόν, τὸ δποῖον θὰ ἀπησχύλει ίδιαιτέρων μυστικὴν Ἐταιρείαν.

“Οπως διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἐταιρείας, οὕτω καὶ διὰ τὰς δῆθεν συνεννοήσεις **Ρήγα καὶ Ναπολέοντος** ὑπεύθυνος είναι δι Περραιβός¹⁾. Ορθῶς δι Λάμπρους ἔξηγαγε τὸ συμπέρασμα ἀπὸ τὰ πρῶτα ἔγγραφα ὅτι δὲν «πραίνεται νὰ ὑπῆρξεν ἀμέσος συνεννόησις τοῦ Ρήγα πρὸς τὸν Βοναπάρτην» καὶ ὅτι «πλάνη είναι νὰ παρίσταται δι Ρήγας εὐθισκόμενος ἐν συνεννοήσει πρὸς τὸν Βερναδόττην»²⁾. Καὶ ἀπὸ τὰ νέα ἔγγραφα δὲν προκύπτει κανένα στοιχεῖον συνηγοροῦν ὑπὲρ ἀμέσου συνεννοήσεως. Γεγονός είναι μόνον ὅτι οἱ “Ἐλληνες ἡλπισαν πολλὰ ἀπὸ τὸν Ναπολέοντα (πβ. καὶ ἔγγραφα Legrand-Λάμπρου σ. 595), δπως πρότερον ἀπὸ τὴν Ρωσίαν, ὅτι οἱ περὶ τὸν Ρήγαν ἐπεζήτησαν παντὶ τρόπῳ τὴν συμπάθειαν τῶν Γάλλων. Δι’ αὐτὸν ἔγραψε δῆθεν δι Ρήγας πρὸς τὸν Ναπολέοντα διὰ τοῦ Κορωνοῦ (βγγρ. Legrand-Λάμπρου σ. 681), δι’ αὐτὸν ἐστάλη δ Μαυρογένης εἰς Παρισίους, δι’ αὐτὸν γράψει δ Πέτροβιτς πρὸς τὸν Sieyès (σ. 125, 137). Ἄλλ’ είναι χαρακτηριστικὸν ὅτι δι Ρήγας ἀπευθύνεται πρὸς τὸν Γάλλον Πρόδηκον Τεργέστης καὶ ζητεῖ τὴν μεσολάθησιν παρὰ τοῖς Αὐτοκρατοῖς μόλις τὴν 3 Φεβρουαρίου 1798 (σελ. 131), ἐνῷ εἶχε συλληφθεῖ τὴν 19 Δεκεμβρίου 1797. Ο πρόδεκον Brechet δι’ ἔγγραφου του (σελ. 123) ἐπεμβαίνει ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίου (! δὲν γνωρίζει δηλ. ἀκριβῶς τὸ δνομά του) Ρήγα Βελεστινῆ τὴν 5 Φεβρουαρίου 1798 καὶ ισχυρίζεται, προφανῶς κατ’ εἰσήγησιν τῶν Ἐλλήνων, ὅτι δι Ρήγας ἦτο διερμηνεὺς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ ὅτι ἔφερεν ἐπιστολάς πρὸς τὸν Ναπολέοντα, τὰς δποίας ζητεῖ νὰ ἔδῃ. Τὴν 9 Φεβρουαρίου 1798 ἀπαντᾷ δι θιοκητῆς Τεργέστης (σ. 125) ὅτι δι Ρήγας οὐδέποτε ισχυρίσθη ὅτι ἦτο διερμηνεὺς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας καὶ δι τοῦ δὲν ἀνεκολύφθη εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν του κανένα γράμμα πρὸς τὸν Γάλλον πρόδεκον οὔτε πρὸς τὸν Ναπολέοντα. Κατόπιν τοῦ ἔγγραφου τούτου δ Γάλλος πρόδεκον ἐδήλωσε (σ. 143) προφορικῶς ὅτι παύει νὰ ζητῇ ἀπάντησιν καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται ἐπομένως ὑπὲρ τοῦ Ρήγα. Αἱ νέαι αὐταὶ εἰδῆσεις ἐρμηνεύουν πῶς

¹⁾ Σύντομ. βιογρ. σ. 24. Η δῆθεν γενομένη συνάντησις Ρήγα καὶ Ναπολέοντος, τὴν δποίαν δέχεται καὶ ὁ Φ. Μιχαλόπουλος (Οἱ μεγάλοι μας ἀναγεννηταὶ σ. 50), δὲν ἦτο δυνατή, διότι, ὅταν τὴν 19 Δεκεμβρίου δι Ρήγας ἐφθασεν εἰς Τεργέστην διὰ νὰ μεταβῇ δῆθεν εἰς Βενετίαν (πράγματι δὲ εἰς Πιρέβεζαν), δι Ναπολέοντα δὲν ἦτο πλέον ἐν Ιταλίᾳ, ἀλλ’ ἐν Γαλλίᾳ. τοῦτο δὲ ὑπενθύμισεν ἡδη δ Σπ. Ηλαΐς, I.e messenger d’Athénées N. 1874 (12 Δεκεμ. 1928) καὶ δ Α. Λασκαλίκις, τὰ αἵτια καὶ οἱ παράγοντες τῆς Ἐλληνικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 σ. 45.

²⁾ Αποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα σ. 37 καὶ 115.

έγεννήθη ἐκ τῶν ὑστέρων ἡ φῆμι περὶ συνεννοήσεων Ρήγα-Ναπολέοντος, καὶ πῶς τὰ συγκεχιμένα φημιολογήματα ὥς γεγονότα δι Περραιβός!

Τὰ νέα ἔγγραφα μᾶς παρέχουν πολυτίμους εἰδήσεις καὶ περὶ τῶν συνεγρατῶν τοῦ Ρήγα, τῶν μὴ παραδομέντων εἰς τοὺς Τούρκους, ἀλλ’ ἔξορισθέντων ἄνευ δίκης, διότι κατά τὴν σοφιστικὴν δικαιολογίαν τῆς ἀστυνομίας καὶ τοῦ ὑπονομοῦ (σ. 173 καὶ 189) τὸν Ἐσωτερικὸν, ἡ δίκη θάτερος — ἐκ τῆς βραδύτητος δὲ θὰ ὑπέφεραν οἱ κατηγορούμενοι καὶ αἱ οἰκογένειαι των! — ἐν τέλει δὲ τὸ δικαστήριον θὰ τοὺς ἡθώσιν! Συγκεντρώνω ἐνταῦθα τὰς κυριωτέρας εἰδήσεις περὶ τῶν ἀνδρῶν τούτων, περὶ τῶν δποίων τὰ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου ἔδωκαν ἀσημάντων πληροφορίας. Ὁλίγας εἰδήσεις προσθέτω καὶ περὶ τοῦ Ἐνστρατίου Ἀργέντη, περὶ τοῦ δποίου εἰδικὸς λόγος ἔγινεν εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand-Λάμπρου.

Φίλιππος Πέτροβιτς. Ἐνῷ τὰ ἔγγραφα Legrand-Λάμπρου σχεδὸν μόνον τὸ δνομα ἀναφέρουν, ἀπὸ τὰ νέα ἔγγραφα μανδάνομεν πλῆθος εἰδήσεων, ὅτι ἔγεννήθη εἰς τὸ Divosch τῆς ἐπαρχίας Σιρμίας τῆς Νοτιοσλαβίας (εἰς τὴν ἀρχαίαν λοιπὸν Παννονίαν!), ὅτι ἡτο ἡλικίας 17 ἐτῶν (σ. 157, 18 ἐτῶν κατά τὰ ἐν σελ. 127), ὑπάλληλος τοῦ Ἀργέντη (σ. 17), ὅτι ἔγγνωζε τὸ σχέδιον τοῦ Ρήγα καὶ ἡτο ἔτοιμος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἄλλος Πέτροβιτς ἐν Λειψίᾳ, ἔξιδελφός του (σ. 157 καὶ 183). “Αν καὶ γράψει σερβικὰ (σ. 157), θεωρεῖται ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας “Ἑλλην” (σ. 133), κατέχει ἑλληνικὰ βιβλία (αὐτόθι), δὲ ἕδιος γράφει πρὸς τὸν Sieyès (σ. 139) ὅτι «θέλομεν νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι “Ἑλλήνες δπως οἱ προπάτορες μας” καὶ «ἔμεθει οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν θνητῶν, οἱ δποίοι τὸ πάλαι ἦσαν οἱ πρῶτοι εἰς τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος» (σ. 127). Εἶναι πιθανὸν ὅτι δὲ Πέτροβιτς ἡτο νίδος “Ἑλληνος γεννηθέντος εἰς τὴν Σιρμίαν, χρακτηριστικὸς δὲ εἶναι δὲ ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς Ἑλλάδος ἐνθουσιασμός, τὸν δποίον ἐνέπνευσεν εἰς αὐτὸν δὲ Ρήγας. Χάριν αὐτοῦ γράψει τὰς πρὸς τὸν Γάλλον Sieyès ἐπιστολὰς (σ. 125, 137). Εἶναι καθόλου δὲ ἐνθουσιωδέστερος συνεργάτης τοῦ Ρήγα.

Γεώργιος Θεοχάρης. Οἱ διπλωματικῶτερος τῶν συλληφθέντων φίλων τοῦ Ρήγα, ἔγεννήθη τὸ 1758 εἰς τὴν Καστορίαν καὶ ἡτο 39 ἐτῶν, ὅταν συνελήφθη τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1797 (σ. 159). Ἐξήτησεν ἀπὸ τὸν Ρήγαν νὰ τοῦ ὑπαγορεύσῃ δὲ ἕδιος τὸ δικαίωμα πότε παλληκάρια (σ. 161), τὸ δποίον ἔψαλλε μὲν νεανικὸν ἐνθουσιασμόν. Ἡθελε νὰ κατέλθῃ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διέδιδε δὲ προσθύμως τοὺς χάρτας καὶ τὰς προκηρύξεις τοῦ Ρήγα. “Οταν οὗτος συνελήφθη εἰς Τεργέστην, ἔγραψεν (σ. 161, 185) εἰς τὸν Θεοχάρη (ἥ ἐπιστολὴ του κατεσχέθη) τί ἐπροφασίσθη εἰς τὴν ἀνάκρισιν καὶ σιγχρόνως τὸν παρεκάλει νὰ δμιλήσῃ εἰς τὸν βαρῶνον Gamerra διὰ νὰ συνηγόρησῃ εἰς τὰς ἀρχὰς ὑπὲρ τοῦ Ρήγα. Οἱ Θεοχάρης λοιπὸν εἶχε καὶ σχέσεις καλὺς καὶ ἡτο ἀξιόπιστον πρόσωπον. Οὗτος δὲ ἐπιφυλακτικῶτερος εἶχε τὴν γνώμην «ὅτι ἡ ἐπανάστασις εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς ξένην βοήθειαν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ εἶναι ἐπικίνδυνος» (σ. 161), θὰ ἡτο δὲ πάντως ἐκ τῶν ἐπιδιωκόντων τὴν γαλλικὴν βοήθειαν. Μετὰ τὴν ἔξορίσιαν του εἰς Λειψίαν εἰργάσθη πάλιν καλύ, ἐκεῖ δὲ ἐβοήθησε χρηματικῶς τὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα, ηὗτοι οἱ νέοι οἱ νέοι

γίνη πρόξενος αὐτῆς τὸ 1834, ἀπέθανε δὲ τὸ 1843. Οὐ νίσι του Νικόλαος Θεοχάρης ἦλθε καὶ διεκρίθη εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς ἀνώτατος ὑπάλληλος καὶ ὑπουργός¹⁾.

Κωνσταντῖνος Δούκας, (σ. 169, 187) ἀπὸ τὴν Σιάτισταν τῆς Μακεδονίας, ἥλικίας 45 ἐτῶν τὸ 1797, Ρῶσσος ὑπήκοος. Παρὰ τὴν προχωρημένην του ἥλικιαν του ὅχι μόνον ἐργαγούσθως ἐνθουσιωδῶς τὸ ὡς πότε παλληκάρια ἀλλὰ καὶ ἡτοιμάζετο κατὰ τὴν ἀνάκρισιν νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ μετάσῃ προσωπικῶς τῆς ἐπιαναστάσεως. Ἐξωφρίσθη καὶ οὗτος καὶ ἀπέθανεν ἐν Λειψίᾳ τὸ 1814²⁾.

Γεώργιος Πούλιος (σ. 163, 185), ἀπὸ τὴν Σιάτισταν τῆς Μακεδονίας, ἐτῶν 32. Ἐπίπτωσε 1) τὴν προκήρου ἕπει τοῦ Ρήγα εἰς 3000 ἀντίτυπα 2) τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον μέρος τῆς μεταφράσεως τοῦ Ἀναχάρσιδος 3) τὸν Ἡθικὸν Τρίπονν 4) τὸ Στρατιωτικὸν Ἐγκόλπιον τοῦ Ρήγα. Ἐγνωστοποίησε εἰς τὸν Ρήγαν γαλλικὸν σύνταγμα καὶ ἐλάμψισε τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν *La décade philosophique, littéraire et politique*, τὸ δόπιον ἔστελλε καὶ εἰς τὸν ἐν Κ) πόλει Ἀλεξανδρον Βασικίου (σ. 165, 185). Ο Πούλιος λοιπὸν ἦτο ἐκ τῶν πνευματικῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα. Ο Γεώργιος Πούλιος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Πούλιου («ἀδελφοὶ Μαρκίδες Πούλιοι») ἰδρυσαν μετὰ τὸν Γεώργιον Βεντότην τυπογραφεῖον εἰς Βιέννην³⁾), ἔξεδωκαν δὲ καὶ τὴν 31 Δεκεμβρίου 1790 τὸν πρῶτον ἀριθμὸν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐφημερίδος, ἡ δόπια μετέδιδε καὶ τὰς εἰδήσεις περὶ τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως⁴⁾. Ἀπὸ τὰ νέα ἔγγραφα μανιθάνομεν (σ. 95) διτὶ τὴν 6 Ἰανουαρίου 1798 ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀγγέλλει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν διακοπὴν της Ἐφημερίδος τοῦ Πουλίου, ἡ δόπια ἐπομένως ἔως τότε ἔξεδιδετο κατὰ διαιλείμματα ἡ καὶ σινεχῶς. Ἐκ τῶν καταλοίπων τοῦ Σπ. Λάμπρου ἔδημοσιεύθησαν εἰς τὸν Νέον Ἑλληνομνημονίαν δύο ἔγγραφα σχετικά μὲ τὴν Ἐφημερίδα τῶν ἀδελφῶν Πουλίου (τ. 21 [1927] σ. 380 καὶ 170): 1) ἔγγραφον τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβευτοῦ Rathkeal ἀπὸ 10 Ἰουλίου 1797, δι' οὗ ζητεῖται ἡ παῦσις τῆς Ἐφημερίδος ὡς περιεχούσης ἐπιληψίμους εἰδήσεις καὶ μὴ ἀρεστῆς εἰς τὴν Ὑψηλὴν Πύλην. 2) ἔγγραφον τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν (;) ἀχρονολόγητον, δι' οὗ ἴγγέλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ παῦσις τῆς

¹⁾ Ἐπιστολαὶ Ι'. ΙΙ. Κοέμορ καὶ ἡθικὴ στιχουργία Λ. Κ. Βυζαντίου ἐν Λειψίᾳ 1870 σελ. XV. Λίμνηρον. Ἀποκαλύψεις σ. 127. I. Στοιχεῖον. Βιογραφία Ρήγα τοῦ Βελεστινῆ. Πλομηθεῖς 7, 698.

²⁾ Λίμνηρον. Ἀποκαλύψεις σ. 133. Ἄλλος βεβαίως εἶναι ὁ Κωνσταντῖνος ΙΙ. Δούκας, ἐκ Σιάτιστης, τοῦ δόπιου βιβλίου ἀριθμητικῆς ἀγγέλλεται διὰ τοῦ λογίου Ἐφημοῦ τὸ 1820 σ. 342. Ἄλλος Κωνσταντῖνος Δούκας ἔξι Ἡπείρου ὑπηρέτησε παρὰ τῷ Ἀλεξανδρῷ Ὑψηλάντῃ (βλ. προχείρως Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη ἐν λ.)

³⁾ Επιγρίσιον Ζαρίζα. Νέα Ἑλλάς... ἔκδ. ὑπὸ Γ. Κρέμου 1872 σ. 523.

⁴⁾ Βλ. Πρακτικὰ τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τ. 2 (1927) σ. 308 καὶ τὴν λεπτομερῆ μελέτην τοῦ Καθηγητοῦ Ι. Πούλου εἰς τὸ «Ἐλεύθερον Βῆμα» 25-27 Νοεμβρίου 1928 ἀρ. 2384-6. Λιτόθι ἀνατρέει δ. κ. Ροήσος τὴν ἐσφαλμένην γνώμην διτὶ τάχα καὶ δ. Ρήγας ἔξεδιδεν Ἐφημερίδα.

Ἐφημερίδος ὡς περιεχούσης ἐπιληψίμους (ἥτοι δημοκρατικάς, περὶ ἐπαναστάσεων κ.τ.λ.) εἰδήσεις καὶ μὴ ἀρεστῆς εἰς τὴν Πύλην. Τὸ μνημονευθὲν ἔγγραφον θὰ είναι σύγχρονον μὲ τὸ τῆς ἡμετέρους σειρᾶς, δι' οὗ ἀνηγγέλθη εἰς τὸν αὐτοκράτορα ἵ πάνσις τῆς Ἐφημερίδος. Τὸ τελευταῖον ἔγγραφον τῆς νέας σειρᾶς (σ. 193) μᾶς πληροφορεῖ δτι καὶ δ Ἅγιος Πούλιος ἔξωρίσθη καὶ δτι ἐλήφθη φροντίς περὶ δικαστικῆς ἐκκαθαρίσεως τοῦ τυπογραφείου τοῦ

Κωνσταντῖνος Τούλλιος 18 ἑτῶν ἐγεννήθη εἰς Βούδαπέστην (σ. 167, 187) ὡς νιός τοῦ ἐμπόρου Δημητρίου Τούλλιου. Ὡς δὲ Πέτροβιτς, θέλει καὶ δ Τούλλιος τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ είναι βεβαίως Ἐλληνος πατρὸς νίος¹⁾

Ἐνστράτιος Ἀργέντης. Ἀπὸ τὰ ἔγγραφα Legrand — Λάμπρου ἐφάνη ἡ μεγάλη συμβολὴ τοῦ Ἀργέντη εἰς τὸν ἄγρον τοῦ Ρήγα, ἐπικυρώνται δὲ αὕτη καὶ ὅπλα τῶν νέων ἔγγραφιν.

Ο Εὐστράτιος Ἀργέντης κατήγετο ἀπὸ παλαιὰν χιακὴν οἰκογένειαν, ἥτο δὲ ἔγγονος τοῦ Ιατροφιλοσόφου Εὐστρατίου Ἀργέντη, σιγγραφέως πολλῶν ἀπολογητικῶν καὶ πολεμικῶν βιβλίων κατὰ τῆς καθολικῆς προπαγάνδας ἐν Ἀνατολῇ, ἀδελφὸς δὲ τοῦ ἐν Κωνσταντινούπολει τὸ 1821 σφαγέντος ὑπὸ τῶν Τούρκων Ἰωάννου Ἀργέντη⁽²⁾.

Ἐκ τῶν ἔγγραφων Legrand — Λάμπρου (σ. 667 κἄκ. πβ. σελ. 653 κἄκ.) είναι γνωστὸν δτι μὲ ἐνθουσιασμὸν εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ σχεδίου Ρήγα, δτι προκατέβαλε χρήματα πρὸς τύπωσιν τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος, δτι ἀπέστελλε τὰ βιβλία τοῦ Ρήγα πρὸς τοὺς πολλοὺς γνωστοὺς φίλους τοῦ εἰς Τεργέστην, εἰς Τουρκίαν, εἰς Ρουμανίαν, δτι εἰς τὸ σπίτι τοῦ ἐγίνοντο συγκεντρώσεις τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρήγα κατὰ τὰς δποὺς ἐτραγουδεῖτο τὸ δις πότε παλληκάρια, δτι ἐδωκε συστατικὰ πρὸς τὸν Ἰωάννην Μαυρογένην ἀπερχόμενον εἰς Γαλλίαν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τὸ Διευθυντήριον. Εἰς τὴν δινάκρισιν διμολογεῖ δτι ἐγνώριζε τὸ ἐπαναστατικὸν σχέδιον τοῦ Ρήγα, τὸ ἐνέκρινε καὶ εἶχε δηλώσει δτι «ἄν ήθελεν ἐχρηγῆ ἐπανάστασις ἐν Ἑλλάδι, αὐτὸς ἥτο πρόθυμος τὸ καθ' ἔαυτὸν νὰ συντελέσῃ εἰς αὐτὴν πάσῃ δυνάμει, ἐπειδὴ ἐπόθει τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ καὶ εἶχεν ἐκφράσει τὸν περὶ ταύτης ἐνθουσιασμὸν τοῦ ἐν κίνηφ φίλων» (ἔγγρ. Legrand—Λάμπρου σ. 669).

Τὰ νέα ἔγγραφα (κατωτέρω σ. 17, 19, 31, 85, 153) ἐπιβεβαιοῦν τὰ περὶ χρηματικῆς προκαταβολῆς τοῦ Ἀργέντη ἐκ 1100 φιορινίων, τὰ περὶ συγκεντρώσεως εἰς τὸ σπίτι τοῦ, προστίθεται δὲ δ λεπτομέρεια δτι δ Μαυρογένης ἔγραψεν εἰς

¹⁾ Εἰς τὴν ἐφημερίδα Βραδυνήν (ἀρ. 2942) γράφει ὁ Α. Καναχάλιος δτι ἐγνώρισε ἐν Πέστη τὸν Κωνσταντίνον Τυάλλιον (.), Κοζανίτην, ἔγγονον πιθανῶς τοῦ ἀνωτέρου Κωνσταντίνου Τούλλιου.

⁽²⁾ Ήσει τῆς οἰκογενείας Ἀργέντη, περὶ τοῦ Ιατροῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη καὶ τοῦ ἐθνομάρτυρος Ἰωάννου Ἀργέντη Ιδ. τὴν μελέτην μου, Οἱ Ἀργένται τῆς Χίου, Χιακά Χρονικά τ. 4 (1919) σ. 83, 91, 111.

τὸν Ἀργέντην, ἐκ τούτοις δὲ φαίνεται ὅτι καὶ ἄξιος πολλῆς ἐμπιστοσύνης ἡτο καὶ ἔτιγχανε καὶ μὲ πρωτοβουλίαν εἰογάζετο. Εἰς τὴν πρώτην του ἀνάκρισιν (σ. 17) προσπαθεῖ νῦν ἀποκρύψῃ τὰ πρόγματα καὶ η ἀστυνομία καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα «ὅτι ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν δὲν θὰ γίνη καμμιὰ καθαρὰ δμολογία». Εἶναι ἄξιον ἐπίσης σημειώσεως ὅτι δὲν πάλληλος τοῦ Ἀργέντη Φίλιππος Πέτροβιτς μὲ τόπον ἐνθουσιασμὸν ἐνεργεῖ καὶ διαιτεῖ ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τοῦ Ρήγα καὶ ὅτι προσπαθεῖ αὐτὸς νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ τὸν αἱθέ Sicyēs. Προφάνως τὰς ἐνεργείας του ἐνέπνεεν δὲν Ἀργέντης. 'Ο Ἀργέντης ἐφιλακίσθη τὴν νύκτα τῆς 24ης πρὸς τὴν 25ην Δεκεμβρίου 1797 (σ. 43) μὲ τοὺς ὑπαλλήλους του Ἐμμανουὴλ καὶ Πέτροβιτς (σ. 15). 'Υπαλληλοί του ἦσαν καὶ οἱ προσωρινῶς φυλακισθέντες Μασούτης καὶ Ἀμοιρος.

Εἶνε χαρακτηριστικὸν ὅτι καὶ εἰς τὸν Ἀργέντην ἀπεδόθησαν λόγοι, οἱ δποῖοι ἀλποδίδονται κοινῶς εἰς τὸν Ρήγαν. Ἐσώθησαν δύο μετάλλια, εἰς τὰ δποῖα ὑπάρχουν οἱ ἔξις στίχοι :

'Αργέντης δὲν Εὔστρατιος εἶπε πρὶν ἀποθάνη
ὅταν στὸ Βελιγράδιον κατάδικος ἐφάνη.

'Εγὼ τὸν σπόρον ἔσπειρα κατὰ τῆς τυφαννίας
ἔξ οῦ καὶ θέλει θερισθῆ καρπὸς ἐλευθερίας⁽¹⁾.

Μεταξὺ τῶν ἐργασθέντων πρὸς σωτηρίαν τοῦ Ρήγα καὶ τῶν συντρόφων του καὶ προσενεγκόντων πρὸς τοῦτο προθύμως μεγάλα χρηματικὰ ποσὰ⁽²⁾ ὑπῆρξαν πιθανῶς καὶ οἱ πλούσιοι συγγενεῖς τοῦ Ἀργέντη.

Τὰ νέα ἔγγραφα δίδουν πλείονας πληροφορίας περὶ τοῦ καταστήματος Ἀργέντη. Γνωρίζουμεν ἐκ τῶν ἔγγραφων Legrand — Λάμπρου (σ. 627) ὅτι δὲν Ἀργέντης είχεν ἐμπορικὸν ἀνταποκριτάς εἰς τὴν Ρουμανίαν, τὴν Σμύρνην, τὴν Τεργέστην πάντως, ἀλλὰ ἥδη μανθάνομεν (σ. 43) περὶ τοῦ τρόπου πληρωμῶν τοῦ ἐμπορίου, ὅτι δὲν πουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δεικνύει ἐνδιαφέρον ὑπὲρ τοῦ καταστήματος Ἀργέντη (σ. 25), ὅτι δὲν Ἀνδρέας Μασούτης (σ. 89) ὡς φροντιστὴς τοῦ καταστήματος Ἀργέντη μετὰ τὴν φυλάκισιν τούτου ἐζήτησε τὴν προστασίαν τοῦ Αὐστριακοῦ Προξενείου Σμύρνης ὑπὲρ τοῦ ἐκεῖ καταστήματος «Ἐύστρατίου Ἀργέντη καὶ Σία» καὶ νὰ μὴ ἀνοίγωνται αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ καταστήματος ὑπὸ τῆς λογοκρισίας. 'Η Κινθέρωνησις ἐπέτρεψε μόνον τὸ δεύτερον τῶν αἰτημάτων τοῦ Μασούτη. Ἐπίσης μανθάνομεν (σ. 175) ὅτι δὲν πουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔστειλε

(1) Ἐν τῶν χαλκῶν μεταλλίων γνωρίζει δὲν Ἀ. Γούδας, Βίοι παράλληλοι τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν τ. 2 (1874) σελ. 131). 'Ισως τὸ αὐτὸν μετάλλιον ἔξεδωκεν δὲν Κοτσογιάνης, Μετάλλιον Εύστρατίου Ἀργέντη, Ἀθηνᾶ τ. 34 (1922) σελ. 114. 'Άλλο μετάλλιον φυλάσσεται ἐν Χίῳ παφά τῷ κ. Μ. Γεωργιάφρεντη, μικρανειριψ τοῦ φίλου τοῦ Κοραῆ Καλλινίκου Κρεατδούλη.

(2) Πβ. Jakovakis Rizo Néroulos, Cours de Littérature grecque moderne, ἔκδ. δευτέρα 1828 σ. 47. 'Α. Η. Βρυτοῦ, Νεοελληνικὴ Φιλολογία τ. 2. (1857) σ. 327.

σημείωμα πρὸς τὸν πρόεδρον τοῦ Πολιτικοῦ Δικαστηρίου ἵνα λάβῃ εὐμενῆ μέτρα ὑπὲρ τοῦ καταστήματος.¹ Αργέντη μετὰ τὴν παράδοσιν τούτου εἰς τοὺς Τούρκους, ἵσως δὲ καὶ ἡ πρόνοια ὑπὲρ τῶν σιναλλασσομένων μετὰ τοῦ² Αργέντη συνετέλεσε νὰ μὴ παραδοθοῦν εἰς τοὺς Τούρκους (σ. 177) οἱ φροντισταὶ τοῦ καταστήματος³ Ἀνδρέας Μασούτης καὶ Κωνσταντῖνος⁴ Αμοιδος, οἱ δόποιοι δῆμως ἦσαν καὶ ἀσήμαντα πρόσωπα.

Τὰ βιβλία τοῦ Ρήγα. Είναι ἄξιον πολλῆς προσοχῆς πῶς ὁ Ρήγας θέλει νὰ κινηθῇ τὴν ψυχὴν τοῦ λαοῦ καὶ παρασκευάσῃ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, εἰς τὸν δόποιον καὶ μόνον ἀποβλέπει μὲ τὰ βιβλία του. Περὶ τοῦ «Σχολείου τῶν ντελικάτων ἔραστῶν» ἐπιτρέπεται συζήτησις, ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἀποτελεῖ μέρος τοῦ ἔθνεγροτικοῦ τοῦ ἔργου (¹).

‘Αλλ’ ἥνη τὸ «ἀπάνθισμα Φυσικῆς», τὸ ἔκδοσθὲν ἐπίσης δπως καὶ τὸ σχολεῖον ἔραστῶν, τὸ 1790, ἀποβλέπει εἰς μόρφωσιν καὶ ἀφύπνισιν τοῦ λαοῦ. Ἀντὶ νὰ γράψῃ καὶ ὁ Ρήγας γραμματικήν τινα ἢ θρησκευτικά τινα ἐγχειρίδια, δπως ἔκαμναν σινήμως οἱ λόγιοι, ίστοροι καὶ ἄλλοι, «ἀπανθίζει» ἐκ ξένων σχετικῶν βιβλίων ἐγχειρίδιον φυσικῆς, διότι τὸ νομίζει ὀφελιμώτερον εἰς τὸ ἔθνος του. Ἐν τέλει τοῦ ἀπανθίσματος τοῦ Ρήγα (σ. 176) ὑπάρχει ἡ «εἰδῆσις» δι τὸν Ρήγας μεταφράζει τοῦ Montesquieu τὸ Esprit des loix, τὸ δόποιον φάνεται δὲν συνεπληρώθη ἢ δὲν ἔξεδόθη: «Ἄν κανένας φιλογενῆς ἀγαπᾷ νὰ κοπιάσῃ μεταφράζοντας πρὸς ὅφελος τοῦ γένους κανένα βιβλίον, ἃς μὴν ἐπιχειρισθῆ τὸ Esprit des loix par monsieur Montesquieu ἐπειδὴ καὶ εἶναι μισομεταφρασμένον ὑπὸ ἐμοῦ καὶ τελειώνωντας ἔχει νὰ τυπωθῇ».

Προφανῶς ὁ Ρήγας διὰ τοῦ φιλοσοφικοῦ ἔργου τοῦ Montesquieu θέλει νὰ δείξῃ εἰς τοὺς δμογενεῖς τοι τὰ κακὰ τῆς ἀνομίας καὶ δουλείας, τὴν ἀξίαν τῶν εὐνομούμένων πολιτειῶν. Πρὸς τὸν αὐτὸν σχεδὸν σκοπόν, ἵνα δείξῃ εἰς τοὺς δμοεθνεῖς του τὴν ἀκμὴν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, ἵνα ὑπενθυμίσῃ τὴν παλαιὰν δόξαν (πβ. ἐγγραφα κατωτέρῳ), ἐν συγκρίσει μάλιστα πρὸς τὴν σύγχρονον κατάπτωσιν μετέφρασεν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Γεωργίου Βεντότη τὸν τέταρτον τόμον τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος τοῦ Barthélémy καὶ τὸν ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν Βιέννην τὸ 1797 (²). Ἡ μετάφρασις τοῦ Ρήγα ἀρχίζει ἀπὸ τῆς σελ. 99 (ἀπὸ τὸ δόδοιπορικὸν τῆς

(¹) Εἰς τὴν φιλοφροσύνην τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ καθηγητοῦ Iohosor ὀφελώ τὴν εἰδησιν δι τὸ «Σχολείον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν» μετεφράσθη ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς εἰς τὴν Ρουμανικήν ὑπὸ τοῦ Ioan Beldiman, ἀλλ’ ἡ μετάφρασις, ἀνέκδοτος, εἰνίσκεται εἰς τὴν Βιβλιοθήκην τῆς Ρουμανικῆς Ἀκαδημίας Catalogul manuscriptelor Românesti (Biblioteca Academiei Române) τ. 1 σ. 284 (ἀρ. 126).

(²) Εἰς τὴν δευτέραν σελίδα τοῦ δευτέρου ἔξιφύλλου τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος ὑπάρχει ἀνόνυμον ἐπίγραμμα ἀρχαϊκὸν «εἰς τὸν Φεραῖον Ρήγαν», τὸ δόποιον πιθανώτατα ἐγράφη ὑπὸ τοῦ συνεργάτου Γεωργίου Βεντότη, τοῦ μεταφράσαντος τὸν τέταρτον τόμον τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος μέχρι τῆς σελίδας 98. «Οτι δ ἀνόνυμος συγγραφεὺς τοῦ εἰς «Φεραῖον» ἐπιγράμ-

ιδιαιτέρας του πατρίδος Θεσσαλίας), συμπληροῦται δ' αὕτη διὰ προσθηκῶν τοῦ Ρήγα, ίστορικῶν καὶ λαογραφικῶν. Οὗτο π. χ. εἰς σελ. 125—126 γράφει περὶ τῶν πυρριχίων χρονῶν μεῖδάν-διγιουνοῦ καὶ μάνδρα-χαβασί ἀλτ. μὲν ιὴν μελαγχολικὴν παρατήρησιν ὅπει «ἀφοῦ ἐχάσαμεν τὸ πᾶν, συνεχάθησαν καὶ τὰ δυνάματα τῶν χορῶν». Περὶ τοῦ χοροῦ μάνδρα-χαβασί γράφει : «Τὸν εἶδα ἔτι (χορευόμενον δηλ.) παρ' ἐνὸς Ἑλληνος εἰς τὰ Θεραπειὰ τῆς Κων.) πόλεως τὸ Πάσχα· εἶχεν εἰς τὴν κόμην τοῦ ἐν φάσγανον δεμένον καὶ ἀπὸ ἐν εἰς κάθε του χέρι καὶ συγκαθίζοντας ἐκινοῦσε μὲ τόσην ἐπιτηδειότητα, ἀναλογίαν καὶ κυκλικὴν ταχύτητα καὶ τὰ τρία ἐν ταύτῃ διποὺ ἐξεπλάγημεν ὅλοι οἱ περιεστῶτες». Ἀλλαχοῦ γράφει (σ. 133) : «οἱ σιγχνοὶ ἄδικοι φόνοι κατὰ τῶν Χριστιανῶν διποὺ γίνονται τὴν σήμερον ἐδῶ (εἰς τὸ Βελεστίνον δηλ.) ἥδελον ἐρημώσει ἐξ ὀλοκλήρου αὐτὴν τὴν πόλιν, ἃν αἱ φυσικαὶ χάριτες της δὲν ἥδελον τοὺς ἀναγκάζη νὰ ὑπομένουν δλα, διὰ νὰ δφήσωσι κᾶν τὰ κόκκαλά των ἐκεῖ διποὺ ἐτάφησαν καὶ οἱ προπάτορές των». Ἔκαστος βλέπει πόσον πολύτιμοι εἶναι αἱ προσθῆκαι τοῦ Ρήγα εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος καὶ διὰ τὴν σύγχρονον ίστορίαν καὶ διὰ τὴν κατανόησιν τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα.

Απὸ τὰ νέα ἔγγραφα μανθάνομεν ὅτι παρὰ τῷ Πουλίῳ ἐτιπώθη τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ Ἀναχάρσιδος (σ. 21), ταῦτα δὲ καθὼς καὶ ὅσα ἀντίτυπα εὑρέθησαν ἀπὸ τὸ τέταρτον μέρος, τὸ τυπώθεν παρὰ Pichler, κατεσχέθησαν καὶ ἐηφανίσθησαν (σ. 31, 163, 35, 37). Ἀν ἐσώθη ἀντίτυπον τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος δὲν γνωρίζω, τοῦ τετάρτου ἐσώθησαν μερικά. Τὸ περίεργον εἶναι ὅτι ἔγινεν ἡ κατάσχεσις τῆς μεταφράσεως διὰ νὰ μὴ ἔρθεισθαινται οἱ Ἑλληνες, ἐνῷ τὸ γαλλικὸν πρωτότυπον καὶ ἡ γερμανικὴ μετάφρασις κατὰ τὴν διμολογίαν τῆς ἀνακρίσεως ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως. Πρὸς «καταληψίαν» τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀφυπνίσεως τοῦ ἔθνους ἐχαράχθησαν καὶ οἱ χάρται τοῦ Ρήγα (¹) καὶ ἡ εἰκόνη τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου.

ματος δύναται νὰ είναι ὁ Βεντότης, συμπεριάνω ἔχ τοῦ ἄλλου ἀρχαιοκοῦ ἐπιγράμματος τοῦ ἀφειρωθέντος εἰς τὸν Ρήγαν καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ἀπάνθισμα Φυσικῆς (σ. 1') ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Βεντότη, ὀνομαστοῦ ἀναφερομένου. Ο Βεντότης δοιπόν πρῶτος μετεχείσθη τὸ ἔθνικόν δονομα Φεραίος, ἐνῷ δ' ἴδιος ὁ Ρήγας εἰς τὰ βιβλία καὶ εἰς τοὺς χάρτας του ὀνομάζει ἐπυτὸν «Ρήγαν Βεντοτινλῆν Θετταλόν». Ας σημειωθῇ ὅτι τὸ εἰς τὸ ἀπάνθισμα Φυσικῆς δημοσιευθὲν ἐπίγραμμα τοῦ Βεντότη εἰς τὸν Ρήγαν τελειώνει ὡς ἔξης :

Ζώης Νεστόριον βίον, ὡς τὰν, 'Ἐλλάδος νίας
παντοδαπῆ σοφίη δφρ' ἐξ ὑπνον ἀποσείσης.

Οι στίχοι οὗτοι δεικνύουν ὅτι ὁ Βεντότης προέβλεπεν ἡδη ἀπὸ τοῦ 1790 τὴν ἔθνικὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Ρήγα.

(¹) Ἐκ τῶν χαρτῶν ἀνετύπωσε τὴν ἐπιπεδογραφίαν Κωνσταντινουπόλεως ὁ Θωμᾶς Παπαζήδης τὸ 1885 ἐν Βουκουρεστίῳ τύποις Δακίας, μὲ ἐκτενῆ διὰ στίχων ἀφιέρωσιν ἡ ὁποία καταλήγει : «Ω 'Λνα, Παμμεδέων, φύλαττε αὐτήν, ἔως οὐ ἐλθῃ φ ἀπόκειται» (ἀνακοίνωσις Δ. Γούσου).

‘Από τὰ νέα ἔγγραφα μανιάνομεν ὅτι εἶχε τυπωθῆ καὶ τὸ «στρατιωτικὸν ἔγκόλπιον» (σελ. 165) εἰς 1000 ἀντίτυπα, τὰ δποῖς ἐπίσης κατεσχέθησαν, δὲν εἶναι δὲ γνωστὸν εἰς ἐμὲ ἄν τοῦδη κανὲν ἀντίτυπον⁽¹⁾.

Μὲ τὸν αὐτὸν ἑδνικὸν σκοπὸν ἔγιναν καὶ αἱ λογοτεχνικὴ μεταφράσεις τῶν ‘Ολυμπίων τοῦ Ἰταλοῦ Μεταστασίου καὶ τῆς Βοσκοπούλας τῶν “Ἀλπεων τοῦ Γάλλου Μαρμοντέλ, αἱ δποῖαι ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἡθικὸς Τρίπονς (πρειελήφθη καὶ δ «Πρῶτος ναῦτης», ποίημα εἰς δύο ἔσματα τοῦ «Γεσνέρου, Γερμανοῦ ποιητοῦ» κατὰ μετάφρασιν «Ἀντωνίου Κορωνίου Χίου») ἐτυπώθησαν παρὰ τοῖς ἀδελφοῖς Πουλίου τὸ 1797 (ἔγγραφα Legrand—Λάμπρου σ. 653, κατωτέρω σ. 163 καὶ 185). ‘Οτι εἰς ἑδνικὸν σκοπὸν ἀποβλέπει ἡ μετάφρασις, φαίνεται καὶ ἐκ τῆς παραθέσεως πρὸ τῆς Βοσκοπούλας τῆς ἔξης ὥραιάς γνώμης τοῦ Μαρμοντέλ : «Οἱ οἳ τῆς πατριόδος ἔρως ἐμφωλεύει εἰς τὴν καρδίαν καὶ ἡ καρδία δὲν γηράσκει ποτέ». Ἡ γνώμη αὗτη τυποῦται μὲν κεφαλαιαὶ γράμματα καὶ εἰς τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τοῦ Ἡθικοῦ Τρίποδος τὴν γενομένην τῷ 1815 «ἐν Ὀφένῃ ἐν τῷ τυπογραφείῳ τοῦ Πανδιδακτηρίου». ‘Ο Ἡθικὸς Τρίπονς ἐπὶ τοῦ ἔξωφύλλου δὲν φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Ρήγα.

Παρὰ τὴν πιστοποίησιν τῶν ἔγγραφων περὶ τοῦ Ἡθικοῦ Τρίποδος εἶναι ζήτημα ἀνὴρ βοσκοπούλα τῶν “Ἀλπεων εἶναι μετάφρασις αὐτοῦ τοῦ Ρήγα. Ἡ μετάφρασις ἀρχίζει ὡς ἔξης :

Εἰς τὰ ὄφη τῆς Σαβόγιας μεταξὺ τῆς Βριανσὸν
καὶ τῆς πόλεως Μοδένης ἀμαξίου δρόμος ὃν
εἶναι μία ἔρημαία πλησιόχωρος κοιλάς,
ποὺ πληριώμας πάντα ἔχει τὸν ὑδάτων καὶ πολλάς.

Νομίζω ὅτι οἱ στίχοι οὗτοι δὲν εἶναι δυνατὸν γὰρ εἶναι τοῦ Ρήγα, δὲν ὅμοιά-
ζουν πρὸς τοὺς στίχους τοῦ Σχολείου τῶν ντελικάτων ἔφαστῶν. Σημειωτέον ὅτι,
κατ’ ἀνακοίνωσιν τοῦ Καθηγητοῦ Λ. Ρούσου, ἔγινε νέα ἔκδοσις τοῦ Γαλλικοῦ
καὶ Ἑλληνικοῦ κειμένου τῆς Βοσκοπούλας τὸ 1821 εἰς τὴν Πέστην ὑπὸ τὸν ἔξης
τίτλον :

La Bergère des Alpes, tirée de contes moraux de monsieur Marmon-
tel de l’ Académie françoise et traduite en vers en grec actuel. Dedié aux
amateurs de la littérature grècque moderne. Pesth chez Mathias Trattner
MDCCXXI. σελ. 176.

‘Αλλὰ καὶ ἡ μετάφρασις τῶν ‘Ολυμπίων τοῦ Ἡθικοῦ Τρίποδος δὲν φαίνεται
τοῦ Ρήγα, διαφέρει δὲ πολὺ ἀπὸ τὸ κείμενον τὸ δποῖον ὑπὸ τὸν τίτλον «‘Ολυμ-
πιάς» ἔξεδόθη τὸ 1927 ὑπὸ Λάμπρου Ἀστέρη⁽²⁾ ἐξ αὐτογράφου τοῦ Ρήγα δια-
σωθέντος ὑπὸ Χρισάνθου Παγώνη, ἐπισκόπου Μονεμβασίας (βλ. πρόλογον).

(1) Εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου (σ. 659) τὸ στρατιωτικὸν ἔγκόλπιον ὄνομάζεται «στρατόφρης Κεβενχύλλερ».

(2) Ηβ. βιβλιοκρισίαν τοῦ ‘Α. Φωτιάδον, εἰς τὰ Ἑλληνικὰ Γράμματα τ. 6 σελ. 252.

Ἡ παλαιὰ μετάφρασις εἶναι ἔμμετρος, ἔχει δὲ ἐν τέλει στροφὰς «ἔλληνιστί». Ήτοι εἰς δόρχαῖα μέτρα, τὰ δύοια βεβαίως δὲν ἔγραψεν ὁ Ρήγας. Πιθανῶς ἀπεδόθησαν αἱ τρεῖς μεταφράσεις τοῦ Ἡθικοῦ Τρίποδος εἰς τὸν Ρήγαν, διότι ἐπεδίωξε τὴν τύπωσιν αὐτῶν. Καὶ ή ἐκδοθῆσα ὅμως τελευταῖον μετάφρασις τῆς «Ολυμπιάδος» εἰς πεζὸν λόγον δὲν εἶχε τύχη βεβαίως τελικῆς ἐπεξεργασίας ὑπὸ τοῦ Ρήγα, δοτις ἐτύπωσε δι' αὐτὸν τὴν ἔμμετρον μετάφρασιν κάποιου φίλου του, εἰς τὴν δύοιαν προέταξεν δὶδιος πιθανῶς δλίγας παρατηρήσεις.

Τὸ κορύφωμα τῶν ἔθνικῶν δημοσιευμάτων τοῦ Ρήγα εἶναι ὁ Θούριος ἢ οἱ Θούριοι αὐτοῦ, οἱ δύοιοι ἀποβλέπουν μόνον εἰς τὸ νὰ ἔξεγείρουν τὸ ἔθνος, τὸ κατώρθωσαν δέ, ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς διαδόσεως αὐτῶν, κατὰ μοναδικὸν τρόπον. Ἀν δὲ Ρήγας ἔκη εἰς ἄλλην ἐποχήν, θὰ ἔγραψεν ἄλλως τὸν θούριόν του, ἐνῷ τότε ἐπεδίωκεν, ὅπως καὶ δὲ Κάλβιος μὲ τὰς ψῆφας του, ὥρισμένον ἔθνικόν, ὅχι καλλιτεχνικὸν σκοπόν. Περὶ τοῦ πολιτεύματός του καὶ τοῦ Θουρίου ὅμιλῶ ἀμέσως κατωτέρω.

Τὸ πολιτεύμα τοῦ Ρήγα. Ἡ μεγάλη ἐπίδρασις τῆς Γαλλικῆς Ἐπιναστάσεως ἐπὶ τὸν Ρήγαν φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματός του, τὸ δύοιον οὗτος διετύπωσε κατὰ τὸ Γαλλικὸν σύνταγμα τοῦ 1793 (έγγρ. Legrand—Λάμπρου σ. 661, 689 κατωτ. σ. 163), τοῦ δύοιου μετάφρασιν ἔκαμεν ὁ Κορωνίδης.

Τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ Ρήγα ἐδημοσιεύθη, ὡς γνωστόν, ὑπὸ τοῦ Π. Χιώτη εἰς τὸ περιοδικὸν Παρθενών (τ. 1 [1871 — 2] σ. 506 κεξ. 546 κεξ.) ὑπὸ τὸν τίτλον «Ρήγα τοῦ Φιλοπάτριδος νέα πολιτικὴ διοίκησις τῶν κατοίκων τῆς Ρόδυμελης, τῆς Μ. Ἀσίας, τῶν Μεσογείων νήσων καὶ τῆς Βλαχομπογδανίας ὑπὲρ τῶν νόμων ἐλευθερία, ισότητης, ἀδελφότητης καὶ τῆς πατρίδος». Μεταξὺ τῶν νέων ἔγγράφων εὑρέθη τὸ μεγαλύτερον μέρος μεταφράσεως γερμανικῆς (προκατηθείσης ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτοπῆς) πλὴν τῶν πρώτων 1—13 ἀρθρῶν καὶ τῶν τελευταίων 115—124, τὰ δύοια θὺν εὑρεθοῦν ἵσως ἀλλοτε. Ἐπίσης δὲν εὑρέθη τὸ προοίμιον τοῦ πολιτεύματος⁽¹⁾.

Ἡ γερμανικὴ μετάφρασις, τὴν δύοιαν δημοσιεύω παραλλήλως μὲ τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον τοῦ Ρήγα, πιστοποιεῖ γενικῶς τὴν ἀκρίβειαν καὶ γνησιότητα τούτου. Αἱ μικραὶ διαφοραὶ προέρχονται ἀπὸ παραδομὴν κατὰ τὴν ἀντιγραφὴν ἢ τύπωσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου.

Οὕτω π. χ. ἐν ἀρχῇ εἰς τὸ ἀρθρ. 14 ὑπάρχει ἡ πρότασις χωρὶς ἀντικείμενον «ἔνας ἄνθρωπος ἐπῆρε», δπως ὅμως δυνάμει τῆς γερμανικῆς μεταφράσεως (Ein Mensch hat den Ochsen eines anderen geraubt) δυνάμεθα νὺν συμπληρώσωμεν

(1) Τὸ προοίμιον τοῦτο μετὰ τοῦ θουρίου λέγεται συνήθως προκήρυξις (έγγρ. Legrand—Λάμπρου σ. 605). Ἡτο τυπωμένον εἰς σχῆμα φύλλου μὲ ἔντολογραφίαν σφηνὸς ἐπὶ κεφαλῆς (σ. 21), εἰς δὲ τὴν τετάρτην σελίδα ενθίσκετο τὸ ὡς πότε παλληκάρια (σ. 31). Ηροκήρυξις (Ausruf, Proklamation) ὅμως λέγεται ὅχι μόνον ὁ πρόλογος, ἀλλὰ καὶ τὸ πολίτευμα τοῦ Ρήγα (έγγραφα Legrand—Λάμπρου σ. 603, κατωτέρω σ. 3, 25, 95 κ. a.), τοῦ δύοιου τὰ ἀντίτυπα τὰ κομισθέντα εἰς Τεργέστην ἔξηφανίσθησαν (σ. 151).

τὸ ἀντικείμενον (ἔνα βόδι) Ἀλλαχοῦ παραλείπεται (σ. 55) διόκληδος πρότασις, τὴν δποίαν ἐκ τῆς γερμανικῆς μέταφράσεως (Derjenige, welcher Christ ist, wenn er auch weder die bulgarische (ἀντί : vulgäre;) noch die hochgriesche Sprache redet, wenn er nur dem Lande der Griechen nützlich ist, ist ein Bürger) συνεπλήρωσα καὶ ἐτύπωσα μὲν μικρότερα στοιχεῖα. Ἐν σελ. 57 πρὸ τοῦ ἄρθρ. 7 ἔπειτε νὰ τεθῇ ἡ ἐπιγραφὴ «περὶ αὐτοχροτοίας τοῦ λαοῦ», ὥπως δεικνύει ἡ μετάφρασις, ἐνῷ ἐτέθη ἐν σελ. 63 πρὸ τοῦ ἄρθρ. 37 ἀντὶ τῆς τεθείσης αὐτόθι πρὸ τοῦ ἄρθρ. 38 ἐπιγραφῆς, «περὶ τῶν ἐκλεκτικῶν συναθροίσεων». ⁽¹⁾ Προσέθηκα τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ εἰς ἀσαφεῖς ἡ ὑπόπτους λέξεις τοῦ Ἑλληνικοῦ κειμένου ἡ τῆς μεταφράσεως, τὰς δποίας θὰ ἡδύνατο νὰ διασαφήσῃ ἡ σύγκρισις πρὸς τὸ γαλλικὸν πρότυπον σύνταγμα τοῦ 1793.

Εἰδικωτέρας παρατηρήσεις περὶ τοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ σημειώσῃ δ κ. Θ. Τσάτσος, καταχωρίζω δ' αὐτὰς μετὰ τὴν παροῦσιν εἰσαγωγήν.

Ο θούριος ύμνος τοῦ Ρήγα. Τὰ νέα ἔγγραφα σιφηνίζουν καὶ τὸ ζήτημα τοῦ θυρίου ὕμνου, δπτις καὶ εἰς αὐτὰ ὥπως καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand-Λάμπρον είναι μόνον τὸ ὡς πότε παλληκάρια αὐτὸν ψάλλουν πάντοτε οἱ φίλοι τοῦ Ρήγα καὶ διμολογοῦν ὅτι τὸν ἔψαλλαν μὲν ἐνθουσιασμόν. Περὶ τοῦ δεῦτε παιδεῖς τῶν Ἑλλήνων, τὸ δποῖον ἐνωρίς ἐνομίσθη τοῦ Ρήγα ⁽²⁾ παρέχεται ἡδη ἐκ τῶν νέων ἔγγραφων ἡ σαφής πληροφορία (σελ. 167 καὶ 187) ὅτι διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς Peters ὑπερσχέθη εἰς τὸν ἐνθουσιώδη φίλον τοῦ Ρήγα Πέτροβιτς με-

(1) Καὶ ἡ μετάφρασις ἔχει ἐνιαχοῦ λάθη ἡ παρευμηνείας. Ἐν σελ. 54 ἄρθρ. 5 ἡ λ. δούλευσις μεταφράζεται Sklaverei ἀντί Arbeit.

'Αναδημοσίευσις τοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα. ἔγινεν ὑπὸ Θ. Βολίδον ὑπὸ τὸν τίτλον : Τὰ δινό πρότα δημοκρατικὰ πολιτεύματα τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος. Α. Τὸ πολίτευμα τοῦ Ρήγα μετὰ προδόγον γραφέντος ὑπὸ Γ. Ν. Φιλαρέτου. 'Αθῆναι 1924. Κατὰ τὸν T. Φιλέμορα («Η ΚΕ' Μαρτίου. Λόγος πανηγυρικός ἐκφωνιθεὶς τὴν 3 Ἀπριλίου 1877 ἐν Ἀθήναις ὑπὸ Τ. Φιλέμονος κατ' ἐντολὴν τοῦ (πολιτικοῦ) συλλόγου (Ρήγας). 'Αθῆναι 1877 σελ. 37) ἀνεδημοσίευθη τὸ πολίτευμα καὶ ὑπὸ τῆς ἐφημερίδος «Ρήγας», ἀλλὰ δὲν ἡδυνήθην νὰ εἴφω τὰ σχετικὰ φύλλα.

2) Ο ίκεν ἡδη εἰς τὴν Leukothaea τ. 1 σ. 292 μεταφράζει τὸ «Δεῦτε παιδεῖς τὸν Ἑλλήνων» τοῦ Ρήγα. Ὡς ἄσμα τοῦ Ρήγα ἐδημοσιεύθη τὸ 1824 εἰς τὸν II τόμον τοῦ Taschenbuch für Freunde der Geschichte des griechischen Volkes σελ. 294. 'Ο Ν.' Πολύτης (Παρθενών ἔτ. Β. [1872] σελ. 1089) γράφει περὶ τοῦ Δεῦτε παιδεῖς τῶν Ἑλλήνων ὅτι συνετάχθη ὑπὸ τοῦ Ρήγα ἐν μέρει κατὰ μετάφραστον καὶ ἐν μέρει κατὰ μίμησιν τοῦ Allons enfants. 'Ο Σ. λὲ Βαΐωνος εἰς τὸν Ποιητικὸν Ἀνθόνα Ζακύνθου τ. 2 (1887) σελ. 443 θεωρεῖ τὸ Δεῦτε παιδεῖς ποίημα τοῦ Ρήγα. Μόνον δ Στ. Λύμπρος διέγνωσεν ἐκ τῶν ἔγγραφων ὅτι ἐσφαλμένος ἀπεδίδετο εἰς τὸν Ρήγαν τὸ Δεῦτε παιδεῖς τῶν Ἑλλήνων (τελευταῖον εἰς τὸ ἄρθρον «Ρήγας, Βιλαρᾶς, Χριστόπουλος» ἐν Νέῳ Ἑλληνομνήμονι τ. 13 [1916] σ. 70). Κακῶς ἐπομένως μετὰ τὸν Λάμπρον δ. Φ. Μιχαλόπουλος (Οἱ μεγάλοι μας ἀναγεννηταὶ σελ. 58) ἐδέχθη πάλιν ὅτι τὸ Δεῦτε παιδεῖς είναι τοῦ Ρήγα.

τάφροσιν τοῦ Allons enfants, ἀλλὰ δὲν τὴν ἔκαμεν, ἔδωκε μόνον ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν Πέτροβιτς. Μέχρι λοιπὸν τῶν παραμονῶν τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Ρήγα καὶ τῶν φίλων του ἐκ Βιέννης δὲν ἦτο γνωστὸν τὸ Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων, κατὰ τὰς παραμονὰς δὲ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γράψῃ. Ἡ κατὰ μίμησιν τοῦ μασσαλιωτικοῦ ὑμνου τοῦ Rouget de l'Isle σύνταξις τοῦ Δεῦτε παῖδες ἔγινεν ἀργότερα, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Ρήγα, ἀπεδόθη δ' εἰς αὐτὸν ἐπίτηδες διὰ νὰ διαδοθῇ εὐκολώτερον, δπως διεδίδετο τὸ ὡς πότε παλληκάρια¹⁾. Ἀλλὰ καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ Δεῦτε παῖδες δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ είναι τοῦ Ρήγα, δεστις ἐπίτηδες γράφει ἀπλούστερα. Εἰς τὸ Ἀπάνθισμα Φυσικῆς (1790) σελ. ζ' παρατηρεῖ ὁ Ρήγας: «Ἡ αἰτία δποῦ μετεχειρίσθην ὀπλοῦν ὑφος ἡτον διὰ νὰ μὴν προξενήσω μὲ τὴν γρυφότητα(!) τοῦ ἐλληνισμοῦ εἰς τοὺς ἄλλους, ἐκεῖνο δποῦ διδοῖς ἔπαθα σπουδάζοντας,.δινεν ἀφορῶντας δ ὅποκός μου εἰς τὸ νῦ ὀφελήσω τὸ γένος μου καὶ ὅχι πρὸς ἐπίδειξιν νὰ ἐπισωρεύσω λέξεις εἰς αὐτό μου τὸ ἀπάνθισμα, ἐπρεπε νὰ τὸ ἐκθέσω μὲ σαφήνειαν δπον τὸ δυνατόν, δποῦ νὰ τὸ καταλάθουν δλοι καὶ νὰ ἀποκτήσουν μιὰν παραμικρὰν ἰδέαν τῆς ἀκαταλήπτου φυσικῆς»²⁾. Ὁ μεγάλος Ρήγας, δ ὅποιος ἐπροσπάθει νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τὸν ἐλληνικὸν λαὸν δλον, ἐνόησεν ἀμέσως, πολὺ πρὸ τῶν τελευταίων συζητήσεων περὶ τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος, διτ πρέπει νὰ γράψῃ ἀπλούστερον, αὐτὸ δὲ τὸ στοιχειώδες καθῆκον δὲν δύνανται νὸ ἐννοήσον δσοι δὲν σκέπτονται δλον τὸν ἐλληνικὸν λαόν.

Τὴν ἀπλῆν γλῶσσαν τοῦ Ρήγα βλέπομεν δχι μόνον εἰς τὸ ὡς πότε παλληκάρια ἀλλὰ καὶ εἰς τὰς μεταφράσεις του εἰς τὸ Σχολείον τῶν νεελικάτων ἔργαστῶν (1790), οἷον (σ. 14):

Πῶς βαστᾶς καρδιά μ', θαυμάζω
δταν τοὺς καῦμοὺς κοιτάζω
ποῦ τραβᾶς παντοτεινά'
κι' ἀνεσιν ποσῶς δὲν ἔχεις
μήτε πλέον ἀπαντέχεις
ἔλεος ἀπό τινά.

Είναι λοιπὸν βέβαιον κατ' ἐμὲ δτι τὸ Δεῦτε παῖδες τῶν Ἑλλήνων δὲν είναι τοῦ Ρήγα. Τοῦ ἀληθοῦς θουριοῦ ὑμνου τοῦ Ρήγα, τοῦ ὡς πότε παλληκάρια ἡ πρώτη γνωστὴ ἔκδοσις είναι ἡ διασωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀνδρέα Ίδρωμένου, ἐκ τῆς δποίας

¹⁾ Είναι γνωστὸν πόσον ταχέως διεδόθη ὁ Θούριος ὑμνος τοῦ Ρήγα, τὸ ὡς πότε παλληκάρια. Κούμα, Ἰστορία τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων, τ. 12 σ. 602. Jakovaky Risos Néroulos, Cours de Litterature grecque moderne 1827 σελ. 42. C. Fauriel, Chants populaires de la Grèce moderne τ. II (1825) σελ. 15. Γερραδίον, Κρίσεις καὶ σκέψεις περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀοιδίμου Κοραῆ 1903 σελ. 40 σημ. Α. Λασκαλίκη, Τὰ αἰτια καὶ οἱ παράγοντες τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821 σελ. 51.

²⁾ Βλ. καὶ ὅσα σχετικὰ γράφει ὁ Ηρόδαυβός εἰς τὴν Σύντομον βιογραφίαν Ρήγα Φεραίου 1860 σελ. 35.

ἀνεδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Σπ. Λάμπρου (Μικταὶ Σελίδες σ. 643) καὶ τοῦ Σπ. Θεοτόκη¹⁾. Τὸ δημοσιευθὲν ὑπὸ Περραιβοῦ²⁾ κείμενον παραλλάσσει πως τοῦ ἀνωτέρῳ.

Εἰς τὸν Ρήγαν ἀπεδόθη³⁾ πλὴν τοῦ Δεῦτε Παῖδες τῶν Ἑλλήνων καὶ τό:

Φίλοι μου συμπατριῶται
δοῦλοι νᾶμεθα ὡς πότε,
τῶν ἀχρίων Μουσουλμάνων
τῆς Ἑλλάδος τῶν τυράννων;

Ἄλλὰ τοῦτο εἶναι τὸ σάλπισμα πολεμιστήριον τοῦ Κοραῆ τὸ ἐκδοθὲν τὸ 1801 καὶ ἔπειτα πάλιν τὸ 1821. Τοῦτο ἀπέδειξεν ἀναντιφρήτως δ. I. Γεννάδιος⁴⁾. Κατὰ τὸ πολεμιστήριον σάλπισμα ἐποιήθη καὶ ή ἔξ 22 στροφῶν «Ωδὴ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος» τοῦ «Σωφρονίου Ἀθηναίου μοναχοῦ τοῦ Ἅγιου Ὁρούς», ή διποία ἐδημοσιεύθη εἰς τὸν Λόγιον Ἐφημῆν τοῦ 1818 (σ. 3):

Φίλατοι συμπατριῶται
ἥ διχόνοια ὥς πότε;
τῆς φρονήσεως ἥ ὥρα
ἔφθασεν ἔξχως τώρα·
συντριβήτω ἥ κακία,
ζήτω ἥ φιλογενία.

Ο Περραιβός ἀποδίδει εἰς τὸν Ρήγαν δύο θουρίους, τῶν διποίων δ δεύτερος⁵⁾ ἀρχίζει :

“Ολα τὰ ἔθνη πολεμοῦν
κ’ εἰς τοὺς τυράννους των δρμοῦν
ἐκδίκησιν γυρεύουν
καὶ τοὺς ἔξολοθρεύουν
καὶ τρέχουν γιὰ τὴν δόξαν
μὲ καρὰν στὴ φωτιά.

1) Ἀναμνηστικὸν τεῦχος τῆς πανιονίου ἀναδρομικῆς Ἐκθέσεως. Μέρος Α' 1914 σ. 126.

2) Περραιβοῦ, Σύντομος βιογραφία Ρήγα Φεραίου 1860 σελ. 17.

3) Ηλ. Τοιτσέλη, Μακαρίου Σεδιά. Παραλλαγὴ ἱννου τινὸς τοῦ Ρήγα Φεραίου. Παρνασσὸς τ. 8 (1884) σ. 567. Ο Σεδιάς ἡτο ἵερενς ἐν Ἀμιτελοδάμφ, ἀφῆκε δὲ χειρόγραφον (ἴξ οὖ δ Τοιτσέλης ἐδημοσίευσε τὸ ποίημα) μὲτ τὸν τίτλον: «Στίχοι ὀκτωσύλλαβοι ποιηθέντες παρά τινος Ρήγα Ζαγοράίου τοῦ ἀποκτανθέντος παρὰ τῶν Ἀγαρηνῶν προστάξει τοῦ Grand Signor Σουλτάνου Σελήμη μεθ' ἑτέρων πέντε Γραικῶν ζηλωτῶν τῶν Γραικογάλλων οὗτοι δὲ οἱ στίχοι ἴσαν πάντες ἀδιόρθωτοι οὐς διωρθωσάμην(!) κατὰ δύναμιν ἐγὼ δ ταπεινὸς Μ. I. T. δ Σεδιάς δ Κεφαλληναῖς καὶ κατέστρωσα αὐτοὺς ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ἐν Ἀμιτερδάμῳ τῇ πόλει ἐν τῷ φιοιθ' Νοεμβρίῳ. Θ' ἐ. π.»

4) Γενναδίου, Κρίσεις καὶ σκέψεις περὶ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ ἀσιδίμου Κοραῆ, 1903 σελ. 41 κ. ἔξ.

5) Σύντομος βιογραφία . . . Ρήγα Φεραίου σ. 17 καὶ 21.

Τὸ ποίημα τοῦτο δ Σπ. Λάμπρος ἀπέδωκεν εἰς τὸν Χριστόφορον Περραιβόν¹⁾, ἀλλὰ πιστεύω ὅτι δ Φ. Μιχαλόπουλος ἔχει δίκαιον²⁾ μὴ συμφωνῶν πρὸς τὸν Λάμπρον. 'Ο Περραιβός λέγει ὅτι καταχωρίζει ἐκ τοῦ δευτέρου θουρίου «ὅσα τεμάχια διετηρήθησαν ἐν τῇ μνήμῃ του», ἀνῆθελε δὲ νὰ ἀποδώσῃ ἰδικόν του ποίημα εἰς τὸν Ρήγαν, θὰ τὸ κατέγραψε τοὐλάχιστον ὅλον (42 στροφάς!) καὶ ὅχι μόνον τέσσαρας στροφάς. Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι τὸ δεύτερον ποίημα δὲν εἶναι τὸν Περραιβοῦ 'Ἄλλ' εἶναι τὸν Ρήγα, ὃς πιστεύει δ Μιχαλόπουλος; Διατί εἰς τὰ ἔγγραφα ἀναφέρεται πάντοτε μόνον τό, ὃς πότε ἀπαλληκάρια; 'Αγ δὲν ἀνέφερεν αὐτὸν δ Περραιβός, θὰ ἥδυνατο νὰ νομισθῇ ὅτι καὶ τό, ὅλα τὰ ἔθνη πολεμοῦν, ἐποιήθη βραδύτερον ὑπὸ τινος φίλου τοῦ Ρήγα, δπως τὸ δεύτερον παῖδες τῶν Ἑλλήνων. 'Αφοῦ δημιούργησε τὸ ποίημα ἡτο γνωστὸν εἰς τὸν Περραιβόν, ἔγραφή πρὸ τῆς συλλήψεως τοῦ Ρήγα πιθανῶς ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ ἰδίου, ἵσως ὃς δεύτερον μέρος τοῦ Θουρίου καὶ δι' αὐτὸν δὲν ἀναφέρεται εἰς τὰ ἔγγραφα ἰδιαιτέρως.

Τιμητικαὶ μνεῖαι, ποιήματα εἰς τὸν Ρήγαν, ἀνδριάτας. Πρῶτος ἔμνημόν ενεύσε μετὰ συγκινήσεως τὸν θάνατον τοῦ Ρήγα (ἀλλὰ δὲν τὸν ἀναφέρει ὁ νομαστί, διότι προφανῶς ἔμαθε γενικὴν εἰδησιν) καὶ τῶν συντρόφων του δ ἀείμνηστος Κοραῆς εἰς τὸ ἀνωνύμως τὸ 1798 ἐκδοθὲν φυλλάδιον «Ἀδελφικὴ Διδασκαλία», ἐκ τοῦ δποίου ἡς ἐπιτραπῆ νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν καὶ ἐνταῦθα (πβ. Λάμπρου, 'Ἀποκαλύψεις σελ. 82.) τὸ ἔξῆς:

«Πρὸ δλίγου ἔτι τῆς Γερμανίας δ αὐτοκράτωρ, ἀγκαλὰ βασανιζόμενος ἀπὸ δδυνηρὰν καὶ θανάτιμον νόσον, ἡ δποία κἄν ἔπειτε νὰ τὸν διδάξῃ τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν συμπάθειαν, παρέδωκεν ἀσπλάγχνως εἰς τὸν τύραννον τῆς Ἑλλάδος δκτὼ Γραικούς, οἱ δποίοι ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἔζήτουν ἡσύχως τὰ ἀριστία μέσα τοῦ νὰ φωτίσωσι καὶ ἀπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας νὰ ἐλευθερώσωσι τοὺς ἰδίους δμογενεῖς. Παρίστανται ἵσως ταύτην τὴν ὥραν δέσμιοι ἔμπροσθεν τοῦ τυράννου οἱ γενναῖοι οὐτοὶ τῆς ἐλευθερίας μάρτυρες· ἵσως ταύτην τὴν ὥραν καταβαίνει εἰς τὰς ἱερὰς κεφαλάς των ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου, ἐκχέεται τὸ γενναῖον Ἑλληνικὸν αἷμα ἀπὸ τὰς φλέβας των καὶ ἐπταται ἡ μακαρία ψυχὴ των διὰ νὰ ὑπάγῃ νὰ συγκατοικήσῃ μὲ δλων τῶν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀποθανόντων τὰς ἀοιδίμους ψυχάς.

'Άλλὰ τοῦ ἀθώου αἴματος ἡ ἐκχυσις αὕτη ἀντὶ τοῦ νὰ καταπλήξῃ τοὺς Γραικούς θέλει μᾶλλον τοὺς παροξύνει εἰς ἐκδίκησιν. 'Η Ἑλλὰς δλη μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς δφθαλμοὺς παρακαλεῖ τοὺς ἐν Τεργεστίῳ πραγματευομένους Γραικούς νὰ ἀφήσωσιν εἰς ἐρήμωσιν τὴν πόλιν τοῦ ἀχαρίστου καὶ μισέλληνος αὐτοκράτορος καὶ νὰ μετοικισθῶσιν εἰς τὰς νεωστὶ ἐλευθερωθείσας αὐτῆς νήσους (τὴν Ἐπτάνησον

¹⁾ Σπ. Λάμπρον, Μικταὶ Σελίδες σ. 651.

²⁾ Φ. Μιχαλοπούλου, Οἱ μεγάλοι μας ἀναγεννηταὶ . . . σ. 109.

δηλ. ή δποία τὸ 1797 ἐξεκενώθη ὑπὸ τῶν Βενετῶν καὶ παρεδόθη εἰς τοὺς Γάλλους), ὃπου χωρὶς κανένα φόβον προδοσίας εὐτιχεῖς καὶ ἐλεύθεροι δύνανται νὰ ζῆσασιν...» Τὸν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δάνατον τῷ θρόνῳ καὶ μαρτύρων πρῶτος ἔπειτε νὰ ἔκτιμήσῃ ὁ μεγαλύτερος κῆρυξ τῆς ἐλευθερίας, δ Κοραῆς.

Μετὰ τὸν Κοραῆν ἔγραψε περὶ τοῦ «Ρήγα Βελεστινλῆ τοῦ Θεσσαλοῦ» δ Γεώργιος Ζαβίρας εἰς τὴν «Νέαν Ἑλλάδα», ή δποία δμως ἐξεδόθη μόλις τὸ 1872 ὑπὸ Γεωργίου Κρέμου (σ. 522). Ἀκολούθως δ Ἰωάννης Κωλέττης εἰς τὸ ἀνωνύμως ἐκδοθὲν ἐνδιαφέρον βιβλίον «Ἐλληνικὴ Νομαρχία ἡτοι λόγος περὶ ἐλευθερίας» (1806) κάμνει τὴν ἑῆς ἀφιέρωσιν (σελ. 5.):

«Εἰς τὸν τύμβον τοῦ μεγάλου καὶ ἀειμνήστου Ἐλληνος Ρήγα τοῦ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τῆς Ἑλλάδος σφαγιασθέντος χάριν εὐγνωμοσύνης δ συγγραφεὺς τὸ πονημάτιον τόδε ὡς δῶρον ἀνατίθησι.»

‘Ο Κωλέττης ὅμιλεν μὲ ἐνθουσιασμὸν περὶ τοῦ Ρήγα (σελ. 48—53) : «ὅδε μέγας θαυμαστὸς Ρήγας... ἡτον ἐστολισμένος ἀπὸ τὴν φύσιν μὲ ὄλας τὰς χάριτας τῶν μεγάλων ὑποκειμένων, εὐφυής, ἀγχίνους, ἀσκόνος, ὠφαῖς τῷ σώματι καὶ ὠραιότερος τῷ πνεύματι, δίκαιος καὶ ἐξακολούθως ἀληθῆς φιλέλλην καὶ φιλόπατρις...»

Τὸ 1824 ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Κ. Νικολοπούλου γαλλιστὶ ἥ πρώτη βιογραφία τοῦ Ρήγα, τὸ δὲ 1833 ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου Ζαμπελίου ἡ τραγοδία Ρήγας Θεσσαλός. Εἰς τὸ ἑῆς ποιήματι καὶ δράματι ἀφιερώθησαν εἰς τὸν Ρήγαν ὑπὸ τοῦ Γεωργίου Ζαλοχώστα, τοῦ Ἰουλίου Τυπάλδου καὶ ἄλλων, τὰ δποία ἐσημείωσεν δ μακαρίτης Σπ. Λάμπρος⁽¹⁾. Ἐνταῦθα σημειώνω μόνον νεώτερα ἔργα ἥ καὶ παλαιότερα μὴ σημειωθέντα ὑπὸ τοῦ Λάμπρου. Τὸ γνώστον εἰς τὸν Λάμπρον δις ἀνέκδοτον ἔτι δρᾶμα «Ο Ρήγας» τοῦ Ἀριστομένους Προβελεγγίου ἐδημοσιεύθη ἔκτοτε (ἄνευ ἔτονς!). Τὸ 1911 ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Ἀριστείδου Κυριακοῦ καὶ «Πατριωτικὴ ἐποποία» ὑπὸ τὸν τίτλον «Ο Ρήγας Φεραῖος».

‘Αγνωστον ἔμεινεν εἰς τὸν Λάμπρον τὸ ποίημα τοῦ Ἰταλοῦ ποιητοῦ Luigi Mercantini, διτὶς διατριψίας ἐν Ζακύνθῳ ἐξέδωκεν αὐτόθι παρὰ Σεργίῳ Ραφτάνῃ τὸ 1851 ἐξ ἀφορμῆς τῆς 2ῆς Μαρτίου ὕμνον (ἴππο) εἰς τὸν «Costantino Riga Ferreo». Ο ὕμνος τοῦ Mercantini (ἐκ σελ. 16) ἀρχίζει ὡς ἑῆς :

O popol greco
in di si bello
non dirmi Estranio
dimmi Fratello

‘Ας σημειωθῇ καὶ ἥ ἑῆς στροφή :

oh ! amate Riga
si caro a Dio
profeta e martire
del suol natio !

(1) Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα σελ. 104.

Ποιήματα εἰς τὸν Ρήγαν διφέρωσε καὶ δ ποιητὴς Σπ. Ματσούκας (¹). Ἐνταῦθα δις ἐπιτραπῇ νὰ ἀναδημοσιεύσωμεν τὰ δχι πολὺ γνωστὰ ποιήματα τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Στεφάνου Δάφνη εἰς τὸν Ρήγαν.

Ο Στέφανος Δάφνης ἐδημοσίευσεν εἰς ἀφορμῆς τῶν Βαλκανικῶν πολέμων τὸ δῆκτος ποίημα (²).

ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΑΙΟΣ

Χρόνια ἔκατο, δὲν ἔργιες σὲ στείρα γῆ τὸ σπόρο·
τὸ δένδρο γιγαντώνεται καὶ πάει ἡ κορφή του στ' ἄστρα
καὶ τ' ὅνειρό σου φάντασμα τίς νύχτες φλογοφόρο
ποὺ τὰ καιράβια καταπλεῖ κι' ὀφράει καὶ παίρνει κάπστρα!

Χρόνια ἔκατὸ — ποώς νὰ τὸ πῆ; — περνοῦν τὰ θιλιθερά,
καὶ γίνεται προφητικὸ τὸ ἀνάκρασμά σου, γλύκα,
τὰ λόγια σου ἀναστάσιμα, καὶ ἡχοῦντες φροντερά
σάν τὰ νερά τοῦ Δουναβοῦ ποὺ κατεβαίνουν, Ρήγα!

Ο δὲ ποιητὴς Κ. Παλαμᾶς ἐδημοσίευσεν εἰς πανηγυρικὴν Ἀκρόπολιν τοῦ 1886 τὸ δῆκτος ποίημα ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἀστέρι», τὸ δποῖον δὲν περιελήφθη εἰς τὰς ποιητικὰς συλλογάς του.

ΤΟ ΑΣΤΕΡΙ

Όταν οἱ τύραννοι 'ς τὸ Βελιγράδι
τοῦ Ρήγα ξεβινναν τὴ λεβεντιά,
τὸ γένος ἔκλαιγε μέσ' 'ς τὸ σκοτάδι,
σκλαβιᾶς ἔχινοταν παντοῦ νυχτιά.

Μὰ ἡ μεγάλη του ψυχὴ πρὶν φύγῃ,
νοιώθει ἀναγάλλιασμα 'ς τὰ σωθικὰ
καὶ μεγαλόφωνο τὸ στόμ' ἀνοίγει
σὲ λόγια ἀθάνατα προφητικά.

Γιατὶ 'ς τὰ μάτια του, πρὶν ἀτ' τὸ χέρι
τοῦ Χάρου κλείσουνε, παρηγοριάς
ἀκτίνες σκόρπισε στερναῖς τ' ἀστέρι
τ' ἀκριβοθύρητο τῆς λευθεριᾶς.

Ἐτοι ἡ πατρίδα μας μέσα της τάρα
ἐν' ἀναγάλλιασμα νοιώθει κρυφὸ
καὶ λέει 'ς τὸ φόβισμα, καὶ λέει 'ς τὴ μπόρα
καὶ λέει 'ς τὸν δλεθρό: «Δὲ σᾶς ψηφῶ».

Καὶ μάνν' ἀκράτητη, ποὺ ἡ τυραννία
κρατεῖ ἀτ' τὰ σπλάγχνα της ἔχωριστή,
γυρεύει ἐσένανε Μακεδονία,
ἢ Κρήτη, δ 'Ηπειρος, ν' ἀγκαλιαστῇ.

(¹) Ἀπὸ τῶν βίων καὶ τὸ ἔργον Ρήγα τοῦ Φεραίου. Ἀθῆναι 1924. Μετὰ τὰ προτασσό-
μενα δύο ποιήματα δημοσιεύεται δι Ματσούκας καὶ περιληπτικὴν βιογραφίαν τοῦ Ρήγα.

(²) Ἄχ. Καραβία, Πολεμικὴ Ἀνθολογία 1912—18 σελ. 20. Τὸ ἀνωτέρω σημειούμενον
ποίημα δινεθεωρήθη ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ.

Γιατί ή πατρίδα μας πρὸν σὰν ἀγέρι
φιχτῇ ξανάβιντας κάθε φωτιά
βλέπει τ' ἀπόκρυφο τὸ ἴδιο ἀστέρι
ὅπου τοῦ Ρήγα της εἰδεὶς ή ματιά.

‘Ο Παλαιμᾶς ἀφιέρωσε καὶ ἄλλους στίχους εἰς τὸν Ρήγαν εἰς τὸ ποίημα «οἱ Πατέρες» εἰς τὴν συλλογὴν Βωμοὶ (2 ἑκδ. σελ. 15).

Πατριδολάτρη σαλπιχὴ μεγαλομάρτυρα! Ἡρθεν,
ἥρθε τῆς δόξης δὲ καιρός! Ὡς πότε παλληκάρια;
Λέ ζοῦν τὸ παλληκάρια πιὸ θεριά σ' ἔρμιες καὶ σπήλια,
τῆς Πολιτείας διαφενεντές, τοῦ θρόνου εἰν' ἀντιστύλια,
Μὰ εἰν' ἡ Ἑλλάδα σου πλατειά, τετράπλατα γραμμένη
στὰ σύνοφα τοῦ χάρητη σου, στοῦ δινείρου σου τὰ μάγια,
μικρώς ὁ δρόμος ἀποστος, τὰ κακοτόπια πλῆθος,
ὁ ὀχτρὸς ἐφτάψιχος καὶ μέσ' στὸ ψυχομάχημά του.
Κύριοι, τὰ μίση τῶν ἔθνων καὶ τῶν τρανῶν οἱ ἀμάχες.
Σάν τὴν ἀρχαίαν ἀράθινη βασιλισσα, κ' ἡ Ἀγάπη
μαρμάρωσε καὶ στέκεται μαζὶ μὲ τὰ παιδιά της
διεξαρεμένα ἀπὸ σκληροὺς θεοὺς μεσ' ἃς τὴν ποδιά της.
Καὶ τῶν ἀντοκρατόρων μιᾶς ὁ σπαιραιτὸς μακριάθε
κλαγγάζει ἀπὸ τὴν ἔνιτιειά. Ξενητεμένε, μήπως
μιᾶς στέλνεις χαρετίσιμα; Μηνῆς τὸ γνωσμό σου;
Τῆς δόξας ἥρθεν δὲ καιρός; ὡς πότε παλληκάρια;

Τὸν πρῶτον ἀνδριάντα τοῦ Ρήγα, τὸν πρὸ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατεσκεύασεν δὲ γλύπτης Ἰωάννης Κόσσος δαπάνῃ τοῦ φιλοπάτριδος Γεωργίου Ἀβέωφ ὃς δηλοῖ καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγραφή: «Ἅδρυθη ἀναλώμασι Γεωργίου Ἀβέρωφ τοῦ ἔκ τοῦ Ηπείρου. ἔτει χωοα». Τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος ἔγιναν τὴν 4/16 Ἰουνίου 1871 ἐνώπιον τῶν ἐπισήμων καὶ τῶν σχολείων προσφωνήσαντος τοῦ Πρυτάνεως Κωνσταντίνου Βουσάκη (¹). Ο καθηγητὴς καὶ ἐπιγραμματοποιὸς Φίλιππος Ἰωάννου, τοῦ δοπίου δὲ πατήρος ἥτο σύγχρονος τοῦ Ρήγα, ἔγραψε τὸ ἔξης ἐπίγραμμα, τὸ δοπίον ἐχαράχθη καὶ εἰς τὸν ἀνδριάντα (²):

Σπέρματ' ἐλευθερίης δὲ Φεραίος σπεῖρεν ἀοιδὸς
καὶ δὲ μὲν ὥλετο φεῦ, σπέρμα δὲ ἐβλαστε μέγα.

(¹) Ο λόγος τοῦ Βουσάκη ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν λογοδοσίαν τοῦ Πανεπιστημίου 1869—1871 σελ. 202 (νπὸ τὸν τίτλον: Λόγος ἐκφωνηθεὶς τῇ κῃ Νοεμβρίου 1871. νπὸ τοῦ πρώην πρυτάνεως Κωνσταντίνου Βουσάκη παφαδίδοντος τὴν πρυτανείαν τῷ διαδόχῳ αὐτοῦ Εὐθύμῳ Καστόρχῃ. 1872). Η ἀκριβής χρονολογία τῶν ἀποκαλυπτηρίων δὲν ὑπάρχει εἰς τὴν λογοδοσίαν (!) οὕτε εἰς τὸν ἀνδριάντα τοῦ Ρήγα, μοὶ ἐδόθη δὲ νπὸ τοῦ τρηματάρχου τοῦ Πανεπιστημίου κ. Δημητριάδου κατόπιν ἐρεύνης τῶν ἀρχείων τοῦ Πανεπιστημίου, ενδρον δὲ ἐπειτα αὐτὴν καὶ εἰς τὴν ἐφημερίδα τὸ Μέλλον 18 Ιουνίου 1871.

(²) Πλὴν τούτου ἔγραψεν δὲ Φίλιππος Ἰωάννου καὶ τρία ἄλλα ἐπιγράμματα εἰς τὸν Ρήγαν ἡ «Ρήγιον» (¹) διπλῶς γράφει (βλ. Φ. Ἰωάννου, Φιλολογικά πάρεργα 2 ἑκδ. 1874 σελ. 653).

‘Ο Σπ. Λαμπρος συνηγόρησε θερμῶς ὑπὲρ ίδρυσεως ἀνδριάντος καὶ εἰς Βελεστῖνον (¹), δὲ ποιητὴς Ματσούκας συνέλεξε δι’ ἔργων ἀρχετὰ σημαντικὸν ποσόν, ἐκ τοῦ ὅποίθου κατεσκευάσθη ἡ προτομὴ τοῦ Ρήγα διὰ τὸ Βελεστῖνον, ὑπελείφθησαν δὲ καὶ ἀρχετὰ χρήματα ὑπὲρ κοινωφελοῦς ἔργου εἰς μνήμην ἐπίσης τοῦ Ρήγα (²). Καὶ εἰς τὸ σχολεῖον τῆς Ζαγορᾶς, ὅπου ἐφοίτησεν ὁ Ρήγας, ὑπάρχει προτομὴ τοῦ.

K. AMANTOS

(¹) Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα σ. 96 Λόγοι καὶ ἀρθρα 1902 σ. 347.

(²) Ἡ αὐτοῦ οὐρανοῦ σύλλογος μὲν τὸ ὄνομα «Ρήγας ὁ Φεραίος», τοῦ διποίου πρόεδρος ἔχομενος ἡ Ιωάννης Βραΐλας Ἀρμένης, μέλη δὲ ὁ Κωνσταντίνος Λομβάρδος καὶ ἄλλοι. Ὁ Σύλλογος οὗτος ἔξεδιδεν ἀπὸ τοῦ Ιουλίου 1871 καὶ τὴν ἐφημερίδα «Ρήγας ὁ Φεραίος» κατ’ ἀρχὰς μὲν εἰς Κέρκυραν, ἀπὸ δὲ τοῦ Μαΐου 1872 εἰς Ἀθήνας. Ὁ δὲ Γεώργιος Τερτσέτης ἥρχισε τὸ 1844 νὰ δημοσιεύῃ τὸ περιοδικὸν σύγχρονα «Ο Ρήγας», τοῦ διποίου ἐν μόνον φυλλάδιον είδα. Ἡ αὐτοῦ οὐρανοῦ ἀκόμη διποίος κατεσκευάσθησαν καὶ πιάτα μὲν τὴν εἰκόνα τοῦ Ρήγα, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καὶ ἀγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως, τὴν εἰσαγωγὴν δὲ τούτων εἰς Τουρκίαν ἡμπόδισε τονδική ὑπουργική ἐγκύλιος τῆς 19 Ιουνίου 1883 κατὰ πληροφορίαν τοῦ κ. Χρ. Μαυροπούλου, διερμηνέως εἰς το Πρωτοδικείον Χίου.

Προσθήκη περὶ τοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα.

Δὲν ἀποτελεῖ τὴν μόνην πρωτοτυπίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα, ὅτι συνετάχθη διὰ νὰ γίνῃ τὸ σύνταγμα ὅλων τῶν Βαλκανικῶν λαῶν καὶ τῶν Τούρκων ἀκόμη. Τὸ πολίτευμα τοῦ Ρήγα ἀναφέρεται εἰς τὰ ἐν Γαλλίᾳ συμβάντα κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἐπαναστάσεως καὶ ιδίως ἐτοῖς τὸ σύνταγμα τῆς 24 Ἰουνίου 1793, τοῦ διποίου ἐν πολλοῖς ἀποτελεῖ μετάφρασιν. Ἀλλὰ πλὴν αὐτοῦ ἔκ τῆς ἀπλῆς συγχρόσεως τῶν κειμένων φαίνεται πιθανὸν ὅτι ὁ Ρήγας δὲν ἔγνωριζε μόνον τὸ βασιλικὸν σύνταγμα τοῦ 1791 καὶ τὸ δημοκρατικὸν τοῦ 1795, ἀλλὰ καὶ τὸ σχέδιον ὅπερ ὁ ἀρβᾶς Sieyès ἐπρότεινεν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τοῦ 1789 ὡς καὶ τὸ σχέδιον ὅπερ ὁ Condorcet ἐν ὀνόματι τῆς ἐπὶ τοῦ συντάγματος ἐπιτροπῆς ἐπαρουσίασεν εἰς τὴν Συμβατικήν. Ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται καὶ μία σύμπτωσις ὡς πρὸς αὐτά, ὅχι ἐντελῶς τυχαία, ἀφοῦ πρόκειται περὶ συστηματοποίησεως ἰδεῶν κοινῶν εἰς ὅλα τὰ φιλελεύθερα πνεύματα τῆς ἐποχῆς ἑκείνης. Ἐξ ἀλλού δῆμως ἡ ἐργασία τοῦ Ρήγα, ὅπου εἶνε πρωτότυπος, δὲν ἔγκειται εἰς τὴν ἐλευθέραν διατύπωσιν τῶν ἰδεῶν τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως. Διάφορος πολιτικὸς σκοπὸς διακαθηδῆει τὸ σύνταγμα τοῦ Ρήγα καὶ ὅ,τι παρέλαβεν ἀπὸ τὰ γαλλικὰ πρότυπα οὗτος τὸ ὑπέταξεν εἰς τὸν σκοπόν του. Ἡ ἐγγυ-τέρᾳ ἔξεισις ἀποδεικνύει τοῦτο.

"Οπως εἰς τὴν γαλλικὴν διακήρυξιν προτάσσεται μία εἰσαγωγὴ εἰς τὸ κείμενον τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου, οὕτω καὶ ὁ Ρήγας ἐν ἀρχῇ θεμελιώνει τὴν ἀνάγκην τῆς ἰδικῆς τοῦ διακηρύξεως ἐπὶ τῆς δικαιονίας τυραννίας, ἀλλὰ ἀκριβῶς, ὥπως εἰς τὴν γαλλικὴν διακήρυξιν, διὰ νὰ ἡμιπόδουν ὅλοι οἱ κάτοικοι νὰ συγκρίνωσι πάντοτε μὲ ἀγχούνον δῆμον τὰ κινήματα τῆς διοικήσεως τῶν διοικούντων πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς κοινωνικῆς αὐτῶν νομοθεσίας (afin que les actes du pouvoir législatif, pouvant être à chaque instant comparés avec le but de toute institution politique, en soient plus respectés).

"Ἀκολουθεῖ κατόπιν ἡ διακήρυξις τῶν δικαιών τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὸ τὸν τίτλον «δικαίων τοῦ ἀνθρώπου» καὶ ὅχι μόνον, τοῦ πολίτου. Τοῦτο φαίνεται νὰ μὴν εἴναι τυχαίον. Ὁ Ρήγας γενικεύει πολὺν τὰ δικαιώματα· καὶ μόνον ὡς πρὸς τὴν ἀπόκτησιν δημοσίου ἀξιώματος ἀπαιτεῖ (ἀρθ. 5) τὴν ἰδιότητα τοῦ πολίτου, τὴν διποίαν δὲν ἀπαιτεῖ διὰ τὸν ἐλεγχον τῆς φορολογίας (ἀρ. 29), ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰ ἀρθ. 34, 35, 36 τοῦ σχεδίου τοῦ Sieyès, πρὸς τὸ ἀρθ. 14 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1789, πρὸς τὸ ἀρθ. 22 τοῦ σχεδίου τοῦ Condorcet καὶ πρὸς τὸ ἀρθ. 20 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1793.

Καὶ λόγου γενομένου περὶ τοῦ ἀρθ. 20 τῆς διακηρύξεως τοῦ Ρήγα, ὅρθων εἰναι νὰ διορθωθῇ τὸ κείμενόν του ὡς ἔξης: «Κάθε δόσιμον ἔχει νὰ γίνεται μόνον διὰ τὸ δημόσιον καὶ ὅχι δι᾽ ἀρπαγᾶς ἐνὸς καὶ ἀλλού. Ὁλοι οἱ ἔγκατοικοὶ ἔχουν τὸ δίκαιον νὰ συντρέξουν εἰς τὸ γράψιμον τοῦ τευτερίου, νάγρυτνον εἰς τὸ σύνταγμα τῶν δοσιμάτων καὶ νὰ παίρουν λογαριασμὸν ἀπ᾽ ἔκεινον ὅποιν τὰ ἐσύναξε».

Εἰς τὴν διόρθωσιν τοῦ «ριψίματος» εἰς γράψιμον ὅδηγεῖ τὸ νόημα τοῦ ἀρθ. 20, ἀφ' οὗ ἀσφαλῶς πρόκειται περὶ τῆς συντρέξεως τοῦ φορολογικοῦ καταλόγου Ιθλ. καὶ τὸ ἀρθ. 20 τῆς διακηρύξεως τῆς 24 Ἰουνίου τοῦ 1793. «Tous les ci -

toyens ont le droit de concourir à l'établissement des contributions, d'en surveiller l'emploi et de s'en faire rendre compte». Τὸ ἄρθ. 1 μὲ τὴν μνείαν τῆς πρωταρχικῆς ἐκλογῆς τοῦ βασιλέως ἐνθυμίζει τὸ Contrat Social τοῦ Rousseau. Εἰς τὸ ἄρθ. 20 δὲ Ρήγας δρίζει τὰ φυσικά δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου ἐν περιφράσει καὶ δὲν ἀναφέρει τὸ δικαίωμα τῆς ἰδιοκτησίας ὡς φυσικόν, ἀλλὰ μόνον τὴν ἴσοτητα, τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. "Ομως ἀπὸ τὸ ἄρθ. 8 προκύπτει ὅτι ἐντὸς τῆς ἀσφαλείας ἔχει περιλάβει καὶ τὴν περιουσιακὴν ἀσφάλειαν ὅπως ἀλλως τε καὶ τὸ ἄρθ. 10 τοῦ σχεδίου τοῦ Condorcet, τὸ ἄρθρ. 8 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1793. "Ωστε τὸ ἄρθ. 2 τοῦ Ρήγα περιλαμβάνει δὲ τὸ ἄρθ. 2 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1793 καὶ τὸ ἄρθ. 1 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1795. Εἰς τὸ ἄρθ. 3 δὲ Ρήγας ἐπεξηγεῖ τὴν ἔννοιαν τῆς ἴσοτητος, ἀλλὰ συνειδητοποιεῖ ὡς πόδες αὐτῆν τὴν ἔννοιαν τῆς ἀνεξιθρησκείας. Τούτο ιδιάζει κατ' ἔξοχὴν εἰς τοὺς πολιτικοὺς σκοποὺς τοῦ Ρήγα. Εἰς τὸ ἄρθ. 4 δὲ Βελεστινλῆς δρίζει τὴν ἔννοιαν τοῦ νόμου κατὰ τρόπον ὅλως προσωπικόν. Καὶ ναὶ μὲν ἐνθυμίζει τὸ ἄρθρον 6 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1791, ἀλλὰ μεταφέρει δι' αὐτοῦ δὲ Ρήγας τὴν ἀρχὴν τῆς κοινῆς συγκαταθέσεως τοῦ φυσικοῦ δικαίου, παραδεχόμενος ὅτι, καὶ ὑποθετικῶς ὑπάρχουσα, ἡ κοινὴ συγκατάθεσις δεσμεύει.

Τοιουτορόπως διαμορφώνει νόμον γενικώτερον, ὑπερέχοντα κατὰ τὴν ἴσχυν τῶν τυπικῶν νόμων. Ἀπὸ ἀπόψεως ἱστορίας τῆς ἐν 'Ελλάδι νομικῆς θεωρίας εἶναι τοῦτο σπουδαῖον. Ἐν ἄρθ. 5 δὲ Ρήγας δρίζει δὲ τοῦ καὶ τὸ ἄρθ. 6, δ. τῆς διακηρύξεως τοῦ 1791, τὸ 9 τοῦ σχεδίου Condorcet καὶ τὸ ἄρθ. 5 τῆς διακηρύξεως τοῦ 1793. Εἰς τὸ ἄρθ. 6 τοῦ ίδιουν κειμένου ἀναφέρεται καὶ τὸ ἄρθ. 6 περὶ ἐλευθερίας τοῦ διοισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου. 'Ομοίως τὸ ἄρθ. 7 τοῦ Ρήγα τοῦ 1793 καὶ ὅλα τὰ ἐπόμενα πλέον ἀρθρά τοῦ διοισμοῦ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Ρήγα μετὰ προσθηκῶν καὶ ἐνιαχοῦ διασαφηνιστικῶν παραδειγμάτων ἀναφέρονται μὲ ἀκρίβειαν εἰς τὰ ταῦταριυμα ἀρθρα τῆς αὐτῆς διακηρύξεως. Ἐξαίρεσιν ἀποτελοῦν μόνον τὰ ἄρθ. 22 καὶ 27. Εἰς τὸ ἄρθρον 22 τοῦ Ρήγα δίδεται μία γενικὴ προγραμματικὴ κατεύθυνσις εἰς τὴν παιδείαν, τῆς δοπίας ἡ κτήσις ἀποτελεῖ ἀνεξίστετον ὑποχρέωσιν καὶ ὅχι δικαίωμα. Είναι δις πρὸς αὐτὸν κατηγορηματικὸς δὲ Ρήγας. «Ολοι χωρὶς ἔξαίρεσιν ἔχουν χρέος νὰ ἡξεύρουν γράμματα». Πρόκειται περὶ τῆς πρώτης ἐλληνικῆς προσπαθείας νὰ ὑπάρχῃ ὑποχρέωσις καθολικῆς ἐκταίδευσεως.

Εἰς τὸ ἄρθρ. 27 δὲ Ρήγας δὲν δρίζει διποτις τὸ ἄρθρο. 87 τοῦ γαλλικοῦ συντάγματος τοῦ 1793 διι «κάτιε ἀνθρωπος ποὺ ἥθελεν ἀρπάσει τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν ἔξουσιαν τοῦ ἔθνους» πρόπει νὰ θανατώνεται, ἀλλὰ νὰ κρίνεται κατὰ τὸν νόμον, νὰ παιδεύεται. Εἰναι μεγάλου σεβασμοῦ δέξια ἡ τόσον ὑψηλὴ δικαιολογικὴ συνείδησις, ἡ δοπία δὲν ἀποδέχεται μηδὲ τοῦ ἀποπειρωμένου νὰ τυραννήσῃ τὴν ἀκριτον ἐκτέλεσιν.

Ἐπίσης ἀποτελεῖ προσθήκην ὡς πρὸς τὸ κείμενον τῆς διακηρύξεως τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ πολίτου τοῦ 1793 ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρ. 35 τοῦ Ρήγα. 'Η λέξις διάφορον τὴν δοπίαν δὲ Ρήγας μεταχειρίζεται προέρχεται ἀσφαλῶς ἀπὸ τὸ διαφέρον. Είναι δέξια προσοχῆς ἡ διάταξις αὗτη. Ἐνθυμίζει τὴν ἀρχὴν τοῦ Βιζαντινοῦ δικαίου καθ' ἣν ἀποκλείεται ἡ πληρωμὴ τόκων περισσοτέρων τοῦ κεφαλαίου, ίδιως δημως ἐνθυμίζει τὴν σεισάχθειαν. 'Ο δανειστὴς δὲν ἔχει λαμβάνειν ἐφ' δοσον ἐπληρώθησαν εἰς αὐτὸν τόκοι τοινλάχιστον ἔξισούμενοι μὲ τὸ κεφαλαιον. Ζημιοῦται δηλαδὴ δανειστὴς κατὰ τοὺς τόκους τοὺς δεδουλευμένους ἀφ' ὅτου ἐδάνεισε. Ἀλλὰ προσοχῆς δέξια είναι καὶ ἡ πληροφορία

περὶ τοῦ ὑψους τοῦ τόκου, τόσον ὑψηλοῦ, ὥστε νὰ διπλασιάζονται τὰ κεφάλαια ἐντὸς δι μόνον ἑτῶν. Τὸ γεγονός αὐτὸ διποδεικνύει πόσογεν ἔλειπεν τὸ ρευστὸν χρῆμα ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὸ τέλος τοῦ ΙΗ'. αἰῶνος.

Εἰς τὸ ἀρχ. 4 τοῦ γαλλικοῦ συντάγματος τῆς 24 Ιουνίου τοῦ 1793 περὶ τοῦ τρόπου κτήσεως τῆς ἴδιοτητος τοῦ πολίτου προσέθεσεν δι Ρήγας δύο διατάξεις (ἀρθρ. 4 στ. η'). «Ἐκεῖνος δπον δμιλεῖ τὴν ἀπλῆν ἢ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν καὶ βιηθεῖ τὴν Ἑλλάδα ἀς διατριβῇ καὶ εἰς τοὺς ἀντίποδας (ἐπειδὴ τὸ ἐλληνικὸν προζήνυμι ἔξαπλώθη καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια), εἶναι Ἐλλην καὶ πολίτης».

«Ἐνας ἔνος φιλόσοφος ἢ τεχνίτης Εὐρωπαῖος, δπον ἀφῆσῃ τὴν πατρίδα του καὶ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸν νὰ μεταδῷσῃ τὴν σοφίαν του ἢ τὴν τέχνην του, ὅχι μόνον θεωρεῖται δις καθαντὸ πολίτης, ἀλλὰ καὶ μὲ δημόσια ἔξοδα νὰ τοῦ ἐγείρεται ἔνας ἀνδριάς μαρμαρένιος μὲ τὰ παράσημα τῆς διδασκαλίας ἢ τῆς τέχνης του, καὶ δι πλέον σοφὸς ἐλληνικὸς κάλαμος νὰ γράψῃ τὴν ἴστορίαν τῆς ζωῆς του».

Αμφοτέρων τῶν προσθηκῶν εἶναι χαρακτηριστικοὶ οἱ σκοποί. Τῆς πρώτης εἶναι σκοπὸς ἢ συγκέντρωσις, ὅχι τόσον ἢ τοπική, ἀλλὰ ἢ πολιτικὴ τοῦ ἐλληνισμοῦ, τῶν δποιὸν ἢ δουλεία ἀφ' ἔνδος καὶ ἢ ἐπιχειρηματικότης ἀφ' ἔτερου διέσπειραν καί, δπως καὶ ἀλλοτε, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Μεσογείου. Ἡ δευτέρα προσθήκη τῆς 2ας παραγράφου τοῦ ἀρχ. 5 σκοπὸν ἔχει τὴν προσέλκυσιν ἔνων τῶν δποίων ἢ δουλεία δὲν ἀνέκοψε τὴν πρόοδον, δπως ἀνέκοψεν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας τὴν πρόοδον τοῦ ἐλληνισμοῦ.

Θ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΗ

1

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr!

Es ist gegen einen sichern, gestern hier eingetroffenen RIGA WESTILENTI, welcher einen Reisepass des K. K. N. Oe. Landrechtes aufgewiesen hat, die geheime Anzeige mir gemacht worden, dass er bedenkliche, zur Anzettlung eines Aufruhrs in der Levante abzielende Druckschriften mit sich führe. Da ich nun der Polizeioberdirektion sogleich aufgetragen habe, gedachten Passagier unvermutet zu überfallen, seine Papiere genau zu untersuchen, und im Bestätigungsfall auf ihn ein ohachtsames Auge zu stellen, so hat sich hierbei nicht nur die angezeigte Tatsache bestätigt, sondern es wurde auch erhoben, dass derselbe in Sachen mit einem gewissen ANTONIO CORONIO, in Diensten des hiesigen Handelsmann OECONOMUS, welcher ihn in Handlungsgeschäften nach Zara und Catтаро abgeschickt hat, Korrespondenz gepflogen habe.

Gleichwie also vieles daran gelegen ist, sich der Person des gedachten CORONIO zu versichern, um bei der weiteren Untersuchung sämtliche Umstände gründlich zu erheben, so ersuche unter einem den dortigen Hn. Hofkommissär, Grafen von Thurn, um die schleunige Verfügung, den CORONIO, da Orten, wo er sich dermalen befinden mag, samt den mit-habenden Schriften mit aller Behutsamkeit aufheben, über sein dortiges Verhältnis und Betragen summarisch konstituieren und ihn unter guter Verwahrung anher, wo RIGA WESTILENTI samt dem Corpus delicti sich befindet, bringen zu lassen.

Das oberwähnte Corpus delicti besteht ausser den verschiedenen bei dem WESTILENTI vorgefundenen griechischen Schriften und Büchern, dann aus zween Originalbriefen an den ANTONIO CORONIO, in drei Kisten, welche für ihn aus Wien von dem dortigen griechischen Handelsmann EUSTRATIO ARGENTI (wohnhaft auf dem alten Fleischmarkt) an den hiesigen eben auch griechischen Negozianten ANTONIO NIOTI vor einigen Tagen befördert und demselben auch alsbald abgenommen wurden.

Bei Eröffnung dieser Kisten fand man darin ein paar hundert Abdrücke des vierten Teils des Werkes *Neuer Anacharsis*, welches vermöge dem Titelblatte in diesem Jahre zu Wien gedruckt sein und verschiedene von dem erörterten RIGA WESTILENTI gemachte Zusätze enthalten soll.

Der Umstand, dass lauter Abdrücke des vierten Teils des erwähnten Werkes vorsichtig waren, führt auf die Vermutung, dass die drei vorherr-

Εὐγενέστατε βαρδονε, εὐμενέστατε Κύριε!

Μοῦ κατηγγέλθη μυστικὰ ὅτι κάποιος Ρήγας Βελεστινλῆς, ὁ δποῖος χρήστης ἔφθασεν ἐδῶ μὲ διαβατήριον τῆς ἀρμοδίας αὐτοκρατορικῆς ἀρχῆς, ἔφερε μαζὶ του ὑποπτα βιβλία, ἀποβλέποντα εἰς τὴν παρασκευὴν ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ἀφοῦ συνεπείη τῆς καταγγελίας ἔδωκα ἀμέσως ἐντολὴν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν νὰ συλλάβῃ αἰφνιδίως τὸν μνημονευθέντα ταξειδιώτην, νὰ ἔκειτάσῃ ἀκριβῶς τὰ ἔγγραφά του καὶ ἐν περιπτώσει ἐπιβεβαιώσεως τῆς καταγγελίας νὰ ἀγρυπνῇ ἐπ' αὐτοῦ, ὅχι μόνον ἐπιβεβαιώθησαν τὰ καταγγελθέντα, ἀλλ' ἔδειχθη ἀκόμη ὅτι οὗτος εἶχε σχετικὴν ἀλληλογραφίαν μὲ κάποιον Ἀντώνιον Κορωνίον, ὑπάλληλον τοῦ ἐδῶ ἐμπόρου Οἰκονόμου, δστις τὸν ἔστειλε δι' ἐμπορικᾶς ὑποθέσεις εἰς τὴν Ζάραν καὶ τὸ Κάταρον.

Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐνδιαφερόμεθα πολὺ νὰ μὴ μᾶς διαφύγῃ δ μνημονευθεὶς Κορωνίδης διὰ νὰ ἀποδέξῃ κατὰ τὴν περαιτέρῳ ἔρευναν λεπτομερῶς ὅλα τὰ περιστατικά, δι' αὐτὸ περιφράξεις συγχρόνως τὸν ἔκει αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον, τὸν βαρδῶν Θυρηνὸν νὰ διατάξῃ νὰ συλλάβουν μετὰ προσοχῆς τὸν Κορωνίον, ὃπου εὑρίσκεται, μαζὶ μὲ τὰ ἔγγραφά του, νὰ ὑποβάλουν εὐσύνοπτον ἀνακριτικὴν ἔκθεσιν διὰ τὰς ἔκει σχέσεις του καὶ τὴν διαγωγὴν του καὶ νὰ τὸν στείλουν ὑπὸ ἀσφαλῆ ἐπιτήρησιν ἐδῶ, ὃπου εὑρίσκεται καὶ δ Ρήγας Βελεστινλῆς μαζὶ μὲ τὸ «πόμπη τοῦ ἐγκλήματος».

Τὸ μνημονεύδομενον «σῶμα τοῦ ἐγκλήματος» συνίσταται ἐκτὸς τῶν διαφόρων πάρων τῷ Βελεστινλῇ ῥύθμισταιν ἐλληνικῶν ἔγγραφων καὶ βιβλίων καὶ ἀπὸ δύο πρωτότυπους ἐπιστολάς πρὸς τὸν Ἀντώνιον Κορωνίον, εἰς τρία κιβώτια, τὰ δποῖα διεβιβάσθησαν πρὸς δλίγων ἡμερῶν ἐκ Βιέννης ὑπὸ τοῦ ἔκει Ἑλληνος ἐμπόρου Ενστρατίου Ἀργέντη (κατοίκου τῆς παλαιᾶς συνοικίας Fleischmarkt τῆς Βιέννης) διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ρήγα εἰς τὸν ἐδῶ ἐπίσης Ἑλληνα ἐμπορευόμενον Ἀντώνιον Νιώτην, ἀπὸ τὸν δποῖον ταχέως τὰ ἐπῆραν.

Οταν ἤνοιχθησαν τὰ κιβώτια, εὑρέθησαν ἐντὸς αὐτῶν ἑκατοντάδες τινὲς ἀντιτύπων τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ βιβλίου Νέος Ἀρχαρσις, τὸ δποῖον, καθιὼς δεικνύει τὸ ἔξωφυλλον, ἐτυπώθη τοῦτο τὸ ἔτυς εἰς τὴν Βιέννην καὶ φαίνεται ὅτι περιέχει διαφόρους προσθήκας τοῦ μνημονεύθεντος Ρήγα Βελεστινλῆ.

Τὸ περιστατικὸν ὅτι εὑρέθησαν ἀντίτυπα μόνον τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ μνημονεύθεντος βιβλίου ὄδηγει εἰς τὴν ὑπόνοιαν, δτι τὰ τρία προηγούμενα (μέροη) ἥδη πρότερον ἔξεπλήρωσαν τὸν προορισμὸν των. Εὑρέθησαν ἀκόμη εἰς τὰ ἀνοιχθέντα κιβώτια δύο-τρεῖς χιλιάδες ἀντιτύπων ἔγκυκλίου εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν συντεταγμένης, μὲ τὰς ἐπαναστατικὰς λέξεις ἐλευθερία, ἀδελφωσύνη, ισάρης, εἰς τὴν ὅποιαν

gehenden schon vorher ihrer Bestimmung gewidmet wurden. Es fanden sich ferner in den aufgefundenen Kisten etliche 1000 Abdrücke eines in griechischer Sprache entworfenen, die aufrührerische Divise: Freiheit, Bruderschaft und Gleichheit vortragenden Zirkulärs, in welchem mit den schwärzesten Farben gegen die Monarchen die Demokratie hervorgestrichen, die in Frankreich bekannt gemachten Rechte des Menschen, neue Gesetze der demokratischen Verfassung, Eidesformeln, Freiheitsgesänge und dergl. mehr, die Gemüter in Gährung bringen könnende Stellen enthalten sind.

Aus der Form der Druckschrift will man hier behaupten, es seien besagte Schriften in der Wiener griechischen Buchdruckerei aufgelegt worden. Um nun die diesfällige Untersuchung zu erleichtern und den Nachrichten, welche infolge der allhier nicht unbekannt sein könnenden Arretierung des Westilenti mit heutiger Post zur Vereitung der zu ergriffenden Massregeln nach Wien an einen und anderen der dortigen Griechen abgehen könnten, zuvorzukommen, eile ich, dieses Ereignis Eurer Exzellenz gehorsamst anzuseigen und zugleich zweien Abdrücke des besagten Zirkulärs und einen des angeführten Werkes in dem Anschluss mit dem Vorbehalte vorzulegen, sowohl den Ausgang der hierüber unter einem von der Polizeidirektion mit der Zuziehung eines Kriminalrates vornehmenden Untersuchung, gleichwie den Namen des hiesigen griechischen Handelsmannes, der aus allerdings belohnungswürdigen Absichten mir diese ganze Sache entdeckt hat, Hochderselben nachträglich bekanntzumachen. Der ich mit respektvoller Verehrung geharre.

Triest, am 20 Dezember 1797.

Eurer Exzellenz
Untertänigst gehorsamster
Graf Brigido

Hn. K. K. Staats- und Polizeiminister Grafen von Pergen, Exzellenz.

("Orioste") Beantwortet heute mittels Estaffette. Wien, den 25 Dezember 1797.

2

Hochgeborener Reichsgraf, gnädiger Herr ?

Nachträglich zu der Eurer Exzellenz mittels Estaffette am 20. Dieses erstatteten Anzeige in Ansehung des hier eingezogenen Griechen RIGA VELESTINLIS wegen der wider ihn vorgekommenen schweren Inzichten

μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα κατί τῶν μοναρχῶν ἡ δημοκρατία ἔξαιρεται καὶ ὅπου περιέχονται τὰ ἐν Γαλλίᾳ κηρυχθέντα γνωστὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου, νέοι νόμοι δημοκρατικοί, τύποι ὄρκωμοσίας, ἡσματα ἐλευθερίας καὶ ἀλλα παρόμοια, καθὼς καὶ περιοπαί, αἱ ὁποῖαι δύνανται νὰ ἔξαψουν τὸ αἰσθῆμα τῶν ἀνθρώπων.

Ἄπὸ τὰ τυπογραφικὰ στοιχεῖα θέλουν ἑδῶ νὰ συμπεράνουν ὅτι τάχα τὰ μνημονευθέντα ἔντυπα ἔτυπώθησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν τυπογραφεῖον τῆς Βιέννης. Διὰ νὰ διευκολύνω λοιπὸν τὴν σχετικὴν ἔρευναν καὶ διὰ νὰ προλάβω τὰς εἰδήσεις, αἱ ὁποῖαι ἔνεκα τῆς μὴ δυναμένης νὰ ἀποκρυψῃ φυλακίσεως τοῦ Βελεστινλῆ μὲ τὸ σημερινὸν ταχιδρομεῖον θὰ διεβιβάζοντο εἰς Βιέννην πρὸς τοὺς ἐκεῖ Ἐλληνας πρὸς ματαίωσιν τῶν ληπτέων κυβερνητικῶν μέτρων, σπεύδω νὰ καταγγεῖλω εὐπειθέστατα τὸ γεγονός τοῦτο εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ συγχρόνως νὰ ἐπισυνάψω δύο ἀντίτυπα τῆς ἀνωτέρῳ προκηρύξεως καὶ ἐν τοῦ μνημονευθέντος ἔργου, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν νὰ καταστήσω εἰς τὴν Ἐξοχότητά σας συμπληρωματικῶς γνωστὸν καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σχετικῆς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως διναληφθείσης ἔρευνης τῇ προσλήψει ποινικοῦ συμβούλου, καθὼς καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἑδῶ Ἐλληνος ἐμπόρου, ὃστις βεβαίως ἐκ προιδέσεως ἀξιεπαίνου μοῦ ἔφανέψωσε ὅλην αὐτὴν τὴν ἱπόθεσιν.

Τεργέστη 20 Λεκεμβρίου 1797.

Διατελῶ
Τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
εὐπειθέστατος
Βαρδώνος Brigido

Πρὸς τὸν Ἐξοχότατον Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας βιαρᾶν Pergen.

(Οπισθεν:) Ἐδόθη ἀπάντησις σήμερον δι' ἐφίππου ταχυδρόμου. Βιέννη 25 Λεκεμβρίου 1797.

Συμπληρωματικῶς πρὸς τὴν ἔκθεσιν τὴν ὑποβληθεῖσαν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα δι' ἐφίππου ταχυδρόμου τὴν 20ὴν τρέχοντος ἐν σχέσει πρὸς τὸν κρατηθέντα ἑδῶ Ἐλληνα P ἡ γ α ν Β ε λ ε σ τ i n λ ἡ ν ἔνεκα τῆς κατ' αὐτοῦ προκυψάσης βι-

einer vorgehabten Anzettlung von Aufruhr in der Levante, säume nicht, Hochdenenselben das von der K. K. Polizeioberdirektion mit demselben aufgenommene Konstitut samt den bei ihm vorgefundenen Schriften und Broschüren mit Weglassung jener, wovon schon Exemplare am obbesagten Dato eingesendet habe, mit der gehorsamsten Bemerkung einzubefördern: dass zwarr VELESTINLIS, wie aus dem Untersuchungsprotokoll vor kommt, der ihm zur Last gehenden Absicht einer im Schild geführten Revolutionsbeförderung in der Levante nicht geständig, jedoch aus der Ge geneinanderhaltung der Umstände, dass er die aufrührerischen, nach dem französischen Freiheitssinn verfassten Zirkularien mit dem Vorhaben ange häuft habe, um sie in der Levante unter seine Freunde zu verteilen und dass er die hier aufgesangenen drei Kisten mit den verschiedenen Abdrücken und Büchern nach Prevessa, einem von den Franzosen besetzten Ort bestimmt habe, höchst verdächtig erscheine, dass er unter deren Schutz, von dort aus seine Revolutionsunternehmung habe versuchen wollen.

Obschon nun aus dem ganzen Verhältnis der Umstände erhellet, dass diese Revolutionsabsichten blass auf die Levante abgezielt haben mögen, somit die diesseitigen Staaten nicht unmittel-sondern mittebar, inwieweit sie an einander gränzen, betreffen konnten, so scheint doch die Betrachtung, welche nachteilige Folgen sie in Ansehung der in den angrenzenden österreichischen Provinzen zahlreich angesiedelten Griechen weiters fort pflanzen dürften, die Aufmerksamkeit der öffentlichen Verwaltung aufzufordern, dem in der Frage stehenden Aufruhrsprojekt auf den Grund zu kommen, die Teilnehmer auszuforschen und sofort solche Massregeln zu ergreifen, welche fähig sein mögen, sowohl den staatsgefährlichen An schlag in seiner Geburt zu ersticken, sowie den nachbarlichen ottomani schen Staat, mit welchem der allerhöchste Hof in friedlicher Eintracht steht, vor Gährungen, als auch selbst die diesseitigen Grenzen vor ihrer Ver breitung zu verwahren.

Da aber aus den Aussagen des RIGA VELESTINLIS erscheinet, dass er die bei ihm vorgefundenen Landkarten und Werke in Wien habe auflegen lassen, und die aufrührerischen Zirkuläre alldort erkaufst(?) habe, so wird es allerdings erforderlich, dort die weiteren Umstände und Verhältnisse zu erheben, ohne welche die fernere Untersuchung hierorts nicht mit gutem Erfolg fortgesetzt werden könnte. Ich sehe mich daher ver lasst, Eurer Exzellenz hoher Beurteilung zu unterziehen: ob es nicht etwa zu schleunigerer Erhebung der liebei eintreten möglichen bedenklichen Umstände angemessener befunden würde, den hier inzwischen gefänglich angehaltenen VELESTINLIS nach Wien unter guter Verwahrung kommen

οείας κατηγορίας ὅτι ἐσχεδίασε τὴν παρασκευὴν ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν σπεύδω νὰ διαβιβάσω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως, τὴν δποίαν ἡ αὐτοκρο βασιλ. Ἀστυνομικὴ Ἀνωτάτη Διεύθυνσις διεξήγαγε περὶ αὐτοῦ μαζὶ μὲ τὰ ἔντυπα τὰ εὑρεθέντα παρ' αὐτῷ, ἐκτὸς ἐκείνων τῶν δποίων ἥδη ἀντίτυπα ἔστειλα κατὰ τὴν ἀντέρῳ χρονολογίαν παρατηρῶ δὲ εὐλαβῶς, ὅτι δὲ Βελεστινλῆς, ὅπως ἐκ τῆς ἀνακρίσεως φαίνεται, δὲν ὑμολόγησε μὲν τὴν βαρύνουσαν αὐτὸν πρόθεσιν νὰ διεξαγάγῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν τὴν σχεδιασθεῖσαν ἐπανάστασιν, ἐν τούτοις ἐκ τῆς συσχετίσεως τῶν γεγονότων, ὅτι δηλ. τὰς ἐπαναστατικὰς κατὰ τὸς γαλλικὰς περὶ ἐλευθερίας ἰδέας συνταχθείσας ἐγκυρώλιους ἐτύπωσεν εἰς μέγα πλῆθος μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ τὰς διαμοιράσῃ εἰς τὴν Ἀνατολὴν μεταξὺ τῶν φίλων του καὶ ὅτι τὰ ἔδος κατασχεθέντα τρία κιβώτια μὲ τὰ διάφορα ἔντυπα καὶ μελετήματα προώρισε διὰ τὴν Πρεβέζαν, τόπον δηλ. κατεχόμενον ὑπὸ τῶν Γάλλων, ἐκ τούτων ὅλων γεννᾶται ἡ ὑπόνοια ὅτι μὲ τὴν ὑποστήριξιν τούτων ἀπ' ἐκεῖ ἥθελησε νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐπαναστατικὴν του ἐπιχείρησιν.

Ἄν καὶ ἐξ ὅλων τῶν σχετιζομένων περιστατικῶν προκύπτει ὅτι τὰ ἐπαναστατικὰ αὐτὰ σχέδια πιθανὸν νὰ ἀπέβλεψαν μόνον εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἐπομένως πρὸς τὰ δυτικὰ κράτη ὅχι ἀμέσως, ἀλλ ἐμμέσως, ἐφ' ὅσον συνορεύουν, ἥδυναντο νὰ σχετίζονται, ἐν τούτοις ἡ σκέψις, πόσον ἐπιβλαβῆ ἐπακόλουθα ἥδυναντο περαιτέρω νὰ προκαλέσουν λαμβανομένων ὑπὸ ὅψιν τῶν πολυαριθμῶν Ἐλλήνων· τῶν ἐγκατεστημένων εἰς τὰς συνορευούσας αὐτοτριακὰς ἐπαρχίας, ἐπιβάλλει νὰ προκαλέσω τὴν προσοχὴν τῆς Διοικήσεως νὰ ἐρευνήσῃ καλῶς τὰ σχετικὰ ἐπαναστατικὰ σχέδια, νὰ εῦρῃ τοὺς συνωμότας καὶ νὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα, τὰ δποῖα θὰ ἡσαν κατάλληλα καὶ τὴν ἐπικινδυνὸν εἰς τὴν πολιτείαν συνωμοσίαν ἐν τῇ γεννήσει της νὰ καταπνίξῃ καὶ νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ ἀνάστατώσεις τὸ γειτονικὸν ὄθωμανικὸν κράτος, μὲ τὸ δποῖον ἡ Ὑψηλοτάτη Αὐλὴ εὐρίσκεται εἰς εἰρηνικὰς συμφωνίας, καθὼς καὶ τὰ ἴδια μας σύνορα ἀπὸ τὴν ἐξάπλωσίν των.

Ἐπειδὴ δμως προκύπτει ἐκ τῶν δμολόγων τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆς τοὺς παρ' αὐτῷ ἐνθεθέντας χάρτας καὶ τὰ ἔντυπα ἐτύπωσεν ἐν Βιέννη καὶ ὅτι ἐκεὶ ἐηγγόρασε (:) καὶ τὰς ἐπαναστατικὰς προκηρύξεις, δι' αὐτὸν βεβαίως καθίσταται ἀποραιτήτον ἐκεὶ νὰ ἐξετάσουν τὰ περαιτέρω περιστατικὰ καὶ τὰς σχέσεις, ἀνευ τῶν δποίων ἡ περαιτέρω ἐρευνα ἐνταῦθα δὲν δύναται νὰ συνεχισθῇ μὲ καλὰ ἀποτέλεσματα. Ἐπομένως θεωρῶ ἐμαιντὸν ὑποχρεωμένον νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν κρίσιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος τὸ ἐρώτημα, ἂν δὲν θὰ ἡτο ἵσως προσφορώτερον πρὸς ταχυτέραν ἐρευναν τῶν ἐνδεχομένων νέων ἐπικινδυνῶν στοιχείων νὰ στείλωμεν ὑπὸ καλὴν ἐπιβλεψιν εἰς τὴν Βιέννην τὸν ἐν τῷ μεταξὺ ὑπὸ κράτησιν εὐρίσκομενον ἐνταῦθα Βελεστινλῆν, ὅπου ἀμέσως διὰ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀντιπαραστάσεως τῶν συνωμοτῶν αἱ ἴδιατεραι σχέσεις τῆς ὑποθέσεως ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον θὰ εὑρίσκοντο καὶ ὅπου δὲν θὰ παρέλειπον νὰ στείλω συμπληρωματικῶς περαιτέρω ἀνάκρισιν τοῦ ὑπόπτου συνωμοσίας Κορωνιοῦ, μόλις οὗτος ἔλθῃ ἐνταῦθα.

Θὰ ἐξαρτηθῇ λοιπὸν ἀπὸ τὴν Ὕψηλὴν ἀπόφασιν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, ἀν

zu lassen, wo sofort durch die Abhörung und Konfrontierung der Complottisten die eigentlichen Verhältnisse der Sache geschwinder und zuverlässiger erhoben werden könnten und wohin die weiteren Erhebungen mit dem der Komplizität verdächtigen CORONIO, wiebald derselbe hier eintrifft, nachzutragen nicht versäumen würde.

Es wird also von Eurer Exzellenz hoher Disposition abhängen, ob VELESTINLIS dahin zur weiteren Untersuchung abgeliefert, oder ob solche hierorts fortgesetzt werden solle; wozu in letzterem Fall mir Hochdero gnädige Weisung und Belehrung nebst Mitteilung der in Wien gemacht werdenden Erhebungen und Rückzug der Allegaten gehorsamst erbitte und mit respektvoller Verehrung geharre.

Triest, den 22 Dezember 1797.

Eurer Exzellenz
untertänigster gehorsamer
Brigido

An den Polizeiminister Grafen Pregen.

(*Όπισθεν:*) Die Beilagen sind der Polizei-Ober-Direktion zugestellt worden, das Schreiben selbst erledigt sich durch die dem Grafen Brigido bereits durch Estaffette zugegangene Weisung.

Pregen.

Der Gouverneur in Triest sendet das von Riga Vestimenti angenommene Konstitut ein.

3

Alleruntertänigste Note.

Gestern abends erhielt ich von dem Gouverneur zu Triest durch Estaffette beigegehende höchstwichtige Nachricht, dass ein Griechen RIGA WESTILANTI, welcher mit einem Reisepass von hiesigem Landrechten dort angekommen, wegen staatsgefährlichen Absichten arretiert worden sei, auch das Corpus delicti, drei mit revolutionären Schriften angefüllte, von Wien aus geschickte Kisten, sich vorgefunden habe.

Da in dem Berichte vorkam, dass diese Kisten von dem hiesigen griechischen Handelsmann EUSTRATIO ARGENTI nach Triest abgeschickt worden sind und alle Vermutung eintritt, dass die auf Freiheit und Gleichheit lautende Proklamation in altgriechischer Sprache hier in Wien gedruckt sein dürfte, so habe ich noch in der Nacht die nötigen Einleitungen getroffen, bevor die hiesigen Griechen von Triest aus von der Arrestierung des WESTILANTI unterrichtet werden könnten.

πρέπει δέ Βελεστίνης νὰ σταλῇ ἔκει διὰ τὴν πέραιτέρω ἀνάχρισιν, ή ἂν αὐτῇ πρέπει νὰ συνεχισθῇ ἐνταῦθον· πρὸς τοῦτο ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει παρακαλῶ εὐπειθῶς νὰ μοῦ δοθοῦν ὑψηλαὶ ὁδηγίαι μετὰ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἐν Βιέννῃ γενομένων ἀνακοινώσεων καὶ ἐπιστροφῆς τῶν προσηρημένων πρακτικῶν καὶ διατελῶ μετὰ βαθυτάτης εὐλαβείας.

Τριέστη 22 Δεκεμβρίου 1797

Διατελῶ
τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
Εὐπειθέστατος
Brigido

Πρὸς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας Βαρδῶν Pergen.

("Οπισθεν:) Τὰ παραφτήματα παρεδόθησαν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, δι’ ἐφίππου δὲ ταχυδρόμου ἐδόθησαν ὁδηγίαι εἰς τὸν Βαρδὸν Brigido.

Ο διοικητὴς Τεργεστῆς στέλλει τὴν κατάθεσιν τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ.

3

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὔτοῦ Μεγαλειότητα

Χθὲς τὸ ἐσπέρας ἔλαβον ἀπὸ τὸν διοικητὴν Τεργεστῆς δι' ἐφίππου ταχυδρόμου τὴν προσηρημένην σπουδαιοτάτην εἰδῆσιν, διὰ τέθην ὑπὸ κράτησιν ἐνεκά τῶν ἐπικινδύνων εἰς τὸ κράτος σκοπῶν του ἔνας Ἕλλην Ρήγας Βελεστίνης, οὗτος μὲ διαβατήριον τῆς ἀφοδίας αὐτοχριστικῆς ἀρχῆς ἔφθασεν ἔκει, καὶ διὰ εὑρέθη καὶ τὸ «σῶμα τοῦ Ἑγκλήματος» δηλ., τρία κιβώτια πλήρη συγγραμμάτων ἐπαναστατικῶν, τὰ ὅποια ἐστάλησαν ἀπὸ τὴν Βιέννην.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν ἐκθεσιν ἀνεφέρετο διὰ τὰ τρία κιβώτια ἀπεστάλησαν εἰς Τεργεστήν ὑπὸ τοῦ ἔδωλου Ἑλλήνος ἐμπόρου Εὐστράτιου Ἀργεντίνου της οἰκογένειας Καζαζαΐαν ἐλληνικὴν περὶ ἔλευθερίας καὶ Ισότητος θάλατταν ἔδωλη εἰς Βιέννην, δι’ αὐτὸν ἔλαβον ἀμέσως κατὰ τὴν νύκτα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, πρὸν οἵ ἔδωλοι Ἑλληνες πληροφορηθοῦν ἐκ Τεργεστῆς περὶ τῆς κρατήσεως τοῦ Βελεστίνη.

Συνεπείᾳ τῶν μέτρων τούτων ἀπεδείχθη, διὰ πολλοὺς Ἑλληνες εἰς τὴν ἔδωλη

Dieser Einleitung zufolge hat sich veroffenbart, dass mehrere Griechen auf dem hiesigen Platze von der Verfassung und Verbreitung dieser ausserst revolutionären Schriften Wissenschaft haben und sind daher auch bereits fünf derselben verflossene Nacht zu Verhaft gebracht worden.

Allernädigster Herr! Die Entdeckung dieses Revolutionsplans kann in ihrer Art so wichtig als jene des MARTINOVICHISCHEN Komplotts werden. Der Polizei war schon seit ein par Jahren bekannt, dass mehrere Griechen dem französischen Revolutionssysteme anhängig seien und dass sie in Geheim darauf arbeiten, durch Verbreitung demokratischer Schriften die in verschiedenen Ländern zerstreuten Glaubensgenossen für Freiheit und Gleichheit empfänglich zu machen. Immer aber fehlte es der Polizei an solchen Daten, um einen entscheidenden Schritt tun zu können.

Gegenwärtige Angelegenheit wird wichtige Aufschlüsse geben und ich werde nicht säumen, so wie ich einen bestimmten Rapport von der Polizeioberdirektion erhalte, Eurer Majestät das Weitere alleruntertänigst vorzulegen.

Wien, den 25 Dezember 1797.

Pregen

Den 25 Dezember 1797.

Ich genehmige die von Ihnen in dieser Angelegenheit getroffenen Einleitungen und hat die Polizei die genaueste Untersuchung vorzunehmen, um auf den wahren Grund dieses Komplotts Kommen zu können, Mir sodann von Zeit zu Zeit die Resultate derselben vorzulegen.

Franz m(anu) p(ropria)

(**Ortsfest:*) Alleruntertänigste Note.

Die Arrestierung des Griechen RIGA WESTELENTI in Triest, dann seiner hiesigen Mitschuldigen wegen Verbreitung aufrührerischer Schriften.

Ad acta: und ist mit Schreiben an Gouverneur in Triest erledigt.

4

Schreiben an Hn. Gouverneur in Triest.

Die von Euer Exzellenz mir mittels Schreiben vom 20-ten, welches ich gestern durch Estaffette erhielt, über die vorgekommene allerdings wichtige Anzeige gegen den Griechen RIGA WESTELENTI und dessen Korrespondenten ANTON CORONIO angezeigten Verstüngungen sind vollkommen zweckmässig und es geschah sehr wohl daran, dass Eure Exzel-

ἀγορὰν εἰχον γνῶσιν τῆς συγγραφῆς καὶ διαδόσεως τῶν ἀκρως ἐπαναστατικῶν βιβλίων καὶ δι' αὐτὸν ἐψυλακίσθησαν ἥδη πέντε ἔξι πῦτῶν τὴν παρελθούσαν νύκτα.

Ἐνμενέστατε Κύριε ! Ἡ ἀνακάλιψις τοῦ ἐπαναστατικοῦ τούτου σχεδίου δύναται νὰ ἀποβῇ τόσον σπουδαῖα ὅπως ή συνωμοσία Μαρτίνοβίτς. Ἡ ἀστυνομία ἐγνώριζεν ἥδη ἀπό τινων ἑτῶν διτοῦ πολλοῦ Ἐλληνες ἥσαν δπαδοὶ τῶν γαλλικῶν ἐπαναστατικῶν ἰδεῶν καὶ διτοῦ μινστικὰ εἰργάζοντο διὰ διαδόσεως δημοκρατικῶν συγγραμμάτων νὰ συγκινήσουν διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ιστητα τοὺς διεσπαρμένους εἰς διαφόρους χώρας ὁμοδόξους τῶν, πάντοτε δμως ἔλειπαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν δεδομένα ἵκανὰ νὰ προκαλέσουν τὴν ἐπέμβασίν της.

Ἡ παροῦσα ὑπόδεσις θὰ δώσῃ ἐξηγήσεις εἰς σπουδαῖα σημεῖα καὶ δὲν θὰ παραλείψω νὰ τὰ ὑποβάλω εὑπειθέστατα εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, εὐθὺς ὡς ἔχω ωρισμένην ἔκθεσιν ἀπὸ τὴν Ἀνωτάτην Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Βιέννη 25 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

28 Δεκεμβρίου 1797

Ἐγκρίνω τὰ μέτρα τὰ δποῖα ἐλάβετε διὰ τὴν ὑπόδεσιν αὐτήν καὶ ἡ Ἀστυνομία ἔχει νὰ ἀναλάβῃ ἀκριβεστάτην ἔρευναν διὰ νὰ εὕρῃ τὸν ἀληθῆ λόγον τῆς συνωμοσίας, εἰς ἐμὲ δὲ ἐπειτα νὰ ὑποβάλλῃ ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὰ πορίσματα τῆς.

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

(“Οπιοθεν;) Ἐκθεσις πρὸς τὴν Λύτον Μεγαλειότηταν

Ἡ κράτησις τοῦ Ἐλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ ἐν Τεργέστῃ, ἐπειτα τῶν ἐδῶ συνενόχων του ἐνεκα διαδόσεως ἐπαναστατικῶν συγγραμμάτων.

Εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Ἐγινεν ἡ διεκπεραίωσις δι' ἀπαντήσεως πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης.

Ἐγγραφον πρὸς τὸν Κύριον Διοικητὴν Τεργέστης

Τὰ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀγγελθέντα εἰς ἐμὲ μέτρα διὰ γράμματος τῆς 20ῆς, τὸ δποῖον ἔλαβον χδὲς δι' ἐφίππου ταχυδρόμου, περὶ τῆς σπουδαίας καταγγελίας κατὰ τοῦ Ἐλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ καὶ τοῦ ἀνταποκριτοῦ τοῦ Ἀντωνίου Κορωνίου εἶναι τελείως σκόπιμα καὶ ἀπέβη ἐπωφελὲς ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης μοῦ ἔστείλατε ταχέως εἴδησιν, συνεπέϊς τῆς ὅποιας ἐψυλάκισα

lenz mir schleunige Nachricht erteilten, in deren Verfolg ich dann auch bereits den ARGENTI nebst anderen, von der Sache Wissenschaft habenden Griechen heut nachts gefänglich anhalten liess und ihre Konstituierung unter einem einleite.

Durch die bisher erhobenen Umstände klärt sich schon so viel auf, dass die Verbreitung des Aufrufs und Schriften von Wien aus geschah, mithin hier gleichsam die Zentraloperation bestehe, worüber die fernere Untersuchung erst näheren Aufschluss verschaffen muss.

Ich glaube also, dass es nötig sein dürfte, den WESTELENTI sowohl als den CORONIO, nachdem sie gehörig vernommen und die erforderlichen Behelfe gesammelt sein werden, unter verlässlicher Aufsicht mittels Militärbedeckung so bald als möglich in das hiesige Polizeihaus liefern zu lassen und sämtliche Akten ebenfalls anher zu schicken, damit die Untersuchung gegen die hiesigen Hauptteilnehmer ohne Umtrieb desto vollständiger angestrengt und aus Rücksicht, dass die gefangenen Handelsleute zum Teile in starke Geschäfte verwickelt sind, ohne Abbruch des Kommerzes auf die geschwindeste Art ihrem Ende zugeführt werden könne.

Wien, den 25 Dezember 1797.

Pregen

("Oxiðev :) Schreiben an Hen Herrn Grafen von Brigido,

Die Anzeige gegen den Griechen WESTELENTI und CORONIO und hiesige Teilnehmer betreffend.

Expediert den 25 Dezember 1797.

5

Alleruntertäigste Note.

Eurer Majestät soll ich die weitere pflichtmässige Anzeige machen, welche Fortschritte die gegen einige Griechen eingeleitete geheime Untersuchung genommen habe.

In solchen Fällen kommt alles darauf an, dass rasch zu Werke gegangen und den befangenen Personen keine Zeit gelassen werde, Verabredungen zu nehmen, oder sich lange über die vorgelegten Fragpunkte zu besinnen.

Nach dieser Vorschrift hat die Polizei seit vorgestern Tag und Nacht diesen Gegenstand verfolget, mehrere Personen teils auf freiem Fusse vernommen, teils in das Polizeihaus verschafft und dieser unausgesetzten

ἡδη τὴν περασμένην νύκτα τὸν Ἀργέντην μαζὶ μὲ ἄλλους Ἐλληνας, γνώστας τῆς ὑποθέσεως καὶ συνενόχους, καὶ διέταξα συγχρόνως τὴν ἀνάκρισίν των.

Τὰ μέχρι τοῦδε γνωσθέντα περιστατικὰ διαφωτίζουν ἡδη δι της διάδοσις τῆς προκηρύξεως καὶ τῶν βιβλίων συνέβη ἐκ Βιέννης, ἐπομένως ἕδω ἐπίσης ὑφίσταται ἡ κεντρικὴ δργάνωσις, περὶ τῆς ὁποίας ἡ περαιτέρω ἔρευνα εἰς τὸ ἔξης θὰ παράση ἀκριβεστέρας ἔξηγήσεις.

Πιστεύω λοιπὸν ὅτι θὰ ἡτο ἀναγκαῖον νὰ στείλετε μὲ τὴν ἀναγκαῖαν ἐπιήρησιν καὶ στρατιωτικὴν συνοδείαν καὶ παραδώσετε τάχιστα εἰς τὴν ἕδω ἀστυνομίαν καὶ τὸν Βελεστινλῆν, καθὼς καὶ τὸν Κορωνιόν, ἀφοῦ ἀνακριθοῦν δεδντως καὶ ἀφοῦ συλλεχθοῦν τὰ ἀναγκαῖα στοιχεῖα, καὶ νὰ στείλετε ἕδω ἐπίσης ὅλα τὰ ἔγγραφα, διὰ νὰ δινηθῇ νὰ γίνῃ ἡ ἔρευνα κατὰ τῶν ἕδω πρωτευόντων συνεργατῶν πολὺ ἐντονωτέρα, χωρὶς περιπλοκήν, καὶ νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας τάχιστα, χωρὶς διακοπὴν τοῦ ἐμπορίου, λαμβανομένου ὥπ' ὅψιν δι τοιούτων προσώπων ἢ μέρει εἶναι ἀναμεμιγμένοι εἰς μεγάλας ἔργασίας.

Βιέννη 25 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

(Οπισθεν:) Ἐγγυαφον πρὸς τὸν βαρόνον Brigido

Περὶ τῆς καταγγελίας κατὰ τῶν Ἐλλήνων Βελεστινλῆ καὶ Κορωνιοῦ.

Ἐγινεν ἡ διεκπεραίωσις 25 Δεκεμβρίου 1797

5

Βραχεῖα ἐκθεσις, πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ὀφείλω κατὰ καθῆκον νὰ δηλώσω, ποίας περαιτέρω προόδους ἔκαμεν ἡ διαταχθεῖσα ἐναντίον μερικῶν Ἐλλήνων μυστικὴ ἀνάκρισις.

Εἰς τοιαύτας περιστάσεις ἔξαρτάται τὸ πᾶν ἐκ τῆς ταχυτητος τῆς ἐνεργείας, ἡ ὁποία δὲν ἀφήνει καιρὸν εἰς τὰ ἐνεχόμενα πρόσωπα νὰ κάμουν συμφωνίας ἢ ἐπὶ μακρὸν νὰ σκέπτωνται περὶ τῶν τιθεμένων ἔρωτημάτων.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐντολὴν αὐτὴν παρηκολούθησεν ἡ ἀστυνομία τὸ ζήτημα ἀπὸ τὴν προχθεισινὴν ἡμέραν καὶ νύκτα, ἀνέκρινε πολλὰ πρόσωπα ἐλευθέρως, ἀλλὰ ἔστειλεν ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν καὶ εἰς τὴν ἀδιάλειπτον αὐτὴν ἔργασίαν διείλεται τὸ γεγονός ὅτι τὰ κυριώτερα σημεῖα ἀπὸ τὸ σκότος ἤλθαν εἰς τὸ φῶς.

Tätigkeit ist es zuzuschreiben, dass die Hauptgegenstände bereits aus dem Dunkeln hervorgezogen sind.

Als Verfasser der revolutionären Schrift erscheinet der zu Triest angehaltene RIGA WESTELENTI, den Druck hat der hiesige Warenensal BULLIO in seiner Druckerei besorget, die Spedition der Exemplarien nach Triest hat der griechische Kaufmann EUSTRATIO ARGENTI auf sich genommen, nebst diesen letzteren sind noch DEMETER NICOLIDES, MICHAEL BANAJOTH und PHILIPP PETROVICH als in diese Geschichte verflochtene Personen gefänglich angehalten worden:

Da die Hauptperson der zu Triest angehaltene RIGA WESTELENTI ist und nur hier der Complizität wegen die Untersuchung zweckmässig geleitet werden kann, so habe ich bereits gestern mittels Estaffette dem Gouverneur zu Triest den Auftrag erteilet, denselben, sowie den zu Zara befindlichen ANTON CORONIO unter sicherer Militärbedeckung in das hiesige Polizeihaus so bald als möglich einliefern zu lassen.

Ich werde Eurer Majestät die sich ergebenden weiteren Resultate von Zeit zu Zeit alleruntertänigst vorlegen.

Wien, den 26 Dezember 1797.

Pregen

Den 27 Dezember 1927.

Dienet zur Nachricht; und ist in dieser wichtigen Untersuchung mit der bisherigen, so zweckmässigen Tätigkeit und Betriebsamkeit ferners fortzufahren, auch Mir von Zeit zu Zeit von dem Erhobenen die Anzeige zu machen,

Franz m(anu) p(ropria)

(**Ortoθεν*:) Alleruntertänigste Note:

Die Arretierung der Griechen Bullio, Argenti, Nicolides, Banajoth und Petrovich betreffend,

6

Anzeige

Der hierortigen Veranlassungen und der bisherigen Erfolge in Bezug auf die in Triest angehalten wordenen drei Kisten mit bedenklichen Druckschriften.

In dem Schreiben des Triester Herrn Gouverneurs war angedeutet, dass drei Kisten mit einigen tausend Exemplarien des vierten Teiles von dem ins Griechische übersetzten Werk *Anacharsis*, dann eines eben auch in griechischer Sprache verfassten, auf Freiheit, Gleichheit und anti-

‘Ως συντάκτης τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἐντύπου ἐμφανίζεται ὁ ἐν Τεργέστῃ κρατηθεὶς Ρήγας Βελεστινλῆς, περὶ τῆς τυπώσεως ἐφρόντισεν ὁ ἐδῶ ἐμπορὸς Πούλλιος εἰς τὸ τυπογραφεῖον του, τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιτύπων εἰς Τεργέστην ἀνέλαβεν ὁ Ἐλλην ἐμπορὸς Εὐστράτιος Ἀργέντης, πλὴν δὲ τούτων τῶν δύο τελευταίων ἐκρατήθησαν ἀκόμη δὲ Δημήτριος Νικολίδης, δὲ Μιχαὴλ Παναγιώτης καὶ δὲ Φίλιππος Πέτροβιτς ὡς ἐνεχόμενοι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῆν.

Ἐπειδὴ τὸ κυριώτατον πρόσωπον εἶναι ὁ ἐν Τεργέστῃ κρατηθεὶς Ρήγας Βελεστινλῆς καὶ ὅμως μόνον ἐδῶ ἔνεκα τῶν συνενόχων δύναται νὰ διεξιχθῇ ἀποτελεσματικῶς ἢ ἀνάκρισις, δι’ αὐτὸν ἔδωκα ηδη χθὲς δι’ ἐφίππου ταχυδρόμου τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν διοικητὴν Τεργέστης, νὰ στείλῃ καὶ παραδώσῃ εἰς τὴν ἐδῶ ἀστυνομίον δόσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὸν Ρήγαν καθὼς καὶ τὸν εὑρισκόμενον εἰς Ζάραν Ἀντώνιον Κορωνίδην ὑπὸ δισφαλῆ στρατιωτικὴν συνοδείαν.

Εἰς τὴν ‘Υμετέραν Μεγαλειότητα θὰ ὑποβάλλω εὐπειθέστατα ἐκάστοτε τὰ προερχόμενα περαιτέρω πορίσματα.

Βιέννη 26 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

27 Δεκεμβρίου 1797

Λαμβάνω σημείωσιν. Ἐπιβάλλεται νὰ εξακολουθήσῃ καὶ εἰς τὸ ἔξῆς ἡ μέχρι τοῦδε τόσον ἀποτελεσματικὴ δραστηριότης καὶ ἐπιμέλεια εἰς τὴν σπουδαίαν αὐτὴν ἔρευναν καὶ εἰς ἐμὲ δὲ ἐκάστοτε νὰ ἀναγγέλλωνται τὰ δπόδεικνυόμενα.

Φραγκίσκος (ἴδιοχείρως)

(“Οπισθεν) Ἐκθεσις πρὸς τὴν Λύτου Μεγαλειότητα

Περὶ τῆς φυλακίσεως τῶν Ἑλλήνων Πουλλίου, Ἀργέντη, Νικολίδου, Παναγιώτου καὶ Πέτροβιτς.

6

Ἐκθεσις περὶ τῶν ἐδῶ καταγγελιῶν καὶ τῶν μέχρι τοῦδε ἀποτελεσμάτων ἐν σχέσει μὲ τὰ ἐν Τεργέστῃ κατασχεθέντα κιβώτια μὲ ἐπιλήψιμα ἔγευπτα.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ χυρίου Διοικητοῦ Τεργέστης εἶχε σημειωθῆ ὅτι τρία κιβώτια μὲ δλίγας χιλιάδας ἀντιτύπων τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ μεταφρασθέντος εἰς τὴν ἔλληνικὴν βιβλίου Ἀνάρχαρος, ἔπειτα ἐκκλήσεως ἔλληνιστὶ γραφείσης καὶ ἀποβλεπούσης εἰς ἐλευθερίαν, ἵστητα καὶ ἀντιμοναρχικὸν πολίτευμα ἔφθασαν πρὸ

monarchische Verfassung zielenden Aufrufes bei dem Triester Handelsmann NIOTI kürzlich angekommen seien und dass eben diese Kisten der hiesige Grieche EUSTRATIO ARGENTI nach Triest an NIOTI für den unlängst von Wien dort eingetroffenen Griechen RIGA WESTELENTI befördert habe.

Gleich nach dem von einer hohen K. K. Polizeihofstelle dem Unterzeichneten zugekommenen hohen Auftrag, wider den als Spediteur dieser gefährlichen Waren beschuldigten EUSTRATIO ARGENTI, sowie gegen die etwa sonst noch mitverwickelten Individuen das Zweckmässige so gleich einzuleiten, hat man vor der Hand von dem Passprotokoll die Einsicht genommen und daraus ersehen, dass RIGA WESTELENTI aus der Wallächien gebürtig, 40 Jahr alt, unter der angezeigten Eigenschaft eines Handelsmannes den I. Dezember d. Jahres einen Pass nach Triest und von da in die Türkei bei der Polizeioberdirektion angesucht und hierauf die Anweisung an das k. k. n. oe. Landrecht erhalten habe. Durch anderweitige Nachfragen brachte man sonst noch in Erfahrung, dass er sich beiläufig durch ein Jahr in Wien aufgehalten und viel Umgang mit dem EUSTRATIO ARGENTI, dann mit dem graduierten Arzten DEMETER NICOLIDES gehabt habe.

Der hierauf vorgerufene EUSTRATIO ARGENTI machte sich gleich dadurch verdächtig, dass er den RIGA WESTELENTI zwar zu kennen vorgab, aber dabei sich bemühte, diese Bekanntschaft so zu schildern, als ob von einem engeren Vertrauen gar keine Rede sein könne. In der Hauptsache, auf die er nach und nach geführt wurde, liess er dahin sich heraus, dass RIGA WESTELENTI vor etwa drei Wochen ihn angegangen habe, drei auf der Hauptmaut bereitstehende Kisten, worin Schriften und Bücher aufbewahrt seien, zu übernehmen und solche nach Triest, wohin RIGA sich verfügen zu wollen erwähnte, an den Kaufmann NIOTI zu befördern. ARGENTI habe keinen Anstand gefunden, hierin zu willfahren; sein Expeditor PHILIPP PETROVITSCH hätte diese Kisten auf der Hauptmaut übernommen und selbe durch einen Fuhrmann nach Triest abgeschickt. So sehr in den ARGENTI mit der Frage gedrungen wurde, was denn in den Kisten für Bücher und Schriften aufbewahrt gewesen seien, so wenig war hierüber ein reines Geständnis herauszubringen; er versicherte anhaltend und hartnäckig seine Unwissenheit, von welchem Starrsinn er auch damals nicht abgebracht wurde, als man ihm entnehmen liess, dass näherer Unterricht in der Sache hierorts vorhanden sei. Nachdem es mit vieler Deutlichkeit einleuchtete, dass von diesem Manne keine offene Beicht zu erwarten sei, so versuchte man das Glück mit dem ANDREAS MAIOTI, einen Griechen, der vorhin bei ARGENTI

ολίγου εἰς τὸν ἔμπορον τῆς Τεργέστης Νιώτην καὶ διὰ αὐτὰ τὰ κιβώτια διεβίβασεν δὲ ἕδω "Ελλην Εὑστράτιος" Ἀργέντην εἰς τὴν Τεργέστην πρὸς τὸν Νιώτην διὰ λογαριασμὸν τοῦ πρὸς δύλιγον ἐκ Βιέννης ἀφίχθεντος ἐκεῖ "Ελληνος Ρήγα Βελεστινλῆν.

"Αμέσως μετὰ τὴν ἐντολὴν τὴν δοθεῖσαν εἰς τὸν ὑπογεγραμμένον ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς Αὐλῆς ἐπὶ σκοπῷ νὰ εἰσηγηθῇ ἀμέσως τὰ δέοντα ἐναντίον τοῦ Εὑστράτιου Ἀργέντη τὸν ἐνοχοποιηθέντος ὡς ἀποστολέως τῶν ἐπικινδύνων τούτων ἀντικειμένων, καθὼς καὶ ἐναντίον τῶν ἐνδεχομένως ἀκόμη ἄλλων συνενόχων, ἥρεύνησαν κατὰ πρῶτον τὸ Πρωτόκολλον τῶν διαβατηρίων καὶ παρετήρησαν διὰ διάρκειας παραπέμψην εἰς τὴν Βλαχίαν καὶ τεσσαράκοντα ἑτῶν, ἔξητησε παρὰ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως ὑπὸ τὴν δηλωθεῖσαν ἴδιότητα ἔμπροστον τὴν πρώτην Δεκεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους διαβατηρίου διὰ Τεργέστην καὶ ἔκειθεν διὰ Τουρκίαν καὶ διὰ δεύτερως παρεπέμψην εἰς τὴν ἀφιοδίλαν αὐτοκράτορην, Διῆτην ἄλλων ἔρευνῶν ἔλαβαν ἄλλας πληροφορίας, διὰ προσωρινῶς ἐπὶ ἐν ἔτος διέτριψεν ἐν Βιέννῃ καὶ εἰλέ πολλάς σχέσεις μὲ τὸν Εὑστράτιον Ἀργέντην καὶ μὲ τὸν διπλωματοῦχον Ιατρὸν Δημήτριον Νικολίδην.

"Οἱ κατόπιν δλῶν τούτων κληθεὶς εἰς τὴν ἀνάκρισιν Εὑστράτιος Ἀργέντης κατέστη ἀμέσως ὑποπτος διότι ἐδήλωσε μὲν διὰ γνωρίζει τὸν Ρήγαν Βελεστινλῆν, ἐπροσπάθησεν δῆμος νὰ παραστήσῃ τοιαύτην τὴν γνωριμίαν, ὃς ἔαν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ γίνη λόγος περὶ στενωτέρας ἔμπιστοσύνης. "Ως πρὸς τὴν οδούς τῆς ὑποθέσεως, εἰς τὴν δποίαν βασιμηδὸν ὀδηγήθη, ἐδήλωσεν διὰ διάρκειας περὶ τριῶν περίπου ἔβδομάδων ἀπηυθύνθη πρὸς αὐτὸν διὰ νὰ ἀναλάβῃ καὶ διαβιβάσῃ εἰς τὸν ἔμπορον Νιώτην εἰς τὴν Τεργέστην, δπου δὲ τὸν Ρήγαν ἔλεγεν διὰ θέλει νὰ μεταβῇ, τρία κιβώτια ἔτοιμα ἥδη εἰς τὸ κεντρικὸν Τελωνεῖον μὲ βιβλία καὶ ἄλλα ἔντυπα. "Οἱ Ἀργέντης δὲν ἐδίστασε, καθὼς λέγει, νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὴν ἐπιτυμίαν τοῦ Ρήγαν διεκπεραιωτῆς του Φίλιππος Πέτροβιτς παρέλαβε τὰ τρία αὐτὰ κιβώτια εἰς τὸ κεντρικὸν Τελωνεῖον καὶ δὲν ἰδιος τὰ ἀπέστειλεν εἰς τὴν Τεργέστην δι' ἐνὸς ἀμαξᾶ. "Οσον καὶ ἀν ἐπιέσθη δὲ τὸν Ρήγεν την μὲ ἔρωτήσεις, τί εἶδον τοιούτους βιβλία ἢ ἄλλα ἔντυπα ἐφυλάσσοντο εἰς τὰ κιβώτια, δὲν προηῆθεν ἀπ' αὐτὸν καμμία σχετικὴ σαφῆς διμολογία· ἐβεβαίωνε συνεχῶς καὶ μὲ ἐπιμονὴν διὰ γνοεῖ καὶ τὸ πεῖσμα του δὲν ἀφῆκεν διε τοῦ ἀνεκοίνωσαν διὰ ὑπάρχοντυ ἐνταῦθα πληροφορίαι λεπτομερεῖς περὶ τῆς ὑποθέσεως. "Αφοῦ ἔγινεν διοφάνερον, διὰ ἀπ' αὐτὸν τὸν ἀνθρωπὸν δὲν θὰ γίνη καμμία καθαρὰ διμολογία, ἔκαμαν ἀπόπειραν μὲ τὸν Ἀνδρέαν Μαγιώτην "Ελληνα, διστις προηγουμένως ἐκράτει ὡς λογιστῆς τὰ βιβλία τοῦ Ρήγεν την ἡναγκάσθη δὲ νὰ διακόψῃ τὴν ἔργασίαν του ἔνεκα τῆς μακρᾶς ἀσθενικῆς του καταστάσεως, καὶ διστις παρὰ ταῦτα ἔτρωγε πάντοτε καὶ διέμενε πλησίον τοῦ Ρήγεν την. "Ο τελευταῖος ἐκλήθη ἐν τῷ μειακὲν νὰ μετακινηθῇ εἰς ἴδιαιτερόν τι δωμάτιον, παρηκολουθεῖτο δὲ ὑπὸ ἴδιαιτέρου ὑπαλλήλου.

"Απὸ τὴν ἐλευθεροστομίαν τοῦ Μαγιώτη ἐπερίμεναν ταχέως κάτι καλὸν

die Bestimmung als Buchhalter hatte, wegen seinen langwierigen, kränklichen Umständen aber sich der Geschäfte entschlagen musste, jedoch noch immer bei ARGENTI gemeinschaftliche Kost und Wohnung geniesst. Letzterer ward derweil in ein abgesondertes Zimmer zu gehen erinnert und von einem Beamten im Auge behalten.

Von MAIOTIS freimütigem Blick versprach man sich so gleich viel gutes und es ward sich mit dieser Hoffnung nicht geirrt. Derselbe, nachdem verschiedene allgemeine Fragen bereitwillig beantwortet waren, gestand endlich in der Hauptsache, dass RIGA WESTELENTI zu ARGENTI häufig gekommen sei, dass letzterer öfters eine griechisch gedruckte Schrift aus der Tasche hervorgezogen und solche in seiner und der übrigen Contoirs-Individuen Gegenwart laut vorgelesen habe; dass RIGA ihm als der Verfasser dieser die griechische Nation in der Türkei zur Freiheit, Gleichheit und zum Aufstand ermuternden Schrift bekannt sei; dass er, MAIOTI, bei Vorlesung dieser Schrift mehrremale mit dem ARGENTI von darum in kleine Wortstreite geraten wäre, weil dieser den Inhalt verteidigte, MAIOTI aber mit diesem ruhestörenden Plan sich nicht einverstehen konnte; dass er überhaupt in die politischen Grundsätze des ARGENTI ein gegründetes Misstrauen zu setzen sich verleitet gefunden habe; dass nach seiner Vermutung die berührte Schrift kein anderer, als Griech BULLIO gedruckt habe, denn dieser und der Verfasser RIGA hätten sich sehr viel vor kurzer Zeit mit einander zu tun gemacht; dass ausser den Comtoirs-Individuen namens BANAJOTH MICHAEL, den Expeditör PHILIPP PETROVITSCH und den Faktor CONSTANTIN AMIRO auch noch folgende Griechen: der Arzt DEMETER NICOLIDES, GEORG TEOKAR und CONSTANTIN DUCA (verschiedene andere wären ihm nicht mehr erinnerlich) den in der Frage stehenden Aufruf aus dem Munde des Argenti in der Wohnung des letzteren vorlesen gehört haben; dass er zwar nicht gewiss wisse, aber stark vermute, ARGENTI möchte viele Exemplarien dieses Aufrufes dem RIGA nach Triest durch NIOTI zugesendet haben.

Nach diesen eingekommenen, alle Gepräge der Wahrheit führenden, den Argenti sehr beschwerenden Punkten war es nicht möglich, den letzteren frei abtreten zu lassen. Er ward sofort in das Polizeihaus zur Aufbewahrung verschafft.

Man musste hiernächst bedauern, dem aufrichtigen und am Körper schwächlichen MAIOTI die Freiheit nicht gönnen zu können. Die eingetretene späte Nachtzeit verstattete nicht, die weitläufige Aussage desselben in das Protokoll zu bringen, besonders da das weitere Reden und Sitzen ihm nicht wohl anzuschlagen schien. Ausserdem haftete auf ihm der

καὶ δὲν ἔψεύσθησαν τῶν ἐλπίδων των. Οὗτος ἀφοῦ ἀπήντησε προθύμως εἰς διαφόρους γενικάς ἐρωτήσεις ὅμοιογησε τέλος δι τὸν Ρήγας Βελεστινλῆσ Κρήτην τοῦ Ἀρχετοῦ συχνὰ εἰς τοῦ Ἀρχετοῦ την, δι τὸν τελευταῖος συχνὰ ἔβγαζεν ἀπὸ τὸ θυλάκιον του ἔνα ἐλληνικὸν ἔντυπον καὶ τὸ ἀνεγίνωσκε ἐνώπιον τοῦ Ρήγας καὶ τῶν ἄλλων προσώπων τοῦ γραφείου του· δι τὸν Ρήγας εἶναι εἰς αὐτὸν γνωστὸς ὡς συντάκτης τοῦ ἔντυπου, τὸ δόποιον παρακινεῖ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος ἐν τῇ Τουρκίᾳ εἰς ἐλεύθερίαν, Ισότητα καὶ εἰς ἐπανάστασιν· δι τὸν Αρχετόνα, δι Μαγιώτης δηλ. κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἔντυπου πολλάκις μὲ τὸν Ἀρχετόνα ἐν την περιῆλθεν εἰς διενέξεις, διότι οὔτος ὑπεστήριζε τὸ περιεχόμενον, ἐνῷ δι Μαγιώτης δὲν ἥμποροῦσε νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὰ ἀνατρεπτικὰ σχέδια· δι τὸν Αρχετόνα γενικῶς εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ δυσπιστῇ εἰς τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς τοῦ Ἀρχετοῦ την, δι τὸν την γνώμην του τὸ ἀναφερθὲν ἔντυπον τὸ ἐπίπωσεν δι Πούλλιος καθόσον οὔτος καὶ δι συντάκτης Ρήγας πρὸ διλίγου εἶχαν πολλὰς συναντήσεις καὶ δοσοληψίας· δι τὸν Προσώπων τοῦ γραφείου δηλ. τοῦ Παναγιώτου Μιχαήλ, τοῦ διεκπεραιωτοῦ Φιλίππου Πέτρου Πέτροβιτς καὶ τοῦ πράκτορος Κωνσταντίνου Ἀμοίρου καὶ οἱ ἔξης Ἐλλανες, δι Ιατρὸς Δημήτριος Νικολίδης, δι Γεώργιος Θεοχάρης καὶ Κωνσταντίνου Δούκας (διάφοροι ἄλλοι δὲν διετηροῦντο πλέον εἰς τὴν μνήμην χου) ἤκουσαν τὴν σχετικὴν προκήρυξιν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Ἀρχετοῦ την εἰς τὸ σπίτι του· δι τὸν γνωρίζει μὲν ἀσφαλῶς, ὑποθέτει δμως δι τὸν Ἀρχετόνης θὰ ἔχει στείλει εἰς τὸν Ρήγαν εἰς τὴν Τεργέστην πολλὰ ἀντίτυπα τῆς προκηρυξεως.

Μετὰ τὰ νέα ταῦτα πολὺ πιθανὰ καὶ πολὺ ἐνοχοποιητικὰ στοιχεῖα διὰ τὸν Ἀρχετόνην δὲν ἤτο δυνατὸν νὰ ἀφεθῇ οὔτος ἐλεύθερος καὶ, ὀδηγήθη ἀμέσως εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κατάστημα πρὸς κράτησιν.

Κατόπιν τούτων ἤτο λυπηρὸν δι τὸν ηδυνήθησαν νὰ ἀφήσουν ἐλεύθερον τὸν εἰλικρινῆ καὶ ἀσθενικὸν Μαγιώτην. Ἡ νὺξ εἶχε προχωρήσει καὶ δὲν ἐπέτρεπε τὴν καταχώρισιν τῆς ἐκτενοῦς δμολογίας του εἰς τὰ πρωτικά, ἀφοῦ μάλιστα ἡ περιατέρω δμιλίν καὶ διανυκτέρευσις ἐφαίνετο διὰ τὴν ὑγείαν του ἤτο ἐπιβλαβῆς. Ἐκτὸς τούτου τὸν ἕβδομην τὸ δμολογηθὲν σπουδαῖον λάθος δι τὸν κατίγγειλε γνωστὴν εἰς αὐτὸν παράνομον πρᾶξιν. Ὁδηγήθη λοιπὸν καὶ αὐτὸς μετὰ προηγουμένους καθηγησατικοὺς λόγους εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον, ἐλήφθη δμως ἡ φροντὶς νὰ μὴ στεφθῇ ἔκει καμμίαν ἀνεσιν καὶ καθόλου νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν μὲ τὴν μεγίστην δυνατὴν ἥπιότητα.

Κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα ἐπετεύχθη ἡ φυλάκισις τῶν ἔξης προσώπων, τοῦ Δημητρίου Νικολίδου, τοῦ Παναγιώτου Μιχαήλ καὶ τοῦ Φιλίππου Πέτρου Πέτροβιτς. Ὁ πρῶτος εἶναι ἤδη ἀπὸ τινων ἐτῶν γνωστὸς ὡς ἀνθρωπὸς ἐκτάκτως ὑπόπτων πολιτικῶν ἀρχῶν καὶ ὡς «βιβαρημένος» μὲ φιλελεύθερον πνεῦμα. Εὑρίσκετο εἰς ἐμπιστευτικὰς συνεννοήσεις ἐνταῦθα μὲ πολλὰ ὑποπτα πρόσωπα, πρὸ πάντων μὲ κάποιον Ἐλληνα Ιατρὸν Πολύζον, δι δποῖος ἀπαντᾷ συχνὰ εἰς τὰς (ἀστυνομικὰς) ἐκθέσεις καὶ δι δποῖος πρὸ διλίγου ἔξηφανίσθη. Σχετικῶς μὲ τὴν τω-

eingestandene, wichtige Fehler, dass er ein ihm bekannt gewordenes, gesetzwidriges Vorgehen unangezeigt liess. Er wurde also nach vorausgegangenen, sein Gemüt beruhigenden Vorstellungen gleichfalls in dem Polizeihause untergebracht, jedoch dabei der Bedacht genommen, dass es ihm dort selbst an keiner Bequemlichkeit gebreche und überhaupt die möglichst gelinde Behandlung widerfahre.

In der nämlichen Nacht ward noch zur Verhaftnehmung nachbenannter Individuen die Anstalt getroffen: des DEMETER NICOLIDES, BANAJOTH MICHAE, und des PHILIPP PETROVITSCH. Der erste ist schon seit etlichen Jahren als ein in seinen politischen Grundsätzen äusserst verdächtiger und mit dem Freiheitsgeist behafteter Mensch bekannt. Er stand mit mehreren bedenklichen Personen auf dem hiesigen Platze, besonders mit einem gewissen, in häufigen Anzeigen vorgekommenen griechischen Arzten POLISO, der sich unlängst aus dem Staube machte, im vertraulichsten Einverständnisse. Für den gegenwärtigen Fall ist er von dem ANDREAS MAIOTI nicht nur als Korrektor der Uebersetzung des Anacharsis, sondern auch weiter darin beschuldigt worden, dass er mehrmalen bei der von ARGENTI geschehenen Vorlesung des griechischen Aufrufes gegenwärtig, -vertrauter Freund des Verfassers Riga war und übrigens dem anstössigen Aufsatze allen Beifall gegeben habe. Der PHILIPP PETROVITSCH hat sich dadurch, dass er bei Vorlesung des Aufsatzes jederzeit anwesend, dabei derjenige, welcher die Beförderung dieser Druckschriften und Bütcher nach Triest besorgte, gewesen ist, verfänglich gemacht. Gegen den BANAJOTH MICHAEL kamen in der Aussage des MAIOTI die bedenklichen Umstände vor, dass auch in seiner Gegenwart der Aufruf von ARGENTI mehreren malen vorgelesen wurde und dass in die lebhafte Verteidigung dieser Aufruhr predigenden Schrift immerhin eingestimmt habe. Dies sind die bis nun eintretenden Beweggründe, aus denen die gefängliche Anhaltung dieser drei Personen für rechtlich und notwendig anerkannt wurde.

Am nächstfolgenden Tage, den 25 ten Dieses, schritt man in aller Frühe zur Konstituierung des GEORG BULLIO, welchem der Druck sowohl des Anacharsis, als des in der Frage stehenden Aufrufes zu Lasten geleget wurde. Es liess gleich in den ersten Augenblicken ausnehmen, dass dieser, eine grosse Schlauheit verratende Mann allein auszuweichen suche, was sein Gewissen drücken könnte.

In Bezug auf das Werk Anacharsis gestand er bloss soviel ein, dass er den ersten Teil desselben zum Druck befördert habe und der zweite gerade jetzt in der Arbeit sei. In Rücksicht der bereits erschienenen übrigen zwei Teile versichert er, was ganz unglaublich ist, seine vollkommene

φινήν περίπτωσιν δὲ Νικολίδης κατηγορήθη ἀπὸ τὸν Ἀνδρέαν Μαγιώτην
ὅχι μόνον ὅτι ἔκαμε τὰς διορθώσεις εἰς τὴν μετάφρασιν τοῦ Ἀναχάρσιδος ἀλλὰ καὶ
προσέτι ὅτι παρευρέθη πολλὲς φορὲς κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ Ἀργέντης τῆς
Ἐλληνικῆς προκηρύξεως, ὅτι ἡτοῖ ἔμπιστος φίλος τοῦ Ρήγα καὶ ὅτι ἀκόμη ἐπεκρό-
τησε τελείως τὴν ἐπιλήψιμον προκήρυξιν. Ὁ Φίλιππος Πέτροβιτς κατέστη
ὑποπτος, καθόσον παρευρέθη πάντοτε κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς προκηρύξεως καὶ
αὐτὸς ἐφρόντισε νὰ διαβιβασθοῦν τὰ ἔντυπα καὶ βιβλία εἰς Τεργέστην. Κατὰ τὴν
διμολογίαν τοῦ Μαγιώτη ἥλθον εἰς φῶς ἐπιβαρυτικὰ στοιχεῖα ἔγαντιν τοῦ Πα-
ναγιώτου Μιχαήλ, ὅτι καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ του ἀνεγνώσθη πολλάκις ἡ προκή-
ρυξις ὑπὸ τοῦ Ἀργέντης καὶ ὅι δι αὐτοδήποτε ἐπεδοκίμασε τὸ ἔντυπον τὸ
διποίον ἐκῆρυττε ζωηρὰν ὑπεράσπισιν τῆς ἀνταρσίας αὐτῆς. Αὕται εἶναι αἱ μέχρι
τῆς στιγμῆς ὑπάρχουσαι αἰτιολογίαι, ἐκ τῶν διποίων ἡ φυλάκισις τῶν τριῶν τού-
των προσώπων ἐθεωρήθη ὡς νόμιμος καὶ ἀναγκαῖα.

Τὴν ἐπομένην 25 τρέχοντος προέβησαν πρωτὶ πρωτὶ εἰς ἀνάκρισιν τοῦ
Γεωργίου Πουλλίου, ὅστις ἐπεβαρύνετο μὲ τὴν κατηγορίαν ὅτι καὶ τὸν Ἀ-
νάχαρσιν ἐτύπωσε καὶ τὴν ἀνωτέρω προκήρυξιν. Ἀμέσως εἰς τὰς πρώτας στιγμὰς
ἐφάνη ὅτι ὁ παμπόνηρος αὐτὸς ἀνθρωπος προσπαθεῖ νὰ ὑπεκφύγῃ ὅτι θὰ ἥδηνατο
νὰ ἐνοχλήσῃ τὴν συνείδησίν του. Ὡς πρὸς τὸ βιβλίον Ἀνάχαρσιδος δίδει τὴν δλως ἀπί-
στευτον βεβαίωσιν ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε. Τὴν γνωριμίαν μὲ τὸν Ρήγαν Βε-
λεστινλῆν παριστᾶ κατ' ἀντίθεσιν πρὸς ἄλλους ἥδη διατυπωθέντας ἰσχυρισμοὺς
ῶς δλως ἀσήμαντον καὶ δὲν ἐσκέπτετο κανεὶς ὅτι θὰ ὠμολόγει ὅτι εἶναι ὁ τυπώσας
τὴν ὑπάρχουσαν προκήρυξιν.

Προσωρινῶς διέκοψαν ἀμέσως τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν τοῦ πείσμονος αὐτοῦ
ἀνθρώπου καὶ ἐδοκίμασαν ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ὀμιλήσουν μὲ ἔναν τεχνίτην του ὀνο-
μαζόμενον Frans Huggele, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐπερίμεναν νὰ μάθουν τὴν
καθαρὰν ἀλήθειαν ἀκριβῶς, διότι ἡ στάσις του, αἱ χειρονομίαι, τὰ χαρακτηρι-
στικὰ τοῦ προσώπου ἐδείκνυαν τὴν εὐήθειάν του.

“Οταν μετὰ διαφόρους δευτερευούσας περιπτώσεις ἡ ἐρώτησις ἐστράφη πρὸς
τὴν προκήρυξιν, δὲ Huggele ὠμολόγησεν ὅτι πρὸ πέντε περίπου ἑβδομάδων
εἰς τὸ τυπογραφεῖον τοῦ ἀφεντικοῦ του, τοῦ Πουλλίου, ἐτυπώθη μία προκήρυ-
ξις εἰς σχῆμα φύλλου μὲ ἔυλογαφίαν σφηνὸς ἐπὶ κεφαλῆς, ὅτι ἐχρειάσθη διὰ τὴν
ἐργασίαν αὐτὴν δύο νύκτας πιεζόμενος μεγάλως νὰ σπεύδῃ ὑπὸ τοῦ πάντοτε σχεδὸν
παρόντος Ρήγα Βελεστινλῆ καὶ ὅτι ἐπειτα τὰ μέχρι 3000 ἑτοιμασθέντα
ἀντίτυπα ἐστάλησαν εἰς τὸν Ρήγαν εἰς τὴν κατοικίαν του. Ὁ Huggele ἔχει
εὐτυχῶς ἔνα ἀκόμη ἀντίτυπον εἰς τὸ σπίτι του καὶ τὸ ἐφερε ἐσπευσμένως καὶ ἐν
συνοδείᾳ ὑπαλλήλου εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν, τοῦτο δὲ εὑρέθη δλως διόλου μὲ τὸ
ἀντίτυπον τὸ ἐκ Τεργέστης ἐδῶ σταλὲν καὶ ἐπομένως προσηρτήθη εἰς τὰ πρακτικά.

Unwissenheit. Die Bekanntschaft mit dem RIGA WESTELENTI schildert er gegen die bereits vorgekommene entgegengesetzte Behauptung als die gleichgültigste von der Welt, und es liess sich nicht denken, dass er sich als der Drucker des vorhandenen Aufrufes bekennen würde.

Man setzte sofort mit der weiteren Konstitution dieses hartnäckigen Mannes einstweilen aus, und versuchte die Unterredung mit einem in seiner Druckerei befindlichen Gesellen namens FRANZ HUGGELE, von dem man gerade darum, weil seine Stellung, Gebärden und Gesichtszüge die liebe Einfalt verrieten, die reine Wahrheit erwartete.

Als nach verschiedenen Nebenumständen die Frage auf den Aufruf gelenkt wurde, liess HUGGELE in seiner Aeusserung vorkommen, dass vor etwa fünf Wochen in der Druckerei seines Herrn, des BULLIO, ein Aufsatz in folio mit dem oben angebrachten Holzstich in der Figur eines Keiles zum Druck befördert, zwei volle Nächte hiezu verwandt, von dem fast immer anwesenden RIGA WESTELENTI ausserst betrieben und dass sodann die bis auf 3000 Stück verfertigten Exemplarien dem Riga in die Wohnung zugeschickt worden seien. HUGGELE hat zu gutem Glück noch ein Exemplar in seiner Wohnung, das in aller Eile in Begleitung eines Beamten von ihm zur Kommission gebracht und mit dem von Triest anher gediehenen Exemplar ganz gleichförmig befunden, sohin dem Protokolle beigelegt wurde.

Hiedurch war es nunmehr ausser Zweifel gesetzt, dass niemand anderer als BULLIO der Drucker dieser Schrift sei, daher es dann mit seiner Verhaftnehmung Keinem weiteren Anstande unterliegen konnte, die auch auf der Stelle bewirkt wurde.

Soweit ist man in den hierortigen Verhandlungen gediehen, und es zeigte sich aus der eben jetzo betrieben werdenden umständlichen Konstituierung des AMDREAS MAIOTI, dass ausser dem, was bloss auf diesen Aufsatz Bezug hat, auch noch andere bedenkliche Data gegen Argenti, Westelendi und verschiedene andere Griechen zum Vorschein kommen.

Bis nun sind demnach der Verfasser des Aufrufes, der Drucker desselben, dann derjenige, so denselben speditet hat, mithin die Hauptpersonen nicht nur in Verwahrung gebracht, sondern auch durch unwiderprechliche Beweise des Faktums bereits überführt.

Wien, 26. Delembcr 1797.

Pregen

Οὗτω λοιπὸν ἐγνώσθη χωρὶς ἀμφιβολίαν, δτι οὐδεὶς ἄλλος, παρὰ μόνον ὁ Πούλλιος ἡτο ὁ τυπώσας τὸ ἔντυπον, ἐπομένως κανεὶς δισταγμὸς δὲν ἡτο δυνατὸς περὶ τῆς φυλακίσεως τοι, ἢ ὅποια καὶ ἀμέσως ἐπραγματοποιήθη.

Μέχρι τοῦ σημείου τούτου ἐπροχώρησαν εἰς τὰς ἑδῶ ἀνακρίσεις καὶ φαίνεται ἐκ τῆς ἀκρίβοῦς τώρα ἐνεργηθείσης λεπτομεροῦς ἀνακρίσεως τοῦ Ἀνδρέου Μαγιώτη ὃτι ἐκτὸς τῶν σχετικῶν πρὸς τὴν προκήρυξιν ἐμφανίζονται καὶ ἄλλα ὕποπτα δεδομένα κατὰ τοῦ Ἀργέντη, τοῦ Βελεστινλῆ καὶ ἄλλων διαφόρων Ἑλλήνων.

Μέχρι τῆς στιγμῆς καὶ συμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω ὅχι μόνον ἐκφατήθησαν ὁ συντάκτης τῆς προκηρύξεως, ὁ τυπώσας αὐτήν, ἔπειτα ἐκεῖνος ποὺ τὴν διεβίβασεν, ἥτοι τὰ κύρια πρόσωπα, ἄλλὰ καὶ δι' ἀναντιλέκτων ἀποδείξεων ἐκηρύχθησαν ἥδη ἔνοχοι τῆς πράξεως.

Βιέννη 26 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

Alleruntertänigste Note.

Unter den arretierten Griechen befindet sich auch der EUSTRATIO ARGENTI, welcher wichtige Wechselgeschäfte macht und daher gesorgt werden muss, dass solche nicht ins Stocken geraten. Ich habe mich zu dem Ende mit dem hiesigen Landrechtspräsidenten, welchem die hier anwesenden türkischen Untertanen unterstehen, ins Einvernehmen gesetzt und es sind solche Vorkehrungen getroffen worden, dass durch diese Arrestierung in dem Handel keine Hemmung erfolgen kann.

Da dem hiesigen türkischen Botschafter vorzüglich daran gelegen sein muss, in Erfahrung zu bringen, warum diese türkischen Untertanen verhaftet worden sind, so hab ich bereits das Departement der auswärtigen Geschäfte von diesem Vorfall in die Kenntnis gesetzt und es ist kein Zweifel, dass dieser Botschafter, wenn er von der Sache unterrichtet sein wird, die Aufmerksamkeit der hiesigen Regierung mit lebhaftem Dank erkennen werde, weil die revolutionären Anschläge gerade gegen die Staaten der Pforte gerichtet sind.

Die in altgriechischer Sprache verfasste Proklamation lass ich soeben ins Deutsche übersetzen und werde Eurer Majestät solche, sobald die Übersetzung vollendet sein wird, zur allerhöchsten Einsicht vorlegen.

Übrigens geht die Konstituierung der eingezogenen Individuen ununterbrochen fort und die Wahrheit wird hiedurch so evident werden, dass der Urheber des Komplotts, welcher vermöge einer soeben vom Gouverneur zu Triest eingelangten Berichtes sich dort aufs Leugnen legt, bei seiner Anherkunft ganz leicht durch Zeugen wird überwießen werden können.

Meine anhaltente Unpässlichkeit hinderte mich noch immer, Eurer Majestät mich alleruntertänigst zu Füssen zu legen, ich hoffe aber bis künftigen Audienztag so glücklich zu sein.

Pregen

Wiën, den 27 Dezember 1797.

Alle diese Veranlassungen nehme ich zur Nachricht; mit der Konstituierung der eingezogenen und der etwa noch weiters nötig findenden Vorkehrungen ist eifrig fortzufahren und Mir von dem Erhobenen von Zeit zu Zeit die Anzeige zu machen.

Franz m(anu) p(ropria)

(*"Οπισθεν"*): Alleruntertänigste Note.

Den arretierten Argenti und die veranlasste Ueersetzung der Proklamation betreffend.

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Μεταξὺ τῶν κρατηθέντων Ἐλλήνων εὑρίσκεται καὶ δὲ Εὔστρατος Ἀργέντης, δὲ διποῖος διεξάγει πολὺ ἐμπόριον μὲν τὸ ἔξωτερον καὶ δι' αὐτὸν πρέπει νὸν ληφθῆ φροντίς νὰ μὴ διακοποῦν αἱ ἐργασίαι του. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνεννοήθην μὲ τὸν ἔδω διευθυντὴν τοῦ ἀρμοδίου γραφείου, εἰς τὸ διποῖον ὑπάγονται οἱ ἔδω εὐρισκόμενοι Τοῦρκοι ὑπήκοοι, καὶ ἐλήφθησαν τοιαῦτα μέτρα ὥστε διὰ τῆς κρατήσεως τοῦ Ἀργέντη νὰ μὴ ἐμποδισθῇ ὡς δουλειά του.

Ἐπειδὴ δὲ ἔδω Τοῦρκος Πρεσβευτὴς κατ' ἀνάγκην θὰ ἐνδιαφερθῇ πολὺ νὰ μάθῃ διατὶ οἱ Τοῦρκοι οὗτοι ὑπήκοοι ἐφυλακίσθησαν, διὰ τοῦτο εἰδοποίησα ἡδη περὶ τῶν συμβάντων τὸ Ὅπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία διτὶ δὲ Πρεσβευτὴς οὗτος, διτὰν πληροφορηθῇ περὶ τῆς ὑποθέσεως, θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν προσοχὴν τῆς ἔδω Κυβερνήσεως εὐγνωμόνως, ἀφοῦ τὰ ἐπαναστατικὰ σχέδια ἀποβλέπουν ἀκριβῶς τὴν Τουφκίαν. Τὴν εἰς ἀρχαίαν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν γραμμένην προκήρυξιν ἔδωκα πρὸ μικροῦ νὰ μεταφράσουν εἰς τὴν Γερμανικὴν καὶ μόλις τελειώσῃ δὲ μετάφρασις θὰ τὴν προσαγάγω εἰς τὴν Ὅμετέραν Μεγαλειότητα διὰ νὰ τὴν ἴδῃ.

Κατὰ τὰ λοιπὰ ἔξακολουθεῖ ἀδιακόπως δὲ ἀνάκρισις τῶν ἐγκλεισθέντων ἀτόμων καὶ δὲ ἀλήθεια θὰ ἀποδειχθῇ τόσον καλά, ὥστε δὲ πρωτεργάτης τῆς συνωμοσίας, διτὶς κατὰ τὴν πρὸ δλίγουν ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ τῆς Τεργέστης σταλεῖσαν ἔκθεσιν δὲν δυολογεῖ τὴν ἀλήθειαν, διταν ἔλθῃ ἔδω εὐκολώτατα διὰ μαρτύρων θὰ ἀποδειχθῇ ἔνοχος.

Ἡ διαρκιῦσα ἀδιαθεσία μου μὲν ἡμπόδισε μέχρι τοῦτο νὰ προσκυνήσω τὴν Ὅμετέραν Μεγαλειότητα, ἐλπίζω δικαίως μέχρι τῆς προσεχοῦς ἡμέρας ἀκροάσεως νὰ ἔχω τὸ εὐτύχημα τοῦτο.

Βιέννη 27 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

Δαμβάνω γνῶσιν δλων τῶν γεγονότων τούτων. Πρέπει μετὰ ζῆλου νὰ ἔξακολουθῇ δὲ ἀνάκρισις τῶν κρατηθέντων καὶ δὲ ἐνδεχομένη λῆψις ἀλλων ἀναγκαίων μέτρων, νὰ γίνεται δὲ καὶ εἰς Ἐμὲ ἔκθεσις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν περὶ τῶν πορισμάτων.

Φραγκίσκος (Ιδιοχείρως)

("Οπισθεν) Ἐκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον ἀφορῶσα τὸν κρατηθέντα Ἀργέντην καὶ τὴν μετάφρασιν τῆς προκηρύξεως.

Alleruntertänigste Note.

Soeben erhalte ich einen Teil von der Übersetzung des Aufrufes, welcher der mit einigen Griechen eingeleiteten Untersuchung zur Grundlage dient, und ich eile, Eurer Majestät solchen hiermit zur allerhöchsten Einsicht vorzulegen.

Obwohl dieser Aufruf bloss zur Revolutionierung der Pforte untertänigen Provinzen bestimmt zu sein scheint, so sind doch darin alle jene hochtonenden Phrasen von Freiheit, Gleichheit und Bruderliebe angebracht, welche in den neueren Zeiten so manches Volk betört und das Staatssystem so vieler Länder umgekehrt haben.

Wenn es den Griechen unter irgend einer Botmässigkeit gelänge, sich eine selbständige Verfassung zu geben und sich zu einer Republik zu bilden, se ist vorzusehen, dass auch die Griechen in den Erbstaaten hiernach lustern gemacht werden würden.

Seit dem Ausbruche der französischen Revolution bemerket man schon an mehreren derselben einen ausserordentlichen Hang für Freiheit, die auffallendesten Bücher, welche auf Umstürz der Religion, Sittlichkeit und Staatsverfassung abzwecken, sind von ihnen aus dem Französischen ins Griechische übersetzt worden und werden in Geheim verbreitet; man legt es darauf an, einen Nationalgeist bei den Griechen aufzuregen und es scheint gar keinem Zweifel zu unterliegen, dass die Franzosen hier mit im Spiele begriffen und sie zu ihren weitaussehenden Plänen zu benützen willens sind.

Gegenwärtige Untersuchung dürfte auch über diesen Gegenstand Licht verbreiten und wenn Riga als die Hauptperson von Triest wird hierher überbracht sein, müsse die Untersuchungskommission sich vorzüglich angelegen halten, ihn über dessen allenfällige Verhältnisse mit Franzosen zu stringieren.

Uebrigens hab ich von obigem Aufrufe auch ein Exemplar in griechischer Sprache dem Freiherrn von Thugut mitgeteilet.

Wien, den 28. Dezember 1797.

Pregen

Ich nehme den Inhalt dieser Note in Erwartung der ferneren Mir von Zeit zu Zeit vorzulegenden Berichte zur Nachricht.

Franz m(anu) p(ropria)

(*Όμοθετε :*) Alleruntertänigste Note.

Wodurch ein Teil der Uebersetzung des Aufrufes vorgelegt wird.

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μαγαλειότητα.

Πρὸ δὲ λίγου ἔλαβα ἔνα μέρος τῆς προκηρύξεως, ἢ δποὶα χρησιμεύει ὡς βάσις τῆς ἀνακρίσεως μερικῶν Ἑλλήνων καὶ σπεύδω νὰ καταθέσω ταύτην μετὰ τοῦ παρόντος εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα διὰ νὰ τὴν ἴδῃ.

"Αν καὶ ἡ προκήρυξις αὗτῇ φαίνεται διτὶ προοφῆται μὲν διὰ νὰ ἐπαναστατήσῃ τὰς ἐπαρχίας τὰς ὑποκειμένας εἰς τὴν Πύλην, περιέχει δμῶς δλας ἔκείνας τὰς ἡχηρὰς φράσεις περὶ Ἐλευθερίας. Ἰσότητος καὶ Ἀδελφοσύνης, αἱ δποὶα εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους τόσους λαοὺς ἐμώραναν καὶ τόσων χωρῶν τὸ πολιτειακὸν σύστημα ἀνέτρεψαν.

Ἐὰν οἱ Ἑλληνες κατώρθωναν ὑπὸ οἰανδήποτε κυριαρχίαν νὰ πάρουν αὐτονομίαν καὶ νὰ σχηματίσουν Δημοκρατίαν, πρέπει νὰ περιμένωμεν διτὶ καὶ οἱ Ἑλληνες τῆς Αὐτορίας θὰ ἀποκτοῦσαν ἀναλόγους ἐπιθυμίας.

"Απὸ τῆς ἐκρήξεως ἥδη τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως παρατηρεῖται εἰς πολλοὺς ἔξ αὐτῶν ἔκτακτος τάσις δι' ἐλευθερίαν, τὰ δὲ παραδοξότατα βιβλία, τὰ δποὶα ἀποσκοποῦν εἰς κατάφροψιν τῆς θρησκείας, τῆς ἡθικῆς καὶ τῆς πολιτείας, μετεφράσθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκ τῆς Γαλλικῆς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ διαδίδονται μυστικά. Ἐπιδιώκουν νὰ ἔχεγείσονταν τὸ ἔθνικὸν φρόνημα εἰς τοὺς Ἑλληνας καὶ φαίνεται διτὶ εἶναι ἔκτος ἀμφιβολίας διτὶ οἱ Γάλλοι εἶναι ἀναμέμιγμένοι εἰς τὸ ζήτημα καὶ θέλουν νά τους χρησιμοποιήσουν εἰς τὰ μεγαλεπήβολά των σχέδια.

"Η τωρινὴ ἀνάκρισις πιθανῶς θὰ φωτίσῃ καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ δταν δΡήγας, τὸ κύριον πρόσωπον, ἀπὸ τὴν Τεργέστην θὰ ἔχει κομισθῆ ἐδῶ, πρέπει ἡ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ νὰ σπεύσῃ μεγάλως νά τον πιέσῃ νὰ δμολογήσῃ τὰς ἐνδεχομένας σχέσεις του μὲ Γάλλους.

Προσθέτω διτὶ ἔστειλα καὶ εἰς τὸν βαρῶνον Thugut ἐν ἀντίτυπον τῆς ἀνωτέρω προκηρύξεως εἰς Ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Βιέννη 28 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

Δαμβάνω σημείωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως ταύτης ἐν ἀναμονῇ τῶν περαιτέρω ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὑποβλητέων εἰς ἐμὲ εἰδῆσεων.

Φραγκίσκος (Ιδιοχείρως)

(Οπισθεν) Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον μετὰ τῆς δποὶας συνυποβάλλεται μέρος μεταφράσεως τῆς προκηρύξεως.

Gehorsamster Bericht.

Aus den bisherigen Verhandlungen mit den verhafteten Griechen stelleit sich in dem Hauptplan: die in den verschiedenen Teilen des türkischen Reiches verstreute griechische Nation gegen ihren rechtmässigen Herrscher aufzuwiegeln und die Volksregierung ganz nach der Form der französischen Konstitution daselbst festzusetzen, der Zusammenhang immer näher dar. Einige junge griechische Schwindelköpfe, die vorzüglich die Arzneikunde auf auswärtigen Universitäten studiert haben, scheinen diese giftigen Grundsätze aus dem Auslande mitgebracht, mehrere der hiesigen griechischen Handelsleute damit angesteckt, und dann endlich eine Art von hier etablierter Gesellschaft zustande gebracht zu haben, von wo aus die Sache ihre Richtung erhalten haben mag.

Das Werk Anacharsis war ganz dazu gewidmet, der griechischen Nation zu zeigen, welche Grösse ihr Vaterland einst behauptet habe; der vorhandene Aufruf sollte die Mittel andeuten, durch Benützung der Volksrechte und Kräfte das türkische Joch abzuwerfen und sich in den ehemaligen Glanz zu setzen. Es ward dabei nicht vergessen, vertraute Leute in den verschiedenen Provinzen von hieraus zu ernennen und selbst auch dahin zu senden, durch welche die dahin leitende Grundsätze, Bücher, Landkarten, Flugschriften, Gesänge und manche andere, den Volksgeist erweckenden Werke verteilet und ausgebreitet werden sollen. Eine Hauptperson in dieser Unternehmung scheint der zu Triest angehalten wordene Riga VELESTINLIS zu sein, der nach unstreitigen Beweisen der Verfasser des Aufrufes ist und der durch seine hier ausgearbeitete, die Grösse von Griechenland darstellende und von hier weggeförderte Landkarte seinem Hauptplane vorzuarbeiten gesucht hat. Literarische Mitarbeiter hat er an den vor einigen Monaten weggegangenen Arzten POLISO, den noch gegenwärtigen und bereits verhafteten Arzten DEMETER NICOLIDES, dann einen Kandidaten der Arzneikunde KONSTANTIN SAKELARI gefunden. Unter den Handelsleuten, so mit Geld und durch ihre auswärtige Verhältnisse den Plan unterstützten, weiss man bis nun den EUSTRATIO ARGENTI, den GEORGIO BUL-LIO, beide verhaftet, ferner die noch in der Freiheit befindlichen und nun bald zum Arrest qualifizierten GEORG TEOCHAR und KONSTANTIN DUCA. Uebrigens hat sich in der Konstituierung des ANDREAS MA-IOTI ein neuer, höchst wichtiger und auch als erwiesen anzunehmender Aufschluss ergeben. Der auf dem hiesigen Platze bekannte Grieche MAU-

Ἐκθεσις πρὸς τὸ Σ. Ὑπουργεῖον.

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἀνακρίσεων τῶν φυλακισμένων Ἐλλήνων προκύπτει δόλονὲν σαφέστερον τὸ συμπέρασμα ὅτι τὸ κυριώτερον σχέδιον αὐτῶν ἀποβλέπει νὰ ἐπαναστατήσῃ τὸ διεσκορπισμένον εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τοῦ τουρκικοῦ κράτους ἔλληνικὸν ἔθνος ἐναντίον τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀρχοντος καὶ νὰ ἐγκαθιδρύσῃ ἐκεῖ λαϊκὴν Κυβέρνησιν δλῶς διόλου κατὰ τὸν τύπον τοῦ γαλλικοῦ συντάγματος. Μερικοὶ νέοι Ἐλληνες μὲ φουσκωμένα κεφάλια, οἱ δποῖοι ἐσπούδασαν πρὸ πάντων τὴν ἰατρικὴν εἰς ἕνα πανεπιστήμια, φαίνεται ὅτι ἔφεραν τὰς δηλητηριώδεις αὐτὰς ἀρχὰς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐμόλυναν μὲ αὐτὰς πολλοὺς τῶν ἑδῶ Ἐλλήνων ἐμπόρων καὶ ἐπειτα κατώρθωσαν τέλος νὰ ἰδρύσουν ἐνταῦθα ἕνα εἰδος ἑταῖρείας, ἀπὸ τὴν δποίαν ἥ συνωμοσία θὰ ἔλαβε τὴν κατεύθυνσίν της.

Τὸ βιβλίον Ἀνάχαρσις ἡτο προωρισμένον νὰ δείξῃ εἰς τὸ ἔλληνικὸν ἔθνος πόσον μεγάλη ἡτο ἄλλοτε ἥ πατρίς του ἥ ὑπάρχουσα προκήρυξις ἔμελλε νὰ ὑποδείξῃ πῶς θὰ ἀποτινάξουν τὸν τουρκικὸν ὅγον διὰ χρησιμοποιήσεως τῶν λαϊκῶν δικαιωμάτων καὶ δυνάμεων καὶ πῶς θὰ ἐπανέλθουν εἰς τὸ ἄλλοτε μεγαλεῖον. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταῦτη δὲν ἐλησμόνησαν ἐμπίστους ἀνθρώπους ἐντεῦθεν εἰς τὰς διαφόρους ἐπαρχίας νὰ ἔκλεξουν ἥ καὶ νὰ στείλουν, διὰ τῶν δποίων αἱ ἐπαναστατικαὶ ἀρχαὶ, τὰ βιβλία, οἱ χάρται καὶ τὰ φυλλάδια, τὰ ὁσματα καὶ πολλὰ ἄλλα μέσα ἔξεγερζοντα τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ μέλλουν νὰ διαδοθοῦν. Τὸ κύριον πρόσωπον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτῆν φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἐν Τεργέστῃ κρατηθεὶς Ρήγας Βελεστινλῆς, δσις εἶναι καὶ ὁ συντάκτης τῆς προκηρύξεως κατ' ἀναμφισβήτητοις ἀποδείξεις καὶ δστις ἔζητησε νὰ παρασκευάσῃ τὸ κύριον σχέδιον του διὰ τοῦ ἐντεῦθεν ἔξαποσταλέντος χάρτου, τὸν δποῖον ἑδῶ ἐπεξειργάσθη καὶ ὁ δποῖος παρίστανε τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐλλάδος. Πνευματικοὺς συνεργάτας εὗρε τὸν πρὸ δλίγων μηνῶν φυγόντα ἰατρὸν Πολύζον, τὸν ἐνταῦθα φυλακισθέντα ἥδη ἰατρὸν Δημήτριον Νικολίδην, ἐπειτα κάποιον φοιτητὴν τῆς ἰατρικῆς Κωνσταντίνον. Σακελλάριον. Μετοξὺ τῶν ἐμπόρων, οἱ δποῖοι μὲ χοῆμα καὶ μὲ τὰς ἐξωτερικὰς σχέσεις τῶν ὑπεστήριξαν τὸ σχέδιον, γνωρίζουν μέχρι τοῦδε τὸν Εὐστράτιον Ἀργέντην, τὸν Γεώργιον Πούλλιον, ἀμφοτέρους φυλακισμένους, ἐπειτα τοὺς Γεώργιου Θεοχάρην καὶ Κωνσταντίνον Δούκαν, οἱ δποῖοι κυκλοφοροῦν μὲν ἀκόμη ἐλευθέρως, ἀλλὰ ἀπεφασίσθη νὰ κρατηθοῦν. Ἐξ ἄλλου προέκυψε κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Ἀνδρέα Μαγιώτη νέα σπουδαιοτάτη καὶ δυναμένη νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀσφαλῆς πληροφορία. Ο γνωστὸς ἐνταῦθα Ἐλλην Μαυρογένης εὑρίσκεται κατὰ τὴν ἀνωτέρῳ πληροφορίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰς Παρισίους, μὲ τὴν πρόθεσιν ἀκριβῶς νὰ παρασκευάσῃ λαϊκὴν Κυβέρνησιν διὰ τὸ ἔλληνικὸν ἔθνος. Ο Μαυρογένης ούτος ἔζητησεν ἐνταῦθα ὑπὸ ἡμερομηνίαν 5 Σεπτεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους δι' ἐμπορικοὺς σκοποὺς διαβατήριον διὰ

ROGENI soll sich dermalen in Paris gerade in der Absicht befinden, um die für die griechische Nation zu etablierende Volksregierung zu betreiben. Dieser MAUROGENI suchte hierorts unterm 5. September d. J. einen Pass nach Frankfurt am Main in Handelsgeschäften an, den er auch erhielt. Dass er bei dieser Reise eine ganz andere und zwar die oben schon bemerkte Absicht hatte, beweist ein unter den Schriften des ARGENTI vorgefundener, in griechischer Sprache verfasster Originalbrief d(a)to Brüssel, den 8 Novemb. d. J. worin, wie es die Anlage zeigtet, das Vorraben, nach Paris zu reisen, und dort wichtige Gegenstände zu betreiben, deutlich erscheinet. Auf diese Art ist also auch für den Agenten in Paris bereits vorgesorget worden.

Ausserdem ist noch in der Aussage des gedachten MACHOTI der bedenkliche Umstand vorgekommen, dass im September d. J. der Riga Welestinlis in der Wohnung des Argenti, wo letzterer, dann der Griech GEORG TEOCHAR zugegen war, ein Freiheitslied (gerade dasjenige, so im Aufruf auf der 4 Seite befindlich sein soll) gesungen, auch dabei um den Tisch getanzt habe.

Da man nun die verderbliche Absicht weiss, in welcher das zwar erlaubte Original, sowie die deutsche Übersetzung des Anacharsis in der griechischen Sprache aufgelegt und versendet wurde, so fände ich für notwendig, alle bereits gedruckte und jetzo auch in der Arbeit befindliche Teile dieses Werkes, besonders den 4., welcher in der Pichlerischen Druckerei zum Vorschein kommen soll, auf der Stelle ab und in Beschlag zu nehmen, wortüber ich die hohe Entchliessung mir erbitte.

In der weiteren Beilage folgt dasjenige, was bis nun von dem Herrn Professor Spann aus dem griechischen Aufruf in das Deutsche übersetzt wurde.

Die zusammengesetzte Kommission hat seither das sehr viel Aufschluss erteilende Verhör mit dem verhaftet gewesenen und vorgestern entlassenen ANDREAS MACOTI, dann die Konstituierungen des bei dem Buchdrucker BOLLIO angestellten Faktors STADLER, des Setzers GLOTZEL und des Druckereigesellen HUGGELE, durch deren einstimmige Aussage der leugnende BOLLIO überwiesen ist, beendigt. An diesem Vormittage ist die Kommission mit Abhörung des KONSTANTIN AMIRO, Faktors bei ARGENTI, beschäftigt.

Wien, 28 Dezember 1797.

τὴν Φραγκφούρτην παρὰ τὸν Main καὶ τὸ Elabach. "Οτι κατὰ τὸ ταξείδιον τοῦτο δλῶς διάφορον σκοπὸν ἐπεδίωξε καὶ μᾶλιστα τὸν ἀνωτέρῳ σημειωθέντα, ἀποδεικνύει ἐλληνιστὶ συντεταγμένη ἐκ Βρυξέλλων ἀπὸ 8 Νοεμβρίου ἐπιστολή, ἡ ὅποια εὑρέθη εἰς τὰ χαρτιὰ τοῦ Ἀργέντη, ἐν τῇ ὅποιᾳ ὅπως τὸ προσάρτημα δεικνύει, σαφῶς φαίνεται ἡ πρόθεσίς του νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Παρισίους χάριν μεγάλων σκοπῶν. Κατ' αὐτὸν λοιπὸν τὸν τρόπον ἐλήφθη φροντὶς καὶ περὶ ἀντιπροσώπου ἐν Παρισίοις.

"Εκτὸς τούτου ἤλθεν εἰς φῶς κατὰ τὴν διολογίαν τοῦ μηνοθέντος Μαΐου της ἡ ὑποπτος λεπτομέρεια διτὶ κατὰ Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους τούτου δὲ Ρήγας Βελεστινλῆς ἐτραγούδησεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀργέντη, δηκονταίος καθὼς καὶ δὲ Ἐλλην Γεώργιος Θεοχάρης ἥσαν παρόντες, ἐνα τραγοῦδι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας (δικριβῶς τὸ εὐφισκόμενον εἰς τὴν τετάρτην σελίδα τῆς προκηρύξεως) καὶ συγχρόνως ἔχόρευσε περὶ τὸ τραπέζι.

"Ἐπειδὴ λοιπὸν γνωρίζουν τὴν κακὴν πρόθεσιν μὲ τὴν ὅποιαν τὸ ἐλευθέρως βεβαίως κυκλοφοροῦν πρωτότυπον καθὼς καὶ ἡ γερμανικὴ μετάφρασις τοῦ "Αναχάρσιδος ἐλληνιστὶ ἐτυπώθη καὶ διεδόθη, θά ἐθεώρουν ἀναγκαῖον νὰ κατάσχω ἐπὶ τόπου διλα τὰ τυπωμένα, καθὼς καὶ ἡδη τυπούμενα μέρη τοῦ ἔργου τούτου πρὸ πάντων τὸ τέταρτον, τὸ ὅποιον μέλλει νὰ ἐκδοθῇ εἰς τὸ τυπογραφεῖον Pichler, πρὸς τοῦτο δὲ ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑψηλὴν ἔγκρισιν.

Εἰς ἄλλο παράρτημα ἀκολουθεῖ ἡ μέχρι τοῦδε συντελεσθεῖσα μετάφρασις τῆς προκηρύξεως ἵπο τοῦ Καθηγητοῦ Spann.

"Η συγκροτηθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐτελείωσεν ἔκτοτε τὴν ἀνάκρισιν τοῦ φυλακισθέντος καὶ προχθὲς ἀφεθέντος ἐλευθέρου Ἀνδρέου Μακώτη, ἡ ὅποια παρέσχε πολλὰς πληροφορίας, ἐπειτα τῶν παρὰ τῷ τυπογράφῳ Πονλλίφ ὑπαλλήλων, τοῦ πράκτορος Stadler, τοῦ στοιχειοθέτου Glotzel καὶ τοῦ ἐργάτου Huggele, διὰ τῆς διμοφώνου διολογίας τῶν ὅποιων ἀπεδείχθη ἔνοχος δὲ ἀρνούμενος Πονλλίος. Σήμερον πρὸ μησημβρίας ἡσχολήθη ἡ ἐπιτροπὴ μὲ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Κωνσταντίνου Ἀμοίρου, πράκτορος τοῦ Ἀργέντη.

10

Alleruntertänigste Note.

Im Verlaufe der mit den verhafteten Griechen eingeleiteten Untersuchung stellte sich der Zusammenhang seines Hauptplans zu Demokratisierung einiger, der Pforte untertänigen Provinzen nach der französischen Konstitution immer auffallender dar.

Das ins griechische übersetzte, mit Zusätzen vermehrte Werk: der neue Anacharsis, schien ganz dazu bestimmt zu sein, der griechischen Nation zu zeigen, welche Grösse ihr Vaterland einst behauptet habe; der Aufruf sollte die Mittel an Hand geben, sich von der Alleinherrschaft loszumachen, und durch die dahin geschickten vertrauten Individuen sollten die dahin führenden Grundsätze, Bücher, Landkarten, Flugschriften verteilt und ausgebreitet werden.

Die Hauptperson in diesen Unternehmungen scheint der zu Triest angehaltene Riga zu sein, der nach unstreitigen Beweisen der Verfasser des Aufrufes ist und der durch seine hier zu Wien gestochene, die Grösse von Griechenland darstellende, hier nebengehende Landkarte seinem revolutionären Plan vorzuarbeiten gesucht tat; literarische Mitarbeiter waren 'ein sicherer, vor einigen Monaten von hier weggegangener Arzt POLIZO und der noch gegenwärtige auch bereits verhaftete Arzt DEMETER NICOLIDES. Unter den Handlungseleuten, so mit Geld und durch ihre auswärtigen Verhältnisse diesen Revolutionsplan unterstützten, erscheinen dermal ARGENTI und BULLIO, beide verhaftet und die noch in der Freiheit befindlichen, aber bald zur Arrestierung geeigneten zwei Individuen GEORG THEOCAR und KONSTANTIN DUCA.

Übrigens hat sich in der Konstituierung des Andreas MACOTI ein neuer, höchst wichtiger und auch als erwiesen anzunehmender Aufschluss ergeben: der auf hiesigem Platze bekannte Grieche MAVROGENI soll sich dernal zu Paris gerade in der Absicht befinden, um die für die griechische Nation zu errichtende Republik zu betreiben.

Dieser MAVROGENI suchte bei der hiesigen Polizeioberdirektion unterm 5. September dieses Jahres einen Pass nach Frankfurt am Main in Handlungsgeschäften an, den er auch erhielt; dass er bei dieser Reise ganz andere Zwecke hatte, beweiset der in Abschrift und Übersetzung beigehende Brief desselben dto Brüssel vom 8. November dieses Jahres, welcher unter den in Beschlag genommenen Papieren des ARGENTI befindlich war, worin er sein Vorhaben, nach Paris zu gehen, äusserte und

10

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων τῶν φυλακισμένων Ἐλλήνων ἐφανερώθη βιθμηδὸν σαφέστερον τὸ περιεχόμενον τοῦ σχεδίου πρὸς ἔγκαθίδρυσιν τῆς Δημοκρατίας εἰς μερικὰς ἐπαρχίας ὑπηκόους εἰς τὴν Πύλην κατὰ τὸν τύπον τοῦ γαλικοῦ συντάγματος.

‘Η ἐλληνικὴ μετὰ προσθηκῶν μετάφρασις τοῦ βιβλίου δὲ Νέος Ἀνάχαρσις, ἐφαίνετο δτὶ ήτο δλῶς διόλου κατάλληλος νὰ δεῖξῃ εἰς τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος, ποῖον μέγεθος κατεῖχεν ἄλλοτε ἡ πατρὶς του. Ἡ προκήρυξις ἔμελλε νὰ δεῖξῃ τὰ μέσα τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν μοναρχίαν καὶ διὰ τῶν σταλέντων ἐκεῖ δεξιῶν ἔμπλεστων προσώπων ἔμελλον αἱ δημοκρατικαὶ ἀρχαί, τὰ βιβλία, οἱ χάρται, τὰ φυλλάδια νὰ διαδοθοῦν.

Τὸ κυριώτατον πρόσωπον εἰς τὴν ἐπιχείρησιν αὐτὴν φαίνεται δτὶ εἶναι δὲ ἐν Τεργέστῃ κρατηθεὶς Ρήγας, δστις κατ’ ἀναμφισβητήτους ἀποδείξεις εἶναι δ συντάκτης τῆς προκηρύξεως καὶ δστις ἐζήτησε νὰ προπαρασκευάσῃ τὸ ἐπαναστατικὸν του σχέδιον διὰ τοῦ ἐνταῦθα προσηρημένου χάρτου τοῦ χαραχθέντως ἐνταῦθα ἐν Βιέννη καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Ἐλλάδος παριστῶντος. Πνευματικοὶ συνεργάται του ἦσαν κάποιος Ιατρὸς Πολύζος, δστις πρὸ δλίγων μηνῶν ἔψυχεν ἐντεῦθεν, καὶ δ ἐδῶ ἀκόμη ενδισκόμενος Ιατρὸς Δημήτριος Νικολίδης, δ ἥδη φυλακισθεὶς. Μεταξὺ τῶν ἐμπόρων, οἱ δποῖοι μὲ χρήματα καὶ μὲ τὰς σχέσεις των τὰς ἔξωτερικὰς ὑπεστήριξαν τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦτο σχέδιον, φαίνονται ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲ Ἀργέντης καὶ δ Πούλλιος, ἀμφότεροι φυλακισμένοι τώρα, καὶ κυκλοφοροῦντα ἀκόμη ἐλευθέρως, ἀλλὰ ταχέως κρατητέα δύο ἀκόμη ἀτομα, δ Γεώργιος Θεοχάρης καὶ δ Κωνσταντίνος Δούκας.

Ἐξ ἀλλού προέκυψε κατὰ τὴν ἔξέτασιν τοῦ Ἀνδρέα Μακώτη νέα καὶ σπουδαιοτάτη πληροφορία, ἡ δποία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἔξαρθρωθεῖσα: δ γνωστὸς ἐνταῦθα Ἐλλην Μαυρογένης εὑρίσκεται τώρα κατὰ τὴν πληροφορίαν αὐτὴν εἰς Παρισίους, μὲ τὴν πρόθεσιν ἀκριβῶς νὰ προετοιμάσῃ τὴν δημοκρατίαν διὰ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος.

‘Ο Μαυρογένης οὗτος ἔζητησεν ἀπὸ τὴν ἐδῶ Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῆς Αστυνομίας ὑπὸ χρονολογίαν 5 Σεπτεμβρίου τοῦ ἔτους τούτου διαβατήριον διὰ Φραγκφούρτην παρὰ τὸν Main δι’ ἐμπορικάς ὑποθέσεις καὶ ἔλαβεν αὐτό. Ὅτι κατὰ τὸ ταξίδιον τοῦτο ἐπεδίωξεν δλῶς διόλους ἄλλους σκοπούς, ἀποδεικνύει ἡ ἐν ἀντιγράφῳ καὶ μεταφράσει προσηρημένη ἐπιστολὴ ἐκ Βρυξελλῶν ἀπὸ 8 Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἡ δποία εὑρέθη εἰς τὰ κατασχεθέντα χαρτιὰ τοῦ Ἀργέντη, καὶ διὰ τῆς δποίας ἔξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν του νὰ μεταβῇ εἰς Παρισίους, διμιεῖ δὲ περὶ ἐπιχειρήσεων, αἱ δποίαι μέλλουν νὰ ἔχουν εὔκταιον δι’ δλους ἀποτέλεσμα.

Πρὸς τούτους ἐδείχθη κατὰ τὰς ἀνακρίσεις δτὶ τὸν Σεπτεμβρίον τοῦ ἔτους τού-

von Unternehmungen spricht, welche einen allgemein gewünschten Erfolg haben sollen.

Weiters ist in den Aussagen vorgekommen, dass im September dieses Jahres der RIGA in der Wohnung des ARGENTI, wo Letzterer nebst dem GEORG THEOCAR zugegen war, ein Freiheitslied gesungen und dabei um den Tisch getanzet habe.

Obwohl das Werk, die Reisen des Anacharsis, in französischer Sprache und in der deutschen Uebersetzung nicht verboten ist, so hat es doch eine ganz andere Beschaffenheit mit der griechischen Uebersetzung, welche bloss dazu bestimmt zu sein scheint, den Geist der Freiheit bei den Griechen aufzuregen; ich habe demnach der Polizei den Auftrag gemacht, alle bereits gedruckte, oder sich noch in der Arbeit befindliche Teile dieses Werkes ohne weiterem bis auf weitere Verordnung in Beslag zu nehmen.

Durch das fortgesetzte Verhör mit den Gesellen des Buchdruckers BULLIO ist derselbe bereits vollkommen überwiesen, dass er den Druck des Aufrufes in seiner Druckerei besorget habe.

Wien, den 29 Dezember 1797

Pregen

Ich nehme den Inhalt dieser Note zur Nachricht und genehmige die getroffenen Veranlassungen, auch haben Sie diese Untersuchung so eifrig wie bisher fortsetzen zu lassen und mir immer das Erhobene anzuzeigen.

Franz m(anu) p(ropria)

(*"Oriofev"*): Die arretierten Griechen und die Reise des Movrogeni nach Paris betreffend.

11

Alleruntertäigste Note.

Heute in der Nacht sind die zwei Griechen GEORG THEOCHAR und KONSTANTIN DUCA ausgehoben und in das Polizeihaus verschafft worden. Die Ursachen ihrer Verhaftnehmung beruhen in dem, dass sie nach der einstimmigen Aussage zweier Zeugen, des MACHUTTI und AMIRO, als demokratisch gesinnt erklärt und beschuldigt werden, in der Gesellschaft bei ARGENTI für die Freiheit und Gleichheit Griechenlandes gesprochen, auch dort ein revolutionäres Lied, worin die Monarchen überhaupt Tyrannen gescholten werden, abgesungen zu haben. Ferner wird diesen beiden zur Last gelegt, dass sie vom Aufruf Kenntnis hatten, und

του ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ Ἀργέντη. ὅπου οὗτος μετὰ τοῦ Γεωργίου Θεοχάρη ἦσαν παρόντες, ὁ Ρήγας ἐτραγούδησεν ἔνα τραγούδι ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἔχόρευσεν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ περὶ τὴν τράπεζαν.

“Ἄν καὶ τὸ βιβλίον Ταξιδία τοῦ Ἀναχάρσιδος εἰς γαλλικὴν γλώσσαν καὶ εἰς γερμανικὴν μετάφρασιν δὲν εἶναι ἀπηγορευμένον, ἐν τούτοις ἀλλως θέλει ὡς πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν μετάφρασιν, ἡ δοκία φαίνεται δτι εἴναι προωρισμένη μόνον πρὸς τοῦτο, νὰ ἔξεγείῃ δηλαδὴ τὸ πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας εἰς τοὺς Ἑλληνας. Διὰ τοῦτο ἔδωκα ἐντολὴν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν νὰ κατάσχουν δλα τὰ ἥδη τυπωμένα ἡ ἀκόμη τυπούμενα μέρη τοῦ βιβλίου τούτου ἀμελλητὶ μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Διὰ τῆς συνεχισθείσης ἀνακρίσεως τῶν ὑπαλλήλων τοῦ τυπογράφου Ποντιλίου ἀπεδείχθη οὗτος τελείως ἔνοχος, δτι δηλαδὴ ἐφρόντισε περὶ τῆς τυπώσεως τῆς προκηρύξεως εἰς τὸ τυπογραφεῖον του.

Βιέννη 29 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

Λαμβάνω σημείωσιν τοῦ περιεχομένου τῆς ἐκθέσεως καὶ ἔγκρινω τὰ ληφθέντα μέτρα, διείλετε δὲ νὰ διατάξετε τὴν ἔξανολούθησιν τῆς ἐρεύνης μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον, δπως μέχρι τοῦτο καὶ νὰ Μοσ ἀναγγέλλετε πάντοτε τὰ πορίσματα.

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

(“Οπισθεν) : Περὶ τῶν κρατηθέντων Ἑλλήνων καὶ τοῦ ταξιδίου τοῦ Μαυρογένη εἰς Παρισίους.

11

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα συνελήφθησαν εἰς τὴν οἰκίαν των δύο Ἑλληνες, δ Γεωργιος Θεοχάρης καὶ δ Κωνσταντίνος Δούκας καὶ ὠδηγήθησαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν. Ἡ φυλάκισίς των δικαιολογεῖται καθ' ὃσον κατὰ τὴν διμολογίαν δύο μαρτύρων, τοῦ Μασούτη καὶ τοῦ Ἀμοίρου ἔξεδήλωσαν δημοκρατικὰ φρονήματα καὶ καταγγέλλονται δτι εἰς τὴν συντροφιάν τοῦ Ἀργέντη. Ὁμηλησαν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ισότητος ἐν αὐτῇ καὶ δτι ἐτραγούδησαν ἐκεῖ ἔνα ἐπαναστατικὸν τραγούδι, δπου οἱ μονάρχαι γενικῶς ἐλέγχονται ὡς τύραννοι. Περαιτέρω ἐπιβαρύνονται οἱ δύο οὗτοι μὲ τὴν κατηγορίαν δτι είχαν γνῶσιν τῆς προκηρύξεως καὶ ἐπεκρότησαν αὐτήν. Ὁ Θεοχάρης περαιτέρω εἰπεν ἐμπι-

demselben ihren Beifall erteilten. THEOCHAR hat überdies dem MACHUTTI noch insbesondere anvertraut, dass MAVROGENI zu Paris Hilfe ansuche, um Griechenland die Freiheit zu verschaffen.

Wegen Einsicht der Briefe, welche von dem MAVROGENI an den ARGENTI aus Paris gelangen könnten, ist bereits die Eurer Majestät bekannte geheime Einleitung getroffen worden.

Bei den zwei Buchdruckern BULLIO und PICHLER hat die Polizei gestern alle vorgefundenen Exemplare des ins Griechische übersetzten Anacharsis in Beschlag genommen. In der Nebenlage ist eine weitere Fortsetzung des Aufrües angeschlossen. Uebrigens wird mit der Untersuchung allen Fleisses fortgefahrene.

Wien, den 30. Dezember 1797.

Pregen

Dient zur Nachricht.

Franz m(ā)nu p(ropria)

12

Schreiben an Hr. Gouverneur in Triest.

Euer Exzellenz ersuche ich, von dem bei RIGA WESTELENTI gefundenen revolutionären Aufrüe an die Griechen mir 100 Exemplare, wie auch einige Abdrücke des vierten Teiles der Anacharsis so bald immer möglich zu überschicken, die übrigen in den drei Kisten vorfindigen Abdrücke aber einstweilen noch daselbst aufzubewahren.

Wien, den 30. Dezember 1797.

Ich habe die Ehre
Pregen

(*Όπισθεν:*) Schreiben an Hn. Gouverneur zu Triest dass 100 Stück des Aufrües und IV Teile des Anacharsis eingesendet werden sollen.

13

Hochgeborener Reichsgraf, gnädiger Herr!

Inzwischen, als mir Eurer Exzellenz hoher Auftrag vom 25. dieses wegen Übermachung des mit dem hier eingezogenen RIGA VESTILEMTI (eigentlich VELESTINLIS) aufgenommenen Konstitute in Ansehung der bei ihm gefundenen revolutionären Druckschriften, dann wegen der anbefohlenen Ueberlieferung desselben und des in Verdacht der Komplizität mit selbem stehenden CORONIO in das Wiener Polizeihaus, um sofort alldort die weitere Untersuchung fortsetzen zu lassen, mittels Estaffette

στευτικῶς καὶ Ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Μασούτην ὅτι ὁ Μανδογένης ζητεῖ ἐν Παρισίοις βοήθειαν διὰ νὰ ἔλευθερωθῇ ἢ Ἑλλάς.

Διὰ νὰ γνωσθοῦν αἱ ἐπιστολαί, αἱ δποῖαι ἀπὸ τὸν Μανδογένη ἐκ Παρισίων ἥδυναντο νὰ ἔλθουν πρὸς τὸν Ἀργέντην ἐλλήφθησαν ἥδη τὰ γνωστὰ εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα μέτρα.

Εἰς τὰ καταστήματα τῶν τυπογράφων Πουλλίου καὶ Pichler γ κατέσχε χθὲς ἡ Ἀστυνομία ὅλα τὰ εὑρεθέντα ἀντίτυπα τῆς ἐλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ Ἀναχάρσιδος. Ἐν παραρτήματι προσηρτήθη περαιτέρω συνέχεια τῆς μεταφράσεως τῆς προκηρύξεως. Ἐξ ἄλλου ἔξακολουθεῖ ἡ ἀνάκρισις ἐπιμελέστατα.

Βιέννη 30 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

Ἐλαβον σημείωσιν.

Φραγκισκος (Ιδιοχείρως)

(Οπισθεν :) "Εκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότητον περὶ τῆς φυλακίσεως τοῦ Θεοχάρη καὶ Δούκα καὶ περὶ τῆς μεταφράσεως τῆς προκηρύξεως.

12

Ἐγγραφον πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Τεργέστης

Παρακαλῶ τὴν Ἐξοχότητά Σας νὰ μοῦ ἀποστείλητε, ὅσον τὸ δυνατὸν ταχύ τερον, ἔκατὸν ἀντίτυπα τῶν ἐπαναστατικῶν προκηρύξεων πρὸς τοὺς Ἑλληνας τῶν εὐρεθεισῶν παρὰ τῷ Ρήγᾳ Βελεστινλῆ, καθὼς καὶ μερικὰ ἀντίτυπα τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος, τὰ δὲ ὑπόλοιπα τὰ εὑρισκόμενα εἰς τὰ τρία κι- βώτια νὰ τὰ φυλάξετε ἐν τῷ μεταξὺ ἀκόμη αὐτοῦ.

Βιέννη 30 Δεκεμβρίου 1797

Pregen

(Οπισθεν :) "Ἐγγραφον πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Τεργέστης πρὸς ἀποστολὴν 100 ἀντιτύ- πων τῆς προκηρύξεως καὶ τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος.

13

Ἐύγενέστατε Βαρῶνε, εὐμενέστατε Κύριε!

Σήμερον περὶ τὴν μεσημβρίαν ἔφθασε δι' ἐφίππου ταχυδρόμου ἡ ὑψηλὴ ἐν- τολὴ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὑπὸ χρονολογίαν 25 τοῦ παρόντος μηνὸς πρὸς ἀποστολὴν τῆς γενομένης καταθέσεως τοῦ ιρατηθέντος ἐνταῦθα Ρήγᾳ Βεστι- λέντη (κυρίως Βελεστινλῆ) ἐν σχέσει πρὸς τὰ εὑρεθέντα παρὰ αὐτῷ ἐπανα- στατικὰ ἔντυπα, ἔπειτα πρὸς παράδοσιν τούτου καθὼς καὶ τοῦ ὑπόπτου ὡς συνω- μότου Κορωνιοῦ εἰς τὴν ἀστυνομίαν τῆς Βιέννης, διὰ νὰ διαταχθῇ ἔκει ἀμέσως ἡ συνέχισις τῆς περαιτέρῳ ἔξετάσεως. Λὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἔχουν φθάσει ἔγκαιρως

heut um die Mittagstunde zugekommen ist, zweifle nicht, dass auch bei Hochderoselben die durch die hiesige Polizeioberdirektion aufgenommenen Untersuchungskästen, welche samt der bei dem Inquisiten vorgefundenen Korrespondenz und anderen dahin einschlagenden Schriften an Eure Exzellenz mit einem besondern Schreiben vom 22. Ds. zur hohen Beurteilung einbefördert habe, richtig eingelaufen sein werden.

Um den nun erst ersterwähnten hohen Auftrag gehörig in Vollzug zu setzen, trage unter einem der k. k. Polizeioberdirektion auf, dass selbe sogleich alles nötige vorbereite, damit VELESTINLIS morgen unter Begleitung eines vertrauten Polizei-Individuum, welchem das Verzeichnis der bei dem Inquisiten vorgefundenen Effekten und Barschaft mitgegeben wird, dann unter einer hinlänglichen Escorte und unter einem offenen Zirkular an die Länder-Polizeibehörden wegen der erforderlichen Assistenzleistung, nach Wien ungesäumt instradiert werde. Wobei jedoch bemerken muss, dass der in Handlungsgeschäften nach Cattaro abgegangene CORONIO, wegen dessen Konstituierung und Einlieferung den Herrn Hofkommissär in Dalmatien, Grafen von Thurn, wie in meinem Schreiben vom 20. dieses gehorsamst erinnerte, zu gleicher Zeit ersuchte, noch nicht hier eingetroffen sein und sofort derselbe bei seiner Ankunft, nach vorläufigem Verhör und erhebenden Umständen, wozu mir die schleunige Zusendung einer Abschrift des einbeförderten Originalkonstituts mit dem VELESTINLIS gehorsamst erbitte, ebenfanlls dahin befördert werden soll.

Uebrigens werde die Vorkehrung treffen, dass sowohl die in meinen Schreiben vom 20. und 22. dieses angezeigten Kisten mit revolutionären Druckschriften, als auch jene, wegen deren ehesten Eintreffung vom Wien die hiesige Polizei bereits die Anzeige erhalten hat, mit einem Fuhrmann sicher dahin verschafft werden, damit sofort alles ohne Ausnahme zur vollständigen Erschöpfung des Gegenstandes dahin gelangen möge.

Triest, am 29. Dezember 1797.

Der mit vollkommenster Verehrung geharre.

Eurer Exzellenz untertanigst gehorsamster:

Graf Brigido

An den Herrn Polizeiminister Grafen von Pregen.

(**Οπισθεν:*) Triest, die Griechen Riga Vestelenti und Coronio betreffend.

Ad acta, und ist mit Gegenschreiben erledigt.

πρὸς Ὑμᾶς τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως τὰ ληφθέντα ὑπὸ τῆς ἐδῶ Ἀνωτέρας Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, τὰ δποῖα μαζὶ μὲ τὴν εὐρεθεῖσαν ἀλληλογραφίαν τῶν ἀνακρινομένων καὶ μὲ ἄλλα σχετικὰ ἔντυπα ἔστειλα ηδη ἐν τῷ μεταξὺ πρὸς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρους Ἐξοχότητος μὲ ἴδιαιτερον ἔγγραφον ἀπὸ 22 τοῦ μηνὸς.

Διὰ νὰ ἔκτελέσω λοιπὸν τὴν ἀνωτέρῳ ύψηλὴν διαταγὴν δεόντως, ἐδῶκα συγχρίνως ἐντολὴν εἰς τὴν ἀνωτέρῳ Ἀστυνομίαν νὰ παρασκευάσῃ αὕτη ἀμέσως τὰ ἀναγκαιοῦντα μέσα, ἵνα μεταφερθῇ αὐθιον ἀμελλητὶ διὰ τὴν Βιέννην διὰ τοῦ Βελεστίνης ἐν λῆστρῷ ὑπὸ συνοδείαν ἐμπίστου ἀστυνομικοῦ, εἰς τὸν δποῖον θὰ δοθῇ διατάλογος τῶν εὐρεθέντων παρὰ τοῖς ἀνακρινομένοις ἀντικειμένων καὶ τῶν μετρητῶν ἔκτὸς τούτου θὰ συνοδευθῇ διὰ τῆς γαρ διάφορῶν καὶ θὰ δοθῇ ἔγκυλος εἰς τὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς διὰ νὰ παρασχεθῇ ἐνδεχομένως ή ἀναγκαία βοήθεια. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ πρέπει νὰ παρατηρήσω διὰ δὲν ἔφθασεν ἀκόμη ἐδῶ διὰ πελθῶν διὰ μητρικὰς ὑποθέσεις εἰς Κάταρο Κορωνίδης, διὰ τὴν ἀνάκρισιν καὶ παράδοσιν τοῦ δποίου παρεκάλεσα τὸν αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον ἐν Δαλματίᾳ βαρῶνον Thurn, δπως εἰς ἔγγραφόν μου ἀπὸ 20 τρέχοντος εἰς τὴν Ὑμετέρην ἀνέφερον μόλις ἔλλη ἐνταῦθα διὰ Κορωνίδης, θὰ σταλῇ ἐπίσης εἰς Βιέννην, ἀφοῦ προχείρως ἀνακριθῇ καὶ καταγραφοῦν τὰ σχετικὰ περιστατικά. Πρὸς τοῦτο δὲ ἔξαιτοναι εὐπειθέστατα τὴν ταχεῖαν ἀποστολὴν ἀντιγράφουν τῆς σταλείσης ἀρχικῆς καταθέσεως τοῦ Βελεστίνη.

Ἐκτὸς τούτου θὰ φροντίσω ἵνα καὶ τὰ κιβώτια μὲ ἐπαναστατικὰ ἔντυπα τὰ σημειούμενα εἰς τὰ ἔγγραφά μου τῆς 20ης καὶ 22 τρέχοντος, καθὼς καὶ ἔκεινα, περὶ τῶν δποίων ή ἐδῶ Ἀστυνομία ἔχει τὴν εἰδοποίησιν διὰ καταφθάνουν τάχιστα, κομισθοῦν ἀσφαλῶς εἰς Βιέννην μὲ ἔνα ἀμαξῖν, διὰ νὰ φθάσουν ὅλα τὰ στοιχεῖα χωρὶς ἔξαιρεσιν ἔκει καὶ βοηθήσουν εἰς τὴν τελείαν διαφώτισιν τοῦ ζητήματος.

Τεργέστη 29 Δεκεμβρίου 1797

Διατελῶ μετὰ μεγίστου σεβασμοῦ
τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εὐπειθέστατος

Βαρῶνος Brigido

(“Οπισθεν:) Πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας Βαρῶνον Pregen.

Τεργέστη, ἀφορῷ τοὺς Ἑλληνας Ρήγαν Βελεστίνην καὶ Κορωνίδην.

Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἔγραφησαν τὰ δέοντα.

14

Eure Exzellenz!

Hochdero Befehl gemäss ist gestern den 30 eben ausgehenden Monats und Jahres zur Transportierung des hier wegen staatsgefährlichen Absichten angehaltenen RIGA VALESTENLIS das Nötige veranstaltet worden und damit er, ohne in der Stadt ein Aufsehen zu machen, noch vor Tagesanbruch heute abfahren könne, daher noch gestern abends alle bei ihm gefundenen Sachen inventiert, er am Leibe genau durchsucht, sohin mit Fuss-und Handeisen belegt und wie vorher immer im nämlichen Zimmer mit ihm verbliebenen doppelten Wache übergeben wurde. Um Mitternach stand er auf, und mit der grösstmöglichen Vorsicht, wie er selbst es bekannt, ohne von der Wacht bemerkt zu werden, bemächtigte er sich eines Federmessers, das vor einigen Tagen von ihm aus ohngefähr auf dem Kanapé in seinem Zimmer liegen gelassen wurde, welches er auch alldort zwischen den Sitzpolstern und der Lehne gefunden hatte, womit er sich sohin wieder zu Bett begab und mehrere Stiche sich unter die linken Rippen versetzte, welche ihm laut ersten chirurgischen Verband eine sehr gefährliche Wunde verursachte, so dass seine Abreise nun verschoben bleiben muss. Es wird hierüber umständliche Untersuchung aufgenommen, welche aber, weil die Aerzte, denen der Verwundete aufs Nachdrücklichste empfohlen wurde, die umständliche und bestimmte Relazion bei dem zweiten Verbande zu erstatten sich vorbehielten, bisnun nicht vollendet werden konnte. Unterdessen habe ich solches Eurer Exzellenz unteränigst zur allfalligen Wissenschaft mit dem berichten wollen:

1.) dass man den nun verwundeten RIGA VALESTENLIS genauest gestern abends in Gegenwart von vier Personen bis aufs Hemd durchsucht habe, wie denn auch wirklich ein Schlüssel und mehreres Geld, das er vordem geradezu verleugnete, an seinem Leibe versteckt gefunden wurde.

2.) dass ihm schon bei seiner Verhaftnahme alles Gewehr und Messer, das er bei sich trug, abgenommen und.

3.) er stets von doppelter Wache a vista beobachtet wurde, dass man also diesseits, um allem Unglück vorzubeugen, alle jene Vorsicht beobachtet habe, die nur von Gesetzen und von vernünftiger Ueberlegung angeraten werden könnten; dass folglich.

4.) dieser Zufall nicht dem Mangel der Aufsicht, sondern vielmehr dem Umstände zugerechnet werden müsse, weil man den Verhafteten weder in dem zur Verwahrung der Gefangenen hier eigends bestimmten Polizeihaus im Kestell, das bisnun ganz den k. k. Truppen eingeräumt ist,

Ἐξοχώτατε,

Συμφώνως πρὸς τὴν Ὑψηλὴν διαταγήν Σας ἐλέφθησαν χθὲς τὴν 30ὴν λίγοντος μηνὸς καὶ ἔτους τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς μεταφορὰν τοῦ κρατηθέντος ἐνταῦθα ἔνεκα τῶν ἐπικινδύνων εἰς τὸ κράτος προθέσεων του Ρήγα Βελεστινλῆ, διὰ νὰ γίνῃ δὲ δυνατὸν νὰ φύγῃ σῆμερον τὴν αὐγῆν, πρὸς φέξη, χωρὶς νὰ προκαλέσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου εἰς τὴν πόλιν, κατεγράφησαν χθὲς τὸ βράδυ ὅλα τὰ πράγματα ποῦ εὑρέθησαν πλησίον του, ἔγινε σωματικὴ ἔρευνα λεπτομερῆς, ἔπειτα τοῦ ἔβαλαν πόδια καὶ χέρια εἰς τὰ σίδερα καὶ ἐκομίσθη πάλιν εἰς τὸ παλαιὸν δωμάτιόν του μὲ τὴν διαμένουσαν πλησίον του διπλῆν φρουράν. Κατὰ τὰ μεσάνυχτα ἐστηκώθη καὶ μὲ τὴν μεγαλυτέραν προσοχῆν, δύπος δὲ διδιος δυμολόγησε, χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ ἀπὸ τὴν φρουράν, ἐπῆρε ἔνα μαχαιράκι, τὸ δποῖον πρὸς ὀλίγον ἡμερῶν ἀφῆκεν δὲ διδιος κατὰ τύχην εἰς τὸν καναπὲν τοῦ δωματίου του, καὶ τὸ δποῖον ἐκεῖ μετεῖχεν τῶν προσκεφαλαίων καὶ τοῦ ἔρεισινώτου τοῦ καναπὲν εἰχεν εὔρη, ἐπῆρε πάλιν εἰς τὸ κρεβάτι καὶ ἐπληγώθη μὲ πολλὰ κτυπήματα ὑπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρᾶν, τὰ δποῖα, κατὰ τὴν πρώτην ίστρικὴν ἔξετασιν, τοῦ ἐπροξένησαν πολὺ ἐπικίνδυνον τραῦμα, οὕτως ὥστε δὲ ἀναχώρησίς του πρέπει πλέον νὰ ἀναβληθῇ. Γίνεται σχετικὴ λεπτομερῆς ἔρευνα, δὲ δποῖα μέχρι τῆς ὕφασης δὲν ἡδύνατο νὰ συμπληρωθῇ, διότι οἱ ίστροί, εἰς τῶν δποίων τὴν προσοχὴν θερμῶς συνεστάθη δὲ τραυματισθεῖς, ἐπεφιλάχθησαν νὰ ὑποβάλλουν λεπτομερῆ καὶ δοιστικὴν ἔκθεσιν κατὰ τὴν δευτέραν ἔξετασιν τοῦ τραύματος. Ἐν τῷ μετεῖχεν θέλω εὐλαβῶς νὰ καταστήσω γνωστὰ εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τὰ ἔπης :

1) "Οτι χθὲς τὸ βράδυ ὑπέβαλον τὸν τραυματισθέντα Ρήγαν Βελεστινλῆν εἰς λεπτομερεστάτην σωματικὴν ἔρευναν ἐνώπιον τεσσάρων προσώπων, καὶ πράγματι εὑρέθησαν κρυμμένα ἐπάνω του ἔνα κλειδί καὶ πολλὰ μετρητά, τῶν δποίων τὴν ὑπαρξίαν προηγούμενως ἡρνεῖτο.

2) "Οτι ἦδη κατὰ τὴν φυλάκισίν του ἀφηρέθησαν ἀπὸ αὐτὸν δὲ τι δπλον καὶ μαχαίρι εἰχεν ἐπάνω του.

3) Πλάντοτε ἀπὸ διπλῆν φρουράν ἀντιμέτωπον ἐφυλάττετο, ὥστε, διὰ νὰ προληφθῇ κάθε ἀτύχημα, ἔλαβαν κάθε πρόνοιαν, τὴν δποίαν δὲ νόμος καὶ δὲ λογικὴ ἡδύναντο νὰ συστήσουν.

"Οτι ἐπομένως :

4) Τὸ ἀτύχημα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν ἔλλειψιν ἐπιβλέψεως, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ περιστατικόν, διτ τὸν φυλάκισμένον δὲν ἡδύναντο νὰ φυλάξουν οὕτε εἰς τὴν ἐπίτηδες ὡρισμένην ἐνταῦθα φυλακὴν πρὸς φύλαξιν τῶν κρατουμένων εἰς τὸ φρούριον, τὸ δποῖον μέχρι τῆς ὕφασης εἶναι παραχωρημένον εἰς τὰ αὐτοκρατορικὰ στρατεύματα, οὕτε εἰς τὰς φυλακὰς τῆς πόλεως, τὰς δποίας ἄλλως καὶ κατέχουν οἱ ὑπὸ ποινικὴν δίωξιν, ἀλλ᾽ ἐπρεπε νά τον ἀφήσουν ὑπὸ ἐπιτήρησιν εἰς

weder in den ohnehin von Kriminal Inquisiten eingenommenen Stadt-
kerkern verwahren konnte, sondern in dem grossen Wirtshaus in einem
Zimmer bewacht lassen musste, in welchem mehrere Geratschaften und
Meublen sich befanden, mit deren Hilfe leicht die beständige Aufmerk-
samkeit vereitelt werden konnte.

Triest, den 31. Dezember 1797.

Pittoni

15

Euere Exzellenz!

Unser Prinzipal EUSTRATIO ARGENTI ist von dem 24. ten auf den
25. den d. M. in der Nacht mit Polizeiarrest belegt worden. Wir wagen
es nicht, der Ursache dieses von einer hohen Behörde veranlassten Ver-
haftes nachgrübeln zu wollen und verehren in tiefster Ergebung die wei-
sen Anstalten des österreichischen Staates in Hinsicht auf die Handhabung
der öffentlichen Sicherheit, ob es uns schon, weil wir das sittliche Betra-
gen unseres Prinzipals und dessen nur auf Handlungsgeschäfte gerichte-
tes rastloses Bestreben seit langer Zeit genau kennen, sehr wahrscheinlich
ist, dass der Verdacht einer von ihm wider die öffentliche Sicherheit ver-
übten Tat ungegründet werde befunden werden.

Da jedoch EUSTRATIO ARGENTI durch eine von ihm eigenhändig
unterschriebene Vollmacht uns zu den einstweiligen Besorgern seiner
Handlungsgeschäfte bestellt hat, so finden wir uns verpflichtet, die gegen-
wärtige untertänigste Vorstellung an Eure Exzellenz gelangen zu lassen.

Die Handlung des EUSTRATIO ARGENTI besteht nämlich fast einzig
und allein darin, dass er verschiedene Gattungen Waren teils in den österrei-
chischen Erbstaaten, teils im Auslande kauft, um sie in den türkischen
Provinzen wieder zu verkaufen. Bei dem Kaufe der Waren stellt er statt
des baren Kaufschillings Wechsel aus und um bei demselben Verkaufe
den Kaufschilling zu beziehen, trassiert er auf seine Korrespondenten
in den türkischen Provinzen und lässt sich die Valuta seiner Tratten in
Wien zuzahlen, damit er vermittels derselben die Inhaber der von ihm
ausgestellten Wechsel bei Verfallzeit befriedigen könne. Wenn nun EU-
STRATIO ARGENTI durch längere Zeit im Arreste bleibt, werden von
der einen Seite die Inhaber der von ihm ausgestellten Wechsel auf ihn
losstürmen und von der anderen Seite werden uns die Mittel abgehen, sie
zu befriedigen, weil wir nach gesunkenem Kredite auf die unter der Firma
EUSTRATIO ARGENTI u. Comp. ausgefertigten Tratten kein Geld
mehr aufzubringen vermögend sind, die Handlung muss also sehr bald ins

δωμάτιον τοῦ μεγάλου ξενοδοχείου, εἰς τὸ δποῖον ὑπῆρχαν πολλὰ ἔπιπλα καὶ σκεύη, δι' ὧν εὔκολα ἦδύνατο νὰ ματαιωθῇ ἡ διηνεκής ἐπιτήρησις.

Τεργέστη 31 Δεκεμβρίου 1797.

Pittoni

15

'Εξοχώτατε,

Ο. διευθυντής τοῦ καταστήματός μας Εὐστράτιος Ἀργέντης ἐκρατήθη ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τὴν νύκτα τῆς 24ης πρὸς τὴν 25ην τοῦ μηνός. Δὲν τολμῶμεν νὰ ἔρευνήσωμεν τὴν αἰτιολογίαν τῆς διαταχθείσης ὑπὸ τῆς Υψηλῆς Ἐξουσίας φυλακίσεως καὶ σεβόμεθα εὐλαβέστατα τὰς σοφάς διατάξεις τοῦ Αὐτοριακοῦ Κράτους ἐν σχέσει πρὸς τὴν διαχιθέρνησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, ἀν καὶ, ἐπειδὴ γνωρίζομεν ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν τὴν ἡθικὴν συμπεριφορὰν τοῦ διευθυντοῦ μας καθὼς καὶ τὴν ἐνδελεχῆ ἀφοσίωσιν αὐτοῦ μόνον εἰς τὰς ἐμπορικὰς ὑποθέσεις, δι' ἣντας εἶναι πολὺ πιθανὸν διὰ τὴν ὑπόνοια διὰ διέπραξε τι κατὰ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας θὰ ἀποδειχθῇ ἀβίσμος.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις δὲ Εὐστράτιος Ἀργέντης διὰ πληρεξούσιου ὑπογεγραμμένου ἰδιοχείρως μᾶς ἀνέθηκε προσωρινῶς τὴν φροντίδα περὶ τῶν ἐμπορικῶν τοῦ ἔργασιῶν, δι' αὐτὸν εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπευθύνωμεν πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα μετ' εὐλαβείας τὴν παρούσαν αἰτησιν.

Τὸ ἐμπόριον τοῦ Εὐστράτιος Ἀργέντης συνίσταται σχεδὸν μόνον εἰς τοῦτο, διὰ ἀγορᾶς διάφορα εἴδη ἐμπορευμάτων ἐν μέρει εἰς τὰς αὐτοριακὰς ἐπαρχίας, ἐν μέρει δὲ εἰς τὸ ἔξωτερικὸν διὰ νὰ τὰ μεταπωλήσῃ εἰς τουρκικὰς ἐπαρχίας.

Κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν ἐμπορευμάτων ἀντὶ μετρητῶν ἐκδίδει γραμμάτια καὶ διὰ νὰ εἰσπράξῃ τὰ μετρητὰ κατὰ τὴν πώλησιν, μεταβιβάζει τραβηγκτικὰς εἰς τοὺς ἀνταποκριτάς του τῶν τουρκικῶν ἐπαρχιῶν καὶ πληρώνεται τὰ χρήματα ἐν Βιέννη διὰ νὰ δύναται δι' αὐτῶν νὰ ἴκανοποιήσῃ τοὺς κατόχους τῶν ὑπὸ αὐτοῦ ἐκδοθέντων γραμματίων κατὰ τὴν λῆσιν των. Εἳναν λοιπὸν δὲ Εὐστράτιος Ἀργέντης μείνη περισσότερον χρόνον φυλακισμένος, ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ κάτοχοι γραμματίων ἰδικῶν του θὰ διαμαρτυρηθοῦν, ἐνῷ ἀφ' ἐτέρου θὰ μᾶς λείψουν τὰ μέσα νὰ τοὺς ἴκανοποιήσωμεν, ἀφοῦ ἡμεῖς μετὰ τὴν κατάπτωσιν τῆς πίστεώς μας δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ εἴρωμεν χρῆμα· τὸ ἐμπόριον λοιπὸν θὰ σταματήσῃ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀναγκαῖως θὰ καταστραφῇ δὲ Εὐστράτιος Ἀργέντης μᾶζι μὲ τοὺς πιστωτάς του. Ή τοιαύτη κατάστασις πραγμάτων μᾶς ἀναγκάζει νὰ παρακαλέσωμεν ἐπειγόντως τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα, ἵνα, ἐφόσον εἶναι δυνατόν, εἴτε δι' ἐπιταχύνσεως τῆς ἀνακρίσεως, εἴτε καθ' οἰονδήποτε ἄλλον τρόπον, προλάβῃ τὴν κατα-

Stocken geraten und dadurch wird EUSTRATIO ARGENTI mit seinen Gläubigern notwendigerweise zugrunde gerichtet. Bei dieser Lage der Sachen bleibt uns nichts anderes übrig, als Euere Exzellenz dringendst zu bitten, dass Hochdieselben, insoweit es die Verhältnisse zulassen, entweder durch Beschleunigung der Untersuchung, oder auf irgendeine andere Art dem Untergange dieses Handlungshauses vorbeugen und solche Verfügungen treffen möchten, wodurch der allerhöchste Dienst befördert, aber auch zugleich das Privatwohl des Handlungshauses EUSTRATIO ARGENTI, insoweit es mit dem allgemeinen Besten vereinbarlich ist, nicht aussr Augen gesetzt wld.

Die von dem EUSTRATIO ARGENTI benannten einstweiligen Be-
sorger seiner Handlungsgeschäfte:

ANDREAS MACHUTTI und CONSTANTIN AMIRO

(*"Oruðev:"*) An Seine Exzellenz den Polizeiminister Hern Grafen von Pregen.

Unteranigstes Promemoria der von dem Eustratio Argenti benannten einstweiligen Besorgern seiner Handlungsgeschäfte, Andreas Machutti und Konstantin Amiro, damit zur Aufrechterhaltung der Handlung eine mit den Umständen verträgliche bestmöglichste Verfügung getroffen werde.

(*Bemerkung:*) Aufzubehalten und wurde der mündliche Bescheid erteilt, dass den Bittstellern frei bleibe, einen annehmbaren Vorschlag zu machen.

Wien, den 1 Jaenner 798

Pregen

16

Beilage zur Note vom 30 Dezember.

14. §. Kein Mensch soll gerichtet und keiner bestrafet werden, wenn er seine Rechtfertigungsgründe noch nicht vollständig vorgebacht und man ihn nicht in Gemässheit der Gesetze vor das Gericht gerufen hat. Und nur dann soll er bestraft werden, wenn das Gesetz vor dem Verbrechen schon sanktioniert war. Ein Gesetz aber, welches Handlungen bestrafen will, welche sich zu einer Zeit ereigneten, wo es selbst noch nicht bestand, heisst Tyrannie. Und dass ein neues Gesetz alte Handlungen strafen soll, ist eine Gesetzwidrigkeit. Z. B. ein Mensch hat den Ochsen eines anderen geraubt und bis auf den Zeitpunkt, worin er ihn geraubt hat, war kein Gesetz, welches einen solchen Raub untersagte; nachher aber wird ein Gesetz gegeben, dass keiner das Eigentum eines anderen rauben soll. Dieser Verordnung zufolge gibt nacher der Räuber den Ochsen zurück, aber bestraft wird er nicht, weil er damals nicht wusste, dass der Raub gesetzwidrig ist.

στροφὴν τοῦ καταστήματος τούτου καὶ λάβῃ τὴν πρόνοιαν ἵνα προαχθῇ μὲν τὸ συμφέρον τοῦ Κράτους, ἀλλὰ συγχρόνως μὴ παραβλεφθῇ καὶ τὸ ἰδιωτικὸν τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος. Εὖ στρατίου Ἀργέντη, ἐφ' ὅσον τοῦτο συμβιβάζεται μὲν τὸ κοινὸν καλόν.

Οἱ διορισθέντες πληρεξούσιοι ὑπὸ τοῦ Εὐστρατίου Ἀργέντη φροντίσται τῶν ἐμπορικῶν του ἔργασιῶν.

'Ανδρέας Μασούτης
Κωνσταντίνος Ἀμοιρός

(“Οπισθεν”): Πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας βαρῶνον Pregen.

Αἰτησις ὑποβαλλομένη εὐλαβέσσατα ὑπὸ τῶν διορισθέντων προσωρινῶν φροντιστῶν τοῦ ἐμπορικοῦ τοῦ Ἀργέντη καταστήματος, Ἀνδρέα Μασούτη καὶ Κωνσταντίνου Ἀμοιρού.

Πρὸς εἴρεσιν διατάξεως συμβιβαζομένης μὲν τὰς περιστάσεις καὶ δυναμένης συγχρόνως νὰ διατηρήσῃ τὸ κατάστημα.

Παρατηρήσεις: Νὰ μὴ δοθῇ εἰς τὸ Ἀρχεῖον, διότι ἐδόθη προφορικὴ ἐντολὴ ὅπως ἀφεθῇ ἐλευθερία εἰς τοὺς αἰτοῦντας νὰ ὑποβάλουν προτάσεις, αἱ δοποὶ δύνανται νὰ γίνουν ἀποδεκταί.

Βιέννη 1 Ιανουαρίου 1798

Pregen

16

Παράστημα εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῆς 30 Δεκεμβρίου (¹)

”Ἄρθρ. 14. Κανένας ἀνθρώπος νὰ μὴ κρίνεται καὶ νὰ μὴ τιμωρῆται ἀλλέως παρὰ ἀφοῦ εἰπῇ ὅλα τὰ δικαιολογήματά του καὶ ἀφοῦ κατὰ τὸν νόμον κραχθῇ εἰς τὴν κρίσιν· καὶ τιμωρεῖται τότε μόνον ὅταν ἡνας νόμος καμωμένος προτοῦ νὰ κάμῃ ἐκεῖνος τὸ πταῖσμα. Ὁ νόμος δὲ ὅποῦ ἥθελε τιμωρήσῃ ἐγκλήματα, ἀπερ ἔγιναν εἰς τὸν καιρὸν ὅπου ἀντὸς δὲν εἶχε συστηθῆ, λέγεται τυραννία· καὶ τὸ νὰ τιμωρήσῃ ἡνας νέα, νόμος παλαιὰ ἐγκλήματα λέγεται ἀνομία. ”Ηγουν ἡνας ἀνθρώπος ἐπῆρε (ἐνα βόδι), δὲν ἦτον κανένας νόμος ὅπου (ἀντί: ὅταν;) τὸ ἐπῆρε, δὲν ἦτον κανένας νόμος τὸν νὰ ἐμπόδιζε ταύτην τὴν ἀρπαγήν· ἐξεδόθη ἐπειτα νόμος νὰ μὴν ἀρπάζῃ ἡνας τοῦ ἄλλου πράγματα· δ ἀρπαξ δίδει ὁπίσω τὸ βόδι, μὰ δὲν παιδεύεται, ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν ἤξευρε πῶς ἡ ἀρπαγὴ εἶναι κακή.

”Ἄρθρ. 15. Ὁ νόμος ἔχει νὰ προσδιορίζῃ παιδείας ἀκριβῶς καὶ ἀποδεικτικῶς ἀναγκαίας, αἱ παιδεῖαι αὗται νὰ ἦναι ἀνάλογοι κατὰ τὸ ἐγκληματικόν.

(¹) Ἀντὶ μεταφράσεως ἀναδημοσιεύεται ἐνταῦθα τὸ πρωτότυπον κείμενον τοῦ συντάγματος τοῦ Ρήγα ἐκ τοῦ περιοδικοῦ Παρθενῶν 1 (1871—2) σελ. 510.

15. §. Das Gesetz muss klar und genau die notwendigen Strafen bestimmen; die Strafen selbst müssen mit der Schuld in einem genauen Verhältnis stehen und dem gemeinschaftlichen Wohle der Bürger zuträglich sein; wenn also einer andern geschlagen hat, so soll auch er mit Schlägen, aber nicht mit dem Schwerte bestraft werden.

16. §. Das Befugnis, freie Eigentumsrechte friedlich zu verwalten, kommt einem jeden Bewohner des Staates zu. Er geniesst also und verwendet nach seinem eigenen Willen; er erwirbt Einkünfte, die Früchte seiner Kunst, seiner Arbeit, seiner Betriebsamkeit, ohne dass jemand ihn jemals auch nur im Geringsten gegen seinen Willen daran hindern kann.

17. §. Den Bürgern kann keine Gattung der Arbeit, der Kunst, des Ackerbaues, des Handels oder was immer für ein der Gesellschaft zuträgliches Unternehmen verwehrt werden. Die Betriebsamkeit der Bürger ohne Ausnahme hat das Recht, sich auf alle Künste und Kenntnisse auszudehnen.

18. §. Jeder Mensch kann als Diener einem andern zu Willen sein und seine Zeit zum Nutzen desselben verwenden; doch verkaufen kann keiner weder sich selbst noch einen andern; weil die Person nicht ausschliessend ein Eigentum eines jeden insbesondere, sondern auch des Vaterlandes ist. Das Gesetz erkennt weder Leibeigenschaft noch Sklaverei, selbst nicht an den eigentlichen Sklaven. Nur allein dieser Vertrag wird genehmigt, dass der Diener fleissig arbeite und erkenntlich gegen denjenigen sei, welcher ihm Lohnung bezahlt, welcher aber doch kein Recht hat, jenen zu misshandeln oder zu schlagen. Aber vernichtet dieser den Vertrag, so bezahlet er den Diener bis auf die bestimmte Zeit und entlässt ihn.

19. §. Kein Mensch darf auch nicht im mindesten seiner Güter gegen seinen Willen beraubt werden. Doch wenn der allgemeine Nutzen es fordert, z. B. wenn das Vaterland den Garten eines Bürgers verlangt, um einen Markplatz oder was immer für ein Gebäude anzulegen, so wird der Garten geschätzt, der Eigentümer bezahlt und der Markplatz oder das Gebäude angelegt.

20. §. Jede Abgabe wird einzig und allein zum allgemeinen Nutzen und nicht zum Raube des einen oder des anderen gegeben. Alle Einwohner haben also das Recht, die Steuerbücher einzusehen, über die Einsammlung der Abgaben zu wachen und von demjenigen, welcher sie eingesammelt hat, Rechnung zu fordern.

21. §. Gemeinschaftlicher Beistand und Entschädigung sind eine heilige Pflicht des Vaterlandes. Die Gemeinde ist den unglücklichen Bürgern Hilfe schuldig und muss sowohl sorgen, dass diese etwas zu arbeiten

λιμοι εις την συγκοινωνίαν τῶν πολιτῶν. Ἡγουν ἀν ἔδειρε τινὰς ἔναν ἄλλον, νὰ δαρθῇ μὰ ὅχι νὰ ἀποκεφαλισθῇ.

Ἄρθρ. 16. Τὸ δίκαιον τοῦ νὰ ἔξουσιάζῃ καθ' ἔνας εἰρηνικῶς τὰ ὑποστατικά του, εἶναι ἐκεῖνο τὸ δποῖον ἀνήκει εἰς κάθε κάτοικον· Ἡγουν νὰ τὰ χαίρεται, νὰ τὰ μεταχειρίζεται κατὰ τὴν θέλησίν του, νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ εἰσοδήματά του, τὸν καιρὸν τῆς τέχνης του, τῆς ἐργασίας του καὶ τῆς φιλοπονίας του, χωρὶς νὰ ἡμπορέσῃ ποτὲ κανένας νὰ τὸν πάρῃ στανικῶς μήτε ἔνα λεπτόν.

Ἄρθρ. 17. Δὲν εἶναι ἐμποδισμένον εἰς τοὺς κατόικους κανένα είδος ἐργασίας, τέχνης, γεωργικῆς, πραγματείας ἢ δποιονδήποτε ἐπιχείρημα ὠφέλιμον. εἰς τὴν συγκοινωνίαν. Ἡ φιλοπονία δλων τῶν πολιτῶν ἡμπορεῖ νὰ ἔκτεινεται εἰς δλας τὰς τέχνας καὶ μαθήσεις.

Ἄρθρ. 18. Κάθε ἀνθρώπος ἡμπορεῖ νὰ δουλεύσῃ ἔναν ἄλλον ὡς ὑπηρέτης, προσφέρωντας τὸν καιρὸν του εἰς χρῆσιν ἐκείνου, δὲν ἡμπορεῖ δμως νὰ πωλήσῃ τὸν ἔαυτόν του μήτε ἄλλος νὰ τὸν πωλήσῃ, ἐπειδὴ καὶ τὸ ὑποκείμενόν του δὲν εἶναι εἰς μόνην τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἔαυτοῦ του, ἀλλὰ καὶ τῆς πατρόδοσος. Ὁ νόμος δὲν γνωρίζει καμμίαν ὑποδούλωσιν μήτε σκλαβίαν καὶ εἰς τοὺς ίδίους δούλους. Σώζεται τὸ μόνον μία ὑπόσχεσις νὰ φροντίζῃ ὁ ὑπηρέτης διὰ τὴν ἐργασίαν του καὶ νὰ ἡναι εὐγνώμων πρὸς ἐκείνον δποῦ τὸν πληρώνει μισθόν, δστις δὲν ἔχει ἀδειαν μήτε νὰ τὸν ἴθρισῃ, μήτε νὰ τὸν δείρῃ· ἀναιρεῖ δμως τὴν συμφωνίαν, τὸν πληρώνει ἔως ἐκείνην τὴν στιγμὴν καὶ τὸν ἀποβάλλει.

Ἄρθρ. 19. Κανένας δὲν ἔχει νὰ ὑστερηθῇ τὸ παραμικρότερον μέρος τῶν κτημάτων του χωρὶς τὸ θέλημά του· ἀν δμως καὶ εἶναι καμμία δημοσία χρεία, Ἡγουν ζητεῖ ἡ πατρὶς τὸν κηπόν του διὰ νὰ κάμη ἀγορὰν ἢ ἄλλο κάνενα κτίριον, τιτρέται νὰ ἔταιμαται ὁ κηπός, νὰ πληρώνεται ὁ οίκοκύρης καὶ οῖτω νὰ γίνεται ἡ ἀγορὰ ἢ τὸ κτίριον.

Ἄρθρ. 20. Κάθε δόσιμον ἔχει νὰ γίνεται μόνον διὰ τὸ δημόσιον ὄφελος καὶ δχι δι' ἀρταγάς ἐνδς καὶ ἄλλον. "Ολοι οἱ ἐγκάτοικοι ἔχουν τὸ δίκαιον νὰ συντρέξουν εἰς τὸ δίψιμον τὸν τευτερίου, νὰ ἀγρυπνοῦν εἰς τὸ σύνταγμα τῶν δοσιμάτων καὶ νὰ παίρνουν λογαριασμὸν ἀπ' ἐκείνον δποῦ τὰ ἐσύναξε.

Ἄρθρ. 21. Αἱ δημόσιοι συνδρομαὶ καὶ ἀνταμοιβαὶ εἶναι ἔνα ἰερὸν χρέος τῆς πατρίδος· τὸ κοινὸν χρεωστεῖ μίλαν βοήθειαν εἰς τοὺς δυστιχεῖς ἐγκατοίκους, τόσον εἰς τὸ νὰ τοὺς προμηθεύσῃ νὰ ἔχουν τὶ νὰ ἐργάζωνται, δσον καὶ νὰ δώσῃ τρόπον ζωῆς εἰς ἐκείνους, δποῦ δὲν ἡμποροῦν πλέον νὰ δουλεύσουν· Ἡγουν ἔνας γεωργὸς μὴν ἔχωντας βόδια κάθεται ἀργός, ἡ πατρὶς ἔχει χρέος νὰ τὸν δώσῃ καὶ νὰ τὸν προσιμένῃ ὥστε νὰ τὰ πληρώσῃ· ἔνας ἐσακατεύθη εἰς τὸν ὑπὲρ πατρίδος πόλεμον, αὐτὴ πρέπει νὰ τὸν ἀνταμείψῃ καὶ νὰ τὸν θρέψῃ ἐν δσφ ζῆ.

Ἄρθρ. 22. "Ολοι χωρὶς ἔξαιρεσιν ἔχουν χρέος νὰ ἡξεύρουν γράμματα, ἡ πατρὶς ἔχει νὰ καταστήῃ σχολεῖα εἰς δλα τὰ χωρία διὰ τὰ ἀρσενικὰ καὶ θηλυκὰ παιδία. Ἐκ τῶν γραμμάτων γεννᾶται ἡ προκοπὴ μὲ τὴν δποίαν λάμπουν τὰ ἐλεύθερα ἔθνη· νὰ ἔξηγοῦνται οἱ παλαιοὶ ιστορικοὶ συγχραφεῖς. Εἰς δὲ τὰς μεγάλας

haben, als auch ihnen eine Lebensart ausmitteln, dass sie arbeiten + können. Z. B. ein Ackerbauer sitzt müssig, weil er keinen Ochsen hat; das Vaterland hat also die Pflicht, ihm diesen zu beschaffen und dann kann es von ihm erwarten, dass er seine Pflichten entrichte. Wird einer im Kriege für das Vaterland an seinem Körper verstümmelt, so ist dieses verpflichtet, ihn zu entschädigen, und durch sein ganzes Leben zu ernähren

22. §. Alle ohne Ausnahme haben die Pflicht, lesen und schreiben und dadurch die allgemein nötigen und nützlichen Erkenntnisse (*γράμματα litteras*) zu erlernen. Das Vaterland muss also an allen Orten für Knaben und Mädchen Schulen errichten; die Wissenschaften bewirken jenes Übergewicht, mit welchem freie Völker prangen. Dies beweisen die alten Geschichtschreiber. In den grossen Städten wird die französische und italienische Sprache gelehrt, die griechische aber ist allenthalben ein unerlässlicher Lehrgegenstand.

23. § Die gemeinschaftliche Begründung und Sicherheit des einzelnen Bürgers hat Bezug auf die Kraft der gesamten Bürger. Deswegen müssen wir denken, das wenn einer was immer für eine Beschädigung leidet, alle dadurch betroffen werden; und deswegen ist es Pflicht, dass wir in Beziehung eines jeden die Verwaltung und Unverletzlichkeit seiner Rechte begründen. Eben diese Sicherheit fusset auf dem unbeschränkten Willen des Volkes; wenn also ein einzelner Bürger widerrechtlich gekränkt wird, so wird das gesamte Volk dadurck widerrechtlich gekränkt.

24. §. Die Unbeschränktheit des Willens (des Volkes) hat keine Gültigkeit, wenn die Grenzen der öffentlichen Aemter nicht genau von dem Gesetze bestimmt worden sind und wenn nicht ausdrücklich verordnet worden ist, dass alle Beamten Rechenschaft ablegen sollen.

25. §. Die Majestät beruht auf dem gesamten Volke; sie ist einig (une, una), unteilbar, unbeschränkt, unveräusserlich. Das heisst, nur das Volk kann Verordnungen erlassen und nicht ein Teil der Menschen oder eine Stadt und es kann sie durch alle Teile erlassen, ohne Hindernis.

26. §. Kein Teil des Volkes kann die Macht des ganzen Volkes anklagen. Doch hat jedes versammelte Glied das Recht, seinen Willen mit gesetzmässiger Freiheit zu sagen.

27. § Jeder Mensch, welcher die Majestät und die Unbeschränktheit des Volkes rauben will, wird sogleich von freien Menschen verhaftet, gerichtet und nach dem Gesetze bestraft.

28. §. Ein Volk hat allezeit das Recht, seine Gesetzgebung zu verändern und umzugestalten. Die Menschen eines Zeitalters können durch ihre Gesetze jene Menschen, welche nach ihnen werden geboren werden, nicht unterjochen.

πόλεις νὰ παραδίδεται ἡ Γαλλικὴ καὶ ἡ Ἱταλικὴ γλῶσσα, ἡ δὲ Ἑλληνικὴ νὰ ἔναι ἀπαραίτητος.

"Αρθρ. 23. "Ἡ κοινὴ ἐπιβεβαίωσις καὶ συγουρότης τοῦ κάθε πολίτου συνίσταται εἰς τὴν ἐνέργειαν ὅλων τῶν πολιτῶν. "Ὕγουν νὰ στοχαζώμεθα, πῶς ὅταν πάθῃ ἔνας τίποτες κακόν, ἐγγίζονται ὅλοι, καὶ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ βεβαιώσωμεν εἰς τὸν καθ' ἔνα τὴν μεταχείρισιν καὶ τὴν προφύλαξιν τῶν δικαίων του. Αὕτη ἡ συγουρότης θεμελιώνεται ἐπάνω εἰς τὴν αὐτεξουσιότητα τοῦ ἔθνους, ἢγουν ὅλον τὸ ἔθνος ἀδικεῖται, ὅταν ἀδικήται ἔνας μόνος πολίτης.

"Αρθρ. 24. Αὕτη ἡ αὐτεξουσιότης δὲν ἔχει τὸ κῦρος, ἢν τὰ σύνορα τῶν δημοσίων ὁφικίων δὲν εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸν νόμον, καὶ ἢν δὲν ἔναι ἀποφασιμένον· δητῶς τὸ νὰ δώσουν λογαριασμὸν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοί.

"Αρθρ. 25. "Ἡ αὐτοκρατορία εἶναι θεμελιωμένη εἰς τὸν λαόν· αὕτη εἶναι μία, ἀδιαιρέτος, ἀπροσδιόριστος καὶ ἀναφαίρετος. "Ὕγουν ὁ λαός μόνον ἡμπορεῖ νὰ προστάξῃ, καὶ δχι ἔνα μέρος ἀνθρώπων ἡ μία πόλις καὶ ἡμπορεῖ νὰ προστάξῃ δι^ο ὅλα χωρὶς κανένα ἐμπόδιον.

"Αρθρ. 26. Κανένα μέρος τοῦ λαοῦ δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν δύναμιν δλου τοῦ ἔθνους, κάθε μέλος δμως τοῦ αὐτοκράτορος λαοῦ συναγόμενον ἔχει δίκαιον νὰ εἴπῃ τὸ θέλημά του μὲ μίαν σωστὴν ἐλευθερίαν.

"Αρθρ. 27. Κάθε ἀνθρώπος δποῦ ἥθελεν ἀρπάσῃ τὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἔθνους εὐθὺς νὰ φυλακώνεται ἀπὸ τοὺς ἐλευθέρους ἀνδρας, νὰ κρίνεται καὶ κατὰ τὸν νόμον νὰ παιδεύεται.

"Αρθρ. 28. "Ενα ἔθνος ἔχει τὸ δίκαιον πάντοτε νὰ μετασχηματίσῃ καὶ νὰ μεταλλάξῃ τὴν νομοθεσίαν του· μιᾶς γενεᾶς πρόσωπα δὲν ἡμποροῦν νὰ καθυποτάξουν εἰς τοὺς νόμους των τὰ πρόσωπα, δποῦ θέλουν γεννηθῆ κατόπιν τους.

"Αρθρ. 29. Κάθε πολίτης ἔχει ἔνα ἵσον δίκαιον μὲ τοὺς ἄλλους εἰς τὸ νὰ συντρέξῃ νὰ κατασταθῇ ἔνας νόμος, ἡ νὰ δονοματίσῃ τοὺς ἀξιωματικούς, βιουλεύτας καὶ ἐπιτρόπους τοῦ ἔθνους.

"Αρθρ. 30. Τὰ ὁφικία τῆς πατρίδος εἶναι καθ' αὐτὸ πρὸς καιρόν, δσον θέλει καὶ κρίνει εὐλογὸν ἡ διοίκησις· αὐτὰ δὲν πρέπει νὰ θεωρῶνται ὡς ἔχωρισται τιμαί, μήτε ὡς ἀνταμοιβαί, ἀλλ' ὡς χρέη ἀπαραίτητα τῶν πολιτῶν εἰς τὸ νὰ δουλεύσουν τὴν πατρίδα των.

"Αρθρ. 31. Τὰ ἐγγλήματα τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἔθνους καὶ τῶν ἀξιωματικῶν ποτὲ δὲν ἔχουν νὰ μείνουν ἀτιμώρητα. Κανένας δὲν ἔχει τὸ δίκαιον νὰ στοχαζεῖται τὸν ἔαυτὸν τοῦ ἀπαραβίαστον περισσότερον ἀπὸ τοὺς ἄλλους. "Ὕγουν, ὅταν σφάλλῃ μεγάλος ἡ μικρός, δ νόμος τὸν παιδεύει ἀφεύκτως κατὰ τὸ σφάλμα του, ἃς εἶναι καὶ δ πρῶτος ἀξιωματικός.

"Αρθρ. 32. Τὸ δίκαιον τοῦ νὰ δίδῃ ὁ κάθε πολίτης ἔγγραφον ἀναφοράν καὶ νὰ προσκλαίεται διὰ καμμίαν ἐνόχλησιν, δποῦ τῷ γίνεται, πρὸς ἐκείνους, δποῦ ἔχουν τὴν ἔξουσίαν τοῦ ἔθνους εἰς τὸ χέρι τους, δὲν ἔχει νὰ ἐμποδίζεται κατ' οὐ-

29. §. Jeder Bürger hat ein gleiches Recht mit den anderen, um mitzuwirken, dass ein Gesetz gemacht werde, oder um obrigkeitliche Personen, Rate, Befehlshaber der Armeen und Vorsteher des Volkes zu ernennen.

30. §. Die Staatsämter des Vaterlandes sind an sich nur auf eine Zeit, je nachdem die Staatsverwaltung es will und für gut hält. Sie dürfen nicht als besondere (persönliche) Ehrenmale, auch nicht als Belohnungen betrachtet werden, sondern als unerlässliche Verpflichtungen der Bürger, um ihrem Vaterland zu dienen.

31. §. Die Verbrechen der Vorsteher des Volkes und der obrigkeitlichen Personen dürfen nicht ungestraft bleiben. Keiner hat das Recht, sich selbst weniger als andere für straffähig zu halten. Wenn also ein Grosser oder ein Kleiner sich vergeht, so strafet das Gesetz ihn unvermeidlich in Gemässheit seines Verbrechens und wenn er auch der erste Staatsbeamte sein sollte.

32. §. Das Recht, dass ein jeder Bürger eine schriftliche Anzeige machen und sich wegen was immer für einer Beeinträchtigung beschweren kann, welche ihm von denjenigen widerfährt, welche die Regierung des Volkes in ihren Händen haben, darf auf keine Weise gehindert, auch darf nie gesagt werden, dass nun nicht Zeit und Ort zur Annahme wäre, sondern die Anzeige ist jedesmal anzunehmen, zu was immer für einer Stunde der klagende Bürger erscheint.

33. §. Dass jeder Bürger sich widersetzen kann, wenn man ihn unterdrückt oder widerrechtlich behandelt, ist eine Folge seiner oben angeführten Rechte. Aber er widersetzt sich nicht, wenn er weiß, dass er durch den Beistand des Gesetzes sein Recht erhält.

34. §. Wenn ein einzelner Bürger dieses Reiches misshandelt wird, so wird das ganze Reich zugleich misshandelt und umgekehrt, wenn das Reich misshandelt und bekriegt wird, so wird jeder einzelne Bürger misshandelt und bekriegt. Deswegen kann keiner jemals sagen: "Jene Provinz wird bekriegt, das kümmert mich nicht; ich lebe in der meinigen ruhig," sondern: "ich werde bekriegt, wenn jene Provinz leidet, weil ich ein Teil des Ganzen bin." Der Bulgar muss in Bewegung kommen, wenn der Griech leidet und ebenso dieser wegen des jenen und beide wegen des Albaniers und des Vlachen (d. i. des Moldauers und des Wallachen).

35. §. Wenn die Staatsverwaltung die Rechte des Volkes verachtet, durch Zwang verletzt, vernichtet und seine Klagen nicht höret, alsdann erhebe das Volk, aber jeder Teil des Volkes einen Aufstand; es ergreife die Waffen und strafe seine Tyrannen, dieses ist heiliger als alle seine Rechte und unerlässlicher als alla seine Pflichten. Wenn man die Tyrannen an ingendeinem Orte mächtiger findet, so sollen die mutigern und die Frei-

δένα τρόπον, μήτε νὰ τὸν εἰποῦν πῶς δὲν εἶναι καιρὸς ἢ τόπος, ἀλλ' ὅποιαν ὥραν καὶ ἄν πηγαίνῃ ὁ παραπονούμενος πολίτης νὰ ἔναι δεκτὴ ἢ ἀναφορά· του.

"Ἄρθρ. 33. Τὸ νὰ ἀντιστέκεται ὁ κάθε πολίτης, διαν τὸν καταθλίθουν· καὶ τὸν ἀδικοῦν, εἶναι ἀποτέλεσμα τῶν ἄνω δημόντων δικαίων του· διότι κανένας δὲν ἀντιστέκεται διαν ἡξεύρη κώς· θὲ νὰ λάβῃ τὸ δίκαιόν του μὲ τὴν συνδρομὴν τοῦ νόμου.

"Ἄρθρ. 34. "Οταν ἔνας μόνος κάτοικος τοῦ βασιλείου τούτου ἀδικηθῇ, ἀδικεῖται ὅλον τὸ βασίλειον· καὶ πάλιν διαν τὸ βασίλειον ἀδικηθῇται ἢ πολεμῆται, ἀδικεῖται ἢ πολεμεῖται κάθε πολίτης. Διὰ τοῦτο δὲν ἡμπορεῖ· ποτὲ κανεὶς νὰ εἰπῇ διτὶ ἢ τάδε χώρα πολεμεῖται, δὲν μὲ μέλει, διατὶ ἐγὼ ἡσυχάζω εἰς τὴν ἑδικήν μου· ἀλλ' ἐγὼ πολεμοῦμαι διαν ἢ τάδε χώρα πάσχῃ ὡς μέρος τοῦ ὅλου ὅποῦ εἰμαι· φ Βούλγαρος πρέπει νὰ κινήται, διαν πάσχῃ ὁ Ἐλλην, καὶ τοῦτος πάλιν δι· ἀκεῖνον καὶ ἀμφότεροι διὰ τὸν Ἀλβανὸν καὶ Βλάχον.

"Ἄρθρ. 35. "Οταν ἡ διοίκησις βιδέζῃ, ἀνθετῇ, καταφρὸνῇ τὰ δίκαια τοῦ λαοῦ καὶ δὲν εἰσακούῃ τὰ παράπονά του, τὸ νὰ κάμῃ τότε ὁ λαὸς ἢ κάθε μέρος τοῦ λαοῦ ἐπανάστασιν, νὰ ἀρπάζῃ τὰ ἀρματα, καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς τυράννους του, εἶναι πλέον ἵερον ἀπὸ ὅλα τὰ δίκαια του καὶ τὸ πλέον ἀπαραίτητον ἀπὸ ὅλα τὰ χρέη του. "Αν εὑρίσκωνται δύμως εἰς τόπον, ὅποῦ εἶναι περισσότεροι τύραννοι, οἱ πλέον ἀνδρεῖοι πατριῶται καὶ φιλελεύθεροι πρέπει νὰ πιάσουν τὰ περάσματα τῶν δρόμων καὶ τὰ ὕψη τῶν βουνῶν, ἐν δσφ ν ἀνταμωθοῦν πολλοῖ, νὰ πληθύνῃ ὁ ἀριθμός των, καὶ τότε νὰ ἀρχίσουν τὴν ἐπιδρομὴν κατὰ τῶν τυράννων, κάμνοντες εἰς κάθε δέκα μνθρώπους ἔνα δέκαρχον, εἰς τοὺς 50 πεντηκόνταρχον, εἰς τοὺς ἑκατὸν ἑκατόνταρχον· ὁ χιλίαρχος ἔχει δέκα ἑκατοντάρχους καὶ ὁ στρατηγὸς τρεῖς χιλιάρχους, ὁ δὲ ἀρχιστράτηγος πολλοὺς στρατηγούς.

Τὰ χρέη τῶν πόλεων, πολιτειῶν, χωρῶν καὶ τῶν κατὰ μέρος πολιτῶν, ὅποῦ ἔχρεωστο ὑπό ταρθέντα πρὸ πέντε χρόνων καὶ εἰς αὐτὸν τὸ διάστημα ἐπληρώνετο διάφορον εἰς τοὺς δανειστάς, ἢ παροῦσα διοίκησις τὰ ἀναιρεῖ, καὶ οἱ δανεισταὶ δὲν ἔχουν νὰ ζητοῦν εἰς τὸ ἔξῆς μήτε κεφάλαιον, μήτε διάφορον ἀπὸ τοὺς χρεώστας, ὡσὰν ὅποῦ ἐπῆραν τὰ δάνεια των, διότι διπλώνουν τὰ κεφάλια εἰς πέντε χρόνους.

heit liebenden Patrioten die Pässe der Strassen und die Anhöhen besetzen, bis die Menge zu ihnen stösst und ihre Zahl voll gemacht wird und nun sollen sie den Angriff auf die Tyrannen machen, nachdem sie allererst jedes Mal über zehn Mann einen Korporal, über 50 einen Lieutenant, über 100 einen Hauptmann gesetzt haben. Ein Brigadier befehlige 10 Hauptleute, ein Brigadier-General 3 Brigadiere, der Obergeneral befehlige die gesamten Brigade-Generalen.

Die Schulden der Städte, Marktflecken und Ortschaften und zum Teil auch der Bürger, wenn sie vor 5 Jahren gemacht worden sind, und für eben diese Frist das Interesse den Darleihern bezahlt worden ist, hebt die gegenwärtige Staatsverwaltung auf und die Darleihen können von jetzt an weder Kapital noch Interesse von solchen Schuldner fordern, als ob sie ihr Darlehen schon erhoben hätten, weil sie die Kapitale in fünf Jahren verdoppeln. (Ammerkung des Uebersetzers: Diesem zufolge werden in Griechenland 20 von 100 als Interesse bezahlt).

Stufenfolge der Gesetzgebungsangelegenheit. Die Seele der Staatsregierung. Rang, Vorschriften, welche von den Bürgern zu befolgen sind.

Ueber die Demokratie

Artikel 1. §. Der griechische demokratische Freistaat ist einig, mit dem Ganzen umfasset er in seinem Schosse verschiedene Volksstämme und Religionen. Er sieht die Verschiedenheit der Religionen nicht mit feindlichen Augen. Er ist unteilbar mit allem, was seine Flüsse und Meere in Provinzen teilen, welche alle zusammen einen verbundenen unauflösbarren Körper bilden.

Ueber die Einteilung des Volkes

2. §. Das griechische, das ist das in diesem Reiche wohnende Volk ohne Unterschied der Religion und Sprache wird, um die landeshoheitliche Gewalt in Tätigkeit zu setzen, eingeteilt in Ur-Versammlungen und Toparchien (d. i. einem Kadi unterworfen Gebiete, Munizipalitäten). Uur seine Gesinnung über einen Regierungsgegenstand zu äussern, versammelt es sich zur Eparchie (Departement).

3. §. Zur Erleichterung der Regierung und der allenthalben in Gleichheit auszuübenden Gerichtspflege teilet es sich in Eparchien (Gebiete der türkischen Memlek, französ. Departements), in Toparchien (Gebiete der türkischen Kadi, französ. Districts, Bezirke) und in Proëstate oder Sumpasilik (d. s. Cantons, Ortschaften). So heisst z. B. Thessalien eine Eparchie; Magnesia (mählich die Ortschaften seiner Gegend) heisst eine To-

'Αρχὴ τῆς νομοθετημένης πράξεως καὶ ψυχὴ τῆς διοικήσεως.
Τάξις καὶ τρόποι πᾶς πρέπει νὰ ἐπανολουθῶνται παρὰ τῶν πολιτῶν.

Περὶ τῆς Δημοκρατίας (¹⁾)

"Ἄρθρ. 1. Ἡ Ἑλληνικὴ δημοκρατία εἰναὶ μία, μὲ δλον δποῦ συμπεριλαμβάνει εἰς τὸν κόλπον τῆς διάφορα γένη καὶ θρησκείας· δὲν θεωρεῖ τὰς διαφορὰς τῶν λατρειῶν μὲ ἔχθρικὸν μάτι· εἰναι ἀδιαίρετος μ' δλον δποῦ ποταμοὶ καὶ πελάγη διαχωρίζουν τὰς ἐπαρχίας τῆς, αἱ δποῖαι δλαι εἰναι ἕνα συνεσφιγμένον ἀδιάλυτον σῶμα.

Περὶ Διαιρέσεως τοῦ λαοῦ

"Ἄρθρ. 2. Ὁ Ἑλληνικὸς λαός, τούτεστιν δεις τοῦτο τὸ βασίλειον κατοικῶν, χωρὶς ἔξαιρεσιν θρησκείας καὶ γλώσσης, διαμοιράζεται εἰς πρώτας συναθροίσεις εἰς τὰς τοπαρχίας διὰ νὰ βάλῃ εἰς πρᾶξιν τὴν αὐτοκρατορικὴν ἔξουσίαν του· ἦγουν συναθροίζεται εἰς κάθε ἐπαρχίαν διὰ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του ἐπάγω εἰς κανένα πρόβλημα.

"Ἄρθρ. 3. Διαμοιράζεται διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς διοικήσεως, καὶ διὰ νὰ γίνεται ἡ δικαιοσύνη δμοιοτρόπως, εἰς ἐπαρχίας, τοπαρχίας καὶ προεστάτα. "Ηγουν ἐπαρχία λέγεται ἡ Θεσσαλία· τοπαρχία ἡ Μαγνησία (ἦγουν τοῦ Βάλου τὰ χωρία) καὶ προεστάτον ἡ πολιταρχία τῆς Μακρυνίτζας ἐπάνω εἰς δώδεκα χωρία.

¹⁾ Παρθενών 1,546

parchie und das Stadtgebiet von Makrenitz mit 12 Dörfern heisst ein Proestat.

Ueber den Rang der Bürger

4. §. Jeder geborene und in diesem Reiche lebende Mensch nach einem Alter von 21 Jahren ist ein Bürger. Jeder Fremde in einem Alter von vollen 21 Jahren, welcher in diesem Reiche durch ein Jahr lebt und sich durch die Arbeit seiner Hände nährt, ist ein Bürger. Derjenige, welcher eine Besitzung kauft, ist ein Bürger. Wer eine Griechin heiratet, ist ein Bürger. Derjenige, welcher einen an Kindesstatt annimmt, ist ein Bürger. Derjenige, welcher einen Greis ernährt, ist ein Bürger. Derjenige, welcher die bulgarische † oder die hochgriechische Sprache redet und dem Griechenlande nützlich ist, wenn er auch bei den Antipoden wohnt (weil das griechische Geschlecht (προσώπι, der Sauerteig) in beide Hemisphären sich ausgebreitet hat) ist ein Grieche und ein Bürger. Derjenige, welcher Christ ist, wenn er auch weder die bulgarische † noch die hochgriechische Sprache redet, wenn er nur dem Lande der Griechen nützlich ist, ist ein Bürger.

Endlich jeder Fremde, welchen die Staatsverwaltung als einen würdigen Bewohner des Vaterlandes erkennt, als z. B. ein geschickter Künstler, ein vollkommener Lehrer, ein verdienstvoller Krieger, wird in unser Vaterland aufgenommen und kann zu allen den Rechten wie alle übrigen Bürger auf eine gleiche Weise gelangen.

Ein fremder Philosoph oder ein europäischer Künstler, welcher sein Vaterland verlässt und nach Griechenland kommt, um darin zu leben, mit der Absicht, seine Weisheit oder seine Kunst mitzuteilen, wird nicht nur als ein Gemeiner Bürger betrachtet, sondern auf öffentliche Kosten soll ihm eine marmorne Statue mit dem Kennzeichen seiner Wissenschaft oder Kunst errichtet werden, und die geschickteste griechische Feder soll die Geschichte seines Lebens schreiben.

5. §. Derjenige verliert die Rechte eines Bürgers, welcher in einem fremden Reiche einheimisch wird und von dort aus, womit er kann, seinem Vaterlande nicht nützet und gegen die Verordnungen desselben gleichgültig bleibt. Ebenso verliert sie auch derjenige, welcher ein Amt, oder die Sklaverei † oder Gnade von der Hand eines Tyrannen nimmt. Ein solcher heisst nicht mehr Bürger, sondern Verräter, weswegen er weit fortgetrieben und ihm kein Zutrauen mehr geschenkt werden soll. Ferner verliert die Rechte eines Bürgers derjenige, welcher ein Verbrechen begangen hat und nach dem Gesetze zu einer entehrenden Strafe verurteilt wird, solange bis er durch die Erduldung der Strafe sein Vergeben getilgt hat.

Περὶ τῆς τάξεως τῶν πολιτῶν.

"Αρθρ. 4. Κάθε ἄνθρωπος γεννημένος καὶ κατοικῶν εἰς αὐτὸν τὸ βασίλειον εἰκοσιενὸς χρόνου ἡλικίας εἶναι πολίτης.

Κάθε ξένος εἰκοσιενὸς σωστοῦ χρόνου, δστις κατοικῶντας εἰς αὐτὸν τὸ βασίλειον πρὸ ἐνὸς χρόνου ζῆι μὲ τὸ ἐφράγματον του, εἶναι πολίτης.

'Ἐκεῖνος δποῦ ἀγοράζει ἔνα ὑποστατικὸν εἶναι πολίτης.

'Ἐκεῖνος δποῦ νυμφεύεται μίαν Ἑλληνίδα εἶναι πολίτης.

'Ἐκεῖνος δποῦ παιίρνει ἔνα ψυχοπατιδί τον εἶναι πολίτης.

'Ἐκεῖνος δποῦ διμιλεῖ τὴν ἀπλῆν ἥ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν καὶ βοηθεῖ τὴν Ἑλλάδα, ὃς διατρέψῃ καὶ εἰς τοὺς ἀντίποδας, (ἐπειδὴ τὸ ἐλληνικὸν προζύμι ξέπλωθε καὶ εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια) εἶναι Ἑλλην καὶ πολίτης.

(Οποιος εἶναι χριστιανός, καὶ ἀν διμιλῇ τὴν ἀπλῆν ἥ τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, εἶναι πολίτης, φθάνει μόνον νὰ εἶναι χρήσιμος εἰς τὴν Ἑλλάδα.)

Καὶ τέλος πάντων κάθε ξένος, τὸν δποῖον ἥ διοίκησις στοχάζεται πῶς εἶναι ξένος κάτοικος τῆς πατρίδος, ἦγουν καθὼς ἔνας καλὸς τεχνίτης, ἔνας προκομένος διδάσκαλος, ἔνας ξένος πατριώτης, εἶναι δεκτὸς εἰς τὴν πατρίδα καὶ ημπορεῖ νὰ μετέφρεται ίσοτίμως τὰ δίκαια δποῦ καὶ δλοὶ οἱ συμπολίται.

"Ἐνας ξένος φιλόσοφος ἥ τεχνίτης Εὑρωπαῖος, δποῦ ἀφήσῃ τὴν πατρίδα του καὶ ἔλθῃ νὰ κατοικήσῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ σκοπὸν νὰ μεταδῶσῃ τὴν σοφίαν ἥ τὴν τέχνην του, ὅχι μόνον θεωρεῖται ὡς καθ' αὐτὸν πολίτης, ἀλλὰ καὶ μὲ δημόσια ξένοδα νὰ τῷ ἐγέρεται ἔνας ἀνδριάς μαρμαρένιος μὲ τὰ παράσημα τῆς διδάσκαλίας ἥ τέχνης του, καὶ δ πλέον σοφὸς ἐλληνικὸς κάλαμος νὰ γράψῃ τὴν ίστορίαν τῆς ζωῆς του.

"Αρθρ. 5. Χάνει τὰ δίκαια τοῦ πολίτου ἐκεῖνος, δποῦ ἔγινεν ἐντόπιος εἰς ξένον βασίλειον, καὶ δὲν βοηθεῖ τὴν πατρίδα του καὶ ἀπ' ἔκει, μὲ δποιον τρόπον ημπορεῖ, ἀλλ' ἀδιαφορεῖ εἰς τὰς προσταγάς της. Όμοίως καὶ ἐκεῖνος, δποῦ δέχεται δφφίκιον, ἥ δουλευσιν, ἥ χαρίσματα ἀπὸ χρεί τυράννου· δ τοιοῦτος δὲν λέγεται πλέον πολίτης ἀλλὰ προδότης, δθεν καὶ νὰ ἀποδιώκεται μακρὰν καὶ ἐμπιστοσύνη αὐτῷ νὰ μὴ δίδεται. Προσέτι τὰ χάνει καὶ ἔνας δποῦ ἔπταισε, καὶ κατὰ τὸν νόμον καταδικάζεται εἰς κρίσιν ἐν δσῳ ν' ἀθωωθῇ.

"Ἐξ ἐναντίας εἶναι γενναῖος πολίτης, ξένεπαινος κάτοικος καὶ φύλατος θνητὸς ἐπὶ γῆς εἰς τοὺς συμπολίτας του ἐκεῖνος. δστις διατρέψας εἰς ξένους τόπους ἔμαθε μίαν τέχνην, ἥ ἐσπούδασε μίαν ἐπιστήμην ἥ τὴν ναυτικήν, καὶ πρὸ πάντων τὴν ταχτικὴν πολεμικήν, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν πατρίδα. Ἐκεῖνου τὸ δνομα καὶ ἡ πόλις δποῦ τὸν ἔδωκε τὸ εἶναι καὶ τὸ γένος νὰ καταγράφεται εἰς τὸν δημόσιον κώδικα, ὅχι μόνον ὡς πολίτου ἀλλὰ καὶ ὡς εὐεργέτου τῆς πατρίδος, νὰ τῷ δίδεται εὐθὺς καὶ ἀξιωμα κατὰ τὴν προκοπήν του.

"Αρθρ. 6. Ἡ χρῆσις τῶν δικαίων τοῦ πολίτου μένει ἀνενέργητος τότε, δταν

Im Gegenteil ein edler Bürger, ein preiswürdiger Einwohner und seinen Mitbürgern auf der Erde ein höchst liebenswürdiger Sterblicher ist, jener, welcher im Auslande sich aufgehalten, eine Kunst erlernet und vor allem, welcher die Kriegskunst sich eigen gemacht hat und in sein Vaterland zurückkehrt. Sein Name und die Stadt, welche ihm sein Dasein gab, und sein Geschlecht soll in das öffentliche Protokoll eingetragen werden und nicht nur als eines Bürgers, sondern auch als eines Wohltäters seines Vaterlandes. Ihm soll unverzüglich und seiner Geschicklichkeit gemäss, ein Ehrenamt zugeteilt werden.

6. §. Der Gebrauch der Rechte eines Bürgers bleibt ausser Wirklichkeit gesetzt, solange jemand vor Gericht angeklagt ist und die Zeit, welche die Verteidigung zu erhalten brauchte, mit Seiner Rechtfertigung zu bringt.

Ueber die landeshoheitliche Eigenmacht des Volkes

7. §. Das sich selbst beherrschende Volk sind alle Einwohner dieses Reiches ohne Ausnahme der Religion oder der Sprache, Griechen, Bulgaren, Albanier, Vlachen, Armenier, Türken und jede andere Gattung der Volksstämme.

8. §. Das Volk allein ernennt seine Abgeordnete zu dem gemeinschaftlichen Rate des Nationalvereines.

9. §. Das Volk erteilt das Wahlrecht seinen mittelbaren Wahlmännern, damit diese die Volksbeherrscher, die Verweser der Gerichtspflege und die anderen Amtspersonen ernennen.

10. §. Das Volk beratschlaget sich, ob die bestimmten Gesetze seiner Wohlfahrt zuträglich seien und wenn sie dieses sind, so genehmigt und behält es dieselben; wenn es aber dagegen Einwendungen hat, so beförderst es den Bericht seines Missfallens an die Verwaltung.

Von den Ur-Versammlungen (Assemblées primaires)

11. §. Die Ur-Versammlungen des Volkes, das heisst diejenigen, welche dazu dienen, um die Abgeordneten zu wählen, werden von den Einwohnern gehalten, welche wenigstens schon vor sechs Monaten in der Toparchie (Municipalité, Canton), in welcher die Versammlung vorgenommen wird, ein Haus besassen.

12. §. Die Urversammlungen sind von nicht weniger als 200 und von nicht mehr als 600 Bürgern zusammengesetzt, welche aufgefordert werden, ihre Meinung zu sagen.

είναι ἐγκαλεσμένος εἰς τὴν κρίσιν, καὶ ὅσον καιρὸν ἥθελε βαστάξῃ ἡ κρισολογία, ἐν ὅσῳ νὰ τελειώσῃ πρὸς ὅφελός του.

(Περὶ αὐτοκρατορίας τοῦ λαοῦ).

"Ἀρθρ. 7. Ο αὐτοκράτωρ λαὸς είναι ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ βασιλείου τούτου χωρὶς ἔξαιρεσιν θρησκείας καὶ διαλέκτου, Ἑλληνες, Ἀλβανοί, Βλάχοι, Ἀρμένιδες, Τοῦρκοι καὶ κάθε ἄλλο εἶδος γενεᾶς.

"Ἀρθρ. 8. Αὐτὸς ὁ λαὸς μόνος του ὀνοματίζει τοὺς ἀπεσταλμένους του πρὸς τὸ κοινὸν συμβούλιον τοῦ ἔθνους.

"Ἀρθρ. 9. Αὐτὸς δίδει τὴν ἀδειαν τῆς ἐκλογῆς εἰς τοὺς ἀναμεταξύ του διαλεκτάς νὰ διαλέξουν τοὺς δημοσίους νομοκράτορας, τοὺς ἐγκληματικοὺς κριτάς, καὶ τοὺς λοιποὺς ὅξιωματικούς.

"Ἀρθρ. 10. Αὐτὸς ὁ λαὸς βουλεύεται, ἀν είναι οἱ διωρισμένοι νόμοι καλοὶ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν του· καὶ εἰ μὲν είναι καλοί, τοὺς φυλάττει, εἰδὲ καὶ ἔχει λόγον νὰ ἀντειπῇ, προθάλλει εἰς τὴν διοίκησιν τὸ τὶ τὸν πειράζει.

Περὶ τῶν πρώτων συναθροίσεων.

"Ἀρθρ. 11. Αἱ πρῶται συναθροίσεις τοῦ λαοῦ, ἥγουν ἐκεῖναι, ὅποῦ γίνονται διὰγὰ ἀποφασισθοῦν ποῖοι ἔχουν νὰ ἐκλεχθῶσιν ὡς ἀπεσταλμένοι, συγκροτοῦνται ἀπὸ κατοίκους, οἵτινες εὐρέθησαν νὰ ἔχουν σπήτια πρὸς ἕξ μηνῶν τούλαχιστον εἰς τὴν τοπαρχίαν ἐκείνην, ὅπου γίνεται ἡ συνάθροισις.

"Ἀρθρ. 12. Αὗται αἱ πρῶται συναθροίσεις είναι συνθεμέναι ἀπὸ 200 πολίτας τούλαχιστον, καὶ ἀπὸ 600 τὸ περισσότερον, προσκαλεσμένους νὰ δώσουν τὴν γνώμην τους.

"Ἀρθρ. 13. Αὗται αἱ πρῶται συναθροίσεις, προτοῦ νὰ ἔμβουν εἰς τὴν ὑπόθε-

13. §. Die Urversammlungen bestimmen, bevor sie zum Gegenstande der Wahl schreiten, allererst einen Präsidenten, einen Schreiber, welcher die Verhandlungen aufzeichnet und einen Stimmsammler, welcher das Gefäß herumträgt, in welches die Stimmzettel geworfen werden, auf welchen die Willensmeinung geschrieben steht mit dem Namen desjenigen, welcher sie gibt.

14. §. Die Sicherheitswache, um Ordnug in diese Versammlung zu bringen, wird von eben diesen Bürgern aus ihrer Mitte besorget.

15. §. Niemand darf mit Waffen in die Versammlung kommen.

16. §. Die Wahlen geschehen schriftlich oder mit lauter Stimme, wie es jeden von den wählenden Bürgern beliebt.

17. § Keine Urversammlung einer Toparchie kann auf irgendeine Weise einer anderen Toparchie zumuten, dass sie sich auf eben die Weise versammeln soll, wie sie; sondern eine jede ist frei, je nachdem sie es für zuträglicher findet.

18. §. Die Stimmsammler beglaubigen die Wahlstimme der Bürger, welche nicht schreiben können und doch wollen, dass ihre Meinung schriftlich sein soll.

19. §. Willensäußerungen, welche über Gesetze gegeben werden, sind Ja oder Nein. Diejenigen also, welche das Gesetz wollen, schreiben ihren Namen und dazu Ja. Die, welche es nicht wollen, schreiben zu ihrem Namen Nein; und die grössere Zahl der Stimmenden erhält das Übergewicht.

20. §. Der Wille der Urversammlung wird auf diese Art kundgemacht: Die Bürger der Toparchie N. bei ihrer Urversammlung am 1. Mai 1798 in einer Anzahl von 600 Stimmenden, stimmen für den Vorschlag, dass....., oder: wider den Vorschlag, dass...., Der Zahl nach sind 350 gegen 250.

Ueber die Vorstellung des Volkes.

21. §. Die Menge des Volkes stellet das gesamte Volk vor. Diese ist gleichsam der Grundstein der Volksvorstellung und nicht die Reichen oder die Gewaltigen.

22. §. Vierzigtausend Personen haben aus ihrer Mitte einen zu wählen welcher bei dem gesetzgebenden Körper ihr Abgeordneter ist.

23. §. Jede Vereinigung der Urversammlungen, in welchen von 29 bis 41 tausend Menschen waren, ernennet einen Abgeordneten.

24. §. Die Ernennung geschieht allein durch die Menge der Wahlstim-

σιν τῆς ἐκλογῆς διορίζουν πρῶτον ἔναν πρόεδρον, ἔναν γραμματικὸν νὰ γράψῃ τὰ λεγόμενα καὶ ἔναν ψηφοφόρον, ἢτοι ἐκεῖνον ὃποῦ βαστᾶ τὴν στάμνον, μέσα εἰς τὴν δποίαν δίπτονται τὰ χαρτάκια, ἐπάνω τῶν δποίων εἶναι γραμμένη ἡ γνώμη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ κατοίκου, ὃποῦ τὴν δίδει.

"Αρθρ. 14. Τὸ ζαμπητλῆκι, διὰ νὰ βασταχθῇ ἡ εὐταξία εἰς τὴν συνάθροισιν αὐτήν, διορίζεται παρὰ τῶν ἰδίων πολιτῶν ἀπ' ἀναμεταξύ των.

"Αρθρ. 15. Κανένας εἰς τὴν τοιαύτην συνέλευσιν νὰ μὴν ἔρχεται ἀρματωμένος.

"Αρθρ. 16. Αἱ ἐκλογαὶ γίνονται ἐγγράφως ἢ μὲν μεγάλην φωνήν, καθὼς θέλει καθ' ἓνας τῶν ἐκλεγόντων πολιτῶν.

"Αρθρ. 17. Μία πρώτη συνάθροισις μιᾶς τοπαρχίας δὲν ἥμπορει κατ' οὐδένα τρόπον νὰ προσδιορίσῃ εἰς ἄλλην τοπαρχίαν τὸ νὰ συναθροίζωνται κατὰ τὸν τρόπον ὃποῦ καὶ αὐτή, ἂλλ' ἢ κάθιε μία ἐναὶ ἐλευθέρα καθὼς τὸ κρίνη καλλιώτερον.

"Αρθρ. 18. Οἱ ψηφοφόροι βεβαιώνουσι τὴν ψῆφον τῶν κατοίκων, ὃποῦ δὲν ἥξενδονται νὰ γράψουν καὶ θέλουν νὰ ἔργαστρος ἡ γνώμη των.

"Αρθρ. 19. Αἱ γνῶμαι ὃποῦ δίδονται περὶ τῶν νόμων εἶναι τὸ ναὶ ἢ τὸ ὅχι· ἕγγονον οἱ θέλοντες ἐκεῖνον τὸν νόμον γράφουν τὸ ὄνομά τους καὶ ἔνα ναὶ. Καὶ οἱ μὴ θέλοντες τὸν γράφουν τὸ ὄνομά τους καὶ ἔν ὅχι· καὶ οἱ περισσότεροι κυριεύουσι.

"Αρθρ. 20. Ἡ θέλησις τῆς πρώτης συναθροίσεως κηρύγτεται ἔτσι. Οἱ πολῖται τῆς τοπαρχίας τάδε..... συναχθέντες εἰς πρώτην συναθροισιν τῇ πρώτῃ Μαΐου 1798 τὸν ἀριθμὸν 600 ψηφισταί, ψηφοῦσιν ὑπὲρ τῆς ὑποθέσεως τάδε.... ἢ κατὰ τῆς ὑποθέσεως τάδε.... δύντες οἱ περισσότεροι τὸν ἀριθμὸν 350 ἐναντίον 250.

Περὶ τῆς ἐθνικῆς παραστήσεως.

"Αρθρ. 21. Παραστάνει ὅλον τὸ ἔθνος τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, τὸ ὅποῖον εἶναὶ ἃς θεμέλιον τῆς ἐθνικῆς παραστήσεως καὶ ὅχι μόνον οἱ πλούσιοι ἢ οἱ προεστοί (Τουρκ. κοτζιαμπασίδες).

"Αρθρ. 22. Σαράντα χιλιάδες ὑποκείμενα ἔχουν νὰ ἐκλέξουν ἔναν ἀπ' ἀναμεταξύ των διὰ νὰ γένῃ ἀπεσταλμένος εἰς τὸ νομοδοτικὸν σῶμα.

"Αρθρ. 23. Κάθε συνένωσις τῶν πρώτων συναθροίσεων, ὃποῦ ἦτο ἀπὸ 39 ἔως 41 χιλιάδας ἀνθρώπων, δνουματίζει ἔναν ἀπεσταλμένον.

"Αρθρ. 24. Ο δνοματισμὸς γίνεται μόνον κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ψήφων, ἢ-

men. Haben also nicht die Wenigern das Übergewicht, so heisst es eben so viel, als dass es die Reichen nicht haben.

25. §. Jede Urversammlung macht die Sammlung ihrer Wahlstimmen und schickt einen Stellvertreter dahin, wo die grössere Versammlung in der Mitte der Toparchie ist, um durch ihren Wahlmann die Wahl da, wo sie geschieht, verrichten zu lassen und so ist es nicht notwendig, dass alle Ansässigen selbst dahin gehen.

26. §. Wenn die erste Entscheidung der Versammlungen keine hinreichend überwiegende Zahl enthält und die beiden widersprechenden Teile vollkommen gleich sind, so wird eine zweite Versammlung gehalten und dann geben sie ihre Wahlstimmen blass über die zwei Bürger, welche die zahlreicheren Stimmen der Ansassen auf sich ziehen.

27. §. Wenn auch diese Wahlstimmen gleichzählig sind, z. B. 300 für den Petrus und 300 für den Paulus, so wird der Bejahrtere vorgezogen, nachdem er sowohl durch die erste Wahl vorgeschlagen, als durch die zweite gewählt worden ist. Wenn aber auch diese zwei von eben demselben Alter sind: so entscheidet unter ihnen das Los.

28. §. Jeder einverleibter Ansass, welcher die Rechte des Bürgers verlangt hat, ist würdig, in der ganzen Ausdehnung der Demokratie gewählt zu werden.

29. §. Jeder abgeschickte Stellvertreter ist ein Eigentum des ganzen wählenden Volkes. Deswegen wird er nicht als Abgeordneter dieser oder jener Toparchie, sondern als ein Angeordneter von uns allen betrachtet.

30. §. Wenn es sich trifft, dass der Gewählte die Wahl nicht annimmt, oder von dem Dienste entlassen zu werden sucht, oder wenn die Verwaltung einen aus was immer für einen offenbar gegründeten Ursache von der Ehrenstelle entfernt, oder wenn einer stirbt, so haben die Urversammlungen, welche ihn ernannt haben, einen anderen geeigneten Nachfolger an seine Stelle zu setzen.

31. §. Ein abgeordneter Stellvertreter, welcher um seine Entlassung angeucht und welchen die Vollmacht von der Verwaltung entlassen hat, kann sein Amt nicht niederlegen; bis derjenige, welcher an seine Stelle zu treten hat, angekommen und das Geschäft des Entlassenen übernommen hat.

32. §. Das Volk dieses Reiches versammelt sich jedes Jahr am ersten Mai, um die Wahlen seiner Stellvertreter vorzunehmen.

33. §. Das Volk entscheidet und bestimmt in diesen Wahlen, wie gross die Zahl der Bürger auch sein mag, welche das Recht haben, in denselben ihre Stimmen zu geben.

34. §. Die Urversammlungen werden auch ausser der Ordnung ge-

γουν ποτὲ οἱ δλιγάτεροι δὲν ἔχουν κῦρος, ἃς ἡναι δσον πλούσιοι καὶ δν ἡναι.

"Αρθρ. 25. Κάθε πρώτη συνάθροισις κάμνει τὴν σύναξιν τῶν ψήφων τῆς καὶ στέλλει ἐναν ἐπιθεωρητὴν ἑκεῖ, δποῦ εἰναι ή μεγαλυτέρα συνάθροισις εἰς τὴν μέσην τῆς τοπαρχίας, διὰ νὰ ἐπικρίνῃ τὴν ἐκλογήν, δποῦ ἑκεῖ ἔγινε διὰ τὸν ἐκλεχόντα καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πηγαίνουν δλοι οἱ κάτοικοι.

"Αρθρ. 26. "Αν ή πρώτη ἐπίκρισις τῆς συναθρούσεως δὲν περιέχῃ ἴκανῶς τὸν περισσότερον ἀριθμόν, ἀλλ' εἶναι καὶ ἀπὸ τὰ δύο ἀντιφάσκοντα μέρη ἵσια, πρέπει νὰ γίνῃ καὶ δευτέρα συνάθροισις καὶ τότε ψηφίζουσι περὶ τῶν δύο πολιτῶν, οἵτινες ἡνωσαν εἰς τὸν ἑαυτόν των τὰς περισσοτέρας ψήφους τῶν κατοίκων.

"Αρθρ. 27. "Αν αἱ ψῆφοι ἡναι ἰσάριθμοι, ἥγουν 300 εἶναι διὰ τὸν Πέτρον καὶ 300 διὰ τὸν Παῦλον, δ γεροντότερος προτιμᾶται τόσον διὰ νὰ ὑποψηφισθῇ δσον καὶ διὰ νὰ ἐκλεχθῇ δταν δμως καὶ οἱ δύο ἡναι τῆς αὐτῆς ἡλικίας, τότε δικῆρος ἔχωροίζει.

"Αρθρ. 28. Κάθε προκομμένος κάτιοικος μετερχόμενος τὰ δίκαια τοῦ πολίτου εἶναι: ἀξιος νὰ ἐκλεχθῇ εἰς δῆλην τὴν ἔκτασιν τῆς δημοκρατίας.

"Αρθρ. 29. Κάθε ἀπεσταλμένος τοποτηρητής εἶναι κτῆμα ὀλοκλήρου τοῦ ἔθνους· ἥγουν δὲν θεωρεῖται πῶς εἶναι ἀπ' ἐκείνην ἡ ἐκείνην τὴν τοπαρχίαν ἀλλὰ πῶς εἶναι δλονῶν μας.

"Αρθρ. 30. "Αν τύχῃ καὶ δ ἐκλεχθεὶς δὲν δέχεται τὴν ἐκλογήν ἡ ζητεῖ ν' ἀφεθῇ πλέον ἀπὸ τὴν δούλευσιν ἡ τὸν ἔβγαλεν ή διοίκησις ἀπὸ τὴν ἀξίαν του διὰ καμμίαν αἰτίαν εὐλογοφανή ή ἀπέθανεν, αἱ πρώται συναθρούσεις δποῦ τὸν ὀνομάτισαν ἔχουν ἄλλον ἔτοιμον διάδοχόν του διὰ νὰ βάλουν εἰς τὸν τόπον του.

"Αρθρ. 31. "Ἐνας ἀπεσταλμένος τοποτηρητής, δποῦ ἔξητησε ν' ἀφεθῇ καὶ τὸν ἔδοθη ή ἀδεια ἀπό τὴν διοίκησιν, δὲν ἤμπορει ν' ἀφήσῃ τὴν δουλειάν του ἐν δσφ δὲν ἔλθῃ ἐκείνος δποῦ ἔχει νὰ ἔλθῃ εἰς τὸν τόπον του καὶ νὰ ἐπιχειρισθῇ τὸ ἔργον τοῦ εὐγαλμένου.

"Αρθρ. 32. "Ο λαὸς τούτου τοῦ βασιλείου συμμαζώνεται κάθε χρόνον εἰς τὴν πρώτην τοῦ Μαίου διὰ νὰ κάμη τὰς ἐκλογάς τῶν τοποτηρητῶν του.

"Αρθρ. 33. "Ο λαὸς κρίνει καὶ ἀποφασίζει δι' αὐτῆς τὰς ἐκλογάς, δσος καὶ δν ἡναι δ ἀριθμὸς τῶν πολιτῶν, οἱ δποῖοι ἔχουν τὸ δίκαιον νὰ δώσουν ψῆφον εἰς αὐτάς.

"Αρθρ. 34. Αἱ πρώται συναθρούσεις γίνονται καὶ ἔξω τῆς τάξεως, ἥγουν ἃς μὴ ἡναι καὶ ή πρώτη Μαίου, ἥγουν, δταν τὸ ἔνα πέμπτον τῶν πολιτῶν ἐκείνων, δποῦ ἔχουν τὸ δίκαιον νὰ δώσουν γνώμην τους εἰς αὐτάς, ζητᾷ διὰ νὰ γίνουν.

"Αρθρ. 35. "Η συνάθροισις γίνεται (δταν τύχῃ τοιαύτη περίστασις ὡς ή 34) διὰ μέσου τῶν προεστῶν τοῦ τόπου ἐκείνου, δπως εἶναι ή συνήθεια νὰ γίνεται πάντοτε.

"Αρθρ. 39. Αθται αἱ ἔξω τῆς τάξεως συναθρούσεις (ἥγουν ἐκείναι δποῦ γίνονται εἰς ἄλλον καμρὸν καὶ δχι εἰς τὴν πρώτην Μαίου) τότε ἤμποροῦν νὰ βουλεύωνται καὶ ν' ἀποφασίζουν, δταν ἔνας παραπάνω ἀπὸ τοὺς μισοὺς πολίτας ἐκείνους,

halten, wenn nämlich auch nicht der erste des Mai ist sobald der fünfte Teil der Bürger, welche das Recht haben, in denselben ihre Stimme zu geben, verlangt, dass sie gehalten werden.

35. §. Die Versammlung geschieht, wenn der Umstand von 34. §. eintrifft, vermittelst der Vorsteher jenes Ortes, wo sie gewöhnlich zu geschehen pflegt.

36. §. Die ausserordentlichen Versammlungen (nämlich diejenigen, welche zu einer anderen Zeit und nicht an dem I. Tage des Mai gehalten werden), können nur dann sich beratschlagen und etwas bestimmen, wenn Einer über die Hälfte der Bürger, welche das Recht haben ihre Stimmen zu geben, anwesend ist, z. B. die volle Zahl der Stimmendegeber ist 600, nun müssen 301 anwesend sein, wenn die ausserordentliche Versammlung statthaben soll.

Ueber die Wahlversammlungen.

37. §. Die in den Urversammlungen vereinten Bürger ernennen einen Wahlmann (electeur), wenn sie an der Zahl 200 sind; wenn sie aber von 201 bis 400 gehen, so ernennen sie zwei und wenn sie von 401 bis 600 sind, so ernennen sie drei.

38. §. Die Wahlversammlungen geschehen und dauern auf eben dieselbe Art, wie die Urversammlungen, so wie wir Art. 11, 12, 13, gesagt haben. Z. B. die Urversammlungen geschehen schriftlich oder mündlich: ebenso diese. Dort sind wenigstens 60 Stimmendegeber, um 3 zu erwählen, hier ebenso.

Ueber den gesetzgebenden Körper.

39. § Der gesetzgebende Körper, welcher auch Rat genannt wird, ist aus 750 Personen zusammengesetzt. Die 500 sind die jüngeren und heissen der Rat der Fünfhundert; diese bringen die Gesetze in Vorschlag; aber die 250 sind die älteren und heissen der Rat der Alten. Diese sancionieren die von den Fünfundert in Vorschlag gebrachten Gesetze, oder verwerfen sie, wenn sie es vernünftig finden, sie zu verwerfen. Jene als jüngere Männer sind mehr zu Erfindung und Unternehmung, diese als ältere Männer sind mehr zur Beurteilung und Untersuchung geeignet. Dieser Körper ist einig (un), immerwährend in Rücksicht seiner Wirkung. Denn, wenn auch die Personen sich ändern, so bleibt doch der ganze Körper und die Verordnungen desselben ändern sich nicht mit dem Wechsel der Personen.

δποῦ ἔχουν δίκαιον νὰ δώσουν τὴν γνώμην τους, εἶναι παρόντες· τουτέστι ὁ σω-
στὸς ἀριθμὸς τῶν ψηφιστῶν εἶναι 600, πρέπει νὰ ἦναι 301, διαν ὅτε νὰ γίνῃ ἡ ἔξι
τῆς τάξεως συναθροίσις.

Περὶ τῆς αὐτοκρατορίας τοῦ λαοῦ. †

"Ἄρθρ. 37. Οἱ πολῖται ἐνωμένοι εἰς πρώτας συναθροίσεις ὀνοματίζουν ἔναν
ἐκλέκτορα διαν ἦναι αὐτοὶ 200 τὸν ἀριθμόν, εἰδὲ καὶ εἶναι ἀπὸ τοὺς 201 ἔως
τοὺς 400 ὀνοματίζουν δύο ἐκλέκτορας· καὶ ἄν ἦναι ἀπὸ τοὺς 401 ἔως τοὺς 600
ὀνοματίζουν τρεῖς.

Περὶ τῶν ἐκλεκτικῶν συναθροίσεων †

"Ἄρθρ. 38. Βαστῶνται, διαρκοῦσι καὶ γίνονται κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον αἱ
ἐκλεκτικαὶ συναθροίσεις, καθὼς καὶ αἱ πρῶται, ὃποῦ εἴπομεν (ἄρθρ. 11, 12, 13)
ἡγουν αἱ πρῶται συναθροίσεις γίνονται ἐγγράφως ἢ μὲ τὴν φωνὴν, ἔτι καὶ αὐταὶ.
Ἐκεῖ εἶναι 60 ψηφισταὶ τούλαχιστον διὰ νὰ ἐκλέξουν τρεῖς, ἐδῶ πάλιν ὅμοιως.

Περὶ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος

"Ἄρθρ. 39. Τὸ Νομοδοτικὸν σῶμα, δπερ καὶ Βουλὴ ὀνομάζεται, εἶναι συνθε-
μένον ἀπὸ 750 ὑποκείμενα· οἱ μὲν 500 εἶναι οἱ νεώτεροι καὶ ὀνομάζεται ἡ Βου-
λὴ τῶν 500: αὐτοὶ προβάλλουν νόμους. Οἱ δὲ 250 εἶναι οἱ γεροντότεροι καὶ ὀνο-
μάζεται Βουλὴ τῶν Γερόντων· αὐτοὶ ἐπικυρώνουν τοὺς προβληθέντας νόμους πα-
ρὰ τῶν 500 ἢ τοὺς ἀκριδοῦσι, ἀν δὲν τοὺς εὔρουν εὔλογον. Ἐκεῖνοι ὡς νεώτεροι
εἶναι ἐφευρετικοὶ καὶ δραστήριοι· τοῦτοι ὡς γεροντότεροι πρακτικώτεροι καὶ ἔξε-
ρευνητικοί. Τὸ σῶμα τοῦτο εἶναι ἐν αἰώνιον εἰς τὸ ἔργον του· ἀν καὶ ἀλλάζουν τὰ
ὑποκείμενα, τὸ σῶμα δμας μένει ὀλόκληρον καὶ αἱ προσταγαὶ του δὲν ἀλλάζουν
μὲ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ὑποκειμένων.

"Ἄρθρ. 40. Ἀλλάζονται ἡ κυρώνονται τὰ μέλη τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος
κάθε χρόνον.

40. §. Alle Jahre werden die Glieder des gesetzebenden Körpers verändert oder bestätigt.

41. §. Die Versammlung aller abgeordneten Stellvertreter (Repräsentanten), welche von den Wahlversammlungen sind abgeschickt worden, muss an dem Orte, welcher ihnen ist bestimmt worden, um den Anfang ihrer Geschäfte zu machen, am ersten Tage des Monats Julius sich einfinden.

42. §. Der gesetzgebende Körper wird Nationalversammlung genannt, weil er die ganze Nation vorstellt. Wenn er übrigens Verordnungen und Gesetze erlässt, so werden sie angenommen und sind rechtskräftig, wenn wenigstens ein Repräsentant die andere Hälfte überstimmt und wenn nicht bloss einige es wollen.

43. §. Es wird nicht gestattet, dass die Abgeordneten beunruhigt, angeklaget und gerichtlich belangt werden wegen ihrer Begriffe und Meinungen, welche sie vor der Versammlung des gesetzgebenden Körpers geäussert haben. Sie haben eine vollkommene Freiheit, alles das, was sie denken, zum Besten des Vaterlandes ohne Rückhalt zu sagen.

44. §. Sie können verhaftet werden, wenn sie ein schweres Verbrechen, z. B. Totschlag oder etwas anderes dergleichen begehen. Doch muss der Verhaftsbefehl oder der Befehl des Hausarrestes mit der Genehmigung des gesetzgebenden Körpers geschehen. Weil diese Personen heilig sind, indem sie die ganze Nation vorstellen, so ist es auch billig, dass die ganze Nation, welche durch den gesetzgebenden Körper vorgestellt wird, dieselben richte.

Ueber die Ratsversammlungen des gesetzgebenden Körpers.

45. §. Die Ratsversammlungen des gesetzgebenden Körpers sind ungesperrt und öffentlich.

46. §. Alle Vorstellungen, welche die Räte in der Ratsversammlung machen, werden aufgeschrieben und Praktika (d. i. Verhandlungen, Protokolle) genannt. Diese Praktika werden übrigens gedruckt, damit das Volk sie lesen und vernehmen könne.

47. §. Die Ratsversammlung kann nichts in Beratsschlagung nehmen und bestimmen, wenn nicht die Hälfte ihrer Glieder anwesend ist.

48. §. Der Rat kann den Vortrag eines Beisitzers durch die Tagesordnung, welche hätte eintreffen sollen, nicht hindern, sobald etwas notwendig für das Vaterland befunden wird.

49. §. Der Rat hält seine Sitzungen, wenn die Repräsentanten über die Hälfte anwesend sind.

"Αρθρ. 41. Ή ένωσις ὅλων τῶν ἀπεσταλμένων τοποτηρητῶν, δποῦ ἐστάλθησαν ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις, πρέπει νὰ εὑρεθοῦν εἰς τὸν τόπον δποῦ τοῖς ἔδιωρίσθη, διὺν νὰ κάμουν ἀρχὴν τῆς ἐπιχειρήσεώς των εἰς τὴν πρώτην ἡμέραν τοῦ Ιουλίου μηνός.

"Αρθρ. 42. Αὐτὸν τὸ Νομοδοτικὸν σῶμα δνομάζεται Ἐθνικὴ Συνέλευσις ὥσπερ ποὺ παρασταίνει ὅλον τὸ ἔθνος· αὐτὸν λοιπὸν δταν ἐκδίδῃ προσταγὰς καὶ νόμους, τότε πιάνονται καὶ εἶναι δίκαιοι, δταν ἔναι τούλαχιστον ἔνας περισσότερον ἀπὸ τοὺς μισοὺς τοποτηρητάς, καὶ δχι μόνον μερικοί.

"Αρθρ. 43. Οἱ ἀπεσταλμένοι αὐτοὶ δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ κυνηγηθοῦν, νὰ ἐγκαλεσθοῦν καὶ νὰ κριθοῦν ποτέ διὰ τὰς ἰδέας καὶ γνώμας δποῦ ἐφανέρωσαν ἐν τῷ μέσω τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος· ἦγουν εἶναι πάντη ἐλεύθεροι νὰ εἰποῦν ἐκείνο δποῦ στοχάζονται διὰ ὠφελιμώτερον εἰς τὴν πατρίδα χωρὶς καμμίαν συστολήν,

"Αρθρ. 44. Αὐτοὶ ἡμποροῦν νὰ κατακρατηθοῦν δταν κάμουν κανένα ἔγκλημα βαρύ, καθὼς φύνον ἢ ἄλλον τοιοῦτον· δμως ἢ ἀπόφασις τοῦ νὰ τοὺς πηγαίνουν εἰς κανέναν τόπον, πρέπει νὰ γίνῃ μὲ τὴν ἐπικύρωσιν τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος. Ἐπειδὴ καὶ αὐτὰ τὰ ἓποκείμενα εἶναι Ἱερὰ καὶ παρασταίνουν τὸ γένος δλόκληρον· δθεν πρέπει τὸ δλόκληρον γένος δποῦ παρασταίνεται ἀπὸ τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα νὰ τοὺς καταδικάσῃ.

Περὶ συνεδρίων τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

"Αρθρ. 45. Τὸ Συνέδριον τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος εἶναι δημόσια καὶ φανερά.

"Αρθρ. 46. "Ολα ὅσα καὶ ἀν εἴπουν εἰς τὸ Συνέδριον γράφονται καὶ λέγονται πρακτικά, αὐτὰ λοιπὸν τὰ πρακτικὰ νὰ τυπώνωνται διὰ νὰ τὰ ἡξεύρῃ δ λαὸς διαβάζοντάς τα.

"Αρθρ. 47. Τὸ Συνέδριον δὲν ἡμπορεῖ νὰ βουλευθῇ καὶ ν' ἀποφασίσῃ, ἀν δὲν ἔναι τὰ ἡμισυ μέλη παρόντα.

"Αρθρ. 48. Τὸ Συνέδριον δὲν ἡμπορεῖ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν ὁμιλίαν ἀπὸ κανέναν συγκάθεδρόν του εἰς τὴν τάξιν δποῦ ἥθελε ζητήσῃ νὰ συντύχῃ, δταν στοχάζεται τίποτε ἀναγκαῖον ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

"Αρθρ. 49. Τὸ συνέδριον βουλεύεται, δταν οἱ παρόντες τοποτηρηταὶ ἔναι περισσότεροι ἀπ' ἐκείνους δποῦ λείπουν.

50. §. Wenn fünfzig Glieder der Nationalversammlung eine Schwierigkeit finden, oder mit etwas nicht zufrieden sind: so können sie verlügen, dass das ganze Volk nach den angeführten Weissen (11, 12, 13, 38) versammelt werde, um diessen Gegenstand zu entscheiden.

51. §. Die Nationalversammlung hat das Recht, das Verhalten und die Bewegungen eines jeden Abgeordneten zu untersuchen. Wenn er fleissig in ihr erscheint, wenn er dem Vaterlande nützlich ist, so ist es gut. Wenn nicht, so soll sie ihn anzeigen und auf den Verdächtigen ein aufmerksames Auge haben.

52. §. Die Sicherheitsanstalt, das ist die Wachen, welche an den Orten, wo die Versammlung des gesetzgebenden Körpers gehalten wird, Dienst haben, unterliegen seinen Verordnungen; ebenso dürfen diejenigen, welche um das Versammlungsgebäude stehen, von ihm nicht getrennt sein.

Über die Geschäfte des gesetzgebenden Körpers.

53. §. Der gesetzgebende Körper bringt Gesetze in Vorschlag underteilt Verordnungen oder Befehle.

Alle Gesetze und Verordnungen werden in der bulgar-griechischen Sprache, als der verständlichsten und leichtesten abgefasst, damit sie von allen in dem Reiche befindlichen Völkern gelernet werde; ebenso alle Schriften der gerichtlichen und anderer öffentlichen Verhandlungen.

54. §. Die Gesetze, d. i. die Verfügungen des gesetzgebenden Körpers betreffen:

- 1). Die Gesetzgebung für das politische und Justizwesen †.
- 2). Die allgemeine Verwaltung der ordentlichen Einkünfte und Ausgaben unseres demokratischen Staates.
- 3). Die Grundgüter, über welche das ganze Volk zu schalten hat, Domäne genant.
- 4). Länge, Schwere, Mass (Titel, Auflage, Siegelwesen), Benennung der Scheidemünzen und aller Geldsorten.
- 5). Die Gattungen der Abgaben, wieviel sie betragen und wie sie sollen bezogen werden.
- 6). Erklärung des Krieges gegen ein feindliches Volk.
- 7). Einteilung des demokratischen Gebietes in Toparchien und Eparchien.
- 8). Aufsicht der Schulen und auf welche Art die Kinder der Bürger sollen erzogen werden.

"Αρθρ. 50. Πενήντα μέλη τῆς Ἐθνικῆς Συνελεύσεως δταν εῦρουν καμμίαν δυσκολίαν, ἡ δισαρεστοῦνται εἰς τίποτες, ἡμποροῦν νὰ ζητήσουν δτι νὰ συναχθῇ δλόκληρον τὸ γένος κατὰ τοὺς ορθότες (11, 12, 38) διὰ ν' ἀποφασίσῃ ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν.

"Αρθρ. 51. Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις ἔχει τὸ δίκαιον νὰ ἔξετάζῃ τὴν διαγώγην καὶ τὰ κινήματα τοῦ καιθ' ἐνδέκας ἀπεσταλμένοι, δποῦ συνεδριάζει μαζύ της, δποῦ ἂν ἦναι πρὸς ὄφελος τῆς πατρίδος καλῶς, εἰδὲ ὅχι, νὰ τὸν φανερώῃ καὶ νὰ λαμβάνῃ προσοχὴν ἀπὸ τὸν ὑποπτον.

"Αρθρ. 52. Οἱ φύλακες οἵτινες φυλάττουσιν εἰς τὸν τόπον ὅπου γίνεται ἡ συνάθροισις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος ὑπάκεινται εἰς τὰς προσταγάς των, δμοίως καὶ ἐκείνοι δποῦ εἶναι τριγύρω εἰς τὸ κτίριον τῆς συναθροίσεως του νὰ ἦναι διωρισμένοι ἀπ' αὐτό.

Περὶ τῶν ἔργων τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

"Αρθρ. 53. Τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα προβάλλει νόμους, καὶ δίδει ψηφίσματα ἡτοι προσταγάς.

"Ολοὶ οἱ νόμοι καὶ προσταγαὶ εἰς τὴν ἀπλήν τῶν Ἑλλήνων γλῶσσαν, ὡς πλέον εὐκατάληπτον καὶ τεύχολον νὰ οπωδυσθῇ ἀπ' ὅλα τὰ εἰς τὸ βασίλειον τοῦτο ἐμπεριεχόμενά γένη, δμοίως καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τῶν κρίσεων καὶ ἄλλων δημοσίων πράξεων.

"Αρθρ. 54. Νόμοι θέλει νὰ εἰπῇ ἐκεῖναι αἱ πράξεις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος δποῦ ἀποβλέπουσι :

α'. Τὴν νομοθεσίαν δποῦ ἀφιερᾶται εἰς τὰ πολιτικὰ καὶ ἐγκληματικά.

β'. Τὴν γενικὴν διοίκησιν τῶν τακτικῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Δημοκρατίας γ'. Τὰ ὑποστατικὰ δποῦ ἐξουσιάζει δλον τὸ ἔθνος λεγόμενα βασιλικά.

δ'. Ο τίτλος, τὸ βόρος, ἡ βοῦλλα καὶ τὸ ὄνομα τῶν ἀσπρῶν καὶ κάθε εἴδους χρήματος.

ε'. Τὰ εἰδη τῶν δοσιμάτων, πόση νὰ ἦναι ἡ σοῦμμα των καὶ πῶς νὰ συμμαζώνωνται.

στ'. Ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου ἐναντίον κανενὸς ἐχθρικοῦ ἔθνους.

ζ'. Κάθε νέος διαμερισμὸς εἰς τοπαρχίας καὶ ἐπαρχίας τοῦ τόπου τῆς Δημοκρατίας.

η. Ἡ ἐπιστασία τῶν σχολείων καὶ τί λογῆ; νὰ ἀνατρέψωνται οἱ παῖδες τῶν πολιτῶν.

θ'. Αἱ δημόσιαι τιμαὶ διὰ τὴν ἐνθύμησιν τῶν μεγάλων ἀνδρῶν καὶ τῶν διαφεντευτῶν τῆς πατρίδος.

9). Öffentliche Ehrenbezeugungen zur Aufmunterung grosser Männer und der Verteidiger des Vaterlandes.

55. §. Die Verordnungen des gesetzgebenden Körpers haben auf diese Gegenstände zu sehen:

1). Die Bestimmung der Armeen, welche man in jedem Jahre sowohl zur See als zu Land nötig hat.

2). Die Gestattung oder Verweigerung, dass fremde Armeen durch das Gebiet unseres Reiches ziehen.

3). Die Landung fremder Seetruppen in den Häfen des griechischen Freistaates.

4). Die Obsorge für die allgemeine Sicherheit und Ruhe; nämlich Massregeln, dass Ordnung und Ruhe in dem Gebiete des griechischen Staates beobachtet werde.

5). Jährliche und tägliche Einteilung der Steuern und Bedürfnisse öffentlicher Werke; nämlich wieviel Beiträge zu den verschiedenen Bedürfnissen des Freistaates durch ein ganzes Jahr erfordert werden; oder Verordnungen über den Bau der Brücken, Strassen, Häfen, Kanäle, Gebäude u. d. gl.

6). Verordnungen der Scheidemünzen jeder Art;

7). Die unbestimmten Ausgaben, welche auf gemeinnützige Gegenstände verausgabt werden, ebenso die ungewöhnlichen. z. B. Belohnung desjenigen, welcher die Schiffe des Feindes in Brand gesteckt hat, oder die Ausgaben eines, welcher abgeschickt wird, um einen geheimen Auftrag zum Nutzen des Vaterlandes zu vollziehen.

8). Untersuchungen oder kluge Massregeln, wo sie einem Orte, einem Teile, einer Municipalität, oder irgendeiner Gattung öffentlicher Angelegenheiten nützlich sind.

9). Obsorge, dass das Land des Freistaates verteidigt werde.

10). Die Bestätigung der Friedensverträge.

11). Die Ernennung oder Veränderung der Generale des Freistaates.

12). Jede Person des Rates zu belangen und zur Rechenschaft zu zwingen, ebenso jeden Geschäftsträger in politischen und Volksangelegenheiten.

13). Die Anklage jener, welche einer Verschwörung gegen die allgemeine Sicherheit des Freistaates verdächtig sind.

14). Jede Veränderung in der Partial-Verteilung des griechischen Landes. Z. B. wenn einer ein Verräter der Vaterlandes zu sein scheint, so entfernet es ihn von dem Lande, wo er eine obrigkeitliche Vollmacht hatte und übergibt dasselbe einem andern.

15). Die Belohnungen des Volkes. Z. B., ein Bürger hat eine ruhmvolle Tat ausgeübt und das Volk muss ihn belohnen; nun übernimmt der ge-

“Αρθρον 55. Ψηφίσματα ή προσταγαὶ θέλει νὰ εἰπῇ αἱ πράξεις τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος δποῦ ἀποβλέπουσι :

α'. Τὸν διορισμὸν τῶν στρατευμάτων δποῦ χρειάζονται τόσον διὰ θαλάσσης δύσον καὶ διὰ ξηρᾶς τὸν κάθε χρόνον.

β'. Τὴν ἄδειαν ἡ τὸ ἐμπόδιον τοῦ νὰ περάσουν ξένα στρατεύματα ἐπάνω εἰς τὸν τόπον τοῦ βασιλείου τούτου.

γ'. Τὸ ἔμβασμα θαλάσσης ξένων δυνάμεων εἰς τοὺς λιμένας τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας.

δ'. Τὴν φροντίδα περὶ τῆς κοινῆς συγουρότητος καὶ ησυχίας· ἥγουν τοὺς τρόπους τοῦ νὰ διαφυλάττεται ἡ ἑνταξία καὶ ησυχία εἰς τὸν Ἑλληνικὸν τόπον.

ε'. Τὴν ἑτησίαν καὶ καθημερινὴν διαμοίρασιν τῶν συνδρομῶν καὶ τῶν ὅμοσιων ἔργων· ἥγουν δύσας χρειάζονται συνδρομὰς εἰς διάφορα μέρη τῆς Δημοκρατίας δι' ὅλον τὸν χρόνον καὶ προσταγὰς διὰ φτιάσιμον γεφυρίων, δρόμων, λιμένων, καναλίων, κτιρίων καὶ τὰ λοιπά.

στ'. Τὰς προσταγὰς διὰ νὰ κοποῦν ἀσπρα κάθε λογῆς.

ζ'. Τὰ ἀκανόνιστα ἔξοδα, δποῦ γίνονται εἰς τὰς δημοσίας ὑποθέσεις, δμοίως καὶ τὰ ἀσυνέθιστα· ἥγουν καθὼς ἡ ἀντιμισθία ἐνὸς δποῦ ἔκαυσε τὰ καράβια τοῦ ἔχθροῦ ἢ τὰ ἔξοδα ἐνὸς δποῦ στέλλεται νὰ ἔκτελέσῃ ἔναν κρύφιον σκοπὸν πρὸς δφελος τῆς πατρίδος.

η'. Τὰς σκέψεις ἥγουν τὰ φρόνιμα μέτρα δποῦ χρησιμεύουν εἰς ἕνα τόπον, εἰς ἕνα μέρος, εἰς μίαν πολιταρχίαν, εἰς ἕνα είδος δημοσίων ἔργων.

θ'. Τὴν φροντίδα τοῦ νὰ διαφεντεύεται δ τόπος τῆς Δημοκρατίας.

ι'. Τὴν ἐπικύρωσιν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης.

ια'. Τὴν δνομάτισιν ἡ τὴν ἀλλαγὴν τῶν στρατηγῶν τῆς Δημοκρατίας.

ιβ'. Τὸ νὲ κυνηγῆσον καὶ νὰ βιάσουν κάθε πρόσωπον τῆς Βουλῆς νὰ δῶσῃ λογαριασμόν, δμοίως καὶ κάθε πολιτικὸν καὶ δημόσιον δξιωματικόν.

ιγ'. Τὴν ἐγκάλεσιν ἐκείνων δποῦ εἶναι ὑποπτοι διὰ κάδμιαν συνωμοσίαν ἐναντίον τῆς γενικῆς συγουρότητος τῆς Δημοκρατίας.

ιδ'. Κάθε μεταβολὴν εἰς τὸν κατὰ μέρος διαμερισμὸν τῆς Ἑλληνικῆς γῆς· ἥγουν ἀντινας ἡθελε φανῇ προδότης τῆς πατρίδος, αὐτὴ τὸν ἔγυμνώνῳ ἀπὸ τὴν γῆν δποῦ ἔκοινσαζε καὶ τὴν δίδει εἰς ἄλλον.

ιε'. Τὰς ἀνταμοιβὰς τοῦ ἔθνους· ἥγουν ἔνας πολίτης ἔκαμε μίαν ἀνδραγαθίαν καὶ τὸ ἔθνος πρέπει νὰ τὴν ἀνταμείψῃ, τὸ Νομοδοτικὸν Σώμα λαμβάνει αὐτὴν τὴν φροντίδα νὰ διορίσῃ τί λογῆς ἀνταμοιβὴ νὰ τῷ δοθῇ.

setzgebende Körper die Sorgfalt zu bestimmen, auf welche Art die Belohnung ihm solle gegeben werden.

Ueber die Art, nach welcher die Gesetze gemacht werden.

56. §. Wenn das Erfordernis eintritt, dass ein Gesetz in dem Freistaate gemacht werden soll, so geschieht allererst darüber ein schriftlicher Bericht, damit man den Nutzen oder Schaden, welcher daraus entstehen könnte, untersuchen könne.

57. §. Die Untersuchung wird bekannt gemacht, und das Gesetz in der Folge nach einem Zwischenraum von fünfzehn Tagen samt dem schriftlichen Berichte in Erwägung genommen.

58). §. Der Endzweck des Gesetzes, d. i. der daraus entstehende Nutzen, wird gedruckt und unter der Aufschrift: Gesetzungsvorschlag, in allen Teilen des Freistaates umhergeschickt.

59). §. Vierzig Tage nach der Absendung des in Vorschlag gebrachten Gesetzes, wenn nebst einer Eparchie über die Hälfte der gesamten Eparchien (Departemens) der zehnte Teil (d. s. 60 Bürger) der vorschriftmäßig gehaltenen Urversammlungen jeder Eparchie nicht widersprochen hat, wird das schriftlich in Vorschlag gebrachte Gesetz angenommen und als ein für die Zukunft anerkanntes Gesetz sanktioniert.

60. §. Wenn der zehnte Teil der Urversammlungen jeder Eparchie es nicht billigt, so versammelt der gesetzgebende Körper die gesamten Urversammlungen (Art. 11.12. und 13) und nun wird das ganze Volk befragt, damit es hierüber seine Meinung gebe.

Ueber die Aufschrift der Gesetze und Verordnungen.

61. §. Die Gesetze, die Verordnungen, die gerichtlichen Entscheidungen und alle öffentlichen Verhandlungen bekommen diese Aufschrift: Im Namen des griechischen Volkes in dem Jahre der Freiheit der Erlösung im

Ueber das Vollziehungs-Direktorium (Vollziehungsrat).

62. §. Das Vollziehungs-Direktorium ist aus fünf Männern zusammengesetzt.

63. §. Die Wahlversammlung jeder Eparchie wählet (Art. 34.38) einen Kandidaten, der gesetzgebende Körper aber wählt aus dem allgemeinen Verzeichnisse der Kandidaten die Glieder des Direktoriums.

Περὶ τοῦ πᾶς νὰ γίνωνται οἱ Νόμοι.

"Αρθρ. 56. "Οταν ἡναι χρεία νὰ γίνη κανένας νόμος εἰς τὴν Δημοκρατίαν, πρῶτον γίνεται ἔγγραφως μὲ ἀναφοράν, ὅπου νὰ ἡμποροῦν νὰ ἔξετάσουν τὸ δψελος καὶ τὴν βλάβην, ὅπου ἡμπορεῖ νὰ προέλθῃ ἀπ' αὐτόν.

"Αρθρ. 57. Ἡ ἔξετασί του πρέπει νὰ σαφηνίζεται καὶ ὁ νόμος νὰ ἡναι πρὸς καιρὸν νομοθετημένος ὑστερὸν ἀπὸ δεκαπέντε ἡμέρας, μετὰ τὴν ἔγγραφον ἀναφοράν.

"Αρθρ. 58. Ὁ σκοπὸς τούτου τοῦ νόμου, ἥγουν πρὸς τί ὀφελεῖ, ἔχει νὰ τυπώνεται καὶ νὰ στέλλεται εἰς δλας τὰς χώρας τῆς Δημοκρατίας μὲ τοιαύτην ἐπιγραφήν. *Προβαλλόμενος νόμος.*

"Αρθρ. 59. Σαφάντια ἡμέρας μετὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ προβαλλομένου νόμου, ἐὰν εἰς τὶς μισὰς καὶ μίαν ἐπαρχίαν τὸ δέκατον τῶν πρώτων συναθροίσεων (ἥγουν 60 πολῖται) ἐκάστης ἐπαρχίας κανονικῶς συγκροτηθεῖσῶν, δὲν ἀντεστάθηκαν, ὁ ἔγγραφος προβαλλόμενος νόμος ἔναι δεκτὸς καὶ ἐπικυρώνεται γνωριζόμενος εἰς τὸ ἔξης ὡς νόμος.

"Αρθρ. 60. "Αν δὲν τὸν στέρηῃ τὸ δέκατον τῶν πρώτων συναθροίσεων ἐκάστης ἐπαρχίας, τότε τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα συναθροίζει τὰς πρώτας συνελεύσεις (ἀρθρ. 11, 12, 13) καὶ ἐρωτᾶται δλος ὁ λαὸς ὁ λαὸς διὰ νὰ δώσῃ τὴν γνώμην του.

Περὶ τοῦ τίτλου τῶν νόμων καὶ τῶν προσταγῶν.

"Αρθρ. 61. Οἱ νόμοι, αἱ προσταγαί, αἱ ἀποφάσεις τῆς κρίσεως, καὶ δλαι αἱ δημόσιαι πράξεις λαμβάνουν τοιοῦτον τίτλον. Ἐν δνόματι τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ τῷ ... χρόνῳ τῆς ἐλευθερίας, τοῦδε σωτηρίου τῷ ...

Περὶ τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Διοικητηρίου.

"Αρθρ. 62. Τὸ ἐκτελεστικὸν δικαστήριον † συντίθεται ἀπὸ πέντε ἄνδρας.

"Αρθρ. 63. Ἡ ἐκτελεστικὴ συνάθροισις κάθε ἐπαρχίας (37, 38) δνοματίζει ἕνα ὑποψήφιον, τὸ δὲ νομοδοτικὸν σῶμα ἐκλέγει ἀπὸ τὸν γενικὸν κατάλογον τῶν δνομάτων τὰ μέλη τοῦ διοικητηρίου.

64. §. Jedes Jahr tritt die Hälfte ab. (*)

65. §. Das Direktorium hat die Pflicht, über die allgemeine Staatsverwaltung zu sorgen, zu dirigieren, zu wachen. Es hat keine Vollmacht, anders zu wirken, als die Gesetze und Verordnungen, welche von dem gesetzgebenden Körper sind erlassen worden, zu vollziehen.

66. §. Es ernennet die auswärtigen Befehlshaber und die Vorsteher der allgemeinen Staatsverwaltung des Freistaates, die Gesandten und Geschäftsträger an den fremden Höfen.

67. §. Der gesetzgebende Körper bestimmt die Zahl und den Wirkungskreis der Geschäftsmänner (Commissaires), nämlich der Geschäftsträger des Direktoriums in jeder Eparchie.

68. §. Diese Geschäftsträger machen unter sich keine Ratsversammlung aus, sind abgesondert, haben unter sich keine Beziehungen, bekommen keine persönliche Vollmacht, sondern nur im Namen des Direktoriums.

69. §. Das Direktorium schickt aus seinem Schosse Geschäftsträger in auswärtigen Angelegenheiten des Staates, nämlich diejenigen, welche irgendein Geschäft für das Vaterland zu besorgen oder einen geheimen Auftrag zu erfüllen haben.

70. §. Es unterhandelt über den Frieden mit kriegsführenden Völkern.

71. §. Die Männer, welche dieses Direktorium ausmachen, werden von dem gesetzgebenden Körper angeklagt, wenn sie sich in irgendeiner Rücksicht vergehen.

72. §. Das Direktorium ist verantwortlich über die Unwirksamkeit und Unzulänglichkeit der Gesetze, Verordnungen und über Missbräuche, welche es nicht hat anzeigen wollen.

73. §. Das Direktorium entfernt die Geschäftsträger und beordert neue, wenn es selbst erneuert wird.

74. §. Das Direktorium hat die Pflicht, die Geschäftsträger wegen der Fehler, welche sie etwann begangen haben, anzuklagen und den Richtern davon Bericht zu erstatten.

Verhältnisse des Vollziehungsdirektoriums mit dem gesetzgebenden Körper.

75. §. Das Direktorium hält seine Versammlungen nahe bei dem ge-

(*) Da der Übersetzer nicht begreifen kann, wie ein Kollegium von 5 Personen alle Jahre zur Hälfte abtreten könne, so findet er sich verpflichtet, auf die Unzweideutigkeit des in diesem § sinnlosen Originals zu seiner Rechtfertigung sich zu berufen.

"Αρθρ. 64. Ἀλλάζει τὸ ἡμισυ κάθε χρόνον¹⁾.

"Αρθρ. 65. Τὸ διοικητήριον ἔχει χρέος νὰ φροντίζῃ, νὰ διευθύνῃ καὶ νὰ ἐπαγρυπνῇ περὶ τῆς γενικῆς διοικήσεως· αὐτὸ δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ ἐνεργήσῃ ἀλλέως, παρὰ ἐκτελῶντας τοὺς νόμους καὶ τὰς προσταγὰς ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

"Αρθρ. 66. Αὐτὸ δνοματίζει τοὺς ἔξω ἀνθρηγοὺς καὶ προεστῶτας τῆς γενικῆς διοικήσεως τῆς Δημοκρατίας, τοὺς πρέσβεις καὶ κονσόλους εἰς τὰς ἔνεας αὐλάς.

"Αρθρ. 67. Τὸ Νομοδοτικὸν Σώμα προσδιορίζει τὸν ἀριθμὸν καὶ τὸ ἔργον τῶν πρακτόρων, ἥγουν τῶν εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐπιτρόπων τοῦ διοικητηρίου τούτου.

"Αρθρ. 68. Αὗτοὶ οἱ πράκτορες δὲν συνιθέτουν ἀναμεταξύ των κανένα βουλευτήριον, εἰναι χωρισμένοι, χωρὶς καμμίαν σχέσιν ἐτοῦτοι μὲν ἐκείνους, δὲν μετέρχονται καμμίαν προσωπικὴν ἔξουσίαν, ἀλλ' ἐν δύναμι τοῦ διοικητηρίου.

"Αρθρ. 69. Τὸ διοικητήριον τοῦτο ἔξαγει ἀπὸ τὸν κόλπον τον πράκτορας διὰ τὰ ἔξω τῆς Δημοκρατίας, ἥγουν ἐκείνους, διοῦ ἔχουν νὰ πραγματεύσουν κανένα ἐπιχείρημα ὑπὲρ πατρίδος, ή νὰ τελειώσουν καμμίαν κρυφὴν πρᾶξιν.

"Αρθρ. 70. Αὐτὸ δμιλεῖ περὶ εἰρήνης μὲ τὰ πολεμοῦντα ἔθνη.

"Αρθρ. 71. Οἱ ἀνδρες διοῦ συνιθέτουν τὸ διοικητήριον τοῦτο, ἢν τύχῃ νὰ παραβῆσι τίποτες, ἐγκαλοῦνται παρὰ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος.

"Αρθρ. 72. Τὸ διοικητήριον τοῦτο ἔχει ν' ἀποκριθῇ διὰ τὴν ἀνενεργοῖσαν καὶ ἀπραξίαν τῶν νόμων, τῶν ψηφισμάτων καὶ τῶν καταχρήσεων διοῦ δὲν ἥθελον εἰδοποιήσῃ.

"Αρθρ. 73. Τὸ διοικητήριον τοῦτο εὐγάνει τοὺς πράκτορας καὶ βάνει ἄλλους, δταν ἀνανεοῦται καὶ αὐτό.

"Αρθρ. 74. Τὸ διοικητήριον τοῦτο ἔχει χρέος νὰ ἐγκαλέσῃ καὶ νὰ δώσῃ εἰδησιν τοὺς κριτὰς διὰ τὰ σφάλματα τῶν πρακτόρων, ἃν ἔκαμαν.

Σχέσεις τὸῦ ἐκτελεστικοῦ διοικητηρίου μὲ τὸ Νομοδοτικὸν Σώμα.

"Αρθρ. 75. Τὸ ἐκτελεστικὸν διοικητήριον κάθεται κοντὰ εἰς τὸ Νομοδοτικὸν Σώμα, ἔχει τὴν εἴσοδον καὶ ἔνα μέρος χωριστὸν διὰ νὰ κάμνει τὰ συνέδρια του.

1) Ἐπειδὴ ὁ μεταφραστὴς δὲν ἔννοεῖ, πῶς εἶναι δυνατὸν πενταμελὲς διοικητήριον νὰ ἀλλάξῃ κατὰ τὸ ἡμισυ κάθε χρόνον, αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σημειώσῃ διι οὕτως ἔχει τὸ πρωτότυπον καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἀποδοθῇ τὸ λάθος εἰς αὐτὸν.

setzgebenden Körper, hat seinen eigenen Eingang und einen abgesonderten Teil, um seine Sitzungen zu halten.

76. § Wenn das Vollziehungsdirektorium irgend eine Rechnung abzulegen, oder Bericht an den gesetzgebenden Körper zu erstatten hat, so wird alles ohne Vorbehalt der Zeit angehört.

77. § Der gesetzgebende Körper fordert das Direktorium zu seiner Vereinigung auf, ganz oder einen Teil desselben, wenn derselbe es für billig hält.

Ueber die Verwaltungs- und Munizipalkörper.

78. § In jeder Gemeinde (commune) des Freistaates (Gemeinden aber werden zehn, zwölf oder auch fünfzehn zusammengezogene Dörfer genannt) ist eine Munizipalverwaltung.

In jeder Toparchie (Canton, türkisch Kadiliki) ist eine Mittelverwaltung, auf welche nämlich die umliegenden Munizipalverwaltungen Beziehung haben.

In jeder Eparchie (türkisch Memleket, französisch Departement) ist eine Zentralverwaltung und auf diese beziehen sich die umliegenden Toparchien oder Mittelverwaltungen.

79. § Die obrigkeitlichen Personen der Munizipalitäten oder Politarchien werden von den Versammlungen der Gemeinden gewählt.

80. § Die Verwaltungspersonen werden von den Wahlversammlungen der Toparchien und Eparchien (cantons et départements) ernannt.

81. § Die Hälfte der Verwaltungspersonen und Munizipalbeamten wird jedes Jahr erneuert.

82. § Die Verwaltungspersonen und Munizipalbeamten haben keinen Vorstellungscharakter. Sie werden also nicht mit unter die Versammlungen des Volkes gerechnet, so lange sie im Amte stehen.

Sie, die Verwaltungspersonen und Munizipalbeamten, dürfen auf keine Weise die Geschäfte und Verordnungen des gesetzgebenden Körpers verändern, noch ihre Vollziehung verzögern.

83. § Der gesetzgebende Körper erklärt schriftlich das Geschäft der Munizipalbeamten und Verwaltungspersonen, die Vorschriften ihrer Unterwürfigkeit und die Strafen, welche sie bekommen, wenn sie sich vergehen.

84. § Die Sitzungen der Munizipalbeamten und Verwaltungspersonen sind unversperrt und öffentlich.

Ueber politische Gerechtigkeitspflege.

85. § Der Kodex der politischen und kriminalischen Gesetze ist für

"Αρθρ. 76. Τὸ ἔκτελεστικὸν διοικητήριον ὅταν ἔχῃ νὰ δώσῃ κανένα λογαρια-
σμόν, ἢ καμμίαν εἰδῆσιν εἰς τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα, εἰσακούεται πάντα χωρὶς ἔξαι-
φεσιν καιροῦ.

"Αρθρ. 77. Τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα προσκαλεῖ τοῦτο τὸ διοικητήριον εἰς τὴν
συνένωσίν του, ὅλον, ἢ ἐνια μέρος του, ὅταν ἥθελε τὸ κρίνει εὔλογον.

Περὶ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πολιταρχιῶν σωμάτων.

"Αρθρ. 78. Είναι εἰς κάθε Πλάσαν (Πλάσα λέγεται δέκα δώδεκα ἢ καὶ δεκα-
πέντε χωρία μαζὶ) τῆς δημοκρατίας μία διοίκησις πολιταρχική. Εἰς κάθε τοπαρ-
χίαν μία διοίκησις μεσάζουσα ἡγοιν εἰς αὐτὴν ἀναφέρονται αἱ περὶ αὐτὴν πολι-
ταρχικαὶ διοικήσεις. Εἰς κάθε ἐπαρχίαν μία διοίκησις κεντρική. "Ηγουν εἰς αὐτὴν
ἀναφέρονται αἱ περὶ αὐτὴν πολιταρχικαὶ διοικήσεις.

"Αρθρ. 79. Οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν πολιταρχιῶν ἔκλεγονται ἀπὸ τὰς συναθροί-
σεις τῶν Πλασῶν.

"Αρθρ. 80. Οἱ διοικηταὶ ὀνοματίζονται ἀπὸ τὰς ἔκλεκτικὰς συνελεύσεις τῶν
τοπαρχιῶν καὶ ἐπαρχιῶν.

"Αρθρ. 81. Τὸ ἡμίσυ τῶν διοικητῶν καὶ τῶν πολιταρχῶν ἀνανεώνεται κάθε
χρόνο.

"Αρθρ. 82. Οἱ δικαιοτάτοι οἵ πολιτάρχαι δὲν ἔχουσι κανένα χαρακτῆρα πα-
ραστήσεως. "Ηγουν δὲν ἀνακατώνονται εἰς τὰς συναθροίσεις τοῦ λαοῦ ἐν δοψι φείνε
εἰς ἔργον. Δὲν ἡμποροῦν κατ' οὐδένα τρόπον νὰ μεταλλάξωσιν (οἱ διοικηταὶ καὶ
πολιτάρχαι) τὰς πράξεις καὶ προσταγάς τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος, μήτε ν' ἀργο-
πορήσουν εἰην ἔκτελεσίν των.

"Αρθρ. 83. Τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα ἀποφασίζει ἐγγράφως τὸ ἔργον τῶν πολι-
ταρχῶν, καὶ τῶν διοικητῶν, τοὺς κανόνας τῆς ὑποταγῆς τῶν, καὶ τὰς παιδείας
δποῦ ἥθελε λάβουν ἀν πταίσουν.

"Αρθρ. 84 Τὰ συνέδρια τῶν πολιταρχῶν καὶ διοικητῶν είναι δημόσια καὶ
φανερά.

Περὶ τῆς πολιτικῆς δικαιοσύνης.

"Αρθρ. 85. Ό Κώδικας τῶν πολιτικῶν καὶ ἐγκληματικῶν νόμων είναι δι αὐ-

den ganzen Freistaat eben derselbe. Im Angesichte (im Vergleiche) des Gesetzes (devant la loi) kann er nicht gross oder klein sein. Alle werden auf eine gleiche Weise bestraft, wenn sie sich vergehen; und belohnt, wenn sie für das Vaterland eine ruhmvolle Tat verüben.

86. §. Niemand kann jene Bürger beunruhigen, welche einen Rechtsstreit unter sich haben, freiwillig Schiedsrichter wählen und über den Ausspruch derselben übereinkommen †

87. §. Die Entscheidung der Schiedsrichter hat eine vollkommene endliche Gültigkeit und Rechsskraft, ausgenommen, wenn die beiden streitenden Teile es bedingen, dass sie den Gegenstand auch bei einer höheren Behörde können richten lassen.

88. §. Jedes Jahr werden von den Dorfbewohnern zwei Friedensrichter oder Vermittler gewählt, welche nach dem Gesetze die Streitigkeiten der Einwohner richten und sie schriftlich auseinandersetzen.

89. §. Diese Richter vermitteln und richten die Streitigkeiten ohne endliche Gültigkeit.

90. §. Ihre Zahl und die ihnen zukommenden Rechtsstreitigkeiten werden von dem gesetzgebenden Körper bestimmt, d. h. wieviel ihrer sind und welche Rechtssachen sie zu entscheiden haben.

91. §. Es gibt auch öffentliche und von den Wahlversammlungen gewählte Schiedsrichter, d. h. auch die Versammlungen bestimmen, wer ein Schiedsrichter sein soll.

92. §. Die Zahl dieser Schiedsrichter und wie weit ihre Gewalt sich erstrecket, wird von dem gesetzgebenden Körper bestimmt.

93. §. Diese erkennen, d. h. übernehmen und untersuchen die Einwendungen, welche von den besondern Schiedsrichtern oder von den Friedensrichtern nicht gehörig sind entschieden worden.

94. §. Diese halten Rat und kommen öffentlich zusammen. Sie erklären ihre Meinung mit lauter Stimme. Sie beendigen bestimmt die Streitsache mit dem Ausspruche eines Wortes, oder mit einer einfachen schriftlichen Erklärung, ohne viele rechtliche Erörterungen und ohne endliche Entscheidung (d.i à la charge de l'appel et non pas sans recours en cassation).- Sie führen die Gründe ihrer Entscheidungen an.

95. §. Die Friedensrichter und die öffentlichen Schiedsrichter werden alle Jahre gewählt.

Ueber die kriminalische Gerechtigkeitspflege.

96. §. Wegen einer Kriminalstreitsache kann kein Bürger anders gerichtet werden, als zufolge der Anklage, welche von den Beeideten (diese

τὸς εἰς ὅλην τὴν Δημοκρατίαν, καὶ δὲν εἶναι μεγάλος καὶ μικρὸς ἐνώπιον τοῦ νόμου. "Ολοὶ ἔξι ἵσου παιδεύονται, ὅταν σφάλλουν, καὶ ἀνταμείθονται, ὅταν πράττουν κανένα ἔνδιξον ὑπὲρ πατρίδος ἔργον.

"Ἀρθρ. 86. Κανένας δὲν ὑμπορεῖ νὰ ἐνοχλήσῃ ἐκείνους τοὺς πολίτας, οἵτινες ἔχοντες διαφορὰς κρισολογίας ἀναμετακέν των, ἔκραξαν αἴρετοὺς κριτάς, εἰς τῶν δροίων τὴν ἀπόφασιν ἔτρεξαν.

"Ἀρθρ. 87. Ἡ ἀπόφασις ἐκείνων τῶν αἱρετῶν κριτῶν εἶναι τελειωμένη καὶ ἔχει κῦρος ἔκτὸς ἀν καὶ τὰ δύο κρισολογούμενα μέρη θέλουν νὰ κριθοῦν ἀπὸ ἀνώτερον κριτήριον.

"Ἀρθρ. 88. Εἰς κάθε χωρίον νὰ ἥναι διαλεγμένοι ἀπὸ τοὺς χωριανοὺς δύο κριταὶ τῆς εἰρήνης ἢ συμβιβαστικοί, οἵτινες νὰ κρίνουν κατὰ τὸν νόμον τὰς διαφορὰς τῶν ἔγκατοίκων καὶ νὰ τὰς ἐκθέτουν ἐγγράφως.

"Ἀρθρ. 89. Αὗτοὶ οἱ κριταὶ συμβιβάζουν καὶ κρίνουν τὰ κρισολογήματα χωρὶς πληρωμήν.

"Ἀρθρ. 90. Ὁ ἀριθμός των καὶ τὰ προσήκοντά των εἶναι προσδιωρισμένα ἀπὸ τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα, ἥγουν πόσοι νὰ ἥναι καὶ τί τοὺς χρειάζονται διὰ νὰ κρίνουν.

"Ἀρθρ. 91. Εἰναι αἱρετοὶ κριταὶ δημόσιοι ἐκλελεγμένοι ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις· ἥγουν αὐταὶ αἱ συναθροίσεις διορίζουν ποιος καὶ ποιος νὰ γίνεται αἱρετὸς κριτής.

"Ἀρθρ. 92. Ὁ ἀριθμὸς τῶν αἱρετῶν τούτων κριτῶν, καὶ ἔως ποῦ νὰ ἔξαπλωνται ἡ δύναμις των, ἔναι προσδιωρισμένη † ἀπὸ τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα.

"Ἀρθρ. 93. Αὗτοὶ γνωρίζουν, ἥγουν δέχονται καὶ ἔξερευνοῦν τὰς ἀντιστάσεις δποῦ δὲν ἐτελεώθησαν σωστὰ ἀπὸ τοὺς κατὰ μέρος αἱρετοὺς κριτάς, ἢ ἀπὸ τοὺς κριτὰς τῆς εἰρήνης.

"Ἀρθρ. 94. Αὗτοὶ βουλεύονται καὶ συντυχαίνουν δημοσίως.

Λέγοντας τὴν γνώμην τους μεγαλοφώνως.

Τελειώνουν σωστὰ τὴν κρίσιν μὲ ἐμπόδισιν μόνον λόγου, ἢ μὲ ἐν ἀπλοῦν ἐγγραφον χωρὶς πολλὰ κρισολογήματα καὶ χωρὶς πληρωμήν.

Λέγοντας αἰτίας τῆς ἀποφάσεώς των.

"Ἀρθρ. 95. Οἱ κριταὶ τῆς εἰρήνης καὶ οἱ αἱρετοὶ δημόσιοι κριταὶ ἐκλέγονται κάθε χρόνον.

Περὶ τῆς ἐγκληματικῆς δικαιοσύνης.

"Ἀρθρ. 96. Διὰ ἐγκληματικὴν αἰτίαν κανένας πολίτης δὲν ἔχει νὰ κριθῇ ἀλλέως, παρὰ ἐπάνω εἰς ἐγκάλεσιν δεκτὴν ἀπὸ τοὺς ὁρκισμένους, (αὗτοὶ εἶναι ἀπρο-

sind unparteiische, unbefangene und gerechte Männer) angenommen und von dem gesetzgebenden Körper dekretiert worden ist:

Diejenigen, welche angeklagt werden, haben das Recht, gewisse Richter zu verwerfen; die, welche sie bei dieser Angelegenheit verwerfen, sollen auch ihre Richter nicht sein.

Was sie zu ihrer Verteidigung anbringen, wird öffentlich und verlautbar.

Die Beschaffenheit und Absicht ihres Verbrechens werden vermittelst eines Beeideten und eines unparteiischen Richters erweislich gemacht.

Die Strafe des Verbrechens geschieht vor einem anderen Gerichte, welches das Kriminalgericht ist und Richter und Bestrafer ist nicht ein und eben dieselbe Person.

97. §. Die Kriminalrichter werden von den Wahlversammlungen jedes Jahr gewählt.

Ueber das Kassations - Tribunal.

98. §. Für den ganzen Freistaat ist nur ein Kassationstribunal.

99. §. Dieses Gericht hat nicht die Obliegenheit, ganz das Innere der Streitsache in Untersuchung zu nehmen.

Es hat nur zu entscheiden, wenn die rechtlichen Formalitäten sind verletzt und wenn die Gesetze sind überschritten worden.

100. §. Die Glieder dieses Gerichtes werden jedes Jahr von den Wahlversammlungen ernennet und sind 24 an der Zahl.

Dieses Gericht hat das Geschäft, nach jedem Jahre die Abänderung der Glieder des Vollziehungsrates und des gesetzgebenden Körpers zu verlangen.

Ueber die öffentlichen Abgaben.

101. §. Kein Bürger wird von der ehrenvollen Pflicht ausgeschlossen, nach Vermögen und Reichtum seine Gaben für die vaterländischen Bedürfnisse beizutragen.

Ueber den öffentlichen Schatz.

102. §. Der Nationalschatz (die allgemeine Staatskassa des Volkes) ist der Vereinigungspunkt der Einkünfte und Ausgaben des Freistaates.

103. §. Er wird von eigenen Schatzbeamten (commissaires de la trésorerie) verwaltet, welche die Rechnung darüber abzulegen haben und von dem Vollziehungsrat ernennet werden.

σωπόληπτοι, ἀδιάφοροι καὶ δίκαιοι ἀνθρώποι) καὶ θεσπισμένην ἀπὸ τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα. Ἐκεῖνοι δποῦ ἐγκαλεσθοῦν, ἐκλέγουν κριτὰς ἑκείνους δποῦ πρὸς καιρὸν ἐκλέξουν, ἵς μὴν ἡτον καὶ κριταί. Τὰ δσα λέγουν πρὸς διαφέντευσίν των εἰνειδημόσια καὶ φανερά.

Τὸ ἔργον καὶ δ σκοπὸς τοῦ ἐγκλήματός των φανερώνονται δι' ἐνδεικτικούν καὶ ἀφιλοπροσώπου κριτοῦ.

Ἡ παιδεία τοῦ πταίσματος γίνεται ἀπὸ ἄλλο κριτῆριν, δποῦ νὰ ἦναι ἐγκληματικὸν καὶ δχι νὰ ἦναι δ ἔδιος καὶ κριτής καὶ παιδευτής.

Ἄρθρ. 97. Οἱ ἐγκληματικοὶ κριταὶ ἐκλέγονται κάθε χρόνον ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις.

Περὶ τοῦ καθαιρετικὸν κριτηρίου.

Ἄρθρ. 98. Δι' ὅλην τὴν Δημοκρατίαν εἰναι ἔνα καθαιρετικὸν κριτῆριον.

Ἄρθρ. 99. Αὐτὸ τὸ κριτήριον δὲν ἔχει χρέος νὰ γνωρίζῃ παντελῶς τὸ βάθος τῶν ὑποθέσεων.

Ἄποφασίζει δταν παραβιάζωνται οἱ νομοθετημέναι συνήθειαι καὶ δταν παραβαίνωνται οἱ νόμοι.

Ἄρθρ. 100. Τὰ μέλη τοῦ κριτηρίου τούτου δνοματίζονται κάθε χρόνον ἀπὸ τὰς ἐκλεκτικὰς συναθροίσεις καὶ εἰναι τὸν ὀρθυμὸν εἰκοσιτέσσαρα.

Ἔργον τοῦ κριτηρίου τούτου εἰναι νὰ ἐκφωνήσῃ τὴν ἀλλαγὴν τῶν μελῶν τοῦ ἐκτελεστικοῦ διοικητήριου καὶ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος μετὰ τὸν χρόνον.

Περὶ τῶν δημοσίων δοσιμάτων.

Ἄρθρ. 101. Κανένας πολίτης δὲν ἔξαιρεῖται ἀπὸ τὴν τιμίαν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ συνεισφέρῃ κατὰ τὴν δύναμιν καὶ τὰ πλούτη του τὰ εἰς δημοσίας ἀνάγκας δοσίματα.

Περὶ τοῦ δημοσίου θησαυροῦ.

Ἄρθρ. 102. Τὸ θησαυροφυλάκιον τοῦ ἔθνους εἰναι τὸ μεσαίτατον κέντρον τῶν εἰσοδημάτων καὶ τῶν ἔξδων τῆς Δημοκρατίας.

Ἄρθρ. 103. Αὐτὸ διοικεῖται ἀτὸ ἐπιτρόπους, οἵτινες ἔχουν νὰ δώσουν λογαριασμόν, δνοματισμένους ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸν διοικητήριον.

Ἄρθρ. 104. Αὐτοὺς τοὺς ἐπιτρόπους τοὺς παρατηροῦν ἔφοροι ὀνοματισμένοι

104. §. Die Schatzverweser zu kontrollieren sind die Staatsrechnungsbuchhalter (commissaires de la comptabilité nationale) beauftraget, welche von uns aus dem gesetzgebenden Körper gewählt werden. Diese sind wegen der Missbräuche verantwortlich, welche sie nicht anzeigen werden.

Ueber die Ablegung der Rechnungen.

105. §. Die Rechnungen der Verweser des Nationalschatzes und der Verwalter öffentlicher Gelder werden jedes Jahr an die Staatsrechnungsbuchhalter abgegeben, welche dann über die von dem Vollziehungsrat ernannten Beamten die Untersuchungsrechnung (contrôle) zu führen haben.

106. §. Eben diese Ratifikationsbeamten werden selbst von anderen, aus dem gesetzgebenden Körper ernannten und aus dem Schosse desselben (d. i. aus eben denselben Körper) abgeordneten Untersuchungskommissionen kontrolliert; welche dann über die Missbräuche und Verstöße, welche sie nicht anzeigen werden, verantwortlich sind.

Der gesetzgebende Körper ratifiziert die Rechnungen und unterzeichnet sie.

Ueber die Armeen des Freistaates.

107. §. Die allgemeine Kriegsmacht des Freistaates beruht auf dem ganzen Volke.

108. §. Der Freistaat unterhält auf seine Kosten in Kriegs- und Friedenszeit eine bewaffnete Macht zu Land und zu Wasser.

109. §. Alle Griechen sind Soldaten, alle müssen sich in den Waffen üben und nach dem Ziele schießen. Alle müssen exerzieren lernen. Selbst die Griechinnen tragen Dolche in der Hand, wenn sie zur Muskete nicht tauglich sind.

110. §. Es ist kein General Feldmarschall nötig, d. i. welcher die gesamte Land- und Seemacht des Freistaates in den Händen hat.

111. §. Die Verschiedenheit der militärischen Grade (nämlich Brigadier, General), welche die Offiziers haben, ihre besonderen Ehrenzeichen und die Unterordnung der gemeinen Soldaten sind es allein, womit der Kriegsdienst hinlänglich versehen ist; und dass er es vollkommen sei, sind wir alle gleich und Brüder.

112. §. Die Nationalkriegsmacht, welche bestimmt ist, Frieden und Ordnung mitten in dem Freistaate zu erhalten, wirket allein nach dem schriftlichen Gesuche der gesetzmäßig erwählten Obrigkeit.

112. §. Die Nationalkriegsmacht, welche gegen die Feinde des Vaterlandes bestimmt ist, wirket nach den Befehlen des Vollziehungsrates.

ἀπὸ τὸ Νομοδοτικὸν Σῶμα, καὶ παριμένοι ἀπ' ἀναμεταξύ τούς, οἵτινες ἔχουν ν' ἀποκριθοῦν διὰ τὰς καταχρήσεις ὅποι δὲν ἥθελε δώσουν εἰδησιν.

Περὶ τῆς ληξεως τῶν λογαριασμῶν.

"Ἀρθρ. 105. Οἱ λογαριασμοὶ τῶν ἐπιτρόπων τοῦ ἑθνικοῦ θησαυροφυλάκιου καὶ τῶν διοικητῶν τῶν δημοσίων χρημάτων δίδονται κάθε χρόνον εἰς τοὺς ἐφόρους δόποιν ἔχουν ν' ἀποκριθοῦν περὶ αὐτῶν, οἵτινες δινοματίζονται ἀπὸ τὸ ἐκτελεστικὸν διοικητηρίον.

"Ἀρθρ. 106. Αὗτοὶ οἱ ἐπικυρωταὶ παρατηροῦνται ἀπὸ ἐφόρους δινοματιζομένους ἐκ τοῦ Νομοδοτικοῦ Σώματος καὶ εὐγαλμένους ἐκ τοῦ κόλπου του (ἥγουν δὲν αὐτὸ τὸ ἵδιον σῶμα), οἵτινες ἔχουν νὰ ἀποκριθοῦν διὰ τὰς καταχρήσεις καὶ τὰ λάθη δόποιν θὰ φανερώσουν. Τὸ Νομοδυτικὸν Σῶμα ἀποφασίζει τοὺς λογαριασμοὺς καὶ τοὺς ὑπογράφει.

Περὶ τῶν δυνάμεων τῆς δημοκρατίας.

"Ἀρθρ. 107. Ἡ γενικὴ δύναμις τῆς Δημοκρατίας συνίσταται εἰς διάλογον τὸ ἔθνος.

"Ἀρθρ. 108. Ἡ Δημοκρατία βαστᾷ μὲ τὰ ἔξοδά της ἐν καιρῷ πολέμου καὶ εἰς ὀρήνης μίαν ἀρματωμένην δύναμιν εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὴν θάλασσαν.

"Ἀρθρ. 109. "Ολοι οἱ Ἐλληνες εἶναι στρατιῶται, δλοι πρέπει νὰ γυμνάζωνται εἰς τὰ ἀρματα καὶ νὰ φύγουν εἰς τὸ σημάδι· δλοι πρέπει νὰ μαθαίνουν τὴν τακτικήν· ὡς καὶ αἱ Ἐλληνίδες βαστοῦν μιζράκια τὶς τὸ χέρι, ἀν δὲν εἶναι ἐπιτήδειαι εἰς τὸ τουφέκι.

"Ἀρθρ. 110. Δὲν πρέπει νὰ ἔναι κανένας πρωτοστάτωρ, ἦγουν νὰ ἔχῃ δλας τὰς δυνάμεις τῆς Δημοκρατίας, γῆς καὶ θαλάσσης, εἰς τὸ χέρι του.

"Ἀρθρ. 111. Ἡ διαφορὰ τῶν πολεμικῶν βαθμῶν (ἥγουν χιλίαρχος, στρατηγὸς) δόποιν ἔχουν οἱ ἀξιωματικοί, τὰ ἔχωριστὰ σημεῖα των καὶ ἡ ὑποταγὴ τῶν ἀπλῶν στρατιωτῶν εἶναι μόνον ἐφόσον διαρκεῖ ἡ δούλευσις τοῦ πολέμου, καθὼς τελειώσει δμως εἶναι δλοι ἵσοι καὶ ἀδελφοί.

"Ἀρθρ. 112. Ἡ δημόσιος δύναμις ὁποῦ εἶναι διωρισμένη νὰ βαστᾷ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐταξίαν μέσα εἰς τὴν Δημοκρατίαν, ἐνεργεῖ μόνον κατὰ τὴν ἔγγραφον ζήτησιν τῶν νομίμως θεσπισμένων διοικητῶν.

"Ἀρθρ. 113. Ἡ δημόσιος δύναμις διωρισμένη ἐναντίον τῶν ἔξω ἐχθρῶν τῆς πατρίδος; ἐνεργεῖ κατά τὰς προσταγὰς τοῦ ἐκτελεστικοῦ διοικητηρίου.

"Ἀρθρ. 114. Κανένα σῶμα ἀρματωμένων ἀνθρώπων δὲν ἔχει τὴν ἀδειαν νὰ

114. §. Kein Körper bewaffneter Menschen hat die Vollmacht, eigenmächtig zu handeln, noch zu befehlen, sondern er hat nur die schriftlich erteilten Befehle der obrigkeitlichen Personen zu vollziehen.

17

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr!

Als bereits alles Nötige vorgekehrt war, den hier eingezogenen Griechen RIGA VFLESTINLIS, wie ich am 29 des vorigen Monates und Jahres gehorsamst einberichtete, unter einer angemessenen Escorde nach Wien abzuliefern, machte mir der Herr Polizeidirektor Freiherr von PITTONI gestern früh die Anzeige, dass derselbe, da er in der Früh um 5 Uhr aufgeweckt wurde, um sich zur Antretung der Reise bereit zu machen, in der Zwischenzeit, als der Polizeikorporal, welchem er am Abend zuvor gehörig übergeben wurde, den Wagen zurechtzumachen ging, in Gegenwart der im Zimmer gebliebenen Polizeiwache mit einem Federmesser, unter der Bettdecke, welches VELESTINLIS, ohnerachtet der vorläufig vorgenommenen genauesten Visitation und persönlichen Durchsuchung, bei welcher eine Summe von ohngefähr 900 fl. in Gold auf dessen Leibe gefunden wurde, verborgen zu halten wusste, im Unterleib sich gefährlich verwundet habe. Ich befahl sogleich dem Herrn Polizeidirektor, dass er dem Inquisiten den nötigen geistlichen und medizinischen Beistand, welches auf der Stelle geschehen, verschaffen, dann alle Sorgfalt für dessen Herstellung anwenden, sofort aber die weitere Untersuchung über das Faktum selbst samt dem chirurgischen und polizeiamtlichen Visoreperto mir vorlegen solle. Da jedoch der umständliche Rapport von der Polizeidirektion wegen der mangelnden Belege und des mit dem Patienten gleich anfangs seiner Verwundung nicht vorgenommen werden mögenden anderweiten Verhörs bisher nicht zustande gebracht werden konnte, so muss ich mich einstweilen darauf einschränken, Eurer Exzellenz vorläufig die neben gehende, obschon unvollkommene Anzeige der k. k. Polizeidirektion über diesen unliebsamen Vorfall ohngesäumt mit dem Beisatz einzubefördern, dass nach Versicherung der vernommenen Aerzte zwar die am Unterleib angebrachte Verwundung wegen ihrer Lage gefährlich, doch, inwieweit es die äusseren Umstände beurteilen lassen, noch dermaßen keineswegs an seiner Herstellung zu verzweifeln sei.

Indessen habe also alles Nötige vorkehren lassen, was zu seiner Heilung und zur Vorsicht, dass er sich keinen weiteren Schaden zufügen möge, beitragen kann und behalte mir bevor, Eurer Exzellenz nächstens die

βουλεύηται, μήτε νὰ προστέξῃ ἀλλὰ μόνον νὰ ἔκτεινῃ τὰ προστατόμενα δι' ἔγγρά-
φου διαταγῆς τῶν διοικητῶν.

17

Ἐδγενέστατε βαρδούς, εὐμενέστατε Κύριε,

Ἐνῷ πλέον είχαν ληφθῇ δλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, διὰ νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν Βιέννην μὲ τὴν ἀναγκαίαν φρουράν τὸν κρατηθέντα ἐδῶ Ἐλληνα Ρήγαν
Βελεστινλῆν, καθὼς ἀνέφερα εὐπειμέστατα τὴν 29ην παρελθόντος μηνὸς καὶ ἔτους, μοῦ ἀνήγγειλε χθὲς πρωὶ δὲιευθυντῆς τῆς ἀστυνομίας κόμης Pittoni, διὰ διατάγματος, διὰ τὴν ἀναχώρησιν, καθ' ἣν στιγμὴν ἐν τῷ μεταξὺ δὲιστυνομικὸς προϊστάμενος, εἰς τὸν διποίον τὸ προηγούμενον βράδυ παρεδόθη διὰ πρωτοκόλλου, ἐπῆγε νὰ ἑτοιμάσῃ τὸ δῆμη, ἐπληγώθη μόνος του ἐπικινδύνως εἰς τὸ ὑπογάστριον, ἐνώπιον τῶν ὑπολοίπων ἐν τῷ δωματίῳ ἀστυνομικῶν φρουρῶν, μὲ ἔνα μαχαιράκι, τὸ διποίον ἐφίλαττε κρυμμένον ὑπὸ τὸ σκέπασμα τῆς κλίνης παρὰ τὴν γενομένην προηγούμενῶς λεπτομερῆ ἔξέτασιν καὶ σωματικὴν ἔρευναν, κατὰ τὴν διποίαν εὐφρέθη ἐπάνω του καὶ τὸ ποσὸν 900 φιορινίων εἰς χρυσόν. Παρήγγειλα διμέσως εἰς τὸν κύριον διευθυντὴν τῆς ἀστυνομίας νὰ παράσχῃ εἰς τὸν κατηγορούμενὸν τὴν ἀναγκαίαν πνευματικὴν καὶ λατρικὴν βοήθειαν, τὸ διποίον ἀμέσως συνέβη, ἐπειτα νὰ φοντίσῃ διὰ τὴν θεραπείαν του, ἀμέσως δὲ νὰ μοῦ ὑποβάλουν τὴν περαιτέρω ἀνάκρισιν διὰ τὸ ἀτύχημα μαζὺ μὲ τὴν χειρογραφὴν καὶ ἀστυνομικὴν ἔκθεσιν. Ἐπειδὴ δύμως ἡ λεπτομερῆς ἔκθεσις τῆς ἀστυνομικῆς διευθύνσεως δὲν ἦδύνατο μέχρι τῆς ὥρας νὰ συμπληρωθῇ ἔνεκα ἐλλειπόντων στοιχείων καὶ ἐπειδὴ δὲ ἀσθενῆς ἔνεκα τοῦ τραυματισμοῦ του δὲν ἦδύνατο νὰ ἀνακριθῇ, δι' αὐτὸν ἀναγκάζομαι ἐν τῷ μεταξὺ νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ἀμέσως τὴν συνημμένην ἀλλὰ ἀτελῆ ἔκθεσιν τῆς Αὐτοκράτορικῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως περὶ τοῦ δυσαρέστου τούτου γεγονότος, μὲ τὴν πρόσθετον παρατήρησιν διὰ κατὰ τὴν βεβαίωσιν τῶν ἐρωτηθέντων λατρῶν εἰναι μὲν τὸ τραῦμα τοῦ ὑπογαστρίου ἔνεκα τῆς θέσεως, ἐπικίνδυνον, ἐν τούτοις ἐφόσον ἐπιτρέπεται νὰ κρίνῃ τις καὶ ἐκ τῶν ἔξωτερικῶν περιστατικῶν, ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν πρέπει νὰ ἀπελπίσωμεν περὶ τῆς θεραπείας του.

Ἐν τοσούτῳ διέταξα νὰ ληφθοῦν δλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα τὰ συντελοῦντα εἰς τὴν θεραπείαν του καὶ τὰ προνοοῦντα δύστε νὰ μὴν ὑποστῇ καὶ ἀλλην σωματικὴν βλάβην καὶ ἐπιφυλάσσομαι συμπληρωματικῶς καὶ εὐλαβῶς νὰ ἀποστείλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα τάχιστα λεπτομερῆ ἀστυνομικὴν ἔκθεσιν μαζὺ μὲ τὰ πο-

erschöpfende polizeiamtliche Relation samt der fortgesetzt werdenden Untersuchung nebst der weiteren Auskunft über den Gesundheitsstand des Patienten gehorsamst nachzutragen.

Der übrigens mit tiefstem Respekt geharre Eurer Exzellenz.

Triest, 1 Januar 1798

untertänigst
Graf Brigido

(Omobr.) An den Polizei-minister Grafen von Pergen.

19

Alleruntertänigste Note.

Die wegen der eingezogenen Griechen aufgestellte Untersuchungskommission hat sich dieser Tage vorzüglich mit dem EUSTRATIO ARGENTI beschäftigt und obwohl derselbe sich anfangs ganz unwissend stellte, so hat er doch zuletzt, als in ihn näher gedrungen wurde, über den angelegten Revolutionsplan folgende Aufschlüsse gegeben:

RIGA VESTILENTI habe bereits vor sechs Monaten eröffnet, dass er Morea mit Gewalt von der Botmässigkeit der Türken befreien wolle; zu dem Ende sei er entslossen, eine hinlängliche Anzahl Landkarten nach Morea und die Levante zu versenden und eben zu der Absicht den *Anacharsis* zu übersetzen, um die dortigen Einwohner mit der Lage ihres Landes und den Grundsätzen der Freiheit bekannt zu machen; er hoffe mit so grösserer Zuversicht sie zu einem Aufstande zu bewegen, als sie hiezu ohnehin bereits vorbereitet wären. Unter anderem habe er ein zu diesem Zwecke sehr brauchbares Gedicht verfasst; sein Plan sei gewesen, auswärtige Hilfe anzusuchen, falls ihm aber auch diese versagt würde, sich allein in irgendeine türkische Provinz zu begeben und da, wo er die Einwohner am meisten zur Freiheit gestimmt fände, einen Aufstand zu erregen; das Feuer würde sodann weiter greifen und ganz Griechenland die Freiheit erhalten. MAVROGENI sei mit diesem Plane des RIGA vollständig bekannt, und für die Freiheit Griechenlands sehr eingenommen; er habe sich in der Absicht nach Paris begeben, um sich bei dem französischen Direktorium zu erkundigen, ob solches zur Befreiung Griechenlands mitzuwirken gedenke; im Falle sich die Franzosen hiezu herbeilassen sollten, ihm eine Hilfe von Truppen mitzugeben, so wolle er sich gleich von Marseille aus mit diesen Truppen nach der Levante begeben, im widrigen Falle aber denke er wieder nach Wien zurückzukehren.

Weiters bekannte ARGENTI ein, dass er dem WESTILENTI zur Bestreitung der Unkosten bei 1100 fl. vorgestreckt und stellte nicht in

ρίσματα τῆς ἔξακολουθούσης ἐρεύνης, καθώς καὶ τὰς νεωτέρας πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ ἀσθενοῦς.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
εὐπειθέστατος

Τεργέστη 1 Ἰανουαρίου 1998.

Βαρῶνος Brigido.

(Οπισθεν:) Εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας βαρῶνον Pergen.

18

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὕτου Μεγαλειότητα.

‘Η ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ ἡ συγκροτηθεῖσα ἔνεκα τῶν κρατηθέντων Ἑλλήνων ἡσχολήθη κατ’ αὐτὰς πρὸ πάντων μὲ τὸν Εὖστροτάτον Ἀργέντην, μολονότι δὲ οὗτος κατ’ ἀρχὰς προσεποιήθη ἄγνοιαν, ἐν τούτοις ἐν τέλει, διαν ἐπιέσθη περιοστρεφόν, ἔδωκε τὰς ἔξης πληροφορίας περὶ τοῦ καταστρωθέντος ἐπαναστατικοῦ σχοδίουν.

‘Ο Ρήγας “Βελεστινλῆνης” κατ’ αὐτὸν ἀνεκοινωσεν εἰς τὸν φίλους του πρὸ δὲ ἡδη μηνῶν δια τὸν θέλει νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν Μορέαν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν ἔξουσίαν, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπεφάσισε νὰ στείλῃ ἐπαρχῆ ἀριθμὸν χαρτῶν εἰς τὸν Μορέαν καὶ τὴν Ἀνατολήν, ἐπέσης δὲ νὰ μεταφράσῃ καὶ τὸν Ἀνάχαρσιν, διὰ νὰ γνωρίσῃ εἰς τὸν ἔκει κατοίκους τὴν θέσιν τῆς χώρας των καὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας· ἥλπιζε δὲ καὶ εἰχε τὴν πεποίθησιν δια τὰ τοὺς κινήση εἰς ἐπανάστασιν τοσούτῳ εὐκολώτερον, καθόσον ἡδη οὔτως ἡ ἀλλως ἡσαν παρεσκευασμένοι δι’ αὐτήν.’ Εκτὸς τούτων συνέταξε πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν πολὺ κατάλληλον ποίημα· τὸ σχέδιον του ἦτο νὰ ζητήσῃ ἐξωτερικὴν βοήθειαν, ἐν ἥ δὲ περιπτώσει τοῦ τὴν ἡροῦντο, νὰ μεταβῇ μόνος του εἰς τίνα τουφικὴν ἐπαρχίαν καὶ νὰ προκαλέσῃ ἐπανάστασιν ἔκει δπου εὑρισκε τοὺς κατοίκους διατεθειμένους περισσότερον διὰ τὴν ἐλευθερίαν. ‘Η φωτιὰ διὰ ἔξηπλώνετο ἐπειτα ἐνδρύτερον καὶ ὅλη ἡ Ἑλλὰς διὰ ἡλευθερώνετο. ‘Ο-Μαυρογένης κατὰ τὸν Ἀργέντην ἐγγνώριζε πολὺ καλὰ τὸ σχέδιον τοῦτο τοῦ Ρήγα καὶ ἦτο φανατισμένος διὰ τὴν ἐλευθερώσιν τῆς Ἑλλάδος· πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ωρέβη εἰς Παρισίους διὰ νὰ ἐφωτήσῃ τὸ Γαλλικὸν Διευθυντήριον, ἵνα αὐτὸν λογιαίξῃ νὰ συντελέσῃ εἰς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος· ἐν ἥ περιπτώσει οἱ Γάλλοι συνήνουν νὰ τοῦ δώσουν στρατιωτικὴν βοήθειαν, ἥθελεν ἀμέσως ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν μὲ τὰ στρατεύματα αὐτὰ νὰ ταξιδεύσῃ εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει ἐσκέπτετο νὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς Βιέννην.

Περαιτέρω ὁμολόγησεν δι’ Ἀργέντην τοῦ ἔδωκεν εἰς τὸν Βελεστινλῆν 1100 φιορίνια πρὸς κάλυψιν τῶν δαπανῶν του καὶ δὲν ἡροήθη δια τὰ αὐτέρας, καθώς καὶ μερικοὶ φίλοι του, γνῶσται τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου, ἔξεδήλωσαν χαρὰν δι’ αὐτήν. Περὶ τῆς προκηρύξεως ὅμως ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν θέλει νὰ γνωρίζῃ τίποτε,

Abrede, dass sowohl er, als einige seiner Freunde, welche von diesem Plane Kenntnis gehabt, hierüber grosse Freude gezeigt hätten. Von der Proklamation aber will er derzeit noch nichts wissen, die Kommission wird sich bemühen, ihn auch über diesen Punkt zur Bekanntnis zu bringen.

Da übrigens in diesem Verhör auch vorgekommen, dass ein sicherer Medicinae Doctor POLIZO, welcher von diesem Plane volle Wissenschaft hat und der Polizei schon seit langer Zeit als ein Mensch von sehr verdorbenen Grundsätzen bekannt war, von hier weg und sich nach Jassy begeben habe, so denke ich von diesem Umstände den Freiherrn von Thugut, so wie es bereits mit den übrigen Resultaten geschehen ist, zum nötig findenden Gebrauch in die Kenntnis zu setzen.

Wien, den 2. Jaenner 1798.

Pergen.

Dient zur Nachricht.

Franz m. (anu) p(ropria)

("Octothev :) Ad acta. Alleruntertäigste Note. Die Aussage de Argenti und des Dr. Polizo betreffend.

19

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr!

Infolge Eurer Exzellenz hohen, mir gestern spät abends mittelst Estafette zugekommenen Auftrags vom 30 vorigen Monats und Jahres, säume nicht, Hochderselben von dem bei dem RIGA WELESTINLIS gefundenen revolutionären Aufruf an die Griechen 100 Exemplare, dann vier Abdrücke des vierten Teiles des Anacharsis mit dem gehorsamsten Beisatz zu übersenden, dass nach Aussage der weiter vernommenen Aerzte über die Gesundheitsumstände des (wie ich am 1 dieses gehorsamst einberichtete) sich verwundet habenden WELESTINLIS, die Wunde durchaus nicht gefährlich und somit zu hoffen sei, dass, wenn das denselben befallene Eiterungsfieber nicht in eine bösartige Krankheit übergehet, der selbe in balden wieder vollkommen hergestellet und sodann die einstweilen eingestellte Überlieferung desselben nach Wien bewirket werden möge.

Der übrigens mit respektvoller Verehrung geharre

Eurer Exzellenz
untertäigst gehorsamster
Graf von Brigido

Triest, am 4 Jänner 798.

An den Herr Polzeiminister Grafen von Pergen.

ניסי δὲ ἐπιτροπὴ θὰ προσπαθήσῃ νὰ τὸν κάμη νὰ διμολογήσῃ καὶ ὡς πρὸς τὸ σημεῖον τοῦτο.

Ἐπειδὴ δὲ ἔκτὸς τούτων ἐδείχθη κατὰ τὴν ἀνάκρισιν αὐτῆν, ὅτι κάποιος διδάχτωρ τῆς Ἰατρικῆς Πολύζος, ὅστις ἐγνώριζε καλῶς τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ὅστις εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἥδη ἀπὸ πολλοῦ ἥτο γνωστὸς ὡς ἀνθρωπος πολὺ κακῶν ἀρχῶν, ἔφυγεν ἀπ' ἑδῶ καὶ μετέβη εἰς Ἱάσιον, σκέπτομαι νὰ καταστήσω τὸ περιστατικὸν τοῦτο γνωστὸν εἰς τὸν Κόμιτα Θηγούτ ὅπως συνέβη καὶ μὲ τὰ λοιπά μας πορίσματα, διὰ νὰ κάμη τὴν δέουσαν χρῆσιν ἐν ἀνάγκῃ.

Βιένυη 2 Ἱανουαρίου 1798.

Pergen

*Ελαβον γνῶσιν

Φραγκίσκος (Ιδιοχείρως)

(“Οπισθεν;) Εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Ἐκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον περὶ τῆς διμολογίας τοῦ Ἀργέντη καὶ περὶ τοῦ Ἰατροῦ Πολύζου.

19

Ἐθγενέστατε βαρδῶνε, εθμενέστατε Κύρε,

Κατ' ἀκολουθίαν τῆς Ὑψηλῆς ἐντολῆς τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀπὸ 30 παρελθόντος μηνὸς καὶ ἔτους, ἣ ὅποια ἔφθασε πρὸς ἐμὲ χθὲς ἀργὰ τὸ βράδυ δι' ἐφίππου ταχυδρόμου, σπεύδω νὰ στείλω πρὸς ὑμᾶς ἑκατὸν ἀντίτυπα τῆς εὑρεθεῖσης παρὰ τῷ Ρήγᾳ Βελεστινλῆ ἐπαναστατικῆς πρὸς τοὺς Ἑλληνας προκηρύξεως, πρὸς τούτοις τέσσαρα ἀντίτυπα τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρος Ιδος καὶ νὰ προσθέσω εὐπειθέστατα διτὶ κατὰ τὴν διμολογίαν τῶν ἐρωτηθέντων ἐκ νέου Ἰατρῶν περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας (ὅπως εὐπειθέστατα ἀνήγγειλα κατὰ τὴν πρώτην τρέχοντος μηνὸς) τοῦ τραυματισθέντος Βελεστινλῆ, τὸ τραῦμα δὲν εἶναι καθόλου ἐπικίνδυνον καὶ ἐπομένως ὑπάρχει ἡ ἐλπίς, ὅτι, ἐὰν διποσθιαλῶν ἔνεκα τοῦ ὑπάρχοντος πύον πυρετὸς δὲν ἔξελιχθῇ εἰς καροποιὸν νόσον, ἡ Ρήγας ταχέως πάλιν θὰ ἀναλάβῃ καὶ ἀμέσως ἐπειτα θὰ ἐνεργηθῇ ἡ σταματήσασα ἐν τῷ μεταξὺ μεταφορὰ αὐτοῦ εἰς Βιέννην.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

εὐπειθέστατος

Βαρδῶνος Brigido.

Τεργέστη 4 Ἱανουαρίου 1798.

Πρὸς τὸν Κύρον Ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας βαρδῶν Pergen.

20

Antwortschreiben an Herrn Gouverneur in Triest.

Die von Eurer Exzellenz unterm 29 v. M. und Jahres verlangte Abschrift des RIGA VESTELENТИSCHEN Konstituts folget hierneben. Ich sehe solchem nach dem Resultate des mit CORONIO vorzunehmenden Verhörs, sowie seiner Einlieferung so bald möglich entgegen, damit sofort die hierortige Untersuchung ohne Hemmung vollendet werden möge.

Die von E.E. am 22 überschickten Untersuchungsakten und Korrespondenzen sind mir richtig zugekommen.

Wien, den 5 Jänner 1798.

Ich habe die Ehre usw.
Pergen.

("Ottosov:) Antwortschreiben an Hn. Gouverneur in Triest, mit welchem eine Abschrift des Riga Vestelentischen Konstituts übermacht und die Einlieferung des Coronio samt dem Resultate seines Verhörs abverlangt wird.

21

Euere Exzellenz !

Voll Vertrauen auf die gütige Herablassung, mit welcher Euere Exzellenz mich den 31 Dezember empfingen, als ich die Ehre hatte, in meinem Namen und im Namen des Mitbesorgers der Handlung EUSTRATIO ARGENTI und Comp. Hochderselben eine Bittschrift in Rücksicht auf die tunlichste Aufrechterhaltung der besagten Handlung zu überreichen, und infolge der von Eurer Exzellenz mir gnädigst gemachten mündlichen Zusage, alles dasjenige zu gewähren, was zum Besten dieser Handlung dienlich und mit den Umständen verträglich sein würde, wage ich, ein zweifaches gehorsamstes Gesuch zu stellen und zwar:

Erstens um Verwendung, dass von der Staatskanzlei dem österreichischen Konsul in Smyrna aufgetragen werde, das dort befindliche Handlungshaus EUSTRATIO ARGENTI UND COMP. wider die allfälligen Zumutungen der türkischen Regierung in Schutz zu nehmen, da die in Smyrna wohnenden Kompagnons des erwähnten Handlungshauses an dem meinen Prinzipal angeschuldeten Vergehen ganz gewiss keinen Anteil haben und von denselben allen Schaden nach Kräften abzuwenden, den es vielleicht auf den Fall zu befürchten haben dürfte, als die Nachricht von dem, was in Wien vorgegangen ist, sich zu Smyrna verbreiten sollte.

Zweitens um Verfügung, dass der Lauf der Briefe, insoweit sie die Handlungsgeschäfte des Hauses EUSTRATIO ARGENTI UND COMP.

Απάντησις πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης.

Τὸ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ὑπὸ χρονολογίαν 29 παρελθόντος μηνὸς καὶ ἔτους ζητηθὲν ἀντίγραφον τῆς καταθέσεως τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ ἀκολουθεῖ συνημμένον. Ἀναμένω ἐν ἀντιγράφῳ τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Κορωνιοῦ, κατὼς καὶ τὴν παράδοσιν του ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως, διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ συμ-
πληρωθῇ ἀμέσως χωρὶς ἐμπόδια ἡ ἐδῶ ἀνάκρισις.

Τὰ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξ. ὑπὸ χρονολογίαν 22 (παρελθόντος μηνὸς) σταλέντα πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἡ ἀλληλογραφία μοῦ ἐπεδόθησαν ἐγκαίρως.

Βιέννη 5 Ιανουαρίου 1798.

Ἐχω τὴν τιμὴν αλπ.

Pergen

("Οπισθεν:) Απάντησις εἰς τὸν κ. Διοικητὴν Τεργέστης διὰ τῆς δποίας ζητεῖται ἀντίγραφον τῆς καταθέσεως τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ καὶ ἡ παράδοσις τοῦ Κορωνιοῦ μαζὶ μὲ τὸ πόρισμα τῆς ἀνακρίσεως του.

Ἐξοχώτατε,

Πεποιθὼς ἐπὶ τὴν εὐμένειαν, μὲ τὴν δποίαν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης μὲ ἐδέχθη τὴν 31 Δεκεμβρίου, δταν εἴχα τὴν τιμὴν ἐκ μέρους μου καὶ ἐν ὀνόματι τοῦ συναδέλφου μου φρονιστοῦ τοῦ καταστήματος «Ἐν στράτιος Ἄργεντης καὶ Σια» νὰ ὑποβάλω εἰς Αὐτὴν αἴτησιν, ὃς πρὸς τὸν προσφορώτερον τρόπον διατηρήσεως τοῦ ὁρθέντος καταστήματος καὶ ἐπειδὴ εὐμενῶς μοῦ ἐδόθῃ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος προφορικῶς ἡ συναίνεσις—ὅτι θὰ ἐπιτρέψῃ ὅ,τι εἶναι χρήσιμον εἰς τὸ καλὸν τοῦ καταστήματος τούτου ἀλλὰ καὶ συμβιβάζεται μὲ τὰς περιστάσεις, τολμῶ νὰ ὑποβάλω εὐπειθέστατα διπλῆν αἴτησιν καὶ δῆ:

Πρῶτον παρακαλῶ ἵνα δοθῇ ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου ἐντολὴ εἰς τὸν αὐστριακὸν πρόξενον ἐν Σμύρνῃ νὰ προστατεύῃ τὸ ἐκεῖ ενδισκόμενον κατάστημα «Ἐν στράτιον Ἄργεντης καὶ Σιας» ἐναντίον τῶν ἐνδεχομένων ἀπαιτήσεων τῆς Τουρκικῆς Κυβερνήσεως, καθ' ὃσον οἱ ἐν Σμύρνῃ κατόικοντες μέτοχοι τοῦ ὁρθέντος ἐμπορικοῦ καταστήματος βεβαίως δὲν εἶναι συνυπεύθυνοι τῆς ἀποδιδομένης εἰς τὸν ἡμέτερον διευθυντὴν ἐνοχῆς, καὶ κατὰ τὸ δυνατὸν νὰ ἀπομακρύνῃ κάθε ζημίαν, περὶ τῆς δποίας θὰ ὑπῆρχε φόβος, ἐν ᾧ περιπτώσει ἡ εἴδησις περὶ τῶν συμβάντων ἐν Βιέννη διεδίδετο εἰς Σμύρνην.

Δεύτερον: νὰ διαταχθῇ ὥστε αἱ ἐπιστολαὶ, ἐφ' ὃσον ἀναφέρονται εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος «Ἐν στράτιον Ἄργεντης καὶ Σιας» ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει καὶ ὑπὸ οὐδεμίᾳν πρόφασιν κατακρατοῦνται, ἀλλὰ νὰ δύνανται ἐλευθέρως νὰ κυκλοφοροῦν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ εἰς τὸ ἔξωτερικόν.

betreffen in keinerlei Hinsicht und unter keinerlei Vorwände gehemmt werde, sondern diese Briefe ungehindert eingehen und abgehen können.

Ich hoffe umso mehr auf die gnädigste Gewährung meines Gesuches, als ich dafür halte, dass sich dasselbe auf Gerechtigkeit gründe, die sich Euere Exzellenz bei Ihrem beschwerlichen Staatsamte immer haben auf das nachdrücklichste angelegen sein lassen.

Wien, den 2 Jänner 1798.

Andreas Machutti

Mitbesorger der Handlungsgeschäfte des
Hauses Eustratio Argenti und Comp.

(*Ομιλού:*) An Seine Exzellenz den Polizeiminister Herrn Grafen von Pergen.

Bitte des Andreas Machutti, Mitbesorger der Handlungsgeschäfte des Hauses Eustratio Argenti und Comp.

Erstens um gnädige Verwendung an die Staatskanzlei wegen des invermeldeten an den österreichischen Konsul zu Smyrna zu erlassenden Auftrages;

Zweitens um gnädigste Verfügung in Ansehung des freien Laufes der die Handlungsgeschäfte dieses Hauses betreffenden Briefe.

(*Παραγγελίας*) Ad acta und würde der mündliche Bescheid erteilt, dass das erste Begehren nicht statt finde, der Lauf des Briefwechsels aber ohnehin frei sei.

Den 5 Jänner 798.

Pergen

22

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr!

Nachträglich zu meinem gehorsamsten Berichtschreiben vom 1 dieses säume nicht, Eurer Exzellenz den mir soeben überreichten Bericht der hiesigen Polizeidirektion samt dem medizinischen und chirurgischen Visoreperto über die sich von dem hier insitzenden Griechen RIGA WELE-STINLIS vor seiner bereits eingeleitet gewesenen Überlieferung nach Wien am Unterleib angebrachte Verwundung, nebst dem weiteren Verhör über die Ursachen, welche ihn zu einer solchen Tat verleitet haben, mit der Bemerkung einzubefördern, dass zwar aus seinem Geständnis vor kommt, er habe sich aus Betrübnis, als ihm am Abend vor seiner zu bewirken angeordneten Absendung nach Wien das Hand und Fusseisen angelegt wurden, zu entleiben beschlossen und sich zu solchem Ende eines im Canapée des Zimmers, wo er bewahrt wird, verborgen gehabten Federmessers bedient und sich die Stiche verborgenetweise unter der Bettdecke selbst in Anwesenheit der im Zimmer aufgestellten Wache angebracht, folglich den Streich auf eine unvorgesehene Art gegen alle angewandte

Ἐλπίζω τοσούτῳ μᾶλλον περὶ τῆς εὐμενοῦς ἐγκρίσεως τῆς αἰτήσεώς μου, καθόσον ἔχω τὴν γνώμην, ὅτι στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δικαίου, ὑπερ τοῦ δόποίου ή Ὅμετέρᾳ Ἐξοχότης κατὰ τὴν πλήρη εὐθυνῶν ὑπουργίαν τῆς πάντοτε ἔδειξεν ὅτι ἔνδιαφέρεται ζωηρότατα.

Βιέννη 2 Ιανουαρίου 1798.

Ανδρέας Μασούτης

Ἐκ τῶν φροντιστῶν τῶν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματος Εὐστρατίου Ἀργέντη καὶ Σιας.

(Οπισθεν) : Εἰς τὴν αὔτοῦ Ἐξοχότητα τὸν ὑπουργὸν τῆς ἀστυνομίας βαρῶνον Pergen.

Αἴτησις τοῦ Ἀνδρέα Μασούτη, ἐκ τῶν φροντιστῶν τὸν ἐμπορικῶν ἐργασιῶν τοῦ καταστήματος Εὐστρατίου Ἀργέντης καὶ Σια.

Πρῶτον : νὰ παρακληθῇ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον νὰ ἔκδωσῃ ἐντολὴν πρὸς τὸν αὐστριακὸν πρόξενον Σμύρνης.

Δεύτερον : περὶ ὑψηλῆς διατάξεως ὡς πρὸς τὴν ἐλευθέραν κυκλοφορίαν τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἐργασίας τοῦ καταστήματος,

(Παρατήρησις) : Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Θὰ ἡδύνατο νὰ δοθῇ ἡ προφορικὴ ἀπάντησις, ὅτι τὸ πρῶτον αἴτημα δὲν πραγματοποιεῖται, εἰνε δμας ἐλευθέρα ἡ κυκλοφορία τῶν ἐπιστολῶν.

5 Ιανουαρίου 1798.

Pergen.

22

Ἐδγενέστατε βαρῶνε, εὐμενέστατε Κύριε.

Συμπληρώνων τὴν ἀπὸ 1ης τρέχοντος εὐπειθέστατα ὑποβληθεῖσαν ἔκθεσίν μου, σπεύδω νὰ ἀποστείλω εἰς τὴν Ἐξοχότητα σας τὴν πρὸ δὲ λίγου ὑποβληθεῖσαν μοι ἔκθεσιν τῆς ἔδω Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως μαζὶ μὲ τὴν ἰατρικὴν καὶ χειρουργικὴν γνωμοδότησιν περὶ τοῦ τραύματος τοῦ ἔδω διαμένοντος Ἐλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ, τὸ δόποιον οὗτος ἐπροξένησεν εἰς τὸ ὑπογάστριόν του πρὸ τῆς παρασκευασθείσης παραδόσεώς του διὰ Βιέννην· συναποστέλλω δὲ καὶ τὴν ιεωτέραν ἀνάκρισιν περὶ τῶν αἰτίων, τὰ δόποια ὥδηγησαν εἰς τὸν τραυματίσμὸν τοῦ Βελεστινλῆ μὲ τὴν πρόσθετον παρατήρησιν ὅτι προκύπτει ἀπὸ τὴν δμολογίαν του, ὅτι ἀπεφάσισε νὰ δύντοκτονήσῃ ἀπὸ τὴν λύπην του, ὅταν τὸ βράδυ πρὸ τῆς διαταχθείσης ἀποστολῆς του εἰς Βιέννην τοῦ ἔβαλαν χέρια καὶ πόδια εἰς τὰ σίδερα καὶ ὅτι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετεχειρίσθη ἔνα μαχαιράκι, τὸ δόποιον εἶχε κρύψει εἰς τὸν καναπέν του δωματίου, ὃπου φυλάττεται, καὶ ὅτε ἐκτυπήθη κρυφὰ ὑπὸ τὸ σκέπασμα τῆς κλίνης, ἐνώπιον αὐτῶν τῶν ἐν τῷ δωματίῳ φρουρῶν, ὅτι ἐπομένως ἐπραξικότησε κατὰ τρόπον ἀπροσδόκητὸν παρὰ πᾶσαν ἀσκηθεῖσαν ἐπίβλεψιν, ὅτι

Aufsicht auszuführen versuchet habe, an der vorgehabten Entleibung aber durch die schleunigst verschaffte Hilfe verhindert worden sei.

Obschon die dermaligen Umstände, dass der RIGA VALESTINLIS nach den erhobenen schweren Inzichten nicht gleich in die ordentliche Gefängnisse auf das Kastell, welches während der fürgewesenen Defensionsanstalten dem Militär gänzlich eingeräumt werden müßte, nicht überliefert werden konnte, die Polizeianstalt ihn unter guter Verwahrung in dem bewohnten Zimmer des Gasthauses, wo er überfallen und arretiert wurde, gefänglich gehalten zu haben, in etwas entschuldigen mögen, so kann doch auch nicht gutgeheissen werden, das die Polizeidirektion gleich nach dem mit dem Inquisiten aufgenommenen ersten summarischen Verhör das von ihm bewohnte Zimmer nicht genauer untersucht und andernteils die Absendung desselben nach Wien, wenn auch das Inventarium und die Uebergabe an den Polizeikorporal am Abend zuvor geschehen musste, dem RIGA VELESTENLIS bis zur Besteigung des Wagens nicht geheim gehalten, auch zuvor die Eisen anzulegen veranlasst habe; wodurch diesem unliebsamen Zufall hätte allerdings vorgebeugt oder derselbe wenigstens durch Anwendung einer genaueren Aufmerksamkeit vermieden werden können; weswegen also dieser Unterlassung unter einem der Polizeidirektion auszustellen und dieselbe zu mehrer Behutsamkeit für andere Fälle anzuweisen nicht entstehe; übrigens aber derselben zugleich verordne, dass sie wegen Übertragung des Patienten, wie bald es seine gesesserten Gesundheitsumstände zulassen, in ein wohlverwahrtes Zimmer des hiesigen allgemeinen Krankenhauses sich mit der hiesigen Spitalsdirektion einvernehmen, für dessen baldige Herstellung alle mögliche Sorgfalt anwenden und der Wiener Polizeioberdirektion von Zeit zu Zeit über die Gesundheitsumstände desselben Nachricht geben solle. Wobei nur noch zu erinnern finde, dass von dem Herrn Hofkommissär in Dalmatien, Freiherrn von Thurn, noch keine Nachricht über die angesuchte Anhaltung, Konstituierung und Ueberlieferung des der Komplizität verdächtigen CORONIO erhalten habe, und, wiebald solche einlaufen wird, nachzutragen, übrigens aber die Anzeige, wann bei fort währender Besserung der Gesundheit VALESTINLIS dahin befördert werden mag, zu erstatten nicht versäumen werde.

Triest, am 5. Jänner 798.

Der übrigens mit respektvoller Verehrung geharre.

Eurer Excellenz
untertänigst gehorsamster
Graf von Brigido

An den Herrn Polizeiminister Grafen von Pergen.

Anmerkung: ad acta und ist mit Gegenschreiben erledigt.

δμως ήμποδίσθη νὸ συμπληρώσῃ τὴν μελετηθεῖσαν αὐτοκτονίαν διὰ τῆς τάχιστα παρασχεθείσης βοηθείας.

"Αν καὶ ὑπάρχει κάποια δικαιολογία ὅτι τὰ περιστατικὰ τῆς στιγμῆς, ὅτι δηλ. δ Ρήγας Βελεστινλῆς μετὰ τὰς ἀποδειχθείσας βαρείας κατηγορίας δέν ἥδυνατο νὰ παραδοθῇ ἀμέσως εἰς τὰς συνήθεις φυλακὰς εἰς τὸ φρούριον, τὸ ὅποιον κατὰ τὰς γενομένας πρότερον ἀμυντικὰς ἔργασίας ἐπρεπε νὰ παραχωρηθῇ δλως διόλου εἰς τὸν στρατόν, ὅτι ἡ Ἀστυνομία τὸν ἐφύλαξε φυλακισμένον εἰς τὸ δωμάτιον τοῦ ἑνοδοχείου, δπου διέμενε καὶ δποι συνελήφθη αἰφνιδίως, ἐν τούτοις παρῷ δλα ποτὲ τὰ ἔλαφωντικὰ δὲν δύναται νὰ ἔγκριθῇ τὸ γεγονός ὅτι ἡ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις ἀμέσως ἐπειτα μετὰ τὴν πρώτην γενικὴν κατάθεσιν τοῦ κατηγορουμένου, δὲν ἥρευνησε καλύτερον τὸ κατεχόμενον ὑπ' αὐτοῦ δωμάτιον, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν ἀπέκρυψεν εἰς τὸν Ρήγαν Βελεστινλῆν μέχρι τῆς ἐπιβιβάσεως εἰς τὸ δχημα ὅτι θὰ ἀποσταλῇ εἰς τὴν Βιέννην, ἀν καὶ ἡ κατάστασις καὶ ἡ παράδοσις εἰς τὸν ἀστυνόμικὸν προϊστάμενον ἐπρεπε νὰ γίνονται τὴν ἐπέρεραν πρὸ τῆς ἀποστολῆς ἐπίστης δὲν δύναται νὰ ἔγκριθῇ ὅτι διέταξε νὰ τοῦ βάλουν τόσον ἐνωρὶς τὰ σίδερα εἰς τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια. Διὰ τῆς προνοίας ταύτης θὰ ἥδυνατο βεβαίως νὰ προληφθῇ τὸ ἀτυχὲς συμβόλην ἡ καὶ διὰ μεγαλυτέρας προσοχῆς τούτου ἔνεκα δὲν διστάζω τὴν παραλειψιν αὐτῆν νὰ ἀποδώσω εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ νὰ συστήσω εἰς αὐτὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν εἰς ἄλλας περιπτώσεις. Ἐξ ἄλλου δμως ἔδωκα ἐντολὴν συγχρόνως εἰς αὐτήν, ἵνα συνεννοηθῇ μὲ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔδω κοινοῦ νοσοκομείου πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἀσθενοῦς, μόλις ταύτην ἐπιτρέψῃ ἡ βελτιωμένη κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ, εἰς καλῶς φυλαττόμενον δωμάτιον, πρὸς τούτοις δὲ ἵνα φροντίσῃ μὲ κάθε δυνατὸν τρόπον διὰ τὴν ταχεῖαν θεραπείαν τοῦ καὶ ἵνα πληροφορῇ τὴν Ἀνωτέρων Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν τῆς Βιέννης ἑκάστοτε περὶ τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ.

"Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ᾔχω προσέτι νὰ σημειώσω, ὅτι δὲν ἔλαβα ἀκόμη καμμίαν εἴδησιν ἀπὸ τὸν αὐτοκρατορικὸν ἐπίτροπον ἐν Δαλματίᾳ, κόμιτα Τhurn, περὶ τῆς ζητηθείσης κρατήσεως, ἀνακρίσεως καὶ παραδόσεως τοῦ ὑπόπτου ὃς συνωμότου Κορωνιοῦ, καὶ ὅτι θὰ γράψω συμπληρωματικῶς, μόλις ἔλθῃ, ἐξ ἄλλου δὲ δὲν θὰ παραλείψω νὰ ἀναφέρω πότε ἡ διαρκῶς ἐπερχομένη βελτίωσις τῆς ὑγείας τοῦ Βελεστινλῆ θὰ ἐπιτρέψῃ τὴν εἰς Βιέννην μεταφοράν.

Τεργέστη 5 Ιανουαρίου 1798.

"Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
εὑπευθύνεστατος
Βαρῶνος Brigido.

Πρὸς τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας βαρῶνον Pergen.

Σημείωσις. Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐδόθη ἡ δέουσα ἀπάντησις.

23

Alleruntertanigste Note.

Vermög eines vom Gouverneur zu Triest erhaltenen Schreibens ist der arretierte Griech RIGA WESTINLIS unter sicherer Begleitung am 30. vorigen Monates von dort abgegangen und wird nun stündlich hier erwartet.

Die Untersuchung mit den hier Arretierten geht ununterbrochen fort und ist aus dem Verhöre des ARGENTI hervorgekommen, dass nebst der Eurer Majestät jüngstthin vorgelegten noch eine grössere, aus mehreren Teilen bestehende Karte von Griechenland gestochen und von ARGENTI bereits vor einigen Monaten versendet worden sei; ein Exemplar, hievon befand sich aufgespannt in der Wohnung des Letzteren.

Der arretierte Buchdrucker BULLIO war der Redakteur der hier herausgekommenen griechischen Zeitung; da die Herausgabe eines solchen Blattes die bedenklichsten Folgen haben kann, so habe ich keinen Anstand genommen, die Fortsetzung desselben ohne weitern einzustellen.

In der Nebenlage befindet sich die weitere Uebersetzung des ganz nach dem französischen Muster zugeschnittenen Aufrufes.

Wien, den 6. Jaenner 1798.

Pergen

Wien, den 7. Jaenner 1798.

Dient zur Nachricht.

Franz m. (anu) p. (ropria)*

(*Οπισθεν:*) Alleruntertanigste Note die arretirten Griechen befreffend.

24

Alleruntertanigste Note.

Soeben erhalte ich durch das hier alleruntertanigst angebogene Schreiben des Gouverneurs zu Triest die höchst unangenehme Nachricht, dass der zu Triest angehaltene Griech RIGA VELESTINLIS eben in dem Augenblicke, wo man dessen Anherbeförderung veranlassen wollte, Mittel gefunden habe, sich durch einige Stiche im Unterleib tödlich zu verwunden, dass jedoch die Aerzte noch nicht alle Hoffnung aufgeben.

Durch diesen äusserst verdriesslichen Vorfall, worüber die Triester Polizeidirektion zur strengsten Verantwortung gezogen werde muss, wird nunmehr die Aussicht, befriedigende Aufschlüsse über den von den

23

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Συμφώνως πρὸς ἔγγραφον, τὸ δποῖον ἐλήφθη ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς Τεργέστης, ἀνεχώρησεν δ. κρατηθεὶς Ἐλλην Ρήγας Βελεστινλῆς ὑπὸ ἀσφαλῆ συνοδείαν τὴν 30ην παρελθόντος μηνὸς ἐκεῖθεν καὶ ἀναμένεται ἐπομένως ἐνταῦθα ἀπὸ ὧδας εἰς ὧδαν.

Ἡ ἔκεταισις τῶν ἐδῶ κρατηθέντων ἔξακολουθεῖ ἄνευ διακοπῆς καὶ ἀπὸ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ Ἀργέντη ηὔλιθεν εἰς φῶς, ὅτι πλὴν τοῦ χάρτου τοῦ ὑποβληθέντος προσφάτως εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, ἔχαρχόθη καὶ μεγαλύτερος χάρτης τῆς Ἐλλάδος ἀπὸ πολλὰ τμῆματα ἀποτελούμενος καὶ ἀπεστάλη ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη ηὔλιθη πρὸ μηνῶν τινῶν, ἀντίτυπον δ' αὐτῶν εὑρέθη ἀνοιγμένογεις τὴν οἰκίαν τοῦ τελευταίου.

Οἱ κρατηθεὶς τυπογράφοις Πούλλιος ἡτο διαντάκτης τῆς ἐδῶ ἐκδοθείσης Ἐλληνικῆς ἐφημερίδος· ἐπειδὴ ἡ ἐκδοσις τοιούτου φύλλου δύναται νὰ ἔχῃ πολὺ δυσάρεστα ἐπακόλουθα, δὲν ἐδίστασα νὰ ἐμποδίσω ἀμελλητὶ τὴν ἔξακολούθησιν αὐτοῦ.

Συνημένη εὐφίσκεται ἡ περαιτέρω μετάφρασις τῆς προκηρύξεως, ἡ ὅποια διειπούθη κατὰ τὸ γαλλικὸν ὑπόδειγμα.

Βιέννη 6 Ἰανουαρίου 1798

Pergen

Βιέννη 7 Ἰανουαρίου 1798.

"Ελαβον σημειωσιν

Φραγκίσκος (Ιδιοχείρως)

(Οπισθεν:) Ἐκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον ἀφορῶσα τὴν κράτησιν τῶν Ἐλλήνων.

24

Βραχεῖα ἐκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Πρὸ διλίγου ἐλαβον διὰ τοῦ εὐλαβέστατα συναπτομένου ἔγγράφου τοῦ διοικητοῦ Τεργέστης τὴν ἔξαιρέτως δυσάρεστον εἴδησιν, ὅτι δὲν Τεργέστη κρατηθεὶς Ἐλλην Ρήγας Βελεστινλῆς, καθ' οὓς στιγμὴν ἀκριβῶς ἥθελαν νὰ τὸν ἔξαποστείλουν ἐδῶ, εὐρῆκε τὸ μέσον νὰ πληγωθῇ θανασίμως εἰς τὸ ὑπογάστριον, διὰ τοῦτοις οἵ λατροὶ δὲν χάνουν τὰς ἐλπίδας των.

Διὰ τοῦ ἐκτάκτως δυσαρέστου τούτου συμβάντος, διὰ τὸ δποῖον ἡ διεύθυνσις τῆς ἀστυνομίας Τεργέστης πρέπει νὰ κληθῇ νὰ δώσῃ λόγον, ἀπομακρύνεται τῷδε πλέον πολὺ ἡ προσδοκία νὰ λάβωμεν ἵκανοποιητικὰς πληροφορίας περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τῶν Ἐλλήνων. Διὰ νὰ μὴ παραμελήσωμεν δμως τίποτε τὸ

Griechen angelegten Revolutionsplan zu erhalten, sehr entfernet; um aber nichts zu verabsäumen, was nur immer wenigstens einigermassen zum Zwecke dienen könnte, so trage ich dem Gouverneur noch heute mittelst Estaffette auf, so viel es die Umstände des Verwundeten zulassen, auf eine gute Art von ihm herauszulocken, wer das Haupttriebrad dieses Revolutionsplanes war, welche Vorschritte diesfalls schon gemacht worden seien, auf welche Unterstützung man hiebei vorzüglich gerechnet habe.

Eurer Majestät werde ich die weiter eingehenden Nachrichten jederzeit zur allerhöchsten Kenntnis bringen.

Wien, den 7. Januar 1798.

Pergen.

Diese Anzeige dient zur Nachricht: übrigens aber geschieht ganz recht daran, dass die Triester Polizeidirektion wegen dieses Vorfalles zur strengen Verantwortung gezogen werde, umso mehr als dergleichen bedenklichen Arrestanten keine solchen Werkzeuge, womit sie sich tödlich verwunden können, belassen werden sollen.

Franz

(*"Oruðev."*) Alleruntertänigste Note, den von dem Riga Velestinlis versuchten Selbstmord betreffend.

Bemerkung: ad acta und ist mit Schreiben an Gouverneur zu Triest erledigt.

25

Schreiben an Herrn Gouverneur in Triest.

Der von Eurer Exzellenz unter 1. Dieses und heutigem Empfang angezeigte unglückliche Vorfall mit dem VELESTINLIS ist äusserst unangenehm und ganz unerwartet, es fällt auch der Polizeioberdirektion allerdings zur Last, dass dieselbe einen so wichtigen Gefangenen bloss der Obsicht der Wache anvertraut und nicht vielmehr ihm vom Anfange her einen verlässlichen Kommissär beigegeben hat, von welchem man sich die nötigen Vorsichtsanstalten hätte versprechen können.

Da jedoch einmal die Sache geschehen ist, so lieget hauptsächlich daran, dass ohne Zeitverlust getrachtet werde, von dem Verwundeten in Kürze ein aufrichtiges Geständnis zu erhalten, wie weit er mit seinen heimlichen Operations gekommen, insbesondere von wem er ursprünglich oder in der Folge zu diesem Aufruhrsplan angeleitet worden sei, und auf welche Unterstützung er vorzüglich Rechnung gemacht habe, endlich wer

δποιον ἔστω καὶ ἐλάχιστα ἡδύνατο νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὸν σκοπόν μας, ἕδωκα ἐντολὴν καὶ σῆμερον δι' ἐφίππου ταχυδρόμου εἰς τὸν διοικητήν, ἐφ' ὃσον ἐπιτρέπει ἡ κατάστασις τοῦ τραυματισθέντος, νὰ τὸν δελεάσσουν μὲ καλὸν τρόπον καὶ τοῦ ἀπόσπασον τὴν ὄμοιογίαν, ποῖον ἡτο τὸ κυριώτερον ἐλατήριον τοῦ ἐπαναστατικοῦ τούτου σχεδίου, μέχρι ποίου σημείου ἐπροχώρησε τοῦτο, ποίαν ὑποστήριξεν πρὸ πάντων σχετικῶς ἐπερίμεναν.

Εἰς γνῶσιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος θὰ ὑποβιάλλω ἐκάστοτε τὰς περαιτέρω εἰδήσεις, αἱ ὅποιαι θὰ ἔλθουν.

• Βιέννη 7 Ιανουαρίου 1798

Pergen

"Ελαβον σημείωσιν τῆς ἀνωτέρω εἰδήσεως. Εἶναι ἀλλως δρῦδον τὰ κληθῆ εἰς αὐστηρὸν ἀπολογίαν ἔνεπα τοῦ γεγονότος τούτου ἡ Διεύθυνσις τῆς Ἀστυνομίας Τεργέστης, τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὃσον τοιοῦτοι ψυλακισμένοι δὲν πρέπει νὰ ἀφίνωνται νὰ κρατοῦν τοιαῦτα μέσα, μὲ τὰ δποῖα δύνανται νὰ πληγωθοῦν θανασίμως.

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

(*"Οπισθεν:*) Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον περὶ τῆς ἀποπείρας αὐτοκτονίας τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ.

Παρατήρησις: Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐδόθη ἡ δέουσα ἀπάντησις.

25

"Ἐγγραφον πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης

"Η ληφθεῖσα σήμερον ἀπὸ 1ης τρέχοντος ἀγγελία τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος πεμψὶ τοῦ ἀτιχήματος τοῦ Βελεστινλῆ εἴναι ἐκτάκτως δυσάρεστος καὶ ὅλως διόλου ἀπροσδόκητος, ἐπιβαρύνει δὲ βεβαίως τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, καθ' ὃσον αὕτη ἐνεπιστεύθη ἔνα τόσον σημαντικὸν φυλακισμένον μόνον εἰς τὴν ἐπίβλεψιν τῆς φρουρᾶς καὶ δὲν τὸν παρέδωσεν, ὡς ὥφειλε, ἀπαρχῆς εἰς ἀξιόπιστον ἐπίτροπον, ἀπὸ τὸν ὅποιον θὰ ἡδύνατο νὰ περιμένῃ κανεὶς τὰ ἀναγκαῖα πρόφυλα-κτικά μέτρα.

"Αφοῦ ἐν τούτοις ἔγινεν ὅ,τι ἔγινε, ἐνδιαφέρει τώρα πρὸ πάντων νὰ καταβληθῇ προσπάθεια χωρὶς ἀπώλειαν χρόνου, ὥστε νὰ ληφθῇ ἀπὸ τὸν τραυματισμένον ταχέως εἰλικρινῆς ὄμοιογία, πόσον ἐπροχώρησε μὲ τὸ συνωμοτικόν του ἔργον, πρὸ πάντων ὑπὸ τίνος ἀρχικῶς ἦ ἔπειτα ὑπεκινήθη εἰς τοῦτο τὸ ἐπαναστατικόν του σχέδιον καὶ ποίαν προστασίαν ἰδιαιτέρως ὑπελόγισε, τέλος τὶς εἶναι ὁ πρωτουργὸς καὶ συντάκτης τῆς παρ' αὐτῷ εὑρεθείσης προκηρύξεως.

von dem bei ihm gefundenen gedruckten Aufrufe der Urheber und Verfasser sei.

Es dürfte zu diesem Endzwecke unumgänglich erforderlich sein, ihn mit Gelindigkeit anzugehen, um ihn desto leichter vertraulich zu machen, ihm aber dabei nicht zu bergen, dass man durch die Aussagen seiner Mitverflochtenen bereits wisse, dass er die Hauptrolle in dieser Angelegenheit gespielt habe.

Übrigens belieben Eure Exzellenz, die Polizeioberdirektion ihres ob bewährten Versehens halber zur Verantwortung zu ziehen und ihr wenigstens von nun an die strengste Wachsamkeit auf den Arrestanten unter ihrer Haftung einzubinden. Es ist auch sorgfältig darauf zu sehen, dass derselbe mit grösstem Fleisse gepfleget und so bald möglich wieder hergestellt werde.

Ich erwarte demnächst weitere Auskunft und habe die Ehre.

Wien, den 7. Jaenner 1798.

Pergen

(*Oriofey:*) Schreiben an Herrn Grafen von Brigido. Triest.

In Betreff des von dem Griechen Riga Velestinlis versuchten Selbstmordes

Expediert 7. Jaenner 798 und mit Estaffette abgesendet

26

Alleruntertänigste Note.

Nach dem mit der heutigen Post vom Gouverneur zu Triest eingelangten, hier alleruntertänigst angebogenen Schreiben soll die Wunde des RIGA WALESTINLIS nicht gefährlich und ohne einem besonderen Umstände Hoffnung zu dessen Genesung sein.

Die bei dieser Gelegenheit eingeschickten Exemplare von der Proklamation und von dem vierten Teil des Anacharsis sind nach dem Wunsche des Freiherr von THUGUT abgefordert worden, und werden demselben unter einem mitgeteilet.

Wien, den 8 Jaenner 1798.

Pergen

Dient zur Nachricht.

Franz m. (anu) p. (ropria)

(*Oriofey:*) Alleruntertänigste Note, dass die Wunde des Riga Valestinlis nicht gefährlich sei.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου θὰ ἡτο ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν μὲ ἥπιον τρόπον διὰ νὰ τοῦ ἐμπνεύσουν εὐκολώτερον/ ἐμπιστοσύνην, ἀλλὰ συγχρόνως νὰ μὴν τοῦ ἀποκρύψουν, διτὶ γνωρίζουν διὰ τῶν διολογιῶν τῶν συνωμοτῶν τον διτὶ αὐτὸς εἰνε ὁ πρωτοιφρόδης τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς.

Ἐξ ἀλλού εὐαρεστηθῆτε, Ἐξοχώτατε, νὰ καλέσητε εἰς ἀπολογίαν τὴν Ἀνωτέραν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν ἔνεκα τῆς μνημονευθείσης ἀποσεξίας καὶ τούλαχιστον ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἔξῆς νὰ τῆς ἐπιβάλετε ὑπὲνθύνην τῆς τὴν αὐστηροτάτην ἐπαγρύπνησιν ἐπὶ τοῦ κρατουμένουν. Πρέπει δὲ ἐπιμελῶς προσέξουν ἵνα οὗτος τυγχάνῃ ἐπιμελεστάτης περιποιήσεως διὰ νὰ ἀναλάβῃ δσον τὸ δυνατὸν ταχέως.

Περιμένω ταχύτατα περαιτέρω πληροφορίας καὶ διατελῶ μετὰ τιμῆς.

Βιέννη 7 Ἰανουαρίου 1798

Pergen

(Οπισθεν:) "Ἐγγραφὸν πρὸς τὸν κύριον βαρῷνον Brigidō εἰς Τεργέστην

Ἄφορῷ τὴν ἀπόπειράν αὐτοκτονίας τοῦ Ἑλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ.

Διεκπεραίωσις κατὰ τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1798 καὶ ἀποστολὴ μὲ ἔφιππον ταχυδρόμουν.

26

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Κατὰ τὸ ἔγγραφον τὸ ἀφιχθὲν μὲ τὸ σημερινὸν ταχυδρομεῖον ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ Τεργέστης καὶ εὐλαβέστατα συνημμένον ἐνταῦθα τὸ τραῦμα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον καί, ἂν δὲν μεσολαβήσῃ ἔκτακτόν τι περιστατικόν, ὑπάρχει ἐλπίς διὰ τὴν ἀνάρρωσίν τον.

Τὰ σταλέντα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως καὶ τοῦ τετάρτου μέρους τοῦ Ἀναχάρσιδος ἔζητηθησαν κατ' ἐπιθυμίαν τοῦ κόμιτος Thugut καὶ μετεδόθησαν συγχρόνως εἰς αὐτόν.

Βιέννη 8 Ἰανουαρίου 1798

Pergen

"Ἐλαβον σημείωσιν

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

(Οπισθεν:) Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον διτὶ τὸ τροῦμα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον.

27

Antwort an den k. k. Gouverneur in Triest, Herrn Grafen von Brigido.

Exzellenz,

Aus dem vom Eurér Exzellenz mir unterm 5-ten dieses eingesendeten instruierten Berichte der Triester Polizeidirektion erhellit nuerlich die Unachtsamkeit derselben bei Verwahrung und Behandlung des RIGA, weshalben die von Eurer Exzellenz derselben gemachte Ausstellung ganz zweckmaessig ist; auch finde ich die von Ihnen weiter getroffenen Einleitungen in der Ordnung und sehe der sobald moeglichen Anherlieferung sowohl des RIGA als CORONIO entgegen, wobei E. E. der Polizei wiederholt die grösste Behutsamkeit und zwar wegen Wichtigkeit der Arrestanten unter ihrer Haftung einzubinden belieben wollen.

Ich habe die Ehre usw.

Wien, den 11 Jaenner 798.

Pergen

(Εξωθεν:) Antwort an den Herrn Graffen von Brigido Exz. den Riga Valestinlis betreffend.

Notiz: Die Beilagen des Schreibens von Herrn Gouverneur wurden heut nebst dem Corpore delicti dem Herrn von Ley übergeben.

Den 12 Jaenner.

28

(Σημειώμα τοῦ Αὐτοκράτορος)

Lieber Graf Pergen!

Die hier nebenfindigen Schriften, welche ich von des Erzherzogs Palatinus königl. Hoheit erhalten habe und mit der Untersuchungssache des Griechen RIGA WESTLENTI und Konsorten in Verbindung stehen, werden Ihnen zu dem Ende zugestellt, damit sie solche einsehen und von deren Inhalt den gehörigen Gebrauch machen können, Mir aber seinerzeit die Anzeige von dem daraus Erhobenen vorlegen.

Wien, den 14 Jänner 798

Franz m. (anu) p. (ropria)

(Οπισθεν:) ad acta und ist mit der erstatteten alleruntertäigsten Note erledigt.

Απάντησις εἰς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης, βαρδῶνον Brigido

Ἐξοχώτατε /

Ἐκ τῆς ἀποσταλείσης πρὸς ἐμὲ ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀπὸ 5 τοῦ παρόντος μηνὸς διαιφωτιστικῆς ἑκδήσεως τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Τεργέστης διαιφαίνεται ἐκ νέου ἡ ἀποδοσεῖς αὐτῆς κατὰ τὴν διαιφύλαξιν καὶ μεταχείρισιν τοῦ Ρήγα· διὰ τοῦτο αἱ γενόμεναι πρὸς αὐτὴν παραπορήσεις ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος εἶναι πολὺ σκόπιμοι. Εὑρίσκω πρὸς τούτοις τὰ ληφθέντα περαιτέρω μέτρα ὅφ· Ὑμῶν νόμιμα καὶ ἀναμένω τὴν ὅσον τὸ δυνατὸν ταχιτέραν ἐνταῦθα ποράδοσιν καὶ τοῦ Ρήγα καὶ τοῦ Κριώντος. "Ἄς εὐαρεστηθῇ δὲ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ συστήῃ ἐπανειλημένως εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ὑπὲνθύνην τῆς τὴν μεγαλυτέραν προσοχὴν καὶ μάλιστα ἔνεκα τῆς σπουδαιότητος τῶν κρατουμένων.

Βιέννη 11 Ἰανουαρίου 1798.

"Ἐχω τὴν τιμὴν κλπ.

Pergen

(*"Εξωθεν:*) Ἀπάντησις εἰς τὸν ἐξοχώτατον βαρδῶνον Brigido ἀφορῶσα τὸν Ρήγαν Βελεστινλῆν.

Σημείωσις: Τὰ προσηρημένα στοιχεῖα εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ κυρίου Διοικητοῦ παρεδόθησαν σήμερον μαζὶ μὲ τὸ «σῶμα τοῦ ἐγκλήματος» εἰς τὸν κ. von Ley.

12 Ἰανουαρίου.

(*Σημείωμα τοῦ Αὐτοκράτορος*)

Ἀγαπητὴ βαρδὼν Pergen,

Τὰ συνημμένα ἐνταῦθα ἔγγραφα, τὰ δποῖα ἔλαβα ἀπὸ τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Ἀρχιδοῦκα Παλατίνον (ἀντιβασιλέα τῆς Οὐγγαρίας) καὶ τὰ δποῖα ἔχοντα σχέσιν μὲ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ "Ἐλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ" καὶ τῶν συντρόφων τού, σᾶς ἀποστέλλονται πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ τὰ ἰδῆτε καὶ νὰ δύνασθε νὰ χρησιμοποιήσετε ἀρμοδίως τὸ περιεχόμενον αὐτῶν, εἰς Ἐμὲ δὲ ἐν καιρῷ νὰ ἀγαγγείλετε τὸ πόρισμα τῆς ἐρεύνης σας.

Βιέννη 14 Ἰανουαρίου 798

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

(*"Οπισθεν:*) Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐδόθη εὐλαβέστατα ἔκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλείό τατον.

Alleruntertänigste Note.

S. M. haben mittelst allerhöchsten Kabinettschreibens von gestern mir die hier wieder zurück angeschlossene alleruntertänigste Nota des Erzherzogs Palatinus königl. Hoheit zu dem Ende zuzuschicken geruhet, dass ich die dabei befindlichen Schriften einsehen, von deren Inhalt den gehörigen Gebrauch machen und S. M. seinerzeit von dem Erhobenen die Anzeige vorlegen soll.

Allergnädigster Herr ! Nach genommener Einsicht dieser Schriften, welche ich zum Amtsgebrauch der in der Revolutionssache der Griechen aufgestellten Kommission zurückbehalten habe, veroffenbaret sich, dass die zu Pest vorgefundene Proklamation die nämliche sei, welche der RIGA WESTELENTI hier zu Wien hat abdrucken lassen und nach der Türkei hat versenden wollen, mithin wird die Absicht dieses Bösewichts und seiner Mitverschworenen nur zu deutlich, dass, wie ich S. M. bereits bemerket habe, es ihnen nicht blos darum zu tun war, die Griechen in dem ottomanischen Reiche zur Empörung zu reizen, sondern auch das demokratische Feuer bei ihren Glaubensgenossen in S. M. Erbländern anzuzünden. Dieser Umstand ist von der äussersten Wichtigkeit und fordert die Staatsverwaltung auf, die griechische Nation von nun an umso mehr mit grösster Genauigkeit zu beobachten, als selbst MARTINOVICH von einigen ihren Bischöfen behauptet hat, dass sie für das demokratische System bestimmt wären, und leider haben mehrere Dinge schon zugetroffen, welche dieser in Revolutionssachen ausgelernte Verbrecher über die Lage der Staaten und das geheime Demokratisierungs system der Franzosen vorhergesagt hat, welchen Aussagen aber man zu der Zeit keinen besondern Wert beilegte.

So wie nun von den mir allergnädigst zugekommenen Aktenstückchen hierorts der zweckmässige Gebrauch wird gemacht werden, so ist aber vor allem notwendig, dass die zwei zu Pest angehaltenen Griechen GARACSA und TURUNCSY wohlverwahrt anher in das Polizeihaus überbracht werden, damit die ordentliche Vernehmung derselben eingeleitet, ihre Aussagen mit den bereits erhobenen und noch zu erhebenden Datis in Verbindung gebracht, auch die Konfrontation mit dem RIGA, wenn, wie ich hoffe, dessen Transportierung noch statthaben wird, seinerzeit veranlasset werden könne.

Ich bitte demnach S. M. alleruntertänigst wegen Anherlieferung dieser beiden Individuen an Seine königliche Hoheit den Erzherzog Palatinus den allerhöchsten Auftrag zu erlassen.

Βραχέλα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Ἡ Ὑμετέρᾳ Μεγαλειότης ηδύδοκησε νὰ μοῦ ἀποστείῃ διὰ χθεσινοῦ Ὑψηλοτάτου ἀνακτορικοῦ ἐγγράφου τὴν συνημμένην πάλιν ἐνταῦθα ἔκθεσιν τῆς ἥντοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Ἀρχιδούκος Παλατίνου καὶ δὴ πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἔξετάσω τὰ ἐν αὐτῇ συνημμένα ἐγγράφα, νὰ χρησιμοποιήσω δεόντως τὰς εἰδήσεις αὐτῶν καὶ νὰ ἀναγγείλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα ἐν καιρῷ τὸ ἐντεῦθεν πόρισμα.

Ἐδύμενέστατε Αὐθέντα! Ἐκ τῆς ἔξετάσεως τῶν ἐγγράφων τούτων, τὰ δόποια ἔκρατησα διὰ νὰ χρησιμοποιήσῃ καὶ ἡ διορισθεῖσα Ἐπιτροπὴ πρὸς ἔρευναν τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων, γίνεται δῆλον, ὅτι ἡ ἐν Πέστῃ εὑρεθεῖσα προκήρυξις εἶναι ἡ ἴδια μὲ τὴν τυπωθεῖσαν ἐδῶ ἐν Βιέννῃ ὑπὸ τοῦ Ρήγα Βελεστίνη ἡ καὶ ἀποσταλεῖσαν εἰς Τουρκίαν, ἐπομένως φανερώνεται πολὺ καθαρὰ ἡ σκέψις τοῦ κακοποιοῦ τούτου καὶ τῶν συνωμοτῶν του, ὅτι, ὅπως ἡδη ἐσημείωσα διὰ τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα, δὲν τοὺς ἐνδιαφέρει μόνον νὰ κινήσουν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς Ἑλληνας εἰς τὸ Ὀθωμανικὸν Κράτος, ἀλλὰ καὶ τὴν δημοκρατικὴν φωτιὰν νὰ ἀνάψουν εἰς τοὺς δύμοθρήσκους των εἰς τὰς κληρονομικὰς χώρας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Τὸ περιστατικὸν τοῦτο ἔχει μεγίστην σῆμασίαν καὶ ἐπιβάλλει εἰς τὴν Διοίκησιν νὰ παρακαλουσθῇ μετὰ μεγίστης προσοχῆς ἀπὸ τοῦδε τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον καὶ αὐτὸς δὲ Μαρτίνοβιτς Ἰσχυρίσθη περὶ τινῶν ἐπισκόπων του, ὅτι ἔκλιναν πρὸς τὸ δημοκρατικὸν πολίτευμα καὶ δυστυχῶς ἐπηλήθευσαν ἡδη πολλὰ γεγονότα, τὰ δόποια ὁ ἐγκληματίας καὶ ἔξησκημένος ἐπαναστάτης οὗτος εἶχε προείπει περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Κρατῶν καὶ τοῦ μυστικοῦ συστήματος τῶν Γάλλων ὑπὲρ τῆς δημοκρατικῆς προπαγάνδας, εἰς τὰ δόποια δύμως τότε δὲν ἀπέδιδαν σημασίαν.

Τῶν εδύμενέστατα δοθέντων εἰς ἐμὲ ἐνταῦθα πρακτικῶν θὰ γίνη βεβαίως ἡ νόμιμος χρησιμοποίησις, ἀλλ' εἴναι ἀνάγκη πρὸ παντὸς νὰ μεταφερθοῦν ἐδῶ εἰς τὸ ἀστυνομικὸν κρατητήριον ὑπὸ ἀσφαλῆ φύλαξιν οἱ δύο ἐν Πέστῃ κρατηθέντες Ἑλληνες Καρατζάς καὶ Τονδούντζης, διὰ νὰ γίνη ἡ δέουσα ἀνάκρισις αὐτῶν, νὰ συγκριθοῦν αἱ δύμολογίαι των μὲ τὰ μέχρι τοῦδε πορίσματα, νὰ σχετισθοῦν μὲ τὰ μέλλοντα νὰ προκύψουν ἀκόμη δεδομένα καὶ νὰ δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἡ ἀντιπαράστασις αὐτῶν πρὸς τὸν Ρήγαν, ἐπεὶ, ὡς ἐλπίζω, ἡ μεταφορὰ τούτου ἔχει γίνη.

Παρακαλῶ λοιπὸν τὴν Ὑμετέραν Μεγαλειότητα εὐλαβέστατα νὰ ἐκδώσῃ Ὑψηλὴν ἐντολὴν εἰς τὴν Αὐτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν ἀρχιδούκα Παλατίνου πρὸς ἀποστολὴν ἐνταῦθα τῶν δύο τούτων ἀτόμων.

Ἐπειδὴ ἔξι ἄλλου σχηματίζεται ἡ εὐλογος ὑπόνοια, ὅτι ἡ ἐπαναστατικὴ προκήρυξις τοῦ Ρήγα ἐπίτηδες διεδόθη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Οὐγγαρίας, τοῦτο

Da übrigens die gegründete Vermutung Platz greift, dass dieser revolutionäre Aufruf unter den Griechen in Ungarn absichtlich verbreitet worden sei, auch der arretierte GARACSA bestätigt haben soll, das derlei Exemplarien an mehrere griechische Kaufleute geschickt worden wären, so ist keine Zeit zu verlieren, damit der Umlauf dieser äusserst gefährlichen Proklamation gehemmt werde. S. M. dürften daher S. kön. Hoheit den Erzherzögl. Palatinus unter einem aufzutragen gerufen, durch geheime Wege und mit aller nur möglichen Vorsicht Erkundigungen einziehen zu lassen, ob und wo dergleichen Exemplare vorhanden sind, durch wen und wie solche verbreitet worden sind und überhaupt auf diesen für die Ruhe der Monarchie nicht gleichgültigen Gegenstand die grösste Aufmerksamkeit zu hegen. Weil nach meiner Art zu sehen dieser Revolutionsplan der Griechen in seinen Folgen weit trauriger als das Martinovichische Komplot werden könnte.

15 ten Januar 798.

Pergen.

Wien, den 15 Januar 1798.

Was ich in dieser Sache an den Erzherzog Palatinus K. H. nach Ihrem Antrage erlassen habe, werden sie aus beiliegender Abschrift ersehen.

Franz m. (anu) p.(ropria)

Notitz: Dem Herrn Polizeioberdirektor von Ley ward heut eine Abschrift der Note des E. H. Palatinus, nebst den Originalakten zum amtlichen Gebrauche mitgeteilt.

Wien, den 16 Jänner 798.

Pergen.

(*Οπισθεν:*) Alleruntertänigste Note, die zwei zu Pest angehaltenen Griechen Garacsa und Turuncsy betreffend.

30

Abschrift der allerhöchsten Resolution auf die Note Sr. königl. Hoheit des Erzherzogs Palatinus dto Ofen, den 11 Jaenner 798.

Die angeschlossen gewesenen Aktenstücke habe ich der Polizeihofstelle zum Amtsgebrauch übergeben lassen und Euer Liebden werden sogleich die Anstalt treffen, dass die zwei zu Pest angehaltenen Griechen Garacsa und Turuncsy wohlverwart in das hiesige Polizeihaus überbracht werden, um deren ordentliche Vernehmung und das sonst noch Erforderliche veranlassen zu können.

δὲ λέγεται δι τοιούτων καὶ δι κρατηθεὶς Καρατζάς, δι' αὐτὸν πρέπει νὰ σπεύσωμεν νὰ ἐμποδίσωμεν τὴν χικλοφορίαν τῶν ἐκτάκτων ἐπικινδύων προκηρύξεων τούτων. Ή Υμετέραι Μεγαλειότης θὰ εὑνῆσετείτο ἐπομένως νὰ δώσῃ συγχρόνως ἐντολὴν εἰς τὴν Αὔτοῦ Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τὸν Ἀρχιδοῦκα Παλατίνον νὰ διατάξῃ τὴν μυστικὴν καὶ ἐκτάκτως προσεκτικὴν συγκέντρωσιν πληροφοριῶν, ἵνα καὶ ποὺ ὑπάρχουν ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως, ὑπὸ τίνος καὶ πῶς διενεμήθησαν καὶ καθόλου νὰ ἐπιστήσῃ τίνη μεγίστην προσοχὴν του εἰς τὴν σπουδαίαν διὰ τὴν ήσυχίαν τῆς Μοναρχίας ὑπόθεσιν. Κατὰ τὴν ἰδικήν μονιμήν τοῦ ἐπαναστατικὸν σχέδιον τῶν Ἑλλήνων δύναται νὰ ἔχῃ πολὺ θλιβερώτεροι ἐπακόλουθα ἀπὸ τὴν συνωμοσίαν τοῦ Μαρτίνοβίτη.

Βιέννη 15 Ιανουαρίου 1798.

Pergen.

Βιέννη 15 Ιανουαρίου 1798.

Τὴν ἐντολὴν ποὺ ἀπηνόθυνα περὶ τῆς ὑποθέσεως Ρήγα κατὰ τὴν πρότασιν σας πρόδει τὸν ἀρχιδοῦκα Παλατίνον θὰ γνωρίσετε ἐκ τοῦ προσηγορημένου ἀντιγράφου.

Φραγκίσκος (Ιδιοχείρως).

Σημείωσις. Εἰς τὸν Κύριον Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας von Ley ἐδόθη σήμερον ἀντίγραφον τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἀρχιδοῦκός Παλατίνου μαζὶ μὲ τὰ ἀρχικὰ πρακτικὰ πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας του.

Pergen.

(Όπισθεν:) "Ἐκθεσις πρὸς τὴν Λύτοῦ Μεγαλειότητα περὶ τῶν δύο Ἑλλήνων Καραντζᾶ καὶ Τουρουντζῆ τῶν κρατηθέντων εἰς Πέστην.

30

Ἀντίγραφον τῆς Αὐτοκρατορικῆς ἐντολῆς, τῆς σχετικῆς πρόδει τὴν ἐκθέσιν τῆς Αὔτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Ἀρχιδούκος Palatinus ἀπὸ Ofen 11 Ιανουαρίου 1798.

Τὰ ἀποτιλέντια μοι ἐν παραρτήματι ἔγγραφα διέταξα νὰ παραδώσωντι εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας διὰ νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν ὑπηρεσιακῶς καὶ ἡ Υμετέραι Ἀγάπη θὰ λάβῃ ἀμέσως μέτρα διὰ νὰ μεταφερθοῦν ἐν ἀσφαλείᾳ εἰς τὴν ἔδω ἀστυνομίαν οἱ δύο ἐν Πέστη κρατηθέντες Ἑλληνες Καραντζᾶς καὶ Τουρουντζῆς, ἵνα καταστῇ δυνατεῖ ἡ τιμετικὴ αὐτῶν ἀνάκρισις καὶ δι τοῦ ἄλλο ἀκόμη χρειασθῆ.

Uebrigens haben Euer Liebden durch geheime Wege und mit aller nur möglichen Vorsicht Erkundigungen einziehen zu lassen, ob und wo noch Exemplare von dieser Proklamation vorhanden sind, durch wen und wie solche verbreitet worden und überhaupt auf diesen für die Ruhe der Monarchie nicht gleichgültigen Gegenstand die grösste Aufmerksamkeit zu tragen.

Expediert dto 16 Jaenner 798.

31

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr !

Ich eile, Eurer Exzellenz gehorsamst zu berichten, dass der ANTON CORONIO, welcher mit dem insitzenden Griechen VALESTENLIS in verdächtiger Korrespondenz gestanden, von der k. k. Hoßkommission in Dalmatien angehalten und wirklich heute abends gefänglich eingeliefert und sofort der hiesigen Polizeidirektion zur Fortsetzung der Untersuchung übergeben worden sei, deren Resultat nachzutragen mir vorbehalte, und mit respektvoller Verehrung geharre.

Eurer Exzellenz
untertänigst gehorsamster
Graf von Brigido.

Triest, am 18 Jaenner 1798.

An Seine Exzellenz den Herrn Polizeiminister Grafen von Pergen.
(*Ozroßev* :) Ad acta und wurde am 25 Jänner rescribirt bei Gelegenheit eines anderen Schreibens wegen Stanlowich.

32

Schreiben an Herrn Gouverneur Grafen von Brigido, Triest.

Das von Eurer Exzellenz mittels Schreibens vom 11ten laufenden Monates mir-eingesendete Gesuch des Triester Handelsmannes DEMETER OECONOMUS um Schutz für sich und seine Assoziierten zu Konstantinopel, säumte ich nicht, dem Herrn Minister für Auswärtige Geschäfte zur gutfindenden Veranlassung vorwortlich mitzuteilen. Dem Vernehmen nach soll aber der Bruder des Bittstellers hiewegen Schritte an den hier befindlichen türkischen Botschafter unmittelbar gemacht haben.

Wien, den 17 Jaenner 798.

Ich habe die Ehre
Pergen

Ἐξ ἀλλου πρέπει ἡ Ὑμετέρα Ἀγάπη νὰ διατάξῃ μυστικὰ καὶ μὲ κάθε δυνατὴν προσοχὴν νὰ συγκεντρωθοῦν πληροφορίαι, ἀν υπάρχουν καὶ ποῦ ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως, διὰ τίνος καὶ πῶς διεδόθησαν καὶ ἐν γένει νὰ ἐπιστήσητε παρὰ πολὺ τὴν προσοχὴν σας εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὸ δποῖον δὲν είναι ἀδιάφορον διὰ τὴν ἡσυχίαν τῆς μοναρχίας.

Ἐγινεν ἡ διεκπεραίωσις 16 Ἰανουαρίου 1798.

31

Ἐύγενέστετε βαρδῶνε, εὐμενέστατε κύριε,

Σπεύδω νὰ ἀναγγείλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα δι τὸ Ἀντώνιος Κορωνίος, δστις είχεν ἐπιλήψιμον ἀλληλογραφίαιν μὲ τὸν φυλακισμένον Ἐλλήνα Βελεστινλῆν, ἐκρατήθη ἀπὸ τὸν Αὐτοκρατορικὸν Ἐπίτροπον ἐν Δαλματίᾳ καὶ ἀπεστάλη δέσμιος σήμερον τὴν ἔσπεραν ἐνταῦθα, παρεδόθη δὲ ἀμέσως εἰς τὴν ἔδω Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας πρὸς ἔξακολούθησιν τῆς ἀνακρίσεως, τῆς δποίας τὸ πόρισμα ἐπιφιλάσσομαι νὰ ἀναγγείλω σιμπληρωματικῶς καὶ διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

Τεργέστη 18 Ἰανουαρίου 1798

τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
εὐπειθέστατος
Βαρδῶνος Brigidο

Πρὸς τὴν Λητοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας βαρδῶνον Pergen.
(Οπισθεν:) Εἰς τὸ Ἀρχεῖον. Ἐδόθη ἀπάντησις ἐξ ἀφορμῆς ἀλλου ἐγγάφου ἔνεκα τοῦ Stanlowich.

32

Ἐγγραφον πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης βαρδῶνον Brigidο.

Τὴν ὑπὸ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος δι' ἐγγράφου 11 τρέχοντος διαβιβασθεῖσαν αἴτησιν τοῦ ἐν Τεργέστῃ ἐμπόρου Δημητρίου Οικονόμου περὶ παροχῆς προστασίας εἰς αὐτὸν καὶ τοὺς ἐν Κων)πόλει μετόχους τοῦ καταστήματός του ἔσπευσα νὰ εἰσηγηθῶ εἰς τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν πρὸς εὐμενῆ περαιτέρω ἐνέργειαν. Καθὼς δμως ἥκούσαμεν, ἔκαμε διαβήματα καὶ δ ἀδελφὸς τοῦ αἰτοῦντος ἀπ' εὐθείας παρὰ τῷ ἐνταῦθα εὑρισκομένῳ πρεσβευτῇ τῆς Τουρκίας.

Βιέννη 19 Ἰανουαρίου 1798.

Ἐξω τὴν τιμὴν
Pergen

Nota : Das Originalschreiben des Herrn Gouverneur blieb bei der Staatskanzlei.

(*Όμοθετε* :) Schreiben an den Herrn Grafen von Brigido.

Das Gesuch des Triester Handelsmannes DEMETER OECONOMUS um Schutz für sich und seine Assozierte in Konstantinopel betreffend.

33

An Herrn Regierungsrat von Ley.

Auf Befehl Seiner Exzellenz des Herrn Polizeiministers überschicke ich Euer Wohlgeboren ein soeben eingelangtes Schreiben vom Herrn Gouverneur in Triest in Betreff des Griechen VALESTENLIS samt allen dazu gehörigen Beilagen zum nötigen Gebrauche.

Wien, den 20 Jaenner 798.

34

An Herrn Gouverneur zu Triest.

E. E. tun ganz wohl, dass Sie die vermög Ihres beliebten Schreibens vom 14. d. erst jüngst aus Wien an VALESTENLIS zu Triest angelängten zwei Kisten bis auf weitere Verordnung bei der P. Direktion sorgfältig aufbewahren und durch diese letztere die Frachtkosten von 13 fl. 45 kr aus der bei besagtem Griechen gefundenen Barschaft dem Triester Güterbestelleraente vergütten lassen.

Dagegen belieben E. E. jene 300 fl. die der Griechen BASSILLI als sein Eigentum von VALESTENLIS zurückverlangt, nur dann gegen Quittung aus der Barschaft des Letzteren bezahlen zu lassen, wenn VALESTENLIS sich dazu bereitwillig finden lässt, und darüber vorläufig eine gemessene und umständliche Erklärung schriftlich abgegeben haben wird.

Die allmählich erfolgende Besserung der Gesundheitsumstände des VALESTENLIS nehme ich zur Nachricht, sowie die von E. E. nach dem Rate der Ärzte getroffenen Verfügungen wegen weiterer Pflegung desselben im Gasthause unter Dafürhaftung der Polizeidirektion; nur muss ich in Ansehung der Ueberlieferung desselben anher erinnern, dass nachdem an jener Person so äusserst viel gelegen ist, es nicht räthlich zu sein scheint, selbe bloss durch einen Polizeikorporal zu bewirken; weit zweckmässiger dürfte vielleicht die Transportierung dieses Griechen nebst dem angetragenen Korporal durch Beigabe eines vertrauten und hiezu geeigneten Polizeikommissärs bewerkstelligt werden können.

Σημείωσις: Τὸ πρωτότυπον τοῦ ἑγγράφου τοῦ κ. Διοικητοῦ ἔμεινεν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον.

(“Οπισθεν:”) Ἐγγραφὸν πρὸς τὸν βαρῶνον Βιιγίδο.

Ως πρὸς τὴν αἰτησιν τοῦ Τεργεσταίου ἐμπόρου Δημητρίου Οἰκονόμου περὶ προστασίας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν Κωνιπόλει μετόχων τοῦ καταστήματος τοῦ.

33

Πρὸς τὸν Κύριον Σύμβουλον τοῦ Κράτους τον Ley.

Κατὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Ἐξοχότης τοῦ κυρίου Ὅπουργοῦ τῆς Ἀστυνομίας ἀποστέλλω εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἔνγενειαν ἵὸν ἀφιχθὲν ἑγγραφὸν τοῦ κυρίου διοικητοῦ Τεργέστης τὸ ἀφορῶν τὸν Ἑλλήνα. Βελεστινλῆν μαζὶ μὲ δλα τὰ σχετικὰ παραστήματα πρὸς τὴν δέουσαν χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

Βιέννη 20 Ιανουαρίου 1798.

34

Πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἔκαμε πολὺ καὶ διέταξε νὰ φυλάξουν ἐπιμελῶς μέχρι νεωτέρας διαταγῆς παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει τὰ μόλις τελευταῖον ἐκ Βιέννης εἰς Τεργέστην πρὸς τὸν Βελεστινλῆν — συμφώνως πρὸς τὸ ἀπὸ 14 τρέχοντος ἑγγραφὸν τὸ δόποιον εὑηρεστήθητε νὰ στείλετε — κομισθέντα δύο κιβώτια καὶ πρὸς τούτοις (διέταξε) νὰ πληρώσουν τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς ἐκ 13 φιορινών καὶ 45 ἑκατοστῶν ἐκ τῶν εὑρεθέντων παρὰ τῷ μνησθέντι Ἑλληνι μετρητῶν εἰς τὸ ἐν Τεργέστῃ ἀστυνομιλὸν παρακαταθηκῶν γραφεῖον.

Τούναντίον ἡς εὐαρεστηθῆ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ διατάξῃ νὰ πληρώσουν ἐπὶ ἀποδεῖξει τὰ 300 φιορίνια, τὰ δόποια δὲ Ἑλληνι Βασίλης ὁ Ἰδικά του ἀπαι τεῖ ἀπὸ τὸν Βελεστινλῆν, μόνον ἐν ᾧ περιπτώσει οὗτος παραδέχεται τοῦτο καὶ καταθέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος σχετικὴν γραπτὴν ἡτιολογημένην καὶ λεπτομερῆ δήλωσιν.

Λαμβάνω ὑπὸ σημείωσιν ὅτι βελτιοῦται βαθμηδὸν ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ Βελεστινλῆ, καθὼς καὶ ὅτι ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης κατὰ συμβοιλὴν τῶν Ιατρῶν ἔλαβε μέτρα πρὸς περαιτέρω περιθαλψιν αὐτοῦ εἰς τὸ ἔνοδοχεῖον ὃν ἐνθύνην τῆς Ἀστυνομίας. Πρέπει μόνον νὰ ὑπενθυμίσω ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν αὐτοῦ ἐδῶ, ὅτι, ἀφοῦ τὸ πρόσωπον τοῦτο τόσην πολλὴν σημασίαν ἔχει, δὲν φαίνεται πρόνιμον νὰ ἀποσταλῇ μόνον μὲ ἐνα ἀστυνομικὸν προϊστάμενον. Πολὺ σκοπιμώτερον θὰ ἥτο νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μεταφορὰ τοῦ Ἑλληνος τούτου μαζὶ μὲ τὸν ἀστυνομικὸν προϊστάμενον τῇ συνοδείᾳ ἐμπίστου παὶ ἀρμοδίου ἀστυνομ. ἐπιτρόπου.

Uebrigens habe ich E. E. beliebtes Schreiben samt den Beilagen der allhier eigends aufgestellten Untersuchungskommission zum weiters nötigen Gebrauche übergeben lassen.

Wien, den 20 Jaenner 798.

Ich habe die Ehre
Pergen

Ich bitte, dieses Konzept nach genommener Einsicht wieder anher zu senden.

(*"Oxusdov"*) Schreiben an Gouverneur in Triest und Dekret an P. O. D. v. Ley den Griechen Riga VELESTINLIS betreffend.

35-

An den Hn. Gouverneur in Triest.

E. E. beliebtes Schreiben vom 17. Ds. nebst dem fortgesetzten Verhörsprotokoll des VELESTINLIS habe ich heute erhalten.

Ein und das andere beziehen sich auf mein Schreiben vom 7. ds. worin ich - in der Voraussetzung, dass an dem Aufkommen dieses Griechen zu verzweifeln wäre - es der Wichtigkeit des Gegenstandes angemessen fand, denselben noch vor seinem Ende zu einer aufrichtigen Beichte über die wesentlichsten Punkte des bekannten Revolutionsplanes auf eine gute Art zu vermögen.

Ausser dem würde ich es nicht zweckmässig gefunden haben, den VELESTINLIS vor der Zeit mit dem eigentlichen Gegenstande der Untersuchung bekannt zu machen, damit er sich nicht vorzubereiten und dadurch die Untersuchung zu erschweren vermöge, - auch damit er nicht, ohne Not kleinmütig gemacht, und etwa gar zu einem zweiten Angriff auf sein Leben verleitet werde.

Um nun beiden diesen üblen Folgen zuvorzukommen, belieben E. E. die wahrscheinlich nach diesem letzten Verhöre bei dem Arrestanten eingetretene Gemütsunruhe durch wirksame Vorstellungen und überhaupt durch dienliche Mittel aller Art, welche die Klugheit in ähnlichen Fällen empfiehlt, mässigen zu lassen, damit sich bei ihm jene ruhigere und vertraulichere Stimmung wieder einstelle, die bei ihm zur Fortführung einer so wichtigen Untersuchung und Eruierung der Wahrheit so notwendig ist.

Seine Anherlieferung betreffend beziehe ich mich auf mein letztes Schreiben vom 20. Ds. und bin ganz einverstanden, dass ihm - sobald er sich im Wagen befindet - die Eisen angelegt werden, jedoch ist er ausser dieser unumgänglich notwendigen Massregel übrigens mit aller Schonung insoweit sich selbe mit desselben sicherer Anherlieferung vereinbaren lässt - zu behandeln.

Ἐξ ἀλλού διέταξα νὰ παραδώσουν τὸ ἔγγραφον τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος μαζὶ μὲ τὰ παραρτήματά του εἰς τὴν ἐδῶ πρὸς τοῦτο συγκροτηθεῖσαν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν διὰ τὴν περαιτέρω ἀναγκαίαν χρησιμοποίησιν αὐτῶν.

Βίεννη 20 Ἰανουαρίου 1798.

(Οπισθεν:) Ἔγγραφον πρὸς τὸν Διοικητὴν Τεργέστης καὶ ἐντολὴ πρὸς τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας von Ley περὶ τοῦ Ἑλληνος Ρήγα Βελεστινλῆ.

Παρακαλῶ νὰ ἐπιστρέψετε τὸ σχέδιον τοῦτο ἀφοῦ τὸ διναγνώσετε.

Ἐχω τὴν τιμὴν
Pergen

35

Πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Τεργέστης.

Ἐλαθον σήμερον τὸ ἔγγραφον, τὸ ὄποιον ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐηρεστήθη νὰ στείλῃ ἀπὸ 17 τρέχοντος μαζὶ μὲ τὴν συνέχειαν τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως τοῦ Βελεστινλῆ.

Ἀμφότερα ἀναφέρονται εἰς τὸ ἀπὸ 7 τρέχοντος ἔγγραφόν μου, εἰς τὸ ὄποιον, ἐπὶ τῇ προϋποθέσει ὅτι δὲν θὰ ὑπῆρχον πολλαὶ ἐπλίδες περὶ τῆς ἀναρρώσεως τοῦ Ἑλληνος τούτου, ἔνεκα τῆς σπουδαιότητος τοῦ ζητήματος ἐθεώρησα σκόπιμον νὰ συστήσω νὰ παρακινήσετε τοῦτον μὲ καλὸν τρόπον πρὸ τοῦ θανάτου του εἰς εἰλικρινῆ ἔξομολόγησιν περὶ τῶν κυριωτέρων σημείων τοῦ γνωστοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου.

Ἐκτὸς τούτου δὲν θὰ εἴρισκον σκόπιμον νὰ γνωστοποιήσετε πρὸ τῆς ὕδας εἰς τὸν Βελεστινλῆν τὸν κύριον σκοπὸν τῆς ἀνακρίσεως διὰ νὰ μὴ παρασκευασθῇ καὶ δύνηθῇ νὰ δυσχεράνῃ τὴν ἀνάκρισιν καὶ διὰ νὰ μὴ κάσῃ ἀνευ ἀνάγκης τὸ ἥδικόν του καὶ ἐνδεχομένως μᾶλιστα καταντῆσῃ εἰς δευτέραν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας.

Διὰ νὰ προληφθοῦν λοιπὸν τὰ δύο αὐτὰ κακὰ ἐπακόλουθα, ἃς εὐαρεστήθη ἡ Ὑμετ. Ἐξοχότης νὰ σύντελέσῃ νὰ πραῦνουν τὴν πιθανῶς μετὰ τὴν τελευταίαν ἀνάκρισιν ἐπελθοῦσαν εἰς τὸν φυλακισμένον ψυχικὴν ταραχὴν διὰ καταλλήλων συστάσεων καὶ ἐν γένει διὰ χρησίμων μέσων παντὸς εἴδους, τὰ ὄποια ἡ σύνεσις εἰς δμοίας περιπτώσεις συνιστᾷ, ἵνα ἐπανέλθῃ παρ’ αὐτῷ ἡρεμωτέρα καὶ θερμοτέρα διάθεσις, ήτις εἶναι τόσον ἀναγκαία διὰ τὴν ἔξακολούθησιν τόσον σπουδαίας ἀνακρίσεως καὶ διὰ τὴν ἔρευναν τῆς ἀληθείας.

Ἀναφερόμενος δὲ εἰς τὸ τελευταῖον. μου ἔγγραφον ἀπὸ 20 τρέχοντος ὡς πρὸς τὴν παράδοσίν του ἐνταῦθα, είμαι δλῶς διόλου σύμφωνος νὰ τοῦ βάλουν τὰ σίδερα — μόλις ἐπιβιβασθῇ τοῦ ὁχήματος — ἀλλ᾽ δμως ἔξαιρουμένου τοῦτου τοῦ ἀπαραιτήτως ἀναγκαίου μέτρου πρέπει νὰ τὸν μεταγειρισθοῦν μὲ πᾶσαν φειδῶ, ήτις δύναται νὰ συνδυασθῇ μὲ τὴν ἀσφαλῆ του ἐνταῦθα παράδοσιν.

Ἐπὶ τούτοις λαμβάνω εὐχαρίστως σημείωσιν τῶν ληφθέντων μέτρων πρὸς

Übrigens nehme ich getroffene Anstalten zur Habhaftwerdung des Mitschuldigen CORONIO zur guten Nachricht und hoffe, dass selbe unter der fortgesetzten zweckmässigen Leitung E. E. gar bald den gewünschten Erfolg gewähren werden.

Wien, den 22 Jaenner 798.

Ich habe die Ehre
Pergen.

Nota: Dieses Shreiben ward samt Beilagen dem Herrn von Ley übergeben.

(Ozioθev:) Schreiben an Herrn Gouverneur zu Triest, die Anherlieferung des Griechen Velestinlis betreffend.

36

An H. Gouverneur zu Triest.

E. E. fragen sich in Ihrem gefälligen Schreiben vom 26. d. und heutigem Empfang wegen der Anherlieferung des VALESTENLIS wiederholt an, und verlangen in Betreff des eines: weil in Civil-Verwahrung befindlichen CORONIO weitere Maasregelungen.

Soviel es Ersteren betrifft beziehe ich mich auf meine untern 20. und 22. d. an Sie erlassenen Schreiben, welchen nach E. E. die Transportirung desselben anher, unter den Ihnen bekannt gemachten Vorsichten, sobald es dessen Gesundheitsumstände gestatten, sogleich einzuleiten belieben. Es hat demnach, wie Euer Ex: selbst sehr richtig bemerken, von aller weiterer dortigen Vernehmung des RIGA ganz abzukommen, weil solcher dem Gange der hier eingeleiteten Hauptuntersuchung nur hinderlich-auch aus den von Euer Excell: angeführten Betrachtungen, selbst in Hinsicht der Person desselben bedenklich wäre.

Zur Erleichterung des hier aufgestellten Untersuchungs COON, und zur ordnungsmässigen Vollendung des Untersuchungsgeschäftes ist die Anwesenheit des Griechens CORONIO ebenfalls nothwendig; E. E. belieben daher, auch dessen Auslieferung einzuleiten, doch sind selben, nachdem er vor der Hand nicht in dem hohen Grade wie VALESTENLIS bey diesen Verschwörungen als befangen erscheint, auf der Anherreise zwar keine Eisen anzulegen, immer aber die nöthigen Vorsichten anzuwenden, dass er zu entweichen ausser Stand gesetzt werde, übrigens ist ihm die eigentliche Ursache, wesswegen seine Transportierung nothwendig befunden wird, auf eine gute Art, begreiflich zu machen, damit er sich nicht

κράτησιν τοῦ συνωμότου Κορωνίου καὶ ἔλπιζω ὅτι ταῦτα θὰ ἀποδώσουν πολὺ ταχέως τὰ προσδοκώμενα ἀποτελέσματα ὑπὸ τὴν ἀδιάλειπτον καὶ σκόπιμον ὁδηγίαν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος.

Βιένη 22 Ιανουαρίου 1798

Ἐχω τὴν τιμὴν
Pergen

Σημείωσις: Τὸ ἔγγραφον τοῦτο παρεδόθη μαζὶ μὲ τὰ παραρτήματά του πρὸς τὸν κύριον von Ley.

("Οπισθεν:") Ἔγγραφον πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης ὡς πρὸς τὴν ἐνταῦθα παράδοσιν τοῦ Ἑλληνος Βελεστινλῆ.

36

Πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης.

Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἐρωτᾷ αὖθις εἰς τὸ ἀπὸ 26 τρέχοντος γράμμα ·Σας, τὸ δποῖον εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ στείλετε καὶ τὸ δποῖον ἐλήφθη σήμερον, περὶ τῆς ἐδῶ παραδόσεως τοῦ Βελεστινλῆ καὶ ζητεῖ τὴν λῆψιν περαιτέρῳ μέτρῳ ὡς πρὸς τὸν εὐθισχύμενον ὑπὸ διοικητικὴν κράτησιν Κορωνίου.

὾ς πρὸς τὸν πρῶτον ἀναφέρομαι εἰς τὰ ἀπὸ 20 καὶ 22 τρέχοντος ἔγγραφά μου, κατὰ τὰ δποῖα ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης θὰ εὐαρεστηθῇ νὰ διατάξῃ τὴν ἐδῶ μεταφορὰν τοῦ Βελεστινλῆ, εὐθὺς ὡς τὸ ἐπιτρέψυ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του καὶ μὲ τὰ γνωστὰ μέτρα προνοίας. Ὁπως καὶ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ὀρθῶς παρετήρησε, πρέπει νὰ μὴ γίνη περαιτέρῳ ἀνάκρισις αὐτοῦ, διότι αὗτη μόνον ἐμπόδια θὰ ἔφερεν εἰς τὴν πορείαν τῆς ἐδῶ ὀργανωθείσης κυρίας ἐφεύνης — καὶ θὰ ἦτο ὃς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Βελεστινλῆ ἐπισφαλής, ὅπως ἀναφέρετε "Υμεῖς ἐπίσης.

Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐδῶ συγχροτηθείσης ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς καὶ πρὸς κανονικὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου τῆς ἀνακρίσεως εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ἡ παρουσία τοῦ Ἑλληνος Κορωνίου. Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἀς εὐαρεστηθῇ ἐπομένως νὰ διατάξῃ καὶ τούτου τὴν παράδοσιν, ἐν τούτοις, ἐφ' ὅσον οὐτος ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν φαίνεται ἐξ ἴσου σημαντικῶς ὅπως δὲ Βελεστινλῆς εἰς τὴν συνωμοσίαν αὗτὴν συνένοχος, δὲν πρέπει μὲν νὰ τοῦ βάλουν σίδερα κατὰ τὴν ἐδῶ μετακίνησίν του, νὰ λάβουν ὅμως πάντοτε τὰ ἀναγκαῖα προληπτικὰ μέτρα διὰ νὰ μὴ εἶναι εἰς θέσιν νὰ διαφύγῃ. Ἐξ ἄλλου δὲ πρέπει νὰ τοῦ δώσουν νὰ ἐννοήσῃ τὴν κυρίαν αἰτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἐδῶ μεταφορά του καθίσταται ἀναγκαῖα, μὲ καλὸν τρόπον, διὰ νὰ μὴ καταληφθῇ ἀνευ ἀνάγκης ἀπὸ αἰσθημα φό-

unnöthigerweise den Empfindungen von Furchsamkeit überlasse, die das gegenwärtige Verfahren in ihm etwan erwecken dürfte; endlich ist selber auf der Anherreise mit aller thunlicher Schonung zu behandeln.

Überhaupt aber belieben E. E. jeden dieser zwei Griechen sowohl dort als auf dem Transporte abgesondert halten, und auch allhier nur einzeln in das Polizeihaus abgeben zu lassen.

Wien d. 31 Jänner 1798.

Ich habe die Ehre
Pergen

N. Der Orgl. Brief des Gouverneur vom 20 Jänner wurde samt Beylagen heut dem Herrn v. Ley übergeben. D. 1. Febr.:

Expediert am 31ten Jänner 98.

Zahl.

(*Oxiθev:*) Schreiben an H. Grafen von Brigido die Anherlieferung des Vales-tenlis und des Coronio betreffend.

37

Alleruntertäigste Note.

Aus einem mit der heutigen Post erhaltenen Schreiben des Gouverneurs zu Triest ist zu entnehmen, dass der mit dem Griechen RIGA VESTELENTI in verdächtiger Korrespondenz gestandene ANTON CORONIO von der K. K. Hofkommission in Dalmatien angehalten und den 18 ds. zu Triest gefänglich eingeliefert worden sei.

Auch sind vermöge erhaltenen Rapport von der Polizeioberdirektion gestern abends die beiden Griechen von Pest wohlverwahret anher überbracht und ins Polizeihaus verschafft worden.

Die Untersuchung geht ihren unterbrochenen Gang fort und diese gefährliche Revolutionsgeschichte wird durch die Verhaftung dieser Individuen immer in ein helleres Licht gestellt werden.

Wien, den 25 Jaenner 1798.

Pergen.

Dient zur Nachricht.

Franz

(*Oxiθev:*) Alleruntertäigste Note, die Arretierung des Coronio und die Ankunft der zwei zu Pest arretierten Griechen betreffend.

βου, τὸ δόποῖον θὰ διήγειρεν εἰς αὐτὸν ἀντίδρασιν. Τέλος πρέπει νὰ τὸν μεταχειρισθοῦν κατὰ τὴν πορφίαν εἰς Βιέννην μὲ κάθε δυνατὴν φειδῶ.

Καθόλου δὲ ἂς εὐαρεστηθῆ ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης νὰ διάταξῃ νὰ κρατοῦν χωριστὰ ἐκάτερον τῶν δύο τούτων Ἑλλήνων καὶ αὐτοῦ καὶ κατὰ τὴν μεταφοράν, καθὼς καὶ ἐνταῦθι χωριστὰ εἰς τὴν ἀστυνομίαν νὰ τοὺς παραδώσουν.

Βιέννη 31 Ἱανουαρίου 1798.

"Εχω τὴν τιμὴν
Pergen

Σημείωσις: Τὸ πρωτότυπον τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Διοικητοῦ ἀπὸ 20 Ἱανουαρίου παρεδόθη σήμερον μαζὶ μὲ τὰ παραρτήματα εἰς τὸν κ. von Ley.

1 Φεβρουαρίου.

Ἡ διεκπεραίωσις ἔγινε τὴν 31 Ἱανουαρίου 1798.

Zahl

("Οπισθεν:) "Ἐγγραφον πρὸς τὸν βαρόνον Brigidο περὶ τῆς παραδόσεως τοῦ Βελεστινλῆ καὶ τοῦ Κορωνιοῦ.

37

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

Ἐξ ἐγγράφου τοῦ Διοικητοῦ Τεργέστης, τὸ δόποῖον ἐλήφθη μὲ τὸ σημερινὸν ταχυδρομεῖν, προκύπτει ὅτι δ' Ἀντώνιος Κορωνιός, δόσποιος εἶχεν ἐπιλήψιμον ἀλληλογραφίαν μὲ τὸν Ἑλλήνα Ρήγαν Βελεστινλῆν, ἐκριτήθη ἐν Δαλματίᾳ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τὴν 18ην τρέχοντος παρεδόθη πρὸς φυλάκισιν εἰς τὴν Τεργέστην.

Ἐπίσης ἔκομίσθησαν ἐδῶ χθὲς βραδίν καλῶς φυλαττόμενοι, κατὰ τὴν ληφθεῖσαν ἔκθεσιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως, οἱ δύο Ἑλληνες τῆς Πέστης καὶ ὁδηγηθῆσαν εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἡ ἀνάκρισις ἀφοῦ διεκόπη, ἔξακολουθεῖ πάλιν τὸν δρόμον τῆς καὶ ἡ ἐπικίνδυνος αὐτὴ ἐπαναστατικὴ ἴστορία θὰ διαφωτισθῇ καλύτερα διὰ τῆς φυλακίσεως τῶν ἀτόμων τούτων.

Βιέννη 25 Ἱανουαρίου 1798.

Pergen.

"Ελαβον γνῶσιν

Φραγκίσκος (ἰδιοχείρως)

("Οπισθεν:) "Ἐκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον, ἀφορῶσα τὴν κράτησιν τοῦ Κορωνιοῦ καὶ τὴν ἄφιξιν τῶν δύο Ἑλλήνων τῶν κρατηθέντων εἰς τὴν Πέστην

38

An des K : K: wirklichen Geheimen Raths und Ministers der Inländischen Geschäfte Herrn Grafen v. Pergen

Excellenz.

Dem Hofkriegsrath ist von Seiten des General Commando in Hungarn die Nachricht zugekommen, dass auf eine Anordnung Seiner königlichen Hoheit des Erzherzogs Palatinus am zotem Abends zwey zu Pest in Verhaft gewesene Griechen unter der Aufsicht eines Offiziers und einiger Mannschaft nach Wien abgeführt worden sind, um hier der Polizey übergeben zu werden.

Das hierländische General Commando erhält die Anweisung diese zwey Arrestanten sogleich nach ihrer hiesigen Eintreffung der Polizey zu übergeben, und der Unterzeihnete verweilet nicht diese Nachricht des Herrn Ministers der Inländischen Geschäfte Grafen v. Pergen Exzellenz in Freundschaft mitzutheilen.

Wien den 25ten Jänner 1798.

In Ermanglung eines Kriegspräsidenten:
Tige.

(Όποιος;) Hofkriegsrath zeigt die Ankunft der 2 Griechen aus Pest an.

39

(Σημείωμα τοῦ Αὐτοκράτορος).

Lieber Graf Pergen,

Ich theile Ihnen die Abschrift der Note Sr. königl. Hoheit des Erzherzogs Palatinus samt Beilagen zu dem Ende mit, um über ersterwähnten Beilagen die von Pest anher transportirte Griechen Garacsa und Turuntsi zu vernehmen, und Mir davon das Resultat vorzulegen. Übrigens ergeht unter einem von meinem Herrn Bruder den Erzherzog Palatinus der Auftrag auch den zu Pest eingezogenen Constantin Tullio ehestens hieher transportieren, und selben an die hiesige Polizei-Direction abgeben zu lassen.

Wien den 1ten Februar 798.

Franz

Aufzubehalten, und wurden die Beylagen heute dem Herrn Polizei-

38

*Πρὸς τὸν ἔξοχῶτατον Μυστικοσύμβουλον καὶ Ὑπουργὸν τῶν
Ἐσωτερικῶν βαρῶν Pergen.*

Εἰς τὸ Πολεμικὸν Συμβούλιον ἔφθασεν^{τῆς} ἡ εἰδησις ἐκ μέρους τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ἐν Οὐγγαρίᾳ, διτὰ διαταγὴν τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Ἀρχιδουκὸς Παλατίνου ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Βιέννην τὸ ἐπερόπατον τῆς 20ῆς δύο ἐν Πέστῃ φυλακισμένοι "Ελληνες ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀξιωματικοῦ καὶ δλίγων στρατιῶν διὰ νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν ἑδῶ ἀστυνομίαν.

Τὸ ἑδῶ Γενικὸν Ἀρχηγεῖον ἔλαβεν ὁδηγίας νὰ παραδόσῃ εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἀμέσως μετὰ τὴν εἰς Βιέννην ἀφίξιν των τοὺς δύο κρατουμένους καὶ δύο σημειούμενος σπεύδω νὰ μεταδώσω τὴν εἰδησιν ταύτην φιλικῶς πρὸς τὸν ἔξοχῶτατον Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν βαρῶν Pergen.

Βιέννη 25 Ιανουαρίου 1798.

"Ο προεδρεύων τοῦ πολεμικοῦ συμβουλίου
κ. ἀ. ἀ.
Tige.

(Ορισθεν:) Τὸ Αὐλικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον ἀγγέλλει τὴν ἀφίξιν δύο "Ελλήνων" ἐκ Πέστης.

39

(Σημείωμα τοῦ αὐτοκράτορος).

"Αγαπητὲ βαρῶνε Pergen.

Σᾶς πεταδίδω ἀντίγραφον ἐκθέσεως τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Ἀρχιδουκὸς Παλατίνου μαζὶ μὲ τὰ παραρτήματα διὰ νὰ ἔξετάσετε ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν τοὺς ἐν Πέστης μεταφερθέντας ἐνταῦθα "Ελληνας Καρατζάν καὶ Τορούντζιαν καὶ μοῦν ὑποβάλετε τὸ σχετικὸν πόρισμα.

"Ἐξ ἀλλού ἐδόθη συγχρόνως^{τῆς} ἡ ἐντολὴ ἐκ μέρους τοῦ ἀδελφοῦ μου, Ἀρχιδουκὸς Παλατίνου, νὰ μεταφέρουν ὡς τάχιστα ἑδῶ καὶ τὸν ἐν Πέστη κρατηθέντα Κωνσταντίνον Τούλλιον καὶ νὰ παραδώσουν αὐτὸν εἰς τὴν ἑδῶ Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Βιέννη 1 Φεβρουαρίου 1798.

Φραγκίσκος

Νὰ μὴ δοθῇ εἰς τὸ ἀρχεῖον. Παρεδόθησαν τὰ παραρτήματα σήμερον εἰς τὸν

oberdirektor nebst einer besonderen Weisung zum amtlichen Gebrauche der Untersuchungs Commission übergeben.

Wien den 2 Februar 798.

40

Hochgeborner Reichsgraf, gnädiger Herr !

Da endlich der Transport mit dem VALESTENLIS nach Wien, auf jene Art, wie ich Euer Excellenz mittels meines Schreibens vom 31ten v. Ms. gehorsamst einberichtete u. die Anlage enthält, gehörig eingeleitet werden; und heute mit dem frühesten Morgen gegen Laibach aufgebrochen ist, auch übrigens der VALESTENLIS sich hiebei ganz ruhig betragen hat; So säume nicht Euer Excellenz davon zur vorläufigen Wissenschaft zu verständigen, und zugleich Hochderenselben, die mir von der Polizei-oberdirekzion übereichten Conti der von den bei seiner Heilung und Wartung verwendet gewesenen Aerzte, Wundärzte und des Krankenwärters geförderten Belohnung mit der gehorsamsten Bemerkung vorzulegen: dass die von dem städt. Chyrurgus, GEORG FLECK angesetzte Douceur von 70 f. jene des Regimentsarzts von 50 f. und jene des als Krankenwärter verwendeten Wundarzts JOSEPH TONNER, von 129 f. 23 kr., für den dem verwundeten VALESTENLIS durch 30 Tage geleisteten Beistand, um so mehr zu übertrieben scheine, als der erste in der amthabenden Eigenschaft eines besoldeten städt. Wundarzten ohnehin verpflichtet wäre, dem arretirten VALFSTENLIS, an dessen Erhaltung dem Staat viel gelegen ist, ohnentgeltlich oder gegen eirer mässigen Erkenntlichkeit beizustehen, der zweite nämlich der Regimentsarzt WORACK nur zu mehreren Vorsicht, als Assistenz bei den Konsulten gebraucht, und für den dritten, nämlich den Krankenwärter TONNER, welcher zur Wartung des Patienten bei Tag und Nacht bestellet wurde, im Wirtshaus die Kost und das Zimmer besonders bezahlet worden ist.

Da jedoch dieselben einen besonderen Fleiss und Aufmerksamkeit bei der Pflegung und Wartung dieses Patienten verwendet haben; so unterziehe Euer Exzellenz hoher Beurteilung, ob nach der Taxirung der Polizeidirekzion dem Chyrurgus FLECK eine Douceur von 6 Dukaten, dem Arzten WORAK von 30 f. dem Krankenwärter TONNER von 30 f. und dem Medikus RONDOLINI welcher, obgleich die ganze Kur dirigirte, keinen Conto einreichen wollte, eine Belohnung von 5 Dukaten, obschon auch dieser Antrag noch viel zu generos erscheinet, verabfolget werden darf, bis wohin der von der Baarschaft des VALESTENLIS zurückbehaltene diesfällige Betrag bei der Polizeidirekzion hinterlegt, verbleibt.

κύριον Διευθυντήν τῆς Ἀστυνομίας μαζὶ μὲν ίδιαιτέρας δόδηγίας διὰ τὴν ἀρμοδίαν χρῆσιν τῆς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς.

Βιέννη 2 Φεβρουαρίου 1798

40

Ἐθγενέστατε βαρᾶνε, εὐμενέστατε κύριε,

Παρεπενάσθη τέλος πάντων ἡ μεταφορὰ τοῦ Βελεστινλῆ εἰς Βιέννην δεόντως, κατὰ τὸν τρόπον, καθ' ὃν εὐπειθέστατα ἔγραφα τοῖς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχήτητα διὰ τοῦ γράμματός μου τῆς 31ης παρελθόντος μηνός, καὶ καθὼς φαίνεται καὶ ἀπὸ τὸ παρόρτημα, καὶ σήμερον πρωΐ - πρωΐ ἔξεκίνησεν οὗτος πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς Laibach, προσηνέχθη δὲ ἐξ ἄλλου κατὰ τὴν κίνησιν αὐτὴν ὅλως ἥσυχως.

Σπεύδω δὲ νὰ κατατήσω ἐγκαίρως τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα κοινωνὸν τῆς εἰδήσεως αὐτῆς καὶ νὰ ὑποβάλλω εἰς αὐτὴν συγχρόνως τοὺς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διεύθυνσεως ἀποσταλέντας λογαριασμοὺς τῆς ζητηθείσης ἀμοιβῆς ὑπὸ τῶν κατὰ τὴν θεραπείαν καὶ περιποίησιν τοῦ Ρήγια χρησιμοποιηθέντων ίατρῶν, χειρουργῶν καὶ τῶν νοσοκόμων καὶ νὰ προσθέσω εὐπειθέστατα τὴν παρατήρησιν ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ χειρουργοῦ Γ' ειωρῷ Fleck δρισθεῖσα ἀμοιβὴ ἐξ 70 φιορινίων, ἡ τοῦ στρατιωτικοῦ ίατροῦ ἐκ 50 φιορ. καὶ ἡ τοῦ χειρουργοῦ Τοννέρ τοῦ χρησιμοποιηθέντος ὡς νοσοκόμου ἐξ 129 φιορινίων καὶ 23 ἑκατοστῶν διὰ τὴν γενομένην ἐπὶ μῆνα εἰς τὸν Βελεστινλῆν περιποίησιν, φαίνεται τοσούτῳ μᾶλλον ὑπερβολική, καθόπον δὲ πρῶτος τῶν ἀνωτέρων ὑπὸ τὴν ίδιοτητα τοῦ μισθωτοῦ δημοτικοῦ χειρουργοῦ πάντως θὰ ἡτοι ὑποχρεωμένος νὰ περιθάλψῃ δωρεὰν ἢ ἀντὶ μετρίας ἀποζημιώσεως τὸν φυλακισμένον Βελεστινλῆν, περὶ τοῦ δποίου ἡ πολιτεία τόσον ἐνδιαφέρεται, δενύτεροι δηλ. δὲ ίατρὸς τοῦ συντάγματος Worack ἐχοησιμοποιήθη ὡς βιοηθὸς τοῖς τὰ συμβούλια διὰ περισσοτέρων ἀσφάλειαν καὶ διὰ τὸν τρίτον δηλ. τὸν νοσοκόμον Tonner, πέντε δουκάτων εἰς τὸν ίατρὸν Rondolini, δστις ἀν καὶ διηγύθυνε τὴν ὅλην θεραπείαν, δὲν ἥθελε νὰ ὑποβάλῃ λογαριασμόν. Σημειώτεον ὅτι καὶ ἡ ἀνωτέρω πρότασίς μου ἐνδέχεται νὰ φανῇ πολὺ γενναιόδωρος, ἀλλὰ μέχρι τοῦ ἀνωτέρω ποσοῦ ἀρκεῖ τὸ παρὰ τῇ Ἀστυνομικῇ Διευθύνσει κρατούμενον ποσὸν ἀπὸ τὰ μετρητὰ τοῦ Βελεστινλῆ.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ ἐν ἀναμονῇ τῶν διαταγῶν τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος

Der übrigens in Gewärtigung Euer Exzellenz hoher Dispositionen,
was mit dem anderen in Civilverwahrung befindlichen Griechen, ANTON
CORONIO zu geschehen habe, mit respektvoller Verehrung geharre.

Triest, am 5ten Hornung 798.

Euer Exzellenz untertänigst-gehorsamst
Graf von Brigido

An des K.K. Staats-und Polizei-Ministers, Grafen von Pergen Exzellenz, zu Wien.
Ad acta und ist describiret worden.

41

Schreiben an Herrn Gouverneur in Triest.

Die von Euer Exzellenz laut der geehrten Zuschrift vom 31 v M.,
deren Beylagen hier zurückbleiben, über die bei der Anherlieferung des
VALESTENLIS anzuwendenden Vorsichten der Polizei erteilte Vorschrift
ist, so, wie die von Euer Exzellenz in dieser Sache vom Anfange her ge-
troffenen Einleitungen, vollkommen zweckmässig, auch hienach zu ver-
muten, dass dieser Gefangene richtig und ohne Gefährde hier eintreffen
wird, wenn anders die Polizeidirekzion zur Begleitung verlässliche und
taugliche Leute von der Wachmannschaft ausgewählt hat.

Die angeordnete Berichtigung der Forderung des BASILLI nehme ich
zur Nachricht.

Was übrigens die noch dort teils bei der Polizey, teils bei dem Revi-
sionsamte aufbehaltenen Bücher, Druckschriften und Karten belangst, so
mögen solche nebst den Effekten noch einstweilen unter guter Verwahrung
allda bleiben, jedoch belieben E.E., wenn es tunlich und nicht zu zeitspätig
sein sollte, ein Verzeichnis hierüber oder wenigstens eine beyläufige Über-
sicht erfassen und anher gelangen zu lassen.

Schlüsslich wird Euer Exzellenz meine auf der Anfrage vom 26ten
d. erlassene Antwort vom 31ten inzwischen bereits zugesandt sein,
worin die Weisung, wie sich bei Anherbeförderung des CORONIO zu
benehmien umständlich enthalten ist. Derselbe kann, wie E. E. sehr wohl
bemerken, keineswegs in Gemeinschaft des VALESTENLIS zur notwen-
digen Verhinderung der Collusionen anher geliefert werden.

Wien den 6 Februar 798.

Ich habe die Ehre
Pergen.

περὶ τῆς τύχης τοῦ ἄλλου Ἐλληνος Ἀντωνίου Κορωνιοῦ τοῦ κρατουμένου διοικητικῶς.

Τεργέστη 5 Φεβρουαρίου 1798.

Μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος
εὐπειθέστατος
Βαρῶνος Brigido

Πρὸς τὴν Αὔτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῶν ἐσωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας
βαρῶνον Pergen εἰς Βιέννην.

Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐδόθη ἀπάντησις.

41

Πρὸς τὸν κ. Διοικητὴν Τεργέστην.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος συμφώνως πρὸς τὸ ἐντιμὸν γράμμα τῆς 31 παρελθόντος μηνὸς, τοῦ δποίου τὰ παραφτήματα ἐνταῦθα παραμένουσι, δοθεῖσα δδηγία εἰς τὴν Ἀστυνομίαν περὶ τῶν ληπτέων προληπτικῶν μέτρων κατὰ τὴν ἐνταῦθα παράδοσιν. τοῦ Βελεστινλῆ εἶναι τελείως σκόπιμος, δπως καὶ καθόλου τὰ ὑπὸ τῆς Ὑμ. Ἐξοχότητος ἀπ' ἀρχῆς διαταχθέντα ὡς πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αντίην. Κατὰ ταῦτα πρέπει νὰ συμπεράνωμεν διτὶ δ φυλακισμένος οὗτος θὰ ἔλθῃ ἐνταῦθα, δπως πρέπει καὶ χωρὶς ἐπεισόδια, ἐὰν ή Ἀστυν. Διεύθυνσις ἔξελεξεν ὡς συνοδοὺς ἀξιοπίστους καὶ ἴκανονς ἀνδρας τῆς φρουρᾶς.

Λαμβάνω σημείωσιν τῆς διαταχθέσης ἴκανοποιήσεως τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ Βασιλίη.

Οσον ἀφορᾷ ἐξ ἄλλου τὰ φυλαττόμενα αὐτοῦ ἐν μέρει παρὰ τῇ Ἀστυνομίᾳ, ἐν μέρει παρὰ τῇ Λογοκρισίᾳ ἀντικείμενα, βιβλία, φυλλάδια, χάρται, ἃς μένοντα ἀκόμη προσωρινῶς αὐτοῦ μαζὶ μὲ τὰ σκεύη, ὑπὸ καλὴν φύλαξιν, ἀλλ' ἃς εὑναρέστηθῇ ή Ὑμ. Ἐξοχότης νὰ διατάξῃ νὰ συνταχθῇ καὶ ἀποσταλῇ ἐνταῦθα κατάλογος σχετικὸς ή τούλαχιστον προσωρινὸν σημείωμα, ἐὰν τοῦτο εἶναι δυνατὸν καὶ δὲν ἀπαιτῇ χρόνον πολύν.

Τέλος θὰ ἔχῃ ἥδη ἐν τῷ μεταξὺ φθάσει εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα ή ἀπάντησίς μου ἀπὸ 31 παρελθόντος εἰς τὴν ἔρωτησίν της τῆς 26, ἐνθα ενρίσκονται αἱ λεπτομερεῖς δδηγίαι, ποία πρέπει νὰ είναι ή συμπειοφορὰ κατὰ τὴν ἐνταῦθα μεταφορὰν τοῦ Κορωνιοῦ. Οὗτος δύναται, δπως ή Ὑμ. Ἐξοχότης πολὺ καλὰ παρατηρεῖ, νὰ παραδοθῇ ἐνταῦθα, χωρὶς νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν Βελεστινλῆν πρὸς ἀναγκαίαν πρόληψιν τῶν συνεννοήσεων.

Βιέννη 6 Φεβρουαρίου 1798.

Μετὰ τιμῆς
Pergen

Videat Tit. Herr Reggsrat von Ley, gegen beliebige b. m Zurücksendung, mit Ausnahme des Schreibens vom Herrn Gouverneur und dessen Orgl. Beilagen.

Wien den 7 Februar 798.

Vidi, und ist das Originalchreiben des Herrn Gouverneurs nebst dessen Beilagen hieforts zurückbehalten worden.

Wien den 7ten Februar 798.

Ley.

Expedirt am 7ten Hornung 798.

Zahl.

42

Trieste le 17e Pluviose an 6e de la Rép. Franc.

Le Consul de la République Française à Trieste à Monsieur le Comte de Brigido Gouverneur de Trieste.

Monsieur le Gouverneur,

Je viens d'être instruit que le nommé ANTOINE RIGAS · VILLESTINDIS de Zagora en Thessalie secrétaire des princes de Walachie, puis dragoman de la République au Consulat de ce pays, était celui qui depuis longtems vous tenez en arrestation sans qu'il m'ait été permis de le voir, en sa qualité de dragoman de la République; je ne cherche point à connaître quels sont les griefs, mais, étant à notre service c'en étoit assez je crois, si non pour indulgence, du moins pour mettre de l'authenticité(?) dans sa cause; il étoit de plus porteur de plusieurs lettres pour moi et pour le général BONAPARTE, lesquelles ont été saisies avec autres papiers.

Je vous prie, Monsieur le Gouverneur, que ces lettres me soient transmises dans leurs intégrités, et vous prie encore de supplier votre cour à ce qu'on use de menagement envers cet homme jusqu'à ce qu'il soit parfaitement prouvé s'il est réellement au service de la République et dans ce cas quelle est la nature de son crime.

J'aurais encore à vous prier Monsieur le Gouverneur, de m'instruire quel a été le résultat des informations et du jugement du nommé MOMOLO BENJAMINI, Juif assassin d'un François lors de notre première évacuation de cette ville et contre qui je vous ai porté plainte le dix Août dernier. La sûreté des personnes et des propriétés, dont on jouit tous les sujets autrichiens dans tous les lieux où nous à appelés le succès de nos armes méritoit quelque empressement à nous rendre justice.

"Ἄς λάβῃ γνῶσιν δὲ καὶ Σύμβουλος τοῦ Κράτους von Ley καὶ ἀς εὐπρεστηθῇ νὰ τὰ ἐπιστρέψῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ταχέως, ἔξαιρουμένων τῶν ἐγγράφων τοῦ κ. Διοικητοῦ καὶ τῶν πρωτοτύπων παραρτημάτων.

Βιέννη 7 Φεβρουαρίου 1798.

"Ἐλαβον γνῶσιν, ἐκρατήθη δὲ ἐνταῦθα τὸ πρωτότυπον ἐγγράφον τοῦ κ. Διοικητοῦ μαζὶ μὲ τὰ παραρτήματά του.

Ley

"Εγινεν ἡ διεκπεραίωσις τὴν ἑβδόμην Φεβρουαρίου 1798.

Zahl

42

Τεργέστη 17 Pluviose (= 5 Φεβρουαρίου) ἔκτον ἔτος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

"Ο πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Τεργέστη πρὸς τὸν
κόμιτα de Brígido Διοικητὴν Τεργέστης.

Κύριε Διοικητά,

Πληροφοροῦμαι ὅτι δὲ δημοπᾶζόμενος Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς ἀπὸ τὴν Ζαγόραν τῆς Θεσσαλίας, γραμματεὺς τῶν ἡγεμόνων τῆς Βλαχίας, ἔπειτα διερμηνεὺς τῆς Δημοκρατίας εἰς τὸ προξενεῖον τῆς χώρας ταύτης, ἥτο δὲ κρατούμενος ὑφ' ὑμῶν πρὸ πολλοῦ, χωρὶς νὰ μοῦ ἐπιτραπῇ νὰ τὸν ἔδω, ὃς διερμηνεά τῆς Δημοκρατίας. Δὲν ξητῶ καθόλου νὰ γνωρίσω ποῖα εἶναι τὰ ἀδικήματά του, ἀλλ' ἀφοῦ εὑρίσκετο εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μας, θὰ ξροκεῖ τοῦτο, ἀν δχι ἀπὸ ἐπιείκειαν, τούλαχιστον διὰ νὰ διαπιφήσῃ (;) τὴν ὑπόθεσίν του. "Ητο πρὸς τούτοις κομιστὴς πολλῶν ἐπιστολῶν δι' ἐμὲ καὶ διὰ τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην, αἱ δποῖαι κατεσχέθησαν μετὰ τῶν ἄλλων του ἐγγράφων.

Σᾶς παρακαλῶ, κύριε Διοικητά, νὰ μοῦ ἀποσταλῶσιν αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἐν τῷ συνόλῳ των καὶ σᾶς παρακαλῶ ἀκόμη νὰ ἐκλιπαρήσετε τὸ "Υμέτερον Συμβούλιον" ἵνα μεταχειρισθοῦν μὲ εὐλάβειαν τὸν ἀνδρα τοῦτον, μέχρις ὅτου ἀποδειχθῇ τελείως ἀν πράγματι ὑπῆρξεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ποία ἥτο ή φύσις τοῦ ἐγκλήματός του.

Θὰ ἥθελα ἀκόμη νὰ σᾶς παρακαλέσω, κύριε Διοικητά, νὰ μὲ πληροφορήσετε ποῖον ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως καὶ τῆς δίκης τοῦ δημοπᾶζομένου Μομοιοῦ Βεյαμίνη Ἐβραίου, δστις ἀδολοφόνησεν ἕνα Γάλλον ξήδη κατὰ τὴν πρώτην ὑφ' ἡμῶν ἐκκένωσιν τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἐναντίον τοῦ δποίου σᾶς διεβίβασσα κατηγορίαν τὴν δεκάτην Λύγούστου παρελθόντος. "Η ἀσφάλεια τὴν δποίαν ἀπολαύουν πρόσωπα καὶ περιουσίαι αὐστριακῆς ὑπηκοότητος εἰς ὅλα τὰ τμήματα τῆς Εὐρωπῆς ὅπου μᾶς ἔκαλεσε ἡ ἐπιτυχία τῶν ὅπλων μας, ἐπέβαλε κάποιαν προθυμίαν εἰς τὴν ἀπονομὴν δικαιοσύνης εἰς ήματς.

* Σχετικά μὲ τὸ ἀναγραφόμενο ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ βλ. τὸ σχόλιο στή σελίδα πρὸιν ἀπό τὸ εὑρετήριο.

J'ai l'honneur d'être avec respect et haute considération, Monsieur le Gouverneur.

Votre tres humble serviteur
Bréchet

43

Copie Praesidiale

A Monsieur le Capitaine Brechet, Consul provisoire de la République Française à Trieste.

Monsieur,

L'office du 5 Fevrier, que vous m'avés remis hier, Monsieur, concerne le Grec RIGA WESTELINTIS, qui a été pendant quelque temps ici en état d'arrestation et le boucher GEROLAMO POLLACO accusé du meutre d'un soldat Français.

WESTELINTIS ne s'a jamais arrogé dans aucun de ses interrogations la qualification de Dragoman de la République Francaise auprès du Consulat de la Valachie, et il n'y aurait rien dans les actes de son inquisition, qui pût faire croire, qu'il fut en quelque relation avec la France. Ses papiers qui ont été examinés avec toute l'attention et envoyés il y a déjà plusieurs semaines à Vienne, ne contenoient aucune lettre adressée à vous, et au général Bonaparte. Toutefois je n'hesite point, Monsieur, puisque vous m'en avez fait de vive voix la précise instance de remettre votre Mémoire au Ministre pour qu'il en puisse faire l'usage qu'il trouvera juste et convenable par rapport à la personne de RIGA WESTELINTI, qui a déjà été envoyé à Vienne.

JEROME POLLACO, le delict qu'on lui imputoit apartenant à la judicature criminelle, lui a été remis par la Police, et je vous remets ci-joint, Monsieur, la copie authentique de la sentence émanée par le Tribunal Suprême de Klagenfurt, à la teneur de la quelle je ne peux rien changer, les affaires criminelles n'étant nullement de mon ressort, et le criminel ayant déjà subi la peine, à laquelle il a été condamné d'après nos Lois.

Trieste le 9 Fevrier 1798.

44

Übersetzung des französischen Aufsatzes von Philipp Petrovitsch
an den Abbé Sieyès nach Paris.

Bürger, Direktor,
Wo soll ich anfangen oder endigen, um nur etwas von einer Nazion zu

“Εχω τὴν τιμὴν νὰ διατελῶ μετὰ σεβασμοῦ καὶ ὑψηλῆς ἐκτιμήσεως, κύριε Διοικητά.

‘Ο ὑμέτερος ταπεινὸς θεράπων
Brechet,

43

“Ἀντίγραφον τῆς Διοικήσεως.

Πρὸς τὸν λοχαγὸν κύριον Brechet, προσωρινὸν πρόξενον
τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Τεργέστῃ.

Κύριε,

Τὸ ἔγγραφον τῆς 5 Φεβρουαρίου, τὸ ὅποῖον μοῦ ἐνεχειρίσατε χθές, κύριε, ἀφορᾷ τὸν “Ἐλληνα Ρήγαν Βελεστινλῆν, δστις ἐπὶ τινα καιρὸν ἐκρατεῖτο ἐνταῦθα, καὶ τὸν κρεοπώλην Gerolamo Pollacco, κατηγορούμενον διὰ τὸν φόνον τοῦ Γάλλου στρατιώτου.

‘Ο Βελεστινλῆς δὲν ιδιοποιήθη ποτὲ κατὰ τὴν ἀνάκρισίν του τὴν ἰδιοτητα διερμηνέως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἰς τὸ προξενεῖον τῆς Βλαχίας, καὶ δὲν ὑπάρχει κανὲν στοιχεῖον εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεώς του, τὸ ὅποῖον θὰ ἥδυνατο νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν πεποίθησιν, διτὶ εἰχε κάποιαν σχέσιν μὲ τὴν Γαλλίαν· τὰ ἔγγραφά του, τὰ ὅποια ἔξητασθησαν προσεκτικώτατα καὶ ἀπεστάλησαν πρὸ πολλῶν ἑβδομάδων εἰς Βιέννην, δὲν περιεἶχον καμμίαν ἐπιστολὴν ἀπευθυνομένην πρὸς ὑμᾶς καὶ τὸν στρατηγὸν Βοΐνα πάρα την. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν διστάζω ποσῶς, κύριε, ἀφοῦ διὰ ζώσης μοῦ ἐκάμετε τὴν θητὴν παράκλησιν, νὰ ἀποστέλω τὸ ὑπόμνημά σας εἰς τὸν ‘Υπουργὸν διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ κάμῃ οἴαν νομίση δικαίαν καὶ ἀρμόζουσαν χρῆσιν ἐν σχέσει πρὸς τὸν Ρήγαν Βελεστινλῆν, δστις ἥδη ἀπεστάλη εἰς Βιέννην.

‘Ο Τεργάνην μος Pollacco παρεδόθη ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν εἰς τὴν ποινικὴν δικαιοσύνην, εἰς τὴν ὅποιαν ὑπάγεται τὸ ἀποδιδόμενον εἰς αὐτὸν ἔγκλημα, καὶ σᾶς ἀποστέλλω συνημμένως, κύριε, τὸ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τοῦ Klagenfurt, τὸ περιεχόμενον τῆς ὅποιας δὲν δύναμαι καθόλου νὰ μεταβάλω, καθόσον αἱ ποινικαὶ ὑποθέσεις δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν μου, δὲ ἔγκληματίας ὑπεβλήθη ἥδη εἰς τὴν ποινήν, εἰς τὴν ὅποιαν κατεδικάσθη ὑπὸ τῶν νόμων.

Τεργέστη 9 Φεβρουαρίου 1798.

44

Μετάφρασις τοῦ γαλλικοῦ σχεδίου ἐπιστολῆς τοῦ Φιλίππου Πέτροβιτς
πρὸς τὸν ἀββᾶν Sieyès εἰς Παρισίους.

Πολῖτα, Διευθυντά,

Ποῦ πρέπει νὰ ἀρχίσω ἢ νὰ τελειώσω διὰ νὰ εἴπω κάτι περὶ ἐνὸς ἔθνους,

sagen, welche über alle andere so weit erhaben ist? Die französische Nazion hat gezeigt, dass sie durch die Waffen eben so unüberwindlich, als sie es durch ihren Geist ist, wovon man eine ähnliche in der Geschichte aller Zeiten vergeblich aufsucht. Ich bin zu schwach, alles das auszudrücken, was den Ruhm dieses heldenmuthigen Volkes vermehren kann, welches bey weitem alles dasjenige übertrofft, was man in der Welt gross und ausserordentlich nennt. Ihr habt das Loch, welches Euch drukte, mit einem Muth und mit einer Unerstrocknenheit abgeschüttelt, wovon die Jahrbücher des Menschen-Geschlechts sehr wenige Beyspiele enthalten. Welch ein Wohlstand, welche Glückseligkeit ist es, in diesem glücklichen Staat der Freyheit und Gleichheit zu leben, nach welchen unser natürlicher Hang uns mit so vielem Grunde seufzen macht. Wie wird die Nachkommenschaft in der Folge von unzählbaren Jahren das Andenken ihrer ruhmwürdigen Vorfahren segnen, durch die sie in so glückliche Umstände versetzt worden, dass sie die Früchte dieser Bemühungen ruhig geniessen kann, welche ohne Eure göttliche Unternehmungen für sie auf immer verloren gewesen wären. Unsterbliche Nazion! Franzosen! Mit wem soll ich Euch vergleichen? Vergebens suche ich Ausdrücke: Was Ihr ausgeführt habt, ist über allen Ausdruck. Ihr übertrefft nicht nur in Kentnüssen alle bekannten Völker, sondern Euer siegreiche Waffen haben auch ihrem Ruhm noch einen andern beygefugt, dass Ihr nehmlich die vornehmste und erste Nazion der Welt zu schätzen seyd. Alles muss Euch weichen, alles muss unter Euern Streichen fallen. Ihr habt dieses durch Thaten gezeigt, die nirgends ihres gleichen haben. Ganz Europa erstaunt, und sein Erstaunen ist gerecht. Berühmte Franzosen! Heldenmuthige Nazion! Ihr seyd die Wohlthäter der ganzen Menschheit und die geschworenen Feinde der Tirannen und der Unterdrücker der Menchen, welche durch jene in einer abscheulichen Knechtschaft gehalten werden, so, dass sie ihre schwahren Ketten, an welche sie ange schmiedet sind, kaum ertragen Können.

Dieses ist, Bürger, Direktor, die Ursache, warum wir uns an Euch wenden. Wir sind die Abkömmlinge jener Sterblichen, welche ehehin in den Werken des Geistes die ersten waren, so wie es dermalen die französische Nazion ist, und welche mit dieser wenigstens einige Ähnlichkeiten hatten. Wir sind Griechen; wir schmachten, wie Ihr wisst, seit langer Zeit unter dem Joche der Sklaverey zwischen Barbaren. Ihr wisset, dass wir keine se erfahrene Männer haben, wie BUONAPARTE, welcher sich durch seine Tapferkeit in den Schlachten, so wie durch seine übrigen heldenmütigen Tugenden unsterblich gemacht hat; MOREAU, welcher der Welt gezeigt hat, was wahre Weisheit und ausgezeichnete Talente, die das unmögliche in Wirklichkeit verwandeln, zu thun vermögen; HOCHÉ, wel-

τὸ δποῖον τόσον ὑπεροτερεῖ δλα τὰ ἄλλα; Τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἔδειξεν δτι εἶναι ἀνυπέρβλητον καὶ εἰς τὰ δπλα καὶ εἰς τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος, ματαίως δὲ ἀναζητεῖ τις κάτι δμοιον εἰς τὴν ἴστοριαν δλων τῶν καιρῶν. Είμαι πολὺ ἀσθενής καὶ δὲν δύναμαι νὰ ἔκφρασω πᾶν δτι τὴν δόξαν τοῦ ὥρωικον τούτου λαοῦ δύναται νὰ αὐξῆσῃ. δστις ὑπερβάλλει πᾶν δ, τι δνομαζούν εἰς τὸν κόσμον μέγα καὶ ἔκτακτον. Σεῖς ἀπετινάξατε τὸν ζυγόν, δποῖος σᾶς ἐπίεζε, μὲ θάρρος καὶ μὲ ηρωϊσμόν, ἀνάλογα τοῦ δποίου παραδείγματα δλίγα περιέχουν τὰ χρονικὰ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Πόσον ἀνετον, δποία εύτυχία εἶναι νὰ ζῇ κανεὶς εἰς τὴν εύτυχην αὐτὴν πολιτείαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ίσοτητος, τὰς δποίας ἀρετὰς ἀπὸ δρμεμφύτου καὶ τόσον εὐλόγως μετ' ἀναστεναγμῶν ποθοῦμεν. Πόσον θὰ εὐλογοῦν οἱ ἀπόγονοι εἰς τὸ ἀτελεύτητον μέλλον τὴν μνήμην τῶν προγόνων των, διὰ τῶν δποίων ὠδηγηθησαν εἰς τόσον εύτυχην κατάστασιν, ὥστε νὰ δύνανται νὰ ἀπολαύσουν ἀνέτως τοὺς κιρποὺς τῶν κόπων των, οἱ δποίοι χωρὶς τὰς ίδικας σας θεαρέστοις προσπαθείας θὰ ἔχαντο διὰ παντός. Ἀθάνατον ἔθνος τῶν Γάλλων! Μὲ ποῖον νὰ σᾶς παραβάλλω; Ματαίως ζητῶ ἔκφρασεις. "Ο, τι σεῖς κατωρθώσατε εἶναι ἀνώτερον περιγραφῆς, ὑπεροτερεῖτε δχι μόνον κατὰ τὴν σοφίαν δλους τοὺς γνωστοὺς λαούς, ἀλλὰ τὰ νικηφόρα δπλα σας ηξῆσαν τὴν παλαιὰν δόξαν σας, καθόσον πρέπει νὰ θεωρηθῆτε τὸ εὐγενέστατον, τὸ πρῶτον ἔθνος τοῦ κόσμου. Τὸ πᾶν ὑποχωρεῖ εἰς ὑμᾶς, τὸ πᾶν πίπτει ὑπὸ τὰ πλήγματα σας. Ἀπεδείξατε τοῦτο δι' ἔργων ἀσυγκρίτων. "Ολη ἡ Εὐδρῶπη μένει ἔκπληκτος καὶ ἡ ἔκπληξ της εἶναι εὔλογος. Φημισμένοι Γάλλοι! ἔνδοξον ἔθνος. Είσθε οἱ ενεργέται δλης τῆς ἀνθρωπότητος καὶ οἱ ὠρκισμένοι ἔχθροι τῶν τυράννων καὶ τῶν πιεζόντων τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ δποία δι' αὐτῶν κρατεῖται εἰς φρικώδη δουλείαν ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑποφέρῃ τὰς βαρείας ἀλύσεις, μὲ τὰς δποίας περιεβλήθη.

Αὐτὸς εἶναι δ λόγος, πολίτα, διευθυντά, δι' δν ἀπευθυνόμεθα πρὸς ὑμᾶς. Είμεθα οἱ ἀπόγονοι ἐκείνων τῶν θνητῶν, οἱ δποίοι τὸ πάλαι ήσαν οἱ πρῶτοι εἰς τὰ ἔργα τοῦ πνεύματος, δπως τώρα εἶναι οἱ Γάλλοι, καὶ οἱ δποίοι μὲ τούτους είχαν μερικὰς τουλάχιστον δμοιύτητας. Είμεθα Ἑλληνες μαρανόμεθα καθὼς γνωρίζετε, ἀπὸ μακρὸν χρόνον ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῆς δουλείας μεταξὺ βαρβάρων. Γνωρίζετε, δτι δὲν ἔχομεν τόσον δεξιοὺς ἄνδρας, δπως εἶναι δ Βοναπάρτης ης, δστις κατέστη ἀθάνατος διὰ τῆς γενναιότητός του εἰς τὰς μάχας, καθὼς καὶ διὰ τῶν λοιπῶν ὥρωικῶν ἀρετῶν του, δπως εἶναι δ Μορέαυ, δστις ἔδειξεν εἰς τὸν κόσμον, τί δύνανται νὰ κατορθώσουν ἡ ἀληθής σοφία καὶ τὰ ἔξοχα προτερήματα τὰ δποία μεταβάλουν τὸ ἀδύνατον εἰς πραγματικότητα, δπως εἶναι δ Ήσχη, δστις ἀπεκεφάλισε τὸν δψιν αὐτὸν τῆς ολάσσεως, τὸ μαινόμενον θηρίον, τὴν ἐπανάστασιν, ἀπὸ τὴν δποίαν ἐφονεύθησαν οἱ ἀδελφοί σας, χωρὶς νὰ ληφθῇ ὑπ' δψιν δτι τὸ πᾶν ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα ἔθνοσίασαν.

"Ηθέλαμεν νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ πραγματοποιήσωμεν ἐν σχέδιον ἀλλὰ πῶς; Στερούμεθα δλων τῶν ἀναγκαίων μέσων διὰ τὴν ἀπελευθέρωσίν μας. Ἐπιτρέψατε νὰ σᾶς εἴπω, δτι δλα τὸ λεχθέντα δνωτέρω εἶναι προσπάθεια νεανίου δεκαοκταε-

cher diese höllische Schlange, dieses reisende Thier, die Rebellion, enthauptet hat, durch welche Eure Brüder ermordet werden, ohnerachtet sie alles der Liebe zum Vaterland aufopferten.

Wir wünschten eine Unternehmung bewerkstelligen zu können, allein wie? Wir sind aller zu Bewürkung unserer Freyheit erforderlichen Mitteln beraubt. Ich habe die Gnade, Euch zu sagen, dass alles bisher erwähnte das Unternehmen eines jungen Menschen von 18 Jahren ist, und ich schreibe geflissentlich meinen Nahmen, damit, wenn der Erfolg misslingen sollte, ich allein das Opfer seye. Würdiget mich, Bürger Direktor, einiger Antwort mittels des Bürgers BARTHELEMY zu Basel, um zu erfahren, wie diese meine inständige Bitte aufgenommen worden, und ob es möglich ist, oder nicht, in dieser Sache zu Stande zu kommen; ich bin mit tiefsten Respekt u. s.

Getreu übersezt aus dem französichen Konzept von mir unterzeichneten

Joh. Bapt. Renner
K. k. Rath, als Untersuchungskommisär

45

An den H. Gouverneur zu Triest.

Der Antrag, welchen E. E. in Ihrem gefälligen Schreiben von 5. d. geäussert haben, den städtischen Chyrurgus FLECK wegen bewirkter Heilung des Arrestanten VALESTENLIS mit 6 Dukaten, den Arzt WORAK mit 30. f. und den als Krankenwärter gebrauchten TONNER ebenfalls mit 30 f-endlich den RONDOLINI etwan mit 5 Dukaten zu belohnen, ist ganz der Billigkeit angemessen, und wird daher genehmiget.

Dem übrigen Inhalt dieses beliebten Schreibens nehme ich zur Nachricht, und wegen der Transportirung des Griechen CORONIO, beziehe ich mich lediglich auf meine unterm 31. vor. u. 6. d. M. an E. E. erlassenen Schreibens.

Wien den 11 Febr. 798.

Ich habe die Ehre
Pergen.

Videat P. T. H. Reggsrath v. Ley, gegen Zurückbehaltung der Beylagen.

Wien d. 12 Febr. 798.

Vidit Polizeyoberdirekzion mit Zurückbehaltung der Beylagen.

Wien den 13 Febr. 798.

Ley.

Expedirt den 14ten Hornung 798.

τοῦς, καὶ γράφω ἐπίτηδες τὸ δνόμα μου διὰ νὰ εἰμαι μόνος τὸ θῦμα, ἀν̄ ἔμελλε νὰ ἐπέλθῃ ἀποτυχία. Ἀξιώσατέ με, πολῖτα, Διευθυντά, κάποιας ἀπαντήσεως διὰ μέσου τοῦ πολίτου Barthelemy ἐν Βασιλείᾳ, διὰ νὰ ἐννοήσω πῶς θὰ ὑποδεχθῆτε τὴν ἐπίμονον αὐτὴν παράλησίν μου, καὶ ἀν̄ είναι δυνατὸν ἡ ὅχι εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν νὰ κατορθώσωμεν τίποτε.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ κλπ.

Μετεφράσθη πιστῶς ἐκ τοῦ γαλλικοῦ σχεδίου ἐπιπολῆς ὑπὸ ἐμοῦ τοῦ ὑπογραφομένου

Ίωάννου Βαπτιστοῦ Renner
Αὐτοχρατοφ. Συμβούλου, ὡς μέλους τῆς Ἀνακριτικῆς Ἐπιτροπῆς.

45

Πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης.

Ἡ πρότασις, τὴν δποίαν ἡ 'Υμ· Ἐξοχότης εἰς τὸ γράμμα σας ἀπὸ ὁ τρέχοντος ἔξεφρασε, νὰ δοθῇ δηλ. ἀμοιβὴ 6 δουκάτων εἰς τὸν δημοτικὸν χειρούργον FLECK διὰ τὴν γενομένην ὑπὸ αὐτοῦ ἰατρικὴν θεραπείσαν τοῦ φυλακισμένου Βελεστινλῆ, εἰς δὲ τὸν ιατρὸν WORAK 30 φιορινίων, καὶ εἰς τὸν χρησιμοποιηθέντα ὡς νοσοκόμον TONNER ἐπίσης 30 φιορινίων, τέλος δὲ εἰς τὸν RONDOLINI περὶπου 5 δουκάτων, είναι σύμφωνος πρὸς τὰς ἀπαιτήσεις τῆς δικαιοσύνης καὶ ἐπομένως ἔγκρίνεται.

Λαμβάνω δὲ ὑπὸ σημείωσιν τὸ λοιπὸν περιεχόμενον τοῦ γράμματος καὶ ὡς πρὸς τὴν μεταφορὰν τοῦ Ἐλληνος Κορωνοῦ ἀναφέρομαι ἀπλῶς εἰς τὰ ἀπὸ 31 παρελθόντος καὶ ἀπὸ 6 παρόντος μηνὸς ἔγγραφά μου πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα.

Βιέννη 11 Φεβρουαρίου 1798

Μετὰ τιμῆς
Pergen

"Ἄς λάβῃ γνῶσιν τοῦ ἔγγραφου ὁ κύριος Σύμβουλος τοῦ Κράτους von Ley, καὶ ἀς κρατήσῃ τὰ παραρτήματα.

Βιέννη 12 Φεβρουαρίου 1798

"Ἐλαβον γνῶσιν καὶ ἔκρατησα τὰ παραρτήματα.

Ley

Βιέννη 13 Φεβρουαρίου 1798

Διεκπεραίωσις ἔγινε 12 Φεβρουαρίου 1798.

(Σημείωμα περὶ τοῦ λαργοῦ Πολύκου).

Dem Herrn Regierungs Rathe v. Ley zum Amtsgebrauche der Untersuchungs Commission mit dem Beysatze zuzustellen, dass das Resultat, in wie fern der Arzt POLISO gravirt sey, auszugsweise anher vorgeleget werde, um solches der Staatskanzley zur weiteren gutfindenden Verfügung an den K. K. Konsul mittheilen zu können; weil der genannte Arzt bis zur Aufklärung des ihm zur Last kommenden Complicitäts - Verdachtes zu Jassy in Eisen anzuhalten bleibt, folglich daran lieget, den Grund oder Ungrund dieses Verdachtes durch die Verhöre der arrestirten Griechen so bald möglich zu erheben.

Wien d. 13 Febr. 798.

Ad Mand. Excellentissimi

Auszug eines Schreibens des K. K. Konsulats in Jassy an die K. K. geheime Hof und Staatskanzley.

Den arrestirten griechischen Arzt Poliso betr.

Dieser Auszug wurde Herrn Ley mit umstehender Weisung übergeben.

An den H. Gouverneur zu Triest.

E. E. danke ich für die mittels gefälligen Schreibens vom 9. d. gegebene Nachricht von der bereits eingeleiteten Auslieferung der beyden Griechen VELESTINLIS und CORONIO, wovon Ersterer gestern allhier richtig eingetroffen ist, und theile Ihnen hiereben eine Abschrift von dem verschlossen eingeschickten Briefe mit, welchen der Erstere von Adlersburg aus an den französischen Consul BRECHET zu Triest geschrieben hat.

Daraus werden E. E. entnehmen, dass VELESTINLIS gedachten BRECHET auf eine unterm 3. d. zugestellte Note erinnert, und ihn selber zufolge bittet, den französischen Botschafter BERNADOTTE zu seinen Gunsten zu einer Dazwischenkunft bey dem a. h. Hofe zu vermögen.

Es fällt uns allerdings auf, wie VELESTINLIS während seinem Arreste dem BRECHET eine Note habe zustellen lassen können. und es liegt äusserst daran zu wissen, ob diese Note etwa wirklich-auch durch welchen Weg zugestellet worden? Belieben demnach E. E. diesen Umstand an der Stelle genauest erheben zu lassen, und falls dadurch das Individuum entdeckt würde, dessen sich bei dieser Intrigue bedient wurde, selbes zug-

(Σημείωμα περὶ τοῦ Ἰατροῦ Πολύζου)

Νὰ δοθῇ εἰς τὸν κύριον Σύμβουλον τοῦ Κράτους νον Ley διὰ νὰ χρησιμέψῃ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν Ἐπιτροπὴν μὲ τὴν προσθήκην, ὥντα τὸ πόρισμα κατὰ πόσον ὁ Ἰατρὸς Πόλυζος ἐνοχοποιεῖται, ὥποιλην ἐνταῦθα περιληπτικῶς διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἀνακοινωθῇ εἰς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Γραμματείαν πρὸς περαιτέρῳ εὐμενῇ ἔνεργειαν παρὸ τῷ αὐτοκρατορικῷ προξένῳ. Ἐπειδὴ ὁ μνησθεὶς Ἰατρὸς χρατεῖται δέσμιος εἰς τὸ Ἱάσον μέχρι τῆς διαφωτίσεως τῆς βαρυνούσης αὐτὸν ὑπονοίας ὅτι συμμετέχει εἰς τὴν συνωμοσίαν, διὰ τοῦτο ἐνδιαφέρει νὰ ἔξακριβωθῇ ὃσον τὸ δυνατὸν ταχύτερον τὸ βάσιμον ἢ μὴ τῆς ὑποψίας ταύτης διὰ τῶν καταθέσεων τῶν φυλακισμένων Ἑλλήνων.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἐξοχότητός του (τοῦ Ὅπουργοῦ)

Βιέννη 13 Φεβρουαρίου 1798

Περὶληψις ἔγγράφου τοῦ αὐτοκρατορικοῦ Προξενείου Ἰασίου πρὸς τὴν μυστικὴν Αὐτοκρατορικὴν Γραμματείαν, ἡ ὁποίᾳ ἀφορᾶ τὸν φυλακισθέντα Ἑλληνα Ἰατρὸν Πολύζον Ἡ περὶληψις παρεδόθη εἰς τὸν x. Ley μὲ τὴν ἀκολουθοῦσαν ἐντολὴν.

Πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστην

Ἐνχαριστῶ τὴν Ὅμετέραν Ἐξοχότητα διὰ τὰς δοθείσας διὰ τοῦ γράμματος ἀπὸ 9 τρέχοντος εἰδήσεις περὶ τῆς ἡδὴ ἐτοιμασθείσης ἀποστολῆς τῶν δύο Ἑλλήνων, Βελεστινλῆ καὶ Κορωνιοῦ, ἐκ τῶν δποίων ὁ πρῶτος ἔφθασεν ἔγκαιρως χθὲς ἑδῶ, καὶ σᾶς ἀνακοινώνω συνημμένως ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς, τὴν δποίαν κλειστὴν ἀπέστειλεν ὁ πρῶτος ἀπὸ τὸ Adelsberg εἰς τὸν Γάλλον πρόξενον Brechet εἰς Τεργέστην.

Ἐκ ταύτης θὰ πληροφορηθῇ ἡ Ὅμ. Ἐξοχότης διὰ ὁ Βελεστινλῆς ὑπενθυμίζει εἰς τὸν μνημονευθέντα Brechet σημείωμα δοθὲν ὑπὸ χρονολογίαν 3 τρέχοντος καὶ εἰς τὸ δποίον τὸν παρακαλεῖ νὰ παρακινήσῃ τὸν Γάλλον πρεσβευτὴν Bernadotte νὰ μεσολαβήσῃ ὑπὲρ αὐτοῦ εἰς τὴν Ὅψηλην Αὐλήν.

Βεβαίως μᾶς ἔκπλήττει διὰ ὁ Βελεστινλῆς ἡδυνήθη κατὰ τὸ διάστημα τῆς κρατήσεως του νὰ στείλῃ εἰς τὸν Brechet σημείωμα, καὶ ἐνδιαφέρει πολὺ νὰ μάθωμεν ἂν τὸ σημείωμα πραγματικῶς ἔδόθη καὶ διὰ ποίας δδοῦ. "Ἄς εὐαρεστηθῇ ἐπομένως ἡ Ὅμ. Ἐξοχότης νὰ διατάξῃ νὰ ἔξακριβώσουν τὸ περιστατικὸν τοῦτο λεπτομερῶς ἐπὶ τόπου, καὶ ἐν ἥ περιπτώσει ἀνακαλύψουν τὸ πρόσωπον, τὸ δποίον

leich gefänglich anhalten zu lassen ; von dem Erfolge erwarte ich die schleunigst gefällige Nachricht.

Übrigens überlasse ich dem Ermessen E. E. welche angemessene Belohnung Sie den zwey zur Begleitung dieser 2 Griechen gebrauchten Polizei-Komissären zumitteln wollen.

Wien d. 15. Febr. 798.

Ich habe die Ehre
Pergen:

Schreiben an H. Gouverneur in Triest.

Wodurch die Aufklärung über den vom Valestinlis an den französischen Konsul Brechet in Triest geschriebenen Brief gewärtigt wird.

Herrn Reggsrathen Ley zur Einsicht und weiterm Gebrauche der Untersuchungs Commission, gegen Zurückbehaltung der Beylagen.

Wien d. 17. Febr. 798.

Ad mand : Excellemi.

Der Brief an Brechet liegt im Originale bei.

Mährental.

Vidi, und sind sämtliche Beylagen mit Einbegriff des Original-briefes an Brechet der Untersuchungs-Commission heute zugestellet worden.

Wien d. 17. Febr. 798.

Ley

Expedirt am 15ten Hornung 798.

48

Allerunterthänigste Note.

Die Untersuchung mit den eingezogenen Griechen wird ununterbrochen fortgesetzt, und in Folge der hiedurch erhaltenen Inzichten ist ein junger Griechen Namens PHILIPP PETROVITS und der KASPAR PETERS, französischer Sprachmeister in das Polizeyhaus zu Verhaft gebracht worden.

In dem Koffer des ersteren fand man verschiedene griechische Schriften, und darunter eine sehr bedenkliche Korrespondenz. Dieselbe besteht, wie die anliegenden Abschriften zeigen, in einem deutschen Aufsatze eines an den Abbe SIEYES zu Paris lautenden Briefes sammt einer diesfälligen französischen Übersetzung, worin die französische Nazion um Hilfe zur Befreyung Griechenlands angegangen, dann in einem weiteren französischen Aufsatze eines an den damals zu Basel sich aufhaltenden Gesandten BARTHELEMY lautenden Begleitungsschreiben, worin dieser um die Förderung des Briefes an Sieyès gebeten wird.

PETROVITS ist geständig, diese Korrespondenz eingeleitet und hiebei den Sprachmeister PETERS gebraucht zu haben.

Obwohl die der griechischen Nazion eigene Verschlagenheit den Gang

ἐχθροσιμοποιήθη κατὰ τὸ πραξικότημα τοῦτο, νὰ τὸ φυλακίσουν ἀμέσως. Ἀναμένω τὴν ταχίστην εἴδησιν περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἐνεργειῶν σας.

Περαιτέρῳ ἀναθέτω εἰς τὴν Ὑμ. Ἐξοχότητα νὰ ἐκτιμήσῃ ποῖα δικαία ἀμοιβὴ πρέπει νὰ δοθῇ εἰς τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς ἐπιτρόπους τοὺς συνοδεύσαντας τοὺς δύο Ἑλληνας.

Βιέννη 15 Φεβρουαρίου 1798

Μετὰ τιμῆς
Pergen

Ἐγγραφον πρὸς τὸν κύριον Διοικητὴν Τεργέστης, διὰ τοῦ δόποιον ζητεῖται διαφώτισις τοῦ ζητήματος τῆς ἐπιστολῆς τῆς γναφείσης ὑπὸ τοῦ Βελεστινλῆ πρὸς τὸν Γάλλον πρόξενον Brechet εἰς Τεργέστην.

Εἰς τὸν κ. Σύμβουλον τοῦ Κράτους von Ley διὰ νὰ λάβῃ γνῶσιν καὶ διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπῆν. Νὰ κρατηθοῦν τὰ παραρτήματα.

Κατ' ἐντολὴν τῆς Ἐξοχότητός του (τοῦ Ὑπουργοῦ)

Βιέννη 17 Φεβρουαρίου 1798

Ἡ ἐπιστολὴ πρὸς τὸν Brechet ὑπάρχει ἐν πρωτοτύψῳ.

Mährenthal

Ἐλαβον γνῶσιν καὶ ἔδόθησιν σήμερον ὅλα τὰ παραρτήματα, συμπεριλαμβανομένου τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν Brechet, εἰς τὴν ἀνακριτικὴν ἐπιτροπῆν.

Ley

Βιέννη 17 Φεβρουαρίου 1798

Διεκπεραίωσις ἔγινε τὴν 1ην Φεβρουαρίου 1798.

48

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα.

Ἡ ἀνάκρισις τῶν φυλακισμένων Ἐλλήνων ἐξακολουθεῖ χωρὶς διακοπὴν καὶ κατ' ἀκολουθίαν τῶν ἐκ ταύτης ἐνδείξεων ἐνοχῆς ἐφιλακίσθησαν νεαρὸς Ἐλλην δύναμιτος Φίλιππος Πέτροβιτς καὶ δ Kaspar Peters, διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς. Εἰς τὸ κιβώτιον τοῦ πρώτου εὗρον διάφορα ἐλληνικὰ ἔντυπα, μαζὶ δὲ μὲν αὐτὰ καὶ πολὺ ἐπιλήψιμον ἀλληλογραφίαν. Αὕτη ἀποτελεῖται, ὅπως τὰ συνημμένα διντίγραφα δεικνύουν, ἀπὸ γερμανικὸν σχέδιον ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Αβέ Sieyes μαζὶ μὲν σχετικὴν γαλλικὴν μετάφρασιν, εἰς τὸ δόποιον ζητεῖται ή βοήθεια τοῦ γαλλικοῦ ἔθνους πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος, ἐπειτα ἀπὸ ἄλλο γαλλικὸν σχέδιον συστατικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν τότε ἐν Βασιλείᾳ διαμένοντα πρεσβευτὴν Barthélémy, εἰς τὸ δόποιον οὗτος παρακαλεῖται νὰ διαβιβάσῃ τὴν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Sieyes.

Ο Πέτροβιτς διμολογεῖ ὅτι ήτοί μασε τὴν ἀλληλογραφίαν αὐτὴν καὶ ὅτι ἐχθροσιμοποίησε κατὰ ταύτην καὶ τὸν γαλλοδιδάσκαλον Peters.

Ἄν καὶ ἡ ἴδιάζουσα εἰς τὸν Ἐλληνας πονηρία δυσχεραίνει μεγάλως τὴν πορείαν τῆς ἀνακρίσεως καὶ φέρει εἰς δύσκολον θέσιν τὴν ὑπομονὴν τῆς δρισθεί-

der Untersuchung äusserst beschwerlich macht, und die Geduld der aufgestellten Kommission auf harte Ploben setzt; so wird doch durch das bereits Erhobene, und durch die Zusammenstellung aller auf diesen Revolutionsplan Bezug habenden Daten das Wahre nicht zu verkennen seyn, und in Betreffs der Vorsichten, welche mit den Griechen künftig zu nehmen sind, werden aus dieser Untersuchung wichtige Resultate gezogen werden können.

Wien den 21ten Hornung 1798.

Pergen

Dient zur Nachricht.

Franz.

49

Euer Excellenz!

Der entdeckte Unterschleif, welcher mit einer laut hohen Präsidial-Dekret von 20ten dieses den 3ten dto von dem hier verhaftet gewesenen RIGA VALESTINIS an den französischen Konsul BRECHET übersandten Note getrieben worden seyn solle, befremdet diese Polizei-Direktion um so mehr, als selbe bekanntermassen alles mögliche vorgekehret hat, ihm jede Gemeinschaft mit Personen, die nicht nothwendigerweise seiner Gesundheitspflege zu ihm zugelassen werden mussten, zu verhindern.

Es entsteht daher die vernünftige Muthmassung, dass entweder die ihm stets zur Seite gestandene doppelte Wache, wozu von dem Militär ein Mann, und von der Polizeiwache ein zweiter mit 2 stündiger Ablösung abgegeben wurde, nicht hinlänglich, den gehabten Auftrag gemäss aufmerksam gewesen sind, und Jemanden ohne Erlaubnis dieser Polizei-Direktion den Zutritt zu dem VALESTENLIS gestattet, oder aber, dass eine von den Wachen, oder einer von den Aerzten, die ihn täglich besuchten, oder sein Krankenwächter zur Überbringung der anfangs erwähnten Note sich habe gebrauchen lassen; indem ausser diesen, und dem hiesig-griechischen Kaplan, der den VALESTENLIS in seinem lebensgefährlichen Zustand besuchte, und ausser dem Amtsschreiber FRANZ VON VECHI, welcher mehrmal des Tags denen Wachen nachsehen, und über den Zustand des VALESTENLIS Auskunft erteilen musste, Niemand, so viel dieser Polizei-Direktion bekannt, zu ihm gekommen ist.

Da nun auf diese Art auf alle diese Personen, eine obschon sehr entfernte Vermuthung fallen kann, keine aber mit einer bestimmten Inzicht beschwert wird; da also keiner mit Nachdruck und einigen Beweisen angegangen werden kann; mithin leicht geschehen könnte, dass bei ihrer

σης ἐπιτροπῆς, ἐν τούτοις ἡ ἀλήθεια θὰ ἀνευρεθῇ διὰ τῶν μέχρι τοῦτο ἀποδείξεων καὶ διὰ τῆς συγκεντρώσεως δόλων τῶν δεδομένων τῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἐπαναστατικὸν τοῦτο σχέδιον καὶ θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ἔξαχθοῦν ἐκ τῆς ἐφεύης αὐτῆς σοβαρὰ πορίσματα ὡς πρὸς τὴν μέτρα, τὰ δόπια πρέπει νὰ ληφθοῦν ἀπέναντι τῶν Ἑλλήνων διὰ τὸ μέλλον.

Βιέννη 21 Φεβρουαρίου 1798

Pergen

*Ελαβον γνῶσιν

Φραγκίσκος

49

*Ἐξοχώτατε,

Ἡ ἀνακαλυφθεῖσα κατάχρησις, ἡ δόπια ἐδημιουργήθη σιμφώνως πρὸς ὑψηλὸν διοικητικὸν ἔγγραφον τῆς 20 τρέχοντος ἀπὸ σημείωμα τῆς 3ης τοῦ αὐτοῦ διαβιβασθὲν ὑπὸ τοῦ ἐνταῦθα φιλακισμένου Ρήγα Βελεστίνλη πρὸς τὸν Γάλλον πρόξενον Brechet προκαλεῖ τὴν ἔκπληξιν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον αὐτῇ, ὡς γνωστόν, προέβλεψεν ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, διὰ νὰ ἐμποδίσῃ κάθε ἐπικοινωνίαν τοῦ Ρήγα μὲ πρόσωπα, τὰ δόπια ἀπαραιτήτως δὲν ἔπρεπε νὰ γίνουν δεκτὰ διὰ λόγους περιθάλψεως τοῦ Ρήγα.

Γεννᾶται ἐπομένως ἡ βάσιμος ὑπόνοια, εἴτε ὅτι ἡ διπλῆ πάροι τῷ Ρήγᾳ πάντοτε φρουρὰ—ἔνας ἄνδρας ἀπὸ τὸν στρατὸν καὶ ἔνας ἄλλος ἀπὸ τὴν ἀστυνομίαν, οἱ δόποιοι ἥλαζαν κάθε δύο ὥρας—δὲν ὑπῆρχεν ἀφοτέ προσεκτική, σύμφωνα μὲ τὴν δοθεῖσαν ἐντολήν, καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τινα χωρὶς ἀδειαν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως νὰ πλησιάσῃ τὸν Βελεστίνλην καὶ ἐχρησιμοποιήθῃ κάποιος ἀπὸ τὴν φρουρὰν ἢ ἐκ τῶν λατρῶν, οἱ δόποιοι καθ' ἥμέραν τὸν ἐπεσκέπτοντο, ἢ ὁ νοσοκόμος του πρὸς μεταφορὰν τοῦ ἀνωτέρῳ μνημονευθέντος σημειώματος. Οὐδεὶς ἄλλος, καθόσον εἶναι γνωστὸν εἰς τὴν ἐνταῦθα Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν, ἐπλησίασε τὸν Ρήγαν ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρων, καθὼς καὶ τοῦ ἕδος Ἐλληνος ἐφημερίου, ὅστις ἐπεσκέψθη τὸν Βελεστίνλην κατὰ τὴν κρίσιμον κατάστασιν τῆς ἀσθενείας του, καὶ τοῦ γραμματέως τῆς Ἀστυνομίας Φραγκίσκου von Vechi, ὅστις ἔπρεπε συχνὰ τὴν ἥμέραν νὰ ἐπιθεωρῇ τὴν φρουρὰν τοῦ Βελεστίνλην καὶ νὰ παρέχῃ πληροφορίας περὶ τῆς καταστάσεως αὐτοῦ.

*Ἐπειδὴ δὲ κανένες πρόσωπον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βαρύνῃ ὁρισμένη κατηγορία, ἀν καὶ τὰ ἀνωτέρω, κάποια ὑπόνοια ἔστω καὶ ἀόριστος δύναται νὰ ἀναφέρειαι εἰς ὅλα τὰ μνησθέντα πρόσωπα· ἐπειδὴ λοιπὸν κανέὶς δὲν δύναται νὰ κατηγορηθῇ ὡρισμένως καὶ μὲ κάποιας ἀποδείξεις, εὐκόλως ἄρα ἡδύνατο νὰ συμβῇ, ὅπως μεταξὺ τόσων ἀναφερθέντων προσώπων κληθῇ εἰς ἀπολο-

Anzahl unter so Vielen ein unschuldiger zur Rede gestellt, der bis nun ganz unbekannte Thäter aber auf die Art vorläufig von dem Verfahren unterrichtet, alle Nachforschung vereiteln könnte; da endlich diesfalls hauptsächlich der als Inspektions-Komissär bestellt gewesene, und derzeit hoffentlich auf der Rükreise von Wien befindliche von VECCHI, dann die eben auch dahin abgegangenen Polizeiwach-Korporalen MATZNER und HAHN, welchen die Aufsicht auf den VALESTENLIS während seinen Hierseyn aufgetragen war, bei Abgang aller Inzichten vernommen werden müssten; so unterfangt man sich ehebevor als man zu der angeordneten Untersuchung schreitet, Euer Excellenz ehrfurchtsvoll zur weisen Überlegung und Bestimung vorzulegen:

Ob es nicht zur sicheren und schleunigern Entdeckung der Sache zuträglicher wäre, dass vorläufig über diesen Umstand der VALESTENLIS nachdrucksamst zu Wien vernommen werden sollte, um sohin geradezu ohne Gefahr einer Publicität gegen den vermessenen Hilfsgeber zu verfahren?

Unterdessen würde man nicht ermangeln, alle jene Personen, wider welche besagtermassen auch nur der mindeste Verdacht entsehen könnte mit genauerster Wachsamkeit zu beobachten.

Triest den zoten Hornung 798.

Pittoni

50

Abschrift des teutsschen zweyten Original - Aufsatzes von Philipp Petrovitz an den Abbé Sieyès, welcher aber nicht abgeschickt worden.

Ich schrieb Euch Vatter, am 17. v. M. durch Euern weisen Gesandten zu Basel. Ich weise zwar nicht, ob Sie meinen Brief erhalten haben; Meine Neugierde kan ich nicht eher löschen, bis ich nicht vernommen habe, dass mein Brief auf Euch einen Eindruck gemacht hat; darum bitte ich vielmals, gleich nach Empfang dieses mich mit einer kleinen Antwort zu beehren. Vatter, Ihr wisst, in welcher tirannischen Lage sich mein Vatterland befindet; Ihr wisst sehr wohl dass, so lange Frankreich von den Capets regirt wurde, wenige Unterthanen mit derselben zufrieden waren, also wie kan Griechenland, welches von einer fremden und barbarischen Nazion regirt wird, mit dem barbarischen Sistem zufrieden seyn-und ich glaube, dass Frankreichs Regierung damals 100 mal milder war, als die der Muselmänner ist, und wenn ein Grieche, welcher Einsicht besitzt, auf die vergangenen republikanischen Regierungen denkt, und kommt auf die heutige der Barbaren, so muss ihn die Wuth und die Rache verzehren; also

γίαν ἀθώος τις, ἐνῷ δὲ μέχρι τοῦδε ἄγγωστος δράστης πληροφορούμενος οὗτος περὶ τῆς πορείας τῆς ἀνακρίσεως θὰ ἥδυνατο τὴν περαιτέρῳ ἔρευναν νὰ ματαιώσῃ.

Ἐπειδὴ τέλος θὰ ἐπρεπε, παρὰ τὴν ἔλλειψιν οἰασδήποτε κατηγορίας νὰ ἔξετασθοῦν δ τοποθετηθεὶς προσωρινῶς ἐπιθεωρητὴς καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπιστρέψων, ὡς ἐλπίζεται, ἐκ Βιέννης von Vechi, ἐπειτα οἱ ἐπίσης εἰς Βιέννην ἐλθόντες ὑπαξιώματικοί Matzner καὶ Hahn, εἰς τοὺς δποίους ἀνετέθη ἡ φρούρησις τοῦ Βελεστινλῆ κατὰ τὴν ἑδῶ παραμονήν του, δι' αὐτὸς τολμῶ, πρὸν χωρῆσῃ ἡ διαταχθεῖσα ἀνάκρισις, νὰ ὑποβάλω εἰς τὴν 'Υμετέραν 'Εξοχότητα εὑσεβάστως πρὸς ἔξετασιν καὶ ἔγκρισιν τὸ ἔρώτημα :

"Ἄν δὲν θὰ ἥτο σκοπιμώτερον διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν καὶ ταχυτέραν διαφώτισιν τῆς ὑποθέσεως, ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἔξετασθῇ ἐν Βιέννῃ δὲ λεπτομερέστατα διὰ νὰ καταστῇ δυνατὸν ἐπειτα ἀμέσως νὰ ληφθοῦν μέτρα κατὰ τοῦ τολμηροῦ δράστου χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ γνωσθοῦν τὰ πράγματα προώρως.

"Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν θὰ παρέλειπον νὰ παρακολουθοῦν μὲ μεγίστην ἐπαγρύπνησιν δλα ἔκεινα τὰ πρόσωπα, ἐναντίον τῶν δποίων, ὡς ἐλέχθη, ἥδυνατο νὰ γεννηθῇ καὶ ἡ ἐλαχίστη ὑπόνοια.

Τεργέστη 20 Φεβρουαρίου 1798

Pittoni

50

Αντίγραφον τοῦ δευτέρου γερμανικοῦ πρωτοτύπου σχεδίου ἐπιστολῆς τοῦ Φιλίππου Πέτροβιτς πρὸς τὸν Abbé Sieyès, ἡ δποία δμως δὲν ἀπεστάλη.

Σᾶς ἔγραψαι, πάτερ, τὴν 17ην παρελθόντος μηνὸς διὰ τοῦ ὑμετέρου σοφοῦ πρεσβευτοῦ εἰς τὴν Βασιλείαν. Καὶ δὲν γνωρίζω μέν, ἀν ἔλαβετε τὸ γράμμα μου, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ ἴκανοποιήσω τὴν περιέργειάν μου, ἀν δὲν μάθω, διτὶ ἡ ἐπιστολή μου σᾶς ἔκαμε κάποιαν ἐνιύπωσιν· δι' αὐτὸς παρακαλῶ παρὰ πολὺ νὰ μὲ τιμήσετε μὲ μικρὰν ἀπάντησιν, μόλις λάβετε τὸ γράμμα μου. Πάτερ, γνωρίζετε πόσον τυφαννοκρατεῖται ἡ πατρίς μου· γνωρίζετε πολὺ καλά, διτὶ, ἐφ' δσον ἡ Γαλλία ἔκινθεντα ἀπὸ τοὺς Καπετίδας, δλίγοι ὑπήκοοι ἡσαν εὐχαριστημένοι πῶς δύναται λοιπὸν ἡ Ἑλλás, ἡ δποία κυθερνᾶται ἀπὸ ἔνον καὶ βάρβαρον ἔθνος, νὰ είναι εὐχαριστημένη μὲ τὸ βαρβαρικὸν (κυθερνητικὸν) σύστημα· καὶ πιστεύω διτὶ ἡ Κυθέρησις τῆς Γαλλίας ἡτο ἔκατοντάκις ἡπιωτέρα παρὰ ἡ τουρκικὴ καὶ ἔαν "Ἑλλην τις νοήμων σκέπτεται τὰ δημοκρατικὰ πολιτεύματα τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπειτα ἔρχεται εἰς τὰ σημερινὰ τῶν βαρβάρων, πρέπει νὰ λυώῃ ἀπὸ λύσσαν καὶ ἔκδίκησιν. Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ἔκπλαγητε, διότι Ἰωας ἔγὼ εἴμαι τόσον θερμόαιμος. Σκεφθῆτε, πάτερ Sieyès: ἔαν ἡ πατρίς σας εὐρίσκετο εἰς τὴν θέσιν τῆς

Sie sollen sich garnicht verwundern, weil ich vielleicht so hizig bin. Bedenken Sie, Vatter SIES: wenn sich ihr Vatterland in der Lage Griechenlands befände, thäten Sie nicht die grausamsten Pläne verbinden, um den Feind und Tirannen zu stürzen? Allein wie kan Griechenland allein eine Revoluzion ohne fremde Hülfe bewürken, in dem sich ein fremder Tiran in unserm blutigen Schweiss mischen könnte, also was hülfe uns unsere Mühe, aus Fesseln und Fallstricke? Nein, wir wollen freye Griechen seyn, wie unsere Vorvätter, denn ich bin versichert, dass Russland uns nicht zusehen wird, ohne die Hand der Tiranneey an unsere Arbeit zu legen, sondern dasselbe wird sich anstellen, als wenn es uns Hülfe leisten thäte, und auf solche Art wird Russland unsere Länder uns rauben; aber bedenken Sie, dass wir nicht im Stande seyn werden, mit frischen Feinden Krieg zu führen. Darum bitte ich im Nahmen meiner Nazion, uns eine Hülfe zu leisten. Glauben Sie, Vatter SIES, dass meine Landsleute jezo durch die Beispiele Frankreichs auch denken, dass man ohne einen Tirannen regirt werden kan. Also Sie wissen, dass wir beraubt sind von dem, was uns zu unserer Befreyung dienen könnte, nehmlich Gewehre, Pulver, Kanonen, an erfahrenen Generale, Officiers und Kanoniers. An Menschen mangelt es uns nicht, weil unsere Bekantschaft in unserm Vatterland gross ist, und wir an Soldaten keine Noth leiden können: Ich versichere Sie, Vatter SIES, dass wir in wenigen Tagen einen grossen Aufstand bewürken können, also so bald die Rebellion bewürkt wird, dann werden wir mit einer geringen Zahl zwey, drey Städte erobern, und so bald dies geschehn ist, wird ganz Griechenland das Schwert der Rache ergreifen, um den Tirannen zu stürzen. Weiter was die Tirannen betrifft, das können Sie, Vatter, leicht errathen, dass, wenn gegen ihn seine Sklaven den Gehorsan aufsagen, er gewiss sich nicht lang vertheidigen kann, weil nicht seine eigene Nazion gegen ihn übel gesinnt ist, sondern eine Nazion, die das Recht für eigene Befreyung führet, und besonders wenn man nimt, dass unsere Tirannen vor dem Feuer der Teutschen fliehen, also was werden Sie sagen, wenn Sie einen französischen Kartätschen-Schuss hören. Mit einem Wort, unsere Tirannen werden vor unsern Schatten zittern, und fliehen.

Aus dem teutschen Original - Aufsaz des PHILIPP PETROVITCH
Wort zu Wort getreulich abgeschrieben von dem unterzeichneten.

Joh. Bapt. Renner
k.k. Rath als Untersuchungs - Kommissär

Ἐλλάδος, δὲν θὰ ὠργανώνετε τὰ φοβερώτερα σχέδια διὰ νὰ κρημνίσετε τὸν ἔχθρὸν καὶ τύραννον; Ἐν τούτοις πᾶς δύναται ή Ἑλλὰς μόνη τῆς νὰ διεξαγάγῃ ἐπανάστασιν χωρὶς ξένην βοήθειαν, ἐνῷ ξένος τύραννος θὰ ἡδύνατο νὰ ἀναμικθῇ εἰς τὸν αἷματωμένον ἄγνων μας, ἐπομένως δὲν θὰ μᾶς ἔσωξε ἀπὸ δεσμὸν καὶ παγίδας; Ὁχι, θέλουμεν νὰ εἴμεθα ἐλεύθεροι Ἑλληνες, δπως οἱ προπάτορες μας, διότι εἴμαι βέβαιος ὅτι η Ρωσία δὲν θὰ μᾶς βλέπῃ ἀπαθῆς χωρὶς νὰ βάλῃ κέρι τυραννικὸν εἰς τὴν ἔργασίαν μας, ἀλλὰ θὰ προσποιηθῇ ὅτι θὰ μᾶς βοηθήσῃ καὶ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον θὰ μᾶς ἀφαιρέσῃ τὰς χώρας μας καὶ συλλογισθῆτε ὅτι ήμεις δὲν θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ πολεμήσωμεν κατὰ νέουν ἔχθροῦ. Δι' αὐτὸν σᾶς παρακαλῶ ἐκ μέρους τοῦ ἔθνους μου νὰ μᾶς βοηθήσετε. Πιστεύσετε, πάτερ Sieyès, ὅτι οἱ συμπατριῶται μου τώρα σκέπτονται διὰ, καθὼς τὸ παρόδειγμα τῆς Γαλλίας δεικνύει, καὶ χωρὶς τύραννον δύνανται νὰ κυβερνηθοῦν.

Γνωρίζετε δὲ ὅτι ήμεις στερούμεθα παντός, ὅτι θὰ ἡδύνατο νὰ εἴναι χρήσιμον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσίν μας, δηλ. ὅπλων, πυρίτιδος, τηλεβόλων, ἐμπείρων στρατηγῶν, ἀξιωματικῶν καὶ πυροβολητῶν· ἀνδρῶν δὲν ἔχομεν Ἑλλειψιν, διότι ἔχομεν πολλοὺς γνωρίμους εἰς τὴν χώραν μας καὶ δὲν εἴναι δινατὸν νὰ στερηθῶμεν στρατιωτῶν. Σᾶς διαβεβαιῶ, πάτερ Sieyès, ὅτι εἰς δλίγας ήμέρας δυνάμεθα νὰ προκαλέσωμεν μεγάλην ἐπανάστασιν, μόλις δὲ προκληθῇ ή ἐπανάστασις, ἔπειτα θὰ καταλάβωμεν μὲ δλίγους στρατιώτας δύο-τρεῖς πόλεις, καὶ τούτου γενομένου θὰ πιάσῃ δλη ή Ἑλλὰς τὴν σπάθην τῆς ἐκδικήσεως διὰ νὰ κρημνίσῃ τὸν τύραννον. Ἔπειτα ὡς πρὸς τὸν τύραννον, δύνασθε, πάτερ, εὔκόλως νὰ συμπεράνετε, ὅτι έὰν οἱ ὑπόδουλοι τοῦ ἀρνηθοῦν ὑπακοήν, δὲν δύναται βεβαίως ἐπὶ πολὺ νὰ ἀμυνθῇ, διότι δὲν μισεῖ αὐτὸν τὸ ἴδικόν του ἔθνος, ἀλλ' ἀλλο ἔθνος, τὸ δποῖον δικαιοῦται νὰ ἐλευθερωθῇ. Καὶ μάλιστα, δταν ἔχωμεν ὑπ' ὅψιν ὅτι οἱ τύραννοί μας φεύγουν πρὸ τοῦ πυρός τῶν Γερμανῶν, τι θὰ εἰπῆτε, έὰν ἀκούσουν γαλλικὸν κανονιοβολισμόν; Μὲ μίαν λέξιν οἱ τύραννοί μας θὰ τρέμουν πρὸ τῶν σκιῶν μας καὶ θὰ φεύγουν.

Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ πρωτοτύπου τοῦ σχεδίου τοῦ PHILIPP PETROVITS κατὰ λέξιν πιστῶς μετεφράσθη ὑπὸ τοῦ ὑπογράφοντος ἐν τέλει

Ίωάννου Βαπτιστοῦ Renner
αὐτοκρ. συμβούλου ὡς μέλους τῆς Ἀνακριτικῆς.
Ἐπιτροπῆς.

Hochgeborener Reichsgraf, Gnädiger Herr!

In Folge Euer Excellenz gnädigen Erlasses vom 15. empf. 20. dieses, habe nicht gsäumt, die Polizeydirekzion, nebst Mittheilung der Abschrift des von dem VALESTENLIS von Adelsperg aus, an den französi- schen Konsul BRECHET gerichteten Schreibens, sogleich anzuweisen, über den Umstand, dass VALESTENLIS sich darin auf eine demselben am 3. dieses zugestellte Note berufet, eine genaue Untersuchung anzustellen: ob und auf was Art VALESTENLIS während seinem Arreste gedachte Note habe dem BRECHET zufertigen können, um sofort das zu dieser Intrigue gebrauchte Individum zu arretiren.

Nun aussert sich die Polizeydirekzion in der Anlage, dass sie alle nö- thigen Vorsichten vorgekehrt habe, dem VALESTENLIS jede Gemein- schaft mit Personen, die nicht nothwendigerweise wegen seiner Gesund- heitspflege, zu ihm zugelassen werden mussten zu verhindern, und dass also entweder die ihm stäts zur Seite gestandene doppelte Polizey- und Militar-Wache, nicht aufmerksam genug gewesen, und jemanden ohne Erlaub- nis der Polizeydirekzion zu dem Arrestanten zugelassen, oder dass einer von den gedachten Wächtern, oder einer von den Ärzten, die ihn täglich be- suchten, sein Krankenwärter, oder vielleicht der griechische Kaplan, dessen geistige Tröstung man ihm nicht versagen konnte, sich zu der Bestellung der erwähnten Note habe gebrauchen lassen; weswegen also bei einer so allgemeinen Vermuthung in Ermanglung bestimmter Inzichten, die Polizeydirekzion ganz billig Anstand nimmt, eine Untersuchung in Sachen derzeit vorzunehmen; weil einerseits der Verdacht auf einen Unschuldigen fallen, der bisher ganz unbekannte Thäter aber auf diese Art von dem Verfahren unterrichtet, alle Nachforschunge vereiteln könnte, andererseits aber vor al- lem jene Individuen, die den VALESTENLIS nach Wien begleitet haben, da den 2. Polizey-Korporalen die Aufsicht auf denselben während seiner Arrestazion, dem de VECCHI aber die Inspektion aufgetragen war, ver- nommen werden müssten.

Aus den von der Polizeydirekzion angeführten Gründen, möchte also ihrem Antrag, dass von dem in Wien befindlichen VALESTENLIS die wei- tere Aufklärung in Sachen allein bestimmt und verlässlich eingeholet wer- den möge, um sofort den sträflichen Unterhändler zu entdecken, und zur stren- gen Verantwortung zu ziehen, umso mehr beizufallen, als die erfolgte Bestel- lung der in der Frage stehenden Note auch durch den Umstand mehrere Wahrscheinlichkeit gewinnt, dass, Capitaine BRECHET, eigentlich nur pro-

Εδγενέστατε βαρῶνε, εὐμενέστατε κύριε,

Κατ' ἀκολουθίαν εὐμενοῖς ἐντολῆς τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος ἀπὸ 15 παρόντος, ληφθείσης τὴν 20ην τοῦ αὐτοῦ, ἔσπευσα μαζὶ μὲ τὴν ἀνακοίνωσιν τοῦ ἀντιγράφου τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τοῦ Βελεστινλῆ ἀπὸ τὸ Adelsberg πρὸς τὸν Γάλλον πρόξενον Brechet, νὰ δώσω συγχρόνως δδηγίας εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας νὰ προβοῦν εἰς λεπτομερῆ ἔξετασιν τοῦ περιστατικοῦ ὅτι διελεστινλῆς εἰς τὸ γράμμα του ἀναφέρεται εἰς ἄλλο σημείωμα παραδοθὲν τὴν τρίτην τρέχοντος εἰς τὸν αὐτὸν Brechet. Ἡ ἔξετασις πρέπει νὰ ἔχειριθμῷ, ἀν καὶ τίνι τρόπῳ διελεστινλῆς ἡ δύνη ἡδυνήθη κατὰ τὴν κράτησίν του νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν Brechet τὸ μνημονευθὲν σημείωμα, διὰ νὰ θέσονται ὑπὸ κράτησιν ἀμέσως τὸ ἀτομόν, τὸ χρησιμοποιηθὲν διὰ τὸ πραξικότημα τοῦτο.

Ἡ Ἀστυνομικὴ ὅμως Διεύθυνσις δηλώνει συνημμένως ὅτι ἔλαβεν δλα τὰ ἀναγκαῖα προληπτικὰ μέτρα διὰ νὰ ἔμποδίσῃ τὴν ἐπικοινωνίαν τοῦ Βελεστινλῆ μὲ πρόσωπα, τὰ δποῖα δὲν ἦτο ἀνάγκη νὰ τὸν πλησιάσουν διὰ λόγους περιθάλψεως τῆς ὑγείας του, καὶ ὅτι ἐπομένως εἴτε ἡ πλησίον του πάντοτε διπλῆ φρουρᾶ ἔξι ἀστυνομικῶν καὶ στρατιωτῶν δὲν ὑπῆρχεν ὀρκετὰ προσεκτικὴ καὶ ἐπέτρεψεν εἰς τινά, χωρὶς ἀδειαν τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως νὰ πλησιάσῃ τὸν φυλακισμένον, εἴτε φρουρός τις ἢ λατρὸς ἐκ τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὸν καθ' ἐκάστην, ἢ δινοσοκόμος του ἢ λασιώς δ "Ἐλλην ἐφημέριος, τοῦ δποίου τὴν πνευματικὴν παραμυθίαν δὲν ἡδύναντο νὰ τοῦ ἀργηθοῦν, ἔχονται πολλοὶ τὸ μνημονευθὲν σημείωμα. "Ενεκα τούτου ἢ Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις μὲ τόσον ἀσφίστους ὑπονοίας καὶ ἐν ἔλλειψει ὠρισμένης κατηγορίας διστάζει καὶ πολὺ σωστὰ νὰ προκαλέσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος ἔρευναν, ἀφοῦ ἀφ' ἐνὸς μὲν ἡδύνατο ἢ ὑπόνοια νὰ ἐπιφριθῇ εἰς τινα ἀδῶν, ἐνῷ διέχοι τοῦδε δλως ἀγνωστος δράστης διὰ τῆς τοιαύτης διαδικαίας πληροφορούμενος ἡδύνατο νὰ ματαιώσῃ οἰανδήποτε ἔρευναν. "Ἐξ ἀλλου ὅμως θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχετασθοῦν πρὸ πάντων ἐκεῖνα τὰ ἀτομα, τὰ δποῖα συνώδευσαν τὸν Βελεστινλῆν εἰς Βιέννην, ἀφοῦ εἰς τοὺς δύο ἀστυνομικοὺς ὑπαξιωματικοὺς ἀνετέθη ἢ ἐπαγρύπνησις ἐπ' αὐτοῦ κατὰ τὸ διάστημα τῆς κρατῆσεώς του, εἰς δὲ τὸν de Vecchi ἢ ἐπιθεώρησις.

"Ἐκ τῶν ἀναφερομένων λόγων ὑπὸ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως θὰ ἥθελα νὰ ἐπιδοκιμάσω τὴν πρότασίν της νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸν ἐν Βιέννη εὑρισκόμενον Βελεστινλῆν ἢ περαιτέρω διαφάντισις τοῦ ζηνήματος ὠρισμένως καὶ κατηγορηματικῶς, διὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ ταχέως δ ἄξιος τιμωρίας μεσάζων καὶ κληθῆ αὐτηρῷδως εἰς ἀπολογίαν, τοπούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ἡ γενομένη παραδόσις τοῦ περὶ οὗ διάλογος σημειώματος γίνεται πιθανωτέρα ἐκ τοῦ περιστατικοῦ ὅτι διοχαγὸς Brechet, κυρίως μόνον προσωρινὸς πρόξενος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἰς τὸν ἐλεύθερον τοῦτον λιμένα, ὅστις πρότερον δὲν ἔδειξε κανένεν ἐνδιαφέροντον ὑπὲρ

visorischer Konsul der französischen Republik in diesem Freyhafen, welcher sich ehedem um den VALESTENLIS auf keine Art bekümmerte, am 9. dieses, bei diesem Präsidio mit der im Anschluss folgenden Einschreitung, für denselben in der angeblichen Eigenschaft der aufgehabten Be-dienstung eines Dragoman bei dem französischen Konsulat in der Wallachey, da derselbe mit Briefen an ihn BRECHET und an den General BO-NAPARTE versehen seyn solle, vorgekommen ist.

Da aber solche Umstände in den mit dem VALESTENLIS hierorts aufgenommenen Umständen niemals erhoben, noch unter seinen Schriften die von dem Konsul gerügt Briefschaften vorgefunden worden sind; so wurde solches dem BRECHET in Rückantwort, laut beiliegender Abschrift, mit dem Beisatz eröffnet, dass, da die Überlieferung des VALESTENLIS nach Wien bereits auf hohen Ministerial-Befehl erfolget ist, man gedachte Einschreitung, seinem mündlichen geäusserten Wunsche gemäss, an Eure Excellenz gelangen machen würde. Da jedoch von letzterem der Konsul über die erhaltene Rüküsserung durch eine dem Presidio mündlich gemachte Erklärung abgestanden ist; so blieb dieser Gegenstand auf sich beruhend, um ihn gleichwohl, mittelst des monath. Gestions-Protokoll zu Euer Excellenz Kenntnis zu bringen.

Wobei nur noch zur weitern Aufklärung des am Schluss des Schreibens des BRECHET vorkommenden Umstandes zu erinnern seind, dass demselben die verlangte Auskunft wegen Entlassung des Fleischhauers POLLACO, der auf Ansuchen desselben, wegen eines zur Zeit der vor den Franzosen hierorts genommenen Flucht, verwendeten Flüchtlings, nach der Hand eingezogen und von der Kriminalbehörde freygesprochen wurde, mittelst einer authentischen Abschrift des von dem Appellations-Gericht gefällten Spruch zu seiner Beruhigung ertheilet worden seye.

Da nun das erwähnte Schreiben des BRECHET ein mehreres Licht über die vorgehabten Intrigue des VALESTENLIS zu verbreiten scheint; so wird es von Euer Excellenz hohen Verfügung abhängen von demselben das Geständnis einholen zu lassen, was für ein Individuum derselbe zur Zustellung der erörterten Note gebraucht, dann wer ihm Gelegenheit zum Schreiben verschafft habe um sofort gegen den Schuldigen nach Euer Excellenz hoher Weisung vorschriftmässig zu verfolgen.

Triest d. 22 Hornung 798.

Der übrigens mit respektvoller Verehrung geharre. Euer Excellenz
Wegen Unpässlichkeit des H. Gouverneurs unterthänig-gehorsamster
General Saumil.

An Se des k. k. H. Staats u. Polizey Ministers Gr. v. Pergen Excell.

τοῦ Βελεστινλῆ, τὴν ἐνάτην τρέχοντος ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἐνταῦθα Διοίκησιν μὲ τὸ συνημμένον ἔγγραφον μεσολαβήσεως ὑπὲρ τοῦ Βελεστινλῆ ὡς χρηματίσαντος δῆθεν διερμηνέως εἰς τὸ γαλλικὸν προξενεῖον τῆς Βλαχίας, καὶ ἀφοῦ οὗτος ἦτο τάχα ἐφωδιασμένος μὲ ἐπιστολὰς πρὸς τὸν Brechet καὶ τὸν στρατηγὸν Βοναπάρτην.

Ἐπειδὴ ὅμως τοιαῦτα περιστατικὰ δὲν ἀπεδείχθησαν κατὰ τὴν ἐδῶ ἀνάκρισιν τοῦ Βελεστινλῆ, οὕτε εὑρέθησαν εἰς τὰ χαριτά του αἱ ἀνάφερόμεναι ὑπὸ τοῦ προξένου ἐπιστολαί, διὸ τοῦτο ἐλέχθη τοῦτο κατὰ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸν Brechet, καὶ ὡς δεικνύει τὸ συνημμένον ἀντίγραφον, μὲ τὴν προσθήκην δτι, ἐφ' ὅσον ἡ μεταφορὰ τοῦ Βελεστινλῆ εἰς τὴν Βιέννην ἐγένετο ἥδη καθ' ὑψηλὴν κυβερνητικὴν διαταγὴν, ὃ διεβίβαζον εἰς τὴν 'Υμ. Ἐξοχότητα τὸ μνημονευθὲν ἔγγραφον τοῦ διαβήματός του, συμφώνως πρὸς ἐκδηλωθεῖσαν προφορικῶς ἐπιθυμίαν του. Ἐπειδὴ δμως δ πρόξενος διὰ προφορικῆς του δηλώσεως ἔπαυσε νὰ ζητῇ ἀπάντησιν, διὰ τοῦτο τὸ ζήτημα ἔμεινε στάσιμον, δφείλομεν δμως νὰ γνωρίσωμεν αὐτὸ πρὸς ὑμᾶς κατὰ τὴν μηνιάιαν ὑποβολὴν ἐκθέσεως τῶν πεπραγμένων. Ἐπὶ τῇ εὐκάιρᾳ πρέπει ἀκόμη νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω πρὸς περαιτέρω διαφώτισιν τοῦ ἀναφερομένου περιστατικοῦ εἰς τὸ τέλος τοῦ ἔγγραφου Brechet δτι εἰς αὐτόν ἐδόθη ἡ ζητηθεῖσα πληροφορία περὶ τῆς ἀπολύσεως τοῦ κρεοπόλου Pollaco ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμου ἀντιγράφου τῆς ἀποφάσεως τοῦ Θεφετίου πρὸς καθησύχασίν του περὶ τοῦ Pollaco, ὅστις ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ Brechet συνελήφθη, ἐνεκά τινος πρόσφυγος χρησιμοποιηθέντος κατὰ τὴν διάφορειαν τῆς φυγῆς τῶν Γάλλων ἐνταῦθα, καὶ ὑπὸ τῶν ποινικῶν Δικαστηρίων ἥθωράθη.

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ μνημονευθὲν ἔγγραφον τοῦ Brechet φαίνεται δτι διαφωτίζει πολὺ τὰς φαδιουργίας, ποὺ είχε πρὸ δφθαλμῶν δ Βελεστινλῆς, διὰ τοῦτο θὰ ἔξαρτηθῇ ἀπὸ 'Υψηλὴν διαταγὴν τῆς 'Υμετέρας Ἐξοχότητος νὰ ληφθῇ ἀπ' αὐτὸν ἡ δμολογία, τὶ πρόσωπον οὗτος μετεχειρίσθη διὰ νὰ στείλῃ τὸ μνημονευθὲν σημείωμα, ἐπειτα τὶς τοῦ ἐπέτρεψε νὰ γράψῃ καὶ ἀμέσως νὰ καταδιωχθῇ δ ἐνοχος κατὰ τὰς ὑψηλὰς δδηγίας τῆς 'Υμετέρας Ἐξοχότητος σύμφωνα μὲ τοὺς κανονισμούς.

Τεργέστη 22 Φεβρουαρίου 1728

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ.

τῆς 'Υμετέρας Ἐξοχότητος

εὐπειθέστατος

Ἐνεκα ἀδιαθεσίας τοῦ κ. Διοικητοῦ

στρατηγὸς Saumil

Πρὸς τὴν Αὔτοῦ Ἐξοχότητα τὸν 'Υπουργὸν τῆς 'Αστυνομίας von Pergen

Specifica

Degl'effetti esistenti in quest'off. die Polizia e di ragione del arrestato
RIGA VALESTENLIS.

Una cassa segnata. G. C. nro 1. nella quale esistenti.

Nro 119. esemplari del Tomo Nro 4to del viaggio d'Anacharsis, tradotti in lingua Greca da GIORGIO VENDOTTI, RIGA VALESTENLIS, stampate in Vienna nel anno 1797. in 4to.

Nro 4. tomì della Tragedia Olimpia di Metastasio, tradotta in lingua greca e stampata in Vienna da MARCO PULLIO l'anno 1797 in 800.

Una cassa segnata G. C. no 2. nella quale esiston.

No. 204 Mappe scure e altre N. 76 Mappe illuminate, tutte della Valachia, Moldavia, Romedia ed Arcipelago stampate in Vienna da FRANCO MÜLLER in foglio reale.

Nro 77. Stampe di Rame d'un Gameo representante l'Alessandro grande dessunte da un gema esistente nel Gabinetto Imple publicate da RIGA VALESTENL.

In altri effetti.

Un libro ligato in pelle do Recueil de Cartes géographiques, plans, vues, et medailes de l'ancien Grèce, relatif au voyage de jeune ANACHARSIS.

Un detto intitolato Nuova Geografia di DANIELE Monaco Greco.

Un detto intitolato Historisch summarische Darstellung der vorzüglichsten Staatsveränderungen von JOSEPH WILHELM BOJER Wien 1796. in 4to.

Un detto Appendicola ad NUMOS augustorum LUDOVICUM DE BICE Vienne 1724. in 8.

Un detto Anweisung zu einem von Pater FRIEDRICH KATTEL erfundenen historisch-kronologischen Spiel con 34. Carte relative al sodo giuoco.

Un detto la Scuola d'aritmetica di GIOV. EMANUELE CASTORIANO in Greco. Vienna d'Antonio Pichler 1797 in 8.

Un libro epistola dell'Arcivescovo EVIENIO stampata in greco a Trieste 1797. in 8.

Altri due libri uno greco, e l'altro francese.

Una carta della Francia divisa in 98, dipartimenti da Belle, jni (?) 791.

Una carta geographica de Bosnia, Sérvia.

Due cossatte con manico d'osso, e due cuchiari di metallo.

Κατάλογος

Τῶν ἀντικειμένων τῶν καπαχεθέντων καὶ μεταφρασθέντων εἰς τὰ γραφεῖα τῆς ἀστυνομίας μετὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ.

— "Ἐν κιβώτιον σημειούμενον G. C. ἀριθ. 1 ἐν ὁ ὑπῆρχον ἀριθ. 119 ἀντιτύπων τοῦ 4ου τόμου τοῦ ταξεδίου τοῦ Ἀναχάρσιδος μεταφρασθέντος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπὸ Γεωργίου Βενδότη καὶ τοῦ Ρήγα, καὶ ἔκτυπωθέντος ἐν Βιέννῃ ἐν ἔτει 1797 εἰς 4ον. Ἀριθ. 4 τόμοι τῆς τραγῳδίας τοῦ Μετάστασίου «Ολύμπια» μεταφρασθέσις εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἔκτυπωθείσης ἐν Βιέννῃ ὑπὸ Μάρκου Πουλλίου ἐν ἔτι 1797 εἰς 8ον."

— "Ἐν κιβώτιον σημειούμενον G. C. ἀριθ. 2 ἐν ὁ ὑπῆρχον 204 χάρται σκοτεινοὶ καὶ ἔτεροι 76 χάρται φωτισμένοι (πιθανῶς μετὰ ἐπεξηγηματικῶν σημειώσεων) ὅλοι τῆς Βλαχίας, Μολδαύας, Remedīa (Ρούμελης;) καὶ τοῦ Ἀρχιπελάγοντος ἔκτυπωθέντες ἐν Βιέννῃ ὑπὸ Franco Müller εἰς φύλλα. 77 χαλκογραφίαι δακτυλολίθου παριστῶντος τὸν Μέγαν Ἀλέξανδρον σχεδιασθεῖσαι ἀπὸ πολύτιμον λίθον ὑπάρχοντα ἐν τῷ αὐτοκρατορικῷ μονσείῳ καὶ δημοσιευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ.

"Ἄλλα ἀντικείμενα

° "Ἐν βιβλίον μετὰ δερματίνου δεσμάτος περιλαμβάνον συλλογὴν γεωγραφικῶν χαρτῶν, σχεδιαγραμμάτων, ἀπόψεων καὶ μετάλλια τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος σχέσιν ἔχοντα μὲ τὸ ταξεδίον τοῦ νέου Ἀναχάρσιδος.

— "Ἐν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον Νέα Γεωγραφία τοῦ Δανιὴλ Ἐλληνος μοναχοῦ.

— "Ἐν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον Historisch-summarische Darstellung der vorzüglichstßen Staatsveränderungen von Joseph Wilhelm Bojer. Βιέννη 1796 εἰς 4ον.

— "Ἐν βιβλίον appendicola ad Numos Augustorum Ludovicum Debice Βιέννη 1724 εἰς 8ον.

— "Ἐν βιβλίον Anweisung zu einem von Pater Friedrich Kattel erfundenen historisch-Kronologischen Spiel μετὰ 34 χαρτῶν σχετικῶν πρὸς τὸ ἀνωτέρῳ παιγνίδι.

— "Ἐν βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον Σχολεῖον Ἀριθμητικῆς τοῦ Ἰωάννου Ἐμμανουὴλ Καστοριανοῦ ἐλληνιστί. Ἐν Βιέννῃ παρ' Ἀντωνίῳ Pichler 1797 εἰς 8ον.

— "Ἐν βιβλίον. Ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου τυπωμένον ἐλληνιστὶ ἐν Τεργέστῃ 1797 εἰς 8ον.

— "Άλλα δύο βιβλία τὸ ἐν Ἑλληνικὸν καὶ τὸ ἔτερον Γαλλικόν.

— Εἰς χάρτης τῆς Φαλλίας διηρημένος εἰς 98 νομοὺς (διαμερίσματα) ὑπὸ τοῦ Bellejin (?) 1791.

— Εἰς γεωγραφικὸς χάρτης τῆς Βοσνίας, Σερβίας κλπ.

Una busta coperta con pelle rossa con entro quattro rasadori, una forbice, un pettine, una pietra ed una carancella.

Un sacco di panno celeste con entro un flauto a traverso, due altri stromenti da fiato.

Un Canochiale d'ottone.

Una borsa da pelle rossa con entro de fillo, ochiali, lapis.

Una da. di setta con entro due corone, una madre perla, e l'altra di legno scuro.

Un ritratto che sembra essere l'ora qui arrto RIGA VALESTENLIS fatto a colori d'oglio a cui trovasi quattro legni annessi ad uso di suaza (?).

Un do. più pieolo che sembra essere l'istesso VALESTENLIS fatto a colori, e con penna.

Tre rasadori con manico de legno.

Un tacuino rosso di pelle con entro del fille, e due picole chiavi.

Due calendari, un tedesco, e l'altro greco.

Una fodra per le penne con entro un calamajo.

Un termoter con fodra di legno.

Una scatola con sale e chimel.

Un calamajo di legno.

Un tacuin di setta verde con entro diverse carte, una pistolla, un coltello alla levantina, un paio di stivali vecchi, un pajo de bisaghe, un vaso per l'aqua ad uso greco, un altra scatola di legno creota, un cussin di piuma.

Trieste li 17. Marzo 1798.

Eccelenza.

Umilio a Vostra Eccelenza l'Inventario degl'effetti qui lasciti del RIGA VALESTENLIS in esecuzione del graziqso decreto de 14. Febro 1798.

Trieste li 19. Marzo 1798.

Pittoni

— Δύο cossatte! (coltelli;— μαχαίρια) μετά κοκκαλίνης λαβῆς καὶ δύο κουτάλια ἐκ μεταλλου.

— Μία θήκη κεκαλυμένη διὰ δέρματος ἐρυθροῦ περιέχουσα τέσσαρα ξυράφια, ἕνα ψαλλίδι, ἕν τετένιον, ἕνα πετρώματι, καὶ μίαν carancella; (ἴσως caraccia ἢ caracelia ἐν εἰδοῖς μικροῦ κομψοτεχνήματος ἐκ πορσελάνης).

— Εἴς σάκκος ἐκ κυανοῦ ἵνα σματος περιέχων ἔνα πλαγίαυλον. καὶ δύο ἄλλα πνευστά δόγανα

— Μίαν διόπτραν^(τιγλεσκόπιον) ἐξ ὀρειχάλκου.

— Ἐνα πορτοφόλι δερμάτινον ἐρυθρὸν περιέχον κλωστὴν, ματογυάλια, μολυβδίδια κτλ.

— Ἐν ὅμοιον μεταξωτὸν περιέχον δύο κομβολόγια ἐν ἐκ μιργαριτῶν καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ σκοῦρο ξύλου.

— Μία ἐλαιογραφία ἡτοις φαίνεται νὰ είναι τοῦ ἀφιχθέντος ἐνταῦθα 'Ρήγα τοῦ Βελεστινλῆ καὶ μεθ' ἦς εὐρέθησαν τέσσαρα ξύλα πλαισίων πρὸς χρῆσιν δι Suaza(!)

— Ἀλλη εἰκὼν μικροτέρα τοῦ ίδιου, ὡς φαίνεται, 'Ρήγα καμωμένη μὲ χρώματα καὶ μὲ πέννα.

— Τοία ξυράφια μετὸ ξυλίνης λαβῆς.

— Ἐνα μικρὸ πορτοφόλι αόκκινο δερμάτινο περιέχον κλωστὴν καὶ δύο μικρὰ κλειδιά.

— Δύο ἡμερολόγια, ἐν Γερμανικὸν καὶ ἐν Ἑλληνικόν.

— Μία θήκη διὰ πέννες μὲ ἔνα μελανοδοχεῖον.

— "Ἐν θερμόμετρον(:) μετὰ θήκης ξυλίνης.

— "Ἐν δοχείον μεθ' ἄλτος καὶ chimeī.

— "Ἐνα ξύλινον μελανοδοχεῖον.

— "Ἐνα πορτοφόλι ἀπὸ πρασίνην μέταξαν περιέχον διάφορα χαρτιά. Ἐν πιστόλιον, μία μάχαιρα ἀνατολίτικη, ἐν ζεῦγος παλαιῶν ὑποδημάτων, ἐν ζεῦγος διστακκίων, ἐν δοχείον ὑδατος δύος τὸ χρησιμοποιοῦσιν οἱ "Ελληνες, μία ἄλλη θήκη creota ; (creola=λευκὸν κυρίως δύμως ἐπὶ ἀνθρώπων), ἔνα μαξιλάρι ἀπὸ πιερά.

Τεργέστη 17 Μαρτίου 1798.

53

'Εξοχώτατε,

‘Υποβάλλω εὐλαβῶς εἰς τὴν ‘Υμετέραν ‘Εξοχότητα τὸν κατάλογον τῶν ἀντικειμένων τῶν καταλειφθέντων ἐδῶ ὑπὸ τοῦ 'Ρήγα Βελεστινλῆ πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου 1798 ἐντολῆς σας.

Τεργέστη 19 Μαρτίου 1798.

Pittoni

54

Verzeichnis

Der in dem bei dem Triester k. k. Bücherrevisionsamt aufbewahrten drey Kisten des RIGA VALESTENLIS befindlichen Druckschriften; und zwar befinden sich in der Kiste.

AN=1.

92 Theile des Anacharsis.

4 Päke mit 95 Exemplaren des griechischen Aufrufs.

AN=2.

16 Stük griechische Landkarten.

2 Theile des Anacharsis.

61 Päke mit 1580 Exemplaren des griechischen Aufrufs.

AN=3.

44 Päke mit 1110 Exemplaren des griechischen Aufrufs. Ferner befinden sich bei dem obengedachten k. k. Bücherrevisionsamt in einer Kiste ohne Marca.

50. griechische Theile der neueren Reisen des Anacharsis.

10. griechische Bücher über das neue Testament.

49. Päckchen mit Steknadeln.

55

Hochgeborner Reichsgraf, Gnädiger Herr.

In Folge Eurer Excellenz hohen Weisung vom 6. Empfang 13. vorigen Monats habe damals der hiesigen Polizeidirektion aufgetragen, dass sie zwar die hier zurückgebliebenen Bücher, Druckschriften, Karten und Efekten des nach Wien abgelieferten Griechen VALESTENLIS bis auf weitere hohe Anordnung in guter Verwahrung aufzuhalten, einstweilen aber solche gehörig verzeichnen, und die Verzeichnisse darüber mir überreichen solle.

Da sich nun die k. k. Polizeidirektion mittels des anliegenden Berichtes des diesfälligen Auftrages entledigt hat, so ohnermangle solche Ausweise an Eure Excellenz, mir darüber Hochdero Disposizion erbittend, im Anschluss gehorsamst einzubefördern, und beharre mit respektvoller Verehrung

Triest am 23. März 1798.

Euer Ezcellenz
untertanig - gehors:
G. v. Brigido

54

Κατάλογος

Τῶν εὐρεθέντων ἐντύπων εἰς τὰ φυλαχθέντα· εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Λογοκρι-
κησίας Τεργέστης τρία κιβώτια τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ. Εἰς τὸ κιβώτιον
AN=1.

εὑρίσκονται :

92 ἀντίτυπα τοῦ Ἀναχαριδίου.

4 δέματα μὲ 95 ἀντίτυπα τῆς ἑλληνικῆς προκηρύξεως

Κιβώτιον AN=2.

16 ἀντίτυπα Ἑλληνικῶν χωρογραφικῶν χαρτῶν.

2 ἀντίτυπα τοῦ Ἀναχαριδίου.

61 δέματα μὲ 1580 ἀντίτυπα τῆς ἑλληνικῆς προκηρύξεως.

Κιβώτιον AN=3.

44 δέματα μὲ 1110 ἀντίτυπα τῆς Ἑλληνικῆς προκηρύξεως.

Ἐκτὸς τούτων εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀνωτέρῳ Γραφεῖον Λογοκρισίας εἰς κιβώ-
τιον χωρὶς σῆμα.

50 ἀντίτυπα τοῦ νεωτέρου ταξειδίου τοῦ Ἀναχαριδίου.

10 ἑλληνικὰ ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης.

49 δέματα καρφιτσῶν.

55

Εὐγενέστατε βαρῶνε, εὐγενέστατε Κύριε,

Κατ' ἀκολουθίαν ὑψηλῆς ὁδηγίας τῆς 'Υμετέραις Ἐξοχότητος ἀπὸ 6 παρελ-
θόντος, ληφθείσης τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ, ἔδωκα ἐντολὴν τότε εἰς τὴν ἐδῶ Ἀστυνομι-
κὴν Διεύθυνσιν νὰ φιλάξῃ μὲν καλῶς μέχρι νεωτέρας ὑψηλῆς διαταγῆς τὰ ἐδῶ
ἀπομείναντα βιβλία, ἔντυπα, χάρτας καὶ σκεύη τοῦ ἀποσταλέντος εἰς Βιέννην Ἐλ-
ληνος Βελεστινλῆ, προσωρινῶς ὅμως νά τα καταγράψῃ δεόντως καὶ νά μου
ὑποβάλῃ τὸν σχετικὸν κατάλογον.

Ἐπειδὴ τώρα ἡ Αὐτοκρ. Βασιλ. Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις διὰ τῆς συνημμέ-
νης ἐκθέσεως ἔξεπλήρωσε τὴν σχετικὴν ἐντολὴν, σπεύδω νὰ διαβιβάσω εἰς τὴν
'Υμ. Ἐξοχότητα συνημμένως τὰ ἀποδεικτικὰ ταῦτα στοιχεῖα εὐπειθέστατα καὶ
ζητῶ σχετικὸς διαταγάς ὑμῶν.

Τεργέστη 23 Μαρτίου 1798.

Διατελῶ μετὰ βαθυτάτου σεβασμοῦ
Ἐύπειθέστατος
Βαρῶνος Brígido

(*Oriofev:*) An des k. k. H. Staats - und Polizeiministers Hn. v. Pergen Excell
Die Effekten des Riga Valestilis betr.

Ad acta u. ist mit Gegenschreiben erledigt.

56

An H. Gfn v. Brigido zu Triest.

Die von E. E. mittels gefälligen Schreibens vom 23. d. eingeschikten Verzeichnisse - über den Inhalt der vom Griechen VALESTENLIS zurückgelassenen Kisten - dienen einstweilen zu meiner Wissenschaft. Die darin vorfindigen Exemplare von griechischen Aufrufen können ohne weiters vertilget werden, das Üebrige aber belieben E. E. bis auf weitere Anordnung in sichere Verwahrung nehmen zu lassen.

Wien den 29. März 798.

Ich habe die Ehre
(Pergen)

(*Oriofev:*) Schreiben an Triester H. Gouverneur : Verständigung wegen Sachen des Griechen Velstenlis betr.

Expedirt d. 29ten März 798.

57

D : (ekret?)

Die sämmtlichen Verhörprotokolle folgen zurück, der Auszug aber wird unter einem dem H. Minister der Auswärtigen Geschäfte durch Note mit der Anfrage, was mit den 10. Inquisiten zu geschehen habe, mitgetheilet, dessen Rückäusserung demnach abzuwarten ist.

Ubrigens sieht man der Überreichung mit den andern Inquisiten und kais-Unterthanen so bald als möglich entgegen.

Wien d. 7 April 768.

Ad Mand : Excellmi

Dekretazion an die k. k. P. O. D. auf den über die mit den arrestirten Griechen gepflogene Untersuchung erstatteten Bericht.

Expediert am 7ten April 798

Zahl

58

Hochlöbliche K. k. Polizeyhofstelle!

Über das anher mitgetheilte hier im A. abschriftlich zuliegende Schrei-

(^{”Οπισθεν:}) Πρὸς τὴν Ἀύτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Βαφῶν Pergen.

Ἀφόρῳ τὰ σκεύη τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ.

Εἰς τὸ ἀρχεῖον. Ἐδόθη ἀπάντησις.

56

Πρὸς τὸν βαφῶν· Brigido εἰς Τεργέστην.

Ἐλαβον γνῶσιν τοῦ ἀποσταλέντος ὑπὸ τῆς Ὅμ. Ἐξοχότητος καταλόγου διὰ τοῦ γράμματος τὸ διποῖον εὐηρεστήθητε νὰ στείλετε ἀπὸ 23 τρέχοντος — περὶ τοῦ περιεχομένου τῶν κιβωτίων τὰ ὅποια ὑφῆκεν αὐτοῦ ὁ Ἐλλην Βελεστινλῆς. Τὰ εὑρισκόμενα αὐτόθι ἀντίτυπα τῆς Ἐλληνικῆς προκηρύξεως δύνανται ἀμέσως νὰ ἔξαφανισθοῦν, τὰ ὑπόλοιπα δμως ἀντικείμενα ἃς εὐαρεστηθῆν ἡ Ὅμ. Ἐξοχότης νὰ διατάξῃ νὰ φυλαχθοῦν ἀσφαλῶς μέχρι νεωτέρας διαταγῆς.

Μετὰ τιμῆς
(Pergen)

Βιέννη 29 Μαρτίου 1798

(^{”Οπισθεν:}) Ἐγγραφὸν πρὸς τὸν κ. Λιοτητὴν Τεργέστης. Συνεννόησις περὶ τῶν πραγμάτων τοῦ Βελεστινλῆ.

Διεκπεραίωσις ἔγινε τὴν 29 Μαρτίου 1929.

57

Ἐντολὴ

Ολα τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως στέλλονται δπίσω, ἡ περίληψις δμως ἀνακοινοῦται συγχρόνως εἰς τὸν κύριον Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν μὲ σημείωμα καὶ ἐρώτημα, τί πρέπει νὰ γίνοιν οἱ δέκα κατηγορούμενοι, ἀναμένεται δὲ ἡ ἀπάντησις τούτου.

Ἐξ ὅλου ἀναμένεται ἡ παράδοσις τῶν πρακτικῶν τῶν ὅλων κατηγορουμένων καὶ αὐστριακῶν ὑπτηκών ὥσον τὸ δινατὸν ταχύτερον.

Βιέννη 7 Ἀπριλίου 1798.

Κατ’ ἐντολὴν τοῦ Ἐξοχιάτου (^{”Υπουργοῦ”})

^{”Οπισθεν:} Ἐντολὴ πρὸς τὴν (αὐτοκρατορικήν, βασιλικήν) ἀνωτέραν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν περὶ τῆς ὑποβιληθείσης ἐκθέσεως τῆς ἀνακρίσεως τῶν φυλακισμένων Ἐλλήνων.

Ἐγινεν ἡ διεκπεραίωσις 7 Ἀπριλίου 1798.

Zahl

58

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν Ὑπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

Κατόπιν τοῦ διαβιβασθέντος ἡμῖν ἐν ἀντιγράφῳ Α συνημμένου ἔγγραφου

ben des Herrn Gouverneur von Triest do 20 und Empfang 24. Xbs 797. dass der von hier dort eingetroffene Griechen Namens RIGA VALESTENLI wegen mitgeführter sehr bedenklicher zur Anzettelung eines Aufruhrs in der Levante abzielenden Druckschriften einstweilen zu Verhaft gebracht, und aus dessen Korrespondenz unter einem entdeckt worden sey, dass der hiesige griechische Handelsmann EUSTRATIO ARGENTI diese Druckschriften in 3 Kisten an ANTON NIOTI nach Triest kurz vorher expedirt habe, ward auf hohe Verordnung noch am nemlichen Tage der erwähnte ARGENTI vorgesordert, und hierüber zur Rede gestellt.

Da nun aus dessen mündlicher Vernehmung sich zum Theil gezeigt hat, dass nicht nur er, und sein Buchhalter PANAJOT EMANUEL, dann der Expeditor PHILIP PETROVITCH, sondern auch der Med. Doctor NICOLIDES von den revolutionären Anschlägen des RIGA gute Wissenschaft haben müssen, so wurden alle obsthenden Personen sogleich verhaftet, und zum Grund ihrer Untersuchungen der gleichmässige Expeditor des ARGENTI, Namens Amiro, dann dessen ehemaliger Buchhalter ANDREAS MACHUTTI am freien Fusse vernommen.

Aus den Aussagen dieser zwei Letzteren hat sich dann nicht nur bestätigt, dass die Verhafteten an einer zu bewirkenden Revoluzion in Griechenland Anteil genommen, zum Theil mitgewirkt haben, sondern es wurden diesfalls auch ein sicherer GEORG THEOCHAR, und KONSTANTIN DUCA auf ähnliche Weise beschwert.

Auch der Buchdrucker PULIO ward durch die einstimmigen Aussagen der Buchdruckergesellen FRANZ GUGALN und JOSEPH PLÖTZEL beschuldigt, dass einige der Druckschriften, vorzüglich die Proklamation, die Riga mitgeführt, bey demselben aufgelegt worden sind. Die Aussagen der Buchdruckergesellen, dann jene des AMIRO und MACHUTTI waren nun Grundes genug, auch dieser obbenannten Personen sich zu versichern, welche daher auch verhaftet worden sind.

Hierauf wurde laut beikommender Note D. RIGA VELSTENLI selbst, zwar erst am 13. Hornung d. J., da man wegen des versuchten Selbstmordes seine Genesung vorher abwarten musste, und in einigen Tagen darauf laut Note D. der mitbefangene Griechen ANTON CORONIO von Triest zur Untersuchung anher geliefert.

Zu diesem nemlichen Ende sind auch auf allerhöchsten Befehl laut Noten E. et F. die beinächtigten Griechen, Namens GARAZA, TORUNZIA und TULLIO von Pest hierher überliefert; endlich aber noch der Griech JOHANN EMANUEL, und der französische Sprachmeister, Namens PETERS aus der Ursache hierorts verhaftet worden, weil auch diese einer Mitwissenschaft und Theilnahme beschuldigt wurden.

τοῦ κυρίου Διοικητοῦ Τεργέστης, ἐκδοθέντος τὴν 20ην καὶ ληφθέντος τὴν 24ην Δεκεμβρίου 1797, καὶ τὸ δόποιον δὲ ἐντεῦθεν ἀφιχθεῖς ἔκει "Ἐλλην Ρήγας Βελεστινλῆς ἐφυλακίσθι προσωρινῶς, ἐπειδὴ ἔφερε μαζί του πολὺ ὑποπτα ἐντυπα, τὰ δποῖα ἀπέβλεπον εἰς παρασκευὴν ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀνατολήν, ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας δὲ τοῦ "Ἐλληνος τούτου ἀπεκαλύφθη συγχρόνως ὅτι δὲ ἐδῶ "Ἐλλην ἔμπορος Εὐστρατίους Ἄργεντης ἀπέστειλεν διάγονον πρωτύτερα εἰς Τεργέστην τὰ ἐντυπα ταῦτα εἰς τρία κιβώτια πρὸς τὸν Ἀντώνιον Νιώτην -- κατόπιν τούτων ἐκλήθη ἀνθημερόδην καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν διηγούμενον τοῦ "Ἄργεντης καὶ ὑπεβλήθη σχετικῶς εἰς ἔξτασιν.

"Ἐπειδὴ δὲ ἐκ τῆς προφορικῆς του ἀνακρίσεως ἐδείχθη ἐν μέρει, διτὶ δχι μόνον αὐτὸς καὶ δι λογιστῆς του Παναγιώτης Ἐμμανουὴλ, ἀκόμη καὶ δι ποστολεὺς Φίλιππος Πέτροβιτς ἀλλὰ καὶ δι Ιατρὸς Νικολίδης ἔλαβον κατ' ἀνάγκην σαφῆ γνῶσιν τῶν ἐπαναστατικῶν σχεδίων τοῦ Ρήγα, δι^ο αὐτὸν ἐφυλακίσθησαν ἀμέσως ὅλα τὰ ἀνωτέρω πρόσωπα καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνακρίσεως των ἐξητάσθη ἐλευθέρως δὲ ἀλλος διεκπεραιωτῆς τοῦ Ἄργεντη, δινόματι "Αμοιρος, ἐπειτα δι πρώην λογιστῆς του Ἄνδρεας Μασούτης.

"Ἐκ τῶν διμολογιῶν τῶν δύο τούτων τελευταίων ὅχι μόνον ἐδείχθη, διτὶ οἱ φυλακισθέντες ἔλαβον μέρος εἰς παρασκευαζομένην ἐν Ἐλλάδι ἐπανάστασιν, διτὶ ἐν μέρει συνήργησαν, ἀλλ' ὅτι ἐπεβαρύνοντο σχετικῶς καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ κάποιος Γέωργιος Θεοχάρης καὶ Κωνσταντίνος Δούκας.

"Ἐπίσης κατέστη ἔνοχος καὶ δι τυπογράφος Πούλιος διὰ τῶν διμοφώνων διμολογιῶν τῶν στοιχιοθετῶν Franz Guganī καὶ Ιωσήφ Plötzel, καθόσον ἔξεδόθησαν παρ' αὐτῷ τινὰ ἐντυπα, μάλιστα ἡ προκήρυξις, τὴν ὁποίαν δι Ρήγας είχε μαζί του. Άι διμολογίαι τῶν στοιχιοθετῶν, ἐπειτα δι την Ἄμοιρον καὶ Μασούτη ἐπέτρεπον ἀληθῶς τὴν σύλληψιν τῶν ἀνω μηνημονευθέντων προσώπων, τὰ δποῖα ἐπειτα καὶ ἐφυλακίσθησαν.

Μετὰ ταῦτα μετεκομίσθη ἐνταῦθα πρὸς ἀνάκρισιν αὐτὸς δι Ρήγας Βελεστινλῆς δυνάμει τοῦ συνημμένου σημειώματος Δ, βεβαίως ἀφγά, μόλις τὴν 13 Φεβρουαρίου τρέχοντος ἔτους, καθόσον ἐπρεπε νὰ περιμένουν, πρὶν τὸν φέρουν, τὴν ἀνάρρωσίν του μετὰ τὴν ἀπόπειραν αὐτοκτονίας. Κατόπιν δὲ μετά τινας ἡμέρας μετεκομίσθη ἐπίσης ἐκ Τεργέστης δυνάμει τοῦ σημειώματος Δ δι συλληφθεῖς ὡς συνένοχος "Ἐλλην Ἄντωνος Κορωνίδης.

Πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν μετεκομίσθησαν ἐνταῦθα ἀπὸ τὴν Πέστην ἐπίσης καθ' ὑψηλὴν ἐπιταγὴν σύμφωνα πρὸς τὰ σημειώματα Ε καὶ F οἱ ἐνοχοποιηθέντες "Ἐλληνες δινόματι Καρατζᾶς, δι Τορούντζιας καὶ Τούλλιος, τέλος δὲ ἐφυλακίσθησαν ἀκόμη ἐδῶ καὶ δι "Ἐλλην Ιωάννης Ἐμμανουὴλ καὶ δι Γαλλοδιδάσκαλος Peters, διότι καὶ οὗτοι ἐνοχοποιηθῆσαν ὡς γνῶσται τῆς συνωμοσίας καὶ συνεργοί.

"Ἐκ τῆς πορείας τῆς ἀνακρίσεως τῶν φυλακισθέντων ἀπεδείχθη κατ' οὐσίαν, διτὶ δι Ρήγας Βελεστινλῆς ἐσκόπευε πράγματι νὰ παρασκευάσῃ ἐπανάστασιν

Aus dem Verlauf der mit den Verhafteten vorgenommenen Untersuchungen hat sich nun in der Hauptsache bestätigt, dass RIGA VELE-STENLIS wirklich die Absicht hatte, eine Revoluzion in Griechenland zur Herstellung der alten Freiheit anzuzetteln; denn er ward von den Mitschuldigen beschwert, dass er

1) ein höchst revoluzionäres Lied betitelt: *Thurius Hymnus*, verfasset und verbreitet habe.

2) griechische Landkarten, deren eine in 12 Abtheilungen bestand, verfertiget, und hievon eine starke Anzahl Exemplarien habe abdrucken lassen; dass er weiter.

3) den 4 ten Theil des *Anacharsis* mit politischen Zusätzen samt dem Werk betitelt: *der moralische Dreifuss*, in das Griechische übersetzt, und zum Druck beförderst.

4) die Gemälde Alexander den Grossen darstellend, mit einigen Annierkungen seiner Tapferkeit herausgegeben, diese Gemälde, die Karten und die Abdrücke von den oberwähnten Werken, theils an mehrere hiesige Griechen verkaufet, grösstentheils aber nach Griechenland, Moldau, und Wallachey zu dem Ende zum Verkauf eingeschickt habe, um die Einwohner dadurch aufzuklären, und ihnen das, was sie ehedem waren, und jetzo sind, im Kontraste darzustellen. Er wird weiter beschwert, dass er

5) im Namen aller gutgesinnter Griechen an den französischen Konsul in Triest um weitere Einschreitung bey dem kommandirenden Generalen der französischen Armee in Italien wegen Leistung einer Hilfe zur Be-freiung Griechenlands sich verwendet, und

6) eine Proklamation nach der französischen Konstitution im griechischen Geiste verfasset, zum Drucke befördert, mehrere Abdrücke hierorts unentgeltlich vertheilet, und etliche 1000 Exemplarien zu dem nemlichen Ende auf seiner Abreise mitgenommen habe, welche er bloss in der Absicht unternommen hätte, um mittels seines Planes eine Revoluzion zu Stande zu bringen, welcher in dem Vorhaben bestanden sey, dass er nach der Halbinsel Morea zu den dort wohnenden rebellischen Griechen Mai-notten sich zu begeben, ihr Zutrauen sich zu erwerben mit ihrer Hilfe diese Insel zu befreien, die Mainotten mit anderen rebellischen Griechen, Cacosuloten genannt, zu vereinigen, mit dieser Vereinigung weiter gegen Osten vorzurücken, und sodann die türkischen Provinzen Mazedonien, Albanien, das eigentliche Griechenland, und die Übrigen mittels eines allgemeinen Aufstandes um so mehr zu befreien entschlossen war, da seiner Auffassung gemäss ohnehin alle Griechen bewaffnet, mit Lebensmittel ver-sehen, und auf die Gelder von reichen Klöstern leicht zu haben wären.

Wie weit nun RIGA wie so anderer gegen ihn angebrachten Be-

ἐν Ἑλλάδι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀρχαίας ἐλευθερίας, καιθόσον οἱ σινένοχοι κατέθεσαν εἰς βάρος του τὰ ἔξης :

1) "Οτι συνέταξε καὶ ἔξεδωκε ἐπαναστατικώτατον ἄσμα ὑπὸ τὸν τίτλον : Θούριος" Υμνος.

2) "Οτι ἔσχεδιασε χάρτας τῆς Ἑλλάδος, ἐκ τῶν διποίων εἰς ἀπετελεῖτο ἀπὸ 12 τμήματα, καὶ διτὶ ἐπύπωσε μέγαν ἀφιθμὸν ἀντιτύπων ἐξ αὐτῶν.

3) "Οτι περαιτέρῳ μετέφρασεν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν καὶ ἐπύπωσε τὸ τέταρτον μέρος τοῦ Ἀναχάρσιος μὲ πολιτικὰς προσθήκας, συγχρόνως μὲ τὸ ἔργον τὸ τιτλοφορούμενον: δὴ θικὸς τρίποντος.

4) "Οτι ἔξεδωκεν εἰκόνα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου μὲ παρατηρήσεις περὶ τῆς ἀνδρείας του, τὰς εἰκόνας δὲ αὐτὺς, τοὺς χάρτας καὶ τὰ ἀντίτυπα τῶν ἀνωτέρω βιβλίων ἐν μέροι μὲν ἐπώλησεν εἰς πολλοὺς" Ἑλληνας ἐνταῦθα, κατὰ μέγα μέρος ὅμως ἀπέστειλεν εἰς Ἑλλάδα, Μοιλαβίαν καὶ Βλαχίαν πρὸς πώλησιν, διὰ νὰ διαφωτίσῃ τοὺς κατοίκους καὶ νὰ παραστήσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀντίθεσιν τῆς πατλαΐας καὶ σημερινῆς των καταστάσεως. Κατηγορεῖται περαιτέρῳ :

5) "Οτι ἀπηνθύνθη ἐν δύναμι δλων τῶν φίλων τοῦ Ἑλλήνων πρὸς τὸν ἐν Τεργέστῃ Γάλλον πρόξενον διὰ νὰ ἐπιτύχῃ μεσολάβησιν παρὰ τῷ στρατηγῷ τῷ διοικοῦντι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα εἰς Ἰταλίαν καὶ ζητήσῃ παρ' αὐτοῦ βοήθειαν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος.

6) "Οτι συνέταξε προκήρυξιν κατὰ τὸ Γαλλικὸν Σύνταγμα καθ' Ἑλληνικὴν διασκευὴν, τὴν ἐπύπωσε, διένειμεν ἐνταῦθι δωρεὰν πολλὰ ἀντίτυπα καὶ ἐπῆρε μαζί του εἰς τὸ ταξείδι δυὸς τρεῖς χιλιάδες πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπόν· ἀνέλαβε δὲ τὸ ταξείδι του μόνον μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ πραγματοποιήσῃ ἐπανάστασιν διὰ τοῦ σχεδίου του, τὸ διποίον συνίστατο εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ μεταβῇ εἰς Μορέαν πρὸς τοὺς ἔκει ἀνταρτικοὺς" Ἑλληνας Μανιάτας, νὰ κερδίσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην των, τῇ βοηθείᾳ των νὰ ἐλευθερώσῃ τὴν χερσόνησον (!) τῆς Πελοποννήσου, τοὺς Μανιάτας νὰ ἐνώσῃ μὲ ἄλλους ἐπαναστάτας Ἑλληνας, τοὺς Κακοσούλιώτας λεγομένους, μὲ τὰς ἡνωμένας ποντικάς δυνάμεις νὰ προχωρήσῃ περαιτέρω πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἐπειτα νὰ ἐλευθερώσῃ τὰς τουρκικὰς ἐπαρχίας Μακεδονίαν, Ἀλβανίαν καὶ κιρίως Ἑλλάδα, καὶ τὰς ἄλλας ἐπαρχίας διὰ γενικῆς ἐπαναστάσεως τοσούτῳ εὐκολώτερον, καθόσον κατὰ τὴν γνώμην του δλοιού οἱ Ἑλληνες ἡσαν ὠπλισμένοι, μὲ τρόφιμα ἐφωδιασμένοι καὶ θὰ ἦτο εὔκολον νὰ ἔχουν χρήματα ἀπὸ πλούσια μοναστήρια.

Κατὰ πόσον δὴ Πήγας διμολόγησε, δπως ἄλλοι, τὰς ἀπεδιδομένας εἰς αὐτὸν κατηγορίας, ἢ κατὰ πόσον ἀπεδείχθη ἔνοχος, κατὰ πόσον οἱ σινένοχοι ἔλαβον μέρος εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ σχέδια ἢ συνήργησαν, δλα αὐτὰ δύνανται νὰ φανοῦν ἀπὸ τὴν συνημμένην περίληψιν G, ἢ δποία ἀφορᾶ μόνον τοὺς δέκα Τούρκους ὑπηκόους, δινομαζομένους Βελεστινλῆν, Ἀργέντην, Νικολίδην. Παναγιώτην καὶ Ιωάνην Ἐμμανουήλ, Κορωνιόν, Τορούντζιαν, Καρατζάν

(!) "Η ἀστυνομικὴ ἔκθεσις γράφει : τὴν νῆσον !

schwerden geständig, respective überwissen ist, wie weit ferner die Mitschuldigen an den revolutionären Anschlägen Theil genommen, respective mitgewirkt haben, alles dieses ist aus dem bloss die 10 türkischen Unterthanen benamtliche VELESTENLI, ARGENTI, NICOLIDES, PANAJOTI und JOHANN EMANUEL, CORONIO, TORUNZIA, KARAZA, MACHUTTI und AMIRO betreffenden, eine kurze Übersicht alles dessen, was gegen jeden insbesondere vorkomt, darstellenden, mit den Verhörprotokollen à Nro 1 bis ad Num. 100um inclusive instruirten Auszug hiebey G. zu ersehen, worauf Kürze halber sich bezogen wird.

Soviel es aber die übrigen 6 Inquisiten, Namens: PETROVITSCH, THEOCHAR, PULLIO, PETERS, KONSTANTIN TULLIO und DUCA betrifft, so haben auch diese an einer zu bewirkenden Revoluzion in Griechenland Antheil genommen, theils mitgewirkt.

So ist PHILIP PETROVITSCH, 17 Jahre alt, von Divosch in Sirmien gebürtig und Kais. Unterthan, Zeuge seines Verhörsprotokolls Nro 11 im Wesentlichen geständig, dass er

a) von dem Revolutionsplane des RIGA volle Wissenschaft gehabt, solchen nicht nur gebilligt, sondern sogar demselben versprochen habe zur Ausführung der Revoluzion mit ihm nach der Levante sich begeben zu wollen. Er ist weiter geständig, dass er

b) das vom RIGA erhaltene revolutionäre Lied ospote palicaria gesungen, eine Abschrift davon an seinen Freund nach Leipzig Namens PETROVITSCH eingeschicket, und demselben auch seinen gefassten Entschluss auf den Fall einer Revoluzion überschrieben; von diesem aber zur Antwort erhalten hätte, dass er ebenfalls nachzufolgen bereit sey; welches die zwischen ihnen geführte sub Sign. ✓.1 zuliegende Korrespondenz in illirischer Sprache, welche aus Mangel eines Dollmetsches bisher nicht übersetzt werden konnte, ausweisen solle.

c) gestehet der Verhaftete ein, dass er auch vom RIGA 2 Exemplarien der Proklamazion, wovon ein Exemplar sub ✓. 2 und eine deutsche Übersetzung sub ✓. 3 beiliegt, erhalten, solche mit Wohlgefallen aufgenommen, jedoch Niemanden mitgetheilt hätte, und behauptete weiter, dass diese Exemplarien unter seinen Papieren sich noch befinden müssen, was sich aber nicht bestätigte; wohl aber liess sich RIGA in Ansehung der Mittheilung dieser Abdrücke mit dem Verhafteten gleichlautend vernehmen. Inquisit ist ferner geständig, dass er für die Freiheit Griechenlands eingenommen und aus Hasse gegen die Grausamkeit der Türken.

d) den hier sub ✓. 4 anverwahrten geständigermassen von ihm eigenhändig geschriebenen deutschen Aufsatz an den ihm aus Zeitungen bekannten ABBÉ SIEYES in Paris, worin er zur Befreiung Griechenlan-

Μασούτην καὶ Ἀμοιρον καὶ παρέχει σύντομον ἐπισκόπησιν τῶν προκυψάντων καθ' ἑκάστου στοιχείων καὶ διαφωτίζεται μὲ τὰ πρώτοκολλα τῆς ἀνακρίσεως ἀπὸ τοῦ δριθμοῦ 1 ἕως 10 περιλαμβανομένου, εἰς τὰ δποῖα γίνεται παραπομπὴ χάριν συντομίας.

Οπον ἀφορῷ τοὺς ἄλλους ἐξ κατηγορουμένους, τὸν Πέτροβιτς, Θεοχάρη, Πούλιον, Peters, Κωνσταντίνον Τούλλιον, καὶ Δούκαν, ἔλαβον βεβαίως καὶ οὐτοὶ μέρος εἰς τὴν παρασκευὴν τῆς ἐπαναστάσεως ἐν Ἑλλάδι, ἐν μέρει δὲ συνήργησαν καὶ αὐτοῖ.

Οὕτω δ Φίλιππος Πέτροβιτς, 17 ἑτῶν, ἀπὸ τὸ Divosch τῆς Σιρμίας, αὐθιστριακὸς ὑπήκοος ὀμολόγησε κατ' οὖσιν τὰ εἰς τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσιν ἀρ. 11, διτὶ δηλαδή:

α) Ἐλαβε γνῶσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ρήγα, διτὶ ὅχι μόνον ἐνέκρινεν αὐτό, ἀλλ' διτὶ μάλιστα ὑπεσχέθη διτὶ θὰ μεταβῇ μαζὶ μὲ τὸν Ρήγαν εἰς τὴν Ἀνατολὴν πρὸς διεξιγωγὴν τῆς ἐπαναστάσεως Ὁμολόγησε περαιτέρῳ διτὶ

β) ἐτραγούδησε τὸ ὑπὸ τοῦ Ρήγα συντεθὲν ἐπαναστατικὸν τραγοῦδι ὡς πότε παλληκάρια, διτὶ ἔστειλεν ἀντίγραφον τούτου εἰς φύλον του δνόματι Πέτροβιτς εἰς Λειψίαν, εἰς αὐτὸν δὲ ἐτόνισε καὶ τὴν ἀπόφασίν του κατὰ τὴν περίπτωσιν τῆς ἐπαναστάσεως· διτὶ ἀπὸ τὸν φύλον του ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν, διτὶ ἡτο ἔτοιμος νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ· τοῦτο μέλλει νὰ δείξῃ ἡ μεταξὺ τῶν δύο διεξαχθεῖσα εἰς ἄλιστρικὴν γλῶσσαν (= σερβικὴν) καὶ ὑπὸ τὸ σημεῖον ·/. 1 συνημμένη ἀλληλογραφία, ἡ ὅποια δὲν μετεφράσθη μέχρι τοῦτο ἐλλείψει μεταφραστοῦ.

γ) Ὁμολογεῖ δ Πέτροβιτς διτὶ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν Ρήγαν δύο ἀντίτυπα τῆς προκηρύξεως, τῶν ὅποιων ἐν είναι συνημμένον ὑπὸ σημ. ·/. 2, γερμανικὴ δὲ μετάφρασις αὐτοῦ ὑπὸ σημ. ·/. 3, διτὶ τὰ ἐδέχθη μὲ εὑχαρίστησιν, εἰς οὐδένα δμως ἀνεκοίνωσε τίποτε καὶ ἰσχυρίζεται περαιτέρω διτὶ τὰ ἀντίτυπα αὐτὰ πρέπει νὰ εὑδίσκωνται ἀκόμη εἰς τὰ χαριά του, ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐπεβεβαιώθη. Ο Ρήγας δμως ἐπεβεβαιώσεν εἰς τὴν ἀνάκρισίν του τὰ σχετικὰ μὲ τὴν παράδοσιν τῶν ἀντιτύπων. Ο κατηγορούμενος δμολογεῖ περαιτέρω, διτὶ ἐνθουσιακὸν πρότερον τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐκ μίσους κατὰ τῆς ἀγριότητος τῶν Τούρκων.

δ) "Οτι ἔσχεδίασεν δ ἵδιος τὸ ἐνταῦθα ὑπὸ ·/. 4 συνημμένον καὶ δμολογούμενως Ἰδιόχειρον γερμανικὸν κείμενον πρὸς τὸν γνωστὸν εἰς αὐτὸν ἐκ τῶν ἐφημερίδων Abbé Sieyès εἰς Παρισίους, εἰς τὸ δποῖον ἔζητει βοήθειαν πρὸς ἀπελευθερώσιν τῆς Ἑλλάδος, διτὶ ἀντέγραψεν αὐτὸν ἐκ τῆς ἐνταῦθα ὑπὸ ·/. 5 ἀκολουθούσης μεταφράσεως, τὴν δποίαν είχε κάμει δ Γαλλοδιδάσκαλος Peters καὶ τῆς δποίας πάλιν γερμανικὴ μετάφρασις ὑπὸ ·/. 6 ἐπισυνάπτεται καὶ διτὶ τὴν ἀπέστειλεν ἀφοῦ τὴν ὑπέγραψεν δ ἵδιος. Ὁμολογεῖ περαιτέρω

ε) "Οτι ἀντέγραψε καὶ τὸ ὑπὸ ·/. 7 συνημμένον γαλλικὸν κείμενον πρὸς τὸν τότε Γάλλον πρεσβευτὴν εἰς τὴν Βιέννην, δνόματι Barthelemy, τὸ δποῖον είναι ἀπλῶς συστατικὸν γράμμα, καὶ τὸ δποῖον ἐπίσης είχε σχεδιάσει δ μνημονευθεὶς

des eine Hilfe angesuchet, selbst entworfen, solchen aus der hier sub 5 unterkommenden französischen Übersetzung, die ihm der französische Sprachmeister PETERS gemacht hätte, und wovon eine deutsche Übersetzung des sub 6 beiliegt, abgeschrieben und unter seiner des Inquisitens Fertigung fortgeschickt habe. Er gestehet ein, dass er auch

e) den hier sub 7 beiliegenden französischen Aufsatzen an den damaligen französischen Gesandten in Basel, Namens BARTHELEMY, der nichts anderes, als ein Begleitschreiben ist, und das eben der erwähnte Sprachmeister entworfen hätte, abgeschrieben, gefärtiget und diesem Begeleitungsschreiben den Brief an SIEYES eingeschlossen, endliche aber

f) noch einen besonderen Brief an den Handelsmann in Basel Namens ELIAS STINGER geschrieben, diesem Briefe das Schreiben an BARTHELOMY samt den Einschluss an SIEYES beigeschlossen, den STINGER um die Bestellung des Einschlusses ersucht, und dieses Packet in July 797 mittels der Post fortgeschicket habe, worüber von diesem Letzten das hier sub 8 zuliegende Original-Antwortschreiben angekommen wäre.

Weil nun Inquisit von SIEYES keine Antwort erhalten hätte, so habe er

g) mittels des weiteren geständigermassen von ihm durchaus eigenhändig geschriebenen deutschen Aufsatzes hiebei sub 9 diese Antwort betrieben, in der Erwägung aber, dass er doch verrathen werden zu können, besorget hätte, sey dieser Aufsatz weder übersetzt, um so minder der Brief selbst fortgeschicket worden.

Dieses Geständnis wird durch die Aussage PETERS bestätigt, die Fortschickung der Briefe aber durch obige Antwortschreiben bewähret.

Zwar ist gegen Inquisiten weiter nichts vorgekommen; da jedoch die obigen Briefaufsätze im Namen aller Griechen lauten, deren Inhalt hie und da auf eine bereits bestehende Gesellschaft deutet, übrigens auch nicht zu vermuthen ist, dass dieselben wegen mancher darin vorkommenden, eine Kenntnis politischer Verhältnisse verrathender Ausdrücke die Geburth des Inquisiten, als eines 17 jährigen Jünglings sind, so ward demselben durch zweckmässige aus dem Inhalte der Aufsätze selbst abgeleitete Stringenzfragen diesfalls, obschon vergebens zugesetzt, weil er darauf beharrete, von einer Gesellschaft Nichts zu wissen und diese Aufsätze selbst ohne irgend eine Anleitung entworfen zu haben, wobey man es aus Mangel näherer Daten bewenden lassen musste.

GEORG THEOSCHAR, 39 Jahr alt, von Castoria in Mazedonien gebürtig, verheirathet, Vater von 3 Kindern, und dermalen kais. Unterthan ist Zeuge seines Verhörs, Protokolls nro 12 im Wesentlichen gestänig, dass ihm.

ARGENTI von dem Briefe des MAUROGENI aus Brüssel und seiner

Γαλλοδιδάσκαλος, ὅτι ὑπέγραψε καὶ εἰς τοῦτο τὸ συστατικὸν γράμμα ἐνέκλεισε τὸ πρὸς Sieyès.

στ) "Οὐ τέλος ἔγραψε ἴδιαιτερον γράμμα πρὸς τὸν ἐν Βασιλείᾳ ἔμπορον Ἡλίαν Stinger, ὅτι εἰς τοῦτο ἐνέκλεισε τὴν πρὸς τὸν Barthélémy ἐπιστολὴν μαζὶ μὲ τὸ πρὸς τὸ Sieyès ἔγκλειστον, ὅτι παρεκάλεσε τὸν Stinger νὰ ἀπόστειλῃ τὰ ἔγκλειστα, ὅτι τὸν φάκελλον τοῦτον ἀπέστειλε ταχυδρομικῶς τὸν Ἰούλιον τοῦ 1797 περὶ τῆς ἀποστολῆς δὲ ἔφθισεν ἐκ μέρους τοῦ Stinger τὸ ἐνταῦθα ὑπὸ ·/. 8 συνημμένον πρωτότυπον τῆς ἀπαντήσεως.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ κατηγορούμενος δὲν ἔλαβεν ὅπο τὸν Sieyès καμίαν ἀπάντησιν, δι’ αὐτὸ

ζ) Διὰ δευτέρας γερμανικῆς ἐπιστολῆς, τῆς ὁποίας τὸ συνημμένον ὑπὸ ·/. 9. κείμενον ἔγραφή ὑπ’ αὐτοῦ ἴδιοιχέρως, ὃς ὁμοιογεῖ, ἐπεδίωξε νὰ λάβῃ ἀπάντησιν, ἀλλ’ ἔχων ὑπ’ ὅψιν ὅτι ἡδύνατο νὰ προδοθῇ, οὔτε μετέφρασεν, οὔτε ἀπέστειλε τὴν ἐπιστολήν.

Ἡ δομογία αὐτὴ ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Peters, ἥ δὲ ἀποστολὴ τῶν γραμμάτων διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀπαντήσεως (τοῦ Stinger).

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι οὐδὲν ἄλλο προέκυψε κατὰ τοῦ κατηγορουμένου· ἐπειδὴ ὅμως τὰ ἀνωτέρω κείμενα φέρονται ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ περιεχόμενόν των ἐνιαχοῦ ὑποδεικνύει ὑφισταμένην ἡδη ἐταιρείαν, ἄλλως δὲ ἐκ τῶν ἔκφραστων, αἱ ὁποίαι φανερώνουν γνῶσιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων καὶ ἀπαντοῦν εἰς τὸ κείμενον φαίνεται ὅτι τοῦτο δὲν εἶναι δημιούργημα τοῦ κατηγορουμένου, νέον δεκαεπταετοῦς, δι’ αὐτὸν ἐπιέσθη οὗτος ἄλλὰ ματαίως δι’ ἔρωτήσεων σχετικῶν πρὸς τὸ περιεχόμενον, ἐπειδὴ ἰσχυρίζετο ἐπιμόνως ὅτι δὲν γνωρίζει τίποτε περὶ ἐταιρείας καὶ ὅτι δὲν ἤδιος ἐσχεδίασε τὰ κείμενα τῶν ἐπιστολῶν χωρὶς καμίαν δῆδηγίαν. Εἰς τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο ἔλλειψει ἄλλων δεδομένων πρέπει νὰ σταματήσωμεν.

Ο Γεώργιος Θεοχάρης, 39 ἐτῶν, ἀπὸ τὴν Καστοριὰ τῆς Μακεδονίας, ἔγγαμος, πατήρ τριῶν τέκνων καὶ ἐπὶ τοῦ πυρόντος αὐστριακὸς ὑπήκοος, ὁμολόγησε κατ’ οὐσίαν τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσιν ἀρ. 12 ὅτι δηλ.

α) 'Ο Αργέντης ἐγνωστοποίησεν εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μαυρογένη ἐνηγένη ἐκ Βρυξελῶν καὶ τὴν πρόθεσίν του νὰ ταξειδεύσῃ εἰς Παρισίους χάριν τοῦ σκοποῦ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅτι δὲν κατηγορούμενος ἤκουσε μὲ πολλὴν εὐχαρίστησιν τὸ σχέδιόν του, τὸ ὅποιον καὶ ὁ Αργέντης ἐπιβεβαιώνει· τὸ πρακτικὸν μάλιστα τῆς κατηγόριας τον ὑποδεικνύει ἐνιαχοῦ, ὅτι καὶ πρότερον ἐγνώριζε τὰ σχέδια τοῦ Μαυρογένη, ἀφοῦ μάλιστα ἀποδεικνύεται ὅτι καὶ οἱ δύο εὑρίσκοντο εἰς καλὰς σχέσεις.

β) 'Ἐκ τῶν πρακτικῶν γίνεται φανερόν, ὅτι εἰς τὸν κατηγορούμενον ἦτο γνωστὴ ἡ πρόθεσις τοῦ Ρήγα, ἥ ὁποία ὠδήγησεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῶν χαρτῶν, τοῦ 'Αναχάρσιδος καὶ τῶν εἰκόνων Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου, προκύπτει δὲ ὅτι δὲν ἤλαβε δύο τοιούτους μεγάλους χάρτας ἀπὸ τὸν Ρήγαν διὰ νὰ τοὺς πωλήσῃ. Περαιτέρω ὁμοιογεῖ ὅτι :

Absicht wegen Befreiung Griechenlands nach Paris reisen zu wollen Wissenschaft gegeben, und Inquisit dieses sein Vorhaben mit vielem Wunsch aufgenommen habe, welches auch ARGENTI bestätigt; ja ein Inquisit in seinem Protokolle hie und da deutlich zu erkennen giebt, so hatte er schon vorher von dem Vorhaben des MAUROGENI gute Wissenschaft, besonders da erhoben ist, dass sie mitsammen in guten Einvernehmen gestanden sind.

b. aus dem Protocolle liegt am Tage, dass Inquisiten die Absicht des RIGA, die er bei Herausgabe der Karten des Anarchis und der Gemälde Alexander des Grossen zum Grunde legt, bekannt war, und lässt vorkommen, dass er selbst zwey derley ganze Karten von RIGA erhalten, um ihm einen Absatz zu verschaffen. Er ist ferner geständig, dass ihm.

c. RIGA einst in der Wohnung des MAUROGENI das erwähnte revolutionäre Lied ganz in die Feder diktirt, Inquisit solches theils bey ARGENTI, theils in Gesellschaft mit DUCA gesungen, und letzterer solches schriftlich mitgetheilt habe, was auch diese Beide theilweise bestätigen; da Inquisit setzt noch hinzu, dass er aus dem Marseiller Liede: Allons enfants bey Gelegenheit als solches RIGA im vorigen Jahre bey ARGENTI sang, einige Verse, wie er sagte, bloss zum Zeitvertreib nachgeschrieben, solche aber entweder zerrissen, oder bey ARGENTI zurückgelassen habe; Umstände! die dessen Denkungsart für die Democratie allerdings am Tag legen, besonders da auch Inquisit vom CORONIO beschwert wird, dass er ungehindert seines Läugnens schon vor einigen Jahren im Rossenhause bey den 3 Raben manches zu Gunsten der Franzosen gesprochen habe. Er gestehet weiter ein, dass er

d. vom RIGA ein Exemplar der Proklamation erhalten, dessen Inhalt er mit Wohgefalen aufgenommen, und solche den Handelsleuten PAIKO und MAMARA vorgelesen, nach der Hand aber dasselbe, um sich Keinem Verdacht auszusetzen vernichtet habe, weil er erfahren hätte, dass von Seiten des türkischen Gesandten denselben nachgespüret, und darauf eine Belohnung von 100 Dukaten (?) ausgesetzt werde.

Die Mittheilungen der Proklamation an Inquisiten wird durch RIGA bestätigt. Inquisit lässt ferner zu, dass

e. RIGA in seiner, und mehrerer anderen Gegenwart von dem vorgehabten Revolutionsplane gesprochen habe, und ist weiters geständig, dass Inquisit dem Zweck desselben, nemlich die Freiheit Griechenlands gebilligt, und aus der Ursache gewünscht hätte, um das Wohl derjenigen zu befördern, welche unter dem türkischen Juche seufzen. Nur habe er seiner

γ) 'Ο Ρήγας κάποτε τοῦ ὑπηρόφευσεν δλον τὸ μνημονευθὲν τραγούδι εἰς τὸ σπίτι τοῦ Μαυρογένη, διὰδιος δικαίος δικαίωτε μὲ τὸν Ἀργέντην, ἀλλοτε μὲ τὸν Δούκαν ἐτραγούδησε, οὐτος δὲ διέδωκεν ἀντίγραφα καὶ τοῦτο ἐπιβεβαιώνουν ἐν μέρει καὶ οἱ δύο· δικαίος δικαίωτε μέντος προσθέτει ἀκόμη διτὶ ἀντέγραφεν ἀπὸ τὴν Μασσαλιώτιδα Allons enfants ὀλίγους στίχους, πρὸς ἀπασχόλησιν, δπως ἔλεγε, διταν τὴν ἐτραγούδησεν δικαίος τὸ προηγούμενον ἔτος παρὰ τῷ Ἀργέντη, διτὶ δμως ἔσχισε τὰ ἀντίγραφα ἢ τὰ ἀφῆκε παρὰ τῷ Ἀργέντη, ταῦτα δὲ τὰ περιστατικὰ φανερώνουν βεβαίως τὰ δημοκρατικά του φρονήματα, ἀφοῦ μάλιστα ἐπιβιωτέται δικαίος δικαίωτε μέντος ἀπὸ τὸν Κορωνιδὺ διτὶ - ἀν καὶ τὸ διαιφυέδι - ἥδη πρὸ ἐτῶν εἰς τὸ Rossenhaus εἰς τοὺς Τρεῖς Κόρακας ὁμίλησε πολὺ εὐνοϊκὰ ὑπὲρ τῶν Γάλλων. Ομολογεῖ ἀκόμη περαιτέρῳ διτὶ.

δ) "Ελαβεν ἀπὸ τὸν Ρήγαν ἀντίτιπον τῆς προκηρύξεως, τῆς δποίας τὸ περιεχόμενον ἐνέκρινεν εὐηγιρίστις καὶ τὸ ἀνέγγιωσεν εἰς τοὺς ἐμπόρους Πάτριον καὶ Μαρμαράριν διτὶ δμως ἀμέσως τὸ ἔξηφράνισε διὰ νὰ μὴ ἐνοχικοποιηθῇ, ἀφοῦ εἶχε μάθει, διτὶ κατεσκοπεύετο ὑπὸ τῆς τουρκικῆς πρεσβείας καὶ διτὶ εἶχε ὀρισθῆ κατ' αὐτοῦ σχετικὴ ἀμοιβὴ 100 δουκάτων (:

'Η μετάδοσις τῆς προκηρύξεως εἰς τὸν κατηγορούμενον ἐπιβεβαιώνεται ὑπὸ τοῦ Ρήγα. Ο κατηγορούμενος δέχεται περαιτέρῳ διτὶ

ε) 'Ο Ρήγας ὁμίλησεν ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ πολλῶν ἀλλων περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου, τὸ δποίον εἶχεν ὑπὸ ὄψιν, καὶ δμιολογεῖ ἀκόμη διτὶ δικαίος δικαίωτε μέντος ἐνέκρινε τὸν σκοπόν του, τὸν ἐπιδιώκοντα δηλ. τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, τὴν δποίαν ἡθέλησε διὰ νὰ προσαγάγῃ τὴν εὐημερίαν τῶν στεναζόντων ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν. Λιτὸς δμως προσωπικῶς εἶχε τὴν γνώμην διτὶ ἡ ἐπαναστασίς εἰς τὴν Ἑλλάδα χωρὶς ξένην βοήθειαν δὲν δύναται νὰ διεξαχθῇ καὶ εἶναι ἐπικίνδυνος.

'Η δμολογία αὐτὴ κατ' οὐσίαν ἐπιβεβαιοῦται ὑπὸ τοῦ Ἀργέντη καὶ Νικολίδιον. Τούναντίσιν διαψεύδει δικαίος δικαίωτε μέντος

ζ) "Οτι εἶχεν εἴπει εἰς συντροφιάν κατὰ τὰς δμολογίας τοῦ Ἀργέντη, Ἀμοίρου καὶ Νικολίδιου διτὶ προσωπικῶς ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως θὰ συνεισφέρῃ τὸ πᾶν προσθέτει ἐν τούτοις ἐν τέλει διτὶ ἐὰν εἴπει τοιοῦτόν τι, τὸ, εἶπεν ὡς ἀστεῖον, διότι συχνὰ ἡστειεύετο εἰς τὸ ζῆτημα τοῦτο μὲ τὸν Ρήγαν. Ἄλλ' εἰς ποίας σχέσεις εὑρίσκετο δικαίος δικαίωτε μὲ τὸν Ρήγαν, φαίνεται ἐκ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ συνημμένου ὑπὸ σημ. ∴. τὴν δποίαν βέβαια δὲν ἔλαβε μὲν δικαίος δικαίωτε μέντος, ἀλλ' εἰς τὴν δποίαν δικαίος δικαίωτε μέντος τοῦ Ρήγαν ἐν Τεργέστῃ φυλακῆς τὸν εἰδοποιεῖ, τὶ ἐπροφασίσθη εἰς τὴν ἀνάκρισίν του ὡς πρὸς τὴν προκήρυξιν καὶ συγχρόνως τὸν παρακαλεῖ νὰ καταστήσῃ γνωστὸν τοῦτο εἰς τὸν βαρδῶνον Gamerra, διὰ νὰ μεσολαβήσῃ, ἀν θέλῃ, εἰς τὰς ἀρχὰς ὑπὲρ τὸν Ρήγαν. Ἐν γένει δικαίος δικαίωτε μέντος εἶναι ὑποπτιος ἀνθρώπος, καθόσον καὶ πρὸ ἐτῶν συνελήφθη δικαίος δικαίωτε μέντος ἀλληλογραφίαν μὲ τοὺς ἡγεμόνας τῆς Βλαχίας, ἀνεκρίθη καὶ ἐλείψει ὀρκετῶν ἀποδείξεων ἀφείθη ἐλεύθερος.

Seite die Revoluzion in Griechenland ohne Hilfe einer fremden Macht für unausführbar und gefährlich gehalten.

Dieses Geständnis wird durch ARGENTI und NICOLIDES in der Hauptsache bestätigt. Dagegen läugnet Inquisit

f. Dass er nach den Aussagen des ARGENTI, AMIRO und NICOLIDES in Gesellschaft sich geäusset hätte, auf den Fall einer Revoluzion seiner Seite alles beitragen zu wollen; setzet aber am Ende doch hinzu, dass, wenn er ja so etwas gesprochen habe, dieses nur aus Spass geschehen sey, weil er oft mit RIGA über diesen Gegenstand Spass gehabt hätte.

In welchen Verhältnissen aber Inquisit mit RIGA gestanden seyen müsse, ist aus dem Originalbriefe des Letzteren hiebey sub. ./ den zwar Inquisit nicht erhalten hat, zu ersehen, worin nemlich RIGA aus dem Arreste zu Triest demselben die Nachricht ertheilet, was er in seinem Verhör in Betreff der Proklamazion angebracht hab, und ihn zugleich ersuchtet, davon dem Baron GAMERRA Wissenschaft zu geben, damit dieser für RIGA bei Behörde sich verwenden möchte. Ueberhaupt ist Inquisit ein bedenklicher Mann, der schon vor einigen Jahren, wegen einer gepflogenen verdächtigen Korrespondenz mit dem Fürsten der Wallachey verhaftet, untersucht, und nur aus Mangel hinlänglicher Beweise entlassen worden ist.

GEORG PULIO, 32 Jahre alt, von Siatista in Mazedonien gebürtig, griechischer Religion, verheurathet, und kais. Unterthan, der seit einem Jahre die Buchdruckerey seines abwesenden Bruders PUBLIUS allhier besorgt, ist Zeuge seines Verhörs-Protokolls sub No 13 theils geständig, theils über die mit ihm vorgenommene Konfrontazion durch die einstimmigen Aussagen seines Faktors STADLER, und der Buchdruckergesellen FRANZ HUGALN und JOSEPH PLÖTZEL hiebey sub. ./ 12 et ./ 3 rechtlich überwiesen, dass.

a.) RIGA bei ihm die oben erwähnte Proklamazion drucken, und davon 3000 Exemplare auflegen liess, und ungeachtet dieser äusserst boshafe Mann die schlaue Wendung genommen hat, dass ihm der Inhalt dieser Proklamazion nicht bekannt seye, indem er solche nicht gelesen, weil ihm RIGA gesagt hätte, dass solche nur Erklärung seiner Landkarten beträfe, so ist er doch dessen dadurch schon überwiesen, da er einerseits selbst gestehet, anfänglich sich geweigert zu haben diese Proklamazion in Druck legen zu lassen, worin er nach der Hand ungefähr die Worte: türkisches barbarisches Joch gelesen hatte; andererseits aber geständig ist, dem RIGA die französische Konstituzion mitgetheilt zu haben, die doch in der Proklamazion wörtlich in griechischer Sprache übersetzt erscheinet.

‘Ο Γεώργιος Πούλιος, 32 ἑτῶν, ἀπὸ τὴν Σιάτισταν τῆς Μακεδονίας δρθόδοξος, ἔγγαμος καὶ αὐστριακὸς ὑπήκοος, δστις διηγύθυνεν ἀπὸ ἕτους τὸ ἐνταῦθα τυπογραφεῖον τοῦ ἀπόντος ἀδελφοῦ του Πούλιον ἐμαρτύρησε κατὰ τὸ πρακτικὸν τῆς ἀνακρίσεως ὥπ’ ἀρ. 13, ἐν μέρει δὲ ὡμολόγησε, ἐν μέρει δὲ ἐνοχοποιήθη διὰ ἀντιπαραστάσεως τῶν ἀνακριθέντων μετ’ αὐτοῦ, τοῦ πράκτορος Stadler καὶ τῶν στοιχειοθετῶν Φραγκίσκου Hugall καὶ Τωσήφ Plötzel, οἱ ὅποιοι ὀμολόγησαν ὥπ’ ἀρ. 12 καὶ 13 δὲ :

α) ‘Ο Ρήγας ἐτύπωσε παρ’ αὐτῷ τὴν μνημονευθεῖσαν προκήρυξιν εἰς 3000 ἀντίτυπα καὶ μιλονύτι ὁ ἐκτάκτως κακεντρεχῆς οὗτος ἄγνωπος προσεποιήθη διτὶ δὲν ἔγνωριζε τὸ περιεχόμενον τῆς πρωκτορύξεως, ἀφοῦ δὲν τὸ ἀνέγνωσε, καθδόσον διὰ τοῦ ἀπεδειχθῆ ἡ ἐνοχή του, ἀφοῦ ἀφ’ ἐνὸς μὲν ὡμολόγησεν διτὶ ἡρνήθη καὶ ὁρχάς νὰ τυπώσῃ τὴν προκήρυξιν ταύτην, εἰς τὴν δποίαν εἰχεν ἀναγνώσει τὰς λέξεις : τουρκικὸς βαρβαρικὸς ζυγός, ἐξ ἀλλού δὲ δμολογεῖ διτὶ ἔγνωστοποίησεν εἰς τὸν Ρήγαν τὸ γαλλικὸν σύνταγμα, τὸ δποίον δὰ φαίνεται κατὰ λέξιν μεταφρασμένον ἐλληνιστὶ εἰς τὴν προκήρυξιν.

‘Ἐξ ἀλλού ἀναφέρει διτὶ κατηγορούμενος εἰς δικαιολογίαν του, διτὶ δὲν εἰχεν ὑποβάλει τὸ χριστιανοφόρον τῆς προκήρυξεως αὐτῆς εἰς τὸν λογοκριτὴν διὰ τὸν λόγον διτὶ οἱ χάρται τοῦ Ρήγα πάντως ἔγιναν γνωστοὶ δημοσίᾳ καὶ δὲν ἡδύνατο νὰ φαντασθῆ, διτὶ διὰ τοῦ Ρήγας θὰ τυπώσῃ παρ’ αὐτῷ κατίτι, ἀπηγορευμένον, τὸ δποίον δμως προφανῆς δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν πραγμάτων, καθόσον εἰς τὸν κατηγορούμενον, δὲν ἡδύνατο νὰ εἰναι ἀγνωστος ἡ ὑψηλὴ ἔγκυκλιος τῆς 3 Ιουνίου 1795, κατὰ τὴν 4ην παραγραφον τῆς δποίας δὲν ἔπιτρέπεται τίποτε νὰ τυπωθῇ χωρὶς προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς λογοκρισίας.

‘Ο κατηγορούμενος ὡμολόγησε περαιτέρῳ διτὶ :

β) Τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον μέρος τῆς ἐλληνικῆς μεταφράσεως τοῦ ‘Αναχάρσιδος καὶ τὸ ἐλληνιστὶ γραμμένον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον διὰ τοῦ ικόδι τοῦ ιπούντος ἐτυπώθησαν παρ’ αὐτῷ μὲ τὴν ἔγκρισιν τῆς λογοκρισίας, εἰς 1000 ἀντίτυπα ἔκαστον καὶ διτὶ πρὸ πολλοῦ ἔγνωσε πως τὴν πρόθεσιν τοῦ Ρήγα, μὲ τὴν δποίαν ἰδιαιτέρως ἔξεδωκε τὸ τελευταῖον τοῦτο ἔργον διὰ τοῦ Ρήγας κατηγορούμενος δμως κατηγορεῖται ὑπὸ τοῦ ‘Ελληνος Τωνιον ‘Εμμανουὴλ, διτὶ ὅχι μόνον ἔγνωριζε καλῶς τὸ σχέδιον τοῦ Ρήγα αλλ’ διτὶ ἐπειδιόμητε καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς ‘Ελλάδος. ‘Υπὸ τοῦ αὐτοῦ κατηγορεῖται ἀκόμη διτὶ κατηγορούμενος διτὶ :

γ) Συχνότερα ὠμίλουν ἀναμεταξύ των (Ρήγας καὶ Πούλλιος) περὶ τοῦ τρόπου, κατὰ τὸν δποίον θὰ ἡδύνατο νὰ διαφρωτισθῇ τὸ ἐλληνικὸν ἔθνος περὶ τῆς τωρινῆς του δουλικῆς καταστάσεως, τέλος δὲ ἔσυμφωνησαν νὰ πραγματοποιήσουν τὴν διαφώτισιν δι’ ἔκδόσεως διαφόρων βιβλίων τῶν ἀρχαίων Ἐλλήνων συγγραφέων, διτὶ καὶ ἡ πρόθεσις των αὐτῆς ἔπειτα δὲν θὰ ἡτο δυνατὸν νὰ πραγματοποιηθῇ διότι δὲν ἥσαν σύμφωνοι εἰς τὸ ζήτημα τῶν τυπωτικῶν καὶ τῶν ἀλλων ἔξοδων.

‘Ο κατηγορούμενος δμολογεῖ μὲν τοῦτο, ισχυρίζεται δμως διτὶ τὸ σχέδιόν των

Uebrigens führt Inquisit zu seiner Rechtfertigung an, dass er das Manuskript von dieser Proklamation dem Revisionsbeamtem aus der Ursache nicht unterlegt hätte, weil die Landkarten des RIGA ohnehin öffentlich erschienen sind, und er sich nicht vorstellen konnte, dass RIGA etwas Verbothenes bey ihm drucken lassen werde, was doch auffallend unstatthaft ist, da Inquisit das höchste Patent von 3 Junius 795, vermög welchem §. 4te ohne vorläufig zu bewirkender Zensurs-Verwilligung Nichts im Druck gelegt werden darf, nicht unbekannt seyn konnte.

Inquisit ist ferner geständig, dass:

b.) der 1te und 2te Theil der griechischen Uebersetzung des Anacharsis, und das griechische Werk betitelt der moralische Dreifuss bei ihm, zwar mit Zensurverwilligung gedruckt, und von jedem 1000 Exemplarien ausgelegt worden sind, längstens aber von der Absicht des RIGA, in welcher er aber besonders dieses letzte Werk herausgab, etwas gewusst zu haben, ungehindert Inquisit von dem Griechen JOHANN EMANUEL beschwert wird, nicht nur von RIGAS Plane volle Wissenschaft zu besitzen, sondern auch die Freiheit Griechenlands gewünscht zu haben; ja Inquisit wird von eben demselben weiter beschweret, dass sie.

c.) über die Art, wie die griechische Nazion über ihren dermaligen unterjochten Zustand aufgeklärt werden könnte, öfter mitsammen gesprochen, endlich darüber einig geworden sind, dieses mittels Herausgabe verschiedener Bücher der alten griechischen Schriftsteller zu bewerkstelligen, obschon dieses ihr Vorhaben in der Folge nicht zu Stande gekommen wäre, weil sie über die Druck - und andere Kosten mitsammen nicht verstanden waren.

Inquisit ist zwar dessen zum Theil geständig, behauptet aber dass dieses ihr Vorhaben keineswegs eine Stimmung der griechischen Nazion zur Behauptung ihrer Freyheit, sondern bloss eine Geldspeculation zur Absicht gehabt hätte, und da bey JOHANN EMANUEL zu besorgen war, dass er bey einer persönlichenn Gegenstellung seiner Aussage zum Theil widerrufen könnte, so ward die Konfrontazion in dieser, und der weiteren Rücksicht, dass Inquisit durch diese Aussage ohnehin nicht überwiesen wird, mit diesen Leuten garnicht vorgenommen. Inquisit gestehet weiter ein, dass.

d.) RIGA bey ihm das hier sub. ./ 4. zuliegende griechische Werk, betitelt: Encolpion, welches die Kriegsregel enthält, kurz vor seiner Abreise drucken, und 1000 Exemplarien davon auflegen liess, wovon noch 500 Abdrücke in der Druckerey und eben so viele bey dem Buchbinder GARTL zum Einbinden sich befänden.

τοῦτο δὲν ἀπέβλεπε εἰς τὸ νὰ διαθέσῃ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος νὰ ὑπερασπισθῇ τὴν Ἐλευθερίαν του ἀλλ' εἰς χρηματιστικοὺς σκοπούς· ἐπειδὴ δὲ περὶ Ἰωάννου· Εὑμανσὸν ἡ λ προκειμένου ὑπῆρχε φόβος διτεῖς προσωπικὴν ἀντίπαράστασιν θὰ δινεκάλει ἐν μέρει τὴν δμολογίαν του, διὰ τοῦτο καὶ διὰ τὸν λόγον ἀκόμη διτεῖς κατηγορούμενος διὰ τῆς δμολογίας αὐτῆς οὗτως ἡ ἄλλως δὲν ἐνοχοποιεῖται, δὲν ἔχειν ἡ ἀντιπαράστασις τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν.

‘Ο κατηγορούμενος δμολογεῖ ἀκόμη διτεῖς:

δ) ‘Ο Ρήγας ἐπύπωσεν δλίγον πρὸ τοῦ ταξειδίου του παρ’ αὐτῷ τὸ ὑπ’ ἀρ. ¼. 4 συνημένον ἔργον, ὑπὸ τὸν τίτλον ‘Εγχολπιον, τὸ δποῖον περιέχει τοὺς πολεμικοὺς κανονισμοὺς καὶ ἔξεδωκεν ἦξ αὐτοῦ 1000 ἀντίτυπα, ἐκ τῶν δποίων 500 θὰ εὑρίσκοντο ἀκόμη εἰς τὸ τυπογραφεῖον καὶ ἄλλα τόσα παρὰ τῷ βιβλιοδέτῃ Gartl πρὸς βιβλιοδέτην.

‘Η δμολογία αὐτῇ ἐπιβεβιώνεται καὶ διὰ τῶν λεγομένων τοῦ Stadler καὶ τῶν ἀνωτέρω μνημονευθέντων στοιχειοθετῶν.

‘Ἐπειδὴ μεταξὺ τῶν ἔργων τούτων παρενεβλήμησαν καὶ δύο ἐπαναστατικῶτατα ἀσματα, τῶν δποίων τὸ ἓν ἔγινε κατ’ ἀπομίμησιν τοῦ γαλλικοῦ La carnagnoile, τὸ δὲ ἄλλο τοῦ Freut euch des Lebens (χαροῦτε τὴ ζωή...) καθ’ Ἑλληνικὴν διασκευήν, δι’ αὐτὸν ἔξητάσθη δικατηγορούμενος καὶ περὶ αὐτῶν, ἀλλ’ δμως ἐπιφασίσθη διτεῖς δὲν ἀνέγνωσε τὸ χειρόγραφον μὲ προσοχήν, ἐν τούτοις νομίζει, δσον ἐνθυμεῖται, διτεῖς ταῦτα ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τῆς λογοκρισίας, τοῦτο δὲ ἐπεβεβαίωσε καὶ δ Stadler.

‘Ἐπειδὴ ἐν τούτοις δὲν κατανοεῖται, πῶς ἡ λογοκρισία δύναται νὰ ἔγκρινῃ τὴν τύπωσιν τοιούτων ἔργων, δι’ αὐτὸν κατεσχέθησαν ἐπὶ τόπου ὅλα τὰ ὑπάρχοντα ἀκόμη ἀντίτυπα καὶ τὸ ἴδιον ἔγινε καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον καὶ δεύτερον μέρος τοῦ Ἀναχάρσιδος.

‘Ο κατηγορούμενος δμολόγησεν ἀκόμη διτεῖς:

ε) ‘Ο ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔμπορος Ἀλέξανδρος Βασιλείου τοῦ παρήγγειλε πρὸ ἔξι μηνῶν νὰ τοῦ στέλλουν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὸ γαλλικὸν περιοδικὸν La décade philosophique, littéraire et politique, τὸ δποῖον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς θὰ ἔρχεται εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Πουλίου εἰς Βιέννην, δὲ κατηγορούμενος ἐνήργησε πρόγματι σχετικὴν ἀποστολὴν εἰς Κωνσταντινούπολιν, δὲν γνωρίζει δμως πόθεν καὶ ἀπὸ ποῖον ἐστάλη τὸ περιοδικὸν εἰς αὐτόν, διτεῖς μὲ τὸ περιοδικὸν δὲν ενέρθη καμμία ἐπιστολὴ καὶ ἐπομένως δὲν δύναται νὰ δοίσῃ εἰς ποῖον δ Βασιλείου ἔκαμε τὴν παραγγελίαν αὐτῆν.

‘Ἐπειδὴ δμως κατὰ τὴν φιλάκισιν τοῦ κατηγορούμενοι ἔφιασαν ἀπὸ τὴν Augsburg διὰ ταχιδρομικῆς ἀμάξης πολλὰ τοιαῦτα ὑπ’ ἀρ. ¼. 5 συνημένα ἐνταῦθα γαλλικὰ περιοδικὰ καὶ ἔχοστήθησαν, ἐκ τῆς διευθύνσεως δὲ τούτων προκύπτει, διτεῖς μερικὰ ἀπεστάλησαν κατ’ εὐθεῖαν πρὸς τὸν Πούλιον, ἀλλα δὲ διὰ νὰ διαβιβασθοῦν περαιτέρω εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐντεῦθεν γίνεται φανερόν, διτεῖς δ ἴδιος δικατηγορούμενος ἔκαμε τὰς παραγγελίας αὐτάς, ἂν καὶ ἰσχυρίζεται διτεῖς δὲν γνωρί-

Dieses Zugeständnis wird durch die Aussagen des Faktors STADLER, und den oberwähnten Buchdruckergesellen bestätigt.

Da unter diesen Werken die höchst revolutionären zwey Lieder, deren eines dem französischen: La Carmagnole, das Andere aber jenem: Freuet euch des Lebens in griechischen Geiste nachgeahmet ist, eingeschaltet worden sind, so wurde Inquisit darüber zur Rede gestellet, der aber angebracht hat: er hätte das Manuskript mit Aufmerksamkeit nicht gelesen, doch seye dasselbe seines Erinnerns mit derzensverwilligung versehen, welch letzten Umstand auch der Faktor STADLER bestätigt hat.

Ungehindert nicht einzusehen ist, wie das Revisionsamt solche Werke zum Druck verwilligen könne, so wurden auf der Stelle die noch vorrätig gewesenen sämtlichen Abdrücke konfisziert, und das Nämliche mit dem Item und zten Theil des Anacharsis veranlasset.

Inquisit ist endliche geständig, dass ihm:

e.) der Handelsmann in Constantinopol ALEXANDER BASILI vor einem halben Jahre die Kommission gegeben habe, demselben jene französischen Journale, betitelt: La Decade philosophique, littéraire et politique, die unter der Adresse an die Brüder PULIO nach Wien ankommen werden, von Zeit zu Zeit einzuschicken, und Inquisit habe auch schon wirklich eine derley Expedizion nach Constantinopol gemacht, wisse aber nicht, woher und von wem solche Inquisiten angekommen sind; weil dabey kein Brief sich befunden hätte, und könne daher auch nicht bestimmen, bey wem BASILI diese Bestellung gemacht habe.

Da nun während der Verhaftung des Inquisitens mehrere hier in ./ 5 zuliegende derley französische Journale, die in Paris gedruckt worden sind, von Augsburg mittels des Postwagens angekommen und zurückgehalten worden sind, aus deren Adresse zu ersehen ist, dass einige unmittelbar an PULIO, andere aber zur weiteren Beförderung nach Konstantinopol eingeschickt worden sind, so liegt dadurch offenbar am Tage, dass Inquisit selbst diese Bestellungen gemacht hat, ungehindert er davon nichts wissen will, und auf seiner obigen Angabe hartnäckig beharret.

KASPAR PETERS, 40 Jahre alt, von Warstein in Westphalen gebürtig, katholisch, ledig, und französischer Sprachmeister ist Zeuge seines Verhörs-Protokolls Nro. 4 im Wesentlichen geständig, dass er

a) dem PHILIP PETROVITSCH den deutschen Aufsatz an SIEYES, worin eine Hilfe zur Befreiung Griechenlands angesucht wird, in französischer Sprache übersetzt, und die ihm vorgezeigte bei PETROVITSCH oben sub ./ 5 zuliegende Übersetzung durchaus eigenhändig geschrieben habe. Er ist weiter geständig, dass er auch.

ζει τίποτε έξι αὐτῶν καὶ ἐπιμένει μὲ πεῖσμα εἰς τὴν ἀνωτέρῳ διολογίαν του.

Ο Κασπάρ Peters, τεσσαρακοντούτης τὴν ἡλικίαν ἀπὸ τὸ Warstein τῆς Βεστφαλίας, καθολικός, ἄγαμος, καὶ διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς διολογεῖ καὶ οὖσίαν τὴν μαρτυρικήν του κατάθεσιν ἀρ. 4, ὅτι δηλ:

α) Μετέφρασε γαλλιστὶ διὰ τὸν Φίλιππον Πέτροβιτς τὸ γερμανικὸν κείμενον πρὸς τὸν Sieyès, ὃπου ζητεῖται βοήθεια πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἔγραψεν ἰδιοχείρως ὅλην τὴν ἐπιδειχθεῖσαν αὐτῷ, ἀνωτέρῳ παρὰ Πέτροβιτς ὑπ' ἀρ. 5 συνημμένην, μετάφρασιν.

Περαιτέρῳ διολογεῖ διτί:

β) Αὐτὸς συνέταξε καὶ τὸ γαλλικὸν κείμενον, τὸ γραφὲν ὅλον ὑπ' αὐτοῦ ἰδιοχείρως καὶ ἀνωτέρῳ παρὰ Πέτροβιτς συνημμένον ὑπ' ἀρ. 7, πρὸς τὸν Barthélémy, ὃπου αὐτὸς παρεκλήθη νὰ διαβιβάσῃ καὶ ἐπιστολὴν πρὸς Sieyès εἰς Παρισίους καὶ προσθέτει ἀκόμη ὅτι διὰ τὸν Πέτροβιτς ἐπέγραψε τὰς διευθύνσεις πρὸς τὸν Sieyès καὶ Barthélémy.

Ομολογεῖ περαιτέρῳ διτί:

γ) ἔκαμε καὶ αὐτὸς μόνος του εἰς τὸ γαλλικὸν κείμενον πρὸς τὸν Sieyès πολλὰς προσθήκας ὑπὲρ τῶν Γάλλων, ὅτι ἔξηρε τὸ θάρρος των, τὴν σοφίαν καὶ τὴν καρτερίαν των, ὅτι μὲ μίαν λέξιν τοὺς ἀπενθέσει παρατηρεῖ ὅμως σχετικῶς ὅτι τὰ ἔγκωματα ταῦτα τὰ ἔγραψε, χωρὶς κακὴν πρόθεσιν, μόνον διὰ νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Πέτροβιτς καὶ νὰ κερδίσῃ ὀλίγα λεπτά, ἀν καὶ τὸ ἀντίθετον γίνεται φανερὸν καὶ ἐκ τῶν ἔξης ἐκφράσεων ποὺ ἀπαντοῦν, πλὴν ἄλλων, εἰς τὴν μετάφρασιν καὶ προσετέθησαν ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου κατὰ τὴν διολογίαν του: σε ἵς ἀπεσείσατε τὸν ζυγόν, δ ὁ ποῖος σᾶς ἐπίεζε μὲ θάρρος ἀτρόμητον... καὶ πρὸ πάντων ἐκ τούτου ὅτι δ Πέτροβιτς κατὰ πρόσωπον τοῦ κατηγορουμένου καὶ παρὰ τὴν ἀρνησίν του ἴσχυρίσθη ὅτι οὗτος ἐπήνεσε τὸν ζῆλον τοῦ Πέτροβιτς διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἐπρόσθεσε ὅτι οὗτος δύναται νὰ γίνῃ μέγας ἀνθρωπος διὰ τοῦ ἔφου τούτου.

Ἐν τέλει διολογησεν διτί :

δ) ὑπερσχέθη νὰ μεταφράσῃ διὰ τὸν Πέτροβιτς καὶ τὴν Μασσαλιώτιδα Allons enfants, ὅτι ὅμως μόνον ἀντέγραψε ἀντὶ νὰ μεταφράσῃ, τοῦτο δ' ἐπεβαίωσε καὶ δ Πέτροβιτς.

Ἐκτός τούτων οὐδὲν ἄλλο προέκυψεν ἐναντίον τοῦ κατηγορουμένου.

Ο Κωνσταντίνος Τούλλιος, δεκαοκταετής, γεννημένος εἰς Πέστην τῆς Οὐγγαρίας, ὁρθόδοξος, ἄγαμος, αὐτοτριακὸς ὑπήκοος καὶ νίδος τοῦ ἐκεῖ ἐμπόρου καπνοσιρίγγων Δημητρίου Τούλλιον διολογεῖ καὶ οὖσίαν τὰ εἰς τὴν μαρτυρικήν του κατάθεσιν ὑπ' ἀρ. 15, ὅτι δηλ:

α) ἔγινε κάτοχος δύο ἀντιτύπων τῆς Ἑλληνικῆς προκηρύξεως, τὰ ὅποια ὅμως ἔκαυσε κατὰ σιψιουλὴν κάποιου. Νεοφύτου Ζαρβοῦ εἰς Πέστην διὰ νὰ μὴ πάθῃ τίποιε κακόν.

Ως πρὸς τὸν τρόπον τῆς κατοχῆς τῶν ἀντιτύπων ἐδήλωσεν δ' ἔξαιρετικῶς

b.) den französischen von ihm durchaus eigenhändig geschriebenen bei PETROVITSCH oben sub ./ 7 beiliegenden Aufsatz an BARTHELEMY entworfen hätte, worin dieser um die Beförderung des Briefes an SIEYES nach Paris ersucht wurde, und setzt noch hinzu, dem PETROVITSCH die Adressen an SIEYES und BARTHOLEMY aufgeschrieben zu haben.

Er gestehet weiter etn, dass er.

c.) in der französischen Übersetzung an SIEYES auch manche Zusätze aus eigenem Antrieb zu Gunsten der Franzosen gemacht, darin ihren Muth, Gelehrsamkeit und Standhaftigkeit hervorgestrichen, mit einem Wort sie vergöttert habe; bemerkt aber dabei dass er diese Lobsprüche ohne böse Absicht, und nur um den PETROVITSCH zu befriedigen, und sich einige Kreutzer zu verdienen, dahin geschrieben habe, obschon das Gegenheil aus dem in dieser Übersetzung unter anderen vorkommenden, von Inquisiten geständigermassen hinzugesetzten Ausdrücken: Ihr habt das Joch, welches Euch drückte, mit einem Muthe, und mit einer Unerstrockenheit abgeschüttelt, am Tage liegt, besonders da PETROVITSCH dem Inquisiten ungehindert seines Läugnens auch in das Angesicht behauptet hat, dass Letzerer den Eifer des Ersteren für die Freiheit gelobet und hinzugesetzt hätte, dass dieser durch seine Unternehmung ein grosser Mann werden könne. Endlich ist er geständig, dass er dem PETROVISCH.

d.) auch das Marseiller Lied: Allons enfans zu übersetzen versprochen, statt dieser Übersetzung jedoch nur abgeschrieben habe, was auch PETROVITSCH bestätigte.

Ausserdem ist gegen Inquisiten Nichts vorgekommen.

KONSTANTIN TULLIO, 18 Jahre alt, von Pest in Ungarn gebürtig, griechischer Religion, ledig, kais. Unterthan, und Sohn des dortigen Tabakpfeifenhändlers DEMETER TULLIO ist Zeuge seines Verhörs Protokolls nr^o 15 im Wesentlichen geständig, dass er.

a) Zwei Exemplarien von der griechischen Proklamazion besessen, welche er auf Anrathen eines NEOPHITENS in Pest, Namens SARVOS verbrannt hätte, um in kein Unglück zu gerathen.

In Ansehung der Erwerbungsart derselben hat dieser äusserst boshafte Jüngling schon Zeuge Beilage ./ in Pest, und wiederholt auch hier angegeben, solche von dem mitbefangenen JOHNN KARAZA erhalten zu haben; ja Inquisit war dreist genug, dem Letzten diese seine Angabe mit allen Umständen in das Angesicht zu behaupten.

Erst in der Folge auf nachdrückliche Ermahnung der Kommission hat Inquisit diese seine Aussage in Ansehung des KARAZA ganz widerrufen,

κακεντρεχής ούτος νεανίας καὶ εἰς τὴν συνημμένην ὑπὸ σημ. ./' κατάθεσιν τῆς Πέστης καὶ ἐπανειλημένως ὅτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν συγχρόνως συλληφθέντα Ἰωάννην ην Καρατζᾶν δὲ κατηγορούμενος μάλιστα εἶχε τὸ θράσος νὰ ισχυρισθῇ τοῦτο λεπτομερῶς κατὰ πρόσωπον τοῦ Καρατζᾶ.

Μόλις κατόπιν ἀνήρεσεν δὲ κατηγορούμενος τὴν διμολογίαν του αὐτὴν ὡς πρὸς τὸν Καρατζᾶν κατόπιν ἐντόνων παραιτηρήσεων τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπροφασίσθη ὅτι ἔλαβε τὰ δύο ἀντίτυπα τῆς πρωκηρύξεως, κατὰ Μαύρου παρελθόντος ἔτους ἀπὸ τὸν ἐπίσης φυλακισθέντα "Ἐλληνα Ἰωάννην Ἐμμανουὴλην, εἰς τὸν δροῖον ὑπερχρεώθη νὰ δρκισθῇ ὅτι θὰ τηρῇ ἔχεμύθειαν καὶ δι' αὐτὸν δὲν ἐπρόδωσε τὸν Ἐμμανουὴλην λόγον φυλακισμένον.

"Ο κατηγορούμενος ἐπέμεινεν εἰς τὴν διμολογίαν του, δσον ἀπίθανος καὶ ἄν εἶναι καθ' ἐσυτήν, ἀφοῦ ἀπεδείχθη ὅτι ή προκήρυξις μόλις τὸν Ὁκτώβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐτυπώθη, τὴν ἐπεβεβαίωσε κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἐμμανουὴλην, δστις τὴν ἀποκρούνει δλως διδίλου, καὶ ή ἀνάκρισις ἡναγκάσθη νὰ σταματήσῃ εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο, ἐλλείψει λεπτομερεστέρων δεδομένων, καθὼς καὶ εἰς τὴν ἀλλην δήλωσιν, ὅτι δὲ κατηγορούμενος δὲν ἀνεκοίνωσεν εἰς κανένα τὴν προκήρυξιν.

"Ο κατηγορούμενος περαιτέρω διμολογεῖ ὅτι 2) ἐτραγουδοῦσεν εὐχαρίστεως τὸ ἐπαναστατικὸν ἀσμα ὡς πότε πιλληάρια, δι τὴν Σιάτισταν τῆς Μακεδονίας, δριθόδοξης, ἔγγαμος, καὶ τώρα Ρώσσος ὑπήκοος, διμολόγησε καὶ οὐσίαν τὰ εἰς τὴν μαρτυρικὴν κατάθεσίν του ἀρ. 16 ὅτι :

α) ἐπῆρεν ἀπὸ τὸν Ἀργέντην ἕνα ἀντίτυπον τῆς ἥδη συχνὰ μνημονευθείσης πρωκηρύξεως, ὅτι τὸ ἀνέγνωσεν ὅχι μόνον εἰς τὸν Θεοχάρην, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ καφενεῖον Mayer ἐνώπιον πολλῶν Ἑλλήνων ὡς κάτι νέον, δι τὸ διατηρεῖται τὸ ἔξηφάνισεν.

"Η διμολογία αὐτὴ ἐπιβεβαιοῦται ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ Θεοχάρη καὶ Ἀργέντη.

"Ομολογεῖ περαιτέρω ὅτι :

β) ἐτραγούδησε τὸ ἐπαναστατικὸν τραγούδι ποὺ ενδιχεται εἰς τὴν πρωκήρυξιν εἰς τὴν συντεροφιάν τοῦ Θεοχάρη καὶ Μανούση, ἡθέλησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ μίαν ἐπανάστασιν μόνον ἐκ μίσους ἐναντίον τῶν Τούρκων, ταῦτα δὲ ἐπιβεβαιώνον δὲ Ἀργέντης καὶ δὲ Ἀμοιρος. Κατὰ τὴν μερικὴν διμολογίαν τῶν δύο τούτων τελευταίων δὲ κατηγορούμενος ἐπιβαρύνεται ὅτι :

γ) ὅχι μόνον ἔχει γνῶσιν τοῦ σχεδίου τοῦ Ρήγα καὶ ὅτι τὸ ἐνέκρινε, ἀλλ' ὅτι ἔξεδήλωσε τὴν πρόθεσιν εἰς συντεροφιάν ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως νὰ μεταβῇ καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδην καὶ νὰ ξεσηκώσῃ τὸν λαὸν εἰς ἀνταρσίαν καί, ἀν καὶ δὲ κατηγορούμενος ἀποκρούνει τὴν ἐπιβάρυνσιν αὐτήν, ἀποδεικνύεται πάντως ἔνοχος ἐν μέρει διὰ τῶν ἀνωτέρω διμολογιῶν, ἐν μέρει δὲ διὰ τῶν λοιπῶν τριν καταθέσεων.

und vorgegeben, diese zwei Exemplarien ungefähr im May v. J. von dem mit verhafteten Griechen JOHANN EMANUEL erhalten zu haben, dem er einen Eid der Verschwiegenheit hätte ablegen müssen, warum er den EMMANUEL nicht verrathen, und alles auf KARAZA, da dieser ohnehin schon verhaftet war, geschehen habe.

Bei dieser seiner Aussage, so unwahrscheinlich solche auch schon an sich ist, weil erwiesenermassen die Proklamation erst im Oktober v. J. gedruckt worden, ist Inquisit geblieben, hat solche dem alles läugnenden EMANUEL in das Angesicht bestätigt, und man musste es dabei, so wie bey der weiteren Angabe, dass Inquisit diese Proklamation Niemanden mitgetheilt habe, aus Mangel nährer Daten schlechterdings bewenden lassen.

Inquisit ist weiter geständig, dass er.

b) das revolutionäre Lied *O spote palicaria* mit Wohlgefallen gesungen, selbst die Freiheit Griechenlands gewünscht; übrigens aber die ganze Sache aus der Ursache bei Behörde nicht angezeigt habe, weil dieser Gegenstand einen auswärtigen Staat betrifft.

Ausserdem ist gegen Inquisiten Nichts vorgekommen.

KONSTANTIN DUCA, 45. Jahr alt, von Siatista in Mazedonien gebürtig, griechischer Religion, verheurathet, und nunmehr kais. russischer Unterthan, ist Zeuge seines Verhörsprotokolls Nro 16 im Wesentlichen geständig, dass er.

a) ein Exemplar von der schon öfter erwähnten Proklamation dem ARGENTI genommen, solches nicht nur dem THEOCHAR, sondern auch im Mayrischen Kaffeehouse öffentlich mehreren Griechen als etwas Neues vorgelesen, endlich aber dasselbe vertilgt habe.

Dieses Geständnis wird durch THEOCHAR und ARGENTI theilweise bestätigt.

Er ist weiter geständig, dass er.

b) das in der Proklamation erscheinende revolutionäre Lied öfter in Gesellschaft des THEOCHAR und MANUSSI gesungen, die Freiheit Griechenlandes, und eine Revoluzion bloss aus Hasse gegen die Türken gewünscht habe, welches ARGENTI und AMIRO bestätigen. Nach der theilweisen Aussage dieser zwei letzteren wird Inquisit beschweret, dass er

c) nicht nur von RIGAS Plan Wissenschaft besitze, und solchen genebilligt, sondern auch, dass er sich auch in Gesellschaft geäussert habe, auf den Fall einer Revoluzion selbst nach Griechenland sich begeben und das Volk zum Aufstand aufzieweln zu wollen, und, ungehindert Inquisit diese Beschwerden in Abrede stelle, so ist er doch dessen theils durch

Ἐκτὸς τούτων δὲν κατετέθη ἄλλο ἐπιβαρυντικὸν κατ' αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς συσχετίσεως λοιπὸν τῶν συμπληρωθέντων πρακτικῶν γίνεται καταφανὲς ὅτι ταῦτα ἀποβλέποντα μόνον τὴν Ἑλλάδα, ἐπομένως ξένον Κράτος, ἐναντίον τοῦ ὅποιου καὶ οἱ ἔξετισθέντες, πρὸ πάντων ὅμως οἱ δέκα Τοῦρχοι ὑπήκοοι ἀμέσως κακούργοιν.

Ἐπειδὴ δὲ ὡς πρὸς τοὺς τελευταίους τούτους κατὰ τὴν δοθεῖσαν ήμιν ὑψηλὴν δόηγίαν ἥδη ἀνεκοινώθη περιληψις πρὸς τὸν ἔξοχώτατον κύριον Ὅπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἐπομένως πρέπει νὰ περιμένωμεν τὶ πρέπει νὰ γίνουν οἱ δέκα κατηγορούμενοι, δι' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸ ζήτημα περιορίζεται εἰς τοὺς ὑπολοίποις ἔξι κατηγορουμένους, ἀν δηλ. καὶ μέχρι ποίου σημείου οὗτοι εἶναι ἔνοχοι ἐγκλήματος κατὰ τοῦ ἑδῶ κράτους καὶ τίνος τιμωρίας πρέπει νὰ τύχοιν ἐν πάσει περιπτώσει.

Οἱ ἔξετισθέντες, ἔξαιροι μένοντι τοῦ Ποιλίου, ὅστις θὰ ἐπρεπε νὰ κριθῇ κατὰ τὴν ἐγκύλιον τῆς Ιουνίου 1795—ἐν μέρει ὁμολόγησαν, ἐν μέρει ὑπὸ ἄλλων κατηγορήθησαν, ὅτι διέδωκαν ἑδῶ εἰς τὸ κράτος ἐπαναστατικώτατα ἔντυπα, ὅτι δυοια τραγούδια ἐτραγούδησαν, ὅτι ἐλαβαν μέρος εἰς τὴν παραποκευὴν ἐπαναστάσεως εἰς ξένον δυοιογουμιένως κράτος, ὅτι ἐν μέρει συνήργησαν εἰς αὐτήν· δ. Πέτροι βιτσ μάλιστα ὑπευθύνθη καὶ ἔζητοσ φοίτειαν ἀπὸ τὴν Γαλλίαν καὶ ἔξεδήλωσε μαζὶ μὲ τὸν γαλλοδιδύσκαλον Peters ἔξαιρετικὴν ἀγάπην διὰ τὰς νεωτέρας γαλλικὰς ἀντιλήψεις.

Ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἄνθρωποι τοιαύτης διανοητικότητος εἶναι καθ' ἕαυτοὺς ἐπικίνδυνοι, μάλιστα εἰς τὰς κρισίμους αὐτὰς περιστάσεις, εἰς τὸ ἡμέτερον κράτος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν, προστίθεται ἀκόμη τὸ δλως ἴδιαίτερον περιστατικόν, ὅτι ἡ προκήρυξις καὶ τὸ ἐπαναστατικὸν τραγούδι διευθύνονται γενικῶς ἐναντίον τῆς Ἐξουσίας, ἡ δοπία εἰκονίζεται ὃς τιμαννικὴ ὑπὸ εἰδεχθῆ μορφήν.

Ἐκ δύο λόγων, ἐν μέρει δηλ. διότι παρημέλησαν νὰ καταγγείλουν, ἐν μέρει ἔνεκα τῆς διαδόσεως τοιούτων κακοθεόλων ἐντύπων, ἐσχημάτισεν ἡ Ἀνωτέρα Διεύθυνσις Ἀστυνομίας τὴν στερεάν γνώμην, ὅτι οἱ ἔξετισθέντες διέπραξαν ἔμμεσως ἐγκλημα καὶ κατὰ τοῦ ἡμετέρου κράτους καὶ κατέστησαν ἄξιοι τιμωρίας, ἔνεκα τῆς παραλειφθείσης ὑπὸ αὐτῶν καταγγελίσις, διότι ὃς (Ἀντριακὸί) ὑπήκοοι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταγγέλλουν, δι. τι δύναται νὰ εἶναι ἐπιβλαβές εἰς τὸ Κράτος ἔστω καὶ δλίγον, ἀλλὰ καὶ ἔνεκα τῆς διαδόσεως τοιούτων ἐντύπων, διότι δι' αὐτῶν ἄλλοι ἄνθρωποι δύνανται νὰ ἔξερεθισθοῦν ἐναντίον κάθε μοναρχικοῦ πολιτεύματος.

Βεβαίως εἰς τὸ Ποινικὸν Δίκαιον δὲν ἐλήφθη πρόνοια περὶ τῆς δλως εἰδικῆς αὐτῆς περιπτώσεως, πῶς δηλ. οἱ ἐγκληματοῦντες πολιτικῶς πρέπει νὰ τιμωροῦνται καὶ δι' αὐτὸν δύνανται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν ἔκτακτος σχετικὴ ποινή, ἡ δοπία πρέπει νὰ ὑποβληθῇ μόνον εἰς τὴν φωτισμένην κρίσιν ἀνωτέρου δικαστοῦ, διότι εὔχολα ἰδύνατο νὰ συμβῇ, ἐν ἥ περιπτώσει παρεδίδοντο οἱ ἐγκληματίαι οὗτοι εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχάς, ἐλλείψει εἰδικῶν νόμων νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς

die obigen Aussagen, theils durch seine übrigen Bekenntnisse allenthalben überwiesen.

Ausserdem ist wider ihn nichts Beschwerdendes angebracht worden.

Aus dem Zusammenhange dieser abgeführten Akten ist nun zu ersehen, dass dieser ganze Gegenstand blos Griechenland, mithin einen auswärtigen Staat betrifft, gegen welchen auch die Untersuchten, namentlich aber die 10 Türkischen Unterthanen unmittelbar verbrochen haben.

Da nun in Betreff dieser Letzteren nach der anher gegebenen hohen Weisung breits ein Auszug an des Herrn Minister der Auswärtigen Geschäfte Excellenz mitgetheilet worden, mithin abzuwarten ist, was mit den 10 Inquisiten zu geschehen habe, so kann sich gegenwärtig auch nur die Frage auf die übrigen 6 Inquisiten, ob und wieweit nemlich diese gegen den hiesigen Staat selbst eines Verbrechens sich schuldig gemacht, und welche Strafe sie allenfalls in dieser Hinsicht bewirkt haben, beschränken.

Die Untersuchten, mit Auschluss des PULIO; der nach dem Patent vom 3. Junius 1795 behandelt werden dürfte, sind theils geständig theils überwiesen, dass sie höchstrevoluzionäre Druckschriften im diesseitigen Staate verbreitet, ähnliche Lieder gesungen, an einer zu entstehenden Revolution in einem obschon auswärtigen Lande Antheil genommen, zum Theil mitgewirket; ja PETROVITSCH sogar um eine Hilfe nach Frankreich sich verwendet, und samt dem Sprachmeister PETERS eine ganz besondere Vorliebe für den französischen Neuerungsgeist an Tag geleget haben.

Nebstdem dass Leute von solch einer Denkungsart, besonders bey diesen kritischen Zeitumständen schon an sich dem hiesigen Staate, in jedem Betracht gefährlich sind, so kömmt noch der ganz besondere Umstand hiezu, dass die Proklamation und das revoluzionäre Lied gegen die Obrigkeit überhaupt gerichtet sind, worin sie als Tyrannen des Volks im hässlichsten Lichte dargestellt werden.

Aus doppelten Rücksichten, nämlich theils wegen der unterlassenen Anzeige, theils wegen der Verbreitung derlei ärgerlicher Schriften, ist die Polizeioberdirektion der unvergleichlichen Meinung, dass die Untersuchten selbst gegen hiesigen Staat, wenigstens mittelbar verbrochen, und sich strafbar gemacht haben, wegen der unterlassenen Anzeige von darum, weil sie als Unterthanen alles das anzugeben verpflichtet sind, was nur auch entfernt dem Staate schädlich werden kann, wegen Mittheilung derlei Schriften aber aus der Ursache, weil dadurch andere Leute zum Missvergnügen gegen jede monarchische Verfassung gereitzet werden können.

Freilich ist für diesen ganz besonderen Fall in Kriminalgesetzen ausdrücklich nicht vorgesehen, wie Verbrecher dieser Art bestraft werden

πρεπούσης τιμωρίας· ἐκτὸς τούτου οἱ φυλακισμένοι θὰ ἔπρεπε νὰ κρατηθοῦν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ἐν μέρει ἔνεκα τῶν διατυπώσεων τῆς δίκης. ἐν μέρει ἔνεκα τῶν ζητητέων ὑψηλῶν ὀδηγιῶν περὶ τοῦ ζητήματος πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῶν ὅχι ἀσημάντων οἰκογενειάκῶν σχέσεων.

‘Υπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν ὑποβάλλονται εὐλαβῶς διὰ τοῦ παρόντος δλα τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως πρὸς περαιτέρω ὑψηλὴν ἔξετασιν.

Βιέννη 18 Ἀπριλίου 1798.

Ley

Εἰς τὸ ἀρχεῖον. ‘Υπεβλήθη ἔκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον.

Πρὸς τὸ Σεβαστὸν ‘Υπουργεῖον τῆς Ἀστυνομίας.

‘Ἐκθεσις τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως περὶ τῆς γενομένης ἀνακρίσεως τῶν φυλακισθέντων Ἑλλήνων.

sollen, und eben darum hat hier eine ausserordentliche verhältnismässige Strafe Platz, die nur dem erlauchten Ermessen eines hohen Richters unterworfen werden muss, weil der Fall sehr leicht eintreffen könnte, dass diese Verbrecher, falls sie dem Magistrat übergeben werden sollten, aus Mangel eines ausdrücklichen Gesetzes von der ordentlichen Strafe losgezählet werden, anbey die Verhafteten theils wegen des Formalitätenganges, theils wegen der über den Fall eben auch einzuholenden höheren Weisung zum grossen Nachstand ihrer Familien, und ihrer nicht unbeträchtlichen häuslichen Verhältnisse noch lange angehalten bleiben dürfen.

In dieser Hinsicht werden die sämtlichen Untersuchungsakten zu weiteren hohen Frmessen in Ehrfurcht hiemit vorgelegt.

Wien den 18 April 1798.

Ley.

Ad acta u. ist mit der an Sr. Majestt. erstattet. allerunterth. Note erleidet.

An die Hochlöbliche Kais. Königl. Hofstelle.

Bericht der k. k. Oberpolizeydirekzion üeber die mit den verhafteten Griechen gepflogenen Untersuchungen.

59

Note

An Seine Excell. den H. Landrechtspräsidenten.

In Gemässheit der von Seite der k.k. geh. Hof und Staatskanzley gestern anher geschehenen Eröffnung werden die im hiesigen Polizeyhause angehaltenen acht Griechen und türkischen Unterthanen, deren Namen die Beylage enthält, demnächst ausgeliefert werden, und ich pflege unter einem mit dem k.k. Hofkriegsrathe wegen der Transportirung unter vier Militärresorce das vorläufige Einvernehmen.

Euer Excell. säume ich demnach nicht, hievon die Eröffnung in der Absicht zu machen, damit dieselben in Stand gesetzt werden, wegen des vom ARGENTI insbesonder auf hiesigen Platze getriebenen Handels, welche Geschäfte einstweilen ein sicherer ANDER MACHUTTI und KONSTANTIN AMIRO besorgen, gleichwie wegen des Eigenthums der übrigen 7. Arrestanten allenfalls die gutfindenden Veranlassungen in Zeiten zu treffen.

Wien d. 23 April 798.

Pergen.

(*Οπισθεν*) Note an nö H: Landrechtspräsidenten
die Ablieferung der hier arrestirten türkischen Unterthanen betreffend.
Zahl

Expedirt am 23ten April 798

59

**Σημείωμα
πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐξοχότητα τὸν Κύριον Πρόδρομον
τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων**

Συμφώνως πρὸς τὴν ἐκ μέρους τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου γενομένην χθὲς ἀνακοίνωσιν ὅταν παραδοθοῦν τάχιστα εἰς τοὺς Τούφρους οἱ κρατούμενοι εἰς τὸ ἐδῶ ἀστινομικὸν κράτητήριον δκτῷ Ἑλληνες Ὀθωμανοὶ ντήκοοι, τῶν δποίων τὰ ὄνόματα περιέχει τὸ παράρτημα, καὶ διεξάγω προκαταρκτικὰς συγχρόνως συνεννοήσεις μὲ τὸ αὐτοκρατορικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον πρὸς μεταφορὰν τούτων ὑπὸ τέσσαρας στρατιωτικὰς συνοδείας.

Σπεύδω ἐπομένως νὰ γνωστοποιήσω τοῦτο εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ λάβῃ ἐγκαίρως εὐμενῆ μέτρα πρὸ πάγκων περὶ τοῦ ἀσκουμένου ὑπὸ τοῦ Ἄργέντη ἐμπορίου εἰς τὴν ἐδῶ ἀγοράν, — τὸ δποίουν ἐν τῷ μεταξὺ διευθύνουν κάποιος Ἄρδεας Μασούτης καὶ Κωνσταντῖνος "Αμοιρος καθὼς καὶ περὶ τῆς περιουσίας τῶν ὑπολειπομένων ἐπτὰ ἄλλων κρατουμένων.

Βιέννη 23 Ἀπριλίου 1798.

Pergen

(Οπισθεν): Σημείωμα πρὸς τὸν Πρόδρομον τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων Κάτω Αὐστρίας, ἀφορῶν τὴν παράδοσιν τῶν ἐδῶ κρατουμένων Ὀθωμανῶν ὑπηκόων.

Zahl

Διεκπεραιώσις ἔγινε τὴν 23 Ἀπριλίου 1798.

60

Dekret
an die k.k. Pol. Oberdirektion

Vermög Note des H. Ministers der Auswärtigen Geschäfte von gestern werden die acht hier arrestirten Griechen und türkischen Unterthanen ehebaldest über Semlin nach Belgrad unter Militär-Escorte abgeliefert werden.

Es wird dennach hiewegen unter einem von hieraus mit dem k.k. Hofkriegsrathe das Einvernehmen getroffen, sofort die Rückäusserung erwartet, an welchem Tage die Uibergabe zu geschehen habe.

Die P.O.D. hat in Verfolg dessen sich auf diesen Fall vorzubereiten; gleichwie ebenfalls der H. Landrechtspräsident von der bevorstehenden Auslieferung wegen der nach Befund zu treffenden Verfügung in Ansehung des Handels vom Argenti, dann des Eigenthums der übrigen durch Note verständigt wird.

Was den MACHUTTI und AMIRO belanget, so erinnert H. Freyh. v. Thugut, dass, obschon sie minder gravirt sind— auch wegen Abrechnung am hiesigen Platze nöthig seyn mögen, endlich der hiesige türkische Botschafter auf ihre dermalige Auslieferung nicht dringet, es doch erforderlich seyn dürfte, beide indessen und in so lang im Stillen unter einem obacht samen Auge zu behalten, bis etwan die weitere Aeusserung der Pforte über den mit letzten Posttage dahin geschickten Verhörs Auszug erfolgen wird.

Diesem Ansinnen gemäss hat die P. O. D. sogleich die Anstalt um so mehr zu treffen, als beide, wenn sie, wie es fast unvermeidlich ist, von Auslieferung der Andern eine Spur bekommen, ganz vermuthlich entweichen würden.

Wien d. 23 April 798.

Ad Mand: Excell:

Zahl

Expedirt am 24ten April 798.

61

Note

An des k. k. Generalen der Kavalerie und Hofkriegsraths u.
Interims Präsidenten H. Gfen v. Tige Excell.

Der Herr Minister der Auswärtigen Geschäfte erinnert den unterzeichneten Staats- und Polizeyminister mittels Note von gestern, dass in Ver folg der mit der ottomanischen Pforte getroffenen Uibereinkunft jene acht

60

'Εντολὴ πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Λινάμει χθεσινοῦ σημειώματος τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν θὰ παραδοθοῦν ὅσον τὸ δινατὸν ταχίντερον οἱ δικὸν Ἑλληνες Ὀθωμανοὶ ὑπήκοοι ὑπὸ στρατιωτικὴν συνοδείαν μέσῳ Σεμιλίνου εἰς τὸ Βελιγράδι.

Συμφώνως πρὸς τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν διεξάγονται συγχρόνως συνεννοήσεις μὲ τὸ αὐτοκρατορικὸν Πολεμικὸν Συμβούλιον καὶ ἀναμένεται ἡ ἀπάντησις κατὰ ποίαν ἥμέραν θὰ γίνῃ ἡ παράδοσις.

Ἡ Ἀνδιάτη Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις πρέπει νὰ παρασκευασθῇ διὰ τὴν ἀνωτέρῳ περίπτωσιν, ὅπως ἐπίσης διηρέδος τῶν Πολιτικῶν Δικαστηρίων εἰδοποιεῖται διὰ σημειώματος περὶ τῆς ἐπικειμένης παραδόσεως διὰ νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα κατὰ τὴν κατάστασιν μέτρα δις πρὸς τὸ ἐμπόριον τοῦ Ἀργέντη καθὼς καὶ περὶ τῆς περιουσίας τῶν ἄλλων.

“Οσον ἀφορᾷ τὸν Μασούτην καὶ Ἀμοιρον, διαρδονος von Thugut ὑπενθυμίζει ὅτι ἀν καὶ οὗτοι ἐπιβαρύνονται ὀλιγώτερον καὶ ἐνδέχεται νὰ είναι χρήσιμοι ἐνταῦθα διὺς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν λογαριασμῶν εἰς τὴν ἐνταῦθα ἀγοράν, τέλος ὅτι δὲ ἐδῶ Τοῦρκος πρεσβειτής δὲν ἐπιμένει εἰς τὴν παραδόσιν των ἐπὶ τοῦ παρόντος, παρ' ὅλα αὐτά, θὰ ἡτο ἀναγκαῖον καὶ τοὺς διόν νὰ διατηροῦν ὑπὸ προσεκτικὴν ἐπαγρύπνησιν ἐν τῷ μεταξὺ ἐπὶ τόσον χρόνον, ἔως ὅτου ἐπακολουθήσῃ ἡ ἐκδήλωσις τῆς γνώμης τῆς Ηὐλης περὶ τῆς περιλήψεως τῆς ἀνακρίσεως τῆς σταλείσης ἐκεῖ μὲ τὸ τελευταῖον ταχινδρομεῖον.

Σύμφωνα μὲ τὰς σκέψεις αὐτὰς πρέπει ἡ Ἀνωτέρα Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις νὰ λάβῃ ἀμέσως τὰ μέτρα τῆς, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον, εἴναι κατ' ἀνάγκην, ἀνιπόφευκτον, πάρουν εἰδησιν περὶ τῆς παραδόσεως τῶν ἄλλων, πιθανώτατα θὰ ἐδραπέτευν.

Βιέννη 23 Ἀπριλίου 1798.

Κατ' ἐντολὴν τοῦ Ἐξοχοτάτου (Ὑπουργοῦ)

Zahl

Διεκπεραιώσις ἔγινε τὴν 24ην Ἀπριλίου 1798.

61

Σημείωμα

πρὸς τὸν ἔξοχώτατον στρατηγὸν τοῦ ἵππου, μέλος τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου, προσωρινὸν Πρόεδρον κόμιτα von Tige.

Ο κύριος Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπενθυμίζει εἰς τὸν ὑποσημειούμενον Ὑπουργὸν τῆς Ἀστυνομίας Σιὰ χθεσινοῦ σημειώματος ὅτι κατ' ἀκολουθίαν τῆς συμφωνίας τῆς γενομένης μὲ τὴν Ὀθωμανικὴν Πύλην πρέπει νὰ παραδοθοῦν οἱ

Griechen und türkische Unterthanen, welche wegen ihrer eingeleiteten aufrührerischen Anschläge in den türkischen Provinzen gefänglich eingezogen und im hiesigen Polizeyhause verhört worden, auch noch befindlich sind, über Semlin an den Kaimakan zu Belgrad unter einer Militär Escorte auszuliefern seyen, und dass der hiesige türkische Botschafter einen vertrauten Türk von seinem Gefolge nach Belgrad mitzuschicken gedenke.

Se Excell: den k. k. G: ss. hat demnach Unterzeichneter die Ehre, um die beliebige Verfügung wegen Uibernahme dieser acht Arrestanten und deren weiterer Transportirung mit dem Beysatze angelegendlich zu ersuchen, womit gefällig seyn wolle, dem Uuterzeichneten vorläufig den Tag der Abreise, um davon die Polizeyoberdirektion zur nöthigen Vorbereitung verständigen zu können, bekannt zu machen, auch wegen des mitreisenden Türk vor der Hand das erforderliche Einvernehmen des löbl. Militärs mit dem Bothschafter zu veranstalten.

Wien d. 23 April 798.

Note an H. Hofkriegsraths — Interims — Präsidenten. Wegen Uibernahme der acht wegen ihrer aufrührerischen Anschläge gefänglich eingezogenen Griechen, und weiterer Transportierug derselben.

Expedirt den 23ten April 798.

62

Allerunterthänigste Note.

Eure Majestät haben aus meinen allerunterthänigst erstatteten Noten bereits zu entnehmen geruhet, dass mehreren Griechen wegen vorgehabter Revoluzionirung der Levantetheils zu Triest, theils zu Wien, theils aber in Ungarn zu Verhaft gebracht, und einer eigends hierzu ernannten Kommission bey der hiesigen Polizey, zur Voruntersuchung übergeben worden sind.

An der Spitze dieser Revoluzionäre stand der zu Triest angehaltene Griech RIGA VELESTENLI: sein Plan war, wie die abgeföhrtte Untersuchung zeigte, nach Morea zu schiffen, die dortigen rebellischen Mainotten zu gewinnen, durch ihre Hülfe diese Halbinsel zu befreyen, sich dann mit den ebenfalls rebellischen Cacosuloten zu vereinigen, so weiter gegen Osten vorzurücken, und dann die türkischen Provinzen Mazedonien, Albanien und das eigentliche Griechenland zu republikanisieren. Das nöthige Geld hoffte er von den reichen Klöstern in Griechenland zu erhalten, die Waffen und Lebensmittel bey den dortigen Einwohnern schon im Ueberflusse zu finden.

Als Vorbereitungsmittel zu diesem Zwecke hat RIGA ein äusserst re-

δικτώ ἔκεινοι "Ελληνες Ὄθωμανοί νπήκοοι,—οἱ δποῖοι ἔνεκα τῶν παρασκευαζομένων ἐπαναστατικῶν σχεδίων εἰς τὰς Τοιχικὰς ἐπαρχίας ἐφυλακίσθησαν καὶ ἀνεκρίθησαν εἰς τὴν ἐδῶ Ἀστυνομίαν, ὅπου ἀκόμη καὶ ἐνδίσκονται—μέσω Σεμλίνου εἰς τὸν Καύμακάμην τοῦ Βελιγραδίου ὑπὸ στρατιωτικὴν σινοδείαν καὶ δι τὸν ἐδῶ Τούρκος πρεσβευτῆς σκέπτεται νὺν συναποστέλλῃ εἰς τὸ Βελιγράδι ἐμπιστον Τούρκον ἀπὸ τὴν ἀκολουθίαν του.

"Ο ὑποσημειούμενος λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω θερμῶς τὸν ἔξοχωταν στρατηγὸν τοῦ Ἱππικοῦ ἀλπ. ἵνα εὐαρεστηθῇ καὶ διατάξῃ σιμφώνως πρὸς τὰ ἀνωτέρω τὰ δέοντα πρὸς παραλαβὴν τῶν ὁκτὼ κρατοιμένων καὶ περαιτέρω αὐτῶν μεταφράνω καὶ νὰ θελήσῃ πρὸς τούτοις νὰ μᾶς γνωστοποιήσῃ ἔγκαίρως τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως, διὰ νὰ εἰδοποιήσω περὶ αὐτῶν τὴν Ἀντέραν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν· νὺν λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα προτυπλακτικὰ μέτρα, προσέτι δὲ νὰ προκινέσῃ τὴν δέουσαν συνεννόησιν τῶν στρατιωτικῶν μὲ τὸν πρεσβευτὴν χάριν τοῦ συνταξειδεύοντος Τούρκου.

Βιέννη 23. Ἀπριλίου 1798.

Σημειώματα πρὸς τὸν προεδρεύοντα τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου πρὸς παραλαβὴν καὶ περαιτέρω μεταφράνω τῶν ὁκτὼ Ἐλλήνων τῶν φυλακισθέντων διὰ τὰ ἐπαναστατικά των σχέδια.

Διεκπεραίωσις ἔγινε 23 Ἀπριλίου 1798.

62

Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα

"Ἡ 'Υμετέρα Μεγαλειότης ηὐδόκησε νὰ πληροφορηθῇ ἐκ τῶν εὐπειθέστατα ὑποβληθεισῶν ἔκθεσεών μοι, ὅτι πολλοὶ "Ἐλληνες ἐφυλακίσθησαν—ἔνεκα τῆς σχεδιαζομένης ὑπὸ αὐτῶν ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Ἀνατολὴν—ἄλλοι μὲν εἰς Τεργέστην, ἄλλοι δὲ εἰς Βιέννην καὶ ἄλλοι εἰς τὴν Οὐγγαρίαν καὶ παρεδόθησαν εἰς προανάκρισιν εἰς δρισθεῖσαν ἐπίτηδες ἐπιτροπὴν ὑπὸ τῆς ἐδῶ Ἀστυνομίας.

"Αρχηγὸς τῶν ἐπαναστατῶν ἦτο δὲ ἐν Τεργέστῃ κρατηθεὶς "Ἐλλην Ρήγας Βελεστίνλης. Τὸ σχέδιόν του ἦτο, ὅπως δεικνύει ἡ συμπληρωθεῖσα ἀνάκρισις, νὰ ταξιδεύσῃ εἰς Μορέαν, νὰ πάρῃ μὲ τὸ μέρος του τοὺς ἐπαναστατικὸν Μανιάτας, νὸ ἐλευθερῶσῃ τῇ βοηθείᾳ των τὴν χερσόνησον αὐτῆν, νὰ ἔνωθῃ ἔπειτα μὲ τοὺς ἔπισης ἀνταρτικὸν Κακοσκυλιώτας, νὺν προχωρήσῃ οὕτω περαιτέρω πρὸς ἀνατολὰς καὶ ἔπειτα νὰ καταστήσῃ δημοκρατικὰς τὰς τοιχικὰς ἐπαρχίας Μακεδονίαν, Ἀλβανίαν καὶ τὴν κυρίως Ἐλλάδα. Τὸ ἀναγκαῖον χρῆμα ἥλπιζε νὰ λάβῃ ἀπὸ τὰ πλούσια μοναστήρια τῆς Ἐλλάδος, τὰ δπλα καὶ τρόφιμα· νὰ εῦρῃ ἀφθονα εἰς τοὺς ἔκει κατοίκους.

"Ως προπαρασκευαστικὸν μέπον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον συνέταξε καὶ διέδωκεν δ Ρήγας σφόδρα ἐπαναστατικὸν τραγούδι, τὸν θούριον ὕμνον, ἥτοι μασε χάρης τῆς Ἐλλάδος καὶ τῶν γειτονικῶν χωρῶν, ἐκ τῶν δποίων εἰς ἀπετελεῖτο ἀπὸ

voluzionäres Lied: Thurius Hymnus verfasst und breitet; - Mappen von Griechenland, und seinen abhängigen Ländern, wovon eine aus 12. Blättern bestand, ververtiget, und eine grosse Anzahl Exemplarien davon abdrucken lassen; den 4ten Teil des Werkes *Anacharsis* mit politischen Bemerkungen, und die Schrift: der moralische Dreyfuss in's Griechische übersetzt; - die Gemälde Alexanders mit Bemerkungen über desselben Tapferkeit herausgegeben; - von allen vorstehenden Piecen einen Theil an mehrere hiesige Griechen verkauft, den grössten Theil aber in die Moldau, Wallachey, und nach Griechenland in der Absicht geschickt, um den dortigen Einwohnern den Kontrast ihres gegenwärtigen Zustandes und ihrer ehemaligen Grösse fühlbar zu machen.

RIGA hat ferner im Namen aller gutgesinnter Griechen sich bey dem französischen Konsul zu Triest verwendet, damit dieser den französischen Obergeneral in Italien vermöge, zur Befreyung Griechenlands hilfreiche Hand zu leisten; endlich hat RIGA ganz im Geiste der französischen Konstituzion einen griechischen Aufruf verfasst, allhier abdrucken lassen, mehrere Abdrücke hierorts unentgeltlich vertheilet, und etliche tausend Exemplare davon mit sich auf die Reise genommen, in der Absicht seine revoluzionäre Laufbahn in Morea damit zu eröffnen.

Als Theilnehmer und Mitwirker bey diesen aufrührerischen Unternehmungen erscheinen vermög der Untersuchungsakten nachstehende Personen, nämlich:

1. *Eustratio Argenti*, Handelsmann allhier.
 2. *Demeter Nicolides*, ausübender Arzt allhier.
 3. *Panajott Emanuel*, Buchhalter bey Argenti,
 4. *Johann Emanuel*, der Arzney Beslissener.
 5. *Anton Coronio*, Handelsmann
 6. *Theocar Georg Torunsia*, Handelsmann
 7. *Johann Karaza*, gewesener griechischer Kirchendiener zu Pest in Ungarn.
 8. *Andreas Machutti*, ehemaliger Buchhalter bey Argenti.
 9. *Constantin Amiro*, Expeditör bey Argenti.
 10. *Philipp Petrovitsch*.
 11. *Georg Theoschar*.
 12. *Georg Pulio*, griechischer Buchdrucker.
 13. *Kaspar Peters*, französischer Sprachmeister aus Westphalen.
 14. *Constantin Tullio*, Sohn eines griechischen Handelsmannes in Ungarn.
 15. *Constantin Duca*.
- Hiervon sind die ersten neun Griechen, nebst ihrem Haupte RIGA

12 φύλλα, ἐτύπωσε δὲ μέγαν ἀριθμὸν ἀντιτύπων, μετέφρασεν ἐλληνιστὶ τὸ τέταρτον μέρος τοῦ βιβλίου Ἀνάχαιος σις μὲ πολιτικὰς σημειώσεις καὶ τὸν ἥδικὴν τρίπονταν ἐξέδωκεν εἰκόνας τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου μὲ παρατίθησεις περὶ τῆς ἀνδρείας του ἐπιόλησην ἐξ ὅλων τῶν ἀνωρέων μέρος εἰς πολλοὺς Ἐλληνας ἐνταῦθα, τὰ πολλὰ διμοσιεύειν εἰς τὴν Μολδαβίαν, τὴν Βλαχίαν καὶ τὴν Ἐλλάδα μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ κάμῃ εἰς τοὺς Ἐλληνας αἰσθητὴν τὴν ἀντίθεσιν μεταξὺ τῆς πολαιᾶς καὶ τῆς σημερινῆς των καταστάσεως.

Ο Ρήγας ἀπηνθύνθη ἀκόμη ἐν δύναμι ὅλων τῶν φίλων του Ἐλλήνων εἰς τὸν Γάλλον Πρόξενον Τροφέστης, ἵνα οὕτος βιομήνιῃ εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος διὰ τοῦ στρατηγοῦ τῶν ἐν Ἰταλίᾳ γαλλικῶν στρατευμάτων τέλος συνέταξεν δὲ Ρήγας κατὰ τὸ γαλλικὸν σύνταγμα πολιτικὴν προσκόρυξιν, τὴν ἐτύπωσεν ἐνταῦθα, διένεμεν ἐνταῦθα διωρεὰν πολλὰ ἀντίτυπα καὶ ἐπῆρε μαζὶ του εἰς τὸ ταξείδι ἐνα-δυὸ χιλιάδας ἀντιτύπων μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ ἀνοίξῃ μ' αὐτὰ τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν εἰς τὴν Πελοπόννησον.

Ως μέτοχοι καὶ συνεργοὶ εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν αὐτὴν ἐργασίαν ἀναφαίνονται σύμφωνα μὲ τὰ πρακτικὰ τῆς ἀνακρίσεως τὰ ἔξης πρόσωπα.

1. Εὑστράτιος Ἀργέντης, ἔμπορος ἐνταῦθα.
2. Δημήτριος Νικολίδης, ίατρὸς ἐνταῦθα.
3. Παναγιώτης Ἐμμανουὴλ, λογιστὴς παφὰ τῷ Ἀργέντῃ.
4. Ιωάννης Ἐμμανουὴλ, σπουδαστὴς τῆς ιατρικῆς.
5. Αντώνιος Κορωνιός, ἔμπορος.
6. Θεοχάρης Γεωργίου Τορούντζιας, ἔμπορος.
7. Ιωάννης Καρατζᾶς, πρόητης πανδηλανάπτης εἰς τὴν δριθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Πέστις εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.
8. Ανδρέας Μασούτης, πρόητης λογιστὴς παφὰ τῷ Ἀργέντῃ.
9. Κωνσταντῖνος Ἀμοιρός, ἀποστολεὺς παφὰ τῷ Ἀργέντῃ.
10. Φίλιππος Πέτροβίτς.
11. Γεώργιος Θεοχάρης.
12. Γεώργιος Πούλιος, Ἐλλην τυπογράφος.
13. Kaspar Peters, διδάσκαλος τῆς Γαλλικῆς γλώσσης ἀπὸ τὴν Βεστιφαλίαν.
14. Κωνσταντῖνος Τούλλιος, ινδὸς Ἐλληνος ἔμπορος εἰς τὴν Οὐγγαρίαν.
15. Κωνσταντῖνος Λούκιος.

Ἐκ τούτων οἱ πρῶτοι ἐνέψη μαζὶ μὲ τὸν ἀρχηγὸν των Ρήγαν εἶναι Ἐλληνες ὑπήκοοι τῆς ὁθωμανικῆς Πύλης καὶ ἐπειδὴ ὅλαι αἱ πράξεις των ἀναφέρονται μόνον εἰς τὴν Ἐλλάδα, ἐπομένως εἰς ἐξωτερικὸν κράτος, δι' αὐτὸν διέταξα νὰ γίνη κατάλληλος περίληψις ὅλων τῶν σχετικῶν πρακτικῶν καὶ τὴν ἀνεκοίνωσα εἰς τὸν Ὅπουδὸν τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ὑμετέριας Μεγαλειότητος βαρῶνον Τʰιγκούτ, διστις διὰ σημειώματος τῆς 22ας τρέχοντος μοῦ ὑπέμνησεν ὅτι οἱ μὲν Ρήγας, Ἀργέντης, Νικολίδης, Παναγιώτης, Ἐμμανουὴλ, Κορωνιός, Τορούντζιας, καὶ Καρατζᾶς πρέπει νὰ παραδοθοῦν μέσω Σεμλίνου εἰς τὸν Καϊμακά-

VELESTENLI Unterthanen der ottomanischen Pforte, und da alle ihre Unternehmungen bloss gegen Griechenland, mithin gegen einen auswärtigen Staat gerichtet waren, so habe ich einen zweckmässigen Auszug von allen auf sie Bezughabenden Untersuchungsakten machen lassen, und Eurer Majestät Minister der Auswärtigen Geschäfte Freyherrn v. Thugut mitgetheilt, welcher mir mittels Note vom 22ten dieses zurückerrinnerte, dass RIGA, ARGENTI, NICOLIDES, PANAJOTT, EMANUEL, CORONIO, TORUNZIA und KARAZA über Semlin an den Kaimakam zu Belgrad auszuliefern, hingegen die übrigen zwey türkischen Unterthanen MACHUTTI und AMIRO, welche keinen direkten Antheil an diesen aufrührerischen Anschlägen gehabt haben, indessen und solang im Stillen unter einem obachtamen Auge zu behalten seyn, bis etwa' die weitere Aeusserung der Pforte über das dahin eingeschickte Verhör erfolgen wird.

Diesem nach habe ich auch die nöthigen Einleitungen beym Hofkriegsrathe, den n. ö: Landsrechten und der hiesigen Polizeyoberdirektion be-reits getroffen.

Es handelt sich also nur noch um die übrigen 6. Inquisiten, welche nicht mehr der Pforte, sondern Eurer Majestät Unterthanen sind, den letzten Namens DUCA ausgenommen, der unter kaiserlich - russischer Sou-veränität steht.

Der Erste von diesen Nāmens PETROVITSCH hat vermög des ne-ben gehenden Berichtes der Polizeyoberdirektion und der dabey befin-dlichen Untersuchungsakten um den Revolutions-plan des RIGA gewusst, selben beygepflichtet, und versprochen, sich zur Organisirung der Revo-lution mit ihm nach der Levante begeben zu wollen. Er hat das vom RIGA erhaltene revolucionäre Lied: O spote palicaria-gesungen, und eine Abschrift davon seinem Freunde PAUL PETROVITSCH nach Leipzig geschickt, welcher ihm geantwortet hätte, dass er auf dem Fall einer Revoluzion ebenfalls nach der Levante ihm zu folgen bereit sey. Inquisit PETROVITSCH hat ferner zwey Exemplare von dem obenerwähn-ten Aufrufe des RIGA erhalten, mit Wohlgefallen aufgenommen, und gestanden, dass er von der Idee der Befreyung Griechenlands ganz einge-nommen sey, und aus Hass gegen das grausame Benehmen der Türken einen Aufsatz an den Abbé Sieyes, worinn zur Befreyung Griechenlands Hilfe angesucht wird, in deutscher Sprache entworfen, die vom Sprach-meister PETERS davon gemachte Übersetzung in's Französische abgesch-rrieben, und unter seiner Fertigung fortgeschicket habe Diesen Aufsatz begleitet ein von PETERS entworfener, und von PETROVITSCH' Hand geschriebener und gefertigter Brief an BARTHELEMY zu Basel; das

μην Βελιγραδίου, οί δὲ δύο ἄλλοι Τοῦρκοι ὑπήκοοι Μασούτης καὶ Ἀμοιρός, οἱ δυοῖοι δὲν ἔλαβον ἀμέσως μέρος εἰς τὰ ἐπαναστατικὰ αὐτά σχέδια, πρέπει νὰ κρατηθοῦν ἐν τῷ μεταξὺ ἡσυχοὶ ὑπὸ προσεκτικὴν ἐπιτήρησιν, ἵως δὲν ἀκολουθήσῃ ἡ περαιτέρω ἐκδήλωσις τῆς γνώμης τῆς Πύλης περὶ τῆς σταλείσης ἐκεῖ ἀναχριτικῆς ἔκθέσεως.

Συμφώνως πρὸς ταῦτα ἔδωκα ἥδη τὰς σχετικὰς συστάσεις εἰς τὸ Πολεμικὸν Συμβούλιον. εἰς τὸ Πολιτικὸν Δικαστήριον τῆς Κάτω Αὐστρίας καὶ εἰς τὴν ἑδῶ Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας.

Πρόσκειται ἐπομένως ἀκόμη μόνον περὶ τῶν ὑπολοίπων ἐξ κατηγορουμένων, οἱ δυοῖοι δὲν εἶναι πλέον ὑπήκοοι τῆς Πύλης ἀλλὰ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, πλὴν τοῦ τελευταίου, τοῦ Δούκα, ὅστις εἶναι Ρώσος ὑπήκοος.

‘Ο πρῶτος ἐκ τούτων ὀνόματι Πέτροβιτς εἶχε γνῶσιν τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ρήγα σύμφωνα μὲ τὴν συνημμένην ἔκθεσιν τῆς Ἀνωτέρας Διευθύνσεως Ἀστυνομίας καὶ τῶν μετ' αὐτῆς πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως, συνετέλεσεν δὲ τοῦ εἰς τὴν ἔξυφανσιν τοῦ σχεδίου καὶ ὑπεσχέθη διτὸς μεταβῆ μὲ τὸν Ρήγαν εἰς τὴν Ἐλλάδα πρὸς δργάνωσιν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἐτραγούδησε τὸ ὑπὸ τοῦ Ρήγα συντεθὲν τραγοῦδι ὃς πότε παλληκάοια καὶ ἔστειλεν ἀντίγραφον τούτου εἰς τὸν φίλον του Παῦλον Πέτροβιτς εἰς Λειψίαν, ὅστις τοῦ εἶχεν ἀπαντήσει, διτὸς εἶναι ἔτοιμος ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως νὰ ἀκολουθήσῃ αὐτὸν ἐπίσης εἰς τὴν Ἀνατολήν. Ὁ κατηγορούμενος Πέτροβιτς ἔλαβεν ἀκόμη δύο ἀντίγραφα τῆς ἀνωτέρω μνημονεύσεως προκηρύξεως τοῦ Ρήγα, τὰ ἐνέκρινεν εὐχαριστώς, καὶ διμολόγησεν διτὸς ὅλως ὑπὲρ τῆς ἰδεας τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Ἐλλάδος καὶ ἐκ μίσους πρὸς τὴν συμπεριφορὰν τῶν ἀγρίων Τούρκων ἐσχεδίασε γεφυμανιστὶ ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Αἴβε Sieyès, διὰ τῆς δοπίας ζητεῖται βοήθεια πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος, διτὸς ἀντέγραψε τὴν ὑπὸ τοῦ διδασκάλου τῆς Γαλλικῆς γλώσσης Peters γενομένην γαλλιστὶ μετάφρασιν τῆς ἐπιστολῆς του, τὴν ὑπέγραψε καὶ τὴν ἀπέστειλε τὴν ἐπιστολὴν αὐτὴν συνοδεύει ἄλλο γράμμα σχεδιασθὲν ὑπὸ τοῦ Peters, ἀντιγραφὲν καὶ ὑπογραφὲν ὑπὸ τοῦ Πέτροβιτς καὶ ἀποσταλὲν πρὸς τὸν Barthélémy εἰς τὴν Βασιλείαν. Τὸ δλον ἀπημύνθη πρὸς τὸν ἐκεῖ ἐμπόρον Ἡλίαν Stinger πρὸς περαιτέρω διαβίβασιν, τούτου δὲ τὸ πρωτότυπον τῆς σχετικῆς ἀπαντήσεως εὑρέθη. Ἐπειδὴ δὲν ἀπήντησεν, δὲ Πέτροβιτς ἐγραψε πάλιν νέον ἐπιστολήν, εἰς τὴν δοπίαν ἐπιδιώκεται νὰ ληφθῇ ἀπάντησις· ταύτην δμως δὲν ἔστειλεν ἐκ φύσου μήπως προδοθῇ.

‘Η δμοιλογία αὐτὴ ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῆς καταθέσεως τοῦ Peters, διὰ δὲ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Stinger ἡ πράγματι γενομένη ἀποστολὴ τῆς προμνημονεύσεως ἐπιστολῆς.

‘Ο Θεοχάρης ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Μαυρογένη ἐκ Βρυξελῶν καὶ τοῦ ταξειδίου του εἰς Παρισίους, τοῦ ἀποβλέποντος εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος καὶ ἐνέκρινεν αὐτά· εὐρίσκετο εἰς καλὰς σχέσεις μὲ τὸν Μαυρογένη.

Ganze aber ward an den dortigen Handelsmann ELIAS STINGER zur weiteren Bestellung adressiret, worüber von diesem Lettern das Original Antwortschreiben sich vorfindet. Weil vom Sieyes keine Antwort erfolgte, habe er wieder einen Aufsatz gemacht, worin diese Antwort betrieben wird; selbe aber aus Furcht verrathen zu werden nicht abgeschickt.

Dies Geständnis wird durch die Aussage des PETERS und durch das Antwortschreiben des STINGER die wirklich geschehene Abschickung vor erwähnten Briefe bewähret.

TEOSCHAR hat von dem Briefe des MAUROGENI aus Brüssel und von seiner die Befreyung Griechenlands bezweckenden pariser Reise gewusst, und selbe gebilliget; ist mit MAUROGENI in gutem Einvernehmen gestanden; - war mit der Absicht, welche RIGA bey der Herausgabe seiner gedrukten Piecen hatte, bekannt, und hat selbst vom RIGA 2 Landkarten zum weiterm Absatz erhalten. - Er gesteht, dass er das schon erwähnte revoluzionäre Lied sich von RIGA habe in die Feder diktiren lassen, selbes bey ARGENTI, und auch in Gesellschaft mit DUCA gesungen, und diesem Letzterem es schriftlich mitgetheilt zu haben. Ferner hat er ein Exemplar vom Aufrufe von RIGA empfangen, selbes mit Wohlgefallen aufgenommen, und den Handelsleuten PAIKO - und MAMARA vorgelesen; von dem Revolutiosplane des Riga gewusst, und dem Zweck desselben, nämlich die Freyheit Griechenlands, gebilliget, und nur bemerket, dass ohne Dazwischenkunft einer fremdem Macht die Ausführung desselben unthunlich und gefährliche wäre. Er wird beschweret, sich geäussert zu haben, dass er auf den Fall einer Revoluzion seiner Seits Alles beytragen wolle, erinnert aber dagegen, dass, wenn er dieses ja gesagt liaben sollte, er es nur im Scherz gethan hätte Uibrigens befindet sich im Original-Briefe des RIGA an diesen TEOSCHAR bey den Akten, worin ihm selber aus dem Arreste zu Triest meldet, was er wegen des Aufrufes im Verhöre angegeben habe, und ersucht ihn zugleich, dem Baron GAMERRA davon präveniren zu wollen, auf dass dieser bey Behörde für RIGA verwenden möchte. Noch fällt diesem THEOSCHAR zur Last, dass er schon vor einigen Jahren wegen einer gepflogenen verdächtigen Korrespondenz mit dem Fürsten der Wallachey verhaftet, untersucht, und nur aus Mangel hinlänglicher Beweise entlassen worden ist.

PULIO hat den berüchtigten Aufruf des RIGA bey sich gedruckt, und davon eine Auflage von 3000 Exemplarien gemacht, ohne das Manuscript, vorher der Zensur vorgelegt zu haben. Die diesfalls von ihm angeführten Entschuldigungen erhöhen nur den Grad der Zurechnung. Das Werk Anacharsis, und jenes der moralische Dreyfuss ist ebenfalls bey ihm aufgelegt worden, doch läugnet er mit der vom RIGA

έγνώριζε τὰς προθέσεις τοῦ Ρήγα κατά τὴν ἔκδοσιν τῶν διαφόρων ἐντύπων του καὶ ἔλαβε καὶ ὁ Ἰδιος ἀπὸ τὸν Ρήγαν δύο χάρτας διὰ νὰ τοὺς πωλήσῃ. Ὁμολογεῖ δὲ ἐξηγησεν ἀπὸ τὸν Ρήγαν νὰ τοῦ παταγορεύσῃ νὰ γράψῃ τὸ ἥδη μνημονευθὲν ἐπαναστατικὸν τραγοῦδι, ὅτι τὸ ἑταγούδησεν εἰς τὸν Ἀργέν την καὶ εἰς τὴν συντροφιὰν τοῦ Δούκα καὶ ἔδωκεν ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὸν τελευταῖον. Ἀκόμη ὅτι ἔλαβεν ἀντίτυπον τῆς προκηρύξεως τοῦ Ρήγα, τὴν ἐνέκρινεν εὐχαρίστως καὶ τὴν ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς ἐμπόρους Πάτρον καὶ Μαμμάραν, ὅτι ἔγνώριζε τὸ ἐπαναστατικὸν σχέδιον τοῦ Ρήγα καὶ ἐνέκρινε τὸν σκοπόν του νὰ ἀπελευθερώσῃ τὴν Ἑλλάδα καὶ μόνον παρετήρῃ ὅτι χωρὶς τὴν ἐπέμβασιν ἔνης δυνάμεως ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐπαναστάσεως θὰ ἡτο ἀπραγματοποίητος καὶ ἐπικίνδυνος. Καταγγέλλεται ὅτι εἶπεν ὅτι εἰς τὴν περίπτωσιν ἐπαναστάσεως προσωπικῶς αὐτὸς θὰ συνεισφέρῃ τὸ πᾶν — ἀντιπαριθητεῖ ὅμως ὅτι ἐὰν τιχὸν εἴπε τοῦτο, θὰ τὸ εἶπεν ὃς ἀστείον. Ἐξ ἀλλού εὑρίσκεται τὸ πρωτότυπον ἐπιστολῆς τοῦ Ρήγας πρὸς τὸν Θεοχάρην εἰς τὰ πρωτεύοντα τῆς Τεργεστίης τὸ ἐδίλωσεν εἰς τὴν ἀνάκρισιν ὡς πρὸς τὴν προκήρυξιν καὶ παραπλατεῖ τὸν Θεοχάρη οὐ συγχρόνως, νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν βιργῶνον Γαμετταῖον ἵνα φύτος εἰναιρεστηθῇ νὰ μεσολαβήσῃ εἰς τὰς Ἀρχὰς ὑπὲρ τοῦ Ρήγα. Ἀκόμη ἐπιβαρύνεται ὁ Θεοχάρης ἐκ τούτου ὅτι ἥδη πρό τινων ἐπῶν ἐφυλακίσθη καὶ ἀνεκρίθη ἐνεκαὶ ἐπιληφίμου ἀλληλογραφίας μὲ τὸν ἥγεμόνα τῆς Βλαχίας, καὶ μόνον ἔλειψεν ἐπαρχῶν ἀποδεῖξεν ἀφείδη ἐλεύθερος.

Ο Πούλιος ἐτύπωσε τὴν περιβόητον προκηρύξειν τοῦ Ρήγα εἰς τὸ τυπογραφεῖον του εἰς τρεῖς χιλιάδες ἀντιτύπων χωρὶς νὰ ὑποβάλῃ τὸ χειρόγραφον προτυπομένως εἰς τὴν λογοκρίσιμην πρὸς ἔγκρισιν. Λί σχετικῶς ὑπὸ αὐτοῦ γενόμεναι δικαιολογίαι αὐτένοιν μόνον τὴν εὐθύνην του. Ἐπίσης ἐξεδόθησαν παρ’ αὐτῷ ὁ Ἀνάχαρσις καὶ ὁ ἡμίκος τρίποντος, ἀφεντικαὶ ὕψως ὁ Πούλιος ὅτι ἔγνώριζε τὰς σχετικὰς προθέσεις τοῦ Ρήγα, ἀν καὶ ὁ συνένοχός του Ἑλλην Ἰωάννης Ἐμμανουὴλ διφριμένως καὶ λεπτομερῶς ἀποδίδει τὴν κατηγορίαν αὐτὴν εἰς τὸν Πούλιον. Ηαρά τῷ Πούλιῳ ἐτύπωθη ἀκόμη τὸ βιβλίον τοῦ Ρήγα Ἑγκάλπιον, τὸ διποίον περιέχει πολεμικὸν κανονισμούς, εἰς τοῦτο δὲ παρενεβλήθη ἔλληνικὴ μίμησις τῶν σφράγας ἐπαναστατικῶν ἀσμάτων la Carmagnole καὶ Freut euchi des Lebens (χαιρῆτε τὴν ζωὴν). Ο Πούλιος ἐδικαιολογήθη ὡς πρὸς τὴν ἔκδοσιν τούτων ὅτι δὲν ἀνέγνωσε τὸ χειρόγραφον μὲ προσοχὴν καὶ ὅτι ἐπὶ πλέον ἐξήτησε καὶ ἔλαβε τὸ τυπωθὲν ἡ τω κατὰ τὸ εἰωθόδος. Τέλος ἔλαβεν δὲ Πούλιος ἐν μέρει εἰς τὴν διεύθυνσί του, ἐν μέρει διὰ τὸν Ἀλέξανδρον Βασιλείου ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸ γιᾶλικὸν περιοδικὸν τῶν Παρισίων: La décade philosophique, littéraire et politique μέσω τοῦ ταχυδρομείου τῆς Augsburg καὶ ἐπομένως παρὰ τὴν ἀφορησί του ἐνοχοποιεῖται ὅτι ἐλάμβανε τὸ περιοδικὸν τοῦτο ἀπὸ τὴν Augsburg, ὅχι μόνον διὰ νὰ τὸ μεταβιβάσῃ εἰς τὸν Βασιλείου ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν γρῆσιν.

Ο Peters διολογεῖ ὅτι μετέφρασε γαλλιστὶ τὸ μνημονευθὲν γράμμα πρὸς τὸν

dabey gehabten Absicht bekannt gewesen zu seyn, dessen er doch vom mitschuldigen Griechen JOHANN EMANUEL auf eine sehr bestimmte umständliche Art beschuldigt wird. Bey PULIO ist ferner das Werk des RIGA-Encolpion- das die Kriegsregeln enthält, gedruckt worden, welchem eine griechische Nachahmung der äusserst aufrührerischen Lieder: La Carmagnole, und Freut euch des Lebens: eingeschaltet sind. PULIO hat sich diesfalls damit entschuldigt, dass er das Manuskript nicht mit Aufmerksamkeit gelesen, und über dies das Imprimatur der Ordnung nach angesucht und erhalten habe. Endlich hat PULIO theils unter seiner eigenen Adresse, theils zur weiteren Verwendung an ALEXANDER BASILI nach Konstantinopel das in Paris gedruckte französische Journal: La Décade philosophique, littéraire et politique mittels des Postwagens von Augsburg erhalten, und ist daher ungeacht seines Läugnens sehr beinzüchtigt, dass er dieses Journal nicht als blosster Speditio-när des BASILIO, sondern selbst als erster Besteller von Augsbug bezogen habe.

PETERS gestehet dem vorerwähnten Aufsatz an Sieyes in's französische übersezt, dem Begleitungsbrief an Barthélémy entworfen, und dem PETROVITSCH die Adressen an selbe Beyde vorgescriben zu haben. Bey der Übersetzung hat er auch seine Zusätze gemacht, durch welche die französische Nazion, so zu sagen, vergöttert wird.

Hierüber will sich PETERS damit rechtfertigen, dass solches ohne böse Absicht, sondern nur um dem PETROVITSCH zu gefallen, und sich einige Kreutzer zu verdienen geschehen sey; hingegen hat PETROVITSCH dem Inquisiten in das Angesicht behauptet, dass Inquisit seinen Eifer nicht nur gelobt, sondern durch den Beysatz, dass er PETROVITSCH mittels dieser Unternehmung ein grosser Mann werden könne, auch angefacht habe. Endlich gestehet er, dem PETROVISCH eine Uibersetzung vom Liede: Allons enfans: versprochen, statt diesen aber ihm nur eine Abschrift davon gegeben zu haben.

TULLIO gestehet zwey Exemplare vom griechischem Aufrufe gehabt, selben aber verbrannt zu haben, um in kein Unglück zu gerathen. Uiber die Erwerbungsart dieses Aufrufes konnte der äusserst boshaftie Inquisit zu keinem aufrichtigen Geständnisse vermocht werden. Dagegen gestehet er, das revolutionäre Lied: Ospote palicaria: mit Wohlgefallen gesungen, und die Freyheit Griechenlands gewünscht zu haben; eine Anzeige von dieser Sache zu machen, habe er deswegen unterlassen, weil selbe blos einen auswärtigen Staat beträfe.

DUCA, nunmehr ein kaiserlich russischer Unterthan gestehet, dem ARGENTI ein Exemplar vom griechischen Aufrufe abgenommen, selben

Σίγησε, διτι ἔσχεδίσασε τὸ συστατικὸν γράμμα πρὸς τὸν Barthélémy καὶ ἐσημείωσεν εἰς τὸν Πέτροβιτς τὰς διευθύνσεις πρὸς τοὺς δύο τούτους. Κατὰ τὴν μετάφρασιν ἔκαμε καὶ τὰς προσθήκις του, διὰ τῶν δποίων τὸ γαλλικὸν ἔθνος ἀποθεοῦται οὕτως εἰπεῖν.

‘Ως πρὸς τοῦτο δικαιολογεῖται διὸ Peters διτι ἔκαμε τὰς προσθήκας χωρὶς κακὸν σκοπόν, ἀλλὰ μόνον διὰ νὰ εἶχαριστήσῃ τὸν Πέτροβιτς καὶ νὰ κερδίσῃ δόλια λεπτά τούναντίον διὸ Πέτροβιτς ἰσχυρίσθη ἐνώπιον τοῦ κατηγορουμένου, διτι οὗτος ὅχι μόνον ἐπήνεσε τὸν ζῆλον του, ἀλλ’ διτι καὶ τὸν παραδέχουνε διὰ τῆς παρατηρήσεως, διτι διὸ Πέτροβιτς διὰ τῆς ἐνεργείας του αὐτῆς δύναται ν’ ἀποβῆ μέγας ἀνθρώπος. Τέλος διολογεῖ διὸ Peters διτι ἓπερχέθη εἰς τὸν Πέτροβιτς μετάφρασιν τοῦ τραγουδιοῦ Allons enfants, ἀλλ’ διτι ἀντὶ ταύτης τοῦ ἔδωκεν ἐν ἀντίγραφον ἀπλῶς.

Ο Τούλλιος διολογεῖ διτι εἰχε δύο ἀντίτυπα τῆς Ἑλληνικῆς προκηρύξεως, ἀλλ’ διτι τὰ ἔκαμε διὰ νὰ μὴ πάιῃ κακόν. Ήροὶ τοῦ τρόπου καθ’ ὃν ἐποφίσθη διὸ κακοήθησι οὗτος κατηγορούμενος τὴν προκήρυξιν δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ παρακηρηθῇ εἰς εἰλικρινῆ διολογίαν. Τούναντίον ὅμως διολογεῖ διὸ Τούλλιος διτι ἐτραγούδησε τὸ ἐπαναστατικὸν τραγούδι μός πότε παλληκάριστα μὲ ενχαρίστησιν καὶ διτι ἡθέλησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, διτι παρέλειψε νὰ καταγγείλῃ τὴν κίνησιν αὐτῆν, διότι ἀπέβλεπε μόνον εἰς ἔνον κράτος.

Ο Διούκας, ἐπὶ τοῦ παρόντος Ρώσος ὑπήκοος, διολογεῖ διτι ἐπῆφε ἀπὸ τὸν Άργεντην ἀντίτυπον τῆς Ἑλληνικῆς προκηρύξεως, διτι τὸ ἀνέγνωσεν ὅχι μόνον εἰς τὸν Θεοχάρη ἀλλὰ δημοσίᾳ καὶ ἐνώπιον ἄλλων εἰς τὸ καιρενὸν Mayer, ἀλλ’ διτι ἐν τέλει τὸ ἔξερανισεν. Ἀκόμη διολογεῖ διτι ἐτραγούδησε συχνὰ τὸ ἐν τῇ προκηρύξει τραγούδι εἰς τὴν σιντροφιάν τοῦ Θεοχάρη καὶ τοῦ Μανόνιση, διτι ἡθέλησε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ἑλλάδος, τὴν ἐπανάστασιν μόνον ἐκ μίσοις πρὸς τοὺς Τούρκους. Υπὸ τῶν σινεγόχων τοῦ ἐπιβαφώνται καὶ ἐνοχοποιεῖται ἐν πάσῃ περιπτώσει διτι ἐγνώριζε τὸ σχέδιον τοῦ Ρήγα, διτι τὸ ἐνέκχινε καὶ ἐδήλωσεν ἐνώπιον ἄλλων διτι ἐν περιπτώσει ἐπαναστάσεως θὺ μεταβῆ καὶ διὸ ἕδιος εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ νὰ ὑποκινήσῃ τὸν λιὸν εἰς τὴν ἐπανάστασιν.

Κατόπιν ὅλων τούτων ἡ Ἀνιτέρα Λιεύθινσις Ἀστυνομίας παρατηρεῖ διτι οἱ κατηγορούμενοι — ἔξαιροι μένον τοῦ Ποντίου — διτι διὰ ἐπρεπε νὰ κριθῇ κατὰ τὴν ἔγκυόλιον περὶ λογοχοισίας τῆς 3ης Ιονίου 1795 — ἐν μέρει διολογοῦν, ἐν μέρει δὲ ἐνοχοποιοῦνται διτι διέδωκαν σιρόδρα ἐπαναστατικὰ ἔντυπα τῆς τὴν ἐπικράτειαν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, διτι ἐτραγούδοῦσαν ἐπαναστατικὰ τραγούδια, διτι ἔλαβον μέρος καὶ σινέγηησιν εἰς μέλλουσαν ἐπανάστασιν ἐπιτον καὶ εἰς ἔνον κράτος. Καὶ μόνον διὰ τοῦτο ἡδύναντο νὰ θεωρηθοῦν οἱ ἀνθρώποι αὐτοὶ ἐπικίνδυνοι καὶ εἰς τὴν ἡμετέραν πολιτείαν, ἀφοῦ μάλιστα εἰς τὴν προκήρυξιν εἰκονίζονται αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ γενικῶς ὡς τιφαννικαὶ καὶ ἀπεχθητικαὶ μορφῆς.

Δι’ αὐτὸ πιστεύει ἡ Ἀνιτέρα Λιεύθινσις Ἀστυνομίας διτι οἱ ἀνακριθέντες διέ-

nicht nur dem THEOCHAR, sondern auch mehr anderen Griechen im Mayerischen Kaffehause öffentlich vorgelesen, endlich aber dasselbe vertilgt zu haben. Ferner bekannt er, das im Aufrufe vorkommende Lied. in Gesellschaft des THEOCAR und MANUSSI öfter gesungen, die Freyheit Griechenlands, und eine Revoluzion blos als Hass gegen die Turken gewünscht zu haben. Von Mitschuldigen wird er beschwert, und ist auch allenthalben überwiesen, dass er von RIGAS Plane gewusst, selben gebilligt, und sich in Gesellschaft geäussert habe, auf dem Fall einer Revoluzion selbst nach Griechenland sich begeben, und das Volk zur Rebellion aufreiten zu wollen.

Die Polizeyoberdirekzion bemerket nun, dass diese Inquisiten mit Ausschlusse des PULIO: welcher nach dem Zensurpatenten vom 3ten Junius 795 behandelt werden dürfte: theils geständig, theils überwiesen sind, äusserst revolutionäre Druckschriften in Eurer Majestät Staate verbreitet, aufrührerische Lieder gesungen, an einer hervorzubringenden Revoluzion in einem obschon auswärtigen Lande, Theil genommen, auch mitgewirkt zu haben. Schon dadurch hätten sich diese Leute als gefährlich, auch dem hiesigen Staate gezeigt, zumal im Aufrufe die Obrigkeiten überhaupt als Tyrannen und im hässlichstem Lichte dargestellt worden.

Daher glaubt die Polizeyoberdirekzion, dass die Untersuchten, als Eurer Majestät Unterthanen, theis wegen der unterlassenen Anzeige, theils wegen Verbreitung aufrührerischer und ärgerlicher Schriften - selbst gegen den hiesigen Staat mittelbar ein Verbrechen begangen, und sich strafbar gemacht haben.

Gleichwie aber für ähnliche Verbrechen in der hiesigen Kriminal-Gesetzgebung ausdrücklich nicht vorgesehen, und daher der Fall leicht eintreten konnte, dass selbe, wenn sie dem hiesigen Magistrate übergeben werden sollten, aus Mangel eines ausdrücklichen Gesetzes von der ordentlichen Strafe losgesprochen werden dürften, so meynt die Polizeyoberdirekzion, dass in diesem ausserordentlichen Falle, auch eine ausserordentliche - verhältnismäsige Strafe Platz zu greifen hatte, welche vom einem höheren Richter zu bemessen wäre.

Durch diese Massregel gewänne man den Vortheil, dass die Verhafteten nicht so lange mehr angehalten werden dürften; dahingegen dieses zum grössten Nachtheil ihrer Familien und ihrer nicht unbeträchtlichen häuslichen Verhältnisse - ganz sicher der Fall wäre, wenn man die Inquisiten der förmlichen weiteren Behandlung des hiesigen Kriminal-Magistrates unterwerfen wollte.

πραξιν ἔγκλημα καὶ κατὰ τοῦ ἐδῶ κράτους ἐμμέσως καὶ κατέστησαν ἄξιοι τιμωρίας, ὡς ὑπήκοοι τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, καὶ καθόσον παρέλειψαν νὰ καταγγείλουν τὴν παρισκευὴν τῆς συννομοσίας καὶ διότι διέδωκαν ἐπαναστατικὰ καὶ κακόβουλα ἔντευπα.

Ἐπειδὴ ἐν τούτοις διὰ τοιαῦτα ἔγκληματα δὲν λαμβάνεται πρόνοια ὥρισμένη εἰς τὴν ἐδῶ ποινικὴν νομοθεσίαν καὶ ἐπομένως εὐκόλως ἡδύναται, νὰ συμβῇ, ἐὰν τυχὸν οἱ ἔνοχοι παρεδίδοντο εἰς τὰ ἐδῶ δικαστήρια, νὰ ἀπαλλαγοῦν τῆς πρεπόνυσης τιμωρίας ἐλλείψει εἰδίκου νόμου, δι’ αὐτὸν νομίζει ἡ Ἀνωτέρα Διεύθυνσις Ἀστυνομίας ὅτι εἰς τὴν ἔκτακτον αὐτὴν περίπτωσιν θὰ ἐπρεπε νὰ ἐπιβληθῇ ἔκτακτος σχετικὴ ποινή, ἢ ὅποια θὰ ἴδονται νὰ ὁρισθῇ ἀπὸ ἕνα ἀνώτερον δικαστήν.

Τὸ μέτρον τοῦτο θὰ είχε τὸ πλεονέκτημα ὅτι θὰ ἀπήλλασσε τοὺς φυλακισμένους ταχέως ἀπὸ τὴν κράτησιν, ἀντιθέτως θὰ παρετείνετο ἀσφαλῶς ἡ κράτησις αὐτῶν πρὸς μεγάλην ζημίαν τῶν οἰκογενειῶν τῶν φυλακισμένων καὶ τῶν ὅχι ἀσημάντων οἰκογενειῶν σχέσεων, ἐὰν ὑπεβάλλοντο οἱ κατηγορούμενοι εἰς τὴν περαιτέρω τυπικὴν διαδικασίαν τοῦ ἐδῶ Ποινικοῦ Δικαστηρίου.

Allernädigster Herr! Obwohl die revolutionären Anschläge der Inquisiten lediglich gegen die türkischen Staaten gerichtet waren, und die Befreyung Griechenlands zum Hauptzweck hatten; so wurde doch die Ausführung dieser Plane auf die Erbstaaten Eurer Majestät immer einen schädlichen Einfluss genommen haben, weil jede gewaltsame Umstaltung einer benachbarten Staatsverfassung die Gefahr einer ähnlichen Umstaltung herbeiziehet, und diese Gefahr in dem vorliegendem Falle um so drohender wird, als die Griechen in allen Ländern durch Religion und Sitten auf das engste zusammen verbunden sind; und wenn der Freyheitsgeist in einem Lande einmal aufgeregzt wäre, und mit Wirkung operiren könnte, so ist kein Zweifel, dass sich dieser Geist den Griechen in den übrigen Ländern wie ein elektrischer Schlag mittheilen würde; da ihr geheimer Wunsch von jeher dahin gieng, eine eigene für sich bestehende Nation auszumachen.

So gegründet nun auch diese Bemerkungen immer sind, so ist doch mit Gewissheit vorauszusehen, dass die Kriminalbehörden gegenwärtige Inquisiten von der Kriminalstrafe loszählen würden, weil der Fall in dem Gesetzbuche nicht deutlich ausgedrückt ist, das Verbrechen kein rubrum hat, und die Gesezgebung die dermal eingetretenen ausserordentlichen Zeitumstände nicht in Betracht ziehen konnte.

Bey dieser Lage der Sache wird es nun von Eurer Majestät Allerhöchster Entschliessung abhangen, ob die in der Frage stehenden Individuen der politischen Behörde zur weiteren Untersuchung und Ausmessung einer politischen Strafe übergeben, oder aber als für die Ruhe des Staats immer ausserst gefährlichen Menschen ohne Weiterem aus Eurer Majestät Erbländen abgeschafft werden sollen. Letztere Vorkehrung dürfte aus Drang der Zeitumstände auch dann noch nöthig werden, wenn sie wirklich durch die politischen Behörden abgeurtheilet worden wären.

Wien den 25ten April 1798.

Pergen.

Wien den 27t April 798.

Diese Individuen sind sogleich ohne Weiterem aus den Erbländen angetragenermassen abzuschaffen.

Franz.

Rückseite : Allerunterthätigste Note. Über die mit den arretirten Griechen gepflogene Untersuchung.

Ist mit Dekret an die Pol. Ob. Direkz. und Nota an den n. oe. Reggs. Präsidenten erledigt.

Ἐδμενέστατε Κύριε,

"Αν καὶ τὰ ἐπαναστατικὰ σχέδια τῶν κατηγορουμένων ἀπηιθύνοντο μόνον ἔναντίον τοῦ τουρκικοῦ κράτους, καὶ ἀπέβλεπαν μόνον εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἐν τούτοις δὲ διεξαγαγωγὴ αὐτῶν ἦθελεν ἔχει πάντοτε ἐπιβλαβὴ ἐπίδρασιν εἰς τὰς κληρονομικὰς κολιτείας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, διότι κάθε βιαία μεταβολὴ τοῦ πολιτεύματος γειτονικοῦ κράτους συνεπάγεται τὸν κίνδυνον διμοίας περιφέρω μεταβολῆς καὶ δικίνδυνος οὗτος εἰς τὴν ἡμετέραν περίπτωσιν εἶναι τοσούτῳ ἀπειλητικώτερος, καθόσον οἱ "Ἐλληνες εἰς ὅλας τὰς χώρας διὰ τῆς θρησκείας καὶ τῶν ἥθων τίναι στρενώτατα συνδεδεμένοι· καὶ ἐδήλων περιεργίας τῆς ἐλευθερίας ἀπαξέδηλην ἀναπτυχθῆ εἰς χώραν τινὰ καὶ ἤθελε δυνηθῆ νὰ δοκῇ ἀποτελεσμοτικὴν ἐπίδρασιν, δὲν ὑπάρχει ἀμφισβόλια διετοῦ τὸ πνεῦμα αὐτὸῦ ὃ μετεδίδετο εἰς τὰς ἄλλας χώρας ὡς ἡλεκτρικὸς σπινθήρ, καθόσον δὲ μυστικὸς πόθος τῶν Ἐλλήνων ἀνέκαθεν κατηγορούμενοι πρός τὸν σχηματισμὸν αὐτοτελοῦς ἔθνους.

"Οσον βάσιμοι καὶ ἀν εἶναι αἱ παρατηρήσεις αὐταί, πρέπει ἐν τούτοις νὰ προϊδῃ τις μετὰ βεβαιότητος διτὶ αἱ ποινικαὶ Ἀρχαὶ θὰ ἀπῆλλασσον τοὺς τωρινοὺς κατηγορουμένους, καθόσον δὲν καθηρίζεται ἡ ἡμετέρα περίπτωσις σαφῶς εἰς τὴν νομοθεσίαν, τὸ ἔγκλημα δὲν ἀνήκει εἰς ἴδιον κεφάλαιον καὶ ἡ νομοθεσία δὲν δύναται νὰ λογαριάσῃ τὰς ἔκτακτους σημερινὰς περιστάσεις.

"Οπως ἔχουν λοιπὸν τὰ πράγματα, θὰ ἔξαρτηθῇ ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴν ἀπόφασιν τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ἀν πρέπει τὰ ὑπὸ κατηγορίαν πρόσωπα νὰ παραδοθοῦν εἰς τὴν πολιτικὴν ἔξουσίαν πρὸς περαιτέρω ἔξετασιν καὶ πρὸς καταμετρησιν τῆς πολιτικῆς τιμωρίας ἡ χωρὶς ἄλλας διατυπώσεις νὰ ἔξορισθοῦν ἀπὸ τὰς πολιτείας τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος ὃς πάντοτε σφόδρα ἐπικίνδυνοι εἰς τὴν ἡσυχίαν τοῦ κράτους. Τὸ τελευταῖον μέτρον θὰ καθίστατο ἀναγκαῖον ἀκόμη ὑπὸ τὴν πίεσιν τῶν σημερινῶν περιστάσεων καὶ ἀν πράγματι οἱ κατηγορούμενοι ἐκρίνοντο δριστικῶς ὑπὸ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν.

Βιέννη 27 Ἀπριλίου 1798.

Pergen

Βιέννη 27 Ἀπριλίου 1798.

Τὰ ἀπομα αὐτὰ πρέπει ἀμέσως χωρὶς ἄλλας διατυπώσεις νὰ ἐκδιωχθοῦν ἀπὸ τὴν Αὐστρίαν σύμφωνα μὲ τὴν ἀνωτέρω πρόστασιν.

Franz (ἰδιοχείψως)

("Οπισθεν") : Βραχεῖα ἔκθεσις πρὸς τὸν Μεγαλειότατον περὶ τῆς ἀνακρίσεως τῶν κρατουμένων Ἐλλήνων.

'Εδόθη σχετικὴ ἐντολὴ πρὸς τὴν ἀνωτέρων Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν καὶ σημείωμα πρὸς τὸν Διοικητὴν Κάτω Αὐστρίας.

63

Dekret an die k. k. P. O. D.

Sr Majtt. haben über eine a. u. Note, womit derselben die hier rükfolgenden Untersuchungsacten wider die k. k. griechischen Unterthanen-PHILIPP PETROVITSH, GEORG TEOSCHAR, GEORG PULLIO CASPAR PETERS, KONSTANTIN TULLIO und KONSTANTIN DUCA -vorgelegt worden sind, unterm Empfang 28 d. a. h. zu resolviren befunden, dass selbe als äusserst gefährliche Menschen für den Staat, ohne weiters aus den k. k. Erblanden abgeschafft werden sollen.

Dieser a. h. Entschliessung Zufolge hat die k. k. P. O. D. das Nöthige vorzukehren, zu welchem Ende eben auch an das n. ö. Reggspräsidium wegen des Warenzensals TEOSCHAR und des Buchdruckers PULLIO die Bekanntmachung unter einem von hieraus gelanget.

ad M. E.

Wien d. 28 April 798.

Note an den n. ö. H. Rggs Präsidenten.

Unter den hiesigen Griechen welche bey den von einigen Schwindelköpfen eingeleiteten revolutionären Anschlägen wider die Levante, als Theilnehmer oder Mitwirker beschuldigt im hiesigen Polizeyhause verhört und überwiesen wurden-sofort vermög einer gestern herabgelangten a. h. Entschliessung nächster Tage aus den k. k. Erblanden abgeschafft werden sollen, befindet sich auch ein sicherer GEORG TEOCHAR und der GEORG PULIO.

Gleichwie nun ersterer Warenzensal, der zweyter aber griechischer Buchdrucker auf dem hiesigen Platz ist; so gebe ich mir die Ehre, E. E. zur nöthigen Wissenschaft und gutfindender weitern Verfügung bievon mit der Bemerkung in die Kenntnis zu setzen, dass ich wegen baldigster Vollstreckung dieser a. h. Entschliessung der P. O. D. unter einem den Auftrag mache.

Wien d. 28 April 798.

(Rückseite:) Dekret an die k. k. P. O. D. und Note an H. Baron v. Wöber. Die eingenannten zwey hier und aus den k. k. Erblanden abzuschaffenden k. k. Griechischen Unterthanen betr.

Expedirt am 29ten April 798

Zahl.

63

Ἐντολὴ πρὸς τὴν Ἀντοχατοφικὴν Βασιλικὴν Ἀνωτάτην
Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλείδης ηὐδόκησε νὰ ἀποφασίσῃ περὶ τῆς εὐλαβοῦς ἐκθέσεως, διὰ τῆς δποίας ὑπεβλήθησαν τὰ ἐνταῦθα ἐπιστρεφόμενα πρακτικὰ ἀνακρίσεως ἔναντίον τῶν Ἑλλήνων Φιλίππου Πέτροβιτς, Γεωργίου Θεοχάρη, Γεωργίου Πουλίου, Caspar Peters, Κωνσταντίνου Τουλλίου καὶ Κωνσταντίνου Δούκο ὅτι οὗτοι πρέπει νὰ ἐκδιωχθοῦν χωρὶς ἄλλο ἀπὸ τὰς Αὐστριακὰς χώρας ὡς ἀνθρώποι πολὺ ἐπικίνδυνοι εἰς τὸ κράτος.

Συμφώνως πρὸς τὴν Ὑψηλοτάτην ταύτην ἀπόφασιν διφείλει ἥ (αὐτοχρατοφικὴ βασιλικὴ) Ἀνωτέρα Ἀστυνομικὴ Διεύθυνσις νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα, πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον διαβιβάζεται ἐντεῦθεν συγχρόνως εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Κάτω Αὐστρίας περὶ τοῦ ἐμπορομεσίτου Θεοχάρη καὶ τοῦ τυπογράφου Πουλλίου εἰδοποίησις.

Βιέννη 28 Ἀπριλίου 1798.

Καθ' ὑψηλὴν ἐντολὴν

Σημείωμα πρὸς τὸν Διοικητὴν τῆς Κάτω Αὐστρίας

Κάποιος Γεώργιος Θεοχάρης καὶ Γεώργιος Πουλίος εὑρίσκονται μεταξὺ τῶν ἐδῶ Ἑλλήνων, οἱ δποίοι κατηγορηθέντες ὡς συνένοχοι ἥ συνεργοὶ τῶν ἐπαναστατικῶν σχεδίων τῶν ὁργανωθέντων ὑπό τινων θερμοκεφάλων ἀνεκρίθησαν εἰς τὴν ἐδῶ ἀστυνομίαν, ἀπεδείχθησαν ἔνοχοι καὶ θὰ ἐκδιωχθοῦν ἐκ τῶν αὐστριακῶν χωρῶν ἀμέσως κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς συμφώνως πρὸς τὴν Ὑψηλὴν ἀπόφασιν τοῦ Αὐτοχράτορος, ἥ δποία χθὲς ἀνεκοινώθη ἐνταῦθα.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρῶτος εἶναι ἐμπορος, ὁ δεύτερος Ἐλλην τυπογράφος ἐνταῦθα, διὸ αὐτὸς λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ κατιστήσω τοῦτο γνωστὸν εἰς τὴν Ὑμετέραν Ἑξοχήτητα διὰ τὰ περαιτέρω εὐμενῆ μέτρα καὶ νὰ προσθέσω διτὶ ἔδωκα ἐντολὴν εἰς τὴν Ἀνωτάτην Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν νὰ ἐκτελεσθῇ ταχέως ἥ Ὑψηλοτάτη αὕτη ἀπόφασις.

Βιέννη 28 Ἀπριλίου 1798.

(Οπισθεν:) Ἐντολὴ πρὸς τὴν Ἀνωτέραν Διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας καὶ σημείωμα πρὸς τὸν βαρόνον νον Wöhler περὶ τῶν δύο ὀνομαζομένων καὶ τῶν ἄλλων ἔξοιστέων ἐξ Λύστρας Ἑλλήνων.

Διεκπεραιώσις ᾔγινε 29 Ἀπριλίου 1798.

Zahl

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Σελ.

- 11 'Ο Μαρτίνοβιτς ήτο Ούγγρος καθηγητής (1755 - 1795) δημοκρατικῶν ἀρχῶν, δστις εἰργάσθη κατ' ἀρχὰς πρὸς διάδοσιν τῶν ἰδεῶν τῆς γαλλικῆς ἐπαγαστάσεως, (πβ. καὶ σελ. 103), ἔπειτα δὲ ἵδρυσε μυστικὴν ἑταιρείαν πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος. Κατ' ἀρχὰς ἀπελύθη τῆς θέσεως τοῦ καθηγητοῦ, μετὰ δὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς συνωμοσίας του κατεδικάσθη εἰς θάνατον.
- 15 Μιχαήλ Παναγιώτης (κατωτέρω σ. 19 - 21: Παναγιώτης Μιχαήλ) λέγεται βεβαίως ἐνταῦθα δ Παναγιώτης Ἐμμανουήλ, περὶ τοῦ ὅποιού βλ. ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου σ. 679. Ἐν σ. 153 καὶ 181 ἀνωτέρῳ λέγεται δρθῶς Παναγιώτης Ἐμμανουήλ.
- 17 Ἀνδρέας Μαγιώτης. Μετέγραψα οὕτω τὸ Maijotī. Συνηθέστερον δμως γράφεται Maschuti - Μασούτης. Δὲν εὑρον ἄκομη ἀν λέγεται τὸ δνομα τοῦτο σήμερα εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ πᾶς.
- 109 ('Αρ. 34) 'Ο Βασίλης δ ἀπαιτῶν παρὰ τοῦ Ρήγα τὴν πληρωμὴν 300 φιορ. (ἢ ὅποια ἐγένετο, βλ. σελ. 121) εἶναι πιθανῶς δ Χατζηβασιλείου ήτοι δ Περραιβός, δστις καὶ εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου (σ. 659) λέγεται Βασίλης Ἐν τοιαύτῃ δμως περιπτώσει γεννῶνται ὑποψίαι περὶ τοῦ Περραιβοῦ, περὶ τῶν ὅποιων ἃς περιμένωμεν νέας εἰδήσεις.
- 123 'Αντώνιος δνομάζεται δ Ρήγας εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ Γάλλου προξένου Brechet, Ἰσως καθὼς παρετήρησαν ἥδη δ Λάμπρος καὶ δ Δ. Στεϊκός ἐκ συγχύσεως πρὸς τὸ δνομα τοῦ 'Αντώνιου Κορωνιοῦ, τοῦ ὅποιον οἱ φίλοι πιθανῶς ἐπροκάλεσαν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ Brechet, καθόσον αὗτη ἔγινε μετὰ τὴν φυλάκισιν τοῦ Κορωνιοῦ ἐκ Τεργέστης καὶ τὸ σημείωμα τοῦ Ρήγα ἀπὸ 3 Φεβρουαρίου.
- 125 'Ο Sieyès δνομάζεται ἐνταῦθα Direktor, Διευθυντής, προφανῶς ὡς μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Directoire, Διευθυντηρίου.
- 145 Ιωάννης Ἐμμανουήλ Καστοριανός, δ συγγραφεὺς βιβλίου ἀριθμητικῆς, εἶναι δ ἀδελφὸς τοῦ Παναγιώτη Ἐμμανουήλ, σπουδαστὴς τῆς Ἰατρικῆς (σ. 181 καὶ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου σ. 683 καὶ 681).
- 153 Franz Gugalin εἶναι βεβαίως δ ἐν σελ. 21 - 22 γραφόμενος Franz Huggele.
- 155 'Η μνημονευομένη ἐνταῦθα περὶ ληψις ὑπὸ τὸ σημεῖον G καὶ ἀφορῶσα τοὺς Ὁθωμανοὺς ὑπηκόους Βελεστινλῆν, Ἀργέντην κλπ. εἶναι ἡ σημειωθείσα εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου σ. 651.

- 159 Ό μνημονευόμενος ἐνταῦθα (καὶ σ. 183) Ἡλίας Stinger. γράφεται εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand - Λάμπρου (σ. 700) Ἡλίας Steiger.
- 161 Τὸ δονομα Μαμαρά τοῦ γερμανικοῦ κειμένου μετέγραψα εἰς Μαμάραν (καὶ σ. 185), καθόσον συνήντησα οίκογένειαν μὲ τὸ δονομα τούτο εἰς τὸ βιβλίον τὸ γα Καμηλάρι, Γρηγορίου Κωνσταντία βιογραφία, λόγοι καὶ ἐπιστολαὶ 1897 σ. 109 κ. ἀ.
- 169 Μανούσης. Είναι πιθανῶς δ μνημονευόμενος εἰς τὰ ἔγγραφα Legrand — Λάμπρου σ. 623 Γεώργιος Μανούσης.

ΠΙΝΑΞ ΕΓΓΡΑΦΩΝ

1. Ο διοικητής Τεργέστης Brigido άγγέλλει την 20 Δεκεμβρίου 1797 εἰς τὸν ὑπουργὸν τὸν Ἐσωτερικὸν Pergen τὴν σύλληψιν τοῦ Ρήγα.
2. Ο διοικητής Τεργέστης γράφει πάλιν τὴν 22 Δεκεμβρίου 1797 πρὸς τὸν ὑπουργὸν Pergen συμπληρωματικῶς περὶ Ρήγα καὶ προτείνει τὴν μεταφορὰν τοῦ εἰς Βιέννην πρὸς καλιτέραν ἔρευναν.
3. Ο ὑπουργὸς Pergen ἀγγέλλει τὴν 25 Δεκεμβρίου 1797 εἰς τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκον τὴν σύλληψιν τοῦ Ρήγα καὶ τὸν ἐν Βιέννῃ συνεργατῶν τον.
4. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ τὴν 25 Λεκεμβρίου 1797 πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης καὶ ἐντέλεται τὴν ἀποστολὴν εἰς Βιέννην τοῦ Ρήγα καὶ Κορωνιοῦ.
5. Ο ὑπουργὸς Pergen διὰ δεντέρας ἔκθέσεως ἀγγέλλει εἰς τὸν αὐτοκράτορα τὴν 26ην Δεκεμβρίου 1797 τὴν φυλάκισιν καὶ ἐνοχὴν τῶν Ἐλλήνων Πουλίου, Ἀργέντη, Νικολίδη, Παναγίωτου καὶ Πέτροβιτς.
6. Εἰς τὴν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τὸν Ἐσωτερικὸν ἀναφέρονται τὰ στοιχεῖα τὰ ἐπιβαρύνοντα τὸν Ρήγαν, Ἀργέντην, Νικολίδην καὶ Πουλίουν.
7. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 27 Δεκεμβρίου 1797 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τοῦ Ἀργέντη καὶ περὶ εἰδοποιήσεως τοῦ Τούρκου πρεσβευτοῦ.
8. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει πάλιν τὴν 28 Δεκεμβρίου 1797 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα καὶ ὑποβάλλει μέρος τοῦ μεταφρασθέντος πολιτεύματος τοῦ Ρήγα.
9. Ἐκθέτεις πρὸς τὸν ὑπουργὸν ἀπὸ 28 Δεκεμβρίου 1797, πιθανὸς τῆς ἀστινομίας Βιέννης, περὶ τῶν κυριωτάτων πορισμάτων τῆς μέχρι τοῦδε διακρίσεως.
10. Ο Pergen γράφει τὴν 29 Δεκεμβρίου 1797 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα περὶ τῶν κρατηθέντων Ἐλλήνων καὶ τοῦ ταξειδίου τοῦ Μαρογένη εἰς Ηφισίουν.
11. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 30 Δεκεμβρίου 1797 ὅτι τὴν προηγουμένην νύκτα ἐφυλάκισθησαν δὲ Θεοχάρης καὶ δὲ Δούκας.
12. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔχεται τὴν 30 Δεκεμβρίου 1797 ἀπὸ τὸν διοικητὴν Τεργέστης ἀντίτυπα προκηρύξεως τοῦ Ρήγα καὶ τῆς μεταφράσεως τοῦ Νέου Ἀναχάρσιδος.
13. Ο διοικητής Τεργέστης ἀγγέλλει τὴν 29 Δεκεμβρίου 1797 τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἔτομάζει νά πάσπειλῃ τὸν Βελεστινλῆν εἰς Βιέννην, θὺ στελλῃ δὲ καὶ τὸν Κορωνίδην μόλις ἔλθῃ.
14. Ο ἀστινόμος Pittoni ἀγγέλλει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1797 εἰς τὸν διοικητὴν Τεργέστης τὸν αὐτοκρατορισμὸν τοῦ Ρήγα.
15. Οἱ φροντισταὶ τοῦ Ἀργέντη Μισοπίτης καὶ Ἀμριφος ὑποβάλλουν (31 Δεκεμβρίου) αἴτησιν εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τοῦ καταστήματος Ἀργέντη.
16. Μετάφρασις τοῦ πολιτεύματος τοῦ Ρήγα.
17. Ο διοικητής Τεργέστης ἀγγέλλει τὴν 1ην Ιανουαρίου 1798 εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὸν τριμισιώμον τοῦ Ρήγα.
18. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 2 Φεβρουαρίου 1798 πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τὰ πορίσματα τῆς ἀνακρίσεως περὶ τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου τοῦ Ρήγα.
19. Ο διοικητής Τεργέστης γράφει τὴν 4 Ιανουαρίου 1798 πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς καταστήσεως τοῦ Ρήγα.
20. Ο ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀποστέλλει εἰς τὸν διοικητὴν Τεργέστης τὴν 5 Ιανουαρίου ἀντίγραφον τῆς καταθέσεως τοῦ Ρήγα.

21. Ό φροντιστής τοῦ καταστήματος Ἀργέντη Μασούτης ζητεῖ τὴν 2 Ἰανουαρίου 1798 ἀπὸ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ρυντίσῃ περὶ προστασίας τοῦ ἐν Σμύρνῃ καταστήματος Ἀργέντη καὶ νὰ ἀφῆσῃ ἐλευθέραν τὴν κυκλοφορίαν τῆς ἀλληλογραφίας Ἀργέντη.
22. Ό διοικητής Τεργέστης γράφει τὴν 5 Ἰανουαρίου 1798 πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῶν ἀτίσιν τοῦ τραματισμοῦ τοῦ Ρίγα.
23. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀγγέλλει τὴν 6ην Ἰανουαρίου τὰ μέχρι τότε πορίσματα τῆς ἀνακρίσεως καὶ ὅτι διέκοψε τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἑλληνικῆς ἐφημερίδας τοῦ Πουλίου.
24. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀγγέλλει τὴν 7 Ἰανουαρίου 1798 εἰς τὸν ἀντοκφάτορα τὰ τότε τραματισμοῦ τοῦ Βελεστίνη.
25. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστᾷ τὴν 7 Ἰανουαρίου 1798 πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης νὰ ἔξετάσῃ τὸν τραματισμένον Ρίγαν περὶ τοῦ σχεδίου του καὶ νὰ καλέσῃ εἰς ἀπολογίαν τὴν Ἀστυνομίαν διὰ τὸν τραματισμόν.
26. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 8 Ἰανουαρίου 1798 πρὸς τὸν ἀντοκφάτορα ὅτι τὸ τραμάτι τοῦ Ρίγα δὲν εἶναι ἐπικίνδυνον.
27. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 11 Ἰανουαρίου πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης περὶ τῆς εὐθύνης τῆς Ἀστυνομίας.
28. Ό ἀντοκφάτορος Φραγκίσκος ἀγγέλλει εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι ἔλαβε ἕγγραφα ἀπὸ τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Οὐγγαρίας σχετικά μὲ τὸ σχέδιον τοῦ Ρίγα.
29. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ζητεῖ τὴν 15 Ἰανουαρίου 1798 τὴν ἀποστολὴν ἐκ Βουδαπέστης τῶν συνεργατῶν τοῦ Ρίγα Καραντζᾶ καὶ Τορούντζια.
30. Ό ἀντοκφάτορος δίδει ἐντολὴν τὴν 16 Ἰανουαρίου 1798 εἰς τὸν ἀντιβασιλέα τῆς Οὐγγαρίας νὰ στείλῃ εἰς Βιέννην τὸν Καραντζᾶν καὶ Τορούντζιαν.
31. Ό διοικητής Τεργέστης ἀγγέλλει τὴν 18 Ἰανουαρίου ὅτι συνελήφθη καὶ ἐστάλη εἰς Τεργέστην ὁ Κορωνίδης.
32. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 19 Ἰανουαρίου 1798 ὅτι εἰσηγήθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν προστασίαν τῶν ἐκ Κετόλει συνεταίρων τοῦ Δημητρίου Οἰκονόμου.
33. Τὸ Ὑπουργεῖον ἀποστέλλει τὴν 20 Ἰανουαρίου εἰς τὴν ἀστυνομίαν τὸν ἐκ Τεργέστης νέον φάκελλον περὶ τοῦ Ρίγα.
34. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δίδει τὴν 20 Ἰανουαρίου ὄδηγίας πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης περὶ Σητιμάρτου τοῦ Ρίγα.
35. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δίδει τὴν 22 Ἰανουαρίου νέας ὄδηγίας πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης περὶ τοῦ Ρίγα.
36. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν παραγγέλλει τὴν 31 Ἰανουαρίου τὴν προσεκτικὴν μεταφορὰν τοῦ Ρίγα καὶ Κορωνίδη.
37. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀγγέλλει τὴν 25 Ἰανουαρίου εἰς τὸν ἀντοκφάτορα τὴν φυλάκισιν τοῦ Κορωνίδη καὶ τοῦ Καραντζᾶ καὶ Τορούντζια.
38. Ό πρόεδρος τοῦ Ηολεμπούδ Συμβούλου ἀγγέλλει τὴν 25 Ἰανουαρίου εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν πιάνδοσιν τοῦ Καραντζᾶ καὶ Τορούντζια εἰς τὴν ἀστυνομίαν.
39. Ό ἀντοκφάτορος γράφει τὴν 1 Φεβρουαρίου 1798 εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅτι μεταφέρεται ἐκ Ηέστης καὶ ὁ Κονσταντίνος Τούλλιος.
40. Ό διοικητής Τεργέστης ἀγγέλλει τὴν 5 Φεβρουαρίου 1798 εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν τὴν μεταφορὰν τοῦ Ρίγα καὶ στέλλει λογαριασμοὺς τῶν ἀτρῶν.
41. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 6 Φεβρουαρίου 1798 πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης περὶ διαβάσου Σητιμάρτου σχετικῶν πρὸς τὸν Ρίγαν.
42. Ό πρόεδρος τῶν Γάλλων Βρεετη ἐπειριθαίνει τὴν 5 Φεβρουαρίου 1798 παρὰ τῷ διοικητῇ Τεργέστης.

43. Ό διοικητής Τεργέστης ἀπαντᾷ τὴν 9 Φεβρουαρίου 1798 εἰς τὸν πρόξενον Brechet.
44. Ό Φίλιππος Πέτροβίτς γράφει ἐπιστολὴν ἐνθουσιώδῃ ὑπὲρ τῶν Γάλλων πρὸς τὸν ἀββᾶν Sieyès.
45. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἔγχρινει τὴν 11 Φεβρουαρίου τὸν πληρωμῆν τῶν ἱατρῶν τοῦ Ρήγα.
46. Σημείωμα τοῦ Πολιτικοῦ Γραμματίου πρὸς τὴν ἀστυνομίαν περὶ τοῦ ἱατροῦ Πολύζου.
47. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 15 Φεβρουαρίου πρὸς τὸν διοικητὴν Τεργέστης ὅτι ὁ Ρήγας ἔγραψεν ἐπιστολὴν πρὸς τὸν Brechet.
48. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν γράφει τὴν 21 Φεβρουαρίου πρὸς τὸν αὐτοχθότορα ὅτι ἔφιλακισθησαν ὁ Φίλιππος Πέτροβίτς καὶ ὁ Γαλλοδιδάσκαλος Kaspar Peters.
49. Ό διευθυντὴς τῆς ἀστυνομίας Τεργέστης Ρίτουνι γράφει τὴν 20 Φεβρουαρίου περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ρήγα πρὸς τὸν Brechet.
50. Ό Φίλιππος Πέτροβίτς γράφει δεύτερον γράμμα πρὸς τὸν ἀββᾶν Sieyès.
51. Ό ἀναπληρωτὴς τοῦ διοικητοῦ Τεργέστης γράφει τὴν 22 Φεβρουαρίου πρὸς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν περὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ Ρήγα πρὸς τὸν Brechet.
52. Κατάλογος ἀντικειμένων ἐνθείαντων παρὰ τῷ Ρήγᾳ.
53. Ἔγγραφον τοῦ διεύθυντοῦ τῆς ἀστυνομίας Pittoni.
54. Κατάλογος τῶν ἐντίστων τῶν κιβωτίων τοῦ Ρήγα.
55. Ό διοικητὴς Τεργέστης στέλλει τοὺς καταλόγους τῶν ἀντικειμένων τοῦ Ρήγα.
56. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπαντᾷ εἰς τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα.
57. Ἔγγραφον πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας περὶ τῶν πρακτικῶν τῆς ἀνακρίσεως.
58. Ἔκθεσις τῆς ἀστυνομίας πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ τῆς ἀνακρίσεως τῶν Ἐλλήνων μῆ
Οὐθομανῶν ὑπῆκον(18 Ἀπριλίου 1798).
59. Ό ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν συνιστᾷ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Δικαιστηρίων νὰ λάβῃ τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸ πάντων περὶ τοῦ κατιστήματος Ἀρχγέντη.
60. Ἐντολὴ πρὸς τὴν ἀστυνομίαν νὰ είναι ἐτοίμη νὰ παραδώσῃ τοὺς "Ἐλληνας" Οὐθομανῶν ὑπηρόσιν πλὴν τοῦ Μασούντη καὶ Ἀμούρου διὰ τὴν μεταφορὰν εἰς Βελιγράδι.
61. Σημείωμα πρὸς τὸ Πολεμικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν παραδοτέων εἰς τοὺς Τούρκους Ἐλλήνων.
62. Ἔκθεσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν πρὸς τὸν αὐτοχθότορα περὶ τῶν ἐξ Ἐλλήνων, οἱ ὅποιοι πρέπει νὰ ἔχοισθον(27 Ἀπριλίου).
63. Ἔγγραφον πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὸν πρόεδρον τῶν Δικαιστηρίων διὰ τῶν ὅποιων ἐντέλλονται νὰ λάβουν τὰ κατάλληλα μέτρα, ἡ μὲν ἀστυνομία διὰ τὴν ἔξοριαν τῶν ἐξ Ἐλλήνων, δὲ δὲ πρόεδρος διὰ τὴν οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ Θεοχάρη καὶ Πουλίου (28 Ἀπριλίου).

ΠΙΝΑΞ ΟΝΟΜΑΤΩΝ

- Ἀμοιδος σελ. 45, 175, 177, 183
 Ἀργέντης 3, 9, 13, 17, 25, 31, 33, 43,
 85, 89, 95, 175
 Βασιλείου 165, 185
 Βεντότης 145
 Ανανήλ μοναχὸς 145
 Δούρας 35, 169, 187
 Ἐμπανουᾶλ Παναγιώτης 153
 Ἐμπανουᾶλ Ιωάννης 145, 163
 Εὐγένιος (Βούλγαρης) 145
 Ζαρβής Νεόφυτος 167
 Θεοχάρης 35, 159, 183, 193
 Καρατζᾶς 103, 169
 Κορονιδῆς 3, 13, 45, 39, 107, 113
 Μιμιμάρας 161, 185
 Μανούσης 169
 Μασούτης 17, 19, 45, 91, 175, 177, 183
 Μανογένης 29, 33, 159, 161
 Νικολίδης 15, 19, 21
 Νιώτης 3, 153
 Οίκονόμου 3, 107
 Παΐσκος 161, 185
 Πέτροβίτες 15, 125, 133, 137, 157, 183
 Πολύζος 131
 Πούλιος 15, 19, 29, 33, 95, 131, 145, 163,
 185, 193
 Ρήγας συγνά
 Τορούντζιας 103
 Τούλλιος Αιγιώτιος 167
 Τούλλιος Κονσταντίνος 117, 167, 187
 Barthelemy 167
 Bernadotte 131
 Bojer 145
 Bonaparte 127
 Brechet 124, 131
 Brigido 5, 9, 39, 85, 87, 93, 149
 Gamerra 161, 185
 Gartl 165
 Glotzel 31
 Gugahn (λ). Huggele
 Debice 145
 Fleck 119, 129
 Ilahn 137
 Hoche 127
 Hugahn (λ). Huggele
 Huggele 21, 31, 153, 163
 Kattel 145
 Ley 123, 133
 Mährenthal 133
 Martinovitch 11, 103
 Matzner 137
 Mayer 169
 Monolo 123
 Moreau 127
 Müller 145
 Pergen 11, 13 κ. ἄ.
 Peters 133, 167
 Pichler 37
 Pittoni 43, 137
 Plötzel 153, 163
 Pollacco 125, 143
 Renner 129, 139
 Rondolini 119, 129
 Saumil 143
 Sieyès 125, 133, 133, 137, 157, 167
 Spann 31
 Stadler 163
 Stanlowich 107
 Stinger 159, 183
 Thugut 99
 Thurn 39, 93
 Tige 117, 177
 Tonner 119, 129
 Vechi 135, 136
 Wöber 193
 Worack 119, 129
 Zahl 115, 123, 151, 175, 177

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

- Σελ. 3 : ἀντὶ βαρῶνον (Thurn) γρ. κόμιτα (Thurn) διμοίως σ. 9, 38, 101, 115, 117, 151 (ὅπου τὸ Graf ἡρμηνεύθη διὰ τοῦ βαρῶνος ἀντὶ διὰ τοῦ κόμις).
- » 6. ἀντὶ nicht unmittel-sondern mittebar γρ. nicht unmittel-sondern mittelbar.
 - » 26·7 ἀντὶ Pregen γρ. Pergen (διμοίως σ. 34—5, 36—7, 44—5, κλπ.).
 - » 48 (§ 23) ἀντὶ das wenn. γρ. dass, wenn.
 - » 84 » entslossen γρ. entschlossen.
 - » 89 ἀντὶ : ζητεῖται ἀντίγραφον τῆς καταθέσεως τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ γρ. διαβιβάζεται ἀντίγραφον τῆς καταθέσεως τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ καὶ ζητεῖται...
 - » 92 ἀντὶ κόμιτα (Thurn) γρ. βαρῶνον.
 - » 97 (ἀρ. 24) ἀντὶ: ἦ δέουσα ἀπάντησις γρ. ἦ δέουσα ἐντολὴ εἰς τὸν διοικητὴν Τεργέστης
 - » 99 (ἀρ. 26) ἀντὶ κόμιτος (Thugut) γρ. βαρώνου.

*‘Ο ‘Αδ. Κοραῆς, Παρίσι 1798, γιά τή σύλληψη και τό
Μαρτύριο τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ και τῶν Συντρόφων του.*

«... Ὁκτώ Γραικοί οἱ δποῖοι ἔξήτουν ἡσύχως τά ἀριμόδια μέσα τοῦ νά
φωτίσωσι και ἀπό τόν ζυγόν τῆς δουλείας νά ἐλευθερώσωσι τούς ἵδίους
δμογενεῖς. Παρίστανται ἵσως ταύτην τήν ὥραν δέσμιοι ἔμπροσθεν τοῦ
τυράννου οἱ γενναῖοι οὔτοι τῆς ἐλευθερίας μάρτυρες: ἵσως ταύτην τήν
ὥραν καταβαίνει εἰς τάς ιεράς κεφαλάς των ἡ μάχαιρα τοῦ δημίου,
ἐκχέεται τό γενναῖον ἐλληνικόν αἷμα ἀπό τάς φλέβας των, και ἵσταται ἡ
μακαρία ψυχή των, διά νά ὑπάγῃ νά συγκατοικήσῃ μέ δλων τῶν ὑπέρ
Ἐλευθερίας ἀποθανόντων τάς ἀοιδίμους ψυχάς.

**‘Αλλά τοῦ ἀθώου αἵματος ἡ ἔκχυσις αὕτη ἀντί τοῦ νά καταπλήξῃ τούς
Γραικούς θέλει μᾶλλον τούς παροξύνει εἰς ἐκδίκησιν.**

‘Η Ἑλλάς δλη μέ τά δάκρυα εἰς τούς δφθαλμούς παρακαλεῖ τούς ἐν
Τεργεστίῳ πραγματευομένους Γραικούς νά ἀφήσωσιν εἰς ἐρήμωσιν τήν
πόλιν τοῦ ἀχαρίστου και μισέλληνος Αὐτοκράτορος, και νά μετοικισθῶ-
σιν εἰς τάς νεωστί ἐλευθερωθείσας αὐτῆς νήσους, ὅπου χωρίς κανένα
φόδον προδοσίας εύτυχεῖς και ἐλεύθεροι δύνανται νά ζήσωσιν...».

[‘Αδαμ. Κοραῆ], ‘Αδελφική Διδασκαλία, [Παρίσι] 1798, σελ. IV-V.

‘Ο Γεώργιος Τερτσέτης γιά τόν Θουρίο τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ

«Τά κοινά τραγούδια τοῦ ἀδικοθάνατου Ρήγα ἐγκρέμισαν ώς αἱ σάλπιγγες εἰς τὴν Ἱεριχώ τά τείχη τῆς Τριπολιτοῦ, ἐτίναξαν εἰς τὸν ἀέρα μὲ τοὺς ἀλλοφύλους τὰ φρούρια τῆς Μονεμβασιᾶς, τὸν Ναυπλίου, τῶν Ἀθηνῶν καὶ τὰ τρικάπτα τοῦ ἔχθροῦ. Τὰ λογιωτατίστικα ἀσματα, πιστεύσατέ μου, δέν ἐγκρέμισαν ποτέ, δέν σαλεύουν οὕτε τὴν ἀράχνην τοῦ κοκόρου τῆς καμινάδος».

Γεωργίου Τερτσέτη (1800-1874), «Λόγος τῆς 25 Μαρτίου 1857», “Απαντα, ἐκδόσεις Γιοβάνη, Ἀθήνα 1963, τόμ. Β’, σελ. 226.

‘Ο στρατηγός Μακρυγιάννης γιά τόν Ρήγα Βελεστινλῆ

«Μετά πολλούς αἰώνας Ρήγας ὁ Βελεστινλῆς σπύρει τόν σπόρον τῆς ἐλευθερίας εἰς τούς Ἑλληνας καὶ τούς ἐνθαρρύνει ὅδηγών αὐτούς τόν τρόπον τῆς ἀπελευθερώσεώς των. Οἱ Ἑλληνες ἐνθουσιασθέντες καὶ ἐνθαρρύντες ἀπό τούς λόγους τοῦ Ρήγα ἔλαβον τά ὅπλα ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας».

‘Από τόν ὑπ’ ἀρ. 2 πίνακα τοῦ Παναγιώτη Ζωγράφου ὑπαγορευμένο ἀπό τόν Μακρυγιάννη.

*Oι θυσιασθέντες γιά τήν ἑλευθερία τῆς Ἑλλάδος:
Ιούνιος 1798.*

Ρήγας Βελεστινλής, ἐτῶν 41,

Εὐστράτιος Ἀργέντης, ἔμπορος ἀπό τή Χίο, ἐτῶν 31,

Ἀντώνιος Κοφωνίος, ἔμπορος ἀπό τή Χίο, ἐτῶν 27,

Ἰωάννης Καρατζᾶς, λόγιος ἀπό τή Λευκωσία τῆς Κύπρου, ἐτῶν 31,

Δημήτριος Νικολίδης, Ιατρός, ἀπό τή Ζίτσα Ιωαννίνων, ἐτῶν 32,

Θεοχάρης Γεωργίου Τουρούντζιας, ἔμπορος, ἀπό τή Σιάτιστα, ἐτῶν 22,

Ἰωάννης Ἐμμανουήλ, φοιτητής τῆς Ιατρικῆς, ἀπό τήν Καστοριά, ἐτῶν 24,

Παναγιώτης Ἐμμανουήλ, ἀδελφός τοῦ Ἰωάννη, ὑπάλληλος τοῦ Ἀργέντη, ἐτῶν 22.

ΕΠΙΛΕΚΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Λέανδρου Βρανούση**, Ρήγας, 'Αθήνα [1954], Βασική Βιβλιοθήκη ἀρ. 10.
2. **Λέανδρου Βρανούση**, 'Η σημασία, τό έθνόσημο και ή σφραγίδα τῆς «Ελληνικῆς Δημοκρατίας» τοῦ Ρήγα, 'Αθήνα 1992. 'Ανάτυπο ἀπό τὸν 80 τόμο τοῦ Δελτίου 'Εραλδικῆς καὶ Γενεαλογικῆς 'Εταιρείας 'Ελλάδος, σελ. 347-388.
3. **Λεάνδρου Βρανούση**, «Ἐφημερίς» 1797, τόμος 5, Προλεγόμενα. 'Ακαδημία 'Αθηνῶν, Κέντρο 'Ερεύνης τοῦ Μεσαιωνικοῦ καὶ Νέου 'Ελληνισμοῦ, 'Αθήνα 1995, ὅπου πολλά σχόλια καὶ πλούσια βιβλιογραφία.
4. 'Απ. Δασκαλάκη, Τό πολίτευμα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ, 'Αθήνα 1976.
5. 'Απ. Δασκαλάκη, Τά έθνεγερτικά τραγούδια τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ, 'Αθήνα 1977.
6. 'Απ. Δασκαλάκη, Ρήγα Βελεστινλῆ, 'Επαναστατικά σχέδια καὶ μαρτυρικόν τέλος, 'Αθήνα 1979.
7. **Πολ. Ενεπεκίδη**, Ρήγας – 'Ύψηλάντης – Καποδίστριας. "Ἐρευναὶ εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Αὐτορίας, Γερμανίας, 'Ιταλίας, Γαλλίας καὶ 'Ελλάδος, 'Αθήνα 1965.
8. **Γεώργ. Λαζαρίου**, Οἱ ἀδελφοὶ Πούλου, δ' Γεώργιος Θεοχάρης, καὶ οἱ σύντροφοι τοῦ Ρήγα. ('Ανέκδοτα ἔγγραφα ἀπό τὰ 'Αρχεῖα τῆς Βιέννης), Δ.Ι.Ε.Ε., τόμ. 12, 1958, σελ. 202-270.
9. **Σπ. Λάμπρου**, 'Αποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα, 'Αθήνα 1892.
10. **Νικ. Πανταζοπούλου**, Μελετήματα γιά τὸν Ρήγα Βελεστινλῆ, 'Αθήνα 1994.
11. **'Υπέρεια**, τόμος 1, Πρακτικά Α' Συνεδρίου «Φεραί – Βελεστίνο Ρήγας», (Βελεστίνο 1986), 'Αθήνα 1990, σελ. 379-651.
12. **'Υπέρεια**, τόμος 2, Πρακτικά Β' Συνεδρίου «Φεραί – Βελεστίνο – Ρήγας», (Βελεστίνο 1992), 'Αθήνα 1994, Μέρος Β', σελ. 535-733.

Σχετικά μέ τό ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ*

Τό ἔγγραφο τοῦ Γάλλου προξένου στή Τεργέστη λοχαγοῦ Brechet πρός τόν Γάλλο πρέσβυ τής Βιέννης στρατηγό Bernadotti καί πρός τόν Αὐστριακό διοικητή τῆς Τεργέστης κόμη de Brigitto, ὃπου ὁ Ρήγας Βελεστινλῆς ἀναφέρεται ὡς «Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς», τό δημοσίευσε, γιά πρώτη φορά ἀπόσπασματικά, ἡ ἐφημερίδα τῆς Τεργέστης «Κλειώ», τοῦ 1869, μέ ἀποτέλεσμα νά δημιουργηθοῦν οἱ παρερμηνεῖς σχετικά μέ τό ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ. Τότε, ἵσως ἦταν δικαιολογημένοι οἱ «εὐφάνταστοι» συγγραφεῖς, πού συνδύασαν τό «Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς» μέ τό «Κυριαζῆς», ἀπό τό ὄνομα, μᾶλλον, τοῦ πατέρα τοῦ Ρήγα «Κυρίτζης» καί δημιούργησαν τό ἀνιστόρητο ὅπι τάχα «τό πραγματικό ὄνομά του ἦταν Αντώνιος Κυριαζῆς».

Μετά τή δημοσίευση, ὅμως, τῶν ἔγγραφων ἀπό τοὺς Λεγόρανδ καί Λάμπρου, κατά τό 1891, καί ἀπό τόν Κων. Ἀμαντο, κατά τό 1930, δέν εἶναι δικαιολογημένοι οἱ συγγραφεῖς, πού γράφουν αὐτά τά εὐφάνταστα καί ἀνιστόρητα. Καί τοῦτο διότι ἀπό τά ἔγγραφα γίνεται γνωστό τό πᾶς ὁ Ρήγας θά γνωστοποίησε τή σύλληψή του στόν Γάλλο πρόξενο. Ἡς ἔχουμε ὑπ' ὄψιν τήν αὐστηρή φρουρητή καί ἀπομόνωση, στή Τεργέστη, τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ μετά τοῦ συντρόφου του Ἀντωνίου Κορωνιοῦ. Ὁ μελετητής τής ζωῆς καί τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα, Λέανδρος Βρανούσης, στό βιβλίο του Ρήγας, Βασική Βιβλιοθήκη ἀρ. 10, Ἀθήνα 1954, σελ. 100-101, χαρακτηριστικά περιγράφει τό πᾶς ὁ Ρήγας θά ἔδωσε τό σημείωμα στό μόνο ἄνθρωπο, τόν ιερέα-πνευματικό, πού θά εἰσηλθε, ἐκτός τῶν ἱατρῶν καί νοσοκόμων, στό δεσμωτήριο. Τό σημείωμα θά εἴχε τά δύο ὄνόματα «Κορωνιός Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς» καί ὁ Γάλλος πρόξενος θά τά μετέγραψε σά μιά ὑπογραφή. Προβλ. Ἀπ. Β. Δασκαλάκη, Περὶ τό πραγματικόν ὄνομα τοῦ ἐθνομάρτυρος Ρήγα, Τεσσαρακονταετηρίς Θεοφίλου Βορέα, τόμ. Β', Ἀθήνα 1970, σελ. 125-143.

Ἐπί πλέον ὅμως, ὅλα τά ἔγγραφα τῶν Λεγόρανδ-Λάμπρου καί Κων. Ἀμάντου (35 καί 63 ἀντίστοιχα) ἀναγράφουν τό ὄνομα «Ρήγας Βελεστινλῆς», ἐκτός ἀπό τά δύο ἔγγραφα τοῦ Γάλλου προξένου Brechet, ὁ διποῖος στίς συνθῆκες ὑπό τίς διποῖες ἔλασε τό σημείωμα ἀπό τόν Ρήγα, δικαιολογημένα θά μποροῦσε να κάνει σύγχυση τῶν ὄνομάτων.

Ἀκόμη, ὁ Αὐστριακός διοικητής Brigitto ἀπαντᾶ τήν ἐπόμενη ἡμέρα στόν Γάλλο πρόξενο Τεργέστη Brechet καί τοῦ γράφει «Τό ἔγγραφον τῆς 5ης Φεβρουαρίου, τό

* Παρατήρηση στή σελ. 123.

όποιον μοῦ ἐνεχειρίσατε χθές, κύριε, ἀφορᾶ τὸν "Ελληνα Ρήγαν Βελεστινλῆν, ὅστις ἐπὶ τινὰ καιρόν ἐκρατεῖτο ἐνταῦθα...», (Κων. Ἀμάντου, Ἀνέκδοτα ἔγγραφα περὶ Ρήγα Βελεστινλῆ, Ἀθῆνα 1930, σελ. 125). Δέν του γράφει τὸ ὄνομα, πού τοῦ εἶχε σημειώσει ὁ Γάλλος πρόξενος «Ἀντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς ἐκ Ζαγορᾶς τῆς Θεσσαλίας» ἀλλά τὸ πραγματικό *«Ρήγας Βελεστινλῆς»*.

Μέ τὰ παραπάνω ἐπιχειρήματα καὶ τῇ σχετικῇ βιβλιογραφίᾳ, τὸ Παιδαγωγικό Ἰνστιτοῦτο, Τμῆμα Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης τοῦ Υπουργείου Παιδείας μέ τὴν 3/1992 Πράξη του ἔκανε δεκτή τὴν πρόταση τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Μελέτης «Φερδῶν-Βελεστίνου-Ρήγα» καὶ ἀποφάσισε νά διαγραφεῖ ἀπό τὸ ἐγχειρίδιο τῆς Ἰστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ ἡ ἀνιστόρητη φράση ὅτι «τὸ πραγματικό ὄνομα τοῦ Ρήγα ἦταν Ἀντώνιος Κυριαζῆς». Καὶ ἀργότερα, μὲ ἐντολή, στὶς 11-1-1995, τοῦ τότε ἀναπληρωτοῦ Υπουργοῦ Παιδείας κ. Φιλ. Πετσάλνικου τὰ νεοτυπωθέντα σχολικά βιβλία Ἰστορίας τῆς ΣΤ' Δημοτικοῦ, ἀπό τὸ σχολικό ἔτος 1995, ἔχουν ἀποκαταστήσει τὴν Ἰστορική ἀλήθεια τοῦ ὄντος τοῦ ἐθνεγέρτη ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΛΗ.

Ἐπίσης, μετά ἀπό ἔγγραφο, 9 Δεκεμβρίου 1996, τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐταιρείας Μελέτης «Φερδῶν-Βελεστίνου-Ρήγα» πρός τὸ Παιδαγωγικό Ἰνστιτοῦτο γιά τὴν παρουσία τοῦ ἀνιστόρητου λάθους τοῦ ὄντος τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ καὶ στὸ βιβλίο «Ἰστορία Νεότερη καὶ Σύγχρονη» Α' Λυκείου (τεῦχος α', σελ. 282) τῶν Σκουλάτου, Κόνδη, Δημακόπουλου, τὸ Υπουργεῖο Παιδείας, στὶς 23 Ἀπριλίου 1997, ἔδωσε ἐντολή γιά τῇ χειρόγραφῃ διόρθωση τοῦ λάθους στά βιβλία τῶν μαθητῶν καθώς καὶ τῇ διόρθωση σὲ περίπτωση ἐπανέκδοσης τοῦ βιβλίου.

Τά σχετικά μέ τὸ ὄνομα τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ, διεξοδικά παρουσιάζονται στή σχετική μελέτη μας μέ τίτλο *«Όνομα καὶ καταγωγή τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ»*, Ἀθῆνα – Βελεστίνο 1997.

Εύρετήριο όνομάτων καί πραγμάτων τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου*

A

- Αδέρωφ Γεώργιος κθ'
ἀγάπη πρός τὴν πατρίδα 127
Ἀγαρηνός κε'
ἀγέρι κθ'
ἄγνοια 85
ἀγορά 175
ἀγριότης τῶν Τούρκων 157
ἀγώνις ἀπελευθερωτικός ιθ', τοῦ Ρήγα ιζ'
ἀγωνιστής τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως λ'
ἄδεια 135
«Ἀδελφική Διδασκαλία» κστ'
ἀδελφοσύνη 3
ἀδελφότης κδ', 27
ἀδικήματα 123
Ἀθῆναι κη', λ'
αἷμα κστ'
αἴσθημα 5
αἴτημα ιη'
αἴτησις 89, 91, 107
αἰτία ἐγκληματική 77
Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ζ', ιδ', Ρουμανική ιθ'
ἀκαδημαϊσμός ιδ'
ἀκρόασις 25
«Ἀκρόπολις» (ἐφημ.) κη'
ἄλας 147
Ἀλβανία 155, 179
Ἀλβανοί 51, 57
ἀλήθεια 21, 25, 135· ἀληθείας ἔρευνα 111
Ἀλέξανδρος Μέγας κ', 145, 155, 159, 181
ἀλληλογραφία ιδ'-ιδ', 39, 153, 157, 185, 197,
 ἐπιλήψιμος 3, 89, 107, 115, 133, 161
Ἀλπεις κα'
ἀλύσεις 127
ἀμάθεια ε'

- Ἀμαντος Κων. στ', ιδ'
ἄμαξα ταχυδρομική 165
ἄμαξᾶς 17, 39
ἄμοιδή 119, 129, 133
Ἀμοιδος Κωνσταντῖνος ιη', ιθ', 19, 31, 35,
 45, 153, 157, 161, 169, 175, 177, 181, 183,
 196, 198
Ἀμτελόδαμον κε'
ἄμφισθοια 23
ἀναγάλλιασμα κη'
ἀναγέννησις τῆς Ἑλλάδος ιη'
ἀναγεννητής η', ιδ', ιδ', κστ'
ἀνάγκη δημοσία 79
ἀνακάλυψις ἐπαναστατικοῦ σχεδίου 11,
 συνωμοσίας 194
ἀνάκρασμα κη'
ἀνάκροισις θ', ι', ιδ'-ιστ', 7, 9, 13-39, 83, 87-95,
 101, 103, 107, 113, 115, 125, 133, 143, 151,
 153, 157, 161, 169, 173, 179, 185, 191, 198,
 μυστική 13, προφορική 153, σπουδαία
 111, τακτική 105· ἀνακρίσεως ἀποτέλε-
 σμα 123, βάσις 27, ἔκθεσις 151, ἐπιτάχυν-
 σις 43, ἔργον 113, περίληψις 177, πορεία
 133, 137, 153, 198, πόρισμα 7, 89, 196,
 πρακτικά 111, 125, 151, 163, 181, 183,
 πρωτόκολλα 157, σκοπός 111
ἀνάρρωσης 99, 111, 153
ἀναστάτωσις 7
Ἀνατολή ε', ιζ', 3, 7, 85, 153, 157, 179, 183
ἀναφορά 51, ἔγγραφος 49, 71
«Ἀνάχαρσις Νέος» ιγ', ιθ', κ', 3, 15, 21, 29,
 31, 35, 85, 99, 145, 149, 155, 159, 181, 185,
 196, Ἀναχάρσιδος γερμανική μετάφρα-
 σις κ', 33, 37, 162, ἑλληνική μετάφρασις
 κ', 21, 31

* Τό εύρετήριο συντάχθηκε ἀπό τὸν Δημήτριο Ἀπ. Καραμπερόπουλο.

- ἀναχώρησις 41, 83, 179
 ἀνδραγαθία 69
 ἀνδρεία 155, 181
 ἄνδρες 71, ἐλεύθεροι 49, μεγάλοι 67, τῆς φρουρᾶς 121
 ἀνδριάς κατ', καθ', λί', λιδ', μαρμαρένιος 55
 ἀνενεργήσια 73
 'Ανεξαρτησίας ἑκατονταετηρίς ε', ζ'
 ἀνεξιθορησεία λα'
 ἀνεσις κδ', 19
 ἀνθρωπος λδ', 45, 49, 55, 57, ἐπικίνδυνος 187, κακεντρεχής 163, κακῶν ἀρχῶν 187, μέγας 167, παμπόνθρος 21, ὕποπτος 161, ὑπόπτων πολιτικῶν ἀρχῶν 19
 ἀνθρωπότης 127
 ἀνομία ιθ', 45
 ἀνταμοιδία 47, 49, 69
 ἀνταποκριτής 11, 43, ἐμπορικός ιη'. δλ. καί πράκτωρ
 ἀνταρσία 169, ἀνταρσίας ὑπεράσπισις 21
 ἀντιβασιλέας τῆς Οὐγγαρίας 197
 ἀντιδρασις 115
 ἀντικείμενα (τοῦ Ρήγα) 121
 ἀντιλήφεις τῆς μοναρχικῆς διοικήσεως ι', νεωτερικά γαλλικά 171
 ἀντιμισθία 69,
 ἀντιπαράστασις 103, 165, ἀνακριθέντων 163
 ἀντίποδες λδ', 55
 'Αντώνιος 194
 'Αντώνιος Ρήγας Βελεστινλῆς ιδ', 123
 ἀξία 61
 ἀξιώμα 55, δημόσιον λα'
 ἀξιωματικός 49, 57, 75, 81, 117, 139, δημόσιος, πολιτικός 69
 ἀπαίτησις Βασίλη 121, Τουρκικής κυρεονήσεως 89
 ἀπαλλαγή ἀπό τὴν μοναρχία 33
 ἀπάντησις ιδ', 91, 93, 129, 183
 ἀπασχόλησις 161
 ἀπελευθέρωσις 139, 'Ελλάδος ιζ', 85, 133, 155-161, 167, 169, 181, 183, 191· ἀπελευθερώσεως ἀναγκαῖα μέσα 127
 ἀπόγονος ιε', 127
 ἀπόδειξις ιβ', 23, 33, 135, 161, ἀναμφισθήτητος 29
 ἀποξημίωσις 169
 ἀποκαλυπτήρια κθ'
 «Ἀποκαλύψεις περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ Ρήγα» η', ιδ', ιστ', κξ', λ'
 ἀπολογία 97, 135, 141, 197, τῆς 'Αστυνομίας Τεργέστης ι', 99
 ἀπομίμησις 165
 ἀπονομή δικαιοσύνης 123
 ἀπόπειρα αὐτοκτονίας ι', ια', 97, 99, 111, 153
 ἀπροσεξία 99, 101
 ἀποστολεύς 181, ἐπικινδύνων ἀντικειμένων 17
 ἀποστολή 93, 165, ἀντιτύπων 15, γραμμάτων 159, τοῦ Ρήγα 91, 109, 196
 ἀπόστολοι τῆς 'Επαναστάσεως ιγ'
 ἀποτυχία 129
 ἀπόφασις 7, 65, 77, 157, 'Υψηλή 193
 «ἀποχαιρετιστήρια» τοῦ Ρήγα ζ'
 'Αργένται τῆς Χίου ιζ'
 'Αργέντης 'Ιωάννης ιζ', Εὔστρατιος θ', ι', ιδ', ιε', ιθ', 3, 9, 13-25, 29-37, 43, 45, 85-89, 91, 95, 153, 155, 159, 161, 169, 175, 181, 185, 187, 194, 196, 197
 'Αργυρόπουλος Περικλῆς ια'
 ἀρεταί ἥρωϊκαι 127
 'Αριθμητικῆς βιβλίον 194, Σχολείον 145
 ἀρματα 51, 81
 ἀρματολισμός η', ιδ'
 'Αρμένιδες 57
 ἀρπαγή λα', 45, 47
 ἀρπαξ 45
 'Αρχείον 11, 45, 87, 91, 93, 97, 101, 107, 117, 121, 173, αὐτοκρατορικόν ζ', Τουρκικόν ζ', Μαυροκορδάτου ε', 'Υψηλάντου ε'
 ἀρχή 185, ἀστυνόμική 39, αὐτοκρατορική 3, 9, δηλητηριώδης 29, δημοκρατική 33, 194, δικαστική 171, ἐπαναστατική 29, ποινική 191, πολιτική 19, 187, 191
 ἀρχηγός 181, ἔξω 73, τῶν ἐπαναστατῶν 179

- Ἀρχιπέλαγος 145
 ἀρχιστράτηγος 51
 ἄρχων ἀνώτατος ί', νόμιμος 29
 ἀσθενεία 135
 ἀσθενής 83, 119
 ἄσμα -τα κα', 29, Γευνέρου κα', ἐλευθερίας
 5, ἐπαναστατικά 155, 165, 169, 185
 ἄσπρα (χρόν.) 67, 69
 Ἀστέρης Λάμπρος κα'
 ἀστέρι κη', κθ'
 Ἀστυνομία θ', ιγ', ιε', ιη' 11-15, 35-39, 43,
 87, 93, 101, 105, 115-121, 125, 135, 179,
 193, 197, 198, Βιέννης ια', 37, 196, Τεργέ-
 στης 95, 97, 101· Ἀστυνομίας Ἀνωτέρα
 Διεύθυνσις 33, 107, 183, 187, 189, γρα-
 φεία 145, Διεύθυνσις 141, 183, Διευθυ-
 ντής 105, 111, 119, ἔκθεσις ιβ', 'Υπουρ-
 γείου 151, 173
 Ἀστυνομική Ἀνωτάτη Διεύθυνσις 7, 149,
 151
 Ἀστυνομική Διεύθυνσις 5, 17, 83, 91, 93,
 97, 109, 115-121, 135, 149, 173, Ἀνωτάτη
 3, 9, 11, 177, 193, Ἀνωτέρα 39, 83, 93,
 171, 177, 179, 191, αὐτοκρατορική 7, 83,
 93, 149, 151
 ἀστυνομικός 14, 39, Pittoni 196
 ἀσφάλεια λα', 119, 123, δημοσία 43, περιου-
 σιακή λα'
 ἀτύχημα 41, 83, 97
 αὐλή στ', αὐτοκρατορική 17, ξένη 73,
 'Υψηλή 7, 131
 Αύστρια ι', κοτ', 191, 193, Κάτω 175, 183·
 Αύστριας "Ελληνες 27
 Αύστριακός ιδ'
 αὐταρέσκεια ιδ'
 αὐτοξυνούσιότης τοῦ ἔθνους 49
 αὐτόγραφον τοῦ Ρήγα κα'
 αὐτοκρατορία (κυριαρχία) κγ', λδ', 49, 63
 αὐτοκράτωρ ι', ια', ιστ', ιθ', κθ', 101, 117,
 197, 198, Γερμανίας κοτ', μισέλλην κοτ',
 Φραγκίσκος θ', 193, 196, 197
 αὐτοκράτωρ (κυρίαρχος) λαός 57
- αὐτοκτονία 93· αὐτοκτονίας ἀπόπειρα ι',
 ια', 97, 99, 111, 153
 αὐτονομία 27
 αὐτοτραυματισμός ζ', 196
 ἀφιέρωσις κζ'
 ἀφιξις 115, 117
 ἀφοσίωσις 43
 ἀφύπνισις τοῦ ἔθνους κ'
- B**
- βαθμοί πολεμικοί 81
 βάρδαροι 127
 βασιλεία 129, 133, 137, 159, 183
 βασιλείον 51-55, 67, 69· βασιλείους κάτοικοι
 57
 βασιλείου 'Αλέξανδρος ιστ', 165, 185
 βασιλέως ἐκλογή λα'
 βασίλης ιγ', 109, 121, 194· βλ. και Περοραι-
 βός, Χατζηβασιλείου
 βεβαίωσις ίατρῶν 83
 βελεστινῆς λα', 5, 9, 13, 23, 39, 91, 93, 107,
 109, 113, 119, 129-133, 141, 143, 155, 196·
 βλ. και Ρήγας Βελεστινλῆς
 βελεστῖνον κ', ή'
 βελιγράδιον ιη', κη', 177-183, 198
 βενετοί κζ'
 βεντότης Γεώργιος ιστ', ιθ', κ', 145
 βερναδότης ιδ' βλ. και Bernadotte
 βεστφαλία 167, 181
 βηλαρᾶς 'Ι. η', κγ'
 βία 85
 βιβλιοθήκη Ζαγορᾶς η', Ρουμανικῆς
 'Ακαδημίας ιθ'
 βιέννη ε', ζ', θ', ι'-ιγ', ιστ', ιθ', κδ', κοτ', 3-
 13, 17, 23, 25, 27, 33-39, 43, 45, 83-87, 93-
 105, 111-125, 129-137, 141-145, 151, 161,
 163, 173-179, 191, 193, 195-197
 βιβλιοδέτης 165
 βιβλιοδέτησις 165
 βιβλιοκρισία κα'
 βιβλίον-α ιγ', ιζ', ιθ', κ', 3, 17, 21, 29, 33, 149,
 ἀπολογητικά ιξ', Γαλλικόν 145, με γερ-

- μανικόν δέσμον 145, Ἑλληνικά ιε', 145, ἐπαναστατικά 11, ξένα ιθ', παραδοξότατα 27, ὑποπτα 3
- διογραφία τοῦ Ρήγα η', ιγ', ιστ', κε', κζ'
«Βιογραφία σύντομος» ιδ', κδ'
- «Βίοι παράλληλοι» ιη'
βλάβη 71, σωματική 83
- Βλαχία 17, 145, 155, 181, 185· Βλαχίας ἡγεμών 161, 185, προξενείον Γαλλικόν 145
- Βλαχομπογδανία κδ'
- Βλάχος-οι 51, 57
βόδι κγ', 45, 47
- βοήθεια 37, 39, 47, 93, 171, γαλλική ιε', γαλλικού ἔθνους 133, ἔξωτερη 85, ιατρική 83, ξένη ιε', 139, 161, πνευματική 83, στρατιωτική 85, πρός ἀπελευθέρωσιν τῆς Ἐλλάδος 155, 157, 167, 183
- Βολίδης Θ. κγ'
- Βόλος η'· δλ. καὶ Βῶλος
- Βοναπάρτης 123, 125, 127, 143
- Βουδαπέστη ζ', ιζ', 197
- Βουκουρέστιον θ', ιθ' κ'
βουλευταί 49
- βουλευτήριον 73
- Βούλγαρος 51
- Βουλή 63, 69· δλ. καὶ Νομοδοτικόν Σῶμα
βουνά 51
- Βουσάκης Κωνσταντῖνος κθ'
«Βραδυνή» (ἐφημ.) η', ιζ'
- Βραΐλας Ἀρμένης Ἰωάννης λ'
Βρετός Ἀ.Π. ιη'
- Βριανσόν κα'
- Βρυξέλλαι 31, 33, 159, 183
- Βρύζαντιος Λ.Κ. ιστ'
- Βῶλος 53· δλ. καὶ Βόλος
«Βωμοί» κθ'
- Γ**
- Γαλλία ιγ', ιδ', ιγ', λ', 5, 125, 137, 167, 171
Γαλλική γλῶσσα 27, 35, 49
Γαλλική Δημοκρατία ιδ', 123
Γαλλική Ἐπανάσταση ιστ', 27, 194
- Γαλλικόν Διευθυντήριον 194
γαλλικόν ἔθνος 127
- γαλλοδιδάσκαλος Peters, ι', ιδ', κγ', 133, 153, 159, 167, 171, 198· δλ. καὶ διδάσκαλος τῆς γαλλικῆς γλώσσης Kaspar Peters Γάλλος-οι η', ι'-ιγ', κζ', 7, 27, 85, 103, 123, 127, 143, 161, 198· Γάλλων μεγαλεπήδολα σχέδια 27
- γεγονότα ιε'· γεγονότων συσχέτισις 7
γενναιότης 127
γενεά 49· γενεᾶς εἶδος 57
- Γεννάδιος Ι. κδ', κε'
γένος στ', κδ', 53, 55, 65, 67, ἀνθρώπινον 127· γένους ὄφελος ιθ'
- Γερμανός κα'· Γερμανῶν πῦρ 139
- Γερόντων Βουλή 63
- Γεονέρος κα'
γεφύρια 69
«Γεωγραφία Νέα» 145
- Γεωργαφέντης Μ. ιη'
- γεωργός 47
γῆ κη', 81, Ἑλληνική 69· γῆς ἡμισφαίρια λδ', 55
- γίγας κη'
γλύπτης κθ'
- γλῶσσα κδ', 53, 67, ἀπλῆ η', κδ', λδ', 55, 145, 155, Γαλλική 27, 35, 49, Γερμανική 25, Ἐλληνική ιθ', λδ', 3, 25, 27, 49, 55, Ἰλλυρική 157, Κουτσοβλαχική η', Σερβική 157, Ρουμανική ιθ'
- γλωσσικόν ξήτημα κδ'
- γνώμη 53, 57-65, 71, 77, 91, τῆς Πύλης 171, στερεά 177, 183
- γνωμοδότησις ιατρική 91
- γνωριμία 21
- γνῶσις τῶν γεγονότων 25, τῶν ἐπαναστατικῶν 11, τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου 153, 157, 169, 183
- Γούδας Ἀν. ιη'
- Γραικογάλλοι κε'
- Γραικοί κοτ'; ζηλωταί κε'
- γράμμα (έπιστολή) ιδ', συστατικόν 157, 159, 187

- γράμματα λβ', 47
 «Γράμματα 'Ελληνικά» κα'
 γραμματέας η'
 Γραμματεία Αύτοκρατορική 131
 γραμματεύς ήγεμόνων 123
 γράμματα 43
 γραμματική ιθ'
 γραμματικός 59
 Γραφείον. ἀστυνομικόν παρακαταθηκῶν 109, Πολιτικόν 89, 91, 109, 175
 γράψιμον λα'
 γρυφότης κδ'
 γυρισμός κθ'

Δ
 δάκρυα κστ'
 δακτυλιόλιθος 145
 Δαλματία ι', 39, 93, 107, 115
 δάνεια 51
 Δανήλ μοναχός 145
 δανιστής λβ', 51
 δαπάνη 85
 Δασκαλάκης 'Απ. η', ιδ', κδ'
 Δάφνης Στέφανος κη'
 Δε Βιάζης Σ. κγ'
 δέκαρχος 51
 Δελτίον τῆς 'Ιστορικῆς καὶ 'Εθνολογικῆς 'Εταιρείας τῆς 'Ελλάδος η'
 δέματα 149
 δένδρον κη'
 δεσμά 139
 Δεῦτε παῖδες τῶν 'Ελλήνων κγ'-κστ'
 δήλωσις 109, 143, 169
 δήμος κστ'
 δημοκρατία 5, 27, 33, 53, 61, 67, 69, 71, 73, 77, 79, Γαλλική ιδ', 123, 125, 141, 'Ελληνική 53, 69· δημοκρατίας διερμηνεύς 123, δυνάμεις 81, ἐγκαθίδρυσις 33, εἰσοδήματα καὶ ἔξοδα 67, 69, πλάσα 75, ὑπηρεσία 123, χῶραι 71
 δημόσια ἔργα 69
 δημοσίευμα κδ', ἐπαναστατικόν θ'
 δημοσίευσις η'
 δημόσιον λα'
 διαβατήριον 3, 9, 17, 29, 33
 διάδημα 107, 143
 διαγωγή 3, 67
 διάδοσις ἐντύπων 171, Θουρίου κδ', ίδεων τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως 194
 διάδοχος 61
 διάθεσις 111
 διακήρυξις λ'-λβ', γαλλική λ', Ρήγα λα'
 διακυβέρνησις 43
 διαλεκτής 57
 διάλεκτος 57
 διαμερισμός 67, 69
 διανοητικότης 171
 διανυκτέρευσις 19
 διασκευή Ἑλληνική 165
 διαταγή 109, 117, 151, κυβερνητική 143, ψήφηλή 39, 41
 διατίμησις 119
 διατύπωσις 191
 διαφέντευσις κθ', 79
 διάφορον λβ', 51
 διαφύλαξις 101
 διαφώτισις 39, 163
 διδάκτωρ Ιατρικῆς 87
 διδασκαλία κστ', λβ', 55
 διδάσκαλος 55, Γαλλικής γλώσσης 181, 183
 διεκπεραιώσις 11, 13, 99, 107, 115, 123, 133, 139, 151, 175, 177, 179, 193
 διεκπεραιωτής 19, 151
 διένεξις 19
 διερμηνεύς 143, Δημοκρατίας ιδ', 123, 125
 Διευθυντήριον ιγ', ιζ', Γαλλικόν 85, 194
 δικαιοδοσία 125
 δικαιολογήματα 45
 δικαιολογία ιε', 93, 163, 185
 δίκαιον-α λα', 47, 49, 55, 61, 63, 67, 91, τοῦ ἀνθρώπου 5, διεύθυντινόν λβ', ίσον 49, τοῦ πολίτη 51, φυσικόν λα'
 δικαιοσύνη 53, 123, 129, ἐγκληματική 77, ποινική 125, πολιτική 75
 δικαιώμα λα', λβ', τοῦ ἀνθρώπου λ', λα', ίδιοκτησίας λα', λαϊκόν 29, τοῦ πολίτη λ', φυσικόν λ'. δικαιον
 δίκη ιε', 123· δίκης διατυπώσεις 173

- δικαστήριον ιε', 189, ἀνώτατον 125, ποινικόν
 143, 171, 189, πολιτικόν ιθ', 175, 177, 183
 δικαστής 75, 171, 189
 διοίκησις θ', ι', 7, 49, 51, 55, 57, 61, 97, 103,
 125, 143, αὐστριακή ι', θ', γενική 67, 73,
 κεντρική 75, Νέα πολιτική κδ', πολιταρχ-
 χική 75· διοικήσεως κινήματα λα', ψυχή
 53
 διοικητήριον 71, 73, ἐκτελεστικόν 71, 73,
 75, 79, 81· διοικητηρίου Ἐπίτροπος 73,
 μέλη 71
 διόπτρα (τηλεσκόπιον) 147
 διορθώσεις 21
 δισάκκιον 147
 δισταγμός ια', 23
 διχόνοια κε'
 δίωξις ποινική 41
 δόξα κε', κθ', παλαιά ιθ', 127
 δόσιμον λα', 47, 49, δημόσιον 79, δοσιμά-
 των εἴδη 67
 δοσοληψία 19
 Δούκας Κωνσταντῖνος ι', ιστ', 19, 29, 31, 35,
 37, 153, 157, 161, 169, 183-187, 193, 196
 δουκάτα 129, 161
 δουλεία ιθ', λδ', 61, 127· δουλείας ζυγός
 κστ', 127
 δούλευσις 55, τοῦ πολέμου 81
 δούλος 47
 Δούναβης κη'
 δοχεῖον 147
 δράματα κξ'
 δράστης 137, 141
 δρόμος κα', κθ', 51, 69
 δύναμις 29, 79, ἀρματωμένη 81, δημοκρα-
 τίας 81, δημόσιος 81, ἡνωμένη 155, ξένη
 69, 185
 δωμάτιον ι', 41, 43, 83, 91, 93, 119
- E
- Ἐεροῖος 123
 ἔγγραφον-α ζ', η', ι', ια', κστ', 13, 77, 95, 99-
 103, 109-115, 119, 123, 125, 129, 133, 151,
 196, 197, ἀνακτορικόν 103, ἀνέκδοτον ε',
 διοικητικόν 135, ἐλληνικόν 3, νέα θ', ια'-
 κγ', Μαυροκορδάτου ια', πρῶτα θ', ιδ',
 Legrand-Λάμπρου ζ', .ιβ'-ιη', κα'-κγ',
 194, 195
 ἐγκάλεσις 69, 77
 ἐγκάτοικος λα', 47, 77
 ἐγκλημα 45, 65, 125, 191, ἐπιτρόπων τοῦ
 ἔθνους 49, κατά τοῦ κράτους 171, 189·
 ἐγκλήματος ἔνοχος 171, ἔργον 79, σκο-
 πός 79, «σῶμα» 3, 9, 101, φύσις 123
 ἐγκληματίας 103, 125, 171
 ἐγκληματικά 67
 «Ἐγκόλπιον» 165, 185, στρατιωτικόν ιστ',
 κα'. «Ἐγκολπίου χειρόγραφον 185
 ἐγκρισις 185
 ἐγκύλιος εἰς ἀστυνομικάς ἀρχάς 39, λογο-
 δοσίας 187, ὑψηλή 163
 ἐγκώμιον 167
 ἐγχειρίδιον θρησκευτικόν ιθ'
 ἔθνος ιθ', κδ', κε', κστ', κθ', 59, 61, 65-69, 73,
 79, 81, 125, αὐτοτελές 191, βάρδαρον
 137, γαλλικόν 133, 187, Γάλλων 127,
 ἐλεύθερον 29, 47, ἐλληνικόν 19, 24, 33,
 103, 163, 165, ἔνδοξον 127, ἔχθρικόν 67,
 ξένον 137· ἔθνους δύναμις 49, ἐπίτροπος
 49, ἔξουσία 49, κοινόν συμβούλιον 57
 εἰδησις ζ', ιε', ιστ', ιθ', 11, 73, 75, 89, 117,
 119, 131, δυσάρεστος 95, ἐπιλήψιμος ιζ',
 ιστ', ίδιωτική θ', σπουδαιοτάτη 9
 εἰδοποίησις 39, 193, 196
 εἰκοτολογήματα ια'
 εἰκών Μεγάλου Ἀλεξάνδρου κ', 155, 159,
 181, τοῦ Ρήγα λ'
 εἰρήνη 73, 81· εἰρήνης κοιταί 77, συμβατι-
 κοί 77, συνθῆκαι 69
 εἰσοδήματα 47
 ἐκατόνταρχος 51
 ἐκδίκησις κε', κστ', 137
 ἐκδοσις 95, 163, 185, 197
 ἐκθεσις ι', 11, 25, 27, ἀνακριτική 3, 183,

- Ἀστυνομίας 198, ἀστυνομική 19, 83, 91,
 δραχεῖα 25, 27, 95-99, πρώτη θ', εἰς Με-
 γελαιούτατον 173, πεπραγμένων 143,
 ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν 126, χειρουργι-
 κή 83· ἐκθέσεως ἀντίγραφον 117, περιε-
 χόμενον 27, 35
 ἐκκαθάρισις δικαιοστική ιζ'
 ἐκκένωσις τῆς πόλεως 123
 ἐκκλησία ὁρθόδοξος 181
 ἐκλέκτωρ 63
 ἐκλογή 59, 61· ἐκλογῆς ἄδεια 57
 ἐκπαιδευσις λδ'
 ἐκπληξις ε'
 ἐκχυσις κστ'
 ἐλαιογραφία 147
 ἐλατήριον τοῦ ἐπαναστατικοῦ σχεδίου 97
 ἐλεος κδ'
 ἐλευθερία ιζ', ιη', κδ', κζ', κθ', λα', 3, 9, 11,
 15, 19, 27, 45, 49, 71, 85, 127, 165, 167,
 ἀρχαία 155, Ἐλλάδος ιε', ιζ', 35, 163, 169,
 187· ἐλευθερίας ἄσματα 5, ἀρχαὶ 85, ἰδέα
 ια', 7; κηρυξ κζ', λόγος κζ', μάρτυρες ε',
 κστ', πνεῦμα 35, 191, τραγοῦδι 31, 35
 «Ἐλεύθερον Βῆμα» ιστ'
 ἐλευθεροστομία 17
 ἐλευθερουδάκη Λεξικόν ιστ'
 Ἐλλάς ε', στ', ιγ', ιε', ιστ', κγ', κε', κστ', λα',
 37, 55, 85, 137, 139, 171, 179-185, ἀρχαία
 ιθ', 145, ἡ κυρίως 155, 179· Ἐλλάδος ἀνε-
 ξαρτησία στ', ἀπελευθέρωσις 155, 157,
 167, 183, ἐλευθέρωσις 85, μεγαλεῖον 29
 «Ἐλλην-νες ί', ιδ'-ιε', ιζ', κ', κστ', κζ', λδ', 5-
 19, 23, 27, 31-27, 57, 81, 83, 103, 109, 115,
 121, 127, 131-137, 147, 151-155, 159, 163,
 169, 179, 181, 185, 187, 191, 193, 196, Βελε-
 στινλῆς 95, 101, 107, 109, 113, 151, 153,
 ἐλεύθεροι ιε', 139, ἐμποροι 9, 29, κρατη-
 θέντες 25, 85, Ὁθωμανοί ὑπήκοοι 148,
 175-179, 181, μέ φουσκωμένα κεφάλια 29,
 φυλακισμένοι 29, 33, 117· Ἐλλήνων ἀπλή
 γλῶσσα 67, παλαιά καὶ σημερινή κατά-
 στασις 181, παῖδες κγ'-κστ', φίλοι 155
- Ἐλληνίς 55, 81
 Ἐλληνισμός λδ'
 Ἐλληνισμός (ἀρχαϊσμός) κδ'
 ἐλπίς ιγ', 19
 ἔμβασμα 69
 Ἐμμανουὴλ ιη', Ἰωάννης 145, 153, 155,
 163, 165, 169, 181, 185, 194, Παναγιώτης
 θ', 153, 155, 181, 194
 ἐμπιστοσύνη 17, 55, 99, 155
 ἐμπόδιον 49
 ἐμπόρευμα 43
 ἐμπόριον 25, 43, 175, 177· ἐμπορίου διακο-
 πή 13, τρόπος πληρωμῆς ιη'
 ἐμπορομεσίτης 193
 ἐμπορος ιζ', 3, 13-17, 29, 33, 109, 165, 167,
 181, 183, 185, 193, "Ἐλλην 3, 5, 15, 153
 ἐνδιαφέρον 141
 ἐνθουσιασμός ιε', ιη', κζ'
 ἐνθύμησις μεγάλων ἀνδρῶν 67
 ἐνοχὴ 163, 196· ἐνοχῆς ἐνδείξεις 133
 ἐνόχλησις 49
 ἐνοχος 23, 153
 ἐντολή 89, 93, 117, 135, 141, 177, 191, 193,
 αὐτοκρατορική 105, "Υψηλή 37, 87, 103,
 193
 ἐντυπα 5, 7, 17, 21, 23, 39, 149, 153, Ἐλληνι-
 κά 19, 133, ἐπαναστατικά 15, 37, 39, 171,
 187, 189, ἐπιλήψιμα 15, κακόβουλα 189,
 ύποπτα 153· ἐντύπων ἀνάγνωσις 19,
 διάδοσις 171, ἐκδοσις 185
 ἐξαιρεσις 47
 ἐξέτασις 83, 95, ἵατρική 41, Ὅψηλή 173
 ἐξοδα 69, 81, ἀκανόνιστα 69, δημόσια λδ',
 55, τακτικά 67
 ἐξομολόγησις 111
 ἐξορία ζ', ια', ιε', 198
 ἐξουσία 47, 171, αὐτοκρατορική 53, τοῦ
 ἔθνους 49, πολιτική 191, προσωπική 73,
 τουρκική 85, "Υψηλή 43
 ἐξύφανσις σχεδίου 183
 ἐξωτερικόν 25
 ἐօρτασμός ε'

- ἐπαγρύπνησις 99, 137, 141
 ἐπανάστασις ιδ'-ιδ', ιστ', ιζ', 7, 19, 51, 85,
 103, 127, 139, 153, 155, 161, 169, 187,
 Γαλλίας λ', Γαλλική ι', κδ', γενική 155,
 εἰς τὴν Ἑλλάδα ιε', 161, Ἑλληνική η',
 ιδ', ιδ', κδ', μεγάλη 139, σχεδιαζομένη
 179· ἐπαναστάσεως ἀγωνιστά λ', διεξα-
 γωγή 155, 157, δργάνωσις 183, παρα-
 σκευή 3, 157, περίπτωσις 185, προπαρα-
 σκευή 153
 ἐπαναστάτης ιδ', 103, Ἑλλην 155
 ἐπαρχία 27, 33, 53, 67, 71, 75, αὐτοριακή 7,
 43, τουρκική 43, 55, 155, 179, Τουρκικοῦ
 κράτους 29
 ἐπεισόδιον 121
 ἐπέμβασις 194, ξένης δυνάμεως 185
 ἐπιθεσιαίωσις 49
 ἐπιθίδασις 93
 ἐπίθλεψις 7, 41, 91, 117
 ἐπίγραμμα ιθ', ἀρχαιόκον κ'
 ἐπίδειξις κδ'
 ἐπίδρασις 191
 ἐπιδρομή 51
 ἐπιείκεια 123
 ἐπιθεώρησις 141, πολιτική η'
 ἐπιθεωρητής 61, 137
 ἐπιθυμία 27
 ἐπικοινωνία 135, 141
 ἐπικράτεια 187
 ἐπίκρισις 61
 ἐπικύρωσις 65, 69
 ἐπικυρωτής 81
 ἐπιμέλεια 119
 ἐπιπεδογραφία κ'
 ἐπιπλα 41
 ἐπίσκοπος 103
 ἐπιστήμη ζ', 55
 ἐπιστολή-αί ιδ', ιδ', ιε', ιη', 31, 37, 89, 123,
 125, 133, 159, 183, 198, ἀχρονολόγητος
 θ', γερμανική 159, Εὐγενίου 145, Κοραῆ
 κδ', πρωτότυπος 3, 161, τοῦ Ρήγα 185,
 198, συστατική 133· ἐπιστολῶν ἀντίγρα-
 φον 131, κυκλοφορία 91, περιεχόμενον
 ιδ', πρωτότυπον 133
 ἐπιταγή ύψηλή 153
 ἐπιτήρησις 3, 13, 41, 43, 183, ἀστυνομική 13
 ἐπιτροπή 21, 87, 169, ἀνακριτική κδ', 27,
 85, 111, 119, 129-133, 139, ἔξετασική
 113
 ἐπίτροπος 79, ἀξιόπιστος 97, ἀστυνομικός
 109, 133, αὐτοκρατορικός 3, 39, 93, 107,
 115, ἔθνους 49
 ἐπιχειρήσις ἐπαναστατική 7
 ἐπιχειρηματικότης λδ'
 ἐπίπονία πατριωτική κζ'
 'Ἐπτάνησος ιγ', κοτ'
 ἐρανος λ'
 ἐργασία 47, ἐμπορική 43, 45, 89, 91, ἐπανα-
 στατική 181
 ἐργάτης 31
 ἐργον δημόσιον 69, ἐθνεγερτικόν ιθ', Νο-
 μοδοτικού Σώματος 67, τοῦ πνεύματος
 ιε', τοῦ Ρήγα ε', η', ιθ', φιλοσοφικόν ιθ'
 ἐργόχειρον 55
 ἐρευνα 5, 7, 11, 13, 35, ἀληθείας 111, λεπτο-
 μερής 41, σπουδαία 15, σωματική 41, 83
 ἐρειστώντον 41
 ἐρήμωσις κοτ'
 «Ἐρμῆς ὁ Λόγιος» ιστ', κε'
 ἐρως πατρίδος κα'
 ἐρώτημα 151
 ἐρώτησις 21
 ἐταιρεία ιγ', 29, 159, ἐπαναστατική ιδ', ιγ',
 μυστική ιδ', ιδ', 194, Φιλική ιδ'. ἐταιρεί-
 ας Ἰδρυσις ιδ'
 ἐταῖρος ιγ'
 'Ἐφετεῖον 143
 ἐφημέριος 135, 141
 «Ἐφημερίς» θ', ιστ', ιζ'
 ἐφημερίς 157, Ἑλλάδος 197, Ἑλληνική 95,
 197, «Ρήγας Φεραίος» λ'
 ἐφοδος 79, 81
 ἐχεμύθεια 169
 ἐχθρός 139

Εύγένιος ἀρχιεπίσκοπος 145

εὐγνωμοσύνη ε'

εὐδαιμονία 57

εὐήθεια 21

εὐημερία 161

εὐθύνη 185, Ἀστυνομίας 197

εὐλάβεια 123

εὐμένεια 89

Εὐρώπη 123, 127

εύταξια 59, 69, 81

εὐχαρίστησις 187

Z

Ζαδίρας Γεώργιος ιστ', κξ'

Ζαγορά Θεσσαλίας η', λ', 123· Ζαγορᾶς
Σχολή καί Βιβλιοθήκη η'

Ζάκυνθος κγ', κξ'

Ζαλοκώστας Γεώργιος κξ'

Ζαμπέλιος Ιωάννης στ', κξ'

ζαμπητλήπι (ἀστυνομία) 59

Ζάρα 3, 15

Ζαρδός Νεόφυτος 167

ζῆλος διά τήν ἐλευθερίαν 167, 187

ζημία 89, 173

ζήτημα γλωσσικόν κδ', περὶ Ρήγα 197· ζη-
τήματος σπουδαιότης 111

ζήτησις ἔγγραφος 81

ζυγός 127, 167, τουρκικός 29, 161, 163

ζωή 47· ζωῆς τρόπος 47

H

ἡγεμών τῆς Βλαχίας 161, 185

ἡδη 191

ἡθική 27, στιχουργία ιστ'

ἡθικόν 111

«Ἡθικός τρίπους» δλ. Τρίπους Ἡθικός

ἡμερολόγιον δερμάτινον 147, Μακεδονι-
κόν η'

ἡμισφαίρια τῆς γῆς λβ', 55

Ἡπειρος ιγ', ιστ', κη', κθ'

ἡπιότης 19

ἡρωες κξ'· ἡρώων μνήμη ε'

ἡρωϊσμός 127

ἥσυχία 69, κράτους 191, Μοναρχίας 33, 105,
107

Θ

θάλασσα 69, 81

θάνατος ι', κδ', κστ', κξ', 111, 194

θάρρος 127, 167

θέλημα 47, 49

θέλησις 47, 59

θεμέλιον 59

θεοί κδ'

Θεοτόκης Σπ. κε'

Θεοχάρης Γεώργιος ι', ιε', 19, 29, 31, 33, 35,
37, 153, 157, 159, 169, 181, 183, 185, 187,
193, 196, 198, Νικόλας ιστ'

θεραπεία ι', 83, 93, 119, 129

Θεραπειά (Κωνσταντινουπόλεως) κ'

θεριά κδ'

θερμοκέφαλος 193

θερμόμετρον 147

Θεσσαλία κ', 53, 123, 194

θεωρία νομική λα'

θήκη ξύλινη 147

θηρίον 127

θησαυρός δημόσιος 79

θησαυροφυλάκιον 79, 81

θούρια ἄσματα ιγ'

Θούριος ὕμνος κδ', κγ', κδ', κε', κστ', 155,
179

θράσος 169

θρησκεία 27, 53, 57, 191· θρησκείας ἔξαιρε-
σις 53, 57

θυλάκιον 19

θῦμα 129

I

Ιάσιον 87, 131

ἰατρική 29· ίατρικῆς διδάκτωρ 87, σπουδα-
στής 181, 194, φοιτητής 29

ἰατρός η', ιθ', 19, 29, 33, 41, 87, 95, 119, 129,
135, 141, 153, 181, 198, διπλωματοῦχος

- 17, στρατιωτικός 119· ίατροού βεδαίωσις
 83, συμβουλή 109
 ίατροφιλόσοφος ιζ'
 ίδεα-αι 65, Γαλλικής ἐπαναστάσεως 194,
 δημοκρατικαὶ ἵ, ἐπαναστατική 11, με-
 γάλη η'
 ίδιοκτησία λα'
 ίδιότης τοῦ πολίτου λα', λβ'
 ίδιοφυῖα ιβ'
 'Ιδρωμένος Ἀνδρέας κδ'
 ίερεύς κε'
 'Ιλλυρική (σερβική) γλώσσα 157
 'Ιππικόν 177, 179
 ίστοτης κδ', λα', 3, 9, 11, 15, 19, 27, 35, 127
 ίστορία ιβ', ἐπικίνδυνος ἐπαναστατική 115,
 τῆς ζωῆς 55, Νεοελληνική πολιτική η',
 νομικής θεωρίας λα', δλων τῶν καιρῶν
 127, Πολιτική η', σύγχρονος κ'
 «Ιστορίαι τῶν ἀνθρωπίνων πράξεων» κδ'
 ίστορικοί ιβ'
 ίσχυρισμός ιδ'
 'Ιταλία ιγ', ιδ', 155, 181
 'Ιταλική γλώσσα 49
 'Ιταλός κα', ποιητής κξ'
 'Ιωάννου Φίλιππος κθ'

K
 καθηγητής ε', θ', 31, 194
 καθῆκον ε'
 καθολικός (θρησκ.) 167
 Καϊμακάμης Βελιγραδίου 179, 181
 Καινὴ Διαθήκη 149
 κακία κε'
 Κακοσουλιῶται 155, 179
 κάλαμος Ἑλληνικός λβ', 55
 Κάλδος Ἀνδρέας κβ'
 καλόν κοινόν 45
 Καμηλάρις Ρήγας 195
 κανάλια 69
 καναπές ι', 41, 91
 κανδηλανάπτης 181
 Κανδηλῶδος Τ. η'
 κανονιοδολισμός 139
 κανονισμός πολεμικός 165, 185
 Καπετίδαι 137
 καπνοσυρίγγων ἔμπορος 167
 Καποδίστρια οἰκογένεια ζ'
 καράδια κη', 69
 Καραβίας Ἀχ. κη'
 Καραβίδας Κ. η'
 Καρατζᾶς Ἰωάννης ια', 103, 105, 117, 153,
 155, 169, 181, 197
 Καραχάλιος Δ. η', ιζ'
 καρδία κα', κδ'
 καρτερία 167
 καρφίτσες 149
 Καστοριά ιε', 159
 Καστόρχης Εὐθύμιος κθ'
 καστρα κη'
 καταγγελία θ', ιγ', 3, 171· καταγγελῶν
 ἔκθεσις 11, 13, 15
 κατάθεσις 93, 169, μαρτυρική 157, 159, 167,
 169, Ρήγα 37, 39, 89, φυλακισμένων
 Ἐλλήνων 131, Peters 183
 κατάλογος 121, 149, 151, ἐντύπων τοῦ Ρήγα
 198, ἀντικειμένων τοῦ Ρήγα 145, 147,
 198, ἀντικειμένων καὶ μετρητῶν παρά
 τοις ἀνακρινομένοις 39, φορολογικός λα'
 καταμέτρησις τῆς πολιτικῆς τιμωρίας 191
 κατανόησις τοῦ ἔργου τοῦ Ρήγα κ'
 καταπότια κθ'
 Κάταρο 3, 39
 κατάροιψις τῆς θρησκείας, τῆς ἡθικῆς καὶ
 τῆς πολιτείας 27
 κατάστασις δουλική 163, κρατῶν 103, πα-
 λαιά καὶ σημερινή 155, Ρήγα 196, τραυ-
 ματισθέντος 97· καταστάσεως πληροφο-
 ρίαι 135
 κατάστημα Ἀργέντη ιη', ιθ', 91, 196-198,
 ἀστυνομικόν 19, τῶν τυπογράφων Πουλ-
 λίου καὶ Pichler 37· καταστήματος διατή-
 ρησις 89, διευθυντής 43, καταστροφή 45,
 μέτοχοι 89, 107, φροντισταί ιη', ιθ', 45, 89,
 91, 126, 197
 κατάσχεσις κ'
 κατάχρησις 73, 81

- καταχώρισις 19
 κατηγορία 7, 21, 93, 123, 135, 141, 155, 185·
 κατηγορίας ἔλλειψις 137
 κάτοικος κδ', λα', 47, 55, 57, 59, 61, 85, 155,
 179, δασιλείου 51, προκομμένος 61
 κατοικία 'Αργέντη 35, Ρήγα 21
 κατοχή ἀντιτύπων 167
 καῦμός κδ'
 καφενεῖον 169, 187
 Κέρκυρα ζ', λ'
 κεφάλαιον λδ', 51
 κῆπος 47
 κιβωτία θ', ιγ', 3, 7, 9, 15, 17, 37, 39, 109,
 133, 145, 149, 151, 153, 198
 κινήματα 67
 κίνησις ἐπαναστατική ι', 181
 κλειδί 41, 147
 κλῆρος 61
 κλίνη 83, 91
 κλωστή 147
 Κοβενχύλλερ στρατάρχης κα'
 κόκκαλα κ'
 κοιλάς κα'
 κοινόν ἑλληνικόν ε'
 κόλασις 127
 κόμη κ'
 κομβολόγια 147
 κομιστής 123
 κομψοτέχνημα 147
 Κονσόλος 73
 Κοντογιάννης Π. ιη'
 Κοραής 'Αδ. κδ'-κστ'
 «Κοράκοι τρεῖς» 161
 Κορδάτος 'Ι. η'
 Κορωνίδς 'Αντώνιος ι'-ιδ', ιδ', κα', 3, 7, 11,
 13, 37, 39, 93, 107, 113, 115, 121, 131, 153,
 155, 161, 181, 194, 196, 197
 κόσμος 41
 Κόσσος 'Ιωάννης κθ'
 κοτζιαμπασίδες 59
 Κούμας Κων. κδ'
 κουτάλια 147
 κράτησις 9, 19, Βελεστινλή 7, 9, 93, 131,
 141, 189, διοικητική 113, 'Ελλήνων 95
 κρατητήριον διστυνομικόν 19, 103, 175,
 Τεργέστης 185
 κράτος 9, 41, 103, 171, 189, 191, 193, Αὐστρια-
 κόν 43, γειτονικόν 191, δυτικόν 7, ἔξωτε-
 ρικόν 181, 'Οθωμανικόν 7, 103, ἔνον 169,
 171, 187, Τουρκικόν 29, 191· κράτους ἡσυ-
 χία 191, κατάστασις 141, Σύμβουλος 109,
 123, 129-133, συμφέρον 45
 Κρεατσούλης Καλλίνικος ιη'
 κρεβδάτι 41
 Κρέμος Γεώργιος ιστ', κζ'
 κρεοπώλης 125, 143
 Κρήτη κη'
 κρίσις 45, 55, 57, 71, ἀνωτέρου δικαστοῦ 171
 κρισιολογήματα 77
 κρισιολογία 57, 77
 κριτήριον ἀνώτερον 77, ἐγκληματικόν 79,
 καθαιρετικόν 79· κριτηρίου μέλη 79
 κριτής 73, 79, αἰρετός 77, ἐγκληματικός 57, 79
 κριτική ιβ'
 κτένιον 147
 κτήματα 47
 κτίριον 67, 69
 κτυπήματα εἰς τὴν πλευράν 41
 κυβέρνησις Γαλλίας 137, λαϊκή ιη', 25, 29,
 Τουρκική 89, 137
 Κυριακού 'Αριστείδης κζ'
 κυριαρχία 27· δλ. καὶ αὐτοκρατορία
 κυριαρχος λαός δλ. αὐτοκράτωρ λαός
 κύρος 61, 77
 κῶδιξ δημόσιος 55
 Κωλέττης 'Ιωάννης κζ'
 Κωνσταντᾶς Γρηγόριος ια', 195
 Κωνσταντινούπολις ιστ', ιζ', κ', 107, 165,
 185, 197· Κωνσταντινουπόλεως ἐπιπεδο-
 γραφία κ'

Λ

- λάθος 73, 81
 Λάμπρος Σπυρίδων ε', η', ιδ', ιστ', κγ', κε'-
 κστ', λ'

λαός κγ', 27, 49, 59, 63, 65, 71, 127, 169, αὐτοκράτωρ 49, 57, Βαλκανικός λ', τοῦ βασιλείου 61, Ἐλληνικός κδ', 53, 71, ἥρωϊκός 127· λαοῦ ἀπεσταλμένος 57, ἀφύπνισις ιθ', διαιρεσις 53, τά δίκαια 51, τό πνεῦμα 29, συναθροίσεις 75
λατρεία 53
λεβεντιά κη'
Λειψία ιε', ιστ', 153, 183
λέξεις ἐπαναστατικά 3
λευθεριά κη' δλ. καὶ ἐλευθερία
λίθος πολύτιμος 145
λιμήν 69, 141
λογαριασμός λα', 47, 49, 69, 75, 79, 81, 119, 177, 197
λογική 41
Λόγιος Ἐρμῆς ιστ', κε'
λόγιος ιθ'
λογιστής 17, 153, 181
λογοδοσία τοῦ Πανεπιστημίου κθ'
«Ἄργοι καὶ ἀναμήσεις ἐκ τοῦ Βορρᾶ» η'
«Ἄργοι καὶ ἄρθρα» η', λ'
λογοκρισία ιη', 121, 149, 163, 165, 185, 187· λογοκρισίας ἔγκρισις 163, ἔγκυκλιος 187, γραφεία 149
λογοκριτής 163
Λόγος πρωτανικός ια'
Λοιμώδος Κωνσταντίνος λ'
λύπη ι', 91
λύσσα 137

M

μάγια κθ'
Μαγιώτης Ἀνδρέας 17-23, 29, 31, 194· δλ. καὶ Μασούτης, Μακώτης
Μαγνησία 53
μάθησις 47
Μακεδονία ιστ', κη', 155, 159, 163, 169, 179
«Μακεδονικὸν Ἡμερολόγιον» η'
Μακρυνίτζα 53
Μακώτης 33· δλ. καὶ Μαγιώτης, Μασούτης
Μαμμάρας ἔμπορος 161, 185, 195

Μάνη ιδ'
Μανιάτης ιγ', ιδ', 155, 179
Μανούσης Γεώργιος 169, 187, 195
Μανσόλας γερουσιαστής ια'
μαξιλάρι 147
Μαργαρίτης Κ. ιδ'
Μαρμοτέλη κα'
Μαρτίνοβιτς 11, 103, 194
μάρτυρες κξ', 25, 35, τῆς ἐλευθερίας κστ'
μαρτυρία ια', ιθ'
μαρτύριον τοῦ Ρήγα ε', η', ιδ', ιστ', κξ', λ'
Μασούτης Ἀνδρέας ιθ', ιη', 35, 37, 45, 91, 153, 157, 175, 177, 181, 183, 194, 196-198· δλ. καὶ Μαγιώτης, Μακώτης
Μασσαλία ιγ', 85
«Μασσαλιῶτις» 161, 167
ματιά κθ'
ματογυάλια 147
Ματσούκας Σπ. κη', λ'
Μαυρογένης Ἰωάννης η', θ', ιγ', ιδ', 29, 33-37, 85, 159, 161, 183, 196
Μαυροκορδάτος Ἀλέξανδρος ὁ ἔξ Ἀπορρήτων ια', Φιραφῆς ια', Μαυροκορδάτου ἀρχεῖα ζ'
Μαυρόπουλος Χρ. λ'
μάχαιρα ἀνατολική 147, τοῦ δήμου κστ'
μαχαιράκι 41, 43, 91
μαχαῖρι ι', 41, 147
μάχη 127
μεγαλεῖον 29, Ἑλλάδος 33
Μέγας Ἀλέξανδρος κ', 145, 155, 159, 181
μειδάν - ἀγιονοῦ (χορός) κ'
μελανοδοχεῖον 147
μελέται περὶ Ρήγα η'
«Μέλλον» (ἔφημ.) κθ'
μεσολάβησις ιδ', 143
μέσον προπαρασκευαστικόν 179, ταχυδρομικόν λδ'
μετάδοσις 161
μετακίνησις 113
μετάλλια ιη'
μέταλλον 147

- μέταξα 147
 Μεταστάσιο κα', 145
 μέτρα ἀναγκαῖα 25, 41, 177, 193, 198, κυ-
 βερονητικά 5, ληφθέντα 5, 35, 101, 111,
 προληπτικά 113, 121, 141, προφυλακτι-
 κά 97, 179, φρόνιμα 69
 μετρητά 41, 43, 109, 119
 μέτρον ἀρχαῖον (μουσ.) κβ'
 μεταφορά 41, 87, 115, 175, 179, 198, ἀσθε-
 νοῦς 93, Κορωνιοῦ 121, 129, 197, κρα-
 τουμένων 175, Ρήγα ι', 41, 93, 103, 109,
 113, 119, 196, 197, Τουρούντζια 197
 μετάφρασις ιθ', κα', κβ', κδ', 25, 125, 167,
 187, 196, γερμανική κ', κγ', 31, 35, ἐλλη-
 νική 35, λογοτεχνική κα', Νέου Ἀνα-
 χαρσίδος 196, πολιτεύματος 196, προκη-
 ρύζεως 25
 μεταφραστής 73
 μεταχείρισις ι', 49, 101
 Μικρά Ασία κβ'
 «Μικταί σελίδες» κε', κστ'
 μισθός 47
 μίσος κθ', 157, 169, 183, 187
 Μιχαλόπουλος Φ. η', ιβ', ιδ', κγ', κστ'
 μνήμη 19, ἥρωων ε', προγόνων 127
 Μοδέννα κα'
 Μολδαβία 145, 155, 181
 μολυβδίδα 147
 μονάρχης 5, 35
 μοναρχία 33, 105, 107
 μοναστήρια 155, 179
 Μονεμβασία κα'
 Μορέας 85, 155, 179
 Μουσουλμάνος κε'
 μπόρα κη'
 μυστικούμβουλος 117
- N**
- Ναπολέων ι', ιγ'
 «Ναύτης πρώτος» κα'
 ναυτική 55
 «Νέα Ἑλλάς» ιστ', κζ'
 νεανίας 169
- «Νέος Ἑλληνομνήμων» ζ', η', ιστ', κγ'
 νήσος 155, Μεσόγειος κβ'
 Νικαρούσης Α. η', θ'
 Νικολίδης Δημήτριος Ιατρός θ', 15-21, 29,
 33, 153, 155, 161, 181, 196
 Νικολόπουλος Κ. κζ'
 Νιώτης Ἀντώνιος 3, 17, 153
 «Νομαρχία Ἑλληνική» κζ'
 νομοθεσία 49, 67, 191, κοινωνική λα', ποινι-
 κή 189
 νομοκράτωρ δημόσιος 57
 νόμος κβ', λβ', 41, 45, 49, 55, 63-67, 71, 73,
 77, 79, 125, δημοκρατικός 5, διορισμένος
 57, ἐγκληματικός 75, ειδικός 171, 189,
 πολιτικός 75, προβαλλόμενος 71, προ-
 βληθείς 63, τυπικός λα': νόμου ἀπραξία
 73, ἔννοια λα', σκοπός 71, συνδρομή 51
 νοσοκομείον κοινόν 93
 νοσοκόμος 119, 129, 135, 141
 νόσος κστ', 87
 Νοτιοβλαχία ιε'
 νύκτα 21
- E**
- ξενοδοχείον ι', 43, 93, 109, 119
 ξένων προσέλκυσις λβ'
 ξηρά 69
 Ξυδιᾶς Μακάριος κε'
 ξυλογραφία 21
 ξυράφια 147
- O**
- όδηγια λεπτομερής 121, ὑψηλή 9, 149, 171,
 173
 οδοιπορικόν ιθ'
 Όθωμανός ὑπήκοος 175, 179, 194, 198
 οἰκία 35, 95, Ἀργέντη 31
 οἰκογένεια ιε', 173, λευτική η', παλαιά
 Χιακή ιζ', Ρήγα Φεραίου η', τοῦ φυλα-
 κισμένου 189
 οἰκοκύρης 47

Οίκονομάδων λευτική οίκογένεια η'
 Οίκονόμου Δημήτριος ζ', η', θ', 3, 109, 197
 «Ολα τα ἔθνη πολεμοῦν» κατ'
 δλεθρος κη'
 «Ολύμπια» του Μεταστασίου κα', 145
 «Ολυμπιάς» κα', κβ'
 δμογενής ιθ', κοτ'
 δμοεθνής ιθ'
 δμαλία 65
 δμόθρησκος 103
 δμοιότης 127
 δμολογία ιθ', ιη', κ', 7, 17, 19, 21, 31, 35, 87,
 91, 97, 143, 153, 159, 161, 165-169, 183,
 187, είλικρινής 97, τῶν συνωμοτῶν 99
 δνειρο κθ'
 δνομα 55, 59, ἔθνικόν κ'. δνομάτων γενικός
 κατάλογος 71
 δνομάτισ 69
 δνοματισμός 59
 δπαδός ἐπαναστατικῶν ἵδεων 11
 δπλον 41, 127, 139, 179, νικηφόρον 127·
 δπλων ἐπιτυχία 123
 δραματισμός του Ρήγα ε'
 δργανον πνευστόν 147
 δργάνωσις τῆς ἐπαναστάσεως 183, κεντρι-
 κή 13, πολιτική ή'
 δρειχαλκος 147
 δρη κα'
 δρθόδοξος (θρησκ.) 167, 169
 δρκωμοσία 5
 Ούγγαρια ια' 103, 117, 167, 179, 181, 197
 Ούγγρος καθηγητής 194
 δφελος 57, 71, δημόσιον 47
 'Οφένη κα',
 δφθαλμός κοτ'
 δφις τῆς κολάσεως 127
 δφφίκιον 49, 55
 δχημα 83, 93, 111
 δχτρός κθ'. δλ. και ἔχθρος

II

παγίδα 139

Παγώνης Χρύσανθος ἐπίσκοπος Μονεμ-
 βασίας κα'
 παιδεία λδ'
 παιδεία (παιδεμός, τιμωρία) 47, 75, 79
 παιδευτής 79
 παιδία (τέκνα) κθ', ἀρσενικά και θηλυκά
 47
 Πάικος 161, 185
 Παλαιολόγος Κωνσταντῖνος λ'
 Παλαμᾶς Κωστής κη', κθ'
 Παλατίνος Ἀρχιδούς 101, 103, 105, 117
 παλληκάρια ι', ιε'-ιστ', κγ', κδ', κοτ', κθ',
 157, 169, 183, 187
 Πάλληκας Σπυρίδων ια'
 Παναγιώτης Μιχαήλ 15, 19, 21, 194, 196·
 βλ. και Παναγιώτης Ἐμμανουήλ
 Πανδιδακήριον κα'
 Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν κθ', Ὁθώνειον
 ια', ξένον 29
 Πανιόνιος ἀναδρομική ἔκθεσις κε'
 Παννονία ἀρχαία ιε'
 Παππᾶς Σπ. ιδ'
 παράδοσις 39, 89, 93, 177, ἀσφαλής 111,
 Καρατζ 197, Κορωνοῦ 101, 113, 115,
 κρατουμένων 175, δκτώ Ἐλλήνων 177,
 Ρήγα 37, 91, 101, 111-115, 121, πρα-
 κτικῶν 151, προκηρύξεως 157, Τούρού-
 ντζια 197
 Παρακαταθηκῶν γραφεῖον 109
 παράλησις 125, 129
 παραλαβή 179, δκτώ κρατουμένων 179
 παράλειψις 93
 παραλλαγή ὑμνου κε'
 παραμυθία πνευματική 141
 παράπονα 51
 παραρτήματα 45, 109, 117, 119, 123, 129,
 133, 175
 παράσημα λδ', διδασκαλίας ἡ τέχνης 55
 παράστησις ἔθνική 59
 παρατήρησις 91, 181, 191
 παρερμηνεία κγ'
 «Παρθενών» (περιοδ.) κβ', κγ', 45

- Παρίσιοι ιγ', ιδ', 29-37, 85, 125, 157, 159,
 167, 183, 185, 196
 «Παρνασσός» κε'
 Πάσχα κ'
 Πασχίδης Θωμᾶς κ'
 πατήρ 159
 «Πατέρες» κθ'
 πατοίς κβ', κη', κθ', λβ', 29, 47, 49, 55, 65, 67,
 73, 77, 127, 137, τοῦ Ρήγα η', πατοίδος
 διαφεντευτής 67, ἔξω ἐχθρός 81, ἔρως
 κα', ιερόν χρέος 47, ὄφελος 69, προδό-
 της 69
 πατριώτης 51, 55
 Παῦλος 61
 πεῖσμα 17, 167
 πέλαγος 53
 Πελοπόννησος η', 155, 181
 πέννα 147
 πεντηκόνταρχος 51
 πεποίθησις ιβ', ιδ', 85, 125
 πέρασμα 51
 περίθαλψις 14, 109
 περίληψις ἐγράφου 131, πρακτικῶν 151, 181
 περιοδικόν γαλλικόν 165, 185
 περιουσία 123, 175, 177
 περιποίησις 99, 119
 περίστασις 61, 191, κρίσιμος 171
 περιστατικά 7
 Περραιβός Χριστόφορος ι'-ιε', κδ'-κοτ',
 194, 198· βλ. καὶ Χατζηβασιλείου, Βασί-
 λης
 Πέστη ια', ιζ', κα', 103, 105, 115, 117, 153,
 167, 169, 197, 198
 πετράδι 147
 Πέτροβίτς Παῦλος 183
 Πέτροβίτς Φίλιππος ι', ιδ'-ιε', ιη', κγ', κδ',
 15-21, 133, 137, 153, 157, 167, 181, 187,
 193
 Πέτρος 61
 πιάτα λ'
 Πιτινέλης Τ. η'
 πίστη (ἐμπορική) 43
- πιστόλιον 147
 πιστοποίησις κα'
 πιστωτής 43
 πλαγίαυλος 147
 πλάνη ιδ'
 πλάσα 75
 πλάτος 79
 πλευρά (θώρακος) ι'
 πλήγμα 127
 πλημμύρα κα'
 πληρεξούσιος 45
 πληρεξούσιον 43
 πληροφορία-αι ε', ια', ιη', 33, 99, 105, 107,
 135, ἀσφαλής 29, περί ἐπαναστατικοῦ
 σχεδίου 95· πληροφοριῶν συγκέντρωσις
 105
 πληρωμή λδ', 77, 194, 198, τῶν ἴατρῶν 198
 πλούσιος 59, 61
 πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας 191, φιλελεύθερον
 λ', 19· πνεύματος ἔργα 127
 πόδια ι', 41, 91, 93
 πόθος τῶν Ἑλλήνων 191
 ποίημα κα', κοτ'-κθ', 85
 ποιητής κα', κη'
 «Ποιητικός ἀνθών» κγ'
 ποινή 125, 171, 189
 «Πολεμικά ἀπομνημονεύματα» ιγ'
 πολεμική ἀνθολογία κη'
 πολεμικοί κανονισμοί 165, 185
 πόλεμος 47, 81, Βαλκανικοί κη'· πολέμου
 κήρυξις 67
 πόλις 41, 49, 55
 πολιτάρχης 75
 πολιταρχία 53, 69, 75
 πολιτεία κθ', 7, 27, 119, 187, εὐνομούμενη
 ιθ', κληρονομική 191
 πολιτευμα ιβ', 191, 196, ἀντιμοναρχικόν 15,
 δημοκρατικόν κβ', κγ', λ', 103, 107, 194,
 τοῦ Ρήγα κβ', κγ', 196· πολιτεύματος βι-
 αία μεταβολή 191
 πολίτης λα', 47, 49, 53, 55, 59, 61, 63, 69, 71,
 77, 79, 129, παραπονούμενος 51· πολίτου

- δίκαια 55, 61, δικαιώματα λ', ίδιότης λα', λδ', παῖδες 67
 Πολίτης Ν. κγ'
 πολιτικά 67, πράγματα 159
 πολιτικόν γραφεῖον 198
 Πολύζος Ἰατός θ', 19, 29, 33, 87, 131, 198
 πονηρία 133
 πόρισμα-τα θ', 11, 15, 25, 35, 87, 103, 117, 131, 135, ἀνακρίσεως 89, 196, 197, ἐρεύνης 85, 101, νέων ἐγγράφων η'
 πορτοφόλιον 147
 ποσόν χρηματικόν ιη'
 ποταμός 53
 Πούλλιος Γεώργιος η', θ', ιστ', ιξ', α', 15, 19, 21, 23, 29-33, 95, 153, 157, 163, 181, 185, 187, 171, 193, 196, 198, Ἀδελφοί Μαρκίδες Πούλλιου ιστ', Πούλλιου κα', 165, Πούλιος ιστ', Μάρκος 145
 πράγματα τοῦ Βελεστινῆ 151
 πραγματεῖς περὶ Ρήγα η'
 πραγματικότης 127
 πρακτικά 21, 61, 103, 105, 159, 171, ἀνακρίσεως 39, 89, 173, 185, 193, προσθρημένα 9
 πράκτωρ (ἀντιπρόσωπος) 19, 31, 73
 πρᾶξικότημα 133, 141
 πρᾶξις δημόσιος 69, 71, κρυφή 73, Νομοδικοῦ Σώματος 67, 69, 75, νομοθετημένη 53, παράνομος 19
 Πρέβεζα ιγ', ιδ', 7
 πρεσβεία Τουρκική 161
 πρέσβεις 73
 πρεσβευτής 137, Barthélémy 133, Γάλλος 157, Τουρκίας 107, Τούρκος 25, 177, 179, 196
 προανάρχισις 179
 Προβελέγγιος Ἀριστομένης κξ'
 πρόβλημα 53
 προδοσία κξ'
 προδότης ξ', 55, 69
 πρόεδρος 59, Δικαστηρίου 198, Πολεμικοῦ Συμβούλιου 197
 προεστάτα 53
 προεστοί 59, 61
 προξύμι ἑλληνικόν λδ', 55
 πρόθεσις 163, 167, 169, 181, ἐπικίνδυνος 41, τοῦ Ρήγα 7, 159, 163, 185
 προθυμία ε'
 προϊστάμενος ἀστυνομικός 93, 109
 προκαταβολή χρηματική ιξ'
 προκήρυξις ιε', ιστ', κδ', 19, 21, 23-33, 85, 103, 153-157, 163, 185, 171, 196, εἰς ἀρχαίαν ἑλληνικήν 9, ἑλληνική 167, ἐπαναστατική 7, 87, 103, ἐπικίνδυνος 105, ἐπιλήψιμος 21, πολιτική 181· προκηρύξεως ἀνάγνωσις 21, ἀντίγραφα 183, ἀντίτυπα 5, 19, 27, 37, 99, 105, 107, 149, 151, 161, 169, 185, 187, γνῶσις 35, διάδοσις 13, μετάφρασις 27, 31, 37, 95, περιεχόμενον 163, συντάκτης 23, 29, 31, τύπωσις 35, χειρόγραφον 163, 185
 προκοπή 47, 55
 πρόνοια 41, 45, 91, 113, 171
 «Προμηθεύς» (περιοδ.) η', ιστ'
 προξενεῖον 123, αὐτοκρατορικόν Ἰασίου 131, Βλαχίας 125
 προπαγάνδα καθολική ιξ', δημοκρατική 103
 προπάτορες ιε', ά', 139
 προσδοκία 95
 προσθήκη ά', πολιτική 155
 προσκεφάλαιον 41
 προσοχή 119
 προσταγή 55, 63-69, 73, 81
 προστασία 97, 107, 109, 197, τοῦ Αὐτοριακοῦ προξενείου ιη', συνετάρων 197· προστασίας αἵτησις ξ', παροχή 107
 προσωπικότης ιγ'
 πρόσωπον 49, κύριον 49, ὑποπτον 19· προσώπου χαρακτηριστικά 21
 πρότασις 141, 191
 προτερήματα 127
 προτομή λ'
 πρότυπον γαλλικόν κγ', λ'

προφύλαξις 49
πρυτανεία ια'
πρύτανης ια', κθ'
πρωτοβουλία ιη'
Πρωτοδικεῖον Χίου λ'
πρωτόνολλον 83, διαβατηρίων 17
πρωτοστάτωρ 81
πταίσμα 45, 79
πτερό 147
Πύλη ιζ', 27, 33, Ὄθωμανική 177, 181,
‘Υψηλή ιστ’· Πύλης γνώμη 177, 183
πῦρ 139
πυρετός 87
πυρῆς 139
πυροβολητής 139
πώλησις 43, 155

P

ραδιουργία 143
Ραφτάνης Σέργιος κγ'
«Ρήγας» ἐφημερίς κγ', περιοδικό λ', πολι-
τικός σύλλογος κγ'
Ρήγας Βελεστινῆς ε'-ιδ', ιστ', κ', κδ'-κθ',
λα', λδ', 3-11, 15-21, 27-31, 83-87, 91-95,
99, 101-105, 111-113, 135, 147, 149, 153-
157, 161-165, 179, 181, 194, 197, Ρήγα βι-
βλία ι', ιγ', ιζ', ιθ', 125, μήτηρ θ', πολί-
τευμα λ' δλ. καὶ Ρήγας Φεραίος
Ρήγας Ζαγοραίος κε'
«Ρήγας Θεσσαλός» (τραγωδία) στ', ιζ'
Ρήγας Φεραίος η', ια', ιγ', ιθ', κ', κδ', κε',
κζ', κη', κθ'. δλ. καὶ Ρήγας Βελεστινῆς
Ρήγιον ιθ'
ρίψιμον τοῦ τεφτερίου λα', 47
Ρουμανία θ', ιζ', ιη'
Ρούμελη κδ', 145. δλ. καὶ Remedia
Ροῦσος Δ. θ', ιστ', ιθ', κ', κα'
Ρωσσία ιθ', ιδ', 139
Ρῶσσος ὑπήκοος ιστ', 169, 183, 187

S

Σαβόγια κα'

Σακελλάρος Κωνσταντῖνος 29
σάκκος 147
«Σάλπισμα πολεμιστήριον» κε'
σαφήνεια κδ'
σεισάχθεια λδ'
Σεμλῖνον 177, 179, 181
σημείωμα ιθ', 121, 131, 135, 141, 151, 175,
177, 191, 193, 194, 198· σημειώματος με-
ταφορά 135
σημειώσεις 194, ἐπεξηγηματικά 145, Πολι-
τικαί 181
σημάδι 81
σιγουρότης 49, 69
σίδερα (πόδια καὶ χέρια εἰς τά) ι', 41, 91,
93, 111, 113
Σιάτιστα ιστ', 163, 169
Σιρμία 157
σκεύη 43, 121, τοῦ Ρήγα Βελεστινῆ 149,
151
σκέπασμα 83, 91
σκέψις 69, 103
σκλαβιά κη', 47
σκοπός ἔθνικός κα', κδ', ἐμπορικός 29, ἐπι-
κίνδυνος 9, καλλιτεχνικός κδ', κρύφιος
69, μεγάλος 31, πολιτικός λα', τοῦ Ρήγα
181, χρηματιστικός 165
σκοτάδι κη'
Σμύρνη ιη', 89, 91, 197
σοφία λδ', 55, 127, 167
Σουλιῶται ιγ', ιδ'. δλ. καὶ Κακοσουλιῶται
σοῦμμα 67
σπάθη τῆς ἐκδικήσεως 139
σπέρματα κθ'
σπήλια κθ'
σπυνθήρ ἡλεκτρικός 121
σπίτι 19, 21, 57, 161, τοῦ Ἀργέντη ιζ', 19,
τοῦ Μαυρογένη 161
σπλάχνα κη'
σπόρος ιη', κη'
σπουδαιότης τῶν κρατουμένων 101
σπουδαστής τῆς Ἰατρικῆς 181, 194
σταδιοδρομία Ναπολέοντος ι', Ρήγα κ'

- στάμνος 59
 στοιχεῖα ἀποδεικτικά 149, ἐνοχοποιητικά
 19, ἐπιδαρυντικά 21, τυπογραφικά 5
 στοιχειοθέτης 153, 163, 165
 στραγγαλισμός ζ'
 στρατεύματα 85, αὐτοκρατορικά 41, γαλλι-
 κά ιγ', 155, 181, ξένα 69· στρατευμάτων
 διορισμός 69
 «στρατόχης Κοδενγχύλλεος» κα'
 στρατηγός 51, 81, 123, 125, 139, 143, 155,
 177, 179, γαλλικῶν στρατευμάτων 155,
 Δημοκρατίας 69, Ἰππικοῦ 177, 179
 στρατιώτης 81, 117, 125, 139, 141
 στρατός 93, 135
 σταυροίτος κθ'
 Στωϊκός Δ. η', ιστ', 194
 συγγράμματα δημοκρατικά 11, ἐπαναστα-
 τικά 9, 11
 συγγραφεύς ιζ', βιβλίου Ἀριθμητικῆς 194,
 ἀρχαῖος Ἐλλην 163, παλαιός ἰστορικός
 47
 συγκατάθεσις λα'
 συγκοινωνία τῶν πολιτῶν (κοινή διαδίω-
 σις) 47
 σύγχυσις 194
 σύλληψις 153, τοῦ Ρήγα ζ'-ια', συνεργατῶν
 τοῦ Ρήγα θ'· συλλήψεως εἰδήσεις ε'
 Σύλλογος «Ρήγας ὁ Φεραίος» λ'
 συμβάν 93
 Συμβατική λ'
 συμβολή ιζ'
 συμβούλη 167
 Συμβούλιον 119, 123, Πολεμικόν 117, 175,
 177, 179, 183, 198
 συμβουλος αὐτοκρατορικός 129, 139, ποι-
 νικός 5
 συμπάθεια κοτ', τῶν Γάλλων ιδ'
 συμπατριώται κε'
 συμπεριφορά 121, τῶν ἀγρίων Τούρκων
 183, ἡθική 43
 συμπολίτης 55
 συμφέρον Ἰδιωτικόν 45

- σχεδιαγράμματα 145
 σχέδιον 29, 87, 127, 129, ἀνατρεπτικόν 19,
 ἀπελευθερώσεως τῆς Ἀνατολῆς ια',
 τῶν Γάλλων ι', ἐπαναστατικόν ιζ', 7, 11,
 25, 33, 85, 97, 111, 153, 155, 161, 179, 183,
 185, 191, 193, 196, τῶν Ἐλλήνων 95, 105,
 τοῦ Ρήγα ιγ'-ιη', 155, 163, 169, 179, 187,
 197, συνωμοτικόν 97, τοῦ Sieyés λ', τοῦ
 Condorcet λα', σχεδίου ἔξυφανοις 183
 σχολείον 47, Ζαγορᾶς λ', σχολείων ἐπιστα-
 σία 67
 «Σχολείον τῶν ντελικάτων ἔραστῶν» ιθ',
 κα', κδ'
 «Σχολείον ἀριθμητικῆς» 145
 Σχολή Ζαγορᾶς η'
 σωθικά κη'
 σῶμα ἀρματομένων 81, πολιταρχικόν 75
 Σῶμα Νομοδοτικόν 59, 63-77, 81
 «σῶμα τοῦ ἐγκλήματος» 3, 9, 101
 σωτηρία τῆς Ἑλλάδος κζ', τοῦ Ρήγα ιη'
 Σωφρόνιος Ἀθηναῖος κε'
- T
- τακτική (πολέμου) 81
 ταξείδιον 31, 33, 36, 155, 165, 181, 183, 196
 ταξειδιώτης 3
 τάξις 65
 ταραχή ψυχική 111
 ταχυδρομείον 5, 99, 115, 177, 185
 ταχυδρόμος ἔφιππος θ', 5, 9, 11, 15, 37, 87,
 97, 99
 τέκνον 159
 τελωνεῖον 17
 Τεργέστη θ', ι', ιγ', ιε', ιη', κβ', κδ', κστ', 5,
 17, 19, 21, 27, 29, 33, 39, 43, 85, 87, 93,
 107, 109, 115, 121, 123, 125, 131, 133, 137,
 143, 145, 147, 149, 151, 153, 161, 179, 185,
 196-198 Τεργέστης Διοικητής ζ', ιδ', 9,
 11, 15, 25, 37, 89, 97, 99, 101, 107, 109,
 111, 113, 115, 121, 129, 131, 133, Γάλλος
 Πρόξενος ιδ', 181
 Τερτσέτης Γεώργιος λ'
- τεφτερίου ρίψιμον λα', 47
 τέχνη λδ', 47, 55
 τεχνίτης λδ', 21, 55
 τηλεβόλον 139
 τιμαι δημόσιαι 67
 τιμωρία 141, 171, 173, 189, πολιτική 191
 τόκων πληρωμή λδ'
 τοπαρχία 53, 57, 59, 61, 67, 75
 τόπος ἑλληνικός 69
 τοποτηρητής 61, 65
 Τορούντζιας Θεοχάρης Γεωργίου ια', 153,
 181, 197· βλ. καὶ Τουρουντζῆς
 Τούλλιος Δημήτριος ιζ', 167, Κωνσταντίνος
 ζ', ιζ', 117, 153, 157, 167, 181, 187, 193, 197
 Τουρκία ιζ', λ', 103, 107, Τουρκίας πρε-
 σβετής 107
 Τούρκος ε', η', ιε', ιθ', λ', 17, 19, 25, 57, 169,
 173, 175, 177, 179, 183, 187, 196, 198,
 ἔμπιστος 179, πρεσβευτής 117, 155, 177,
 179, 196, Τούρκων ἀγριότης 157
 Τουρουντζῆς 103, 105· βλ. καὶ Τορούντζιας
 τουφέκι 81
 τραγούδι (θούριος) 161, ἀντιμοναρχικό ι',
 ἐπαναστατικόν 35, 157, 169, 171, 179,
 183, 185, 187, ὑπέρ τῆς ἐλευθερίας 31, 35
 τραγωδία «Ολύμπια» 145, «Ρήγας Θεσσα-
 λός» κζ'
 τράπεζα 35
 τραπέζι 31
 τραῦμα 83, 87, 91, 99, 197, ἐπικίνδυνον 41,
 τραύματος ἔξετασις 41
 τραυματισμός ε', η', θ', ι', 83, 91, 196, 197
 «Τρεῖς κόρακες» 161
 Τριέστη 9
 Τρίπονς Ἡθικός ιστ', κα', κδ', 155, 163, 181,
 185
 τροφή 119
 τρόφιμα 179
 Τσάτσος Θ. κγ', λδ'
 Τσιτσέλης Ἡλ. κε'
 Τυάλλιος Κωνσταντίνος Κοζανίτης ιζ'
 τύμβος κζ'

- Τυπάλδος 'Ιούλιος κζ'
 τυπογραφείον ιζ', ιστ', 5, 15, 21, 35, 163,
 165, 185
 τυπογραφικά στοιχεῖα 5
 τυπογράφος 31, 35, 37, 95, 153, 181, 193
 τύπωσις ιζ', κβ', 15, 165
 τυπωτικά 163
 τύραννος κε', κστ', κη', 35, 51, 55, 139, τυ-
 ράννουν ἔχθρός 127, κέρι 55
- Υ**
- ὑγεία 19, τοῦ ἀσθενοῦς 85, τοῦ Βελεστινλῆ
 87, 93, 109, 114, 141
 ὕδωρ κα', 147
 ὕμνος κζ', μασσαλιώτικος κδ', ὕμνου πα-
 ραλλαγή κε'
 ὕπακοή 139
 ὕπαλληλος ιε', ιστ', κη', 3, 21, 31, 35
 ὕπαξιωματικός ἀστυνομικός 141
 ὕπήκοος 137, 189, Αὐστριακός 151, 157,
 159, 163, 167, 171, 'Οθωμανός 175, 179,
 194, 198, Ρωσσος ιστ', 169, 183, 187,
 Τούρκος 25, 155, 171, 183
 ὕπηρεσία 123
 ὕπηρέτης 47
 ὕπηρέτρια θ'
 ὕπογάστριον ι', 83, 91, 95
 ὕπογραφή θ'
 ὕποδειγμα γαλλικόν 95
 ὕποδήματα 147
 ὕπόδοντοι 139
 ὕπόθεσις 9, 11, 13, 17, 25, 59, 103, 105, 169,
 δημόσιος 69, ἐμπορική 3, 33, 39, 43, ποι-
 νική 125, σπουδαῖα 105, ὕποθέσεως
 οὐσία 17
 ὕποχρέωσις λα', 73, 79
 ὕποψήφιος 71
 ὕποψία 131, 194
 ὕφασμα 147
 ὕφος ἄπλουν κδ'
 'Υψηλάντης 'Αλέξανδρος ιδ', ιστ', 'Υψηλά-
 ντη ἀρχεῖα ζ'
- ὕποκείμενα 47, 59, 63, 65· 6λ. καὶ ἄνθρωπος
 ὕπόμνημα 125
 ὕπομονή 133
 ὕπόνοια ι', ιδ', 3, 7, 131, 135, 137, 141
 ὕποστατικόν 47, 55, 67
 ὕποστήριξις 7, 97
 ὕπόσχεσις 47
 ὕποταγή 75, 81
 'Υπουργεῖον 198, 'Αστυνομίας 151, 173,
 Στρατιωτῶν 29, 'Υπουργείου ἐντολή ια'
 'Υπουργός ζ', ιστ', 125, τῆς 'Αστυνομίας ζ',
 θ', 5, 9, 39, 45, 85, 87, 91, 105, 109, 117,
 121, 143, 151, 177, τῶν 'Εξωτερικῶν ιστ',
 25, 107, 151, 171, 177, 181, 197, τῶν 'Εσω-
 τερικῶν ζ', θ', ι', ιε', ιστ', ιη', 196, 197, 198
- Φ**
- φάκελλος περὶ Ρήγα 197
 φάντασμα κη'
 φαντασία ε'
 φάσγανον κ'
 Φεραίος Δημήτριος Π. η'
 φήμη ιε'
 φημολογήματα ιε'
 φιλανθρωπία κοτ'
 Φιλάρετος Γ.Ν. κγ'
 Φιλήμων Τ. κγ'
 φιλογενία κε'
 φιλοδώρημα 119
 «Φιλολογία Νεοελληνική» ιη'
 φιλοπονία 47
 φιλόσοφος λδ', 55
 φιλοφροσύνη ιθ'
 φιορίνια ιγ', ιζ', 83, 85, 109, 119, 124, 194
 Φιραρής (Κων. 'Υψηλάντης) ιδ'
 φλέδαι κοτ'
 φόβισμα κη'
 φόδος ι', φόδου αἰσθημα 113
 φοιτητής Ιατρικῆς 29
 φόνος κ', 65, 125
 φορολογία λα'
 Φραγκίσκος (αὐτοκράτωρ Αὐστρίας) 11,

- 15, 25, 27, 35, 37, 87, 95, 97, 99, 101, 115,
117, 135, 196, 197
- Φραγκφόύρτη** 31, 33
- φρόνημα δημοκρατικόν ι', 35, 161, ἐθνικόν 27
- φρόνησις κε'
- φροντίς 19, 25, 69
- φροντιστής καταστήματος ιη', ιθ', 89, 91,
196, 197
- φρονώά ι', 39, 41, 97, 121, 135, 141
- φρούρησις τοῦ Βελεστινῆ 137
- φρούριον 41, 93
- φρονώσ 91, 141, ἀστυνομικός 83
- φυγάς ιβ'
- φυγή τῶν Γάλλων 143
- φύλακες 15, 67
- φυλακή 41, 93, 161
- φυλάκισις ι', ιη', 5, 19, 21, 23, 35, 37, 41, 43,
115, 165, 194, 196, φυλακίσεως αἰτιολο-
γία 43
- φύλαξις 103, 121
- φυλλάδια 29, 33
- φυσική ἀκατάληπτος κδ': φυσικής ἐγχειρί-
διον ιθ'
- «Φυσικής ἀπάνθισμα» ιβ', κδ', κι'
- φωνή 59, 63
- φωτιά κε', κθ', 85, δημοκρατική 103
- Φωτιάδης Α. κα'
- χαροτίσματα κθ'
- χαλκογραφία 145
- χαρά ε', κε'
- «Χαρήτε τή ζωή» 165, 185· 6λ. καί Freut
euch des Lebens
- χαρίσματα 55
- χάριτες φυσικαί Βελεστίνου κ'
- Χάρος κη'
- χαρτάκια 59· 6λ. καί ψηφοδέλτια
- χάρτης-αι κ', 7, 29, 33, 85, 145, 149, 155, 159,
179, 185, Βοσνίας 145, Γαλλίας 145, Γεω-
γραφικοί 145, Ἐλλάδος 95, 155, 179, Ρή-
γα ιε', κ', 163, Σερβίας 145, χαρτῶν
ἐκδοσις 159, ἔρμηνεία 163
- χαρτιά 31, 33
- Χατζηβασιλείου θ', 194· 6λ. καί Βασίλης
- Περδαΐδος
- χειρονομίαι 21
- χειρουργική ἐκθεσις 83
- χειρούργος 119, 129
- χέρι-ια κ', 41, 49, 55, 81, 91, 93
- χερσόνησος 155, 179
- «Χιακά Χρονικά» ιζ'
- χιλίαρχος 51, 81
- Χίος ιζ', κα'
- Χιώτης Π. κδ'
- χορός πυρούχιος κ', χορῶν ὀνομάτων κ', με-
ιδάν-ἀγιουνοῦ κ', μάνδρα-χαβασί κ'
- χρεία 71, δημοσία 47
- χρέος 47, 49, 51
- χρῆμα ιζ', λ', 29, 33, 43, 67, 155, ἀναγκαῖον
179, δημόσιον 81, ρευστόν λβ'
- χριστιανός κ', 55
- Χριστόπουλος η', κγ'
- Χρονικά τοῦ ἀνθρωπίνου γένους 127
- χρυσός 83
- χώρα Αὐστριακή 143, κληρονομική 103,
δόμοδοξος 11
- χωριανοί 77
- χωρίον-α 47, 53, 75, 77

X

- χαιρετίσματα κθ'
- χαλκογραφία 145
- χαρά ε', κε'
- «Χαρήτε τή ζωή» 165, 185· 6λ. καί Freut
euch des Lebens
- χαρίσματα 55
- χάριτες φυσικαί Βελεστίνου κ'
- Χάρος κη'
- χαρτάκια 59· 6λ. καί ψηφοδέλτια
- χάρτης-αι κ', 7, 29, 33, 85, 145, 149, 155, 159,
179, 185, Βοσνίας 145, Γαλλίας 145, Γεω-
γραφικοί 145, Ἐλλάδος 95, 155, 179, Ρή-
γα ιε', κ', 163, Σερβίας 145, χαρτῶν
ἐκδοσις 159, ἔρμηνεία 163

Ψ

- ψαλλίδι 147
- ψήφισμα 67, 69, 73· 6λ. καί προσταγή
- ψηφιστής 59, 63
- ψηφοδέλτια 6λ. χαρτάκια
- ψηφοδόχος 59
- ψῆφος 59, 61, ψῆφων σύνταξις 61
- ψηφοφόρος 59
- ψυχή κστ', κη', τοῦ λαοῦ ιθ'
- ψυχοπαίδι 55
- ψυχορράγημα κθ'

Ω

- «Ωδαί» Κάλβου κδ'
- «Ωδή ὑπέρ τῆς Ἐλλάδος» κε'

- «Ως πότε παλληκάρια» ι', ιε', ιξ', ιστ', κγ',
 κδ', κστ', κθ', 157, 169, 183, 187
- Adelsberg 131, 141
 Allons enfants κγ', κδ', 161, 167, 187· 6λ. και
 Μασσαλιώτις
 Augsburg 165, 185
 Autriche θ'
 Barthelemy ιθ', 129, 133, 157, 157, 167, 183,
 187 ·
 Bejamini Momolo 123
 Bellesin 145
 Beldiman Ioan ιθ'
 Bernadotte (Γάλλος πρεσβευτής) 131
 Brechet (Γάλλος πρόξενος Τεργέστης) ιδ',
 125, 131-135, 141, 143, 194, 197, λοχαγός
 125, 141
 Brigido δαρῶνος θ', 5, 9, 13, 19, 85, 87, 93, 99,
 101, 107, 109, 115, 121, 123, 149, 151, 196
 Campoformio συνθήκην ιγ'
 Carmagnole 165
 chimeł 147
 Condorcet λ'
 Constantinos Rigas Ferreos κζ'
 Cross Lothar ε'
 Divosch Σιρμίας ιε', 157
 Esprit des loix ιθ'
 Fauriel C. κδ'
 Ferreos Constantinos Rigas κζ'
 Flaschmarkt Βιέννης 3
 Fleck Γεώργιος 119, 129
 Franz 191
 Freut euch des Lebens 165, 185
 Gamerra δαρῶνος ιε', 161, 185
 Gartl 165
 gazette grecques θ'
 Glotzel 31
 Grand Signor κε'
 Gugalin Franz 153· 6λ. και Huggele Franz
 Hahn
 Haus-Hot-und Staatsarchiv ε'
 Huggele Franz 21, 31, 163, 164
- Hocke 127
 Jorga N. θ'
 Iken κγ'
 La décade Philosophique, littéraire et
 Politique ιστ', 165, 185
 Laibach 119
 Legrand-Λάμπρου η'
 «Leukothea» κγ'
 Ley von 101, 105, 109, 111, 115, 123, 131, 133,
 173
 «Litteratura si arta Romana» θ'
 Mahrenthal 133
 Main 31, 33
 Matzner Hahn 137
 Mayer 169, 187
 Mecantini Luigi κζ'
 Montesquieu ιθ'
 Moreau 127
 Müller Franco 145
 Ofen 105
 Pergen δαρῶνος θ', ι', 11-15, 23-27, 35, 37,
 45, 87, 89, 91, 95-101, 105, 107, 111-117,
 129, 133, 135, 175, 191
 Peters Kaspar ι', ιδ', κγ', 133, 153, 157, 159,
 167, 171, 183-187, 193, 198
 Petrovits Phillip 139
 Pichler Αντώνιος κ', 31, 145
 Pittoni κόμης 43, 83, 137, 147, 198
 Plötzet Ιωσήφ 153, 163
 Pollaco Ιερώνυμος 125, 143
 Rathkeal (πρεσβευτής) ιστ'
 Reinöhl Fritz ε'
 Remedias (Ρούμελη) 145
 Renner Ιωάννης Βαπτιστής 129, 139
 Revista istorica θ'
 Rigas θ'· 6λ. και Ferreos, Ρήγας Βελεστιν-
 λῆς
 Rondolini 119, 129
 Rossenhaus 161
 Rouges de l' Isle κδ'
 Rousseau λα'
 Saumil στρατηγός 143

- Sieyés ἀθεϊς ι', ιδ', ιδ', ιε', ιη', λ', 125, 133, 137, 139, 157, 159, 167, 183, 187, 194, 198
Spann καθηγητής 31
Stadler 31, 163, 165
Stanlowich 107
Steinger Ἡλίας 195· 6λ. καὶ Stinger
Stinger Ἡλίας 159, 183, 195
Thurn Ὀρφώνος 3, 27, 39, 87, 93, 99, 177, 181
Tige von κόμις 117, 177
Tonner Ἰωσήφ 119, 129
Vechi von 135, 137, 141
Warstein 167
Wöber Ὀρφώνος 193
Worack 119, 129
Zahl 115, 123, 151, 177, 199

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
«ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ «ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»

ΥΠΕΡΕΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
Α' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ
30 - 31 Μαΐου - 1 Ιουνίου 1986

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΠΑΝ. ΚΑΜΒΑΚΗ & ΑΙΚ. ΠΟΛΥΜΕΡΟΥ - ΚΑΜΒΑΚΗ

ΑΘΗΝΑ 1990

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ «ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»

ΥΠΕΡΕΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ
Β' ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ
«ΦΕΡΑΙ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ - ΡΗΓΑΣ»

ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ
2 - 4 Οκτωβρίου 1992

ΜΕΡΟΣ Α'
Φεραί - Βελεστίνο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΔΗΜ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ - ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΚΑΒΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΑΘΗΝΑ 1994

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ
ΠΕΡΙ
ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ
ΕΛΛΗΝΟΣ ΣΥΝ ΤΗΝ ΑΥΓΗΝ ΜΑΡΤΥΡΙΩΝΤΑΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΟΥ ΔΙΟΙΣΗΣ ΑΡΧΙΩΝ ΒΕΛΟΒΟΥΤΑ
ΚΑΙ ΔΗΜΟΓΕΙΟΥΣ ΣΕΝΤΑ

ΑΙΓΑΙΟΥ ΛΕΓΡΑΔΑ

ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΟΣ Π. ΔΙΑΠΡΟΣ

ΤΗΣ ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
«ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»
ΑΘΗΝΑ 1993

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Ι. ΠΑΝΤΑΖΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΝ **ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ**

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΙΑΙΩΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ
ΠΡΟΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ.

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΚΑΙ ΣΕΝΙΚΑΙ ΕΠΙΒΑΡΑΣΕΙΣ
ΣΕ ΤΟ ΕΡΤΟ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ.

ΦΡΥΓΑΣ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΗΓΑ.

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
«ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»

ΑΘΗΝΑ 1994

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

Γνώσεις άνατομίας και φυσιολογίας
του Θεσσαλοῦ Διδασκάλου τοῦ Γένους
'Ανθίμου Γαζῆ (1758 - 1828)

ΠΑΡΑΤΗΜΑ:

Βενιαμίν Μαρτίνου, «Γραμματική τῶν Φιλοσοφικῶν Ἐκποτημάν»
Βιδύν 1799
Νικοδήμου Ἀγιορέτου, «Ἐγχειρίδιον Συμβουλευτικόν»
Κεφ. «Περὶ Καρδίας»
Βάσνη 1801

ΕΚΔΟΣΗ:
ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
«ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»

ΑΘΗΝΑ 1993

ΓΕΡΜΑΝΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ
ΣΤΗ ΣΚΕΨΗ ΤΩΝ ΧΡΟΝΩΝ ΤΗΣ
ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΟΥΓΚΑΣ
ΤΗ ΠΕΡΙ ΦΥΣΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ

ΕΠΙΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
«ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ»
ΑΘΗΝΑ 1993

Φ Τ Σ Ι Κ Ή Σ

ΑΠΑΝΩΙΣΜΑ

Διό τὸς ἀγχίας γριομεδίας Ἐδωλε,
Ἐπ τὸς Γερμανῶς ή Γελιᾶς ἀνδέστη οἱρανθεῖν
Περὶ τῆς

Ρ Ή Γ Α

ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΙ ΘΕΤΤΑΛΟΥ.

Οὕτως ἀναλύμενοι ἡξάδην, πρὶς ἀφίλεσσι
τῶν ὄμογυνῶν.

ἘΝ ΒΙΕΝΝΗ.

Ἐπ τὸς Τιταγραφίας τῷ Λύγῳ τρατίνερ.

1 7 9 0.

ΕΚΔΟΣΗ:
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ”

ΑΘΗΝΑ 1991

ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ

ΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗΝ ΠΡΟΚΗΡΥΞΗΝ
ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ
ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ.
Ο ΦΟΥΡΙΟΣ
ΥΜΝΟΣ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ”
ΑΘΗΝΑ 1994

ΜΑΡΙΑ ΜΑΝΤΟΥΒΑΛΟΥ

Ο ΡΗΓΑΣ ΣΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ”
ΑΘΗΝΑ 1996

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΠ. ΚΑΡΑΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΝΟΜΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΡΗΓΑ ΒΕΛΕΣΤΙΝΑΗ

ΕΚΔΟΣΗ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΜΕΛΕΤΗΣ
“ΦΕΡΩΝ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟΥ - ΡΗΓΑ”
ΑΘΗΝΑ - ΒΕΛΕΣΤΙΝΟ 1997

θονν εἰς τό ἄλλοτε μεγαλεῖον», ἀρ. ἐγγρ. 9, Βιέννη,
28 Δεκεμβρίου 1797 (σελ. 29)

«Κατάλογος τῶν εὑρεθέντων ἐντύπων εἰς τά φυλαχθέντα
τό Γραφείον τῆς Λογοκούσιας Τεργέστης τρία κιβώτια
Ρήγα Βελεστινλῆ...»

50 ἀντίτυπα τοῦ νεωτέρου ταξειδίου τοῦ Ἀναχάρσιδο
10 ἑλληνικά ἀντίτυπα τῆς Καινῆς Διαθήκης...»,
ἀρ. ἐγγρ. 54 (σελ. 149)

«Αρχηγός τῶν ἐπαναστατῶν ἡτο ὁ ἐν Τεργέστῃ κρατηθ
Ἐλλήνας Ρήγας Βελεστινλῆ. Τὸ σχέδιον του ἡτο, ὅπως
κινεῖ ἡ συμπληρωθείσα ἀνάκρουσις, νά ταξιδεύσῃ εἰς Μο
αν, νά πάρῃ μέτο μέρος του τούς ἐπαναστατικούς Μανι
τας, νά ἐλευθερώσῃ τῇ δοηθείᾳ των τὴν χερσόνησον αἰτ
νά ἐνωθῇ ἔπειτα μέ τούς ἐπίσης ἀνταρικούς Κακοσούλι
τας, νά προχωρήσῃ οὕτω περαιτέρω πρὸς ἀνατολάς κα
ἔπειτα νά καταστήσῃ δημοκρατικάς τάς τονιζικάς ἔπαρχ

Μακεδονίαν, Ἀλβανίαν καὶ τὴν κυρίως Ἐλλάδα»

‘Αρ. ἐγγρ. 62, «Βραχεία ἔκθεσις πρός τὸν
αὐτοκράτορα Φραγκίσκο» (σελ. 179)

«...ἄνθρωποι ποιαντής διανοητικότητος εἶναι καθ' ἐντο
ἐπικινδυνοί, μάλιστα εἰς τάς κρισίμους αντάς πειρατάς
εἰς τό ἡμέτερον κράτος ὑπό πλάον ἔποψιν, προστίθεται κα
μη τό ὅλως ἴδιαίτερον πειρατατικόν, διτο ἡ προκήρυξις κα
τό ἐπαναστατικόν τραγούδι διευθύνονται γενικῶς ἐναντί

τῆς Ἐξονίας, ἡ ὅποια εἰκονίζεται ως τυραννική
ὑπό εἰδεχθῆ μορφήν»

‘Αρ. ἐγγρ. 58, Βιένη, 18 Απριλίου 1798 (σελ. 171)

«...εἴτε ἡ διπλῆ παρά τῷ Ρήγα πάντοτε φρονρά – ἐνας
ἄνδρας ἀπό τὸν σπρατόν καὶ ἕνας ἄλλος ἀπό τὴν ἀστυνο
μίαν, οἱ ὅποιοι ἥλλαξαν κάθε δύο ὥρας – δὲν ὑπῆρξεν ἀρχ
τά προσεκτική... εἴτε ὅτι ἔχρησμα ποιήθη κάποιος ἀπό τὴν
φροντιδάν ἡ ἐν τῶν ιατρῶν, οἱ ὅποιοι καθ' ἥμέραν τὸν ἐπε
σκέπτοντο, ἡ ὁ νοσοκόμος του πρός μεταφοράν τοῦ ἀνωτε
ρῷ μημονευθέντος σημειώματος (πρός τὸν Γάλλον πρόξε
νον). Οὐδεὶς ἄλλος ἐπλησίας τὸν Ρήγαν ἐκτός τῶν ἀνωτε
ρῷ καθώς καὶ τοῦ ἑδῶ Ἑλληνος ἐφημερίου, διτος ἐπεσκέ
φθη τὸν Βελεστινλῆν κατά τὴν κρίσιμον κατάστασιν τῆς
ἀσθενείας του...»

20 Φεβρουαρίου 1798, ‘Ο διευθυντής τῆς Ἀστυνομίας
Τεργέστης Pergen. (σελ. 135)

«...ώς πρός τὴν παράδοσιν τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ ἐνταῦθα,
εἴμαι ὅλως διόλοιν σύμφωνος νά τοῦ βάλον σιδέρα – μόλι
ἐπιβιβασθή τον ὄχιματος...», Βιένη, 22 Ιανουαρίου 1798,

‘Ανστριακός ὑπουργός Ἀστυνομίας Pergen πρός τὸν
Διοικητή Τεργέστης Brigo (σελ. 111)

«...φανερώνεται πολὺ καθαρά ἡ σκέψις τοῦ κακοποιοῦ τού
τοῦ (τοῦ Ρήγα Βελεστινλῆ) καὶ τῶν συνομοτῶν του, διτο
τούς ἐνδιαφέρει μόνον νά κινήσουν εἰς ἐπανάστασιν τοὺς εἰ
‘Ἐλλήνας εἰς τό Ὁθωμανικόν Κράτος, ἀλλά καὶ τὴν δημο
κρατικήν φωτιάν νά ἀνάψουν εἰς τοὺς ὁμοφρήσους των εἰ
τάς κληρονομικάς χώρας τῆς Υμετέρας Μεγαλειότητος»
‘Ο ὑπουργός Pergen πρός τὸν αὐτοκράτορα Φραγκίσκο,
Βιένη, 15 Ιανουαρίου 1798 (σελ. 103)

ISBN 960-85396-5-X